𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌕
𑌥𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑍍

* 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌶𑌤𑌕𑌮𑍍 * ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 [illegible]
𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾
[illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾
[illegible] 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌚
[illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑍂𑌭𑌵𑍇𑌨
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌨𑌾𑌥𑌮𑍍

𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣
𑌤𑌿. 𑌵. 𑌶. 𑌨𑌾. 𑌰𑌾. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣
[illegible]
𑌰𑌾. [illegible]𑌰𑌾𑌜𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
“[illegible]”
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂𑌚 ॥

ஸாதாரண௵ சித்திரை௴
1911௵ எப்பிரல்௴

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ।

அச்யுதஶதகப்ராரம்ப:

ஶ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

மூ ॥ ணமஹ திஅஸாண ணாஹம்
ஸச்சம் தாஸாண அச்சுஅம் திரஜோஅம் ।
கருலணஈதடதித்தம்
அஹிந்தணஅரோவஸஹாஅமெக்கமஜஇந்தம் ॥ ஶ்ரீ: ॥

(ச்சாயா) நமத த்ரிதஶாநாம் நாதம்
ஸத்யம் தாஸாநாமச்யுதம் ஸ்திரஜ்யோதிஷம் ।
கருடநதீதடதீர்த்தம்
அஹீந்த்ரநகரௌஷதாவமேகமஜேந்த்ரம் ॥

* ப்ராக்ருதப்ரக்ரியாப்ராரம்ப: ॥ *

ணமஹேத்யத்ர "ணமஹ ஹுவெபப்பு" இத்யாதௌ "க்ருதே ஷ்ண, ந:" இதி வால்மீகிஸூத்ரேண நகாரஸ்ய ணகாராதேஶ:

[illegible] » इति [illegible] बहुवचनस्य [illegible] (…) «…» संयोगे [illegible] स्थितानां वकारादीनां [illegible] स्थितानां [illegible] रेफवकारयकाराणां लोपस्स्यादिति रेफलोपः «लोपो व्योर्वलि» संयुक्तानां [illegible] स्थितानां [illegible] षां लोपस्स्यादिति [illegible] «…» व्यो[illegible] स्य [illegible] यकारोत्तरः। «…» शकारषकारसकाराणां सकारस्स्यादिति सकारः। «…» [illegible] षष्ठीबहुवचनस्य [illegible] इत्यादेशे «…» इति [illegible] (…) [illegible] «…» संयुक्तानां [illegible] स्थितानां [illegible] स्यादिति [illegible] (…) «…» [illegible] «…» संयुक्त [illegible] (…) [illegible] (…) «…» संयुक्त [illegible] स्थितानां [illegible] काराणां [illegible] इत्यादिना [illegible] «…» इत्यादिना [illegible] (…) «…» इति [illegible] «…» [illegible] «…» इत्यादिना [illegible] «…» [illegible] (…) «…» [illegible] «…» [illegible] «…» इति [illegible] कारस्य [illegible] «…» इत्यादिना [illegible] «…» [illegible]

யோகீதந்வயஸ்ய ஸ்வஸ்ய ஸ்வ: "ஸ்வஸ்யதீஶு:" இதிவ்யுத்பத்தே
ஸ்வ: "ஶ்ரேய:" ஸம்யுக்தாநாத்யுஷிதாஸு வரஸ்ய பஸ்ய ச
ஸ்யாத்விபஸ்ய ய: (ஸஹிதாநக ஶ்ரீஸ்வாம ஶ்ரீக்ஷேத்ரம்) "ஸம்
யோகே" ஸம்யோகேபதே ஸ்வஸ்ய ஸ்வ:" இதி ஹிதஸ்ய
ஸ்வ: "ப்ரபாதமயஶ்ச"தி ப்ரயோக:, வக்ரவர்ணாகார
ஸ்ய ண: "வரயோர்வர்ணே"த்யாதிநா வஸ்ய ப்ரயோக: பஶ்சாத்திகம்
"ஶ்ரேயஸஶ்வ"தி ஓகாரஸ்ய ஏகார: "ஶ்ரோத்ஸ்வ"தி ஷஸ்ய ஸ
கம் "வயவயமா"இதி யஸ்ய ஸகார: "வரயோர்வர்ணே"த்யாதிநா
வஸ்ய ப்ரயோகே பஶ்சாத்திகம் "ஶ்ரேயஸஶ்வ"தி ஐகாரஸ்ய ஏகா
ர: "ஸம்யோகே" இதி ஸ்வரஸ்ய ஸ்வ: "ப்ரேயவஷேவ:" இதி
ப்ரேயாணிதாத் வநம்மத்யஸ்ய மம்விகம் "வரயோர்வர்ணே"த்யா
திநாயஸ்ய ப்ரயோக: "ஸம்யோக" இதி ஸ்வஸ்ய "ப்ரபாதமயஶ்ச"
இதி ப்ரயோக: ॥ ॥௧॥

———(*)———

* ஸுப்ரபாதஸ்தவவ்யாக்யாநாரம்ப: *

ஆத்ரேயவம்ஶ்யஜநுஷ: ஶ்ருதிவிக்ரயீக்ஷ்யதேவஸ்ய
வ்யாஸாத்மஸ்ய ப்ரதிவிவிதிஷு ஸ்வகேய வேதா: ।
தோஷாஸ்வாதஸஹஸ்ரதயா நிபந்தநம் ப்ரஸந்தநாஸ்யம்
வேதாயத்தம் வரிப்ரஜ்ஞ்ஸாதி நித்யம் ஸேவஸ்த ॥

த்ரயஸ்யம்ப்ரக்ராப்தி உபமணஸம்வேஷிதவேத:
ஸஹஸ்ரீ ஸப்ரஹ்ம ஜநகநஷீதீர்யாயஷிமஸ்து ।
ஜநேந்த்ராநாதாஸ்யஶ்வரிகேஶ வஜேப்ரேஶா:
ஸர்வஹ்ருஶ்யாநுஸ்வாஸநவிஸ்ஸ நித்யம் விஹாரதாஸ ॥

ஹேஸால்விநீதப்ரதஹதநீபயோதிகோதாயதஸ்ய தநயாம்
கஸெளம்விவோஜ்ஜ்வம் । ய: கஞ்ஜஹவோணநபதே ஸஹாதாதஸ்ஸு
கெளஸல்யாஸுப்ரஜாராம ப்ரபூர்வாஸந்த்யா ॥ ஶதபத்ராவஸ

மாஹாத்ம்யாதிஸயப்ரதிபாதநாத் இதி பாவ: । பாஷ்யாதிஷ்வா
ப்ரயுக்தம் அதிராஜராஜோபாஸகாஸிபாதேநாய: ॥ தேதாந்தாசார்ய
ஜஸம்பந்தாவித்வத்தாம் ஸத்ஸ்திராஸயேபி । பாஷ்யாதியோ
கேஸு கர்மங்கைவாது ஸம்ஸ்கரணபாஸிரார்த்ஸம்மாஸ: ॥
ஸ்ரீமத்வேதம்ஹாப்ரதிவாதாமயவாதிராயம்ஜநஷாம் ।
முக்திஸம்ஸ வியுக்திப்ரவாநஸர்வப்ரஸங்கத்ரூணாம் ॥ ஸ்ரீ
ராவவாய்விஷ்வாத்வஸ்வ வேதவேஸாதேவாஸம் । கவி
தார்கிகஸேஸரிணாம் கவிப்ருஷ்டிதவம்ராஜஸம்யம்ஷாம் ॥
ஸ்ரீ நிம்பவர்ணம்மாநாத்க ப்ரத்கவாஜவஸ்தேஸிகேந்த்ரணா ம் ।
ஸ்தோத்ரரத்நஸ்ய வ்ருத்திம் வ்யாக்யாதே விபோபநாயகஸ்ரீ
ரதே ॥ வேதாந்ததேஸிகமிராம் வ்யூஹ்யாமம்காரமாணமஹநஸ்ரீ
நாம் । நிஷ்கேஷதாவிபுநேம ஹ்யநவஸ்திரித்வேகஷ்கம்
வேதீ: ॥ ஸமஸ்திராமிரவேஷாம் காஸம்தேஜநிதம்நம் ।
ஸதாவீ வ்யாகரோதீஹ்வு த்தக்ஸ்திம் தஸ்ய ஸாது: ॥ ॥*॥

உஹவ்யாஹமவாது, ‹‹ வேகாணாத வநோநைகஸ்ரீ
யாஸாயம் ஜமத்திம: । ஸ்தோமிதஷ்ரவிந்த்ராத்வேத்நாம
வதேஷு ஹ›› த்ரக்த்காரோசிய ஸ்ரீநாராயணவாவ ‹‹ய
ஸ்ரோதாஷா மவாது யஸ்நிஷ்ஜவத்யத்தீ›› த்ரக்த்காரணவ
வயவிஸிஸோவகே ஸஸ்காவே ‹‹ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ: க்
ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மஜ்ஜந்தமுத்தரேல்லோகாந் காருண்யாச்சா
ஸ்த்ரபாணிநா, ஸமஸ்தஹ்விஷ்ணு நாராயணபராயணா:›› இத்யு
க்த்காரேண ஸம்ஸாராணவமிமஜ்ஜநஜந்துஷு யா ஸர்வ
ஜ்ஞதாநிஜதேஸிகரேணாவதீர்ண:, ஸநாதிகவாவ
நயா ஸம்ஸாரஸாமரநிமஜ்ஜத:, ஸ்ரீஹவிஷ்யாநந்தாவராய
ஸம்ப்யேந வ்த்ஜந நரகாதிபாதநாஜநிதசேதேவநாஹ
த:, ஸசஸீ தஸ்ஸ்மரேணாவாயஜாநத:, ஜ்ஞாதேதரவீ
ஸ்ராசவாயே: ஸமஸ்தீமவேவ வாநராவஸ்ரிதிக்ஷண
வாவ்வத:, தஸாவீ தஸவஸித்ஜ்யாவாநராவஸ்ரிதிக்ஷணே
தாரீயவராஷாயேர் ஸவவஸ்த்தாநுவாணிவமாநு தஸ
ஹிதவராஷாயர் வ்யுதஸ்நத்வேந உஜ்ஜீவயிஷு: ஸவ-

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌾𑌸𑌾𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌯𑌕𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌭𑌾𑌷𑌾𑌪𑌰𑌵𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌶𑌤𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯, 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌭𑍂𑌮𑌿 𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌵𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 «𑌕𑍁𑌶𑍀𑌨𑌗𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 «𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑌯𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂। 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇» 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌤 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌂𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

(𑌶𑌰𑌭𑌨𑌦𑍀𑌤𑌟𑌗𑍋𑌯𑌮𑍍) 𑌶𑌰𑌭𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌹𑌵𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌂, 𑌤𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑌨𑍇𑌦𑌵𑌕𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌗𑌰𑌳𑌷𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑍇𑌕𑌗𑍇𑌹𑌂𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍) 𑌸𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌗𑌰𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃, 𑌔𑌷𑌧𑌯𑌃 = 𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 = 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃, 𑌗𑍇𑌹𑌦𑍍𑌰𑌃 = 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃, 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌤𑌰𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑌳𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑌿𑌤𑌹𑌵𑌤𑌃. (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌃 = 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃, «𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌦𑌶𑌾𑌃 = 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿, 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍌𑌵𑌾𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌃. 𑌯𑌥𑌾, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿, 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌹𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿» 𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 (𑌨𑌾𑌥𑌂) 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌥𑌂, 𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. «𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍇𑌃। 𑌪𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌯𑌕𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾. «𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌮𑍍» 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃. 𑌅𑌨𑍇𑌨 «𑌤𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤. 𑌦𑍇

திவஸ்த்நாவஸ்த்யுநி:. (நஉத) ஔகாஜதி ஸம்போயநாஜ.
வஉ உஜ்யாஹதுவ்யம் "நஉதே" த்யேநந ப்யுயதி" தி.
ஔஹ்யதே. தெவநாயம் உாஸஸத்யம் அவ்ருத்தம் ஷ்யுரஜெ்யா
திஷாவ வ்யணஉத-ஸ்வாவகஷுபொயகெந வ்யஹீஹாவெந
ஹஜெஸ்வத்யயு:. உசக்ரூவெஷாஜெரூக ஸ்வநிஷ்டாவகஷு
பொயாநாக்ஔகாஔாவ்யாவாஜாஹி நஉ
ஸ்க்ாா:. ஶாாணம் ஹஜதேதி யாவக. ஸவுவாாஷாயுஸிஜ்ய
யுஜிதிஹாவ: "ணஉவ்யஹ்வகெ" ஜதிஹளவாதிகாஜாதோவுா
ணஜ்யவோாஷவஹாவவநம் "நஉதே" திஸ்வரஷெதநோ
தெஶநகயநாக ஸ்வயநஉஸ்க்யாகயுாஸ்ஜ்யதீதிஸஔ்யதே.
தேந நஉஸ்க்யாாவம்உம்ஜூம் ஹஜிதம். அத்ரு "தீ்ரூஉாநாம்
நாயதி" த்யேநநவாகஸ்வஹிதம் ஸவுஹஔவ்யுநஸாஉ
யுா, "உாஸாநாம் ஸத்ய" திதேநகுஶிதவிஷயெஸ
த்யவ்யதிஜுகம், குஶிதஸம்ாக்ஷணவதாளுவ்ருதஜதி அவ்ரு
த:. தஉஹிவெதேஸ்வயஉவொத்கம் ஹஹ்வதா "ஸகாளுவ்ய்த
வஔவெுzஹம் ஸகம் வெவிஜஉசக்ருததி" தி. அத்ரு ஸகம்
வ்யவஸாய ஜதயு:. "உ்வ்யாஸவ்யவஸாயெஷ ஸகஉ
ஸ்க்தஜஞேஷ்வி" திநாநாயுவாோக. அேநந ஸ்வவ்யதிஜுாதா
யுநிவுஹணெந ஸ்வவ்யவஜஷவஔணுகாஉகஸஉ்வாஉநம்
"ஷ்யுரஜெ்யாதிஷ" திதேந வ்யஸிஜ வம்உ்ருஸஔயுாஉ்ய
வெக்ஷயா வாஹ்யாஜாஸவுஜோஹாஙகாா நிவதுகதயா
வெஔக்ஷண்யவ்யூதேந ஸவெுஷாஉஹிமஉதேநக்வாாதிஶய:,
"ஶாாஙநீத்பதஉாஔதி" த்யேநஸ்வயாஹிமஉ்யகவ்யயொஜ
கம் ஸளஔஹ்யம், ஸ்வீய யநாநாம் வாாவெுகஹஔகம் "அ
ஹீம்உ்ருநஶாளஷயாவவெகஶஜெம்உ்ருதி" த்யேந ஹஹ்வத்ஸ்வா
ஹூஉ்யம், தேந வ ஹ்க்ாநாம் உஹாவாாயிநாஉவ்யவதிவெய
ந ஸவுஹஔஹிஜிஶ்வஸஔவிதாநிஹவதி. ஸததாநிவவ்யஜ்யா
நி வ்யவஉநாஔவாவ்யாயும்வ்யதி அம்ஶகாக ஶணீஹஔ
தாநி. "ஷ்யுரஜெ்யாதிஷ" திதேத்ருவ ஸிஜவம்உ்ருஸஔயுாஉ்ய

𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣[illegible] 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾[illegible]𑌉𑌪𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇. [illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰 [illegible] "𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 [illegible] 𑌵𑌾𑌯𑌮𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌃. 𑌅𑌤𑍍𑌰 "𑌨𑌮𑍋" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible]. 𑌯𑌥𑌾, 𑌅𑌤𑍍𑌰 "𑌯𑌸𑍍𑌯" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍍𑌿𑌤𑌃, 𑌤𑍇𑌨 "𑌨𑌮𑍋" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌂. [illegible] "[illegible]" [illegible] "𑌇𑌤𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible]" [illegible] 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 [illegible] "[illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾 [illegible] "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂. ॥௧॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

[illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨 [illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌦𑌾𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 ।

𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] ॥

[illegible] 𑌵𑌾𑌣𑍀 [illegible]

[illegible] ।

ஸ்ரீவாஸோ நீஶ்வரோ தத்ர த்ருஷ்ட்வா ததா ஸாதரம் வாணீம் வ்யாஜஹார ப்ரதஸ்ஸ்ரீமந் கேஶவஸ்ய ஸ தாஸர: ॥

« ப்ராத்ருப்ரஸாதவிஸ்ருஷ்டோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த்தந: »

என்கிறபடியே இளையபெருமாளைப்போலே ப்ராத்ருஸ்நேஹ ஸமஸ்தத்தையுமேலிட்டு, ஆழ்வாரைப்போலே ஸமஸ்தஸம்ஶ்லேஷவியோக தேஶகாலாவஸ்தைவரான வேதாந்ததேஶிகர், ஸமஸ்தப்ராணத்துக்குத்திருவஹீந்த்ரபுரத்தை ஏகாந்ததேஶமாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, அவ்வூரிலே எழுந்தருளி தேவநாயகனைத்தொழுது, ஔஷதாசலத்தில் த்யாநித்துக்கொண்டிருக்க, தேவநாயகன் ப்ரஸந்நனாய் தம்முடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யங்களை விஶதமாகவிவர் அநுபவிக்கலாம்படி காட்டியருள அதைக்கண்டு அநுபவித்து அவ்வநுபவபரிவாஹமாக தேவநாயகபஞ்சாஶத் என்கிற ப்ரபந்தத்தாலே ஸ்துதித்தார். அதில், «பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்» என்று இத்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தை அழித்து பெண்ணுடை உடுப்பிக்கும்படியான ஸௌந்தர்யத்தி லீடுபட்டு ஶ்ருங்காரிதநாயிகாபாவம் ப்ராப்தரானார். எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வத்தையழித்து பெண்ணுடையுடுத்தும்படியிறேயத்தலையில் பரபாகஶோபாதிகளிருக்கும்படி. «பாஞ்சால்ய: ஸர்வதா க்ஷத்ரா: ஸ்வயம்வரஜநம் ததா । யாஸ்யோஷித்த்ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்பாவம் மநஸாயயு:» என்று ஓர் கவியின் வடிவழகு பெண்களை யாணுடைவுடுத்தினதென்றால் இங்கு சொல்லவேண்டாவிறே. «நின்வடிவழகுமறவாதார்» என்னக்கடவதிறே. இவர் ஶ்ருங்காரநாயிகாபாவம் ப்ராப்தரானாரென்பது «க்ருஷ்ணத்ருஷ்டவிதா * பிப்ராய ஸம்ப்ருதிராகவதீ தேதீ» என்றும், «வேதாந்தாசார்யவேதாந்ததேஶிகதேஶிகாஞ்சிதே கிதஸம்பதிஹேதீதே * கஞ்ஜநாபீஹவதி தேவதேவகுபீயே» என்றும், «க்ருஜாநர்த்திஸி: * கவகபாஹாஹிதேதே த்ருஶம்பரிரம்ஹேதய:» என்றும், ஶ்லோகங்களாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. «க்ருஷ்ணத்ருஷ்டவிதயளவநவாரிஜாததாஹீரயோஷித்நாஹஸ்ஹூததேதத்வநாய । ஸம்ஶநஸம்பதிநாவதிஷேவிதஜெ பிம்பாயாம்ஸ்ப்ருஶதி

ராமவதீர்த்திஶேது” என்கிற ஶ்லோகத்தாலே இவர் ஸ்த்ரீபாவமடைந்தாரென்பது வ்யக்தமாகிறது. “செங்கனிவாயொன்றினோடுஞ்செல்கின்றதென்னெஞ்சமே” என்று ஆழ்வாரைப்போலேயிவ்வதரஸௌந்தர்யத்திலீடுபட்டு திவ்யாதரத்தை அநுபவித்தார். அவ்வநுபவம் தானும் அவனை நெறிகட அநுபவித்தாலல்லது பரிக்கவொண்ணாத அவஸ்தைக்குடலாயிற்று, அது கிடையாமையாலே மிகவும் அவஸந்நராய் கிடந்து துடித்து “நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்” என்று விபீஷணாழ்வான் பக்தபாவமாகப் பெருமாளைச்சரணம் புகுந்தாப்போலே, இவரும் ஆசார்யாதிபாகவதமுகமாக சரணம் புகுகிறார் அச்யுதஶதகத்தில். அப்போது தாமான தன்மையைப் பெரும்பாலும் மறந்து பரிபக்வதஶாஜ்ரஷிதமான நாயிகாபாவமே தலையெடுத்து “ஸ்த்ரீணாஞ்ச ப்ராக்ருதம் ஸ்ம்ருதம்” என்கிறபடியே ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸாதாரணமான ப்ராக்ருதபாஷையாலே பேசுகிறார். நாயிகாபாவம் ப்ராப்தராய் பேசும்போது பும்பாவமுமுண்டு. “பணிதா பாமேணயா” என்று பும்ஸ்த்வமாக நிர்தேஶிக்கையாலே இப்ப்ரபந்தத்திலிவருக்கு இரண்டு பாவமும் ஸமமாகவோடுகிறதெனறு கருத்து. இதுக்கு அடுத்த மேல்ப்ரபந்தமான மும்மணிக்கோவையில் “ஆர்க்குங்கருணைபொழிவான்” இத்யாதிபாட்டுக்களில் பும்பாவங்கலசாமல் விரஹிணீப்பேச்சாலே “பொழிவாரநங்கர்தம் பூங்கரும் புந்தியபூமழையே” என்று ஸ்த்ரீயானது தனக்குஸாதாரணமான உக்ஷகோஷ்ணத்தில் வர்ஷபாஷாணங்களை ஸாதநம்பண்ணி மழைபெய்தாப்போலே யென்மேலே வர்ஷிக்கிறனென்று பேசுகிறார். அச்யுதஶதகத்துக்கு மேல்ப்ரபந்தம் மும்மணிக்கோவையென்பதை “சிந்தைகவர் பிராகிருதநூறுகூறிச்செந்தமிழ் மும்மணிக்கோவைச்செரியச்சேர்த்து” என்று தாமேயருளிச்செய்தார் “நமதே” இத்யாதிஶ்லோகம் அந்யாபதேஶத்தில் பக்ஷிமுதலியவைகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ஸ்வாபதேஶத்தில் ஆசார்யாதிகளான பாகவதர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறதாகவுமிருக்கிறது. இப்படி ஸ்த்ரீபாவம் ப்ராப்தராணரென்பதும் பாகவதர்களைப்பற்

றிஞரென்பதும் நிகமநத்தில் "நகரஸத்வக்ஷணாநீதமஹிதகி ராதஹு ஊநிஜகாஞாரஹிவநராவ:। ஹவிஷ்வஶ்வவநயஸ்ம்வாரஜவ ஊம் வைஹவஸாஊம் த்ரி ஜநவிஜ்ஞாபிதம்" என்கிற ச்லோகத்தாலே ஸூசிதமாகிறது. ஆஸ்யாயா:, வேடுவச்சேரியில் வளர்ந்த ராஜகுமாரனை ஊம் த்ரி முதலானவர்கள் வ்யாயஸூத்ரத்தைக் கழித்து ராஜாவுக்கு விஜ்ஞாபநம்பண்ணி ராஜாவும் ஹ்ருஷ்டனாய் ஸ்வத்ரனையடையுமாப்போலேயும், யளவநோபாவீதஸ்தநவாரனவயவைவ வரன் அடையுமாப்போலேயும் என்னை நீயடையவேணும் இதி. ராஜகுமாரத்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸாஹாவத்தோடே "ஹவிஷ்வஶ்வவநயஸ்ம்வாரஜவ" என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸ்நேஹவத்தையும் ஸ்வாதந்த்ரானென்பதையும், "ஊத்ரி ஜநவிஜ்ஞாபிதம்" என்கிறத்தாலே ஊஷ்டாநிகத்தில் ஸ்புகரை முன்னிட்டாரென்பதையும் கண்டுகொள்வது.

(1)

பதம்.	உரை
திஅஸாணம்	தேவர்களுக்கு
ணாஹம்	நாதனையும்
அஹிந்தணஅர	அஹீந்த்ரபுரத்திலிருக்கும்
ஓஸஹிஸேலெக்க	ஓஷதிபர்வதத்தில் முக்யமாக விஹாரம் பண்ணும்படியான யானை
கஇந்தம்	ச்ரேஷ்டம் போன்றவனையும்
தாஸாணம்	அடியார்கள் விஷயத்தில்
ஸச்சம்	ஸத்யஸங்கல்பனையும்
அச்சுஅம்	அடியார்களையொருபடியும் கைவிடாதவனையும்.
திர	ஸ்திரமான
ஜோஇஸம்	காந்தியையுடையவனையும்
கருடணஈ	கருடநதியினுடைய
தட	கரையிலிருக்கிற
தமாலம்	தமாலவ்ருக்ஷம்போன்றவனையுமுள்ள பகவானை
ணமஹ	[எனக்காக] வணங்குங்கோள்

நமேதி ! க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் தேவநாயகனோடு கலந்துபிரி ந்தாளொரு பிராட்டி, தன் முன்னே வர்த்திக்கிற சில குருகுகளை நோக்கி, எனக்காக தேவநாயகனைத்தொழுது என் தசையை யறிவியுங்கோளென்று "நமேத" த்யாதியாலே சொல்லுகிறாளெ ன்று கருத்து. ஆழ்வாரும் ஹம்ஸஶுகஸாரிகாதிகளைத் தூதுவிட் டார். மேகஸந்தேஶ ஹம்ஸஸந்தேஶ கோகிலஸந்தேஶாதிகளி லும் திர்யக்தூதத்வத்தைக்கண்டுகொள்வது. ராமாவதாரத்தில் ஸூர்யாதிகளையும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பக்ஷ்யாதிகளையும் ஸம்போ திக்கைக்காக "நமேத" என்கிறதற்கு ஸம்போத்யத்வத்தை யின் னதென்று சொல்லாமல் பொதுவிலேயருளிச்செய்தது. வாநரவீர முதலிகள் வ்யூஹம் வ்யூஹங்களாய்க்கொண்டு பெருமாள் கார்ய த்தை ஸாதித்தாப்போலே பக்ஷிக்கூட்டங்களும் நம்கார்யத்தை ஸாதிக்குமென்று நினைத்து "வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயுங் குருகினங்காள்" என்று பக்ஷிவ்யூஹங்களை ஆழ்வார் தூதப்ரே ஷணம் பண்ணினாப்போலே, இவரும் பக்ஷிக்கூட்டங்களை ப்ரே ஷணம் பண்ணுகிறாரென்று "நமேத" என்கிற பஹுவசநத்தா லே ஸூசிதம். ராமாவதாரத்தில் "வேதம் வல்லார்களைக்கொ ண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம்பணிந்து" என்கிறபடியே வேதவேதாந்தபாரகர்களான ஸூர்யாதிதேவதைகள் "வருவார் செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த" என்கிறபடியே க்ருஷ்ணாவதாரத் தில் தேவநாயகனை ஸேவித்துவருவாரும் செல்வாருமாயிருக்க, அவர்களைக்கண்டு ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றபடி, "தேஶிகாஸ்த ஏதாஃ" என்னக்கடவதிறே. "கமலநன்மலர்த்தேறலருந்தி யின் னிசை முரன்றெழுமளிகுலம் பொதுளியம் பொழிலூடேசெருந்தி நாண்மலர்சென்றணைந்துழிதருதிருவயிந்திரபுரமே" என்று க்ருஷ் ணாவதாரத்தில் ப்ரமரங்கள் த்ரமிடோபநிஷத்தைப் பாடம்பண்ணி தேஶிகர்களாய் ஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறதுகளென்பதற்கு "மெலியப்புகுந்திசைபாடியாடியுழிதரக்கண்டோம்" என்கிறபடியே தேவநாயகனுடைய கைங்கர்யங்களை யெழ்ள ஸூர்யாதிகளைப்ராண மாணாநுபவ ப்ரபந்தாகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஜகத்தெல்லாம்

நிறைந்து அவனுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதிகுணங்க ளைப்பாடியாடி வர்த்திக்கிறார்களென்று ஸாவஸேஷத்தில் வ்யாக்யா நம் பண்ணினார்கள். நிரவஸேஷத்தில், கண்ணன் தூதுபோ னது கார்யமாகாமலும் ராமாவதாரத்தில் திர்யக்குக்கள் தூதுபோனது கார்யமாகையாலும், பாட்டில்சொன்ன வண்டு களையே தூதாகக்கல்பித்தாரென்றும், ஸாவஸேஷத்தில் ஷட்பத நிரதர்களான ஸ்வாமிபக்தர்களை வண்டுகளாக அருளிச்செய்த் தாரென்றும் ஸூசிதம். பின்னும், இவரும் தன்முன்னே ஸாதகர் கள் வர்த்திக்கிறார்களென்பதை "தேவாதிதேவஸ்ய ஸதா ஸமீபே வஸந்தி ஸந்த:" என்று தாமே மேலேயருளிச்செய்தார். இப்படியாகில் "ஸ்வஸ்மாத் உத்க்ருஷ்டாநாம்" என்கிற ந்யாயத்தா லே உத்க்ருஷ்டர்களான பகவத்பக்தர்களை நிக்ருஷ்டமான திர்யக்குகளாக பாவிக்கலாமோவென்னில்; மஹாராஜர்கள் ஒருவரோடே மற்றொருவர் கலந்து வார்த்தைசொல்லிக்கொள்ளலாமத்தனைபோ க்கி நீசனான ஸேவகர்கள் ராஜாவோடேகலந்து வார்த்தைசொல் லுகை ஈடல்லாதாப்போலே அதிநிஹீனனான நான் உத்க்ருஷ்டர்க ளான ஸ்வாமிகளோடே கலந்து வார்த்தை சொல்லுகை ஈட ல்ல, நமக்கு ஸத்ருஸமான வஸ்து திர்யக்குக்களேயென்று நினை த்து அதுகளைக் குறித்துச்சொல்லுகிறார். இது கேட்டவாசார்ய கள் ஐயோ! நம்மைச்சொல்லமாட்டாமல் திர்யக்கின்காலில் வி ழுகிறாரென்று தயாவிஷ்டஹ்ருதயர்களாய்க்கொண்டு இவர் கா ர்யங்களெல்லாவற்றையும் செய்துகொடுப்பர்களென்று ஹ்ருதயம் இப்படியே ஸமஸ்தவிஷயவ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்தார்கள்.

அதிதேதி॥ (அதித) அத்ய புத்ர ஸ்வஸ்வாமிந: [ஸ்வாமிந:] தே வதாந்தரங்கள் ஒருவரையும் தலைவணங்காமலிருக்கிற நீங்கள் இத் யாதி அதித, அவனை வணங்குகிறது உங்களுக்கு ஸ்வரூபப்ரா ப்தமாயிருக்கிறவளவன்றிக்கே இத்யாதிமும்வணங்கவேணும். அவன் ஸந்நிதியில் இத்யாதி நீங்கள்வணங்கி யென்றதெல்லையறிவிக்க வேணுமென்கையிலே வாக்யதாத்பர்யம். "பாதங்கள்தோறு தய

ணியீர், கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர்" என்று ஆழ்வார் சொன்னாப்போ லே சொல்லுகிறார். பிராட்டியிடத்தில் நின்றும் வந்தோமென்று திம்மாக்குக்கொள்ளாதே வணங்கிச்சொல்லுங்கோளென்றபடி. "அப்யாயாவாநம் ராஜாநம் யயாவ ஸஹஸா நம்" என்று ராஜாவிடத்திலும் கும்பிடித்தகஜத்தினிடத்திலும் நடுங்கிவர்த்திக்கவேணுமாப்போலே அவனிடத்தில் நடுங்கிவர்த்திக்கவேணுமிறே. (த்ரைபாதாநாதாய) அவன் தேவர்களுக்குங்கூடராஜாவிறே. (ஔஷதாவமெளகஜேந்த்ரம்) ஸாதிக்குக்கட்டுப்பட்ட கஜம்போலன்றிக்கே, மலைக்காட்டில் ஸ்வச்சந்த விஹாரம்பண்ணும்படியான கஜமிறே; இப்படிப்பட்டவன் ஸந்நிதியில் நீங்கள் வணங்கி கைகூப்பிச்சொல்ல வேணுமென்றபடி. இப்படியவனுடைய ப்ராபல்யமிருக்குமாகில் நம்மையவன் அங்கீகரிப்பனோவென்னில்; (அபாஸாநாம்ஸத்ரம்) "யெயயாஸ்தே வத்ரதெ தாநதயெஸஹஜர்த்ரஹம், ஸ்வஸமேவம்ய:" என்று சொன்னவன் "ப்ராஹ்மணேஷ்வாவிசேஷத:" என்கிறபடியே அபராதர்கள்விஷயத்தில் ஒருபடிக்கும் ஸத்ரம்தப்பான், நம்மை அங்கீகரிப்பன். ஆழ்வார் அஞ்சிறைமடநாராய் முதலியவைகளில் அவ்யாபாரஸஹகாரிகணங்களைப்பற்றாசாகக்கொண்டு உபதேசம் பண்ணினாப்போலே, இவரும் நதஸத்ரஸஹகாரிகணங்களைப்பற்றாசாகக்கொண்டு உபதேசம் பண்ணுகிறாரென்றபடி. பின்னும், நீங்கள் கிட்டினால் கைவிடானென்கிறார் (அபாதம்) ந ஸ்ராவயதீத்ரவ்யாதம், ஆச்ரயித்தாலொருபடிக்கும் கைவிடான் (ஸ்திரஜேத்ராதிஷு) "இழைகள் சோதிச்செந்தாமரைகள் பிராணிருந்தமைகாட்டினீர்" என்கிறபடியே ஆச்ரயணஜேத்ராதிஸம்ஸம் விஹாஜேத்ராதிஸம்ஸம் ஸ்திரமாயிருக்கும். காமவிசேஷத்தில் ஈர்ஷ்யநத்தயடையும்படியான லோகத்திலுள்ள ஆச்ரயணகாதியும் விஹகாதியும் போலன்றிக்கே ஸ்திரகாதியாகவிருக்குமென்றபடி. "தவைவஹாஹேதேஹாதிஸஞ்ம் தஸ்மாஸாஸ வஸ்திஷம்விஹாதி" என்று ஸ்ருதைஜஸக்களும் ஸம்யுன்முன்னே வஷெத்ரதப்போலேயன்றே இவன் முன்னேயிருப்பது. தோன்றிமாயாநின்றுள்ள மின்னல்போலன்றிக்கேஸ்திரமானஜெத்ர

திஸ்லையையுடையவனென்னவுமாம். இத்தை ஸ்வாயாரணமான அடையாளமாகக் கண்டுகொள்ளுங்கோளென்றபடி. ஆனால் ஸூர்யாதிகள் போலே உக்ரதேஜஸ்ஸாகவிருப்பனோவென்னில்; தமால வ்ருக்ஷம்போலே ஸஸீதளனாகவிருப்பனென்கிறார் (ப்ரவாளநீல தமாலம்) ஜலஸம்ருத்தியில்லாத ப்ரதேசத்திலுண்டான தமால வ்ருக்ஷம்போலன்றிக்கே ப்ரவாளநீரத்திலுண்டான தமாலவ்ருக்ஷமாகவேயிருக்கிறான். தமாலவ்ருக்ஷம்போலே கண்களுக்கு ஸர்வவாவஹனாயிருக்கிறானென்றபடி. "ஹரிதேவாவகோவதம்" என்று சொல்லப்பட்டவன் கிடீர் "லொக்லைவெஷீ யஸ்ய" என்று சொல்லப்பட்டான். இப்படிப்பட்டவனை எங்கே கண்டுதேடுவோமென்னில்; (ஸ்ரீரங்கதாம நிஷ்யாவத்ஸ்ரஜம் ருதம்) திருநாடு திருப்பாற்கடல் திருமலைமுதலானவிடங்கள் தேடிப்போகவேண்டா, நடுநாடான ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறான். எல்லாரும் காணும்படி மலைமேலேயெழுந்தருளியிருக்கிறான். "மருந்தேநங்கள்போக மகிழ்ச்சிக்கு" என்று தான் ஸாதம் ஸம்ஸாரவ்யாதிக்கு மருந்தாகவிருப்பதன்றிக்கே இருப்பிடமான மலையும் ஔஷதமாயிருக்கும். "மஜெம்" என்று சொன்னத்தாலே ஜிதரிவர்வாய்க்கொண்டு ஸமுத்விஹாரத்தைச்சொன்னபடி. பிராட்டி யாஞஜ்ஞாதிகளாலே வீக்ஷத்திலீடுபட்டாப்போலே இவரும் வீக்ஷத்திலீடுபட்டபடி. இப்படி ஜமென்று சொன்னத்தாலேயும் ஸ்நாவம் வராஷ்ராநோவென்பது ஸூசிதமாகிறது; ஸங்கனேயென்னில்; திருமங்கையாழ்வார் ஸ்நாவம் வராஷ்ராய் "வரையுருவின்மாகளிற்றைத்தோழி" என்று நாயகனைக்களிறென்றார். களிறென்று வர்ணஜம். நம்மாழ்வாரும் ஸ்நாவம் வராஷ்ராய் திருவிருத்தத்தில் "களிர் வினவிநிற்றீர்" என்று நாயகனைக் களிறென்றார். ஆண்டாளும் "களிறென்றுனென்கைபற்றித்தீவலஞ் செய்யக்கனக்கண்டேன்" என்று நாயகனைக்களிறென்றாள். இப்படி ஜக்கெடீ சொன்னத்தாலேயே தெய்வநாயகஸ்வதாமத்துக்கு அடுத்த வைஸம் ஸ்வாபதேசமென்று ஸூசிதமாகிறது. தெய்வநாயகஸ்வதாமத்தில் நிமகநத்தில் "ப்ரவாஸஸீநா

வெளஹாயஹஸ்வீவதீவ்ரு" என்று மஹர்ஷிகளாலே சொல்லப்பட்டவனை ஸப்தஶதகாதி ஶ்லோகத்தில் "மஹேந்த்ரம்" என்று சொன்னத்தாலே ஸம்ஹிதமாகலாமிறே. "தம்ப் ஹோத்ராவகுதே" என்று ப்ரவசனாந்த்ரஸம்ஹிதத்தில் ப ஹுஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டவனைக் குறித்து "ஸயாதோப்ஹூஜிஜ்ஞாஸா" என்று வெதாந்தத்தில் ஸூத்ரஸம்ஹிதத்தில் ப ஹுஶப்தத்தாலே சொன்னதைக்கொண்டு வெளகஸாஷ்ரம் ஸாயிக்கப்பட்டதிறே. இப்படி "உதயம்நமத" என்கிறது "ஓம் தி ஜநவிஜ்ஞாபிதம்" என்கிறத்தோடே ஸமாஸமாய்க்கொண்டு எனக்காக நமநம்பண்ணி விஜ்ஞாபநம் செய்யவேணுமென்கிற அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறது. இது ஸ்வாபதேஶத்துக்கும் ஸந்த்ராபதேஶத்துக்கும் ஸமாநம். ஸ்வாபதேஶத்தில் "நமத" என்கிறதற்கு வ்யுத்பத்தியில் தாத்பர்யமாகும்பொழுது உதயம் நமத, என்னுடைய ஸுரத்தை நீங்கள் ஸமாபநஞ்செய்யவேணுமென்றபடி. அப்போது "நிக்ஷிப்தோஸ்மிஹாமதி நிர்வாணஸ்யநாயகாரணிகே । தாம்ஸஹஸ்ரஷ்டாஸம்யாநுஷ்டம் நதஸத்ருஸாஸாத்தெநாஸரம்" என்கிற நிமநவ்ரதஶ்லோகத்தோடே ஸமாஸமாய்க்கொண்டு உபாயார்த்தநஷ்டி தஸாநந்தஸத்தில் தாத்பர்யம் ॥ ॥கக॥

மூ ॥ கிக்ஷரஸ்வ்யம் ராம் தஹு
ஸகம்ஹரெஹிணி விஶாஸவாஹிக்தி ஓம்ரம் ।
ஹணிக்ரு பாமெணஓண
வஜ்ஞாஸகஜஷ்டிகம்வ கணஉவஸாகம் ॥

சாயா ॥ கிக்ஷரஸத்ரு ஸ்தித்ஸ்வ
ஸ்வயம்ஹெஹிநீவிஶாஸவ்ராஹ்ருதிஓயீ ।
ஹணிதா பாமெந ஓயா
வஜ்ஞரஶகஜஷ்டிகதிவகரோதவ்யஸாஹம் ॥உ॥

வ்ரா—வ்ரு ॥ (மு ரா) ‘‘ஷ்ஃ” இதிஷஸ்யமகவம். ‘‘மூரநவீ வொஃ” இதுஞொதுஞாஷ்ரா வாவஸ்ருாநவாஙஸகஸ்ரு வொஃ மூகஸ்ருாதிதிவொமூகிமிகவாஸ வாவரவுஷ்ருதீஷுஃ. (தா ஷ) ‘‘தாஜொஜொயதாயதாஹொ” தருாதிநா தாஹா தெஙம். (ஸமாஸ) ‘‘ரவமாஉயொமூ”தி வாவரவுவஉருஷ்ருவொ வஃ. ‘‘வ்ராயொமாஹி” தருாதிநாயவொவெயமுதிகவம். (வெ ஹிணி) வாவரவுஷஸ்ருணகவம். ‘‘திஹளதியஷ்”இதி தீவாவ ஷ்ரு ஷூ ஷஃ. (வாஹிதி) ‘‘உநயா”தி வாவரவுவஸ யஸ்ருவொ வஃ. ‘‘உமகருவ்ஹ”இதி ஈகாரஸ்ரு உகவம். ‘‘வெகவவெZவா” விதிதகாரஸ்ருஇகவம். (உவா) ‘‘இஉஉஉாஉ உவாவெஉஹிவெ”தி உவாஉதுருாதெமுஃ. (ஜவீஸம) ‘‘ரவமாஉயொமூ” திமகாரஸ்ரு வொவெவகாரஸ்ரு வாவரவுவஸ இகவம். (வ) ‘‘இவ, வியு, விவ, வீக, வ, வ ஊவாவெயு” இதிவாவெமுஃ (காணஉ) ‘‘கருஞுஃகா ண” இதிகாணாவெமுஃ. ததவஸ்ருவாவரவுவஸவொவாவெ மாதிக உநாஸவெஙயம். ॥உ॥

வ்ருா ॥ நநாஉீயஸாதயெவமா உஃமஷஉாரஷம், ஸாவீ கிமவீஷ்மஜநகததுவஸ்ருாஉருாவெஷ்ருகவிமக்ஷணவஉகக்ருதிஜந கமாணிநிஷமாணாஹியாநரவுதயா கயம் யாஷாஷுமா ஜூஜவெநஃ கதுரமகவெத, கயம் வா ஸாகருதாவீஉாநநூஜ நயெதிதி ஹமவஷாக்ஷவம்உநவிநியாயவாமிஷரதி। கிக்ஷரெதி। (ஹெகிக்ஷரஸத்ரு’) கிக்ஷராணா = ஷாஸாநா, வுவஞாநா விஷயதியாவஸ. ‘‘ஷுருக்ருஷாவொரஷாவெய ஷாஸவொவ்ருகவெ டகாஃ। நியொஜருகிக்ஷரெ” தருஉரஃ. ஸத்ருஃ = ஸத்ருவாநு ‘‘ஸ த்ருக்ஷுதெவமவயெதயெருதிஷாதாதஅதீ” திவெதிநீ. தஸ்ரு ஷ உஸீஃ ஹெகிக்ஷரஸத்ரு. இதுஞு ஷாஹிஉதவுகருதகாயதுநி வுஹணயாராயுரகவாஹிவுாயகம் (ஷயம்ஹவுவெஹிநீவிமாஸ வருாஹருதிஉயீ) ஷயம்ஹாவஃ = வதாராநநஸ்ரு. ‘‘ஷயம்ஹவு மூதாராநநஃ” இதருஉரஃ. வெஹிநருாஃ = வியாயாஃ, ஸாரஷ தருாஉதருயுஃ. விமாஸாயுாயாவ்ருாஹருதிஃ உக்தீஃ தஸ்ருாஃ

விகார: “வ்யாஹார உக்திர்லபிதம்” இத்யமர:. “யத்³வே த்³வயோ
ஸ்பா⁴ஷாயாம்” இதி காரகேயபி “ப்ரதா³ணம்” த்ரதி³நாநீ
வ., ப்³ருதா, ஸ்வாமிந்கோயே, வ்யாஹ்ருதிரேவவ்யாஹ்ருதிஶ்
யீ. நவஸ்வாமிந்கோயண்ணாந்யேதி³ஷ்ட இதி ஶப்³த³ம்; “தஸ்ய க்ரு
தவசநே” இத்யத்ர தஸ்ய க்ருத்யேவம் க்ருத்யேத³ந ப்ரவயா
ஸ்ரவேவ த்ர்யஸ்வாமிந்கயாயம், தேநவிநாயம் ப்³ரூதி
ஸிஞ்சதி ஶப்³த³பே⁴வேரோக்தே:. தயாவபாவேவ்யாத்³ஸா
யம் ஸ்வந்தி³ரீதவவநவப⁴ஜ்ஞாதாயணீயா, ப்ரக்ருதபா⁴ஷா
ஸ்வாமிநீதிபரவஶ. ஏததே³வ ஸ்தோத்ரமிக்ஷணபா⁴ஷாகே
நவஜிக்ருதிஜநநாஹிவ்யாயகதயா ப்ரக்ருதஹமவஹீவா ஸாக்ஷரவ
காரணிவ ஹிரண்யக்ஷகே தாத்³யம். வஸ்துதஸ்து ஸரஸ்வதீபா,
முஹாவிதவேவ்யாக்ருதபா⁴ஷேதி த்ருதீயம். தயேவாஹி
ஹிதம் முக்²யரேணஷ்வாஷாஸ்ரீ காயாம் “ப்³ரஹ்மண்யம்பே³
வஸ்பாம் ஹாஷிண்யை ஸ்ரஷ்ட்ராஷிணாவரம் । க்ரியயாமஸ்தாவா
ஜந்ஹ்ருஷ்டரோம் வர்ணஸ்வமுரே” தி. ஸ்வேந “நமஸ்தே
நாவஹ்ருஶிதவா” இதி வ்யாக்ருதபா⁴ஷாயாஸவஸ்ம் ராஜ்ஞே
தஸ்யேவ தஸ்ய ராஜநிஶாஸ்வநாஹ்ருஹிதவாதவேநாவா
நேயகாந்த்ராத்ரதே. (பா⁴ஷ்யேந) “யதே³வேகஸ்வர்ணவ்ரா
ஜ ஶ்ராஹாந்தஸேவந்தி³ந: । யயாவத்³ணம்நதவ்ருகீதா
நேந்திதம் வா: ” இதிகஸ்பீயஸ்வர்ணஸ்வர்ணமளரவம் ஸ்வீயாஶ
த்³ஜ்யயாவஸஜ்ஞாதஸ்ய ஶ்ரோதந (யோஷணிதா) ஷணிதஸ்ய ஶா
ஸ்த்ராநா, ஷணிஷ்ட்ரோணேத்யம்:. “க்ரூரம் ஸாயாம் ஹரேத
வஞ்சே” தி ஹவிஷ்ட்ரயேயம் ஹரேதவஸ்வதய:. (தவ) “யஞா
யம்ஹவ்யாது ப்³ரஹ்மஜாநாதிவரஸம்பந்நம் । தஜ்ஞதாஸ்ஸ்ரஜ்ஞாஜாஸதவ
ஸவம் மஹதாவ்யத ॥ யஞேவாநந்நயோ நவாஹம் நவஶஜ்ஞர: ।
ஜாநந்திவரசேஶஸ்த தத்ஷேணாதீவரஸம்பந்நம் ” இதி ஶ்ரீவிஷ்ணு
புராணாத்³யுக்தரீத்யா ஸவேவரவி ப்ரஜ்ஞாயஸஹிஸ்ராமி
நஸ்தவேதய:. (ஸ்துதி:) மணிநிஷ்மணாஸியாநரஶ்ம
ஸ்தாத்ரம் (பஜ்ஞரஶக்ஜநீதிவ) க்வசிநோயயஞ்ஜிபஸ
ஜ்ஞரஸ்யஶ்கஶாபக்ஷர்ஷிதிவ (பஸாதம்) ஹஷம். “ஸ்வா

ஸ்ய ப்ரஸாதஃ காவ்யஸ்ய ப்ராணேநேத்யுக்தேஸ்ஸஹ்ருதயோ-
ரிதிஶேஷஃ. (கரோது) ப்ரௌடஸ்துதிபக்த்யாதி ப்ரஶாந்தஜந
நஶக்த்யாவேஶவிஷயஶரணாகத பரதந்த்ரேண, ஸ்துதே
விஷ்ணுக்ஷணஸாஷ்டாங்கேந, ஶ்ரீஜ்ஞதயாதியநீயேந கர்ணேஷா
ஷாவஹாதோஷேண ஸதோஷதயாச ஸரஸிஜாஸநஸஹதர்மசா
ரிணீஸங்கோசவிதிஸாவஃ. "பாலேந" இத்யநேந ப்ராக்ருத
பாஷாயாபாலபாஷிததயா தஸ்யாஸ்ஸ்வாபி கவிகாராந்
கர்ணேந ஸ்தோத்ரப்ராயாஜ்யதஜதி கச்யதே. "ஸரஸிஜாஸ
நஸஹதர்மசாரிணீ" இத்யநேந ஸர்வஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரதாநாத்யோக்த்ய
த்வம், தேநஸ்வஸ்யதேஶிகத்வஸ்துத்யபேக்ஷயா ப்ரதமதோஷத்
வஹேதுகத்வம், தேநவஸ்வஸ்திநுஷ்டத்வதிஶயஃ, தேநச ப்ரா
ஹ்யாதிஶயாதிவம்பஞ்சாஷ்டகேநாவபாதிகேஷ்வபி ப்ரதம
தஃஸ்வஸ்திநுஷ்டுணதீர்க்கஜ்ஞவ்ருத்திதாநிஷ்ப்ரத்தி. ஸ்வயம்பூகே
ஹிநீவிலாஸவாக்ப்ராக்ருதிபீத்யத்ரபாயோஜ்ஞ்யம்காரஃ. ஸரஸி
ஜாஸநஸஹதர்மசாரிணீத்யர்த:. "ப்ரஸாதங்கரோது" இத்யத்ர
ஸம்யோநீயஸ்ய ப்ரதமஸ்ய ஸாதகாரணஸ்ய "ஸரஸிஜாஸநஸஹ
தர்மசாரிணீ" த்யாதியாஸம்யோநாஸ்காவ்யலிங்கம். தயோர்ஜ்ஞா
த்ஞதயா பரஸ்பரஸாபேக்ஷத்வாத்ஸங்கரந்யாயேநஸங்கரஃ ॥உ॥

(௨)

பதம்	உரை
ஹே கிங்கரஸத்ய	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
தவ	தேவரீர் விஷயமான
ஸ்வயம்பூ	பிரமனுடைய
கேஹிநீ	பார்யையான ஸரஸ்வதியினுடைய
விலாஸ	விளையாட்டிலே வந்த
வாக்ப்ராக்ருதிபீ	வாக்ரூபமான [ப்ராகிருதபாஷா ரூபமானவென்றபடி.]
ஸ்துதிஃ	ஸ்தோத்திரமானது
பாலேந	குழந்தை போன்றவனுன
மயா	அடியேனல்
பணிதா	சொல்லப்பட்டதாய்க்கொண்டு

பஞ்ஜரஸ்தஶுக	கூட்டிலிருக்கும் கிளிப்பிள்ளையினுடைய
ஜல்பிதமிவ	வார்த்தைபோல
ப்ரஸாதம்	(தேவரீருக்கு) ஸந்தோஷத்தை
கரோது	உண்டுபண்ணட்டும்

௨—வ்யா॥ அநந்தரவசநத்தில் கீழ்ஶ்லோகத்தில் பரப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸ்வாபேக்ஷையைச்சொன்னார். இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷமாகப்பேசுகிறார். ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷமென்றும் பரப்ரத்யக்ஷமென்றும் ப்ரத்யக்ஷமிரண்டுவிதம். இத்தை திருநெடுந்தாண்டகத்தில் "மைவண்ண" என்கிற பாட்டில் பட்டர் அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநத்தில் கண்டுகொள்வது. ஸமீபத்திலிருக்கிறவனைப்பார்த்து ஸ்வயம் ப்ரத்யக்ஷம் பண்ணும்போது பரப்ரத்யக்ஷம் கிமர்த்தமென்னில்; தன்னுடைய ஸ்வாபாவிகநைச்யத்தாலே நேரில் வார்த்தை சொல்ல பயந்து பரோக்ஷமாக ப்ரார்த்தித்தார், அத்தாலே அவன் ப்ரஸந்நனானபிறகு ஸ்வப்ரத்யக்ஷமாக நேரில் பேசுகிறார். ப்ரஸந்நனால் ஸ்வப்ரத்யக்ஷம் கிமர்த்தமென்னில்; கண்டேனெம்மானே" என்கிறவிடத்தில் ஆழ்வார் ஆராவமுதாழ்வாரைக் கண்ணாலே கண்டு ஒரு வார்த்தையருளிச் செய்யலாகாதோ, ஏதேனுமொரு வ்யாபாரஞ்செய்யலாகாதோவென்று ப்ரார்த்தித்தாப்போலே, இவரும் என்னிடத்தில் ப்ரஸாதஞ்செய்யவேணுமென்று நேரில் ப்ரார்த்திக்கைஸமுசிதம். பின்னும், "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிற திருவாய்மொழியில் பரோக்ஷமாய் ப்ரார்த்தித்து "நீராய் நிலனாய்" என்கிற அடுத்த திருவாய்மொழியில் நேரிலும் ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்தாரிறே. ஸ்ரீராமாயணத்தில் விபீஷணாழ்வான் "நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்" என்று பரோக்ஷமாக ப்ரார்த்தித்து, பின்பு "ஸது ராமஸ்ய தர்மாத்மா நிபபாத விபீஷண: । பாதயோஶ்ஶரணாந்வேஷீ சதுர்பிஸ்ஸஹ ராக்ஷஸை: ॥ அப்ரவீச்ச ததா ராமம் வாக்யம் தத்ர விபீஷண:" என்று பெருமாள் திருவடிகளில் விழுந்து ப்ரார்த்தித்தாப்போலே இவ

ரும் நேரிலும் ப்ரயோகிக்கிறார். அடியவர்க்கு மெய்யனே! ஸ்வய ம்பூவென்று பெயர்பெற்ற சதுர்முகனுடைய பத்நியான ஸரஸ்வதியினுடைய விலாஸவாக்விஸராக்ஷமான ஸ்துதியை பாலனான நான் சொல்ல அதைப்பற்றாசாகக்கொண்டு என்னிடத்தில் காருஷ்யத்தைத்தவிர்ந்து பஞ்ஜரஸ்தகிளிமொழியைக்கேட்டு ராஜா ப்ரஸன்னனாகுமாப்போலே என்னிடத்தில் ப்ரஸன்னனாகவே ணும், ப்ரஸாதம் செய்யாவிடில் "யஸ்ய ப்ரஸாதகலயா ஹவஸ்ய ஸாதம் ஜஹ்ராஸேந்து" என்கிறபடியே ப்ராணன் என் மேலே நில்லாது என்கிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். ஸச்சஸ தேத்தி। (ஹே ஸச்சஸத்ய!) அடியவர்க்கு மெய்யனே, "பொய் யனேன் வந்து நின்றேன் பொய்யனேனேன்" என் றும், "பொய்யே கைம்மை சொல்லிப்புறமே புறமேயாடி மெய் யே பெற்றொழிந்தேன்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே நாங்கள் ஸ்வாமி விஷயத்தில் பொய்யனாயிருக்க நீர் தாஸர்கள் விஷயத்தில் மெய்ய னாகிறீர். இந்த குணம் ஸாபராதரான நாங்கள் அஞ்சாதே கிட்டி ப்ரார்த்திக்கைக்கு ஹேதுவாகிறது. (ஸ்வயம்புவோ கேஹிநீவிலாஸவ்யாஹ்ருதியை) ஸ்வயம்பு= ப்ரம்ஹாவினுடைய, கே ஹிநீ= பத்நியினுடைய, விலாஸ= விஹாரத்தாலே வந்த வ்யாஹ்ருதியை= வாக்விஸராக்ஷமான, ப்ராக்ருதஸாஷாரூ பமானமென்றபடி. ஸரஸ்வதீபால்யத்தில் விளையாடும்போது மழலைச்சொல்லுப்போலே சொன்ன வார்த்தை ப்ராக்ருதபா ஷையென்று ஸம்ப்ரதாயம் (தவஸ்துதிம்) தேவரீர் விஷயமான ஸ்துதியானது, (பாலேந) பாலனைப்போலே ஜ்ஞாநஹீநனென் றபடி. இளங்கன்று பயமறியாதாப்போலே சதுர்முகபத்நீ பே ச்சை நான் சொல்லலாமோவென்கிற ஜ்ஞாநமும் ஸாபராதனை நான் கிட்டலாமோவென்கிற பயமுமில்லாமல் பாலர்கள்போலே யிருக்கிறவென்றபடி. (ஸோ) இப்படிப்பட்டவென்றால் (பணிதா ஸதீ) சொல்லப்பட்டதாய்க்கொண்டு (பஞ்ஜரஸ்தகஜீவதீவ) கூ ட்டிலிருக்கிற கிளிசொல்லுகிற ஜல்பநம்போலே, ஜீவதீதிஹாவெ

க்ஷ: (ப்ரஸாதம் கரோது) கூட்டிவிருக்கும் கிளி ஜ்ஞாநமில்லாம ல் பரஸ்பரம் ஸம்பந்தமாகவும் ஏதாவது பேசினால் அந்தப்பே ச்சும் ராஜாவுக்கு ப்ரஸாதத்தை உண்டுபண்ணி பாலூட்டும்படி பண்ணுமாப்போலே என்விஷயத்தில் தேவரீருக்கு ப்ரஸாதத் தையுண்டுபண்ணட்டுமென்றபடி. யதா, (யோஷிதாமபி ஸாத்வீநாம் ஸ்த்ரீத்வ ப்ரஸாதம் கரோது) என்னாலே சொல்லப்பட்ட ஏதே னுமொருஜல்பநமும் ஸ்வப்ரபாவமாகவிஹிதவிஸிஷ்ட ஸ்ர விஷயகஸ்தோத்ரமாகவிருந்துகொண்டு ப்ரஸாதத்தைச் செய்ய வேணும். ஸ்தநிதம் ஸ்தநாதிப்ரப்ரமான தேவரீருடை யஸ்துதியை செய்யத்தெரியாமல் ஸம்பந்தமாவம் பண்ணு கிறேன், அதையும் ஸ்தோத்ரமாகத்திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரஸாதஞ் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றுவாக்யதாத்பர்யம். இத் தாலே க்ஷாந்திஸம்பந்தத்தாலே வந்த காருண்யத்தைத்தவிர்ந்து ப்ரஸந்நகவேணுமென்று சொல்லுகிற "க்ஷந்தவ்யோமேஸ்வ ராதம்"என்கிற ஸ்ருதியை ஸ்வக்ருதமான ஏதேனுமொரு வ்யாஜத்தைக்கொண்டு ப்ரஸந்நகவேணுமென்று விவரித்தாரா யிற்று. ஸுக்ரீவமஹாராஜருக்கு ஸ்வயம்வந்த மானஸபராமவந்த போது "நவஸம்ஸ்தித: பந்தாயேநவாலீஹதோகத:"என்று இளையபெருமாள் சீறியருளி கிஷ்கிந்தையில் செல்ல, ஸுக்ரீவமஹாராஜர் ஸமாஹிதராய் ராமையை வரிஷ்டம்பண்ணிக்கொண்டு "ஸர்வ ஸம்ஹிதஸ்ஸம்ஸ்தாநஸஹோபஹரிஷ்யதி। நஹிஸ்த்ரீஷுமஹாத்மா ந: க்வசித்குர்வந்திதாரணம்"என்று ஸ்த்ரீகள் முன்பு மஹாத்மாக் கள் கோபித்துக்கொள்ளமாட்டார்கள், நீ போய் காருண்யத்தை நிவ்ருத்திசெய்து ப்ரஸாதத்தையுண்டுபண்ணு என்று தாரையை அனுப்பினாப்போலே, இவரும் ஸவாஹநாதியஸ்த்ரீயாலே ஸம்ப ந்து ஸ்துதியாகிற ஸ்த்ரீயை அனுப்பினாரென்று ஸ்தோத்ரமென்று நபும்ஸகப் பொறுஞ்செய்யாமல் ஸ்துதி: என்று ஸ்த்ரீலிங்கமாக ப்ரயோகஞ்செய்ததற்குக் கருத்து. ॥௨॥

२९ ॥ [illegible]

किङ्करस्य तव [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

उपमा ॥ श्रीनरसिंह [illegible] भाषितं २२

किंकरस्य तव कीर्ति[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ १५ ॥

व्या ॥ [illegible]

[illegible] ॥ १५ ॥

व्या ॥ [illegible]

षडेव वा । अमुं कृतं साक्षित्वं रासहावनिरन्तरं ॥ स-
मेरुपान्तिविष्टेन ज्योतिश्चक्रेण सर्वदा । सवृ-
त्तिसमाप्तं ज्योतिषां ज्ञानम् ॥ कार्यं कृत्वा
रश्मियोजायतेसन्ध्या ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
“ज्येष्ठा ... [illegible]”
... [illegible]
... [illegible]

[illegible]

பதம்.	உரை.
ஹே கிங்கரஸத்ய!	அடியவர்க்கு மெய்யனே!
மம	அடியேனுடைய
பாஷிதம்	வார்த்தையானது
தூஷிதமபி	தோஷங்களுடன் கூடியிருந்தாலும்
தே	தேவரீருடைய
கீர்த்திசந்த்ரிகாப்ரவாஹே	கீர்த்தியாகிற சந்த்ரிகையினுடைய ப்ரவாஹத்தில்
ஸம்ஸ்ருஜ்ய	ஸம்பந்தித்துக்கொண்டு
ஜாஹ்நவீஸ்ரோதோகதம்	கங்கையினுடைய ப்ரவாஹத்தில் சேர்ந்திருக்கிற
ரத்யாம்பு இவ	வீதியிலிருக்கிற ஜலம்போலே
விசுத்திம்	சுத்தியை
அச்நுதாம்	அடையட்டும்

பா—வ்ய ॥ உமக்கு தேவதாந்தரஸம்பந்தமும் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தாதிகளுமாகிற தோஷங்களிருப்பதால் உம்முடைய பாஷணமும் தூஷிதமாயிருக்க, அதை நாம அங்கீகரித்து ப்ரஸாதஞ்செய்யக்கூடுமோவென்னில்; "[illegible]"என்கிறபடியே ப்ரயோஜநாந்தரதேவதாந்தரஸம்பந்த

ங்கள் எனக்கு ப்ரதிபந்தகமாக உண்டென்றறியேன். ஸர்வஜ்ஞனாய் தாஸஸத்யனான நீர் அஸத்யஞ்சொல்லாய், ஆசையாலே அப்ரதிபந்தகமாகவிருக்கலாம் அத்தாலே பாஷணமும் ஸபலமாகலாம் ஆனாலும் "மோகஸ்யாபாபி விநாஶய ஜ்ஜம் தாஸஸ்ய ஸ்ரீதாம்ஶாஶ்யோஷியாஞம்" என்றும், "ஸம்ஸ்ர ஜாரஸ்ரீ: காரண்யாஸ்வ ப்ரஷிவம் ஸஸ்ஸ்ப்ரிஸ்ஸகம்" என்றும், ஸர்வாபநிவர்த்தகமாய் ஸர்வஶ்ரேயஸ்ஸ்ப்ராபகமான தேவரீருடைய கீர்த்திசந்த்ரிகையில் ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு கங்காஜலஸம்பந்தமான ஸமுத்ரஜலம்போலே ஶுத்தமாகவேணும், இப்படி ஶுத்தமான பாஷணத்தைக்கொண்டு நீர் ப்ரஸன்னராகவேணுமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸபலதி । (தாஸ கிங்கரஸத்ய!) தாஸர்களிடத்தில் ஸத்யனானவனே! (ஸஸ) "தாஸாநபாஸஸெ" என்று சொன்ன வென்னுடைய (பாஷிதம்) பாஷணமானது (ஸபலஸி) ஸபலமானாலும், தேவதாந்தரஸம்பந்தாதிகளே பாஷணத்துக்கு ஸாபல்யமென்று கருத்து. அபிப்ராயத்தாலே ஸாபல்யங்கிடையாதென்று ஸூசிதம் "நஸமேத்வர ஸம்ஹஹாரதி நாநாஸாதிரேகாஸ்" என்கிற ஸூத்ரத்தில் "யஸ்ஸிநுவணுவணுஜநா:" என்கிற விஷயவாக்யத்தில் ஸர்வ்ரநிமித்தமாக ப்ரதிஷேதம்வர, ஸர்வ்ரயாணவ்யவஸ்தாநாஸ்த்தி அபிப்ராயத்துக்குக் கருத்தாக பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தாரிறே. நீர் தாஸஸத்யனகையாலே பொய்சொல்லமாட்டாயென்று அப்ரதிபந்தகமாகவிருக்கலாமென்று நிஶ்சயிக்கிறேனென்றபடி. ஆனாலும் (தவகீர்த்திஜ்யோத்ஸ்னாப்ரஸரே) தேவரீருடைய கீர்த்தியாகிற சந்த்ரிகாப்ரஸரத்தில் (ஸம்ஸக்) ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு (த்ரிபதகாஸ்ரோதஸம்) கங்காஜலத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட (ஸமுத்ராம்பு) ஸமுத்ரஜலம்போலே (விஶுத்திம் ஸமேதும்) ஶுத்தியை அடையட்டும். கீர்த்திஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு ஶுத்தியையடைந்து ப்ரஸாதத்தையுண்டுபண்ணட்டுமென்கையிலே தாத்பர்யம். அத்யந்தஶுத்தமாய் மேல் மேல் ப்ரவஹிக்கும்

படியில்லாமல் அத்யல்பமான வீர்யஜலம், மஹாப்ரவாஹம் பெருகி கரையுடைந்து திட்டுத்திடல் ஏறிப்பாய்ந்து வீதிகள்தோறும் ப்ரவஹிக்க அதில் ஸ்வல்பமாய்க்கொண்டு ஸாக்ஷமமாமாப்போலே அத்ய ஸாக்ஷமமாயும் மேல் மேல் நிரவதிகமாய் கிளம்பாமலிருக்கிற என்னுடைய ஹாஸ்யணமும் ஜகத்தையெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிற கீர்த்திப்ரவாஹத்திலே ஸ்வல்பமாய்க்கொண்டு விஸாக்ஷமாகவேணுமென்றபடி. ||௯||

உ-௫ || தகவரிண வரண ௦விக்ரு

வொாஹஉ திசுவாணணாஹ தாஜ ஸலோவா ।

வஹ்நிதணஉஹிசூணம்

உஜஜ்ஜி ஸாம்ராண பொாஷிஸா உஜ யா ஶரம் || ||௪||

ஸமாயா || த்வஸ்ரிநயெநஸாவிதா

ஶொாஹதாம் த்ரிஷஶாநாம் நாய தவ ஸவோஜெ ।

வஹ்நிகுஉஹிதாநாம்

உஜெயாஶ்யதீநாம் பொாஷிஶா உஉ ஸ்தாதிஃ || ||௪||

வ்யா—வ் || (தகவரி) “ரவஓாஉயமெஞ்”தி ரெஸமொவஃ. “ ஸ்தஃ ” இதி ஸஸ்யக்ஷம். “ ஶெஷாஜெஶவெஸ்ய” த்யாதிநாயஸ்ய அநுஞ (௦விக்ரு) “ணிரவ்ு, ஜக்ஷ, ௦ா, விடா” இதிஸாயாஜொாஃ ௦ாஜெஶெ, “ணிஜஜெஷாவாவெ” இதிணிசஃ சுவாஜெஶெக்ஷஸ்தியெ உகெவதமொாவஸ் (வொா ஹஉ) வாகஸ்தெ க்ருத்நெவஷ வரவெ்வஷ நியமொநஃ (தாஜ) “தாஜ தாஜத்ர தஉ ஷஸிஷஸா”இத்யாதிநா தாஜாஜெஶஃ (வஹ்நிதண) “கஸ்யதாஷிஉதணள” இதி ஹாவாயத்ஙு வத்யஸ்யதணாஜெஶஃ. (உஜஜ்ஜி) “யவெஹ்யாஜ துமி” தி யவஸ்யஸஶும அநுஞ. (உஜ) “ஜஸஜஸிநாஉஹாஉஜெ” த்யாதிநாஉஜாஜெஶஃ. “வஹிவதுஉவரிவமதுஸ்ய யாஜஃ” இதி வகாரஸ்யஅநுகெஷுஸதெ உவரிககாரஃ அயஃவகாரஃ, வகாரஅநுகெ உவரிமகாரஃ

[illegible] तात्पर्यम्॥

व्या॥ ननु [illegible]

ஶிஷ்டை: த்ருஷ்டிதோஷபரிஹாராயேவம் நிர்மிதா பாம்ஸுலிகாத்
ஸ்துதிர்மே கவிக்ருதாவகுண்டிதே ॥ ॥௨॥

பதம்.	உரை.
த்ரிதஶாநாம்	தேவர்களுக்கு
நாத!	நாதனே!
தவ	தேவரீருடைய
ஸதஸி	ஸதஸ்ஸில்
வந்தி மஹிதாநாம்	ஸ்துதிபாடகருமிருக்கையாலே ப்ரஸித்தங்களான
ஶ்ருதீநாம்	வேதங்களுடைய
மத்யே	நடுவில்
பாலிஶா	இளயதான
மம	என்னுடைய
ஸ்துதி:	ஸ்துதியானது
த்ருஷ்டிநயேந	விகடகவிந்யாயத்தாலே
ஸ்தாபிதா ஸதீ	வைக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
ஶோபதாம்	விளங்கட்டும்

உ-வ்யா ॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில், தம்முடைய பாஷணத்தினுடைய மாலிந்யத்துக்கு நிவ்ருத்திமார்க்கத்தைச்சொல்லி நிவ்ருத்த தோஷமான பாஷணம் ப்ரகாஶத்தைப் பண்ணட்டுமென்றார்; இங்கு தோஷமானாலும் பாஷணமானது விகடகவிந்யாயத்தாலே ப்ரகாஶத்தையும்பொருட்டு ஆகலாமென்கிறார். அபௌருஷேயமாகையாலே நித்யநிர்தோஷமாய், அத ஏவ ஸ்வத: ப்ரமாணபூதங்களான வேதங்கள் ப்ரத்யக்ஷரூபேண இருந்துகொண்டு பட்டர்க்கள்போலே ஸ்துதிக்கும்படி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் நாயகனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற வுன்னுடைய ஸந்நிதிக்கு உம்முடைய உக்தி அர்ஹமோவென்னில்; வந்திகளெல்லாரும் ஸ்தோத்ரம்பண்ண மந்த்ரிகளோடே ராஜா ஸபையில் வீற்றிருக்கும்போது க்ஷுத்ரனான விகடகவி சொல்லுகிற அஸம்ப்ர

ஷணமும் ராஜஸபையில் விளங்கவும், ராஜா அதைக்கேட்டு ப்ரஸந்நனாய் விகடகவிக்கு ஸம்மாநிக்கவும் காணுநின்றோம். அப்படிப்போலே நிஸ்ஸந்நனவென்னுடைய இந்த ஸ்தோத்ரமும் தேவரீர் ப்ரஸந்நராய் ஸந்நிதம் தரும்படி செய்துகொண்டு தேவரீர் ஸபையில் விளங்கட்டுமென்கிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். த்ரிலோகேதி! (ஸத்ராஸநாம் நாத!) ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் நாதனான ஸ்வாமியே! (தவஸபாஸு) தேவரீருடைய ஸபையில், ப்ரஹ்மாதி தேவர்களும் நித்யஸூரிகளும் சேர்ந்துகொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீர் ஸபையிலென்றபடி. (வந்ஹிஸஹிதாநாம்) வந்ஹியத்தாலே ஹிதங்களான, ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்களானவென்றபடி. (ஸ்ரூதீநாம்ஸ்ரேஷ்ட) வேதங்களுடைய ஸ்ரேஷ்டத்தில் (பாரிஸா) இளசான, ஸௌஷ்ஷ்வவாசாஷ்ஷ்ஷ்வங்களில்லாத்தாலே ப்ரௌடமாகவிருக்காமல் பாரிஸமாகவிருக்கிறதென்றபடி (ஸ்தோத்ரம்) என்னுடைய ஸ்துதியானது (த்ரிஸப்தேந) விகடகவிந்யாயத்தாலே (ஸ்வாவிதாஸதீ) ஸ்வாவிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு (ஸோபதாம்) விளங்கட்டும். ஸ்த்ரீகளுடைய ஸபைத்தில் ஸ்த்ரீகளிருக்க ஔசித்யமிருப்பதாலே ஸ்ருதிகளுடைய ஸபையில் ஸ்துதியானவள் விளங்கட்டுமென்று வ்யஞ்ஜநாயஃ. த்ரிஸப்தந்யாயத்துக்கு விகடகவிந்யாயமென்று பெரியோர்கள் அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்கள் ॥௪॥

௩௰ ॥ ஸுத்ரம்பாணம் ஸுப்ரபாத ஸ்ரீஸ்வாமீஸ்வாமிநம் ஸர்வபூர்வே ।
பர்வாதஸுபாஸந்த்ர
வாங்மயீ ஸுவர்ணஸூத்ரணம் ஸுஸ்ரூணம் ॥ ॥௫॥

பாட்யா ॥ ஸுஸம்பூர்ணாஸந்த்ர ஜிஸ்வாமிஸ்வாமிநே ஸர்வஜ்ஞதிஷ்டஃ ।
ப்ரதிவாதிதபாஸநாயநா
வாங்மயம் ஸுவர்ணதஸ்ஸூக்தம் ॥ ॥௫॥

வ்யா—வ்யா ॥ (ஸூ) "ஶஷஸஹாஸ்ஸ்வரரஶிகா" இதி ஸம்வ்ருதாதேஶ "ஸம்ஸ்க்ருதேஶ்வரஶாஸ்த்ரம்" இத்யேவம். (க்ராமாணம்) "க்ஷாஸந்தவோர்வஸ்த்ர ஸர்வாணாமி" இதி வா ஸிந்தந. (ஜீஹ்ர) "ப்ரவரா ஶயேஷ்வதி" வகாரே "ஜிஹ்வாவிஹ்வலயோர்வகாரேவஷ்டே வ்யாச" இதி வர்ணவ்ருத்தீஷ்டு. (வர்ண) "விம்ஶதிஷ்ட த்ராசேஷ்வ" இதி விஶேஷாவகாஶ வர்ணவ்ருத்தீஷ்டு (வர்ணஶேஷா) "விஸம்யோகாஸ்யநாயு" இதி ஸம்யோகவ்யாயு வாவ்யாயு ஶஷ்ட ஷ்யஸம்யுஸம்ஸ்கம் திகஸம், "ஞிஜஶேஷாவாலே" இதிணிவ: ஸஶாதேஶ "வாலேஷு" திரஷ்டம். (ஸூத்ராணம்) "ஸூத்ராண ஶஶாண ஶஹாண ஶஜ்ஞாநே" த்ராதிநா ஷஷ்டீஸஹாவநவ த்ரியேந ஸஹ ஸூத்ராணாதேஶம் ॥ ॥௭॥

வ்யா ॥ யத்யபி வக்தாரிண்ய வக்காரிணீவாஸ்த்ரதீஷு வத, தயாபி ஶக கணவிஶ ஹவிஷ்டத்ராதே: யயாவஸ்தி தவேநாவரிஜ்ஞாநாக ஸம்ஶக்ரதே ஸ்தரிப்ரயம், தத்ர ஹ। ஸுஸ்திதி। (ஹேஸுப்ரு!) ஸக்தவாரநவர! நவ்யாவயதி ஸ ஸக்தாநு ஸுப்ருதஇதிவிஶஹ:. இதஶவி வ்ருக்ருதவஸீயாவஞ்சிதகவ நீவாரணவரகவதாத்வயகம். [கம்] (ஸுஸக கராணாம்) ஸுஸ ஶாஶாயாணாம், பஹவஶநதிஹவத்தஜயாம் "ஜிஹ்வா விஹ்வலந்தே" இதே த்ரகவஶநாநகண த்ராக. (ஜிஹ்வாவிஹ்வலந்தே) ஜிஹ்வாயாமேவ விஹ்வலந்தே (லுப்த திஷ்ட) லுப்யஸ்திதி: "வ்ரதிஷ்டாதஸஶாவக்த" இத்யாஹ "மந்தவிஸ்திதா" விதிரத்ராஶா. (ப்ரதிபாதிதவர்ணாயு:) ப்ரதிபாதித:= போதித:, வர்ணாயு:= ஸ்வகணவிஶஹவிஷ்டத்ராதேயயாவஸ்திதஸ்வரூபம் யேநதாத்ருஶஸ்து, ஶ்ராயஜிஹ்வாவிஹ்வலநாத்ருஸ்திதவ பயாவஸ்திதஸ்வரூபம் ப்ரகாஶயஞ்சித்ரயு:. (ஸுஸாகம்) ப்ராரப்ய க்ருதகாயநிவஹணாஶக்தாநாஜித்ரயு:. (ஸுவஞ்சிதகம்) ஸ்வீயகணவிஶஹவிஷ்டதிவிஷயகாஜ்ஞாநம் (வாரயஸி) நிவதயஸி, ஸதிஶேத்ருZவி ஶ்ராயஸுகாக்ஷாராக

த்வம் ஸாஹேந ப்ரத்யக்ஷஸ்தத்வஜ்ஞாநேந தவஸ்துதௌ ப்ர
ஜ்ஞாபயாமீதி ஹாவ: ॥ ॥௫॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத	ஆச்ரிதர்களையொருபடியும் கைவிடாதவனே!
[த்வம்	நீர்]
அஸ்மத்குரூணாம்	என்னுடைய ஆசாரியருடைய
{ ஜிஹ்வா ஸிம்ஹாஸநே	நாவாகிற சிங்காஸநத்தில்
ப்ரதிஷ்டித:	இருப்பையடைந்தவராயும்
{ ப்ரதிபாதித வாஸ்தவ:	பிரதிபாதிக்கப்பட்ட வாஸ்தவத்தையுடையவராயுமிருந்து
அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
அஜ்ஞாநகம்	அக்ஞானத்தை
அபநயஸி	போக்கடிக்கிறீர்

உ—வ்யா ॥ ஒருபடிக்கும் ஆச்ரிதர்களை கைவிடாமையாலே அச்யுதனென்றும் பெயருடையவனே! தேவரீர் எங்களுடைய குருக்களுடைய ஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்திலெழுந்தருளியிருந்து அவர்களுடைய உபதேசத்தாலே ப்ரப்ருதிகாலம் துடங்கி இன்றளவும் அநுவ்ருத்தமான அஜ்ஞாநாதிகளை நிவ்ருத்திசெய்து கொண்டுவருகிறாய், இப்படி என்னுடைய அஜ்ஞாநாதிகள் நிவ்ருத்தமானபின்பும் தத்கார்யமான தேவதாந்தரஸம்பந்தமோ ஜநாந்தர ஆச்ரயாதிதோஷங்கள் எங்கே ஸம்பவிக்கும், இப்படி நிர்துஷ்டமானவென்னுடைய பாஷணத்தைக்கொண்டு நீர் ப்ரஸந்நகலாமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । அச்யுதேதி ॥ (ஹே அச்யுத!) ஆச்ரிதாந் ந ச்யாவயதீதி அச்யுத: ஆச்ரிதர்களையொருபடிக்கும் கைவிடாதகுணமிருப்பதாலே நான் ப்ரார்த்திக்கிறேன். ஆஜ்ஞையும் (ஸ்வய ப்ரவ்ருத்தாவி

ஸந்நிதியிலேவைத்து ஸமர்ப்பியென்று ஸூத்ரத்தைக்கண்டிறே ஸ்ரீ யாமுநர் (அஸ்மத் குருணாம்) என்னுடைய குருவான அப்புள்ளாருடைய, "குருப்யோ அஸ்மத்குருப்ய" என்கிறவிடத்தில்போலே "குருணாம்" என்பது பூஜாயாம் பஹுவசநம். யத்வா, பரம்பரயா உபதேஷ்டாக்களான பூர்வாசார்யர்களையுஞ்சொன்னதாகவுமாம். இது ஸாஹித்யாயம். "குருஸம்பந்தோ அக்ஞாநாபஹாரகா குருஸம்பந்திவக்ருக்ஷ்" என்கிறபடியே அஜ்ஞாநாந்தகாரநிவர்த்தகாசார்யர் (ஸிம்ஹாஸநந்ந்ருஸிம்ஹ) ஜிஹ்வையாகிற ஸிம்ஹாஸநத்தில் (அத்யாஸிதஸ்தித:) அத்யா = அடையப்பட்ட, ஸ்தித: = ஸ்திதியையுடைத்தான, "சென்றால் குடையாமிருந் தால் சிங்காசனமா" மென்கிறபடியே தனக்கு ஸிம்ஹாஸநமான திருவநந்தாழ்வானைக் காட்டிலும் தேசிகஜிஹ்வையில் ஆதரமதிக மாயிருக்குமென்று கருத்து. (ப்ரதிபாதிதவாஸ்தவார்த்த:) ப்ரதி பாதிக்கப்பட்ட வாஸ்தவார்த்தத்தையுடையவராய்க்கொண்டு, "கள் ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய் புறம்புக்கவாறும்" என்கிறபடியே பௌத்தாவதாரஞ்செய்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு பரமார்த்தத் தைச் சொல்லாமல் அவாஸ்தவார்த்தங்களைச்சொல்லி அவர்களை மோ ஹிப்பித்தாப்போலன்றிக்கே தேசிகஜிஹ்வாஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற் றிருந்து எங்களுக்கு வாஸ்தவார்த்தங்களை ப்ரதிபாதித்தாயென்ற படி. (அஸ்மாகம் அவித்யாம் வாரயஸி) எங்களுடைய அவித்யை தத்தை நிவர்த்திசெய்கிறாய். "அஸ்மாகம்" என்கிற பஹுவசநத் தாலே ஸதீர்த்யர்களைச்சொன்னபடி. உமக்கு ஆசார்யோபதே சத்தாலே அஜ்ஞாநம் நிவர்த்தித்தாலும் ஸம்பந்திகளுடைய சேர்க் கையாலே அஜ்ஞாநம்வாராதோவென்னில்; என்னைப்போலே என் னுடைய ஸப்ரஹ்மசாரிகளும் ஆசார்யகடாக்ஷம் பெற்றவர்களாகையா லே நிரஸ்தாஜ்ஞாநமோஹர்களாயிருப்பார்கள்; ஆகையாலே எனக்குச்சேர்க்கையாலும் அஜ்ஞாநம்வாராதென்றபடி. "வாரயஸி" என்கிற வர்த்தமாநத்தாலே ஒருக்கால் உபதேசித்துப்போ னால் ஜலத்தில் தள்ளிவிட்டபாசி பின்னும் வந்து மூடுமாப்போலே அஜ்ஞாநம்வந்து என்னை மூடுமென்கிறவதிசங்கையாலே ஸததோப

காலத்திலும் உபதேசம் பண்ணிக்கொண்டு அஜ்ஞாநத்தை நிவாரணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய் என்றபடி. இப்படி அஜ்ஞாநத்தை நிவ்ருத்திசெய்கையாலே தந்மூலகமான ப்ரயோஜநாந்தராபேக்ஷையும் தேவதாந்தரஸம்பந்தாதிதோஷங்களும் எங்கே நடையாடுமென்றபடி. “அவிவேகப்ரூபாந்தகாரதீர்த்தஸ்ய நிவர்த்தநாய । அஜ்ஞாநாந்தகாரவாரணாய தேஶிகாந் மூலம் ஸேவேத” என்னக்கடவதிறே. ஆகையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநரான என்னுடைய ஸத்ருத்தியைக்கொண்டு நீர் ப்ரஸந்நராகலாமென்கையில் தாத்பர்யம் ॥ ॥௫॥

௨-௭ ॥ ஹிஅஅஸ்ஸ தேஸிஆணம்
ஜண்ணஉஹண்ணீஸ பண்ணஅதோவ ஸம்போ ।
கமஸஜமஸ்ஸ ஸம்போ
கஸாஅகஅஸ்ஸ மாஸி அச்சஅணவணம் ॥௬॥

சாயா ॥ ஹ்ருதயேஷு தேஶிகாநாம்
ஜாநந்தீஷு பத்நீஷு ப்ரதிபந்நஸம்பதாம் ।
கர்மஸுஜமேஷ்வ ஸம்ஸ:
க்ஷாயகபூர்வேஷு திஷ்டஸ்வ ப்ரத்யக்ஷணம் ॥

வ்யா ॥ (ஹிஅஅஸ்ஸ) “ஹ்ருதயம்” இதி ஹ்ருதயஸ்ய ஜம், “ப்ரயோஜம்” இத்யாதி நாதகாரயகாரயோர்லோபே யஶ்ருதிஃ. (ஜண்ணஉ) “ஶஷோஸ:” இத்யாதிநா ஸகாரஸ்ய ஜ்ஞாதேஶ:. (ஸம்போ) “கதசஜதத: ப்ராயோ லுக்” இதி ஸகாரலோப: (மாஸி) “ஸிர, க்க, மா, ஸி” இதி ஸப்தம்யா: மாதேஶ:. (வணம்) “ப்ர” இதி ப்ரஸ்வத்வம் ॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ ஸ்வாத்ருஶ ஹ்ருதயாஸ்வாதே நைவாஜ்ஞாநத்வ நிவாரணவித்ய க்ஷயார்த்தாய ஹ்ருதயவத்ஸ்தாநமாவ நிதித்யாஸநம் ஸம்ப்ருஷ்டாநம் பரிஹரதி । ஹ்ருதயேஷ்விதி,

(𑌹𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤!) [𑌤𑍍𑌵𑌂] (𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂) 𑌅𑌵𑌦𑌾𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 (𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌷𑍁) 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌷𑍁, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑌿𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃. (𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌃) 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌸𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌕𑌲𑍁𑌷𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹। 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇𑌤𑌿। (𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌜𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌂𑌸 𑌇𑌵, 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌕𑌲𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁) 𑌕𑌷𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾, 𑌕𑌲𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁 = 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁, “𑌕𑌷𑌾𑌯𑌪𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵” 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 (𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿) 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌕𑌾𑌲𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍁𑌷𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌜𑌲𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌉𑌭𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௫॥

பதம்.	உரை.
𑌹𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤!	ஏ அச்சுதனே!
{ 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀	கங்கையினுடைய
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌷𑍁 }	ப்ரவாஹங்களில்
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵	பூர்ணசந்திரன்போலே
𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂	ஆசார்யர்களுடைய
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁	ஹ்ருதயங்களில்
𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌃	ப்ரகாசமாக
[𑌤𑍍𑌵𑌂	நீர்]
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿	எழுந்தருளியிருக்கிறீர்
𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌜𑌲𑍇𑌷𑍁	சேறுடைய ஜலங்களில்
𑌹𑌂𑌸 𑌇𑌵	ஹம்ஸம்போலே
{ 𑌕𑌷𑌾𑌯	தோஷங்களினால்
𑌕𑌲𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁 }	தூஷிதங்களான [ஹ்ருதயங்களில்]

வண்ணம் க்ஷணகாலங்கூட
நிஷ்கஸி எழுந்தருளியிருக்கமாட்டீர்

உ-ரை ॥ எம்பெருமான் திருமங்கையாழ்வாருக்குப்போலே நேரில் உபதேசியாமல் ஆசார்யாதாரமாக உபதேசிக்கும் பொழுது, அந்த ஆசார்யர்களுக்கு ஜ்ஞாநவிஷய ஸம்ஶயாதிகளிருந்தால் அவர்களுடைய உபதேசத்தாலே உமக்கு ஸ்வாபீஷ்ட நிவ்ருத்தி வரக்கூடுமோவென்னில்; ஸ்வச்சமான ஸ்படிகபாத்ரத்தில் வர்ணரஞ்ஜநம் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாசிக்குமாப்போலே தேசிகஹ்ருதயத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸங்கல்பத்தோடு ஸ்பஷ்டமாய் எழுந்தருளியிருக்கையாலே அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநவிஷயஸம்ஶயாதிகளில்லையென்று நிச்சயிக்கவேண்டாவோ, பங்கிலஜலத்தில் ஹம்ஸம் க்ஷணங்கூட வாஸம்பண்ணாதாப்போலே தோஷதூஷிதமான ஹ்ருதயத்தில் தேவரீர் க்ஷணங்கூட வாஸம்பண்ணமாட்டீரன்றோ, ஆகையாலே என்னுடைய ஆசார்யர்கள் ஆப்தர்களன்றோ, அவர்கள் கடாக்ஷம்பெற்ற வெங்களுக்கு தோஷலேசந்தானுண்டோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஹ்ருதயேஷ்விதி । (ஜாதவேதஸரஸிஷு) ஶுத்தஸ்படிகபாத்ரங்களில் ஶைவாலதூஷித ஹ்ருதங்கள் போலன்றிக்கே ஸ்வச்சமான ஸ்படிகபாத்ரங்களிலென்றபடி. ஶைவாலவ்ருதமான ஜலத்தில் வர்ணம் ப்ரதிபலிக்க மாட்டாணிறே. தேசிகஹ்ருதயம் ஸ்வச்சமாகையாலே அதில் ப்ரகாசிக்கிறீரென்றபடி. (வர்ணஸங்கல்ப) வர்ணஸங்கல்பம் போலே (தேசிகாநாம் ஹ்ருதயேஷு) ஆசார்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே (ஸ்பஷ்டம்) ப்ரகாசமாநகை (நிஷ்கஸி) எழுந்தருளியிருக்கிறீர். (கலுஷஜலேஷு) பங்கிலஜலங்களில் (ஹம்ஸஜவ) ஹம்ஸபக்ஷியானதுபோலே (கஷாயகலுஷேஷு) தோஷதூஷிதங்களான, ஹ்ருதயேஷு என்று விசேஷ்யஸ்யாநுஷங்கம். (வண்ணம்) க்ஷணகாலங்கூட (நிஷ்கஸி) எழுந்தருளியிருக்கமாட்டீர், தேவரீர் ஸ்திரமாகவெழுந்தருளியிருப்பதாலே ஆசார்யர்கள் ஆப்தர்களென்று நிச்சயிக்கவேண்டாவோ வென்ற

படி. [illegible] எம்பெருமான் [illegible] ஸம்[illegible] எழுந்தருளியிருக்கிறானென்று [illegible]. [illegible] ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறாப்போலன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறானென்கைக்காக [illegible] என்கிறது [illegible] என்கிறது [illegible] என்று [illegible] ॥ ॥௬॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௭॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥௭॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥ ॥௭॥

व्या ॥ एवं तावत्स्वस्य स्तवनयोग्यतां प्रति-
पाद्य, स्तवनीयसर्वेश्वरत्वस्य साधने प्रमाणप्रद-
र्शनपूर्वकं परत्वसौलभ्ये विज्ञापयन् स्तौति स्वाभा-
विकेति । (हे नतवत्सल!) दासस्य [त्वं] (स्वाभावि-
कप्रमाणः) स्वाभाविकं = स्वेतरसापेक्षरहितं स्वरूप-
कल्पनातीतम्, सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म, एको ह वै
नारायण आसीत् इत्यादि शास्त्रैव, प्रमाणं = प्रवृत्ति-
निवृत्तिसाधनं यस्य तथाभूतः "शास्त्रयोनित्वात्" इति सू-
त्रकारेण "यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते" इ-
त्यादिश्रुतेश्च जगत्कारणत्वेन निजस्वरूपगुणविभूति-
सहितत्वादिक इतिहासः । अनेन अनन्तगुणानाद्यनादिसिद्ध-
कृत्स्नं, परमवैभवविज्ञेयं, तद्विषयकं सर्वाधिपत्यम्
तत्र भाह । स्तवेति । (स्तवनीयः) स्तवनीयाभिव्या-
पत् । "स्तुत्यभावात् सर्वदेव्यावि" इत्युपदेशः । (प्रकाशनि-
र्देशात्) प्रकाशः = प्रकृष्टदर्शनम्, स्वकार्यकारणवि-
शेषणप्रपञ्चं प्रतिपादयितुं प्रमाणादिरूपम् । निर्देशा-
त् = स्वकीयदर्शनं यस्य तथाभूतः । "यः सर्वज्ञः सर्ववित्
यस्य ज्ञानमयं तपः" इति प्रतिज्ञापूर्वकः
दुष्टनिग्रहशिष्टपरिपालनाय विभवादिरूपेणा-
वतीर्णतया दुष्टविनाशं प्रकटयन् दृष्टान्तेन
प्रपत्तिप्रकाशिनीं प्रत्यक्षीकृतस्वकीयपरत्व-
सौलभ्यादिकं प्रणाम स्तवं स्वकीयमाहात्म्यं
विशिष्ट इतिहासः । अनेन सनकसनन्दनादिमहर्षीणां
प्रत्यक्षेणापि प्रसिद्धः । तत्र स्वयमायाति
न सौलभ्यं कथं न प्रकटीकृतम्, तत्र भाह, । शुद्धेति ।
(शुद्धाशयवेद्यः) शुद्धाशयानां शुद्ध-
स्वभावं सत्त्वं हृदयं येषां तेषां, शुद्धात्म-
नाम् । "सत्त्वं हि ज्ञानविज्ञेयं । ब्रह्मणस्तत्त्वविद्"
इति स्वतन्त्रेण स्मृतिकारो दर्शितवान् । यद्वा, शुद्धा-
श्रितानां पापनाशानां श्रितशुद्धानाम् । सात्त्विकानाम्

க்லேஶாபநோதக:. ப்ரதிவசநாயோக்த:. அதவா ஶ்ரத்தாந்வித ஹ்ருதயாநாம் பக்தாநாமித்யர்த்த:. ஸுலப: ஸுகேந லப்ய: ஶக்ய:. ஸக்ருத்ஸமாஶ்ரயணீய இத்யர்த்த:. சஞ்சலாஶயாநாம் (சஞ்சலபுத்தீநாம்) ப்ரதிகூலத்வாதிபுத்தி: ஸம்பந்தஸம்ஸ்பர்ஶமாத்ரஸ்யாபி ப்ரதிபத்தவ்யாப்ராப்த: (தூரம் பவஸி) "ஸமஸ்தஸம்ஶயா ஸந்தேஹாஸ்ஸ்த்யக்தாஸ்ஸத்வஸம்ஶ்ரய: । நிஸ்ஸம்ஶயஸ்து யுக்தேஷு ஸம்ஶயஸ்தேஷ்வஸம்ஶய:" இதி ப்ரக்ருதாவப்ரதிஸந்தாநஸம்பந்தாதிபிராவஸிதம், தேஷ்வபி ஶ்ருதிஸம்ப்ரதாயப்ராப்த ப்ரஜ்ஞாநாம் ஸாமாந்யதோ ப்ரஸங்காத் ப்ரதிபாதிதம் ॥ ॥௭॥

பதம்.	உரை.
ஶ்ரத்தாந்வித	அடியார்களிடத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனானவனே!
{ ஶ்ருதிஶிரோ	வேதத்தையே
ப்ரமாண:	ப்ரமாணமாகவுடையவனும்
கோபீஜநம்	கோபீஜநங்கள் வரையில்
{ ப்ரகாஶ	ப்ரகாசமான
நிஜ	தன்னுடைய
மாஹாத்ம்ய:	மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனும்
{ ஶ்ரத்தாந்வித	ச்ரத்தையோடுகூடிய
ஹ்ருதய	மனஸ்ஸையுடையவர்களுக்கு
ஸுலப:	ஸுலபனாயுமிருக்கிற
[த்வம்	நீர்]
சஞ்சலாஶயாநாம்	சஞ்சலபுத்திபுடையவர்களோ
தூரம்	வெகு தூரம்
பவஸி	விடுகிறீர்

பா ॥ இவ்வளவாலே, ஶாஸ்த்ரயாலே ஶிக்ஷிதமாய் அழுக்கற்று ஒளியுண்டான ரத்னத்தை ஸுவர்ணத்தோடே சேர்க்குமாப்போலே ஆசார்யஶிக்ஷிதனை அஜ்ஞானம் தீர்ந்து ஜ்ஞாநாதிகுணஸம்பன்னனை யென்னுடைய ஸ்வாமியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, என்னைத் தேவரீரோடே சேர்த்துக்கொள்ளவே

ணுமென்று சொல்லப்பட்டது. “ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:” என்னக்கடவதிறே. ஸ்ரீ ந்யாஸதிலகத்தில் “ஸம்ஸார ஸாகர [illegible] ஸமவ்ரிஜ்ய ... [illegible] ... ” என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தை யறுக்கும் உபாயமான வென்னை பரிக்ரஹிக்க வேணுமென்கிறனென்று ஸாராம்ஸமாகச் சொல்லப்பட்டது. பின்னும், கண்ணன் திருவடிகளே யான ஸமாஶ்ரயணத்தினுடைய ஸங்கைகளை நீக்கி ஸௌஹார்த்தங்களையுண்டாக்கவே அவன் “உத்தீர்ய ஆஜ்ஞா ... [illegible] ... ” என்று ஸ்வாமி கண்ணனை வேண்டினாற்போலே ஸங்கைகளை நிவாரணம் பண்ணி ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கவே என்னை பரிக்ரஹிக்கவேணுமென்கிறார். இது ஸ்வாமிக்கும் ஸம்ப்ரதாயத்துக்கும் ஸம்மதம். இப்படி ஸ்வாமியான நீர் ஆசார்யத்வத்தைக் கொண்டு நிரஸ்தஜ்ஞாநாதிதோஷராய் ஆவிர்ப்பூதஜ்ஞாநாதிகுணனுயிருந்தாலும் ஸ்வாமிகளுனவெனக்குத் தகுந்த மேன்மை வேண்டாவோ, ஸ்ரீ ந்யாஸதிலகத்தில் “ஸுத்த ...” மென்கிறபடியே உனக்குத் தகுதியான குணவிஶேஷாதிகள் எனக்கு வேண்டாவோ “நிஷ்கிஞ்சநாவயம் ... நிஷ்கிஞ்சநஜநப்ரியா: । ... [illegible] ... ” என்கிறபடியே உனக்குத் தகுதியான ஸாரந் நானுமவேண்டுமென்னில்; ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வஶக்தனான குணகுணவாரிவன்றோ நீ யிருப்பது என்று ஸ்வாமியினுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணவிஶேஷங்களை உபபாதிக்கத் தொடங்குகிறார். கருமாணிக்கமலைமேல் என்கிற திருவாய்மொழியில் ஸர்வஜ்ஞனான குணவாஹனான ஸ்வாமிக்குத்தகுதியான குணங்கள் ஸாரனுக்கு உண்டென்று உபபாதித்தாரிறே, “... [illegible] ...” என்கிற ந்யாய

த்தாலே முந்துற யதிராஜரை ஸேவித்து ஶ்ரீரங்கராஜநாதஶ்ரீ த்ரஸாதந்த்ரலக்ஷணத்தை இந்த ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்கிறார். ஸர்வத்ருக்ஷாதந்த்ரஹோதாரனாய் ஸௌஶீல்யஸமுத்ரனாய் ஸ்வஸ்வாமிகளோடும் இடைச்சிகளோடும் வாசியற எல்லாருக்கும் ஶ்ரீவிஷ்வக்ஸேநஸ்தனாய், உன்னைக்காணவேணுமென்று ஶ்ரத்தையுடையவர்களுக்கு ஸுலபனாய், அவர்களுக்கு அறியவித்தகனாயுமிருக்கிற தேவரீர், உன்னிடத்தில் பரபக்தியில்லாமல் ஸாம்ஸாரிகாரிஷ்டிவஶிகளாலே கலக்கமுடையவர்களையன்றோ கைவிடுவது, “உன்னித்து மற்றொரு தெய்வந்தொழாள்”என்றும், “மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன்”என்றும், “நாஹம் ஶம்ஸே ஸ்ரீவித்யநாராயணாத் ஸ்ரீஸ:”என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தேவதாந்தரஸம்பந்தங்களை ஸ்வப்நத்திலுங்கூட நினையாமலிருக்கிறவென்னை கைவிடலாமோ, ரக்ஷணஞ்செய்யவேண்டாவோ, என்கிறவபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருதிஶாஸ்த்ரப்ரமாண:) வேதங்களையே ப்ரதீதிகாரணமாகவுடைத்தான, ஶாஸ்த்ரஸம்பத்தாலே ப்ரத்யக்ஷாதிப்ராப்தி: வேதங்களாலே அறியலாமதனையொழிய ப்ரமாணாந்தரங்களாலே அறியவொண்ணாதென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை ஶாஸ்த்ரயோநித்வாதிகரணத்தில் வ்யக்தமாகக்காணலாம். யதா, ஶாஸ்த்ரவேத்யம் க்ருஷ்ணாநுகூலம். “வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:”என்கிறபடியே க்ருஷ்ணவேதப்ரதிபாத்யனென்றபடி. “ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்”என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரமாணாந்தராவ்யாவ்ருத்தமஸம்பவம். இத்தாலே உபநிஷத்துப்போலே பஞ்சராத்ரமும் ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகமென்று சொல்லித்தாயிற்று. பாஷ்யகாரரும் ஶ்ருதஸித்தம் ஶ்ருதிஸித்த விஸம்வாதீதமென்று அருளிச்செய்தார். இத்தாலே உபநிஷத்ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகம், பஞ்சராத்ரம் இந்த்ராதிதேவதாப்ரதிபாதகமென்று சொல்லுகிற மதம் நிரஸ்தமென்று சொன்னபடி. பின்னும்,கார்யபரவாக்யம்போலேஸித்தபரவாக்யமும்ப்ராமாணிகமாகையாலேஉபநிஷத்தும்ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகமாகலாம். இத்தாலே

உபநிஷத்ஸித்தவாக்யமாகையாலே பாதகமாகமாட்டாது என்கிற ப்ராஸங்கிகம் நிரஸ்தமாயிற்று. (ஸூக்ஷ்மசேதநா சேதநாத்மகம்) காரணரூபங்களாயும் ஸ்தூலரூபங்களாயுமான க்ருத்ஸ்நமும் ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம் சரீரம் ஆகிறதென்றபடி. உபநிஷத்துக்கள் ஸித்தரூபமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கும்பொழுது லக்ஷணத: ஜகத்காரணத்வமாயும் ப்ரமாணாந்தராஸாத்யமாயும் வாக்யார்த்தரூபமாயுமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்றபடி. இப்படி "ஸூக்ஷ்மசேதநாசேதநா:" என்று சொன்னத்தாலே ஸகலஜ்ஞத்ருத்வத்தை ஸூசிப்பித்தபடி. எம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷாதிகரணங்களாலே அநுபவித்தாலல்லது அவன் திறத்தில் ப்ரீதிபிறவாது, அவ்வநுபவந்தானும் "ஸூக்ஷ்மசேதநா சேதநா:" என்று ப்ரத்யக்ஷாதிவிஷயமாம் சொல்லப்பட்டவன் திறத்தில்கூடாது, ஆகையாலேயவனை இழந்துபோமித்தனையோ வென்னில்; அவனைக்காணவேணுமென்று ச்ரத்தைகளையுடையவர்கள் ஆரேனுமாகிலும் அவர்களுக்கு ஸுலபனாய், அப்படியில்லாதாருக்கு துர்லபனாயிருப்பனென்கிறார் மேல் । ஸூமநோவ்ருதி ।

(ஸூமநோஜநம்) மநஸ்ஸுகள்வசப்பட்டதும். ப்ரஹ்மாதிமநோவசப்பட்டதுமென்றபடி. (ஸ்வகாமநிஜசரீரா:,) ஸ்வகாமமான தன்னுடைய சரீரத்தையுடைத்தான ப்ரஹ்மாவுக்கு ஸ்வதந்த்ரத்திலும், ஸர்வஜ்ஞனுக்கு மநஸ்ஸம்ரக்ஷணத்திலும், யசோதைக்கு "ஸர்வம்ஸ்ருஷ்டீமிதம், வாயுள்வையகங்கண்ட"வென்று தன் வாயைத்திறந்தும், மநஸ்ஸுகளுக்கு ப்ரஸந்நரூபையிலும் தன்னுடைய சரீரத்தைக் காட்டினார். (ச்ரத்தாவித ஹ்ருதயஸுலப:) ச்ரத்தாபூர்ணமான ஹ்ருதயத்தையுடையவர்களுக்கு ஸுலபனை (ஹேபக்தவத்ஸல!) அடியவருக்கு மெய்யனே! [ஸ்வ] தேவரீர் (தோஷாநந்யா:) தேவரீரிடத்தில் பரஸ்பரமில்லாமல் ஸ்வதந்த்ரர்களாய்க்கொண்டு தேவதாந்தரங்களைப் பற்றுமவர்களையென்றபடி. (தூரம் சுஷ்கலி) வெகுதூரத்தில் விடுகிறாய். அவர்கள் எத்தனையேனும் உத்க்ருஷ்டரேயாகிலும் அவர்களை பரித்யாகம் பண்ணுகிறாய். இப்படி ஸ்ரீத

ஸாமஹனும் கநாஸ்ரிதஸ்ய ராவஞுன நீ உன்னையே வ்ராவ்ரு கெவந வ்ராவககெவநவ கஜ்ரவஸித்தவென்னை "மெமம-ஞெ ஜவ ஓம் ரா2 வரெஹெ்ராஜாதாஜிஞ்ஞ ஸி"என்கிறபடியே பிறர் கையில் காட்டிக்கொடுத்து கைவிடாதே கொள்ளென்றபடி. ॥எ॥

2-ஞ ॥ ஸம்வவிக ஸகமமொஹகம்

ஸராணாமகஸஞ்ச ஸஞ்சணாணாஹூம் ।

உஜ்ஜிகதிவிஹஜம்

உவணிஸக்ருணம் ஸக்ருஜ மாகஷி த2ம் ॥ ॥அ॥

ஊாயா ॥ ஸ்ஷூவிதஸகமமொஹயம்

மராணாமதஸத்ரு ஸதருஜ்ஞாநாநஹூம் ।

உஜ்ஜிதத்ரிவியாஜம்

உவநிஷஉாம்மதாநிமாயஷி ஸ்மர ॥ ॥அ॥

வ்யா—வ்ய ॥ (ஸம்வவிக) "ஷ்வ"ஜதி வஷஸ்ரவகம். (ணாண) "ஜ்ஞுநெ்ரா"ரிதி ஜ்ஞஸ்ரணகம். (உவணிஸக்ருணம்) "க விஜ்ரதிஷ்ஞியா2ா" "ஜதி கஜ்ரஹமக்ருகெ ர2வஜ-ஞவம். (த2ம்) "யாஷ்டதாநா தவம் தம் த2ம் தஹ, கா2தெதவவ" ஜதி வகாராக ஷிதீயாயாகஷி தாரொஷமஃ. "க்ஷாவஸாவொஸ்தஸாணா"ஷிதி ஸாகாராணகாராஞ்சவரொ ஷிஹுவம்ராஸ்ராக ॥ ॥அ॥

வ்ரா ॥ ஹமவதஃ க்ருமஜொத்ரவ ஜணகஜக்கும் வி வ்ரணொதி । ஸம்ஷ்வஷிதெதி । (ஹெ மராணாமதஸத்ரு' உவ நிஷஉாம மதாநி) ஊாஜெதாமஷ்ரவ்ரஹஉாரண்ரகெதெத்தியவ ஹ்ரதிஸவெருாவநிஷஅமருாஃ, "கவஹதவாவ்ரவிஜாஃ"ஜத்ர உயஃ, (ஸ்மர) கவருாரஞவஜிவ்ரஜம்மஜவிம ஹவிஸிஷ்டம் ஸ்மாஜி தரும்ருஃ. (ஸ்ஷூவிதஸகமமொஹயம்) ஸ்ஷூவிதாஃ= ஷ்வதஃ கவ

𑌹𑌤𑌾𑌃, 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌹𑍇𑌯𑌾𑌃 = 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂, 𑌅𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌅𑌪𑌹𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃. 𑌤𑌥𑌾𑌚 "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 "𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚; 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌦𑍂𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 — 𑌹𑌤𑌾𑌨𑌿 = 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂, 𑌹𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 = 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿, 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂) 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 = 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌂, 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃, 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍋𑌗𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 = 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑍁𑌣𑌕𑌞𑍍𑌚, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃. 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 = 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌣𑌕𑌂. 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚. 𑌅𑌤𑍍𑌰 "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌆𑌕𑌾𑌶 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿"𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃. (𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍀𑌮𑌂) 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌾𑌃 = 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍀𑌮𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂, 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌭𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌸𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃. "[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂. "𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿" 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 (𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀) 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌯𑌗𑍁𑌣𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨, 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨, 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇

நந்தம் ஸகலேதரவிலக்ஷணம் ஸ்வாநந்த ஸ்வாநுபவைகவேத்ய ஸகலஹே
ஹ்யம் ப்ரதிபாதயந்தி ஶதாநி ॥ ॥௮॥

பதம்	உரை
ஶரணாகதஸத்ய!	அடியவர்க்கு மெய்யனே!
த்வாம்	தேவரீரை
ஸம்வேஷித ஸகலஹேயம்	போக்கடிக்கப்பட்ட ஸர்வகெட்ட குணங்களை உடைத்தானவராயும்
ஸத்ய	விகாரசூந்யனாயும்
ஜ்ஞாந	ஞானஸ்வரூபனாயும் ஞானகுணகனாயும்
ஆநந்தம்	ஆனந்தஸ்வரூபனாயும் ஆநந்தகுணகனாயும்
உல்லங்கித த்ரிவிதபரிச்சேதம்	தாண்டப்பட்ட மூன்றுவிதமான நாசத்தையுடையவனாகவும்
உபநிஷதாம்	உபநிஷத்துக்களுடைய
ஶதாநி	அநேகங்கள்
காயந்தி	காரணம்பண்ணுகிறதுகள்.

அவ்யா॥ கீழ்ப்ரதிஜ்ஞையை ஸாதித்து, இங்கு ஸ்வரூபநிரூபக ப்ரதிபாதகத்தையிட்டு ஶரணாகதவாத்ஸல்யத்தாலே ஸ்வரூபத்தை ஶாதிக்கிறார். வாக்ஷேபே அத்யக்ஷாதர்ஶனமென்றதைக்கொண்டு எனக்கு மேன்மையுண்டோ, அது ஜீவாதிகளுக்கும் பொதுவன்றோவென்ன; தத்வத்ரயத்திலும் ஸர்வஸ்வாமித்வ ஶரணாகதரக்ஷகத்வமான அஸாதாரணலக்ஷணமும் சொல்லுகிறார் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. ஆநந்தவ தேஶத்தில், ‹‹பின்னை கொல்நிலமாமகள் கொல் திருமகள் கொல் பிறந்திட்டாள்”என்கிறபடியே ஸ்ரீபூநீளாதிகளைக்காட்டிலும் அதிகஸ்வாமியான உனக்கு நாட்டார்களைப்போலே ஒருவனை

நான் தகுதியோவென்ன; இதுவும் வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லுகிறு ரென்று ஸூசிதம். ஸ்வரூபகுணாந்தர்ஹேயமில்லாத்தாலே அம லனையும், அசேதநத்துக்குப்போலே விகாரமில்லாத்தாலே ஸத்ய னையும், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனையும், ஜ்ஞாநாநந்தகுணகனையும், தேஶகாலவஸ்துபரிச்சேதரஹிதனையும், அதஏவ அபரிச்சேத்ய விஶிஷ்டனாகவும் தேவரீரை உபநிஷத்துக்கள் ப்ரதிபாதனம் பண்ணுகிறதுகளென்கிறார். உபஸ்ருதேதி. (ஶரணாகதஸ த்ய) அடியவர்க்கு மெய்யனே ஆஸ்ரித்தவன் தண்ணீர் தண் ணீர் என்று பலகாலும் கூப்பிடுமாப்போலே, ஸம்ஸாரதாபமில் லாத்தாலே விடாய்த்தவிவர் "நதஸத்ய, ஶரணாகதஸத்ய" என்று ஶ்லோகந்தோறும் பலகாலும் கூப்பிடுகிறாரென்றபடி. (ஸ முஜ்ஜித ஸகலஹேயம்) ஸமுஜ்ஜித = போக்கடிக்கப்பட்ட, ஸகல ஹேயம் "அபஹதபாப்மா"இத்யாதிகள்படியே ஸ்வரூப குணாதிஸம்பந்திஹேயத்தையுடைத்தான, அஸ்வரூபகுணாதிகள் ஸ்வரூ பநிரூபக தர்மமென்றும், ஸகலவிதாரமென்றுமிட த்தை "அக்ஷரயிபாம்ஸவரோய:" என்கிறவதிகரணத்தில் க ண்டு கொள்வது. இது அமலநாதிஹேயம் (ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தம்) ஸத்ய= விகாரஶூந்யனையும், ஜ்ஞாநாநந்தம்= ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வ ரூபனையும், ஜ்ஞாநாநந்தகுணகனையுமான. "ஸத்யம்ஜ்ஞாநம்" என்கிறவிடத்திலும், "ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம"என்கிறவிடத்திலும் ஜ்ஞா நஶப்தத்துக்கும் ஆநந்தஶப்தத்துக்கும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபகமும், ஜ்ஞாநாஶ்ரயகமும் ஆநந்தஸ்வரூபகமும், ஆநந்தாஶ்ரயக மும் இரண்டும் அர்த்தமென்றுமிடத்தை ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணஶ்ருதப் ரகாஶிகையில் கண்டு கொள்வது. (உபஸ்ருதத்ரிவியாகம்) உபஸ்ரு த= அதிக்ரமிக்கப்பட்ட, த்ரிவியாகம் = தேஶபரிச்சேதகால பரிச்சேதவஸ்து பரிச்சேதரூபமான மூன்று விதமான அந்த முமில்லாதவனை விகாரஶூந்யகாரணத்வ ஸத்யவஶத்தாலே அவிகாரத்வ த்ருதியும் தத்ஸம்ப ந்தரஹிதத்வ த்ருதியுஞ்சொல்லப் பட்டது. நித்யஸம்ஸாரிதஜ்ஞாநைகாகாரார்த்தஜ்ஞாநவஶத் தாலே ஶுத்தத்வத்ருதியும், ஆநந்தம்நஹவதி என்கிற ஸாமாந

யிகாரணாநஹங்காரப்ரஸவஸ்தாவரிஷ்டஜாதாதிக்ருத்தாலே நி
த்யத்வாத்ருதியுஞ் சொல்லப்பட்டது. லக்ஷ்மணஸஹிதம் விஷ்ணுரூப
ஹரீஷேந்த்ரஷிணம். (ஸ்வாம) இப்படிப்பட்ட தேவரீரை, விஶே
ஷணங்களை விஶேஷ்யவிஶேஷணங்களாகவுஞ் சொல்லலாம். (உப
நிஷதாம்ஶதாநி) ஶதஸம் அநந்தாஶ்ச, அநேகோபநிஷத்
துக்களென்றபடி. ப்ரஸங்காணம் ஶரீரப்ரவேதநாதி தேவ
தாவாசகஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறதத்தனையொழிய ஜ்ஞாநாநந்தா
திஶப்தங்களாலே சொல்லவில்லை, ‹‹ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம், யஸ்
ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், ஆநந்தம்ப்ரஹ்ம, ஆநந்தோஜராமரதம்ருதம்
த்வாதியான சைத்திரீயவாநாதப்ரஸாதக்ராஹ்யோபநிஷத்
துக்கள் ஸாக்ஷாத்தாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ‹‹வேதாநாம் ” எ
ன்று சொல்லாதே ‹‹உபநிஷதாம்ஶதாநிமாயந்தி” என்றார். உப
நிஷத்துக்கள் ஸ்ரீதேவீப்ரியைத்து நின்று ‹‹வியகர்மாயதி” என்று
பிராட்டிமார்கள் மாநம்பண்ணுமாப்போலே நீ ஸேவம் கொடுத்து
கேட்கும்படி மாநம் பண்ணுகிறதென்றபடி. இப்படி அநேகோப
நிஷத்துக்கள் அதந்த்ரமாநம் பண்ணுகையாலே இவ்வர்த்த
ம் கூதந்த்ரஷிகளாலே வரிப்பிக்கவொண்ணாதென்று கருத்து. உப
நிஷத்துக்கள் கிட்டியுன்னை மாநம் பண்ணுமாப்போலே நானுமு
ன்னைக்கிட்டி நின்று மாநம்பண்ணும்படி ப்ரஸாதஞ்செய்யவேணு
மென்கிறாரென்று வரதாயம். அஸ்ஸ்வயம், ஸ்வஸ்தாவரி
ஷ்டாதீ அவியஃ; அதிஷ்டம் ஸர்வதீதி ஸவஸ்வஸ்த ஸாமாநாயிகார
ணாஹங்காரா, நிரதிஶயப்ரகர்ஷஶ்ருதி. நிரதிஶயப்ரக்ரு
ஷ்டகஶ ஸ்வரூபஸ்வ மநோநாதாஸமாநம். ஸவஸ்வஸ்த ஸா
மாநாயிகாரணம் தஸ்ய ஸ்வரூபவிசத ஸம், நித்யாநாம் ஸ
ம்பந்தயம்ஆதிக்ஷமாஸாமாக ஸவஸ்வஸ்த ஸா
மாநாயிகாரணாஹங்காரம் நஸம்ஸவதி. நித்யாநாம் ஸ்வரூப
ஸ்வ அஜஸ்வாக தகமணாநாம் ஜமஸ்யாபாராக்ஷமோக்ஷாக ஹமவ
திஷ்டாயீநக்வாவ ஸ்வரூபஸ்வகாமணதஸ்ய நிரதிஶயப்ரகர்ஷா
த்யஷ்டி, அதஃ அநந்தஸ்வஜாயேயக்தஶவஸ்வ ஸ்தாவரிஷ்ட தேநி
த்யாஃ ஸர்வதாஃ உதிதப்ரஸ்யம். லக்ஷ்மணஸஹிதம் ஹரிஷேந்த்ர

ஜ்ஞாயிகாரணே "ஸமக்ரகுணஸ்வரூபஸ்ய, ஸ்வரூபேண ரூபேணாப்யாநந்த்யம் விவக்ஷிதம், தேந பரிச்சேதத்ரயரஹித்ய த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதஸ்வரூபகுணாநித்யா: வ்யாப்த்யா:" இத்யாதிஷு ஶ்ருதப்ரகாஶிகாயாஞ்ச விஸ்தரேணாபிஹிதம். ஹேயத்வம் த்விவிதம்; ஸ்வரூபாணாம் ஸ்வாபாவிக தோஷஸம்பந்தித்வம், ஸாதிஶயத்வஞ்சேதி. தத்ர ப்ரத்யேகம் ஹேயப்ரத்யநீகத்வம். ஸ்வரூபாதிஹேயப்ரத்யநீகத்வம் ஸ்வரூபாதேஸ்ஸ்வ, ஸாதிஶயப்ரத்யநீகத்வம் ஸ்வரூபஸ்ய குணாநாஞ்ச ஸமாநம். யதா ஷட்குணாதீநாம் பரஸ்பராபேக்ஷயா உபயேஷாமேவ நிரதிஶயம், தத்ஸ்வரூபாபேக்ஷயா பஹுஸ்வரூபஸ்ய நிரதிஶயத்வம், ததா பஹுகுணாநாமபி. ததாஹ "ஸம்ஶோதிதஸகலஹேயம்" இத்யத்ர ஸகலஶப்தேந ஸ்வரூபாணாம் ஸ்வஸாதிஶயத்வாதீநாம் க்ரஹணம். பஹுஸ்வரூபம் ஸ்வரூபாதிஹேயப்ரத்யநீகம் நிரதிஶயமேவேதி த்ரஷ்டவ்யம். இப்படி ஸ்வரூபத: ஸ்வபாவத: நிரதிஶயமானாலும் குணங்களுக்கு ஸாதிஶயஸ்வரூப ஹேயஸம்பந்தப்ரத்யேகம் கிடைக்கவில்லையேயென்னில்; ஜ்ஞாநமும் ஆநந்தமும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபமாகையாலே ஜ்ஞாநாநந்தங்களுடைய அத்ருஷ்டத்வத்தை போதிக்கிறது. ஸாக்ஷாத் போதிக்கும்போது ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்வம், பரம்பரயா போதிக்கும்போது ஜ்ஞாநாநந்தாஶ்ரயத்வங்கிடைக்கும், "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" இத்யத்ர ஆநந்தஶ்ருதேரபி யதா விஶேஷ்யத்வேந விஶேஷணத்வேநாபி வாசகமிதி, ததாஹ "ஸம்ஶோதிதஸகலஹேயம்" இத்யஸ்ய ஜ்ஞாநாநந்தவிஶிஷ்ட பஹுஸ்வரூபே, ஸ்வாபாவிகஜ்ஞாநாநந்தவாசகம். ததா ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வரூபஸ்ய பஹுஸ்வரூபஸ்ய ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் ஸித்தமேவ. ஜ்ஞாநாநந்தவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபதாத்பர்ய ஏவ "ஸம்ஶோதிதஸகலஹேயம்" இதி பத்யோக்தம். ஸாதிஶயஸ்வரூப: ய: ஹேயஸம்பந்த: தத்ப்ரத்யநீகஸ்வரூப நிரதிஶயத்வம் ஸ்வரூபகுணவிஶிஷ்டமாயிருப்பதாலே குணதோஷாபாவமும் சொல்லப்பட்டது. ॥ ௮ ॥

ச-ர ॥ ஸாணவஸி ண கீரவஸி கேண வி
ராவேஸி ணஸம்ஜவிஜ்ஜஸி ஸண்ணண்ணிகெ ।
ஹாரவஸி ணிஹிஜம் ண ஹீரவஸி
ஸஹிஅணஸாஹிஅ ஸணஹரேஜாஉ ஹாரஜோ ॥௧॥

஛ாயா ॥ ஸரோஷி ந கிரயஸே கேநாஸி
ஸ்தாபயஸி ந ஸம்ஸ்தாப்யஸேऽநந்யஸ்த: ।
ஹாரயஸி நிஜம் ந ஹ்ரியஸே
ஸஹிதம் நமரோஹந்தநயஜ்யோதிஷ்மாந் ॥௧॥

வ்யா—வ்ய ॥ (ஸாணவஸி) ஸ்ருக்ஸாண இதி ஸ்ருக்யா
தோ: ஸாணாதேஶ: (கீரவஸி, ஹீரவஸி) “க்ஷீரஹ்ருக்ஸ்ருக்த்ர
ஜாதி” தி ஹ்ருக்க்ருக்யாகேவ: ஸகாயகக: ராநாதேஶே
“கீரவஸி, ஹீரவஸீ” திரூபம். (ராவேஸி) ஸ்தாயாதோ: “ணீ
ரவே” த்யாதிநா ராதேஶே “ணிஜதேஜாவாவே” இதிஸூத்ரே ஜ
த்யாதேஶ:. (ஸம்ஜவிஜ்ஜஸி) ணிவ: ஸவாதேஶே “ரம்ஸஜஜ்ஜயக”
இதீஜாதேஶ: ॥௧॥

வ்யா ॥ “உத்ஸம்விதகி வியாத” தித்யேநந தேஶகா
லவஸ்த வஸ்துஸ்வரூபாதிதம் வஸ்துதோ, ததகாலவசி
வேஷ்ரூபாஹித்ய ரூபவிதக்யஸாமயிநாயம் ஸமவஸ்தவேஷ
ஷாம ஸம்யஸ்திதி ஸம்ஹாராகத்ஸும் ஶமயதி । ஸரோஷீ
தி ॥ (ஹே ஸஹிதம் நமரோஹந்த!) [ஸம்] (ஸநந்யஸ்த:) ஸநந்யா
யாரஸ்து (நிஜம்) ஜகஸ் (ஸரோஷி) ஸ்ருஜஸி “ஸ்வேச்சயஹிதேவ
திஷ்டத்” இதி ஶ்ருதே:, ஸநந்யாயாரகேவகயதவவேதரஸவ
ஸ்த்ருகவிதிஹாவ:. ஸூயாரஸம்பந்தயஸ்தேஷாஹாவ
உக்த: (கேநாஸி) வாராஷேண (நகியஸே) நஸ்ருஜ்யஸே,
ஸவிஶேஷாரம் ஸ்வாம் நகேவிஸ்டம் ஸமயஜதிஹாவ:
ஸ்ருஜ்யஸ்வரூபவிகாராஹாவஉக்த:. [ஸ்வயே] (ஸநவஜ்யோதி
ஷ்மாந்) ஸநவம் = ராஜஸ்தேராயேமஶமந்தம், ஶாஸ்வஸ்வயேதி
யாவக், ஜ்யோதி: = ஸ்வயம் ப்ரகாஶ திவ்யமங்கலவிக்ரஹ: யஸ்ய

तात्पर्यस्तु (निखिलमपि स्थापयसि) पालयसि, ‘‘पतिरीशे ज्येष्ठः श्रेष्ठः स्थितः सर्वयोनिः’’ इति श्रुत्युक्तानुसारेण। (केनापि न स्थाप्यसे) न रक्ष्यसे, निखिलपालकं त्वां न कोऽपि पालयितुं शक्नोतीति भावः। परिपाल्यत्वप्रयुक्तविकाराभाव उक्तः। (त्वमेव सर्वस्य) प्रलयकालेऽपि प्रकाशमानतया स्थास्यंस्तु (निखिलं हरसि) संहरसि, प्रलयकाले अवस्थानाभावेऽपि तव सर्वसंहर्तृत्वमिति भावः। (केनापि न संह्रियसे) सर्वसंहर्तारं त्वां न कोऽपि संहर्तुं प्रभवतीति भावः। संहार्यत्वप्रयुक्तविकाराभाव उक्तः। अतः अन्वयव्यतिरेकाभ्यां जगत्कारणं त्वमेवेति निश्चीयते, अतः तव सकलानां सृष्टिस्थिति संहारकर्तृत्वेन, त्वत्सृष्टिस्थिति संहारकर्तृत्वं पारमार्थ्यस्याहर्त्वे प्रलयतत्त्वप्रेक्षा-त्वमपि वृत्तिकेनच त्वं कारणमित्युपपादितमिति भावः। अत एव भगवतः नित्यत्वं, स्वर्गापवर्गादिविकारापेक्षाभावात् ‘‘सर्वं खलु विदमेवमिदं’’ इत्युक्तं श्रेयगुणानाश्रितत्वं उपपादितं भवति ॥ ॥௧॥

பதம். **உரை.**

हे अहीन्द्र पुरेन्द्र! ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு இந்த்ரனே !

पदम्	உரை
अनघज्योतिः	தோஷமில்லாத ஸங்கல்பரூபமான ஞானத்தையுடையவனும்
स्फुरन्	ப்ரகாசிப்பவனான
[त्वं	நீர்]
अनन्यस्थितः	அநந்யாதாரனாய்
निखिलं	ஸர்வப்ரபஞ்சத்தையும்
करोषि	ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய்
केनापि	ஒருவராலும்
न क्रियसे	ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறாயில்லை
स्थापयसि	இரக்ஷிக்கிறாய்

நஸம்ரக்ஷ்யஸே — ஒருவராலும் இரக்ஷிக்கப்படுகிறாயில்லை

ஹரஸி — ஸம்ஹரிக்கிறாய்

நஹ்ரியஸே — ஒருவராலும் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறாயில்லை

உ-வ்யா ॥ கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வசேதநாதிசயத்வ ஸ்ருஷ்டத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வவைசிஷ்ட்யத்துக்கும், சக்திசேதநாதிசயத்வ ஸ்ருஷ்டத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வவைசிஷ்ட்யத்துக்கும், காருண்யவைசிஷ்ட்யத்துக்கும், ஸ்ரீகாந்தத்வத்துக்கும் அநந்யஸாத்ய்யாதிகளையும் ஜகத்காரணத்வாதிகளையுமருளிச்செய்கிறார். இதுகளில்லாதபோது ஸர்வசேதநாதிசயத்வ நிரதிசயத்வ ஸித்திக்கக்கூடாதிறே. அநந்யாதாரனாய் அநந்யாதாரனாய் அநந்யவாஹனாய் அநந்ய ஸம்ஹார்யனான தேவரீர் ஸ்வஸங்கல்பமாத்ர ஸஹாயனாய்க் கொண்டு ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய், இரக்ஷிக்கிறாய் ஸம்ஹரிக்கிறாய், இப்படி ஜகத்காரணபூதனானவுனக்கு என்னுடைய ரக்ஷணமொருபொருளோவென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । க்ரீடஸீதி । (ஹே அஹீந்த்ர நகேந்த்ர') திருவநந்தாழ்வான் தேவரீரெழுந்தருளுகைக்குத் திருமலையாகவவதரித்தாப்போலே நகரமாகவவதரித்தபடி. இந்த்ரனுக்கு அமராவதிபோலேகாணுமிருப்பது தேவரீருக்கு அஹீந்த்ரவாஸம். இந்த்ரஸம்பத்யோகத்தாலே ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தமாய்க்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கு ஸ்ரீவைகுண்டயோஜநமும் ஸம்ருத்தம். (அநவச்சேதிதி:) நிருபாதிகமான ஜ்ஞாநத்தையுடையவனாய், சேதநாதி:வசம் ஜ்ஞாநவாஸம். "யோஜ்ஞஸ்வேவோஜ்ஞாநஸ்யாஜ்ஞேசேதநாதிரேவய:" இத்யுக்த அஜ்ஞசேதநாதி: ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயதாஸாக்ஷ்யம் ஜ்ஞாநஸ்யாவோநா "காலாந்தராபேக்ஷா" இதி ஸம்பந்தஸம்பந்தஸ்ய காலிகோத்ருஷ்டாகாரணஸம்பாரவஸ்யாதிஸம்ஸ்ய மயாவேக்ஷா, தத்ஸஹிதஸ்வேநவக்ஷம். ததாஹ காரணஸம்பாராயத்தஸங்கல்பாத்ம ஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு ப்ரபந்நாதிகள் ஸ்ருஷ்டிக்குமாப்போலன்றிக்கே காரணஸம்பாராநபேக்ஷ ஸ்வஜ்ஞ

ஸ்வைரத்ய ஸங்கல்பத்தைக்கொண்டு ஜகஜ்ஜந்மாதிகளைப் பண்ணுகிறாயென்றபடி. இந்த விசேஷணம், "கரோஷி பாலயஸி, ஹரஸி" என்கிற மூன்றுக்கும் ஹேது:. (ஸ்வதேஜஸா) ப்ரகாசியா நிற்பவனே, ஒரு விதமான தோஷமில்லாமல் ப்ரகாசிக்கிறானென்றபடி. தோஷங்களாவன—அஜ்ஞாநத்யவஸ்ய கர்மஸம்பந்தாதிகளும், ஜாயதே அஸ்தித்வவர்த்தநமும், விபரிணாமங்களும் அபக்ஷயவிநாசங்களும். ஸ்வதேஜஸ்ஸுதனைக்கொண்டு விளங்குகிறானென்றபடி. இத்தாலே க்ஷேத்ரஜ்ஞப்ரஹ்மாதிகளுக்குப்போலே அஜ்ஞாநத்யவஸ்ய கர்மஸம்பந்தாதிகள் ஸ்வாபாவிகமென்கிற ஶங்கையும் நிரஸ்தமாயிற்று. "அபக்ஷயவிநாசாப்யாம் பரிணாமர்த்திஜந்மபி: | வர்ஜித: ஶக்யதே வக்தும் ய: ஸதாஸ்தீதி கேவலம்" என்கிறபடியே ஷட்பாவவிகாரஶூந்யனாகையாலே ஸ்வப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றபடி. இந்த ஷட்பாவவிகாரஶூந்யத்வத்தை "நக்ரியஸே" இத்யாதிகளாலே விவரிக்கிறார். (அநந்யாஶ்ரித:) அநந்யாதாரனாய், "ஸர்வாஶ்ரயோ ந கஸ்யசித் ஸ்வநிஷ்டாஶ்ரயோஹ்யஹம்" என்கிறபடியே அநந்யாதாரனென்றபடி. நிராஶ்ரயவஸ்துவுக்கு உத்பத்த்யாதிகளில்லையிறே. (நிகிலம்) ஸமஸ்தவஸ்துவையும் (கரோஷி) ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய், ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிபோலே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியும் பதார்த்தாந்தரத்வாரகமாய்க்கொண்டு வராதே தானே ஸ்ருஷ்டிக்கிறானென்கிற கருத்தாலே நிகிலஶப்தப்ரயோக: (கேநாபி) ஒருவராலும் (நக்ரியஸே) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவனன்று. (பாலயஸி) பாலநம்பண்ணுகிறாய், ரக்ஷிக்கிறாய், (நஸம்பால்யஸே) ஒருவராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனன்று. கேநாபீதி ஸர்வத்ராநுஷங்க:. (நிகிலம் ஹரஸி) "அத்தா சராசரக்ரஹணாத்" என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸம்ஹரிக்கிறாய். ருத்ராதிகளுக்குச் சொன்ன ஸம்ஹர்த்ருத்வமும் தததீநமான பராதீநகர்த்ருகமென்றபடி. "ப்ரத்யக்ஷே ப்ராக்ஷேபவந" என்னக்கடவதிறே. இங்கு உத்பத்த்யாதித்ரயஶூந்யத்வம் சொன்னது மற்ற மூன்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (நஹ்ரியஸே) ஒருவராலும் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவ

னன்று. “நக்ரியதே, ந ஸம்ஸ்க்ரியதே, நஹ்ரியதே” என்றுமட்டுஞ்சொல்லாதே “ஜநந:” என்று சொன்னத்தாலே “அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே, உயிரளிப்பானென்னின்ற யோனியுமாய் பிறந்தாய்” என்று சொல்லுகிறபடியே ஸாதுபரித்ராணாய அவதரிக்க வேணுமானால் “ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா” என்று ஸ்வஸங்கல்பத்தாலேயே ஸ்ருஷ்டித்துக்கொள்ளுகிறாயத்தனையல்லது ஒருவராலும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவனன்றென்றபடி. யதா தேவாதிகளுக்குத்தீங்குவந்தால் நீ ரக்ஷிக்கிறப்போலே உனக்குத் தீங்கு, வந்தாலும் தீங்கு வாராமலிருக்கும்படி நீயே இரக்ஷித்துக் கொள்ளுகிறாய். நெடு வெள்ளமெல்லாம் கணுக்காலாகும்படி வளர்ந்து வந்த மதுகைடபர்களைக்கண்டு ப்ரஹ்மாவானவனும் தனக்குக் கண்களும் தனங்களுமான வேதங்களைப் பறிகொடுத்து கருணை சோர்ந்த கணக்கரைப்போலே நீர்க்கடை நிலக்கடை தெரியாதே ஸ்ப்ருஹா விஷாதம்பண்ண அப்போது நீ ரக்ஷித்தாப்போலே, அதி சிசுவான அவஸ்தையிலும் உன்னை முடிக்கவேணுமென்று வந்த, கம்ஸப்ரேரிதர்களான பூதநாசகடாதிகளை நிரஸித்து உன்னை ரக்ஷித்துக்கொண்டாயென்றபடி. பின்பு, திருநாட்டுக்கெழுந்தருளவேணுமானால் “விவேச வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸசரீரஸ்ஸஹாநுக:” என்று ஸ்வஸங்கல்பத்தாலேயெழுந்தருளுகிறாயென்றபடி. “அநவஜ்ஞாதி:” என்கிறதற்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ராகாம்யஸம்பந்ந திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுடையவனென்றும் அர்த்தங்கொள்ளவேணும். ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய திவ்யமங்களவிக்ரஹங்களைப், அவதரிக்கிறாயென்றபடி. “அநவஜ்ஞாதி:” என்கிறபதத்தை ஆவ்ருத்திபண்ணிக்கொண்டு ஸங்கல்பார்த்தகமும் திவ்யமங்களவிக்ரஹார்த்தகமுஞ்சொல்லவேணும். ஆகையாலே “ஸக்ருதாவ்ருத்தி:” என்கிற ந்யாயத்துக்கு விரோதமில்லை. ஸ்வாதந்த்ரமான ராமக்ருஷ்ணாதிவிக்ரஹங்கள் அழிக்கும்போது பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே ஜந்மகாரணமான ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தில் அழிக்கும். ப்ராக்ருதஸம்பந்தமும் பகவானுக்கும் முக்தனுக்கும் நித்யனுக்கும் ஜ்ஞாநஸாதநமாக விக்ரஹாதிரேகேண ஸம்

ணமிக்கும். விகாரங்களும் காரணமாயிருக்கும். இப்படி உத்வ்ருத்திவிநாஶாதிகளுஞ் சொன்னத்தாலே காரணவஸ்துவின் ஸ்ருஷ்டி க்ருதமாயிற்று. ஆநந்த்யாதிகளைச்சொன்னத்தாலே ஸர்வ ஶேஷித்வமும் ஸ்வீக்ருதம். இவைகளில்லாத்தாலேயன்றோ ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸர்வஶேஷித்வம் நிரதிஶயத்வம் ஸித்திக்கவில்லை. இங்கு "ஆநந்தம் ஜ்யோதிஃ" என்று ஸ்வாரஸ்யத்தை ப்ரகாஶித்தைத் யுடையவனைக் கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கு விளங்குகிறானென்றத்தாலே "ஸ ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாநஃ" என்று ஶாஸ்த்ரமிவ ஸர்வாதிகமான "ஆகாஶஸ்ஸர்வஶ்ச" என்கிற அதிகரணமும், "யதஃ ஸர்வாணி பூதாநி" என்கிற ஶ்ருதியும் "ஜ்யோதிஶ்சரணாபிதாநாத்" என்கிற அதிகரணமும் ஸூசிதம். ॥௯॥

ஊடு ॥ கஃ ஶ்ரீஃ ஶ்ரியஃ
பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரயஃ (கஃ) கஃ ।
கஸ்யாயுதாயுதஶதைககலாம்ஶகாம்ஶே
விஶ்வம் விசித்ரசிதசித்ப்ரவிபாகவ்ருத்தம் ॥௧௦॥

மாயா ॥ கஃ ஶ்ரீஃ ஶ்ரியஃ
பரமஸத்த்வஸமாஶ்ரயாதிஃ (கஃ) ।
கஸ்ய ப்ரபுத்வமவிகல்பம்
ஶ்ருத்யந்தஸித்தமிதி நிஶ்சிதமுக்தம் ॥ ॥௧௦॥

வ்யா ॥ (கஃ) இதி வாக்யே "ஶ்ரீயஃ" இதி ஶேஷஃ "ப்ரியோ" இதி நாமஶேஷஃ யஶஃ ஶ்ருதிஶ்ச. "ஶ்ரியஃ" இத்யாதி நாமஶேஷஃ, தகாரஸ்ய லோபஶ்ச. (கஃ) "ஸ ஸர்வ" இதி ஸர்வம் ஸர்வஶ்ரயஃ "ஸர்வஜ்ஞ" இதி ஸ்வரூபஞ்ச. "தேதாத்ரா" இதி காரஸ்ய லோபஃ. ஸம்போதநம் ஸ்வ. ॥௧௦॥

[illegible]

(ஶ்ருதிஷு) ஶ்ருதஸ்த்வம் ஸ்திதாஸ்ரயே, தயா வஸ்து வஸ்து
வஸ்து பூர்ணஸ் ஸர்வகதஸ் ஸகலதாரணாதிவ்யாபாரேஷு ராய கஞ்ச
யா விஹாரம் ஸமஸ்தேஷு தவ அஸங்கோச நிஜஸ்திதி: அணுஷ்வபி தவ்
விஹ்ருதி" ஶ்ருதே தேந த்வமிதி ஶ்ருதி. ॥௧०॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
அணுஷு அபி தவ வ்ருத்தி:	அணுவான பதார்த்தங்களுள்ளடங்கியிருக்கிற
தவ	தேவரீருடைய
ஶக்தி:	வல்லமையானது
{ ஸகல தாரணாதிவ்யாபாரேஷு	எல்லாப்பதார்த்தங்களுடைய தரிப்பவை முதலியவைகளில் ஸமர்த்தமாகிறது
தேந	ஆகையாலே
[த்வம்	தேவரீர்]
{ வஸ்து வஸ்து பூர்ண:	வஸ்துக்கள்தோறும் பூர்ணமாகவும்
{ அஸங்கோச: நிஜஸ்திதி:	தடங்கலில்லாமலிருக்கிற தன்னிருப்பையுமுடைத்தானவராகவும்
ஸர்வகத:	விபுவாகவும்
ஶ்ருதிஷு	ஓதப்படுகிறீர்

உ—வ்யா ॥ இப்படி காரணாவஸ்தையிலும் கார்யாவஸ்தையிலும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் கூடினும், ஶ்ருதிகளிலும் கூடுமோ, "தேநேதம் பூர்ணம்" என்று வஸ்து வஸ்து பூர்ணமன்றோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல காரணத்வாதிக்கு அந்தர்யாமித்வ, வஸ்து வஸ்து பூர்ணத்வம் நாநாவஸ்தைகளிலும் ஶேஷமே ஸமஷ்டித்தையும் நீ

ர்வஹிக்கும்படியான வல்லமையையுடைத்தாயிருக்கை. இது வி ஹ்வாகவிருக்குமவனுக்கு வரலாம், ஆகையாலே விரோதமில்லையென்னிலும், ஸ்வாதந்த்ர்யமுங்கூடுமோ, ஸ்வாதந்த்ர்யம் நாம இதரஸந்நிதாநாஸஹத்வமன்றோ, இது ப்ருஹத்வ்ருத்திக்கும் ஸர்வஞ்சித்யா என்று சொல்லுமவர்களுக்கன்றோ கூடுவதென்னில்; ஸ்வாதந்த்ர்யம் நாம இதரஸ்வாதீநாஸஹத்வமன்று, அபி து, ஸ்வரூபேண தாமஸ்ய நிரதிசயோத்கர்ஷவத்வமென்றும், ஸர்வஸ்வஸாதாரணநாயகத்வமென்றும் இரண்டு விஷயம், அதில் ஸர்வசக்திதவ்ருத்தம் ஸ்வரூபத: நிரதிசயோத்கர்ஷமும் கூடினாலும் ஸர்வஸ்வஸாதாரணநாயகத்வம் கூடுமோ, அப்போது "நீரோஸ்ய:, அதயம்ஸ்ய:" என்கிறப்போலே ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மணோ: வைஷம்யமன்றோ ஷோப்பது, அது ஸ்வாபாவிகமன்றோ, பாரமார்த்திகம் என்றுப்போலே சரீராத்மபாவநிபந்தநமாயும் ஸாதாரணநாயகத்வம் ஸ்வத்வமாகையாலே ப்ரஹ்மண: ப்ரஹ்மஸ்வசரீரத்வாத் சரீராத்மபாவநிபந்தநமான ஸாதாரணநாயகத்வங்கூடலாம். இத்தாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபயோரைக்யம் ஸம்பவிக்காது என்கிற ஸர்வங்களை இரண்டு ச்லோகத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் । அஸ்வீதி । (அச்யுத!) ச்யுதியில்லாதவனே! காரணபாரதந்த்ர்யமில்லாமையாலே நித்யனாயிருக்கிறீரென்றபடி. (அண்டாந்தர்கதஸர்வமபி) அண்டாவரணங்களுக்குள்ளே யடங்கி யிருக்கிற (தவ) தேவரீருடைய (சக்தி:) வல்லமையானது (ஸகலதாரணாதிவ்யாபாரா) ஸர்வபதார்த்தங்களுடைய தாரணநியமநாதிகளையும்பொருட்டு விநியோகமாயிருக்கிறது. அண்டாவரணத்துக்குள்ளே யடங்கின ஸ்வரூபஸ்வைச்வர்யமே ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கும்படியான வல்லமையையுடைத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. (தேந) ஆகையாலே இப்படிப்பட்ட ஸர்வாதிசயத்தாலே (ப்ரதிவஸ்து ஸ்வரூ ணம்:) வஸ்துக்கள்தோறும் ஸ்வரூபனுகை (ச்ருதயஸ) "தேநேதம் ஸர்வம்" இத்யாதிச்ருதிகளாலே ஓதப்படுகிறீர். இப்படி ஸ்வரூபஸ்வைச்வர்யத்துக்கு ஸர்வத்தையும் நிர்வஹிக்கும்

படியான வல்லமையிருக்க, என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்குமட்டும் வல்லமையில்லையோவென்கிறாரென்று ஹ்ருதயாபிப்ராயம். இப்படி ‹‹தேநைவ ஸம்பந்தம்›› என்கிற ச்ருதிக்கு அர்த்தஞ்சொல்லி விரோதபரிஹாரம் பண்ணினாலும் ‹‹அநாராமணீயாது›› என்கிற ச்ருதிவிரோதமாயிறைகயன்றோவென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (அப்ரதிஹதநிஜஸ்திதி:) அப்ரதிஹத = தடங்கலில்லாமலிருக்கிற நிஜஸ்திதி: = தன்னுடைய விருப்பையுடைத்தானவனாக, அநாராமணீயக்ஷாந்தராப்ரதிபாதாநாம், அதாவது ஸ்ருஷ்டியவஸ்தாநங்களில் அநயாஸேநவ்யாபரித்திருக்குமாப்போலே ஸம்ஹாரவஸ்தாநங்களிலும் ப்ரதிபாதமில்லாமல் அநாயாஸேநவ்யாபரித்திருக்கை. இவ்வர்த்தத்தை ‹‹பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்›› என்கிற பாட்டில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். இந்த ச்ருதியைக்கொண்டு அர்த்தமே ஸ்வரூபமென்னில்; ‹‹ஏஷ ஸர்வேஷ்வராஸ்து, நித்யவிபூதி›› இத்யாதிகளான ஸர்வஜ்ஞத்வச்ருதிவ்யாகோபம் வருமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறார் I ஸர்வஜ்ஞ்ஞதா I ஸர்வஜ்ஞ வக்தாந ஜக்ர்த்யஜ்ஞ: ‹‹அப்ரதிஹத நிஜஸ்திதி››ரிதி ஹேதுகர்பம். இவனுடைய ஸ்திதிக்கு ப்ரதிபாதமிருக்கும்போது ஸர்வஜ்ஞத்வங்கூடாதிறே. ||௧௦||

ஶ்லோ || ஸகலாண யுதண ணிகரண
ஸாகிஞ்சண ணிகர ஸம்பிந்த ஸஸ்தண்டு I
ஸர்வஸ்தி அத்ரய ஸவோ
ஸகலம்வீர கஜகாரணத்தண கவேரா || ||௧௧||

சாயா || ஸகலாநாம் யாரணநியச
ஸாகிக்வநியஸோவிஸ்தவஸ்துதநர: I
ச்ருதியஸோ ஸர்வதஸ்து
ஸ்யம்பரிரகாயகாரணக்வகஸ்ரா: || ||௧௧||

(...) «[illegible]» 𑌇𑌤𑌿 [illegible] (...) «[illegible]» 𑌇𑌤𑌿 [illegible] (𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵) «[illegible]» 𑌇𑌤𑌿 [illegible] (...) «[illegible]» 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ||௧௧||

𑌵𑍍𑌯𑌾 || 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌶𑍀𑌲𑌿𑌤𑌯𑌾 «[illegible]» [illegible] (𑌧𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃) 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 = 𑌪𑍋𑌷𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌂 = 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 = 𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 = 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌨𑌿𑌯𑌾𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌃 [illegible]। [illegible] (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍂) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 = 𑌸𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍, 𑌤𑌨𑍂𑌃 = 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌧𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌨𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌶𑌰𑍀𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌕𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 «𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂, 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑍇, [illegible]» [illegible]। 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 (𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵, «𑌤𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍» 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇𑌵 [illegible]। ([illegible] 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵[illegible]) [illegible] = [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇 = 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨[illegible] 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇, [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿

ஷஷ்ட்யர்த:. அதஏவ (ஸர்வ: ஶ்ரூயஸே) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம, ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம் ப்ரஹ்ம" இத்யாதிநா ஶ்ருதிஷு ஸர்வஸதாதி ஶப்தவாச்யத்வேந ப்ரதிபாத்யஸே ஸ்பஷ்டமிதி பாவ:. அதோ "வநாநி விஷ்ணுர் புவநாநி விஷ்ணு"ரித்யத்ர ஸ்வப்ரகாரேண ஜகதைக்யாதிதயா ஸர்வஸ்ய ஸாமாநாதிகரண்யாத்ச உபபந்நமிதி தத்வ்யவிஷயகார்ய ஸ்வஸௌவிஶேஷ்யாதிஸஹிதத்வேவிஶ்ருதிகம் பவதி. ||௧௧||

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
த்வம்	தேவரீர்
ஸகலாநாம்	சேதநாசேதநங்களுடைய
தாரண	தரித்துக்கொள்ளுகிறதென்ன
நியமந	நியமனமென்ன
ஸ்வாமித்வ	ஸ்வாமியாயிருக்கிறதென்ன
நியம	இதுகளுடைய நியமத்தை
ஸம்ஸ்தித:	அடைந்தவராய்க்கொண்டு
ஸர்வதநு:	ஸர்வசரீரனாகவும்
ஸர்வ:	ஸர்வாத்மகனாகவும்
ஸ்வயம்	தானாகவே
ஶ்ருதி	சுருதியில் சொல்லப்பட்ட
கார்ய	கார்யத்வமென்ன
காரணத்வ	காரணத்வமென்ன
வ்யதிகரை:	இவைகளால் கலக்கப்பட்டவனாகவும்
ஶ்ரூயஸே	ஓதப்படுகிறீர்.

அவ்ரா || "உஜ்ஜ்வலதிவ்யாங்கம்" என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யவிக்ரஹாதிகளில் காமவிக்ரஹ தேவவிக்ரஹாதிகளையும், ஸ்வரூபத்தோடொத்த நிரதிஶய ஐஶ்வர்யத்தை ஸ்வரூபஸௌவிக்ரஹத்தையும் ப்ரதிபாதித்ததோடேகூட "ஸ்வத ஶ்ரிதஜநஸித்தி:" என்று ஸ்

திவ்யாத்மஸ்வரூபஞ்சொன்னத்தாலே அசேதநவ்யாவ்ருத்தியையும், “ஸர்வக³த:” என்று சொன்னத்தாலே பத்³த⁴வ்யாவ்ருத்தியையும் ஸூசிப்பித்து. இங்கு ஸாமாநாதி⁴கரண்யாத் ப்ரக்ருதிபுருஷவைலக்ஷண்யத்தை ஶரீராத்மபா⁴வ நிப³ந்த⁴நமாயும், “ப்³ரஹ்மயம்ப³:” என்றாற்போலே கார்யகாரணபா⁴வநிப³ந்த⁴நமாயும், கொள்ளலாமென்றருளிச்செய்கிறார். “ஸகலாநாம்” (ஸகலாநாம்) சேதநாசேதந ஸத்த்வவிஶேஷங்களுடைய (ப்ராணிநாம் ஜநநஸ்தி²திநியம ஸமஸ்தித:) ப்ராணிநாம் ஜநநஸ்தி²திநாம் நியமோ தாது ஸம்ஸ்தித:, நியதப்ராண நியதநியமந நியதஸ்தி²திகளங்களையடைந்தவனென்றபடி. இப்படி நியதாதா⁴ரத்வ நியதநியந்த்ருத்வ நியதஶேஷித்வங்களையடைந்தவனாகையாலே (ஸர்வதநு:) சேதநாசேதந ஸர்வபதா³ர்த²ங்களையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருக்கிறானென்றபடி. “நியமஸம்ஸ்தி²த:” என்றுமது “ஸர்வதநு:” என்கிறதற்கு ஹேது:. “ப்ருத²க்ஸித்³த்⁴யநர்ஹாதா⁴ரதா⁴ர்யபா⁴வ நியமேநாதா⁴ரத்வ” என்றாரிறே. இங்கு ஸாத⁴கம் சேதநாசேதந ஸர்வவஸ்துநிஷ்டா²ஶேஷதா நிரவதி⁴கஶேஷித்வமாம், அல்லது சேதநைக ஸாக்ஷிமான ஆத்மநாநிரவதி⁴கஸாமிக்யமன்று. அப்போது அசேதநங்களுக்கு ஸம்க்³ரஹம் வாராது. நியதாதா⁴ரத்வாதிகள் ஶரீரலக்ஷணமென்பதை ஸ்ரீபா⁴ஷ்யாதிகளில் காணலாம். (ஸர்வதநு:) ஸர்வபதா³ர்த²ங்களையும் சரீரமாகவுடைத்தானவனை நியதாதா⁴ரத்வ நியதநியந்த்ருத்வ நியதஶேஷித்வங்களை யடைந்தவனாகையாலே ஸர்வபதா³ர்த²ங்களையும் சரீரமாகவுடைத்தாயிருக்கிறானென்றபடி. (ஹே அச்யுத!) இப்படி ஸர்வமும் ஶரீரமாகையாலே “த்வம் ஸ்ரஷ்டா | த்வம் ரக்ஷா | த்வம் விஶ்வ | ஸர்வத்வமாஶ்ரயஶ்ச | நிரவத்³யோ நிரவத்³ய: | நிர்குணோ நிர்குண: | விஜ்ஞாநோ விஜ்ஞாந: தத்த்வமஸி, தத்த்வமஸி ஸர்வம் க²ல்விதம் ப்³ரஹ்ம” இத்யாதி³ சேதநாசேதநவாசிஸர்வஶப்³த³ங்களாலும் ஸாமாநாதி⁴கரண்யேந ஓதப்படுகிறீரென்கிறார் ஸர்வஸ்ய ஆத்மா இதி | ஜீவனுக்கு ஶரீரஸம்ப³ந்த⁴த்தாலே ஸ்வாபா⁴விகமான அவ ஸ்தா²வர ஜங்க³ம பு³த்³த்⁴யாதிகளுக்கு வ்யாப்தி வந்து ஸர்வ

ஈச்வராநுபவமுண்டாமாப் போலன்றிக்கே இவனுக்கு ஸகலு
மும் சரீரமாயிருந்தாலும் "ஸர்வாவஸ்தோஸ்திதவேதேஹேவேக
த்ராஸ், காரிணவத்யோஸ்யாநஸ்யாஸ்" என்கிறபடியே,
கர்மக்ருதசரீரமில்லாத்தாலும் நாநாவிதிவேஷாஸ்ஸாகையா
லும் ஒருவிதமான வ்யக்தியுமில்லை என்கிற கருத்தாலே "ஸ்வ்ய
த"என்றார். ஜீவனுகடு கர்மஸம்பந்தத்தாலே ஸ்வாபாவிகமான
ஸ்வஜ்ஞாநாஸ்வாதிகளுக்கு திரோதாநாதிவ்யக்திவந்தபடி
யாலன்றோ ஸம்ஸாரேச்வாநுபவமுண்டாயிற்றென்று ஹ்ருதயம்.
இப்படி ஸர்வசக்தியாதிகாரியாகையாலே உபாதாநஸகீதிஸ
ஹகாரிகாரணத்ரய ஸம்பந்தஸம்பந்தேஞ்கூடலாமென்றபடி
இப்படி ஸர்வாத்மாஸ் நிமித்தஸஹகாரிகாரணத்ரயத்
தைச்சொல்லி, காரண காரணஸ்ஸ நிமித்தமாயும், ஸஹகாரி
காரணத்ரயங்கூடலாமென்கிறார் (ஸ்வயம் உபாதாநகாரணத
ணஸ்ஸத்வாத்) காரணம் காரணஸ்ஸ ஸ்ஸ்வாதத்யத்.
(ஸ்வயம்) தானே, உபாதாந = ப்ரத்யக்ஷமான, "ப்ரத்யக்ஷப்ர
ஸ்ரம், ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாகமம்"என்கிறவிடத்தில் ப்ரத்யக்ஷசப்த
த்துக்கும் ப்ரத்யக்ஷசப்தத்துக்கும் ப்ரதியென்று ஸாக்ஷ்கா
ரர் அர்த்தஞ்சொன்னப்போலே, இங்கும் உபாதாநவென்கிறதற்கு,
ப்ரத்யக்ஷமென்றபடி. "பஹுஸ்யாம், ஸதேவஸோம்யேதம்
க்ரமீ"உதாத்யாதிப்ரத்திகளாலே சொல்லப்பட்ட காரணங்கார
ணங்களாலே ஸ்வயம் ஸ்வசக்தனாயிருக்கிறான். ஸம்ஸ்தனாயி
ருக்கிறானென்றபடி. யதா, (உபாதாநகாரணத்ரயஸ்ய
ரதி) "ஸத்கார்யஸ்ய ப்ரதிஜ்ஞாப்ரத்யக்ஷாநுமாநாகமா"என்கி
றபடியே "ஏகாநாந்தாஸ் ப்ரதம்ஸத்யம்தம், யதாஸோ
ம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம்ஸ்யாத்"என்
கிற ப்ரதிஜ்ஞாப்ரத்யக்ஷங்களாலே, உபாதாந = காட்டப்பட்ட,
காரணகாரணங்களையுடையவனை வென்னவுமாம். தானே
காரணமுமாயும் காரணஸுமாயுமிருக்கிறானென்று கருத்து.
ஆகையாலே த்ரிவிதகாரணம் என்றாப்போலே காரணகாரணஸ்ஸ நிவ
ர்த்தமாயும் ஸஹகாரிகாரணத்ரயங்கூடலாமென்று கரு

த்து. கார்யகாரணத்வகல்பநாபாவம் ஸமஸ்த ப்ரயோஜனத்வ்யயஃ. இங்கு கார்யத்வ காரணத்வங்களிரண்டுமிவனுக்கிருக்கிறதென்று சொன்னத்தாலே உபாதானத்வம் ஸித்தம், நிமித்தகாரணத்துக்கு கார்யத்வம் வாராதிறே. இப்படி உபாதானத்வஞ்சொன்னத்தாலே "கரோஷி" என்கிறஶ்லோகத்தில் கர்த்ருத்வரூபநிமித்தகாரணத்வஞ் சொல்லப்பட்டதே தவிர உபாதானத்வஞ்சொல்லப்படவில்லையே, அப்போது ப்ரஹ்மணஃ நிரதிஶயவைலக்ஷண்யம் ஸம்பவிக்காதேயென்கிற ஶங்கா நிரஸ்தமாயிற்று. ||௧௧||

ஶ்லோ || பார்ஶ்வஸ்தானே ஸுரேஶா

ஹவனானாம் ஹோஷி ஶத்ரோ உபாஸ்யம் |

ணிகஸ்ஜஸ்ஸனா ஹோ

ஸ்ஹஸி ணித்த்தம் வி ஶஸ்ஸத்தீ || ||௧௨||

அந்யா || பாராஶத்ய யாநஶ்ரீரோ

ஹவநாநாம் ஸஸ்வ்யத்யதோ பாதாநம் |

திஜஸ்ஜஸ் ஸநாயோ

ஸஹஸி நிமித்தகவெவ்ஹஞ்சக்திஃ || ||௧௨||

வ்யா__டு || (பார்ஶ்வ) "ரோஹகாடீவபாஷ் யோபிக" இதிரேஹோகாரஸ்ய ஜத்வம். (ஹோஷி) "ஹோஹ வஹயாஹவேஷ" இதி ஹயாதோஃ ஹோ இத்யாதேஶஃ. (ஸஜஸ்) "ஶாவமாயஶ" இதி உபஸ்திதஸ்காரலோபெவஸ்ய த்விகம். (ஶஸ்ஸ) "கேடப்ஜதஹே"த்யாதிநாஹரோபஃ. ஸஸ்த்விகம் || ||௧௨||

வ்யா || நநு "கரோஷி நக்தம்யதோ" இத்யாதிரோக்த நிமித்தகம் பாயவஞ்ஶ்லோகோக்தோபாதாநத்வஞ்ச கயஞ்சேகஸ்மிந்து ஸம்ஶயதே, தத்ராஹ | பாராஶேதி | ஹே ஶத்ருக்ந ! ஶக்ஷ

தஶக்தி:) லோகே நிமித்தோபாதா₃நயோ: பி₄ந்நவ்ருத்தித்வ த₃ர்ஶநேঽபி ஸர்வேஷாமபி காரணத்வாத் அத்யந்தவிலக்ஷணஸாமர்த்₂ய வாந் த்வம் (சேதநாசேதநஶரீர:) சேதநா:= ஜீவா:, அசேதநம்= ப்ரக்ருதி:, தாப்₄யாம் விஶிஷ்டோ விஶேஷிதயா ஶரீரம் யஸ்ய ததா₂பூ₄தஸ்ஸந். அத ஏவ (ஸர்வநாதா₂ந்) ஸர்வேஷாம் ஜக₃த: (உபாதா₃நம்) உபாதா₃நகாரணம் (ப₄வஸி) "யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம்" "யஸ்யாத்மா ஶரீரம்" இத்யாதி₃ஶ்ருதிஸித்₃த₄ சேதநாசேதநவிஶிஷ்டஸ்ய ஶரீரதயா "ஸதே₃வ ஸோம்யேத₃மக்₃ர ஆஸீத்" இதி தத்₃தே₃வதாம் ப்ரக்ருத்யைவ "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய" இதி ஜீவத்₃வாரா அநுப்ரவிஶ்ய "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" இதி நாமரூபவ்யாகரணாச்ச உபாதா₃நம் த்வமேவ ப₄வஸீத்யர்த₂:. ததா₂ நிமித்தம் தத₃ந்யஸ்ய ஸஹகாரித்வம் லோகத்₃ருஷ்டரீத்யா ஸம்ப₄வதி தத்₃வ்யாவ்ருத்த்யாஹ । நிஜேதி । (நிஜஸங்கல்பஸநாத₂:) "ததை₃க்ஷத ப₃ஹு ஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பஜ்ஞாநஸஹிதஸ்ஸந் (நிமித்தம் அபி) நிமித்தகாரணம் அபி (ப₄வஸி) "ப₃ஹு ஸ்யாம்" இதி ப₃ஹுப₄வநஸங்கல்பவிஶிஷ்டதயா நிமித்தகாரணமபி த்வமேவேத்யர்த₂:. "ப₃ஹு ஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பஸ்ய ஹி நிமித்தத்வமிதி நிமித்தகாரணலக்ஷணம். அத ஏவ அத்₃பு₄தஶக்திகத்வாத் "ப₃ஹு ஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பஸ்ய "ப₃ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய" இதி ஶ்ருத்யா ஜக₃த்ஸ்ருஷ்டௌ காரணத்ரயாபா₄வேঽபி ஜக₃த்ஸர்வஸ்ய நிமித்தகாரணமபி ப₄வஸி; அத: காரணத்வம், ஸஹகாரித்வம், ஸர்வஶேஷித்வம் சேதி த்ரிவித₄ஸர்வகாரணத்வம் அஸீத்யர்த₂: ॥ ॥கஉ॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே!
அத்₃பு₄தஶக்தி:	விசித்திரமான சக்தியையுடைய
த்வம்	தேவரீர்
ஸர்வநாதா₂நாம்	ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கு

போக்த்ரு	ஜீவனென்ன
போக்ய	ப்ரக்ருதியென்ன
ஶரீர:	இவைகளை சரீரமாகவுடையவனாய்க் கொண்டு
உபாதாநம்	உபாதானகாரணமாக
பவதி	ஆகிறான்
நிஜ	தன்னுடைய
ஸங்கல்ப	ஸங்கல்பத்தோடு
ஸநாத:	கூடினவனாய்க்கொண்டு
நிமித்தத்வமபி	நிமித்தகாரணமாயிருக்குமதையும்
வஹதி	வஹிக்கிறான்

உ—வ்யா ॥ இப்படி ப்ரமாணக்ருதாநேகஸங்கல்பஸநாதமும் ப்ரஹ்மநிமித்தோபாதாநத்வங்கொள்ளில், ஸவிகாரத்ரவ்யத்துக்கு உபாதாநத்வங்கூடாதாகையாலே ம்ருத்துக்குப்போலே ப்ரஹ்மத்துக்கு விகாரமன்றோ ஸம்பவிக்கிறது. அப்போது ஸத்யஸங்கல்பனுக்கு நிர்விகாரத்வஞ்சொல்லி ஶ்ருதி வ்யாவ்ருத்திசொன்னது கூடுமோ, நிர்விகாரஶ்ருதிக்கு வ்யாகோபமும் வாராதோ, லோகத்தில் ஷயாதிநிர்மாணத்தில் ஏகைகத்ரவ்யம் பாத்ரவ்யாதிஸாபேக்ஷத்துக்கள் காணகையாலே ப்ரபஞ்சநிர்மாணத்திலும் ஏகைகத்ரவ்யம் ஸம்பவிக்கலாமாகையாலே ஶாஸ்த்ரைகத்ரவ்யங்கூடுமோவென்னில், ஸூக்ஷ்மசிதசித்ஶரீரனாய்க்கொண்டு உபாதாநகாரணமாயும் ஸ்தூலசிதசித்ஶரீரனாய்க்கொண்டு கார்யமாகிறான், விகாரங்கள் ஶரீரநிஷ்டம், அது ஶரீரியான பரமாத்மாவுக்கு ஸம்பவியாது, ஆகையாலே நிர்விகாரஶ்ருதிக்கு வ்யாகோபமில்லை. „பாலோயுவா ஜாத:” இத்யாதிப்படியே ஶரீரவிஶிஷ்டதேவதத்தன் பாலஶரீரவிஶிஷ்டதேவதத்தம் ப்ரக்ருதிஉபாதாநமாகும்போது ஶரீரநிஷ்டவிகாரங்கள் ஶரீரியான ஆத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே இங்கும் நிர்விகாரத்வங்கூடலாம் ஶப்தாத்யர்த்தஶாஸ்த்ராதிகளாலே ஸ்வஸங்கல்பமே துணையாக ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே ஶாஸ்த்ரைகத்ரவ்யத்துக்குக் கொறறைவாராதென்

ரும் ஸுதர்ஶநாயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । பராஷேதி । (ஹே ஸுதர்ஶந!) நீர் ஸுதர்ஶநனாகையாலே ம்ருத்துக்கு உபாதாநமாகும்போது ஸ்வரூபவிகாரம் வருமாப்போலே தேவரீர் ஸ்வரூபத்துக்கு விகாரமில்லையென்றபடி. (பராவரேஷு யாந ஶரீர:) "யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம், யஸ்ய ம்ருத்யுஶ்ஶரீரம், திஸ்ரோ தேவதா:, அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" இத்யாதிகள்படியே ஸர்வசிதசிச்சரீரனென்றபடி. (புவநாநாம்) விசித்ரகார்யபூர்ணாநாம் "புவநஶப்தோஹி விசித்ரகார்யவிஶேஷரூப:" இதி ஶப்தகாஶிகா. புவநாநாமிதி பஹுவசநேந ஸகலதேஶகாலவஸ்துஜாதாநி விவக்ஷிதாநி. "ஸப்தபுவநம்" என்கிறவிடத்தில் ஸப்தபதத்தை வ்யாக்யாநம் பண்ணினாராயிற்று. இப்படி ஸர்வதேஶகாலவஸ்துஜாதரூபவிசித்ரகார்யபூர்ணங்களுக்கும் தேவரீரே உபாதாநமாயும் கர்த்தாவாயுமாகிறீரென்கிறார். (த்வம்) தேவரீர் (உபாதாநம்) உபாதாநகாரணமாக (பவஸி) ஆகிறீர். (ஸம்ப்ருதஶக்தி:) "பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே" என்கிறபடியே ஸமித்யாஸம்ப்ருதஶக்தியையுடையவனைக்கொண்டு. ஶக்தியைச்சொன்னது உபாதாநத்வோபயுக்தஸாமர்த்த்யாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (நிஜஸங்கல்ப ஸநாத:) தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தையே துணையாகக்கொண்டவனைக்கொண்டு (நிமித்தம் ச அஸி) நிமித்தகாரணத்வத்தையும் (வஹஸி) வஹிக்கிறீர். ரதநிர்மாணத்தில் ஒரு தக்ஷாவுக்கு ஶக்தியில்லாததாலே பலராகக்கூடிக்கொண்டு வாஸ்த்ராதிஸாதநஸம்பந்நர்களாய் ரதநிர்மாணஞ்செய்கிறார்கள். இவனுக்கு ஸம்ப்ருதஶக்தியிருப்பதாலே இதரநிரபேக்ஷமாக ஸ்ருஷ்டிக்கலாமென்று கருத்து. லோகத்தில் ஏகவஸ்துக்கே உபாதாநத்வமும் நிமித்தத்வமுங்காணவில்லையே யென்னில்; லோகத்தில் காணாமல்போனாலும் இவன் ஸம்ப்ருதஶக்தியாகையாலே ஸகலநிமித்தோபாதாநமாகலாம். யதாஹ காஶ்யப: காஶ்யபஸம்ஹிதாயாம் மஹாவஸ்துகார்யபூதா நிமித்தகாரணதாமேவ ஸ்வோபாயிகா

ரணத்வாம் காயத்வாச்சேதநாசேதநாந்யஸ்யோபாதாநத்வஸ்யாத்வம் காயத்வாந்நிமித்
தகாரணத்வம் நிமித்தகாரணத்வம் ச த்ருஷ்டம், ததா ஸர்
வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஶக்தேரேகஸ்ய உபாதாநத்வம் ஸஹகார்யபேக்ஷயைகஸ்யைவ நிமித்தத்வம் ச ஸம்பவதீத்யபிப்ராயம். ॥கஉ॥

ஶங்கா ॥ விஶ்வஶ்ரேணம் கார்யவர்கே
ஐக்யம் ஸாங்க்யகாரணம் தத்ஸ கேஶே ।
ஸாக க்ருஶஸ்தி ஸாகக்த
ஸூத்ர ப்ரஹ்மாண்டாவதாநேவிவேஷா ॥ ॥கங॥

ஸமாதா ॥ விஷ்டம்பாணாத்யர்பகேஷ
ஜந்மிவஸாதாத்காரணம் தவகேஷூ ।
நிஜகபுண்யக்திநியதா:
ஸூத்ரதப்ஹாஷிஸாவர்ணதவிஶேஷா: ॥ ॥கங॥

வ்யாக்யா ॥ (பஹு) “ஶிஷ்டஸஹாதஸாதாஶதந்த்”இதி
ஹஸ்ய ப்ரதர்ஷணகாராதேஶ: ॥ ॥கங॥

வ்யா ॥ நநு ஸஜ்ஞாஸ்தேந ஜகதஸ்ஸாஷ்ட்ரகேவ
ப்ரஹ்மாஷிவாவர்ணதவிஷம்ஸப்ருஷ்ட்ய ப்ரக்ஷேவேஷ்ட்யேதந
வப்ரத்ய ப்ரஸம்ஜப்ரஶ்நா “ஸேவேஷ்ட்யேநேவப்ரதேஷ்ட்ய
நஸ்தேக்ஷகாதயாஹி உபப்யத்”இதி ஸந்த்ரதாயம் ஹப்ருதி
நியாயவதிஹாதி । விஷமேதி । (ஹே ஸூத்ர ! தவகேஷூ)
க்ரியா, ப்ரயோஜநேந ப்ரயோஜகத்வவிவக்ஷா (விஷம்பாணாத்யர்
பகேஷ) விஷமா:= ப்ரதிவர்ஷம் விலக்ஷணா:, ஶுணா: ஸ
த்ரஜஸ்தமோஹவிஶேஷாகே, ப்ரஹ்மாஷிஸாவர்ணா ஜக்த்யபு:. த
ஸய கர்தா:= ஸ்தாா:,தேஷாம்ப்ரகார:= ஸமேதா: தவிந்
(ஜந்மிவஸாதாத்காரணம்) பவதி. ப்ரதிவர்ஷம்ஶுணத்ரய
தாரதம்யேந ப்ரஹ்மாஷிஸாவர்ணா ஸம்ஷ்டா கர்மாதப்ர
தத்ர ஜந்மிவ கர்மகேஷுஸாயாரணகாரணமிதிபாவ:. ததா

ஸ்தைரேவ யாதவாஹ்ருதயே “ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தவிவிதவிசி-
த்ராக்ஷராசராணாம் | ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் ப்ரேரயிதா தவைவ
வர்த்ததீ”தி யதா, (விஷமகுணாங்குரபீஜே) விஷமாணாம் =
பரஸ்பரவிலக்ஷணாநாம், குணாங்குராணாம் = ஸத்த்வரஜஸ்தம:
ப்ராதாந்யவதாம், பீஜே = ஸாதநே, ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவரா-
ந்தாநாம் தேவாதீநாம் விலக்ஷணஸத்த்வரஜஸ்தம: ப்ராதாந்யஹேது-
பூத: கர்மந்ருத், விஷமகுணம் = ஸ்வஸ்வாஸாதாரணவிலக்ஷண-
பாபபுண்யாதிநகர்மஸமூஹ: ய: அங்குரபீஜகர: = ப்ராப்ய
புண்யகர்மஸாதகம் தஸ்மிந், ஜலதிவஸமுத்ரஸ்தாநீயகார-
ணம் யதா பரஸ்பரவிலக்ஷணப்ரஜாநாம் ஜநகாநாம் ஶக்திவிஶே-
ஷப்ராப்யகர்மஸாதகே ஜலம் ஸாதாரண காரணம்பவ-
தி, ததா, தவைவ ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்த ஸர்வஜநஸா-
தாரணகாரணமிதிபாவ: தஸ்ய ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தாநாம்,
பரஸ்பரவைஷம்யாதிஸாதாரணகாரணம் தத்ராஹ |
நிஜேதி (ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தவிஶேஷா:) ப்ரஹ்மஸ்தம்பப-
ர்யந்தா: சேதநாசேதநவர்கா: (நிஜகர்மஶக்திநியதா:) நிஜா-
நாம் கர்மணாம், ஶக்த்யா = காரணஸாமர்த்யேந, நியதா:
வ்யவஸ்திதா:, ஜகதி ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவரபர்யந்தஸ்ய சேதந
சேதநாநாம்ஸ்திதவர்ண்யாவஶக்திரேவ அஸாதாரணகார-
ணம், அதோஹமவதோ நவைஷம்யநைர்க்ருண்யே இதிபாவ:
ததேவோக்தம் பாஷ்யகாரை: ஸூத்ரார்த்தம் “ஸா-
தாரணேந ஹேதுநா ஸ்ருஷ்டிவிஷம்யகார்யாணாம் காரணா-
ணாம் வைஷம்யம் காரணிஜநாந்தரநியதகர்மண: ப்ராணி-
நாம் கர்மவஶேந | ஸாம்யம்வைஷம்யம் ஶாஸ்த்ரவிதநிஹா-
யோநிர்விஷாதிஹேதவஸ்து ப்ரக்ருதிபர்ஜந்யவம் ஹேதுரிதிநிபதோ-
ஜநாதிரேஷப்ரவாஹ:” இதி ||௧௫||

பதம். உரை

ஹேஅச்யுத! ஏ அச்சுதனே!

விசிஷ்ட	விலக்ஷணங்களான
குண	குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற
க்ஷேத்ரஜ்ஞ	முனிகளுடைய
ப்ரகரே	ஸமூஹத்தில்
தவ	தேவரீருடைய
கேலி:	லீலையானது
ஜலமிவ	ஜலம்போல
ஸாமாந்யகாரணம்	ஸாமாந்யகாரணமாகவாகிறது
ப்ரஹ்மாதி	பிரமன்முதல
ஸ்தாவராந்தவிசேஷா:	ஸ்தாவரபரியந்தங்களான விசேஷங்கள்
நிஜ	தன்னுடையதான
கர்ம	கர்மாவினுடைய
சக்தி	சக்தியினாலே
நியதா:	நியமத்தைப்புடையதுகள்

அ—வ்யா ॥ கீழ் “நிர்த்துக்கவைஷம்யவஹஸி” என்று கர்த்ருத்வம் சொன்னதுகூடுமோ, “ப்ரயோஜநமநுத்திஸ்ய ந மந்தோபி ப்ரவர்த்ததே” என்கிற ந்யாயத்தாலே ஒரு ப்ரயோஜநமுமில்லாமல் ஒருவனும் ப்ரவர்த்திக்கமாட்டானே; அவாப்தஸமஸ்தகாமனான இவனுக்கு ப்ராப்தவ்யமான ஒருபலமுமில்லையேயென்னில்; அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் லீலையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி பண்ணலாமென்னில்; அப்போது நீசோச்சஸ்வபாவேந விஷமஸ்ருஷ்டி பண்ணுகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்யம் வாராதோவென்னில், விஷமஸ்ருஷ்டியில் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்கு ஜலம் ஸாமாந்யகாரணம்போலே தேவரீருடைய கேலிஸாமாந்யகாரணம், தத்தத்பீஜங்கள் விசேஷகாரணம்போலே தந்தாமுடைய கர்மங்கள் விசேஷகாரணம், ஆகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய ப்ரஸங்கங்களில்லை கர்த்ருத்வமும் ஸம்பவிக்கலாமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் விசிஷ்டேதி (விசிஷ்டகுணக்ஷேத்ரஜ்ஞப்ரகரே) விசிஷ்ட = ரூபஸம்ஸ்தாநவர்ணாதிகளாலே பரஸ்பரம் விலக்ஷணங்களான, குண = ஸத்த்வாதிகுணங்களையுடைத்தான, க்ஷேத்ர =

நாஸிகோ நாமஸகலஜீவ ர்க்ஷாம்கராங்களுடைய ப்ரகரே = ஸமுத்ரத்தில் (ஜலதிவ) ஜலமானதுபோலே, பரஸ்பரவிலக்ஷணவஸ்வரஜஸ்தோமங்ளை தஸ்காயம்ரஸ்திக நாஸ்திகாதிமங்ளைங்களையுடைத்தான காயங்களுடைய, ஸங்காரவத்ஸ்காயந்காயம்கம். ப்ரகரே = ஸமுத்ரத்தில், "விஷமேஷணாத் ஸ்ராவப்ரகரே" என்றதை குவ்யுக்திபண்ணிக்கொண்டு த்வேஷோதமாயும் நாஸ்திகமாயுஞ்சொன்னபடி. (பஹுமாதிஸ்வாபாஜவிஶேஷா:) ஜதா ஜீவாதியாய் ஸ்வபாவஙங்களான ஹேதுங்கள் (நிஜகபட ஶக்திநியதா:) தந்தாமுடைய கபடங்களுடைய, ஶக்தி = ஸமர்த்த ஶக்தியாலே, கபடாவர்ஶக்த்யா, நியதா: = நெடியதத்தையுடைத்தானதுகள், உஹாவணத்தாலே பஹுவித்வருமாப்போலே "யாதிஸ்வாபாதாநா:" என்று ஸ்வபாவாஹாவமும் வரலாம் "நிதித்தமாத்ரவோவலஸ ஜந்நாம் ஸமஸ்டிகமணி। ப்ரயாநகாரணீஸ்தா யதோவெஸ்ஜஶக்தய:"ஜத்யாதிப்ரமாணமிங்கே அநுஸம்தேயம். இப்படியாகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்யமில்லையென்றபடி. ॥௧௩॥

ஜ॥ பரிஸா தஜ்ஞ விஸ்ரம்
ஸப்தக ஜீவ உதித்யஸ்ணா: ।
ணதி பாஜ தஜ்ஞாணம்
ஸாவி ஸிரீஹோஜ தஜ்ஞ கிம் உணஜஸாம் ॥௧௪॥

பாடா॥ ப்ராபாஷாஸ்த்வவிஸந்தி:
ஸப்தத் லக்ஷ்ம்யா: ஸீஸம்ஜ்ஞா: ।
நாஸ்திபாம்யாவயோ:
ஸாவீ ஶ்ரீஹம்ஸதி தவ கிம். பாநரீதாஸ ॥௧௪॥

வ்யாக்யா॥ (ஜீவ) ஸப்ரமாதிவாஸ வஸ்த்ரஸம்ஶி ஸஜ. "உதயாதி"தி உகாரமோவ:. (உதித்ய) "ஸ்ஸ்மிதீத

ஹித ப்ரவர்த்தநாதீஷு ப்ரஹ்மணீஷு ச விலக்ஷ்ம்ய"இதி ஸ்ரீஶப்தஸ்ய உதீர்ணதேஶ꞉. "ஸ்வாமித்வஞ்ச" இத்யந்யாத்ருஶாநாம் ஶக்யம் (தாத்ஸர்யம்) இத்யுக்தஸ்ய ப்ரதாநஸ்ய ஸாம்யஸ்யேதி ப்ரஹ்மணோ꞉ ப்ரதாநஸ்யைவ (ஸித்தி) "ஹஸ்தாத்ஸ்தாம் ஶ்ரீ ஸ்த்ரீயாஸ புராஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய" இதி ரேகாஶ்யாக்யாநம் ॥கச॥

வ்யா ॥ "ஸ்வாமித்வநியமஸம்ஸ்தித꞉" இத்யாதிநோக்தம் ஸர்வ-ஶேஷித்வம் விவ்ருணோதி । புமாம்ஸ இதி । (ஹே அச்யுத! புமாம்ஸ꞉) பும்வ்யக்தய꞉ (தவ விபூதய꞉) "தேவதிர்ய-ங்மநுஷ்யேஷு பும்நாமா பகவாந் ஹரி꞉" இதி விஷ்ணுபுரா-ணோக்த்யா த்வத்விபூதா இத்யர்த꞉. (ஸ்த்ரீஸம்ஜ்ஞா꞉) ஸ்த்ரீஸம்ஜ்ஞ-கா வ்யக்தய꞉ (லக்ஷ்ம்யா꞉ விபூதய꞉) "ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர்மைத்ரேய" இதிவசநாத். அத꞉ (யுவயோ꞉ பரம்) அஶேஷவிபூதம் வஸ்து (நாஸ்தி) "நாநயோர்வித்யதே பரம்" இத்யுக்தக்ரமாதிதி பாவ꞉ (ஸா ஶ்ரீ புந꞉) தாத்ருஶீ லக்ஷ்மீ꞉ புந꞉ (தவ) விபூதி꞉ (பவதி) "ஸைஷா விபூதா ஸர்வேஶ்வரீ மஹாதேவீ" இதிவசநாத். யா-வாஹ்ரம் (உதார꞉) அநந்தஸ்ய (கிம் புந꞉) ஸர்வவிபூதி-ரித்யர்த꞉ ஸர்வேஶ்வரஸ்ய இதிபாவ꞉. யதாஹ ஸ்த்ரீணாம் லக்ஷ்மீஶேஷத்வே ஸதி லக்ஷ்ம்யா꞉ பகவச்சேஷத்வே ச தச்சேஷபூதஸ்த்ரீணாமபி ப-கவச்சேஷத்வம் ஸித்தமிதி ந்யாயஸித்தமிதி ஸர்வஶேஷித்வம் ப-கவதஸ்ஸமர்த்திதமிதி பாவ꞉ ॥ ॥கச॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத !	ஏ அச்சுதனே !
புமாம்ஸ꞉	புருஷஜந்துக்கள்
தவ	தேவரீருடைய
விபூதய꞉	விபூதியாக ஆகிறதுகள்.
ஸ்த்ரீஸம்ஜ்ஞா꞉	பெண்ஜந்துக்கள்
லக்ஷ்ம்யா꞉	இலக்ஷ்மியினுடைய
[விபூதய꞉	விபூதயாக ஆகிறதுகள்]

யுவயோ:	உங்களைக்காட்டிலும்
பரம்	வேறுபட்டவஸ்து
நாஸ்தி	இல்லை
ஸாபி	அப்படிக்கொத்த
ஸ்ரீ:	இலக்ஷ்மியும்
தவ	தேவரீரையும்பொருட்டு
பவதி	சேஷமாக ஆகிறாள்
தவ	தேவரீருக்கு
இதரா:	மற்றவைகள்
கிம்புந:	(சேஷபூதமாக இருப்பதில்) கேட்பானேன்

உ—வ்யா ॥ இவ்வளவாலே ப்ராப்யத்வாகாராநுஸாரத்தாலே ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களையும் இதரவைலக்ஷண்யத்தையும் காருண்யவாக்யாநுஸாரேண நிர்தோஷத்வாதிகாரணத்வாதிகளையும் ஸ்வீகரித்தார் கீழ்ஶ்லோகத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியவனுக்கு கேவலமென்று சொன்னதாலே ஶுத்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யஸாஹசர்யத்தையிங்கு ஸ்வீகரிக்கிறார் ஸ்தோத்ரஶ்லோகத்தில் பரார்த்தனுக்கு உண்ணச்சோறும் உடுக்க வஸ்த்ரமும் உட்காரநிழலுங்கூடவில்லாதவனை வந்துக கன்னிகைவரிப்பாளோவென்னில்; அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யஸாஹசர்யமென்கிறார். பதார்த்தங்களெல்லாம் என்னுடைய விபூதி யென்றால் வஸ்துக்களெல்லாம் என்னுடைய விபூதியென்றும் உனக்கு ஸமையாகச்சொல்லும்படியிருக்கிற பெரியபிராட்டியும் "ஸ்ரீ: ரூபிணீ க்ஷணயதீச்வராணாம் ஶ்ரீஶம் பரஜநஹரிஸஹநிர்தோஷா । ஸம்ரக்ஷதேஷ்யேக்க பத்மே ஹரி: ஸஜாஜ ஸ்வயம் நாதஹரணேந்த்ரியத: ஸ்ரீரஸ்து ரூபிணீ ப்ராப்யவாதயோ: கோஸ்தி நம்பஹ பாவிஹாதிநீ:" என்றும், "ஶ்ருஷ்டிஹரிஸ்ரீ: ஸர்வஸாவிஜேஶ்வராஸிதம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உன்னையும்பொருட்டு ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணுகிறாள், இப்படியிருக்க மற்ற ஸம்வஸ்துக்களெல்லாம் கைங்கர்யநியதமன்றோவென்கிற

ஸந்நிவேசத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । பரஸ்பரேஷாமிதி ॥ (ஹே ஸம்ருத்த!) ஒருவியத்தாலுங்குறையில்லாதவனே! ஸம்ருத்தஸ்வத்வம் குறைவைச்சொன்னபடி (பரஸ்பரேஷாம்) வானோர்கள் (தவ விபூதி:) தேவரீருடைய விபவம் (ஸ்ரீஸஞ்ஜ்ஞா:) ஸ்ரீயென்னும் பெயரையுடையவைகளெல்லாம் ஸாரஸ்வதீம்ஸ்ரேணி ஸாமாந்யதீனனுபபோலே பெயருடையவாகளெல்லாம (ஈக்ஷ்வ்யா:) விபூதி: பிராட்டியினுடைய விபூதியாக, ஸங்கீர்த்யஸ்வராஸாயும் (யுவயோ:) உங்களைக்காட்டிலும் (பரம் நாஸ்தி) “தைவதியுஜ்ஜநந்தேஷ்வ்ருஷ்ட பரமாத்மஹவாந்தஸி: । ஸ்ரீநாதீஜுக்ஷ்மதை தேயதாநயோவிஷ்ணுதேவம்” என்கிறபடியே உங்களைக்காட்டிலும் வேறேவஸ்து கிடையாது ஸர்வபரேஷவிபூதியாயும ஸர்வஸ்ரீவிபூதிகமாயும் வேறேவஸ்து கிடையாதென்றபடி உனக்குஸத்ருசமான வேறேவஸ்து கிடையாதென்றுல நானிருக்கிறேனென்பள பிராட்டி அவனுக்குஸத்ருசவஸ்து வேறே கிடையாதென்றுல நானிருக்கிறேனென்பாய நீ, ஆகையாலேயிருவரைக்காட்டிலும ஸத்ருசவஸ்து வேறேயில்லையென்றுல நானிருக்கிறேன பாரொருவருமில்லையென்றுகருத்து. (ஸாவித்ரீ:) ஸர்வாம்ஸத்திலுமுன்னோடுஸமையான பிராட்டியும (தாஹ்ருஹவதி) உன்னையுமபொருட்டு ஸர்வசேஷவ்ருத்திகளையும் பண்ணுகிறாளென்றபடி. இப்படி பெரியபிராட்டியாருக்கும் நானும்விபூதிபூதையாகவிருந்துகொண்டு “மலாமகளமற்றநிலமகள் பிடிக்கும மெல்லடியைகொடுவினையேனுமபிடிக்க வொருநாளகவுதல வருதல்செய்யாயே” எனகிறபடியே தேவரீர் திருவடிகளைப்பிடிக்கவும திருமாளிகை ஸம்மார்ஜநம் பண்ணவுமபடி ப்ரஸாதஞ்செய்யவேணடாவோவெனகிறுரெனறுகருத்து (தவஜகத்ஸ்கிம்பாநீ:) மற்றவஸ்துக்களெல்லாம் ஸஹசேஷிகையாகக்குடிகொண்டிருக்கிறதெனபதில் ஸந்தேஹமுணடோவென்றபடி. இப்படி ஸர்வஸம்பந்தஸத்ருசனவுன்னைவிட்டு வேறேயாரை ப்ராப்யனுகவும வரனுகவும பாரபபேனெனகிறுறென்று ஸ்வாதந்த்ர்யாவதேஸயோ: ஸாம்யம் ॥ ॥௧௪॥

𑌗𑌾॥ 𑌣 𑌹𑌾𑌤𑌾𑌹 𑌸𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑍈𑌹𑌿𑌅
𑌣𑌾𑌹𑌤𑌾𑌇𑌂 𑌤𑍁𑌹 𑌸𑌮𑍋𑌅𑌸𑌾𑌰𑌣𑍋 ।
𑌤𑍁𑌜𑍍𑌝𑌵 𑌣𑌾𑌣𑌸𑌾𑌰𑌂
𑌇𑌅 𑌜𑌾𑌣𑌿𑌅𑌂 𑌪𑌿 𑌅𑌹𑌣𑌾𑌹 𑌇𑌅𑌰𑌵𑌿𑌇𑌣𑍍𑌣𑌾 ॥௧௫॥

𑌛𑌾𑌯𑌾॥ 𑌨 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍋𑌚𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌶𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌰𑌂
𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌥 𑌇𑌤𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ (𑌹𑌾) “𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇𑌷𑍁” 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌃. (𑌣𑌾𑌅) “𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌣𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌣𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃. (𑌜𑌾𑌣𑌿𑌅𑌂) “𑌜𑌾𑌣𑌮𑍁𑌣𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑌾𑌤𑍋𑌃 𑌜𑌾𑌣𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃. (𑌵𑍍𑌵) “𑌇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑍍𑌵” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥ ॥௧௫॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 [illegible] 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 “𑌨 [illegible]”, [illegible], 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌯 [illegible], [illegible]”𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible], 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾, 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇 [illegible] 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ (𑌹𑍇 𑌨𑌾𑌥! 𑌤𑌵 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾) 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 [illegible]𑌭𑌾𑌵𑌃. [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃, (𑌨𑌵𑌯𑍋) “𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌰 [illegible]”𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌾 [illegible]. [illegible] (𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍋𑌚𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌃) “[illegible]”𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible]. “𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿” [illegible]. (𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌥! 𑌇𑌤𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾) 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 = 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂, 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 = [illegible]

ஸாதிஷ்ட விசார:. (ஜ்ஞாநஸாரம்) ஜ்ஞாநப்ரகரணம் ப்ரஸங்கா ஜ்ஞாநம்ஸார: ஸ ா ர ப ் ண: யஸ்ய தாத்ருஶஸ்திதிஹ ஹ: (ஏதாவத்) ஏதாத்ருஶமஹிமகம், ந து ஹிரண்யகர்பாதிவெ க்ஷயா ஸமாப்யதிகமஹிமேதி (இதி ஜ்ஞாத்வைவ) ஜ்ஞாநாயைவ, கஸ்மிந்நபி ப்ரதிஷ்டா தாத்ருஶா: ஸமாப்யதிகஶூந்யத்வ தி வாசேஷ்யாமிதிபாவ:. யதா, (ஜ்ஞாநஸாரம்) ஜ்ஞாயதே உபாதீதி ஜ்ஞாநாநி, கர்மாண்யப்யுக்தாநி த்ரய:. தேஷு ஜ்ஞாநம் ஶ்ரேஷ்டத்வ யுக்த:. ஸாரம் = ஸாரபூதோ விஷய: (ஏதாவத்) ஸமாப்யதிகஶூந்ய ஸர்வலோகஶரண்யத்வாதிகமேவ (இதி ஜ்ஞாத்வா) (உதாவிவித்ஸா) உதாரஶாஸ்த்ரவிசார:. ஏவம் தவ ஸமாப்யதிகஶூந்ய ஸர்வலோகஶரண்யத்வாதி நிர்ணயாயைவ ஶாஸ்த்ரவிசார இதி பாவ:. ||௧௫||

பதம்.	உரை.
ஹே ஶ்ரீஶநாத!	ஏ தேவநாதனே!
ஹே நாத!	ஏ நாதனே!
தவ	தேவரீருக்கு
ஸமாப்யதிகா:	ஸமரும் மேல்ப்பட்டவரும்
ந ஸந்தி	இல்லை
த்வமேவ	தேவரீரே
ஸர்வலோகஶரண்ய:	ஸர்வ உலகங்களுக்கும் சரண்யர்
ஏதாவத்	இவ்வளவுதான்
ஜ்ஞாநஸாரம்	அறியவேண்டியதில் முக்யம்
இதி ஜ்ஞாத்வா	என்றறிகைக்காக
உதாவிவித்ஸா	வேறே சிந்தநஞ்செய்கிறது

ஈ—வ்யா ॥ ‹‹ஜிதே லோகத்ராணம் ஸகலம் ஸீதாயா நாவ்யயாஸ்கரம்" என்று பெருமாளும் அவன் விஷ்ருதியுமடங்கவொரு தட்டுப்போராமலிருக்கும்படியான ஈஹாத்ம்யத்தையுடைய பிராட்டி யிவருக்கிருப்பதாலே ‹‹ஸவ ஏவம் ஹிதத்ஜோ யஸ்யா ஜநகாத்மஜா" என்று அதிஶயஞ்சொல்லுகையாலும்,

"திருவில்லாததேவரைததேவரென்மின்தேவு" என்று இவளில்லாத் தாலே இதரதெய்வங்களுக்கு தெய்வத்வமே கிடையாதெனறும, இப்படி ஸமஸ்தத்திரொக்ஷண இவனுக்கு நிருபாதிக ஸ்வாதந்த்ரியம், பினனும இவளில்லாதபோது அவனுக்கு உணடாகவா மே லாடுகையாலும் ஸர்வேச்வரத்வமும ஸித்தியாதென்று தத்த்வமும பிராட்டி ஸம்பந்தாயத்தமாகையாலே கீழ் ச்லோகத்தில் பிராட்டி ஸம்பந்தத்தை "ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீ ஸ்வயம்" என்று முந்தரசசொல்லியிருக்கு நிருபாதிக ஸர்வேச்வரத்வங்களை யருளிசசெய்கிறார். பின்னும், ஶ்ரீமந்நாராயணத்வமும நிருபாதிகத்வமாகையாலே "ஶ்ரீமத:" எனகிற ச்லோகந்துடங்கி இவ்வளவாலே ஶ்ரீமத்ங்களைசசொல்லியிருக்கு நிருபாதிகத்வத்தை யருளிசசெய்கிறாரென்றும் ஸங்கதி கண்டுகொ ளவது "ஸர்வாதிகாதிகத்வ நிர்தோஷஶ்ரீமந்நிர ரதிசய ஸுகஸ்வரூப: ஸர்வேச்வரச்ச:" இதி ஶ்ரீமத்பராசரா: ஸர்வதேவநாயகன் ஈச நாயகனாயிருக்கிற தேவரீரே நிருபாதிகர், ஸர்வேச்வரரென்கிற ஸத்யத்தையறிகைக்காகவே ஸர்வதேவாந்தர்யாமித்வம் வக்ஷ்யமாணமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் ஸர்வாதிகர் நா திரதெய்வதா நா தேவதாஸ்தேவதாநாம் தெனனகிறார் । நஸ்வஸ்தி । (தேவதேவ உபநாய') தேவர்களுக்கும நாயகனானவனே' இது ஸாமாந்ய ம், இவனுக்கு மேலே தெய்வங்களிருக்குமபக்ஷத்தில் நிருபாதிகத்வம் ஸ்ரீகாந்தரை (நாய') ஈச நாய' தெய்வர்களுன்னை நாய னைகபபறறிவாழுமாப்போலே நானுமுன்னை நாயனைகப்பற்றியிரு க்க, நான் வாழலாம்படி ஸம்ஸாரத்தேசெய்யவேண்டாவோவென்கி றீரெனறு கருதது (தவ ஸர்வாதிகா: ந ஸந்தி) உனக்கு ஸர்வரும ஸர்வாதிகருங்கிடையாதனறோ ஸர்வேச்வரம ஸ்வஸி த்தெம்யாக்கம். ஸர்வதேவம் "ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீஸ்வயம்" எனறு பிராட்டி ஸம்பந்தஞ்சொல்லவே நிருபாதிகத்வம ஸித்தமாய் விட்டதெ ன்று கருதது. " ஈசதேசேயி விராக்ஷஸீஸ்ஸ்யி கசெய்வா ர் ஸர்வராயாஸ்யா ரக்ஷணம்யாவநாதஜீஞ்ஞவஶந்தரா ராஜேஸ்

ரோக்ஷீக்ருதா" என்று ஶரணாகதஸம்ரக்ஷணத்தில் பெருமாளைக் காட்டிலும் பிராட்டிக்கு ஆதிக்யமிருப்பதாலே ஸ்வீகர்த்ருத்வத்தை நிஷேதிக்காமல் ஸ்வீகார்யத்வத்தை நிஷேதித்தார். "ந தத்த்வ ஶ்ரீஸ்வீகர்த்ரீ பவேத்" என்கிற ஶ்ருதிக்குமிதுவே அர்த்தம் (க்ஷமித்வ) தேவரீரே (ஸர்வலோகஶரண்ய:) "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத்" என்கிறபடியே நீயொருவனுமே எல்லார்க்கும் ஸ்வீகரிக்கவல்லீர். (ஸர்வாவஸ்) இவ்வளவு அர்த்தமான (ஜ்ஞாநஸாரம்) ஜ்ஞாநபூர்வம் ஜ்ஞேயபூர்வம் ஜ்ஞேயேஷு ஸாரபூதமர்த்தம். (இதி ஜ்ஞாத்வம்) என்று அறிகைக்காக, நிக்ஷேப்யரக்ஷ்யவஸ்துஸ்வரூபமிரண்டுதான் அறியவேண்டிய அர்த்தங்களுக்குள்ளே ஶ்ரேஷ்டமென்று அறிகைக்காகவென்றபடி (உத்தரவிஶேஷா:) உத்தரேஷாம் = பூர்வோக்தகாரணஸ்வரூபாதீநாம் வக்ஷ்யமாணாநாம் ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்தாதிரூபாணாம் ரஹஸ்யார்த்தவிஶேஷாணாம் ஶாஸ்த்ரார்த்தாநாம், விஶேஷம் உத்தமாங்களை விதிக்கிறதும் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை விதிக்கிறதும் தேவதாந்தரங்களை விதிக்கிறதும், எம்பெருமானிடத்தில் நிக்ஷேப்யரக்ஷ்யஸ்வரூபவிஶேஷங்கள் ஶ்ரேஷ்டங்களென்று ஜ்ஞாநம்வருகைக்காகவென்று தாத்பர்யம் இப்படி காரணஸ்வரூபாதீநாம் நிக்ஷேப்யரக்ஷ்யமென்று "ஒன்றுந்தேவு" மென்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாக "ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி ஸ்வாத்மஸ்வரூபஸ்வபாவஜ்ஞாநாநாம் ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவஜ்ஞாநவிஷயஸ்வரூபாணாம் ஸர்வதேவதாஸ்வாமீ । தத்த்வஜ்ஞாநோதயம் ஸம்விதாரணதோ வேதநஸ்யஜ்ஞாநாத்மகஸ்ஸ்யாந்நாஷ்டி ஸஹஸம்ஜ்ஞஸ்ஸ்யாத் ஸர்வாத்மரோபாவம்" என்று த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளியில் தாமேயருளிச்செய்தார். அப்படியே "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆபத்ஸம்ரக்ஷணாதிகுணங்களைக்கொண்டு ஸர்வஶரண்யத்வாநம் பண்ணினாரென்றும் "ஆபத்ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் ப்ரவர்த்தகாரணதயா ஶேஷஸாத்ராதிஹேதுத்ரஸாநாம் விஶ்வாஸதாநாத் ஸர்வாபாதநாதிவ்யத்வோபாவஸ்த்ர । ப்ராவேப்ராவ

"திருவிலலாத்தேவரைத்தேவரென்மின்தேவு" என்று இவளில்லாத்தாலே உதரதெவர்களுக்கு தெவத்வமே கிடையாதெனறும, இபபடி ஸ்வயவ்ருத்திரேகேண இவனுக்கு நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வம் தத்யீநம், பினனும இவளிலலாதபோது அவனுக்கு ஊணயூரத்வம் மேலாடுகையாலும் ஸர்வேஶ்வரத்வமும ஸித்தியாதென்று தத்ஸித்தியும பிராட்டி ஸம்பந்தாயத்தமாகையாலே கீழ ஶ்லோகத்தில் பிராட்டி ஸம்பந்தத்தை "ஸாவிஶ்ரீ ஹர்வதீ" என்று முநதரசசொல்லியிங்கு நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வங்களை யருளிசசெயகிறார் பினனும், ஸௌஶீல்யாதிரூபாதிஶய ஸம்ருத்தமும நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வநிதாநமாகையாலே "ஸௌசீலா:" எனகிற ஶ்லோகந்துடங்கி இவ்வளவாலே ஸௌலப்யங்களைசசொல்லியிங்கு நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வத்தை யருளிசசெய்கிறாரென்றும் ஸங்கதி கண்டுகொள்வது "ஸமாப்யதிகராஹித்யநிதாநஹேதோஸௌஶீல்யாதிரூபாதிஶய ஸம்ருத்தி: ஸமவாஸ்யதே" இதி ஶ்ருதப்ரகாஶிகா. ஸர்வதெவநாயனும் ஸர்வநாயனுமாயிருக்கிற தேவரீரே நிஸ்ஸமாப்யதிகர், ஸர்வேஶ்வரரென்கிற வஸ்துதத்தையறிகைககாகவே வேதவேதாந்தகாரணங்களாசீநம் ஸகலஶாஸ்த்ரமான கஸ்துாத்ஸ்வப்நவித்த ஶ்ருதிமூர்த்திநா நிதரதெவதாநாஞ்சஸ்தரஸ்ஸாரஸாரஸ்யத்தினமெனகிறார் । நவஶ்ரீ । (தெ ஹ தி உபநாய) தேவாகளுக்கும நாயனானவனே இது ஸாஹித்யம், இவனுக்கு மேலே தெவர்களிருக்குமபக்ஷத்தில் நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வம் ஸபிகாதிஶேற (நாய) ஸர்வநாய தெவர்களுன்னை நாயனுகபபறறிவாழுமாப்போலே நானுமுன்னை நாயனுகப்பறறியிருக்க, நான வாழலாம்படி ஸ ஸாக்ஷுஞ்செய்யவேண்டாவோவென்கிறாரெனறு கருததது (தவ ஸத்ரூஶாப்யதிகா: ந ஸந்தி) உனக்கு ஸத்ருஶரும ஸமாப்யதிகருங்கிடையாதனறோ ஸமாஸ்யமும ஸுவிஶேஷ்யாதகம். ஸதேவம் "ஸாவிஶ்ரீ ஹர்வதீ" எனறு பிராட்டி ஸம்பந்தஞ்சொலலவே நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வம ஸித்தமாய் விட்டதெனறு கருததது, "ஶாதஶெஷ்யதிஶிராக்ஷஸீஸ்யி தமெஸ்வா ஸ்ர்வாஸாயாஸ்ஸ்யா ரக்ஷண்யாவஸநாஶ ஜீஸ்ஸஸ்தா ராஸேஸ்ய

மொக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஶரணாகதஸம்ரக்ஷணத்தில் பெருமாளைக் காட்டிலும் பிராட்டிக்கு ஆதிக்யமிருப்பதாலே அதிகவஸ்துவை நிர்தேஶிக்காமல் அவ்யதிக்ஷவஸ்துவை நிர்தேஶித்தார் "நத்வ ஶக்யஸ்ய ஸ்ரஷ்ட்ருத்வ..." எனகிற ஶ்ருதிக்குமிதுவே அர்த்தம் (கலிகே) தேவரீரே (ஸகலலோகஶரண்யா) "ஸகலஸ்வரூபாணாம் ஸர்வஜ்ஞ:" எனகிறபடியே நீயொருவிஷயமற எல்லாருக்கும் ஸத்வஸிக்கவேண்டுதல் (ஸதாவஸ்) இவ்வளவு அர்த்தந்தான (ஜ்ஞாநவாந்) ஜ்ஞாநதஸம் ஜ்ஞேயஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயஷேய ஸாரஶித்ய யத்: (இதிஜ்ஞாநம்) என்று அறிகைக்காக, நிஷ்ஹ்வயிக்கவஸ்ரரணத்வ ஶரணமிரண்டுதான் அறியவேண்டிய அர்த்தங்களுக்குள்ளே ஶ்ரேஷ்டமென்று அறிகைக்காகவென்றபடி (உத்தவித்யா) உத்ரேஷ்ட = ஸர்வேஶ்வரகாரணஸ்வாமிநாம் ஸக்ஷிணாநாம் ஸ்வாதீநஸித்தகாரணாநாம் ராமா தவி தாதஜ்ஞாநாம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநானாஞ்ச, விதிநம் உத்தமங்களை விதிக்கிறதும் ஶாஸ்த்ரங்களை விதிக்கிறதும் தேவதாந்தரங்களை விதிக்கிறதும், எம்பெருமானிடத்தில நிஷ்ஹ்வயிக்கவஸகலலோகஶரண்யங்கள் ஶ்ரேஷ்டங்களென்று ஜ்ஞாநம்வருகைக்காகவென்று பட்டாசார்யரும் இப்படி காரணஸ்வாமிநாமீநம் நிஷ்ஹ்வயிக்கமென்று "ஒன்றுநதேவு" மென்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததாக "ஸ்வாமிநஸ்ஸித்த ஸ்வாமிஸ ஸம்ஸ்தஸர்வஜ்ஞஸ்வஸ்ஷ ஹ்யாவாஜநாநாம் ரக்ஷ்யாத்யா வாதக்ஸ்வாமிவியிஶரணாஸ் ஸகலதேவாத்தஸாவாஸ் । தத்த தத்க ரூபநாரதாவம் ஸம்விதரணமே கொ செய்நேதயஜஸ்வாத்தாகம் ஜ்ஞாயாவநாமேஷ ஸர்வஸ்வஸ்ஸமீஸ்வா ஸகலாதரோஷம்" என்று உதிலோசநிஷ்த்தாத்யபூரத்தாவஷ்யில் தாமேயருளிச் செய்தார். அப்படியே "உலகமுண்டபெருவாயா" எனகிற திருவாய் மொழியில் ஆபத்ஸம்ரக்ஷணாதிகுணங்களைக்கொண்டு ஸகலஶரண்யஸ்வாமிநம் பண்ணினுரென்றும் "ஆபத்ஸம்ரக்ஷணாத ய்யேவகாரணத்யா ஶேஷஸாத்யாதிஸந்நா ஸாநாம் விஶாலதா நாஸ் ஸர்வமணஸஜநாதிவ்யதேஶாவஷ்ட்வா । ஸ்வாவ்யாவ

பௌக்ஷயோமாக் ஸ்வஜநவிஜநயோஸ்ஸம்ய பக்ஷ வ்யூஹாவா ஊ -ரு வெநாயம் பாரண்யம் ப்ராதிபதவிதிதம் வெக்ஷடிபம் பமாமி:" என்றும் தாத்வயாத்ரவஸயில் அருளிச்செய்தார். அப்படியே இதரஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் இதரதேவதாந்தரங்களுக்கும் நிஸ்ஸாரத்வ ஸக்ஷிநாநமெனபதை "பததுடை" எனகிற திருவாயமொழியில் "உணாந்துணாநது" என்கிற ஆறும்பாட்டில "ஶ்ரீ கஸாஸ்ய ணீயகாயமும் தேவதாந்தர ப்ராதிர்ப்பவெணாவதீணுனவிநத ஸவெபூஸ்வரனுகிறுன் ப்ரஹ்மாவோ ருத்ரனோ நாராயணனோவென்று அறிகையறிது, ஆகிலெஙஙனே யறியும்படியென்னில்; அரியயனரனென்றுமிவர்கள் திறமான பஹூஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாந நங்களைபபண்ணவே அவர்களிலொருவனீசவரனென்று தோன் றும், அவனை யாஶ்ரயிஙகோ" ளென்றும, ஏழாம்பாட்டில, "நன்றெ ழில் நாரணன் நான் முகனரனெனறுமிவர்களுடைய ஶ்ரவணாந ங்களை ஸவதிதநஸூயப பண்ணுவது, அவாகளிலொருவனை யீச்வரனென்று தோறறிவரும், தோறறிவருமிடததில ப்ரஹ்மருத்ராகளுக்கு ஸ்வபாதநா ஸஹாவிதமான கல்யாணகுண ங்களையுடையவனான நாராயணனெனறே தோற்றிவரும, ஆன பின்பு தத்வதிஷ்டப்ரஹ்மருத்ராதிகள பக்கல ஸம்ஸ்யாக்ஷமெக்ஷ யை விடடு அநத நாராயணன பக்கலிலே நம்முடைய ஶரீராத்யு பகரணமுளளபோதே ஸதந்த்ய ப்ராஜநாய்கொண்டு அடி மை செய்வது" என்று பிள்ளான வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினுர் ॥

8-ஏ ॥ ஹாஜ ஹணிநூவாராஹிவ
வஷிவாமெஂதெஸ வாஸவஹாத்ஹமா ।
ஸவிஊ ஹிணவ8-ஹெஹிஂ
க்ருணக்தீதஹ ஸஹஂவணிஜவஹமாவா ॥ ॥கக॥

ஹாயா ॥ ஹாதி ஹணீஂஷ வாராயிவ
வத்திவாஹயதஹ வ கடவ ஹாகவஹமா ।
ஸவிஷ ஹிணவ8-ஹெவெஃ
க்ருஜ்ஞத்தி ஸ்வாமூடியவ ஹாவா ॥ ॥கக॥

ஸு ॥ (ஸவிதாமேமேஜைஸா) "ஸுதிமே ஸுதீ ஸமே" இதி தஸ்யார்த²ம், "ஶதக்ரதுஸமாநவோரஸி" இதி ஶதக்ரது: யஸ்யாஜ்ஞாதே³ஶ: (பாகஶ) "தே ஸூர்யஸ்யாதாவி" இதி ஶ்ருதே: கராஸ்ய தீவபு: "ஶேஷாய" இதி ப்ரயோஜகார: (ஸமம்வேணிஜ) யோஜதீயாநீயோத்³தீ⁴யக்ருதேஷ்வி" இதி யஸ்ய ஜநாதே³ஶ: ஶிக்ஷாஸூசிகம் ॥ ॥௧௬॥

வ்யா ॥ நநு நிஸ்ஸீமாஹ்லாதிகா ஸகலலோகஶரண்ய கு³ணகயம், தத்ர ஆஹ ॥ ஹாதீதி ॥ (ஹே அஹிந்த³உராஹிவ) (ஶூந்த்³ருபதி:) ஶூந்த்³ரா (ஸுதிவாஸப்பஸா) ஸுராஜ்ஞாம் ஸு தீக்ஷ்ணேஷு ஷேவாஶிஷு (ஸுகடஸு ஹக்கமஹம்) ஸுகடம் = ஸுகாமநம், ஸுஹக்கமஹம் மஹம் யயாதாத்ருஶீ ஸுராஜ்ஞாவாரதம்த்ர ரணாம் தத்தமோகஸு ஹக்கா ஸகலலோக விதிதம், அத: நிஸ்ஸீமாஹ்லாதிகா தவஸாவஶ்யதிஹாவ:. ஶிதீயம் ஸு திவதி (து³ஹிணப்ரமுஹேஹி) ஸுஹாரதேஶ்ரு ஹ்ருஷீரவீ (ஸமஜ்ஞநீயஸுஹாவா) ஸமஜ்ஞநீய: = ஸந்திக்ருணீய:, ஸுஹாவ: = ஸுஹிராயஸ்ராஸ்தாத்ருஶ (ஹாதி) "ஹீஷாஸூ ஶாத: ஸவதே । ஹீஷோதே³திஸ்ரூய: । ஹீஷாஸூத³ஹ்ரிஶ்ரூஹ்ரு ஶ்ரு । ஸூத்ர்யாவதி ஸஜ்ஞஜதீ" இதி ஶ்ருதேஶிதிஹாவ:. த யாவ "ஸுஹாஸ்பம்ஹஶ்ருதாமாநநாவா ரக்ஷ ஸ்வேந்த்³ ஸ்வீவராஷ்கோவா । ஐம்த்³ராஸேஹந்த்³ஸரநாயகோ வா த்ராதஞ்ஶக்தாயயிராவஸ்ம்" இதக்த்ருத்ரா ஸு ஹாஷிஹி ரவீ ஸமஜ்ஞநீயாஜ்ஞ கேவந "ஸவீத்ராவ வரித்ரக்ஸ்ரோஶ ஸஸ்ஹஷிய்ஹி: । த்ரீ நுமோகாநு ஸம்வரிக்ஷ ஸ்ரு தமேவ ஶரணம் ஶத:" இதர்ஜாத்ரக்த காகாஸரவத்தாதாதா ஸு ஹீஶகாஸ தவ ஸகலலோகஶரண்யகவீ ஸாமதமேவேதிஹாவ: ॥௧௬॥

பதம் **உரை**

ஹே அஹிந்த³உராஹிவ = அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு அதிபனே

து³ஹிணப்பமுஹேஹி = பிரமன் முதலானவர்களினுலே யும்

அஸம்பவநீய ப்ரபாவா	தாண்டக்கூடாமையாகிற மாஹாத்மியத்தையுடைய
தவ	தேவரீருடைய
ஆஜ்ஞப்தி:	ஆக்ஞையானது
பரித்ராயதஸ்	பரிபாலநம் பண்ணுகிறவர் திறத்திலும்
ப்ரகட ப்ரஹர்ஷணா	ப்ரகாசமான சிக்ஷையையுடைத்தானதாக
பாதி	விளங்குகிறது

அவ॥ கீழ் ச்லோகத்தில் நிஸ்ஸீமாத்புதவிக்ரமஸ்யாவநா ப்ரும் "ப்ரதிபந்நாய" வென்று ஸம்க்ரஹேண சொன்னவர்த்தை விஸ்தரித்துக்கொண்டு ப்ரபாவத்தைக்கண்டு பீதராகிறா ப்ரஹ்மாதிகளையும் பற்றவும் சில வசநங்கள் சொல்லியிருப்பதாலே நிஸ்ஸீமாத்புதவிக்ரமங் கூடுமோவென்னில், "பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே, பீஷோதேதி ஸூர்ய:, ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரசாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:, ஸப்ரஹ்மகாஸ்ஸருத்ராஸ்ச ஸேந்த்ரா தேவா மஹர்ஷய: । அர்ச்சயந்தி ஸுரச்ரேஷ்டம், ஏதஸ்யைவாநுசாஸநே ஸர்வே ஸாத்யோ ப்ரஹ்மாதயஸ்ஸ்தித: । ததாப்யஸ்து த்வயாநந்த ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரகா:" என்று ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் உன்னுடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில் என்ன தீங்கு வருமோவென்று பயந்து உன் கேவல் சேவல் செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பரக்ஷ ஷேக்ஷயெங்கே வரும், இப்படிப்பட்ட ஆஜ்ஞையானது தன்னைப் பரிபாலநம் பண்ணுகிறவர் திறத்திலும் ப்ரபாவத்தை ப்ரகடம் பண்ணுகிறதத்தனையொழிய வணக்கத்தைக் கொண்டாடவில்லை, இப்படியிருக்க ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஆஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற நான் எங்கே கிடக்கும்படி யென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । பாதீதி । (ப்ரஹ்மேசாநாதயோபி) ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில ஸர்வரும்போலே சீறிக்கொண்டு

ருக்கிறேனென்கிறவபிப்ராயத்தாலே "ப்ரணமாமி ஸ்ருஷ்டாராயிதே" இதி ஸம்போத்யாதாரம் (ப்ரஹ்மணச் சதுர்முகஸ்) "பேசநின்ற சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்கும்" என்கிறபடியே நான் ஆஸ்ரிதர் என்றால நான் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டோர், நான் ஸம்ஹாரிக்கப்பட்டோரென்று பேசும்படி நின்ற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலேயுமென்றபடி (அநதிக்ரமணீயஶாஸநா) அநதிக்ரமணீயமான ஶாஸநத்தையுடைத்தான, "பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே பீஷோதேதி ஸூர்ய:", என்கிறபடியே பீஷணமான அதிக்ரமணீ யமானதென்றபடி (தவ ஆஜ்ஞயா) தேவரீருடைய ஆஜ்ஞையானது (ப்ரதிபாதயந்த:) ப்ரதிபாதநம் பண்ணுகிறவர் திறத்திலும் (ப்ரகடப்ரஸாதயா) ப்ரகட = ப்ரகாஶமான, ப்ரஸாதயா = ஶிக்ஷையை யுடைத்தாயிருக்கிறதாக (ஹாதி) விளங்குகிறது. ப்ரஸாத ஶிக்ஷைகளாலே ஶிக்ஷா ப்ரஸாதமென்றபடி இப்படி ப்ரஹ்மாதிகளும் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாபரதந்த்ரர்களாகையாலே தேவரீரே நிஸ்ஸமாப்யதிகரென்றபடி ஆஜ்ஞாநுபாலநம் பண்ணும்பொழுது அநவதாநதையாலே கிஞ்சித்விலங்கநதை வந்தால் ஶிக்ஷிக்கும்படியானவனை ஸர்வப்ரகாரத்திலும் ஆஜ்ஞாதிலங்கநமுஞ்செய்து பெறவேணுமென்றுமிருக்கிறேன், என்ன அஜ்ஞரோ, என்ன ஸாஹஸிகரோவென்று "ஸ்வாமீ ஞாநம் வர்ஜநீய: வாரீயாந் ஸ்வாபஸ்மா ஸ்ரீ நிக்ரஹ:", அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான யானார்" இத்யாதிகள்படியே தம்மை அநர்ஹதாநு ஸந்தாநத்தாலே வெறுத்துக்கொள்ளுகிறார் "ப்ரதிபாதயந்த:" என்று பாதநம் பண்ணுகிறவர் திறத்திலும் ப்ரகடப்ரஸாதமிருந்தால் ஆஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணுகிறவர் திறத்தில் ஶிக்ஷாதிக்ரமாயஸித்தமென்று கருத்து பின்னும் அவனுடைய ஐஶ்வர்யாதிஶயத்தையும் தம்முடைய பாபத்துக்கு நிவ்ருத்திமார்க்கமில்லாமையாலும் நினைத்து பீதராயுமாகுகிறாரென்றும் ஸூசிதம் ॥

𑌮𑍂 ॥ 𑌣𑌿𑌅𑌮𑌵𑌿𑌹𑍀𑌣 𑌪𑌵𑌟𑍍𑌟𑍀
𑌸𑌵𑍍𑌵𑌾𑌣 𑌵𑌿 𑌜𑌾𑌅𑌸𑌤𑍍𑌤𑌉𑌅𑌹𑌿𑌸𑍍𑌸 𑌤𑌰𑌂𑌗𑌂 ।
𑌸𑌅𑌣𑍀𑌅𑌂𑌤𑌿𑌅 𑌬𑌮𑍍𑌹𑌣
𑌸𑍋𑌆𑌮𑌿𑌣𑌿𑌸𑌂 𑌮𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌅𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌿𑌂 ॥ ॥௧௭॥

𑌛𑌾𑌯𑌾 ॥ 𑌨𑌿𑌯𑌮 (𑌨𑌿𑌗𑌮) 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣
𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑍀𑌮𑍍 ॥ ॥௧௭॥

𑌪𑍍𑌰𑌾-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ (𑌪𑌵𑌟𑍍𑌟𑍀) "𑌟𑍋𑌽𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌟𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌕𑌾𑌰𑌃। "𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑍃𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌟𑌃 ॥ ॥௧௭॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌨𑌨𑍁 "𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌜𑍇𑌤, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌜𑌤𑌿, 𑌆𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌧𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍇𑌤𑌿 । (𑌹𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃!) (𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌵𑌿𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍) 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 (𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍) 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌲𑌾𑌪𑌾𑌃 "𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌵𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌯𑌥𑌾 (𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌵𑌿𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍) 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 "𑌯𑌜𑍇𑌤"𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 (𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃) 𑌬𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 (𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍃

த்தேஶ்யா) ஆத்யுபதேஶாதேவ ஸர்வேஷ்வபி ஶாஸ்த்ரேஷு ப்ரதிபாத்யா: ப்ரவ்ருத்தா இத்யர்த:, ததாஹி «அக்நயே ஸ்வாஹா» இத்யாதிஷு அக்ந்யாதீநாமேவோத்தேஶ்யத்வம் தத் தத் ஶப்தைர்ப்ரதீயதே, கதம் ப்ரஹ்மண ஏவேதி ஶங்காம் பரிஹரதி । ஶ்ராத்தேதி । (த்ரிதஶா:) ஸுபர்வாண: (ஶ்ராத்தநிமந்த்ரிதப்ராஹ்மணஶரீரவிஶிஷ்டாம்) ஶ்ராத்தகர்மணி நிமந்த்ரிதா: விஶ்வேதேவபித்ருபிதாமஹப்ரபிதாமஹாதிஷு வ்ருதா: யே ப்ராஹ்மணா: தேவதத்தாதய:, தேஷாம் ஶரீரை: ப்ரகார:, தேந விஶிஷ்டாம், தத்ஸந்நிஹிதா இத்யர்த:, « ஶரீரமாத்ரமேவாஹம் ப்ரவேஶ்ய ப்ராஹ்மணாநிதி » த்யாதிவசநாத். (புக்திம்) போகம் (லபந்தே) யதா ஶ்ராத்தகர்மணி நிமந்த்ரிதப்ராஹ்மணத்வாரா தேஷ்வாவாஹிதாந் பித்ரூந் த்ருப்யந்தி, ததா யஜ்ஞாதிகர்மஸு ப்ரதிபாதிததேவதாத்வாரா அந்தர்யாமிணம் த்வத்தேஹபூதத்வாத் அவஶ்யம் ஸ்வீயஹவிர்பாகமேவ ப்ரீணயதி, அத ஆராத்யத்வே ஸர்வே கர்மாண: ப்ரவர்தந்தே இத்யர்த: «ஆத்ரவ்யக்ருதாஶேஷ, பித்ருதேவ ஸ்வரூபிணே» இதி ॥ ॥௧௭॥

பதம்	உரை.
ஹே தாஸஸத்ய	ஏ தாஸஸத்யனே!
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தமான
நிகமவிதீநாம்	சுருதியில விதிக்கப்பட்ட விதிகளுக்கு
ப்ரவ்ருத்தி:	ப்ரவ்ருத்தியானது
த்வதுத்தேஶ்யா	தேவரீரையுத்தேசித்தே
[பவதி	ஆகிறது]
த்ரிதஶா:	தேவதைகள
ஶ்ராத்த	சிராத்தத்தில
நிமந்த்ரித	நிமந்த்ரணஞ்சொல்லப்பட்ட
ப்ராஹ்மண	ப்ராம்ஹணனுடைய
ஶரீரவிஶிஷ்டாம்	ப்ரகாரத்தினலே ஸித்தமான
புக்திம்	போகத்தை
லபந்தே	அடைகிறார்கள்.

உ. வ்யா ॥ இப்படிக் கீழ் தன்னுடைய அபராதபாஹுள்யத்தை நினைத்து பீதரானவிவர் அபராதஸஹத்வாத்யஸந்தேஹாதிகளை நினைத்துத்தேறி, மேலே ச்லோகத்தையருளிச்செய்கிறார். ஆனால் சிலவேதவாக்யங்களில் தேவதாந்தரங்களையுங்குறித்து "வாயவ்யம் ச்வேதமாலபேத" இத்யாதிவிதிகள் ப்ரவ்ருத்தமாகையாலே எனக்கு நிஸ்தாரம் ப்ராப்திக்கக்கூடுமோவென்னில், விஷ்ணுதேவதோத்தேச்ய ப்ரவ்ருத்தமானவிதிகளுக்கு தேவரீரே ஸாக்ஷாத்தாக உத்தேச்யராமாப்போலே அந்யாவிஷ்டம்மில்லாத ஸத்திலும் "ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமிநி:" என்று ஸாக்ஷாத்தாகவும், அந்யாவிஷ்டம்மகவிதிகளுக்கும் அந்தர்யாமிதயா தேவரீரே உத்தேச்யர் "ஸர்வக்ரதுஸமேக்ஷம்" என்றபடியே போக்தாவும் தேவரீரே, ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவதைகள் ராஜநியுக்த ப்ராஹ்மணனைப்போலே த்ருப்தியை யடைகிறார்கள் தன்னையொழிய ப்ராயாந்த்ரமில்லையாகையாலே தேவரீரே நிஸ்தாரயிக்கிறீரென்கிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் । நிமஜ்ஜதி । (ஹே தாஸஸத்ய!) ப்ராணாந்தகவிஷயத்தில ஸத்யப்ரதப்பாதவனே! "மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச:" என்று சொன்னவார்த்தை பொய்யாகாதென்று நினைத்து அபராதபாஹுள்யத்தாலே உண்டான பயத்தைவிட்டேனென்றபடி (ஸர்வேஷாம் நிமஜ்ஜதிவிதீநாம்) ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளாலே ப்ராப்தமான ஸமஸ்தவிதிகளுக்கும் ஸம்பந்தத்தாலே விஷ்ணுதேவதோத்தேச்ய ப்ரவ்ருத்திவிதிகளுக்கும் அந்யாவிஷ்டம்மில்லாத விதிகளுக்கும் அதுவுள்ளவிதிகளுக்கும் ஸாம்ராஜ்ய: விஷ்ணுதேவதோத்தேச்யப்ரவ்ருத்தவிதிக்கு த்ருஷ்டாந்ததயா ஸம்க்ரஹ:. (க்ஷாந்திநிதே ச்ரியப்ரிய) தேவரீரையுத்தேசித்தே, (ப்ரவ்ருத்தி:) ப்ரக்ஷேபணமாயநம், ஹவிர்த்ரவ்யாஹரணம் விஷ்ணுதேவதாக்ஷயப்ராதிகளைப்போலே தேவதாந்தரோத்தேச்ய ப்ரவ்ருத்தமென்று வாதிகள் சொல்லுகிற "வாயவ்யம் ச்வேதமாலபேத, ஐந்த்ராயவஸ்வவதயேஸ்வாஹா" இத்யாதிவிதிகளும் தேவரீரை உத்தேச்யதயா விதிக்கிறதுகளென்றபடி. (இதரா:) தேவதைகள் (ராஜநியுக்த ப்ராஹ்மணஸமாயிஷி

ஸாம் ஹாக்ஷிம் ஹேதோ) விசித்ர தத்துவேதேன வர்த்தமான ப்ரகரணத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களுக்கும், 'ஸ்வாது ர்த்த வ்ருத்தி வாஹனாகளுக்குப்போலே, தேவதைகளுக்கு ஸ்வா தந்த்ர்யத்தையேதவிர ப்ரயோஜநாந்தரப்ரவ்ருத்தியில்லையென்றபடி. ''ஸ ... நிஷ்டா" என்கிற ச்லோகத்தில் சொல்லப்போகிற தான [illegible] த்தையும் [illegible] களுக்கும் [illegible] த்தையும் ஸூசிப்பிக்கிறது என்றபடி. || ||கஎ||

* * *

உ-ம் || [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] || ||கஅ||

[illegible] || [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ||

[illegible] || [illegible]

[illegible] ||கஅ||

[illegible] || [illegible]

ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴யஸ்வபூ⁴ஜாநந்யாராத⁴நஸ்ய ஜநாஶ்ரிதத்ர-
தி । (ஹே அச்யுத!) (ஜநாஶ்ரிதத்ரிதஶக்ஷயே) । ஜநாஶ்ரிதா:=
வேதநக்ருதத்கர்மாராத்⁴யா: தேதி³வஸா: ப்³ரஹ்மரு-
த்³ரேந்த்³ராத³யோ தே³வா: தேஷாம் க்ஷயே — மஹாப்ரளயகால
இத்யர்த²: (த்வம் ந திஷ்ட²ஸி யதி³ நாம) ததா³ ப்ரளயஸஹவாஸ
ஸஹப்ரளயாபேக்ஷதயைவேத்யர்த²:, (தே³வதாநாம்) தத்தத்³தே³வ
தோத்³தே³ஶேந தத்தஜ்ஜநக்ருதாநாம் (கர்மணாம், விபாகம்) த
த்கர்மாநுரூபம் ஸ்வர்கா³பவர்கா³தி³ப²லம் (கல்பாந்தரே
ஷு) அநந்தரேஷு ஸர்கே³ஷு, அந்யே கல்பா: கல்பாந்தராணி, தே
ஷு “ஸர்வத்ராஸ்மின் கல்பே” இத்யாதௌ³ (க: கரிஷ்யதி)
ஸம்ஹாரஸஹப்ரளயாபேக்ஷிதா ஸர்வேஷாம் தத்தஜ்ஜநக்ருதாநாம்
கர்மணாம் கல்பாந்தரேஷு ப²லப்ரதா³நம் ஸர்வகர்மணாம்
ஸமாராத⁴நஸ்வரூபாத்மநஸ்தவைவேதி, அதஸ்ஸர்வகல்பாந்தரேஷு
விஷ்ணு: தத்ப²லப்ரத³:, அநேநாஸ்ய ஸர்வாந்தர்யாமித்வேந
நிகி²லகர்மஸமாராத்⁴யத்வம் ப்ரதிபாதி³தம். ||௧௮||

பதம். உரை

பதம்.	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
ஜநாஶ்ரித	ஜநங்களாலாராதிக்கப்பட்டவர்களான
த்ரிதஶ	எல்லாத்தேவதைகளுடைய
க்ஷயே	நாசத்தில் (மஹாப்ரளயத்தில்)
த்வம்	தேவரீர்
ந திஷ்ட²ஸி யதி³ நாம	இல்லாமல் போனீரேயானால்
தே³வதாநாம்	தேவதைகளைக்குறித்துச்செய்யப்பட்ட
கர்மணாம்	காமங்களுக்கு
விபாகம்	பலத்தை
கல்பாந்தரேஷு	வேறுகல்பத்தில்
க:	எவன்தான்
கரிஷ்யதி	கொடுக்கப்போகிறன

உ-வ்யா ॥ இப்படியானாலும் “ஸமஸ்தவேதஸம்ஹிதிம் ப்ரயதி” என்று தேவதாந்தரங்களுக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வஞ்சொல்லியிருப்ப தாலே “யஸ்ஸர்வஜ்ஞஃ ஸ ஶரண்யஃ” என்று நியமமாகையாலே அவர்களுக்கு ஶரண்யத்வவிஶ்வாஸ்யத்வாதிகளுமொப்புக்கொள்ளவேண்டாவோ, அப்போது இவனுக்கு நிஸ்ஸாம்ஶயிகத்வம் ஸித்திக்குமோவென்னில்; இதரதேவர்கள் ஸர்வஜ்ஞராகிலன்றோ ஶரண்யராவர்கள். “மோஹிதத்வத்கோர்தேவ ஶேஷவிஹிதாந்து ஹிதாந்து, ஸவபூஹ்யதாஶ்ராத்மநம் விஷ்ணுமேவஜநிதே” என்கிறபடியே தேவரீரே ஸர்வஜ்ஞராகையாலே விஶ்வாஸ்ய ஹேதுவும் தேவரீரே, அவர்களே ஸர்வஜ்ஞராகில “ப்ரஹ்மாதி ஷு ப்ரவிநஷ்டேஷு நஷ்டேஷ்வாலோகேஷ்வாவதோ” என்று ப்ரமாண ஸித்தமான தேவதைகளுடைய பயத்தில ஸத்ராணத்தில தேவரீரே கர்த்தவ்யமென்ற ஸர்வஜ்ஞராவாகவேணும். தேவரீருக்கும் ஸம யமொப்புக்கொண்டால ஸமஸ்கொடுப்பாரொருவருமில்லாமையா லே பண்ணின கர்மங்கள் நிஷ்பலமாகாதோ, ஆகையாலே கர்த்த கர்மணாம் நிஷ்பலத்வாநுபபத்தேஃ “நித்யாநித்யா நாம் சேதநஶ்சேதநாநாமேகோ பஹூநாம் யோ விதயாதிகாமாந்” இத்யாதிப்ரமாணஞ்சொன்னபடிக்கே தேவரீரே நித்யர் நின்று ஸர்வஜ்ஞனென்று ஒப்புக்கொண்டால் ஒருவி ரோதமுமில்லாமையாலே ஸர்வகாலத்திலும் ப்ரமாணஞ்சொன்னபடிக்கே தத்தேவதாந்தராத்மாவாய் நின்று ஸர்வஜ்ஞனென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம், இப்படி ஸர்வஜ்ஞத்வமிருப்பதாலே “யஃ ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸஶரண்யஃ” என்கிற நியமத்தாலே ஶரண்யத்வமும், தத்ஸ்வவிஶ்வாஸ்யத்வமும், தத்ஸ்வநிஸ்ஸாம்ஶயிகத்வமுங்கூட லாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் ஶராஸேத்தி। (ஹேஅவ்ருத்த!) தேவாதிகளுக்குப்போலே யாருக்காலும் வ்ருத்தியில்லாதவனே! தேவரீருக்கு நித்யஸம்ஸாரவ்ரமாணஸி த்தமென்று கருத்து. (ஶராஸந்தி ஊஸ்யவிஷயே) ஸர்வஜ்ஞத்வாநுபபத்த்யா ஶரண்யத்வமும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தேவதைகளுடைய பயத்தில் தேவதைகளுக்கும்பயம் “ப்ரஹ்மாதிஷு

ஸ்ரீநேஷ" என்கிற ஸ்லோகத்தில் மென்றபடி (ஸர்வம்) தேவரீர். (நித்யம்) ஸ்ரீதஹவிஷ்யஸ்வதந்த்ரகார்யங்களிலும் (நதிஷ்டதி யதிநாத) இல்லாமல் போனீரேயாகில் (ஸ்வீதாநாம்) ஸ்ரீணிக ளாலே செய்யப்பட்ட (ஸங்கூணாம்) வர்ணாஶ்ரமாதிகர்மங்க ளுக்கு (ஸ்வாதநே) ஸம்ஶயம்போய ஸம்ருத்திவரும்போது (கஃ) யார்தான் (நிவேஶாங்கவிஷ்யதி) ஸத்தையைக்கொடுப்பார். ஆகை யாலே ஸ்ரீஸ்தோத்ரஞ்சொன்னபடிக்கி தேவரீரே நித்யராகவிருந்து கொண்டு ஸ்வாதியில ஸர்வஸ்தாநம் பண்ணுகிறீரென்று ஒப்புக் கொண்டால் மற்றகாலத்திலும் ஸ்ரீஸ்தோத்ரஞ்சொன்னபடிக்கே ஸ ர்வஸ்தானென்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆகையாலே ஸூத்ரங்களும் தேவரீரே, வேதவியிகளும் தேவரீரை உத்தேஶித்தே ப்ரவர்த்திக் கிறதுகள். அதஃ தேவரீர் தான் நிர்வாஹகரென்றபடி ஶாஸ ணாமதிரீதிகாயாம் "விஶ்வம்ஶாஸ்தாஶ்ரயஸ்ஶாஸ்வதீயம் ஸ ர்வாஸ்ரயவிபத்தி தஸ்தாவிஸஸ்த்ரஃ। ஸர்வதேவவேதவிதஸ்ஸ ஸ்தா ஹாரவர்ணாயிதத்ஸ்ஶ்ரிதி தஸ்விதஸ்தாஹஃ" என்று சொன்னீரே. ॥௧௮॥

௨௦ ॥ ஸர்வேஷு ஸர்வேஷ்வஜம்
ஸ்வேதரஸ்ஸ ஸ்வீந்ம்ஸவணஸ்வஸஹிதே ।
ணஜஸஸ்த ஸஜ ஸஸ்ஜம்
ணீஷஸாஹிணீ ஹி(ஸ)ண ணீஸ்த தாவதிஹரவிணா ॥

அந்வயம் ॥ ஸர்வமயஸி ஸாக்ஷீ தாநீ
ஸ்வாஜீவ ஸ்ரீ ஸாஸ்ந ஸதாஸஹிதஃ ।
நத ஸத்ய ஸதாஸஸாநி
நிஜஸாயாநிஹிதஸ்[ஷண]நித்ய தாவதிஹரவநஃ ॥

ஸ்ரீ ॥ (ஸர்வமயஸி) "ணீஜதேஹாவாவே" இதிணீவஃ ஸஸ்வ (ஸ) "ஶிவஶிவ விஷ்விஶ ஸ்வஜவாவ்ய" இதி ஸ்வாதேஶஃ

(𑌋.𑌵𑌿) "𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍀" 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌰𑍇𑌖𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂. (𑌸𑌂) "𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂𑌸𑌾𑌸𑍌" 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌕𑍍𑌯𑌂 (𑌹𑌾.𑌹𑌿) "𑌹𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌵𑍀"𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌯𑌾𑌶𑌶𑍍𑌵𑌯𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌕𑍍𑌵𑌾 "𑌹𑌰𑍀𑌦𑍃𑌶𑌾𑌹𑌾𑌯𑍇"𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍀" 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑌃 ॥ ॥௧௯॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌨𑌨𑍁 "𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿" 𑌮𑌹𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌪𑌾𑌯𑌕𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵, 𑌉𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑍀𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯 "𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌜𑍈𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌯𑌾 । 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑌵𑌶𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤"𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸 𑌭𑌯𑌨𑍍𑌤 । 𑌕𑍁𑌶𑍍𑌯𑌵𑌸𑍀𑌤𑌿 । (𑌹𑌨𑌤𑌸𑌤𑍍𑌯') 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌸𑌤𑍍𑌯' 𑌜𑌦𑍃𑌶𑌾𑌹𑌿𑌭𑍀𑌤𑌾𑌯𑌂 𑌸 𑌧𑌾𑌨𑌶𑍀𑌮𑍁𑌕 𑌤𑌾𑌡𑍍𑌯𑌕𑌂 (𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌃) 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃= 𑌨𑌿𑌜𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃, 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌶𑍈𑌃, "𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑍇"𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤 𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃= 𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌭𑌾𑌷𑍈𑌃 𑌧𑌾𑌮𑍈𑌃= 𑌗𑍂𑌪𑍍𑌯𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃. 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍈𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌤𑌃, 𑌪𑌜𑍍𑌵𑌲𑍀𑌧𑌿𑌮𑍂𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑍀𑌹𑌿𑌃, 𑌸𑍂𑌕𑌾𑌶𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌤𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃. 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌤𑍁, 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂= 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂, 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌂= 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌧𑌾𑌮𑌂= 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌭𑍂𑌷𑌧𑌾𑌮𑌸𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 = 𑌪𑌦𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌯𑌾𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌦𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌿𑌹𑌾𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. 𑌪𑌾𑌦𑌹𑌶𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀 𑌪𑌾𑌦𑌹𑌿𑌮𑌣𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑌾𑌂𑌸𑍇𑌤𑌕𑌵𑌾𑌹𑌃 (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌯𑌨𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌯𑌤𑌾= 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌰𑍀𑌰𑌃, 𑌤𑌯𑌾𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌜𑍋𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌸𑍂𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌊𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌿𑌟𑌿𑌤𑌜𑌿𑌤𑌿𑌶𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌃 𑌪𑍇 𑌨𑍀 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌅𑌤𑌵 (𑌕𑍁-

𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑌤𑍍) 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌦𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌤𑍍, (𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 (𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿) 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌐𑌹𑌿𑌕𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 (𑌸𑌦𑌾) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 (𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌸𑌿) 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿. 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑌪𑌾 “𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑍀𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌵𑌰𑍋𑌹 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌪𑌦𑍀 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌤𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑍈𑌃 । 𑌅𑌯𑌿𑌮𑌤𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌕𑍇𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌹 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌵𑌯𑌤𑌿𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌲𑍀𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌦𑌨𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌜𑌨𑌿𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿, 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾 ॥ ॥௧௧॥

பதம்.	உரை
𑌹𑍇 𑌨𑌤𑌸𑌤𑍍𑌯 !	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே !
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌲𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃	இலக்ஷ்மியாகிற தங்கக்கொடியினாலே கூடிக்கொண்டும்
𑌨𑌿𑌜𑌭𑌾𑌸𑌾	தன்னுடைய காந்தியினாலே
𑌨𑌿𑌹𑌤	போக்கடிக்கப்பட்ட
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪	நித்யமான ஆத்யாத்மிகாதி தாபத்தையுடைய
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌃	மூன்றுலகத்தையுடையவராயுமிருக்கிற
[𑌤𑍍𑌵𑌂	தேவரீர்]
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑌤𑍍	கலபவிருக்ஷம்போல்
𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿	இச்சிக்கப்பட்ட
𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿	பலன்களை
𑌸𑌦𑌾	எப்பொழுதும்
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌸𑌿	கொடுக்கிறீர்

உ—𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ எம்பெருமானே 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌫𑌲𑌦னென்று சொன்னது கூடுமோ, “𑌸𑍌𑌰𑌭𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌮𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌂𑌵𑌾𑌰𑌂𑌵𑌾 𑌕𑌵𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌯𑌹𑌾𑌰𑌂𑌵𑌹𑌤𑍇𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍍” என்றும், “𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾

ர்ணீ,மேவிமாராத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்" என்றும் ஶ்ரு
திவசநங்களாலே பிராட்டிக்கும் ஸம்ஶ்லேஷம் ஸாத்யமன்றோ,
இருவரும் ஸம்ஶ்லேஷராகில், பரஸ்பரப்ராப்தத்தாலே அதிஶய
ஞக்கு ஸம்ஶ்லேஷப்ராப்திதானுண்டோவெனனில்; இருவரும் வெண்கஞ
ஸஹ்ருதாக்குக்களாகக் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கும்போது பதி
வ்ரதயானை நீரே கொடுக்கிறீர் கொடுக்கும்போது ஸவ்யஸ
ம்ஶ்லேஷமான அஸ்வஸ்ரீஸஹிதமாய்க்கொண்டு, அஸ்வத்தக்ஷனனை
கிட்டினவனுக்கு ஸாயையாலே தாபநிவ்ருத்திசெய்து அஷ்ட
வாகம் பண்ணுமாப்போலே தேவரீரும் ஸாயையாலே தாப
நிவ்ருத்திசெய்து ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகிறீர் ஆகையாலே
யெம்பெருமானே ஸவ்யஸம்ஶ்லேஷனென்று சொன்னது ஸாஸ
ந்தமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் கஸ்ய பஸீதி।
(ஹே நதஸத்ர! ஶ்ரீகாஞ்சநலதாஸஹித:) நீர் நதஸ
த்ரமாகையாலே பிராட்டியோடே சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறாய்,
நதஸத்ரத்வமில்லாதபக்ஷத்தில், பிராட்டியுன் ஸேவாஸமா
கமம் பண்ணமாட்டாளிறே, "நஹி வ்ருத்திஜ்ஞாம் ஸம்ஶ்ரு
த்ய த்ருஷ்டாஹமேநேஹ்ராவிஶேஷத:" என்று சொன்னதை ஜந
ஸ்தாநத்தில் கராதிவதஞ்செய்து ஶூந்யமாகப்பண்ணினபடியாலே
"தம் த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம்।
பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்று
பெருமாளை ஆலிங்கநஞ்செய்து கொண்டாளிறே (ஶ்ரீகாஞ்சந
லதாஸஹித:) காஞ்சநலதைபோலேயிருக்கிற ஸ்ரீயோடே ஸஹி
தனாயிருக்கிறவனை, "பொற்கொடி" என்றும், "கோமளவல்லி"
என்றும் பிராட்டியைச்சொல்லக்கடவதிறே. "தப்தகாஞ்சநவர்ணா
பா" என்று பிராட்டி ஸ்வர்ணவர்ணையாகையாலே காஞ்சநலதா
த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னது. இத்தாலே யவனுக்கு இவள் காஞ்சநம்
போலே ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருப்பாளென்று சொல்லப்பட்டது.
ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருப்பதாலே பிராட்டி திருமேனியழகில் அவனீ
டுபட்டானென்று ஸூசிதம். "பித்தர்பனிமலர்மேல பாவைக்கு"
என்று பெரியபிராட்டிவிஷயத்தில் பித்துக்கொண்டவனென்று கவி

யன் அருளிச்செய்தார் காருண்யதாலெந ஸர்வ ஸ்ரீயைச்சொல்
லி அதுபோலே உதாரையாகவிருக்கிறாளென்றபடி அப்போது
"தேவஜுஷ்டாமுதாராம்" என்று அவனுடைய ஔதார்யத்திலீ
டுபட்டு எம்பெருமானுக்குப்பிராட்டி ஸ்ரீ திவிஷயமாயிருக்கி
றாளென்று ச்ருதியும் சொல்லித்து லோகத்தில வர்ஷின
தானங்கொடுக்கத்தொடங்கினால் ஸ்த்ரீகள் போகத்தாலே தப்பார்
கள இவள் அப்படியில்லாமல்உதாரையாகவிருப்பதாலே தே
வனுக்கு ஸ்ரீயையாகவிருக்கிறாளென்றபடி தேவஜுஷ்டாம் = தே
வெநஜுஷ்டாம், "ஜுஷ்டஸ்ரீணமெந" என்றுஸ்ரீ திவிஷயத்தை
யாகிறாளென்று தாத்பர்யம் இப்படியிவளுடைய திருமேனியழகி
லும் ஔதார்யத்திலும் பித்துக்கொண்டாப்போலே அவனீடுப
ட்டும், அவனுடைய நத்ஸத்ருசாதிகளிலிவளீடுபட்டுமிப்படி ப
ரஸ்பரமெகரஸ்யாக்குக்களாய்க்கொண்டு சுபிக்ஷங்களுக்கு ஸம்
ப்ரதானம பண்ணுகிறாகளென்றபடி. கீழ்ச்லோகத்தில் ஸர்வாதா
ரத்திலும் நித்யையிருந்துஸம்ப்ரதானம்பண்ணுகிறானென்று சொ
ன்னப்போலே காருண்யத்தாலேஇவளுக்கு நித்யத்வஞ்சொ
ன்னபடி எங்ஙனேயென்னில், சுத்தாநந்தஸம்யோகெடவிகாருண்
நாராயணீயோகியாகவிருக்குமாப்போலே ஸ்ரீயெடவி இ
வள் நாராயணீயோகியாகவிருப்பளென்றபடி. "ஸஹிதௌ" எ
ன்று சொன்னத்தாலே யிவளுக்கு சுவாமித்வமும் வதிக்கு
ஸ்வாமித்வமும் சொல்லப்பட்டது இப்படி வதிஸ்வாமித்வத்
தைக்கொண்டு அவனே கொடுக்கிறானென்று சொன்னபடி. அவ
ளைக்கொடுக்கும்படி செய்தால "நக்ஷத்ரஞாவராஹ்யதி" என்று
சொல்லி வாவிகளென்றும், ஸம்ஹ்ருதிகளென்றும் வாசியற எல்
லாருக்கும் ஸம்ப்ரதானம பண்ணுவள், அப்போது போகஉ
பயோகத்தையழியுமென்று நினைத்து போகபோக்யதாநாயகும்
தானே வர்ணத்வாவாநர்ணமாக ஸம்பாநஞ்யை நின்று கொ
டுக்கிறானென்னவுமாம இப்படி உதாரையாய் "நக்ஷத்ரஞாவ
ராஹ்யதி"என்று சொல்லுமபடியானவள் அருகேயிருக்க அவனும்
ஸர்வவ்ருக்ஷம்போலே உதாரனாயிருக்க, நான் பேறு பெறுமல்

க்ஷேபப்படவேண்டுமென்ன என்கிறானென்று கருத்து. கல்பவ்ருக்ஷமும் ஸ்ரீ உத்தான கல்பவ்ருக்ஷத்தோடே ஸஹிதமாயிருக்கும். ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு கல்பவ்ருக்ஷத்தைச்சொன்னபடி சில வ்ருக்ஷம் வசநவோதா வ்ருக்ஷமாயிருந்து வோதாஹ்ருஹமென்று பேர்பெற்று ஸாயாமாத்ரவ்ருத்தமாய தாபநிவ்ருத்திக்கு மாத்திரம் ஹேதுவாகும், அப்படி யன்றிக்கே, ஸர்வேஸ்வரனான கல்பவ்ருக்ஷத்தாலே சூழப்பட்ட தான வோதாஹ்ருஹமாய்க்கொண்டு தாபநிவ்ருத்தியைச்செய்து அபீஷ்டங்களையும் தரும்படியான கல்பவ்ருக்ஷம்போலே ஸர்வத்ர ஸஞ்சாரிணியாய ஸர்வேஸ்வரனான பிராட்டியோடே நின்று ஸம்ஸாரதாபநிவ்ருத்திசெய்து அபீஷ்டங்களையுங்கொடுக்கிறானென்றபடி (நிஜச்சாயாநிஷேவணநிஷ்க்ருததாபத்ரிஹவந:) நிஜ = தன்னுடைய சாயா = நிழலினாலே காந்தியாலே, நிஷேவண = போக்கடிக்கப்பட்ட, நிஷ்க்ருததாப = அத்யந்தம் தாபத்தை யுடைத்தான, நிஷ்க்ருதமான தாபத்தையுடைத்தானவென்ன வுமாம். த்ரிஹவந = லோகத்ரயத்தையுடைத்தான, வ்ருக்ஷமானது அத்யந்தமும் சூதவஸ்ராந்தனுடைய தாபத்தை நிவ்ருத்திக்கும், ஸர்வேஸ்வரனும் அநாதியாக ஸம்ஸாரமாய், அவனுடைய க்ருபையாலே அல்லது அநாஸ்ருதமான நிவ்ருத்திகிற ஸம்ஸாரதாபத்தை நிவ்ருத்திபிக்கிறானென்றபடி "ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷஸ்யைநம:" என்றும் "ஸ்ரீ ராமசந்த்ரம் ப்ரபத்யே" என்றும் சந்த்ரன்போலேயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்ரீகௌஸ்துபகாந்தியாலே தாபத்தை நிவ்ருத்திசெய்கிறானென்று, தாத்பர்யம். சில வ்ருக்ஷம் தாபநிவ்ருத்திசெய்து அபீஷ்டங்களையுங்கொடுக்கும். கல்பவ்ருக்ஷம் கேட்ட அபீஷ்டங்களையுங்கொடுக்கும் அப்படியே நீயும் அபீஷ்டங்களெல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறாயென்கிறார் (கல்பதருவத்) கல்பவ்ருக்ஷம்போலே (காங்க்ஷிதாநி) அபீஷ்டங்களெல்லாவற்றையும் (ஸதா) ஸர்வதா எப்பொழுதுங்கொடுக்கிறாய அபிமதங்கள் வந்து யாசித்தால் "ஸாயம்ஸாயம் ஸர்வதா" என்றுசொல்லுகிற கல்பவ்ருக்ஷங்கள் போலன்றிக்கே ஸதா கொடுக்கிறாய். இங்கு அயத்தில உத்தம வர்ணத்தின்படிக்கே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலும் இஷ்டப்ராபணத்தி

லும் தாத்வயம். இரண்டிலும் பிராட்டிக்கு ஸ்வாமித்வமுண்டென்று ஸூசிதம் ॥ ॥௧௯॥

மூ ॥ ஸகலாகாரேண ணிட்டா
ஸகல ஸம்ஸாரணம்வி கலஹெரா கவ்வாணெ ।
ஸகல ஸமாண வஸஇம்ஸ
ஸகல ஜணாணம் ஸஹோ வ ணகஸஸ்ஸ தஹம் ॥

சாயா ॥ ஸகலாகாராணாம் நிஷ்டா
ஸகலஸம்ஸாரணாவேஷ்டாரகர்த்ரீ ।
ஸகலலோகாநாம் ச ஸம்ஸ்ரிதி
ஸகலஜநாநாம் ஸதா மம நமஸ்யங்கம் ॥௨௦॥

வ்யா—வ்யா ॥ (கவ்வாணெ) “ஹாத்ரஸநிவ”இதிதஸ்ய வக்ஷம், அக்ஷம், “வாரம்ஸம்ஸ்யாணொரஜஸ்ஸாந”இதி கந க்ஷணாதேஶ: ॥ ॥௨௦॥

வ்யா ॥ நந “க்ஷ்மயஸி காஷ்க்ஷ்தாநீ”தி ஸவப்ரஸாரணாவ்யாநாக்ரம்ஸமஸ உக்ஷம் ஸவப்ரஸக்தெக்கிமஸம்ஹஸ்தெத, தஹெநஸம்ஸஸதீத்யா ஶஸ்க்ஷ்யொவாஸவக்திகம் வ திவஹதி । ஸகஹெதி । (ஹெ நதஸதத்' க்ஷம் ஸகலாகாராநாம்) ஸர்ஷ்வெஷாநாம் (நிஷ்டா) வயப்ரவஸாநஸம்ஸ்ருதி:. ஸாகெ தெஹஷ்தாஹிஶவாநாம் தெஹஷ்தாஹிஶரீரகஜீவவாரக்ஷம் நிவிப்ரவாஹம். தெஹதெத்ராஹம்ஸதீதத்ராஷள தயா உஶப்ரநாக்ஷ, ததஸ்ய வெஹாஹவ்யக்தத்ய தெஹஷ்தாஹிஶரீரக ஜீவஶரீரகவாரஸ்ய ஹவாரக்ஷவேஷி தெஹஷாவேஶ்யாஸ்யயணீயம் “ஸவப்ராணி ராஹவாணி விஷிதத்யீரா:। நா ஸாநி க்ஷக்ஷாஷிவஹத்யஹாஸ்”இதிஶ்யத்யாதஹாஸாஹாக்ஷ வ்யாவ்யாநாக்ஷ நாராயணவஷவநிஷ்டாக்ஷம் நியஸத்ஜதிஹாவ: கதவஸ (ஸகலஸம்ஸாரணாவேஷி) ராஹ்யா ஹிரண்யஶஹப்ராஷீநாவேஷி (கஹாரகர்த்ரா) ‘ஸதகர்த்ரா கஹயப்ராவ்யேதக:”இத்யாஷ்யஹயப்ராதி

ஸ்ராஹரெணாகூ2ஹ்யபூராதிகு2லீ தவெலா்ரவெஜிஹாவஃ கதவைவ (ஸகலஸலாநாம்) ஸொகாதெ ஸவபுலாஷாயபூராநாம் (வா ஸஹூதிஃ) உத்திஸாநம் ‹‹ நிதொ்ரா நிதொ்ராநாம் வெதநஸு தநாநாஜெகொ ஸஹூநாம் யொவி ஊ யா தி கா ஊ ஈ நு, உதனா ணபூம் லாஷாயபூராநாம் ஊாதாஷெவமூதஹபூஜ”ஐதொ்ர குரா ஸவெபுஷாம் ததூநஷித கஊபூநமணொ்ர ஸலெ லாஷாயபுவாஊஉதிஹாவஃ கதவைவ (ஸகலஜநாநாம்) செதெ வமிபுகாவஸமிபுக ஹலநிஷூாநாம் ஸவெபுஷாம் (ஸஊவெ லா) ததுககஊபூநமணொ்ரவெநவ ஹலவாஊதயா வெஷஊ ஷெகஸாவாக ஸவபுஸஊஊதிஹாவஃ வஜிதிஸா திவா ஸிஷி ஷெபுரா திதா ॥ ॥உO॥

பதம்	உரை
ஹெநதவஸதொ்ர	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
கும்	தேவரீர்
ஸகலா	ஸமஸ்தங்களான
மஊநாம்	வேதங்களுக்கு
நிஷூா	பர்யவஸாநபூமியாகவாகிறீர்
ஸகலஸாராணாஊலீ	ஸமஸ்ததேவதைகளுக்கும
கஹாரகூதா	அந்தர்யாமியாகவாகிறீர்
ஸகலஸலாநாம்	எல்லாப்பலன்களுக்கும்
வாஸஹூதிஃ	உண்டாகிற இடமாயிருக்கிறீர்
ஸகலஜநாநாம்	எல்லா ஜநங்களுக்கும்
ஸஊவெல	ஸமனாயிருக்கிறீரன்றோ

ஊ—வ்ரா ॥ ‹‹ஸ்ரீமஊவியீநாம் கூாஊஜிஸொ்ரவாவாதிஃ”என்று சொன்னதும, ‹‹கல யஸிகாஜி தாநி”என்று ஹலவாஊகுஞ்சொ ன்னதும் கூடுமோ, வா தஊபுநவிஷெ்ரயில ‹‹ஊாஊவாஸ ” என் றும், லஹுவபுகாணதத்தில ‹‹வாயவொ்ருஸொ்ரதஊாலஹெத, ஸவா வெநம் ஹஹூதிம் மஊபதி”என்று ஐ௦ஷ ரஷிஷெவர்களுக்கன்றோ விஷொ்ரஷெஸொ்ரகூ ஹலவ ஊகூாஷிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுக

ளென்னில்; இந்த்ராதிஶரீரவாசகஶப்தங்கள் ஶரீரியான ஜீவ னை சொல்லுமாபோலே தேஷாமபி ஸத்ராத்மதயா பரமாத்மநம், ஸமாந தத்வ ப்ரயோகங்களாலே ப்ரதிபாத்யமாந சொல்லப்படுகிறன. ஆகையாலே பரமாத்மாவே ஸகலநிமித்த ப்ரதிபாதனம், அவனே ஜகத்காரணம் என்று ‹‹நிமித்தம்நாம ப்ரஹ்மஸூத்ரப்ரஸித்தம்›› என்று சொன்ன ப்ரதிபாதனத்தை ஸ்வீகரித்து, இவ்வளவாலே தாம ப்ரதிபாதிக்கச்செய்தேயும் அவன் ஸ்வரூபங்காட்டாதிருந்தவாறே கிஞ்சித் ப்ராப்யவிஷயாய், ஸகலஸாத்யஞ்சொன்னது போய், நீ மிகவும் ப்ரத்யக்ஷனாதி கிடரென்று மின்னிடைமடைவாரில ஆழ்வார் உபாதானமாகப் போலேயும் ‹‹ப்ருணயாஸ் ராஜிதா நாம பரிக்ஷிப்யஸாஸம்›› என்று பிராட்டி உபாஸித்தாப்போலேயும் உபாஸிக்கிறார்!

ஸகலேதி! (ஸகலாத்மநாம நிஷ்டா) ஸகலதேஹங்களுக்கும் ப்ரதிபாதநஸித்தியான ‹‹ தஸ்ய நாராயணோ ஹ்ருதி, ஸர்வகோஹ மேவ நாராயணஸ்ய›› இத்யாதிஷு நாராயணாதிஶப்தங்கள போலே இந்த்ராதிஶப்தங்களும் தேவரீரையே போதிக்கி றதுகளென்றபடி. எத்தாலே யென்னில்; இந்த்ராதிகளுக்கும் அ ந்தராத்மாயாக விருப்பதாலே யெனகிறார் மேல (ஸகலஸம்ஹாரணா த்மா) இந்த்ராதிஸர்வதேவர்களுக்கும் (அந்தராத்மா), அந்தர்யா மியாயிருப்பவனை, இந்த்ரன ‹‹அந்தர்யாமி›› என்று சொன்னது இந்த்ரஶரீரகபரமாத்மாவை போதிக்கிறதென்றபடி இத்தால இந்த்ர ப்ராணாயிகாரணம் ஸங்கதமாகிறது ‹‹ஸம்ஹாரணாத்மா›› எனகிற ஶப்தத்தாலே அந்தர்யாமிவேதநாநாம ஸம்ஹ ஹ்ருதி அந்தர்யாமியாக யிருக்கிற விஷயத்தில உக்கமான இந்த்ராதி களோடும் அந்தர்யாமிகளோடும் ஶ்ருதநங்களோடும வாசியில்லை யென்றபடி இப்படி அந்தர்யாமியாகவிருப்பதாலே நீயே ஸர்வ ப்ரதிபனென்கிறார் (ஸகலஸர்வாநாம ப்ரஸித்தி:) ஸ்ருஷ்டாஸ்ருஷ்ட ஸகலஸர்வங்களுக்கும் உபாஸகனை, ‹‹ஸஹைவ தத்காரணம் ஸர்வ விஷ்ணுர் ஹரிர், யோநாபிஷேகாஹவிதா ஸர்வ ஸங்கஸர்வப்ரத:›› இத்யாதிகள்படியே நீயே ஸர்வப்ரதனென்று

படி. (ஹே நாதஸ்ய! ஸ்வாமிந்) தேவரீர் (ஸகலாநாம் ஸர்வஜ்ஞ:) ஸர்வஜ்ஞரே, ஸர்வஜ்ஞர் என்று தாத்பர்யம். ஸர்வஜ்ஞனான நீ என் விஷயத்தில் கடாக்ஷியாதிருப்பதாலே நீ பக்ஷபாதி, ஸர்வஜ்ஞனன்றென்றபடி ஸர்வவேதவேத்யனாய ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸகலஸுஹ்ருத்தனாய் ஸர்வஜ்ஞனாயிருப்பவன் நம்மைக்கைவிடானென்று நம்பிக்கொண்டிருந்தேன், இரக்ஷியாதிருப்பதாலே ஸர்வஸாமர்த்யமில்லையென்றபடி. «ஸர்வஜ்ஞ» என்கிறது காகுவும். இப்படி ப்ரணயரோஷத்தாலே யெடுத்து எம்பெருமானை யுபாலம்பித்தாரென்பதையும் இதின் மேல் சில பண்ணி மொழிகளையவன் அருளிச்செய்தாரென்பதையுமிப்படி ஏசலுசலாகப் பேசிக்கொண்டார்களென்பதையும் இதுக்கு ஸாபிப்ராயாநபிப்ராயங்களையும் ஶ்ருதப்ரகாஶிகா வ்யாக்யாநார்த்ததீபிகையில் விஶதமாகச் சொன்னோம், அங்கே கண்டு கொள்வது ॥ ॥௨௦॥

---

௨௧ ॥ ஏகஸ் ஸ்வாண ஸ்வஸ்ஸாவொ
ஸத்வஸ்யோ தாஸ ஸத்வ ஸ ஏ பரிபூர்ணோ ।
கிம் ஹ பஹவி பக்ஷ்வா கம்
பக்ஷ்வ பஸ்தெஹஷ்ட பெஸணம்வி ஸஹதோ ॥

அந்வய: ॥ ஏதி ஸமேஷாம் ஸநாத:
ஸத்யஸ்திதோ தாஸஸத்ய ஸதாபரிபூர்ண: ।
கயம் பஹவி பக்ஷபாதம்
பாக்ஷ்யவ ஸ்தேவெஷ்ட வெஷ்ணவேஷி ஸஹஸாந: ॥

வ்யா—வ்ய ॥ (ஏக) «ஏகோ தோ வாக்ரதாவி» தி வாக்ராதிஷ்டிதஸ்ய ஏதே: ஶ்ரீதேகாரஸ்ய ஸக்வம் (கிஹ) «கயம் யயா தஷிம் பிஹபிய பிஷ்பெஸோஸ்யாஷெஸி» தி பிஹாஷெஶ: । (வி) «ஸபெ: பதாதீ» தி பதாத்வாரஸ்ய ஸபொரகாரரொபெ «பொவ» இதி பஸ்யவக்யம் ॥ ॥௨௧॥

வ்யா ॥ தர்ஹி ஸர்வஸமத்வே கத²மேகத்ர பக்ஷபாதப்ரஸக்திரித்யாக்ஷேபே உத்தரஶ்லோகேந ஸமாதா⁴ஸ்யந் ஶ்லோகேந தமாக்ஷிபதி । இதீதி । (ஹே தா³ஸஸத்ய த்வம் இதி) பூர்வோக்தப்ரகாரேண (ஸர்வேஷாம் ஸமாந:) வைஷம்யநைர்க்⁴ருண்யாபா⁴வேந ஸமத்³ருஷ்டிரித்யர்த²:. (ஸத்யஸ்தி²த:) "அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதா³சந" இத்யுக்த்வா யதா²ர்த²வசநே ஸ்தி²த:, ந கதா³ப்யயதா²ர்த²வக்தேத்யர்த²:. தத்ர ஹேதுமாஹ । (ஸதா³ பரிபூர்ண:) ஸர்வதே³ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தா²ஸ்வபி பரிபூர்ண:, அவாப்தஸமஸ்தகாமதயா பரிபூர்ணகாம இத்யர்த²:. யத்³யபி ஸமத³ர்ஶீ யதா²ர்த²வாதீ³ ஸம்பூர்ணகாமஶ்ச ஸதா³ வர்தஸ இதி பா⁴வ:. ததா²பி (பாண்ட³வப்ரமுகே²ஷு ப்ரேஷணமபி) து³ர்யோத⁴நாதீ³ந்ப்ரதி தூ³த்யதயா ப்ரேஷணமபி (ஸஹமாந:) அநர்ஹமபி ஹோட⁴வ்யமாநஸ்து (பக்ஷபாதம்). ஸ்நேஹம் (கத²ம் வஹஸி) ஸர்வ ஸமத்வாதி³கு³ணவிஶிஷ்டோऽபி கத²ம் பாண்ட³வமாத்ரே வாஞ்சி²தகார்யேऽபி தூ³த்யேந து³ர்யோத⁴நாதீ³ந்ப்ரேக்ஷ்ய தேஷு பக்ஷபாதம் பி³ப⁴ர்ஷீதி பா⁴வ: ॥௨௧॥

பதம்.	உரை.
ஹே தா³ஸஸத்ய	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே !
இதி	இந்தப்ரகாரம்
ஸர்வேஷாம்	எல்லார்களுக்கும்
ஸம இதி	ஸமனென்றும்
ஸத்யஸ்தி²த:	ஸத்தியத்தில் நிலை நின்றவனாயும்
ஸதா³	எப்பொழுதும்
பரிபூர்ண:	அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயுமிருக்கிற
த்வம்	தேவரீர்
பாண்ட³வப்ரமுகே²ஷு	பாண்டவர் முதலானவர்களிடத்தில
ப்ரேஷணமபி	(தூதாக) அனுப்புகிறதையுங்கூட

ஸஹஸா	ஸஹித்துக்கொண்டு
பக்ஷபாதம்	(அவர்களிடத்தில்) பக்ஷபாதத்தை
கயம்	ஏன
வஹஸி	வஹிக்கிறீர்

ஜீவா !! உன்விஷயத்தில க்ருபைசெய்யாததைக்கொண்டு ஸவத்ஸார்ப்பில்லையென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில், நீர ஸவத்ஸலனாகவிருக்கிறீரென்பது ஸத்யமாயிருந்தால ஸ்வார்த்தஸார ஸகார்ஜுன நீ, காக்கையினகழுத்தில ஓலையைக்கட்டிவிட்டுத்தூது போகச்சொன்னதுபபோலே, பாண்டவர்களுக்கு உன்னைத்தூது போகச்சொல்லவும, "ரயம் ஜேஷ்யாமயாஸ்த" என்று சொல்லவும, அதுகேட்டு, அந்தவெ ஷணத்தையும ஸாரயத்தையும ஸஹித்து பக்ஷபாதத்தையேன வஹித்தீர, ஆகையாலே ஸர்வஸார்ஜுனசாலப்பொய என்கிறார ஸர்வேஷாமிதி। (ஸர்வேஷாம்ஸகாநஜதி) ஸ்வஜநங்களுக்கும ஸமனென்று (ஸத்யஸ்தித:) ஸத்யத்திலிருக்கிறவனான (ஸ்வபாவரிவர்ணண:) ஸ்வபரிவர்ணனபோலே வயொஜநாதுராவெகைக்ஷயுமுனக கில்லையென்றபடி. (பாண்டவவம்ஶவெஷ) பாண்டவர்களான யுதிஷ்டிரர்களிடத்தில(வெ ஷணஸேவிஸஹஸாநஸு) உனக்குத்தகுதியில்லாத உக்ருத்யத்தையும "நஹிவ க்ருஷ்ண: வெ ஷ்ஜெ வெ ஷ்ஜெஹீதஜநா:" என்று நீவக்ரு ஷ்ணயிருந்து வைத்து ஸ்வகருஷ்னபோலே வெ ஷ்யாவத்தை ஸஹித்தெதன்றபடி ஸ்விஶேஷநஸாரம் விவக்ஷிதம் (ஹேநதஸத்ய' கயம்பக்ஷபாதம் வஹஸி) ஏன பக்ஷபாதத்தை வஹித்தீர "பாண்டவவம்ஶவெஷ" என்று வம்ஶவம ஸூத்தாலே இடையா உனகையில கோலைக்கொடுத்து பசுமேய்த்து வாவென்று வெஷணமபண்ண அதுகேட்டு பசு மேய்த்து மொஷத்தில் கொண்டுவந்து கட்டுகிறதுமுதலான க்ருத்யங்களைச்சொன்னபடி ஸந்நாவஜெஶத்தில, நீ தியக்கான பக்ஷிமுதலியவைகளை எனக்குத்தூதாக அனுப்பினால அதுகேட்டு நானவரு

கையுசிதமோவெனனில்; வாணுவாகளவிஷயததில உறுதம் முதலான நீவகருத்யஙகளை வஹிததவனககு இதுகூடும, இது கூடாதெனறு ஒன்றுண்டோவெனகிறுறெனறு ஹ்ருதயம் ॥உக॥

ச-ரு॥ விஸஜ்ஜி கஜ்ஜசெஜ்
 விவரிவெஷஞாண வீஹஜிஃகரணாணம் ।
ணாஹ ணிவிஜாண கணெணா
 ணஜ்தி தரஜாஉ ணகஸஜ் ஹஜஜாஜெஜா ।

ஸாயா ॥ விஷ்ணெஜ கஜ்ஜாஜெஜ
 விவரிஸ்ஜதாம் விஹ்ஜிதகரணாநாம் ।
நாய நிவிஜாநாஜெந்ரா
 நாஸ்தி கஷதஸத்ர ஹஸ்ஜாஜஃ । ॥உஉ॥

வ்யா-வ்ய॥(வீஹஜிஃ) "ரவஜாஜயெஜ" திவஜொவெ"ஜிஹாவிஹ ஜயொவஜொவெதிஜ்ஜாவாஜ்ய"இதிவெருவஜ்ஜ்யதிஜ்ஜஃ ॥உஉ॥

வ்யா ॥ ஸாஜிதகவெஜ தத்ஜெஹதரிதி தத் ஸஜய தெத் । விஷ்ஜதி (ஜெநாய' நதஸத்ர') (விஷ்ணெ) உஷ்ஜெர ஜதாரதஜ்ராயீந தாரதஜ்ரவதிவா (கஜ்ஜாஜெஜ) கஜ்ஜாத் கொவாயெ, கஜ்ஜயொஜஇதி யாவஃ. (விவரிஸ்ஜதாம்) ஸஜந வருவஜகஜாவரதாம் "விஜெஜ்ஃ வாநஃவாநரவி வதிஹ ந்ரஜாநாஃ வாரஜஜ்தஜஜணாநவரித்ரஜஷீ"திந்ராயெந கஜ்ஜயொஜெஜக நிரதாநாஜிதியாவஃ "ஸஜஸஞஜந"இதி யா தொஃ ஜடஸ்ஜாஜெஜஃ (விஹ்ஜிதகரணாநாம்) விஹ்ஜிதாநி= கதிஜஷ்ரகஜ்ஜகரணெந ஜாயஜாநாநி, தாரகாஜிகாஜிதசீ. க ரணாநி= வக்ஷராஜீஂஜ்யாணி யெஷாம் தாஜ்யாநாம் (நிவி ஜாநாம்) ஜெத்வஜிகாணாம் (கஷ) கஷ்தஃ, வஜெஜ்ரகஜஜ நம் (கந்ரஃ ஹஸ்ஜாஜம்ஜஃ) ஹஸ்ஜஃ ஜஃ, உவாயஇதியாவஃ. (நா

ஷ்டி) ஸர்வம்பந்தேநைவ ஜீவந்தீதி பாவ: அத: பாப்மநாம் ஸ்வபரித்யாக த்யாஜ்யத்வக்ஷணமேவ தவ தேஷு பக்ஷபாதஸ்வபாவ இதி பாவ: யதா, (ஹே நிகிலாநாம் நாத') ஸர்வேஷாம்' ஜந்தூநாம் க்ருத ஸ்வத்வ ஸ்வாமித்வாதி ஸம்பந்தம் (நத ஸத்ய') ஜந்தூநாம் ஸ்வாமித்வ பக்ஷபாதஸ்வபாவ நமஸ்காராதி ஸம்பந்தம் (விஷமே) யத்ஸ்வ ஸ்வத்வ நிபந்தநஸம்பந்தஸ்ய நாஶம், அநந்த விக்நைர்பவஜலதௌ நிமஜ்ஜ்ய'' இதி ந்யாயேந்த்ரியக்ருதம் ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ப்ராப்ய பரிபாலநாத் க்ருதேநாஜ்ஞாபிததயா ஸ்திதம் ப்ராஜஹ்ய: (கர்மமார்கே) ப்ராப்யஸம்பந்தபரிபா கே (விபர்யஸ்தாநாம்) பாதம்பாதம் ஸஞ்சரதாம், ப்ராப்யபா பாநந்தஸ்ய ஸம்பந்தேபாநந்தப்ரதாதி பாவ: அதஏவ (விஹ்வலிதகரணாநாம்) விஹ்வலிதாநி இந்த்ரியாணி பாஹ்யாந்தர இந்த்ரியாதி ஶரீராதிகாநி, கரணாநி இந்த்ரியாணி யேஷாம் தாத்ருஶாநாம் பாபஸம்பந்தாநாதிந்த்ரியாணாம். (ஸர்வ) ஸர்வ: (அந்ய:) ஹஸ்தாவலம்ப:, ஹஸ்தாவலம்பநம், உபாயபூதியாஸ (நாஸ்தி) ப்ராப்யபாபாநந்தஸ்ய பாநந்தஸர்வாநாம் பாபிநாம் ஸர்வத்ரதேவ கேவலஸ்தாதேஶ உபாயபூதாநாம் ஸர்வோபாயபூதிபாவ:॥ ௨௨॥

பதம். உரை.

ஹே நதஸத்ய' — ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே'
ஹே நாத' — ஏ நாதனே'
விஷமே — செய்யமுடியாததான
கர்மமார்கே — காமயோகவழியில
விபர்யஸ்தாநாம் — இடறிவிழுந்தவர்களாயும
விஹ்வலித கரணாநாம் — சரமமடைந்திருக்கிற சரீரம் முதலியவைகளையுடையவரா யுமிருக்கி
நிகிலாநாம் — எலலோர்களுக்கும்
ஹஸ்தாவலம்ப: — கைகொடுத்திரக்ஷிப்பவர்

க்வசந — உன்னைக்காட்டிலும்

அந்ய: — வேறொருவரும்

நாத: — இல்லை.

உ-வ்யா ॥ "த்வதேகரக்ஷ்யஸஹிதாஸ்வேஷ்ட நஷ்டா: சார்த்தா நாதநம்" என்கிறபடியே வாணர்வாகள் உபாயாநுஷ்டாநஞ்செய்தவர்களாகையாலே வக்ஷ்யமாணத்தை வஹித்தோம் அப்படியே நீரும் கர்மயோகாதிகளையாவது அநுஷ்டித்தால் ஸமீஷ்டத்தைச்செய்கிறோமென்னில், ஸந்தோஷாத்யுபாயஜ்ஞாந தவஸீய்யாத்ராதிஷு விஷயங்களாயும் உபாயங்களாயுமான கர்மயோகாதிஸமுத்ரத்திலிழிந்து முடியப்பண்ணமாட்டாமல் தட்டமாறிக்கிடந்து அபராதங்களாய் கவைப்பராகளாயும் வேறே ரக்ஷகாந்தரமில்லாமல் அநாதாகளாயுமானவர்களுக்கு நாயனை நீரேகைகொடுத்து ரக்ஷியாவிடில், "ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்கிறபடியே வேறே ரக்ஷகருண்டோ அப்படிக்கிருக்க, அதாகாரஞ்ஞுனென்னை கர்மயோகாதிகளை அநுஷ்டியென்றுசொல்லி கைவிடப்பாக்கிறீரோவென்கிற கருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் விஷமேதி। இவ்வளவாலே வேதநாவேதநவேதலக்ஷணஸ்யந்திமித்ரோபாதாநக்ஷ நிஸ்ஸாரஸ்ய க்ஷாதிகளான ப்ரவ்ருத்திகாரணங்களை ஸங்க்ரஹித்து த்ருதீயாத்யாயத்தில் கர்மோபஸங்காரபாதத்தில், "நாநாஶப்தாதிபேதாத், விகல்போவிஶிஷ்டபலத்வாத்" என்றுசொன்ன ஸூத்ரங்களை இரண்டு ஶ்லோகங்களாலே அருளிச்செய்கிறார் இது வெடிகா ஸந்தி: அநாவிஷமத்தில நம்மாழ்வார்மின்னிடைமடவாரில் வண்பக்கொப்பூர்ணராயிருக்க, எம்பெருமான் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்ட அதிலீடுபட்டு நிவ்ருத்தவண்யக்கொவராய மேலே பேசினபோலே, இவரும் அவனுடைய ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளிலீடுபட்டு நிவ்ருத்தவண்யக்கொவராய "நாத:" என்று ஸம்போதித்துப்பேசுகிறார் நாதஸ்த்வமென்கிற ஸம்பந்தத்தைக்காட்டிலும் அதிகமாக "நாத:" என்றும் ஒரு ஸம்பந்தவிஶேஷமொழுங்கு

செய்ததாலே ப்ரணயகோபம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று ஸமுசி தம் (ஹே நதஸ்த்ர' விஷமே) அஜ்ஞாநதமோமோஹந வி ஷமங்களான (கர்மாணே) கர்மயோகமார்க்கத்தில (விபரிவஸ்வ தாம்) இடறிவிழுந்தவர்களான, விஷமமார்க்கத்தில நடக்கிறவன இடறி விழுந்தால மேலே நடக்கிறதற்கு ஶக்தியில்லாமல போகிறத தோடுங்கூட தேஹத்தில வ்ரணமுண்டாய வேதனையையடையு மாப்போலே, கர்மமார்க்கத்தில, ஸக்ருதாவ்ருத்தியான அவஸாநக்ஷணே தத்துக்கு அப்ராவ்ருத்திஸம்பவித்தால ப்ராஹ்மண்யாதிகளும போய கர்மப்ரவ்ருத்தியும வாராமல ப்ராயஶ்சித்தமும அது தப்பினபோது நரகப்ராப்தியும வருமபடியாயிறே யிருப்பது (விஹ்வலிதகாரணா நாம்) பரிஶ்ராந்தகாரணங்களையுடைத்தானவர்களா யுமான, ஶகடாரோஹணகாரணாதிகளாலே ஸங்கடமாயும நிம்நோ ந்நதங்களாயுமான மார்க்கத்தில் நடக்கிறவனுடைய காரணங்கள ஶ்ராந்தங்களாயிருக்குமாப்போலே, விஷமங்களான அஜ்ஞாந தமோவ்ருதகர்மமார்க்கஸஞ்சாரத்தாலே காரணங்களெல்லாம விஹ்வலமாயிருக்கிறதென்றபடி இப்படிப்பட்ட தஶையில ப்ர வ்ருத்திவஶீக்ருதனை நீரே நாதனாயிருந்து கைகொடுத்து இரக்ஷியா விடில, வேறே இரக்ஷிப்பாருண்டோவென்கிறார் மேல (ஹே நாத') நாதஶப்தவ்யுத்பத்தியாலே யாசநீயமாய்க்கொண்டு யாச்ஞா நிதராந்த்ரவிஷயகம் ஸம்போதிதம் (ஹே நதஸ்த்ர') அடிய வர்க்கு மெய்யனே' (நிலீநாநாம்) கர்மயோகாதிகளிலிழிந்த ப்ர ஹ்லாதிகளுக்குமென்றபடி (ஹஸ்தாவலம்ப:), கைகொடுத்து ரக்ஷிப்ப பார் (க:) உன்னைக்காட்டிலும் (அந்யோநாஸ்தி) வேறே யொரு வருமில்லை. கர்மயோகாதிகளிலிழிந்தவர்களுக்கு ஸ்வஶ்ரமம வந்தால ப்ரவ்ருத்திவஶீக்ருதனை நீ ரக்ஷியாவிடில் தானும பிறரும ரக்ஷக ராகமாட்டார்களென்றபடி. இங்கு ஶ்ரீகீதாசார்யனாலே ஜ்ஞாந யோகாபேக்ஷயா ஸௌகர்யமென்று சொன்ன கர்மயோகத்துக்கு உபஸர்க்கங்களும் சொன்னது ஜ்ஞாநயோகபக்தியோகாதிகளுக்கு கை முதிகந்யாயஸித்தம் கர்மஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளை ஸ்வதந்த்ரம வாராமல ப்ரவ்ருத்திவஶீக்ருதனுக்கொண்டு நீரே ப்ரவ்ருத்திபண்ணுவிக்கவே

ணடுகையாலே கேயஜ்ஞாநாதிகளை யென் தலையில சுமததாதே, த ஸ்தாநததில நீரே நின்று ஸமஹாரம பண்ணவேணுமென்கிறா ரென்று ஆசார்யஹ்ருதயம். "தான வாடவாடத தவறுசெய்ய வேண்டா" என்று கலியன அருளிச்செய்தார், நமமாழ்வாரும "உனனலலால யாவராலுமொன்றுங குறைவேண்டேன்" என்று நீ உபாயாநுஷ்டாநத்தைக்கொண்டு ஸமநதராவிடில கேயாதிகளாலே வநத ஸமம வேண்டாமென்றருளிச்செய்தார இததாலே கேயஜ்ஞாநாதிகளில தனக்கு அதிகாரமில்லாமையாலே உபாயாநுஷ்டாநத்தைக்கொண்டு ஸம்ஹாரநிவ்ருத்ததாராயிற்று ॥ உ௫ ॥

ஶ்லோ ॥ ஜ்ஞாநஸ்ய கோ விஷய
ஶ்ரோதவ்ய கர்மணாம் தத்ர கோ ஹேதுரேவ ।
ஸ்ததோ கோ ஜநநே
தா வா ஊர்த்வம் தத்ஸ்ம் ஶ்ருதி ஸம ஸமீக்ஷ்ய ॥ உ௬ ॥

பதம் ॥ ஜ்ஞாநவ்ருத்திகோ விஷய:
ஶ்ரோத்ரகர்மணாயதஸ்த கோஹேதுஸ்ய ஸ்திதி: ।
ஸத்த்வ: கோ திஷ்ட
ஸ்தத் விஷயே ஸமாஸ்வ ஸயம்வஸ்ய: ॥ உ௬ ॥

வ்யா ॥ (காரணாக) "ஏவமாதிஷு" இதி ஷஷ்ட்யாவகநஸ்ய ஸஐத்ராதேஸலிதைஷவசதுர்ஷு (ஸ தீக) இத்யஸ்யவதவசவசம். (தா) "தஸ்தா" இதி தா தேஸ: (ஷிசு) "ஐஷ்வேசுஷிசுஷவஸவாமோக" இதிஷிசு இதர் தேஸ: ॥ உ௬ ॥

வ்யா ॥ தத்த்வஹஸ்தாமம்பை கா விஷ்ணு தேனவயிகாது ஜணாநாஹ । ஜ்ஞாநஸ்யேதி । (ஹே ஶ்ரோத தவஜ்ஞாநஸ்ய) ஸயம்வக்காரஸகேஷு ஸவஷ்டாரஸம்கதிதயாஹாஸோநஸ்ய யஷ்டிஹேதஜ்ஞாநஸ்ய (க:) விஷய: (ஏவிஷய:) யுயஸ்ய

ஜ்ஞஸ்யாபி ச, யோ வேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா
ஸ்வத:” இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வஜ்ஞஸ்யாபி ஆஶ்ரிதாஹிதம் ஸ
ர்வமபி ப்ரத்யக்ஷேண ஜாநதோऽபீதி பாவ: ஸர்வஜ்ஞஸ்யாபி
பராதீநநிராவிஷ்கரணப்ரகாரேண ப்ராஹாவே அநந்தாப
ராதிநிரஸநக்ஷமத்வ வ்யாஜஸ்யாந்வேஷண ஸமர்த்தா
விஶ்வா அபி ஹரேதத: விஷயமபாயகம், தத்ராஹ । காருண்யாயா
இதி (காருண்யாயா: உத்ப்ரேக்ஷித: க:) அபகாரேண ப்ரமாத
தோஷகோலீசக்ர: அவிஷயமித்யாக்ஷேப இதி
பாவ:. ந ஹி அவிஷயோऽஸ்தி கருணாயா: ப்ரதிபாதநாய ப்ர
ணதஸ்ய ப்ராஹாவே விஷயகாவிவித்ய ஆஹ । ஶ
க்த்யா இதி (ஶக்த்யா) ஸாமர்த்யஸ்ய (க:) கிம் வஸ்து (அதிபார:)
உத்பாரம், ஸர்வரக்ஷகஸ்ய தவ நகிமபி ஸ்வரக்ஷணீயமேவ
உத்தாரயதீதி பாவ: (தவாஸ்தி) ஸர்வஜ்ஞகாருண்யஸர்வ
ஶக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்டஸ்ய (அவிஷயம் விஷய: உபாயம்)
ப்ரவ்ருத்திர் விஸ்வா. “ஸர்வத்ர ஸாமர்த்யாதிநாம் ஸாயகஸ்ய
நயாதியே: । ஶ்ரீபதே: ஸ்வயம் விஷயகாஸ் விஷயமபாயம்விஷ
யா” இதி ஜீவகர்த்ருகஸாத்யாபாயாஸ்யாபி ஸ்வ
யேவவிஶ:, ஸர்வஜ்ஞாதிகுணவிஶிஷ்டஸ்யோபாய இதி
பாவ:. அத்ர “யாவதேவம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்வதஸ்ஸ்வதந்த்ரம்
நிரவத்யாதிவே ப்ராஹ்மண: விவஜித: । ஜயதி ஸ்வதயா
ஸாயம் தேவோஜகத்ரக்ஷயந்து பரஸ்வரக்ஷாவிஶோபா
ய: ப்ரதீஷ்டஹாஸ்தாதி” திஶோ கோ நாஸநேயம்: ॥உக॥

பதம்	உரை.
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே!
தவ	தேவரீருடைய
ஜ்ஞாநஸ்ய	ஞானத்துக்கு
க:	எது தான்
அவிஷய:	விஷயமில்லாதது
காருண்யாயா:	(தேவரீருடைய) தயைக்கு

க:	எவன் தான்
உபாராதித:	ஆராதத்திருக்கிறான்
ஶக்த்யா:	(தேவரீருடைய) சக்திக்கு
க:	எது தான்
அதிபார:	பரிக்கமுடியாதது
தஸ்மாத்	ஆகையாலே
த்வமேவ	தேவரீரே
ஸ்வயம்ஸித்த:	தானே ஸித்தமான
உபாயோஸி	உபாயமன்றோ

அவதாரிகை ॥ உபாயாநுஷ்டாநாஶக்தனுக்கு ஸித்தோபா யனேவரீத்தால், அவன் "ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தே ஸஹஜஸௌஹார்த்த"எனகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனுமாய் காருண்யநிதியாகவும், ஹ்ருத தை நிவர்த்திக்குமபடியான ஶக்திமானுமிருக்கவேண்டாவோவெ னனில், "யோவேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:" எனகிறபடியே ப்ரத்யக்ஷேண ஸகலத்தையும் விஷயீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற வுனக்கு ஜ்ஞாநாவிஷயவஸ்துவுண்டோ, "ஸ்ரீயா: பராபர: கஶ்சிதேவ கோஜந:" எனறுனனுடைய கருணைக்கு அவாத மானவஸ்துதானுண்டோ, "ஸர்வஶக்தி ப்ரஸஹித ஸ்வராஸ்ய நிதம் வீர்யைஶ்வர்யமே" என்று ஒரு ஶ்ருதி தனுடைய ஶக்திநிவ ர்த்யமாக "த்ரீம் ரஸாதல ஸத்யஞ்ச ஜநயாநு ப்ரத்யஹூ ! ஸ விஸ்ருஷ்டிபவேதா பாணஸ்து பரிஷக்த: ! ஶிகாஸா ஸாநுத்ரிவிப்ரயேஷமஸ்த்ரிம் விவேஶஹ ! ப்ரவிஷ்டஶ்சோஹ தேதுந யாராம்ஶிகாபஹாஜவ: ! நிஷ்க்ருத்ய தத்ஸ்தணம் வஸ் தணீம் ப்ரவிவேஶஹ" என்று ஒரு திருச்சரத்திலே ஸஹீயார ஸணிஹமான மராமரங்களேழையும் ஸஹீயாரத்தையும் ரஸாதலத் தையும் உருவுமபடி யெய்தவுனனுடைய ஶக்திக்கு அதிகார்ஹார மொன்றுண்டோ, இபபடி ஜ்ஞாநஶக்திகாருணைகள் பரிபூர் ணங்களாகையாலே உபாயாநுஷ்டாநத்தில பரிக்குமபடியான ஸித்தோபாயம் தேவரீரே யெனகிறா ஜ்ஞாநவைராக்யநிதி ! (ஹே க

ஶக்த:) க்ஷுத்ரன் தானும் நவ்யாவயத்தே த்வர்த்த:, க்ஷுத்ரனை யொருபடிக்குங்கைவிடாமலிருக்கும்படி தகுந்த கருணையும், அது கருத்தகுந்த ஜ்ஞாநமும் வல்லமையுமிருக்கையாலேயன்றோ ஶரண்யனுகிறு யென்று கருத்து ஒரு க்ஷுத்ரன் ஸார்வபௌமராஜ ரைப்போலே தம்முடையவல்லமையில் அதிஶங்கைபண்ணிலும் தம்முடையவல்லமையைக்காட்டி அதிஶங்கையைத்தீர்த்து ஸ்வஜந மாக்குகிறுயல்லது அதிஶங்கைபண்ணி கைவிடுகிறுயில்லையென்ற படி (தவ) தேவரீருடைய(ஜ்ஞாநஸ்ய க: அவிஷய:) ஸர்வஜ்ஞ விஷயாவள. (காருண்யாய:) க்ருபைக்கு (க: ஸ்வஹுர்லபத:) எ வன்தான் தூரத்திலிருக்கிறுன, ஸர்வஜ்ஞஸௌலப்யாவள (ஶக்த்யா:) வல்லமைக்கு (க: அதிபார:) எவனதான அதிகரித்த பார த்தையுடையவன, ஒருவருமில்லையென்றபடி. ஒரு க்ஷுத்ரனவன காலதேஶத்தில நின்று அஜ்ஞாத்யாதிகளைபபண்ணிலும அவ ன்விஷயத்திலிபபோபபட்ட பரஶுவானும உபேக்ஷிலாவது கெடு தலைநினைத்தால் தான் ஸர்வஜ்ஞனுகையாலே அந்தஜ்ஞாத்யாதிகளை யறிந்து தனனுடைய கருணைவல்லமைகளாலே அவனுடைய ஶ த்ருநிராகரணஞ்செய்து ரக்ஷிபபாயாகையாலே நீரே ஸர்வஜ்ஞா நாதிஸ்வபாவஙனுய்க்கொண்டு ஸ்வஸ்வலிஶோபாயமாகவாகி றீரென்கிறுர், மேல் (ததாபி) ஆகையாலே, இவைமூன்றும் பூ ர்ணமாயிருக்கையாலேயென்றபடி (ஸவைவ) தேவரீரே (ஸிஷ்ட உபாயஸ்வஸ) ஸிஶோபாயமாக வாகிறீரெனறபடி ॥உ௫॥

௨௬ ॥ ஸம்க்ஷுண்ணஹாரோ க்ஷீரஸ்த்ய ஹவஸாகரோ ஸுஹமஹிரோ ।
ஸுமேஹா தர்ஶம் வா வோடி ஸ்வாண ஸிவாஸீரணெ ண[வஉ த்ரா]வவொ ॥

வ்யாக்யா ॥ ஸஜ்ஞ ஸுண்டியார: க்ஷீரஸ்த த்ர ஹவஸாமரோ திமஹீரோ ।

𑌅𑌣𑌵𑌜𑍍𑌜𑌂 𑌵𑌹𑌂𑌤𑍋 𑌪𑍋𑌅𑌃
𑌜𑌂𑌤𑍂𑌣𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌸𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌉𑌤𑍍𑌤𑍋 (𑌪𑌵𑍁𑌤𑍍𑌤𑍋 ॥)

𑌪𑍍𑌰𑌾—𑌪 ॥ (𑌮𑌹𑌿𑌏) 𑌮𑌹𑍀𑌏 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌃. (𑌅𑌣𑍍𑌣𑌏) 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌂, 𑌅𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚 (𑌕𑌿𑌵𑌾) "𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌵𑌶" 𑌇𑌤𑌿 𑌈𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌕𑌂, "𑌪𑍋𑌅" 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑌾 (𑌵𑌪𑍇𑌟𑌾) "𑌈𑌦𑍇𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍" 𑌈𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌕𑌾, "𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟" 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌟𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌂 ॥ ॥௨௪॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿। 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑌿। (𑌹𑍇𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑌤𑍍𑌯! 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂) 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌪𑍋𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌹𑍀𑌏) 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑍇𑌰𑌣𑍀𑌯𑍇 (𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇) 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 "𑌭𑌵𑌸𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌜𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃 (𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌣𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌃) 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌵 = "𑌶𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀" 𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌅𑌵, 𑌕𑌣𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌃 = 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃, "𑌕𑌣𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃 (𑌕𑌰𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣) 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌤𑍍𑌰𑍁𑌣𑌾 (𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃) 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 (𑌅𑌨𑌵𑌃) 𑌦𑍋𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 (𑌪𑍋𑌤𑌃𑌵𑌹𑌨𑍍) 𑌯𑌾𑌨𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 "𑌯𑌾𑌨𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌽𑌬𑍍𑌧𑌿𑌪𑍋𑌤" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 "𑌶𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀" 𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑍁𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌦𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌵𑌪𑍋𑌤𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌸𑌿, 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵𑌸𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ॥௨௪॥

பதம்.	உரை
𑌹𑍇𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑌤𑍍𑌯	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே
𑌅𑌤𑌿𑌮𑌹𑍀𑌏	மிகவும் கம்பீரமான (தாண்டமுடியாததான)
𑌭𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇	ஸம்ஸாரமாகிறகடலில்
{ 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌕𑌣𑍍𑌣𑌧𑌾𑌰𑌃	தனனுடைய ஸங்கல்பத்தையே ஓடக்காரனாகவுடையவனும்

{ க்ருபா / ஸமீரணேந	கிருபையாகிற / காற்றினாலே
ப்ரயுக்த:	ஏவப்பட்டவனாயுமிருக்கிற
த்வம்	தேவரீர்
ஜந்தூநாம்	ஜீவர்களுக்கு
அநக:	தோஷமில்லாததான
போத:	ஓடமன்றோ

உ—வ்யா ॥ கீழ் ஜ்ஞாநக்ரியாஶக்திகளாகிற வஸ்துவைத் தை ஸாதித்து, இங்கு கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநஶக்திக்ரியைகளை ப்ரகாரமாக்கொண்டு அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, போதஸ்ய ... ஸம்ஸாரஸாகர ... வஸ்ஸம்ஹார, தத் ப்ரயுக்தமாயுமுபாயமுண்டென்கிறார் ஸ ... தாரணஞ்செய்கிறவனுக்கு உ ... மானதொப்பமும், அந ... வாதமும், ஸமீபநாவிகனுமிருந்தாலன்றோ ஸ ... தாரணஞ்செய்யலாம், அப்படிப்போலே ஸம்ஸாரஸாகரதாரணஞ் செய்கிறவனுக்கு அவையெல்லாம் ... மாகவேண்டாவோ, நான் ஸாதாரணகாரணமாயிருக்கலாமேயொழிய உபாயாந் ... நாவனுயிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில், தேவரீரே ... மானபோதம், உன்னுடைய ஸங்கல்பமோநாவிகன உன்க்ரு பையே அந ... வாதமாகுகிறதெனகிறார் ஸ ... தி । (ஜதி ...) ... மான ‹‹ ... ›› என்று ... மானவஸ்... மபோலன்றிக்கே ... மானவஸ்து மாயிருக்கிறதென்றபடி (ஸம்ஸாரே) ஸம்ஸாரஸாகரத்தில (ஸங்கல்பகண்டயார:) ஸங்கல்பமாகிற நாவிகனையுடைத்தான, போதமிருந்தும நாவிகனில்லாதபோது போதஹேதுகரமாயி ருக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரஞ்ஞகிற போதமிருந்தும ஸங்கல்பமில் லாதபோது காயடுமில்லாமையாலே ஸங்கல்பத்தை நாவிகனைச் சொன்னபடி. (க்ருபாஸமீரணேநப்ரயுக்த:) கிருபையாகிற வாயுவினாலேதள்ளப்பட்டதான, போதத்தினுடைய

ஸ்வயத்நத்தாலே அக்கரைக்குப்போகிறவையுமம் வாயுஅபே க்ஷிதமானாப்போலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஸ்வயத்நத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை விடுகைக்கும க்ருபையபேக்ஷிதமாகையாலே க்ருபையை ஸஹகாரியா கச்சொன்னபடி. மேலும், காற்றுத்தான போகுமவழியே தோப்பத்தை யிழுக்குமாப்போலே க்ருபையும் தானபோகுமவழியே யீச்வரனையிழுக்குகையாலே க்ருபையைககாற்றாகவும் ஸம்ஸாரனை போதமாகவுஞ்சொன்னபடி (ஹேதுஸ்வரூபம்) "ஸம்ஸாரஸாகரம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே போதஸ்தாநம்) ஜீவாகளுக்கு(ஸ்வயம் போதஸ்வயம்)நிஷ்டமானதொப்பமன்றோ, வேறேயொருவரும் போதமாக ஆகமாட்டாரகளென்றபடி தொப்பத்துக்குப்பெரியனுமிருந்தால் தானும ஜலத்திலழுந்தி, தன்னிலிருக்கிறவாகளையும முழுகுமபடிசெய்து முடிக்குமாப்போலேயன்றிக்கே ஸ்வரூபமாகையாலே தனக்கும ஸம்பந்தமில்லாமல ஸம்ஸாரிகளையும இரக்ஷிக்குமென்றபடி உத்தரதேவதைகளைததொப்பமாகப்பற்றின தாங்கள ஸம்ஸாரத்தில் முழுகிக்கரையேறவிரகில்லாமல் தடுமாறுகிறதுமன்றிக்கே ஆச்ரிதஸம்ஸாரிகளையும ஸம்ஸாரத்தில முழுகடிப்பாாகள தொப்பமானது ஏறின ஸம்ஸாரிக்கு ஸம்பந்தமில்லாமலிருந்தால அக்கரையில சோக்கும, ஸம்பந்தமிருந்தால் ஓரையடித்துக்கவுக்கும, இந்ததொப்பம ஸம்ஸாரிக்கு ஸ்வபாவங்களாலே ஸம்பந்தமவந்தாலும கைவிடாமலிரக்ஷிக்கையாலேயும ஸ்வயமென்றார் "ஸம்ஸாரஸாகரம்" என்றததாலே கீழ ச்லோகத்தில் "ஜ்ஞானஸ்ய கோ விஷயம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞானத்தையும், "க்ருபாஸரணே" என்றததாலே "காருண்யாத் கேசவ" என்றுசொன்னக்ருபையையும, "ஸ்வயம்"என்று ஸ்வரூபஞ்சொன்னததாலே சக்தியுஞ்சொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட குணங்களிருப்பதாலேயும் உபாயாந்தரஸாத்யாஙங்காகவேணுமெனகிறுறென்று கருத்து ஸந்நிதாநஞ்செய்வதற்கு போதம் ஸ்வஸம்விஜமாயிருக்குமாப்போலே, ஸாரதா "ஸ்ரீ தேவதேவஸம்விஜ்ஞாநஸம்விஜ

வாயம்விஷ்ணுபதாயா:" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மவிஷயமாயிருக்கை யாலே விஷயவாயமாகுகிறதென்றபடி. "ஸர்வஸ்வாமிநோ [illegible] விஷ்ணோ: பாதாரவிந்தம்" என்று [illegible]ப்பெருமாள ருளிச்செய்தாரிறே ॥உச॥

உ-ரு ॥ [illegible]
ஸம்ஸாராவேண ஸாவித்ர உத்தரவாரா ।
ராத்ரிம் பரிவர்த்தம்
[illegible] வரம் ॥ ॥உரு॥

ஊரயா ॥ [illegible]
ஸம்ஸாராவேந ஸாவிதா உத்தரவாரா: ।
ராத்ரிம் பரிவர்த்திதம்
[illegible] ॥உரு॥

வ்யா—வ்ய ॥ (இதி) [illegible] "[illegible]" இதி இ [illegible] (பரிவர்த்தம்) "[illegible]" இதி [illegible] ॥உரு॥

வ்யா ॥ [illegible]

[illegible]

த்ருஷ்டாந்தமாஹ । ராத்ரிமிதி । (சித்ரஸ்தி²வஸகராணாம்) சித்ர ஸ்திதாநாம் பாஸ்கராணாம் (லக்ஷம்) லக்ஷஸங்க்யாபி (ராத்ரிம்) ஸாக்ஷாத்ஸ்வஸம்பந்தேநாந்த்யம் நிஸாம் (பரிவர்த்தயிதும்) நிவர்த்தயிதும், திவஸமேவ பரிணமயிதும் ஸமர்த்யா:, (ந க்ஷமம்) "பாதஸோபாநபங்க்தி" இதி ந்யாயேந நபும்ஸகத்வம் யா: நிஸாபரிவர்த்தநாக்ஷமா ஏவம் சித்ரதிவஸகரவத் மோக்ஷதாநே க்ஷுத்ராணாம் தேவாநாம் ந ஸக்திரஸ்தி, உக்தஞ்ச "தேவோ வைகுண்டநாதஸ்து அநந்தாஸநஸம்ஸ்தித: । ஸேவ்ய: ஸ்ரீபூமிநீளாபி: ப்ராப்யதே மோக்ஷயாசகை: ॥ ஸம்ப க்ஷயோர்நித்யம் ஜாநந்தி ஸ்தோத்ரஸாஸ்த்ரயோ: । ஸாமர்த்யஸ் ஸ்வ நிர்ஜீவேஷு தஸ்மிந் ஹ: । யாதவேந்த்ரநித்யமோக்ஷஸாத்யாஹ்ந்தி ஸமர்த்தா:" இதி தத்வஸாக்ஷாத்கார்த்ருக்ஷிஷ்டாநஸக்திரிதி பாவ: த்ருஷ்டாந்தாலங்கார: ॥ ॥உரு॥

பதம் | உரை

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
ராஜஸபாவேந	ராசஸமென்கிற பாவனையாலே
பாவிதா:	பாவிக்கப்பட்டிருக்கிற
இதரஸுரா:	வேறு தேவதைகள்
மோக்ஷம்	மோக்ஷத்தை
ந தது:	கொடுக்கமாட்டார்கள்
{ சித்ரஸ்த திவஸகராணாம்	சித்திரத்திலெழுதப்பட்ட ஸூர்யர்களுடைய
லக்ஷமபி	இலக்ஷமும்
ராத்ரிம்	இரவை
பரிவர்த்தயிதும்	மாறும்படி செய்கிறதற்கு
நக்ஷமம்	ஸமர்த்தமாகாது

உ-வ்யா ॥ "க்ஷுத்ரதேவதா: மோக்ஷம் ந தது:" என்று சொன்னதனாலே மற்றதெய்வங்களை வேறாக ஆகமாட்டார்களென்று வ்ய

ஸ்பஷ்டமான அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார் கீழ் "ஸ்வத: நாந்யத்ராஸ்திஹ ஸ்தாணும்பை:" என்று மற்றொருவரும் ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்றும், வேதம்போலே ஸம்ஸாரஸமுத்ரோத்தாரணமுஞ்செய்வித்து மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டார்களென்றுஞ்சொன்னீர், ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள் ப்ரத்யேகம் ப்ரத்யேகம் ரக்ஷகராகமாட்டாமல் போனாலும் பலர்கூடிக்கொண்டு மோக்ஷங்கொடுத்து ரக்ஷிக்கலாமே, ப்ரத்யேகம் அசக்யமான ரக்ஷணத்தை பலர்கூடிக்கொண்டு செய்யவில்லையோவென்னில்; "ஸம்போதஸம்ஸ்ருஷ்டஜீவிநாம், ப்ரஜாவத்ரஸம்போகே, தன்னைத்தானே துதித்து" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஈஸ்வரர்களாக தாங்களையே தாங்கள் பாவித்துக்கொண்டிருக்கிற தேவதைகள் பலர் கூடினாலும் மோக்ஷங்கொடுக்க சக்தரல்லர்கள் பித்தியிலெழுதின ஸூர்யப்ரதீபங்களின லக்ஷமுங்கூடினாலும் ராத்ரியை நிவ்ருத்திக்கமுடியுமோவென்கிறார். ஸர்வஞ்சேதி। (யேஷாம் ஈஸ்வரஸாவேசநாவிநா:) பௌண்ட்ரகவாஸுதேவன் தன்னைவாஸுதேவனென்று பாவித்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே ஈஸ்வரனென்று தாங்களே பாவித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களான (ஈச்வரா:) தேவரீரைக்காட்டிலும் அந்யர்களான ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள் (மோக்ஷம்) அபவர்க்காக்யத்தை (நதததி) கொடுக்கமாட்டார்கள். (ஸுவைவர்ஷிவஸாராணாம்) பித்தியிலெழுதின ஸூர்யப்ரதீபங்களுடைய (லக்ஷேபி) லக்ஷமும் (ராத்ர்யாபவர்த்துயிதும்) இரவை நிவ்ருத்திப்பிக்கைக்கு (நக்ஷமம்) ஸமர்த்தமன்று. ஆகையாலே மற்றவேறொருவரும் உபாயமாகவும் உபேயராகவும் ஆகமாட்டார்கள், இத்தாலே "ஸமஸ்தஉபாயபூத:" என்று ஸமஸ்தஉபாயத்வத்தை வ்யக்தமாகச்சொல்லி ஸமஸ்தஉபாயத்வ உபாயஸ்தாபநம் பண்ணினபடி.

அ-ம் ॥ அக்ரஸ்ஸாக்ரஸ்ய வ
அஷ்டோபாஹாணாஹ ஸிஜ்ஞ ஹேதுராஜம் ।
தீரஜீ ண விபணேஷம்
அண்ணஸாமஹா ஜ தஜ்ஜ பாணர அணாஜம் ॥

छाया ॥ अच्युत रससागरस्येव
अहीन्द्रशयनाय निर्गलितस्वभावाणि ।
शक्नुवन्ति न विगणयितुम्
अनन्यसमहानि तव गुणरत्नानि ॥ ॥२६॥

व्या—१ ॥ (तीरन्ति) "शकेश्चयतरतीरपाराः" इति शक्यार्थे तीरादेशः. (रअणाअरं) "ष्ट्रार्त्तस्य ठः" इति नकारस्याभावं "लोपोऽपि" त्यादिना लोपे यश्रुतिकम्. ॥२६॥

व्या ॥ एतावता सकलकल्याणगुणाकरत्वोक्तम्. "निर्गुणं निरञ्जनम्" इत्यादिश्रुत्या प्राकृतगुणसामान्याभावप्रतिपादनेन पर्युक्तं सकलकल्याणगुणाकरत्वं सम्भवतो न संभवतीत्याह । अच्युतेति । (हे अहीन्द्र शयनाय अच्युत रससागरस्येव) क्षीरसागरस्येव, (तव स्वभावाणि) अचिन्त्यानि (अनन्यसमहानि) सजातीयसंबन्धविरहिणः अन्यैः प्राकृतजनं येषामेषाम्, अप्राकृतगुणानाञ्चेति यावत् समहानि = न्यासोपासन निष्ठानामेव उपायफलभक्तिविषयतया समहानीति भावः. अन्यैषांसमहानीति वा (गुणरत्नानि) गुणश्रेष्ठान्येव रत्नानि, शौर्यादिकं (विगणयितुम्) सर्वात्मना (शक्नुवन्ति) न समर्थाभवन्ति, योगिनः, श्रुतयो वा सागरस्थितानि रत्नानीव तवकल्याणगुणान् सर्वात्मना श्रुतयो योगिनो वा न शक्नुवन्तीति. "न तस्येशे कश्चन । तस्य नाम महद्यशः, स एव सर्वं वेदयोऽसिसोऽसि, अविज्ञातं विजानतां विज्ञातमविजानताम्, यस्यामतं तस्य मतं मतं यस्य न वेद सः, सो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्, सो अङ्ग वेद यदि वा न वेद, यतो वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह" इति । गोष्ठीपूर्णगुरवः प्राहुः— "न जायते त्वत्प्राकृतं सर्वं मयैव सर्वज्ञो वै । तव रत्नजातानि दत्त दत्त दयानिधे" इति. प्राकृत

[illegible]

பதம்	உரை.
[illegible]	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்குநாதனானவனே!
[illegible]	அம்ருதரஸத்தினுடைய
[illegible]	ஸமுத்திரம்போலேயிருக்கிற
[illegible]	தேவரீர ஸ்வரூபத்தினுடைய
[illegible]	தோஷமில்லாததாயும்
[illegible]	பெரியவிலையையுடையதாயும்
[illegible]	வேறு ஒருவர்களுக்கும் ஸுலபமில்லாததாயுமிருக்கிற
[illegible]	குணங்களாகிற ரத்நங்கள்
[illegible]	எண்ணுகிறதற்கு
[illegible]	சக்தியில்லை.

உ—வ்யா ॥ இவ்வளவாலே உபாயோபேயத்வகுணங்களைச்சொல்லி உபாயத்வத்தை ஸாதித்தார். மேல உபாயோபேயத்வ ஸௌந்தர்யாதிகுணவிசிஷ்டோபேயத்வத்தை ஸ்வீகரிக்கிறார், ஸூத்ரகாரரும் உத்தரபாகத்தாலே உபாயோபேயத்வங்களை தத்க்ரதுந்யாயஸம்ப்ரகாதிநிர்தேசபூர்வகமாக ஸாதித்தார் ஆழ்வாரும் ப்ரதமஶதகத்தாலே காரணத்வபரத்வாதிஸ்வாபதேசேந உபாயத்வத்தை ஸாதித்து, த்விதீயஶதகத்தில் ஸௌந்தர்யாதிகுணநிர்தேசேந உபேயத்வத்தை ஸாதித்தார். அப்படியே இவரும் ஸ்வரூபத: குணத: விக்ரஹதஸ்ஸௌந்தர்யாதிபேதேந உபேயத்வஸாதநம் பண்ணுகிறார் இதில உபயமீமாம்ஸாநுஸாரத்தை ஸங்க்ரஹித்துக கொண்டு ஸ்வரூபத: குணதஸ்ஸௌந்தர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் அபரிமிதமாய் அதிஸௌந்தர்யமான அம்ருதரஸஸமுத்ரத்திலுண்டானவைகளாயும், நிர்தோஷங்களாயும அநர்க்கங்களாயும் உத்க்ருஷ்டங்களாயுமான ரத்நங்களபோலேயிருக்கிற தேவரீருடைய ஸ்வரூபகுணங்கள் அஸங்க்யேயங்களாகவிருக்கின்றன, இப்படி ஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும அநுபவியாமல் க்ஷணங்கூட ஆறியிருக்கமாட்டேன, "ஶ்ருங்காரகுணாநுபாவநஸந்துஷ்டப்ருஶ்ரூதாஸே" என்று ருக்மிணியைபோலே தானுங்குணங்களிலீடுபட்டபடியைச்சொல்லுகிறார். । அம்ருதேதி ।

(ஹே அஹீந்த்ரபுரநாத!) திருவஹீந்த்ரபுரத்திலிருக்கும் ஜநங்கள் உன்னை நாயகனைக்கொண்டாடும்படி யென்னஸாம்யம்பண்ணினார்களோ, நானுமங்ஙனேயாகப் பெறுகிறிலேனென்கிறேனென்று கருத்து (அம்ருதரஸஸாகரஸ்ய) அம்ருதத்தினுடைய ரஸஸமுத்ரம்போலிருக்கிற (தவ) தேவரீர் ஸ்வரூபத்தினுடைய "ஆநந்தோऽஜரோऽம்ருத:" இத்யாதிஶ்ருதிகள் அம்ருதமென்று சொல்லிறறு. அப்படியே ருஷிகளும "அம்ருதஸ்யாஸ்வதஸ் ஸ்தாணோ:" இத்யாதிகளாலே அம்ருதமென்றுசொன்னார்கள். இதையநுஸரித்து "கடலினுள்ளமுதமே" ன்று ஆழ்வார் சொல்லி,

பின்னையும் நிரூபித்தது, ஸர்வஜ்ஞசக்கையாய் அதின்ரஸஸ்வா
தமானாப்போலே, ஸ்வாதுதமமாம் அதினுடைய ரஸம்போ
லேயிருக்கிறானென்றாய் “அமுதில்பிறந்தவின்சுவையே” என்று.
இவர் கேவலம் ஸ்வாதுதரமென்று சொன்னதுமாத்ரம்போராது, அ
துக்கு ஆவரிஷ்டமுஞ்சொல்லவேணுமென்று நினைத்து “ஸ்வாது
தரஸாகரவத்” என்று ஸாகரத்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னார்
ததாவரிஷ்டநாதிஹோமத்ரவ்யஸ்வரூபமாயிருக்கிறது ஸ்வ
ரூபமென்றபடி (நித்யஹோமஹவிராணி) நித்யம் – நித்யாநுஷ்டா
நங்களாயும், ஹவிராணி — ஹோதத்தான விலையையுடைத்தான, உப
யஸேவியுங்கொடுத்தாலும் அதுக்கு விலையாகமாட்டாதென்று
கருத்து. இத்தாலே ஹேயகந்தமில்லையென்று சொல்லித்தாயி
ற்று (ஈடநவஸ்தஹாநி) ஊத்ராகளுக்கு ஸ்தஹமில்லாததுக
ளான ஸ்ரேஷ்டரத்நங்கள் கருங்கடலிலிருக்குமத்தையொழிய கூ
ப்யாதிகளிலிராதாப்போலே ரத்நங்கள் சில்லரைத்தேவதைகளி
டத்திலிருக்கமாட்டாதிறே ஸ்வாதுதரஸாகரவத்ஸ்வரூ
பஸ்ய ஹோமத்ரவ்யத்வமும், ரத்நஸ்தாநகுணாநாம் ஹோமத்ரவ்யத்வமும்
வ்யஞ்ஜிதம். ஸ்வரூபத்தாலே குணங்களுக்கு அதிஶயம்போலே
குணங்களாலே ஸ்வரூபத்துக்குமதிஶயமுண்டென்று இரண்டு
த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் ஸூசிதம். (விஶேஷிதம் ஸ்வதோநகள)
“யஸ்மாத்ரநிஜயோரஸவ்யாநிவாத்ரூ । ததாகுணாஸ்
நதஸ்ய ஸ்வஸத்வயாநிவஸ்ரேணீ, வஷ்டாயாதேயஸ்ய கு
ணாநஶக்யாவக்தும் ஸஹேதோர்விஸவஷ்டதேவை । வதாதோ
வாயாரதிகொடிவகோஹவெஷரோகாவி விஶாஜவைதா:” என்
கிறபடியே குணங்கள் அணைநபபண்ணுகிறதற்கு ஶக்யங்களன்
றென்றபடி. இப்படிஸ்வரூபத்தாலும் குணங்களாலுமஹோஷ
ஹத்தனானவுன்னை அநுபவியாமல் எத்தனை காலமகன்றிருக்கக்
கடவேன், வ்யவஸாயஞ்செய்யலாகாதோவெனகிறானென்று கருத்து.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥௭௧॥

[illegible]

ணாநாம், ஸீமந்த: = பர்யவஸாநபூமி: ஸர்வகல்யா ணகுணாகரத்வாத். (க்ஷபிதத்ருஷ்ணாம்ஹோமோஹ:) க்ஷபிதா: ஸ்வபக்தாநாம், த்ருஷ்ணா: விஷயேச்சா:, அம்ஹாம்ஸி தத்பல பூதாநி பாபாநி மோஹா: தஜ்ஜநிதா: தேஹாத்மப்ரமாதயஶ்ச யஸ்ய ததா ஸ: "க்ஷபிதஸ்வபாபவிஜயோ ... " இத்யாதிநா ஸ்வயம்க்ஷபிதஶ்ருதி ஹாவ:. (ஶ்யாமஜலதஶ்யாம:) ஸஜலஜலத காந்தி:. "நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா" இதி ஶ்ருதிநிர்திஷ்ட:. நீலதோயத: மேக: தத்வத் ஶ்யாம இத்யர்த்த: ... ஶ்யாம: ... நீலதோயதவச்ச ஶ்யாமஶோபித ... (த்வம் நாம ஸ்மரதாம் ஸதா ஸாத்பவஸி) ஸர்வதா ஸ்மரதாம் ஸர்வகல்யாணகுணாகரம் ஸர்வத்ருஷ்ணாம்ஹோமோஹாதிரஹிதம் ஸஜலஜலதகாந்தி திவ்யமங்கலவிக்ரஹம் த்வாம் த்யாயதாமிதி ... ஸர்வதா ஸத் ... "ஸ்மர்த்ருஸாதாரணோ ... " இதிவத் ஸ்மர்த்ருஸர்வஸுலபோ ஸ்ரயணீயோ பவஸி. ॥௨௭॥

பதம். உரை.

பதம்	உரை
ஹே அஹீந்த்ரபுரதாமந்!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கதிபனே!
பூஷித	அலங்கரிக்கப்பட்ட
ஶ்ருதி	ச்ருதியாகிற (ஸ்திரீயினுடைய)
ஸீமந்த:	வகுடையுடைத்தானவனும்
ஸர்வகுண	எல்லாக்குணங்களுக்கும
ஸீமாந்த:	எல்லைக்கோடியானவனும்
க்ஷபித	போக்கடிககபபட்ட
த்ருஷ்ணா	ஆசையென்ன
அம்ஹ	பாபமெனன
மோஹ:	மோஹமென்ன, இவைகளையுடைத் தானவனும்
ஶ்யாமஜலதஶ்யாம:	நீலமேகம்போல் சயாமளனுமான
த்வம்	தேவரீர்

முநீநாம்	மநநம்பண்ணுகிறவர்களுடைய
ஹ்ருதயேஷு	ஹ்ருதயத்தில்
ஸ்புரஸி	விளங்குகிறாய்

உ-வ்யா ॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில் ஸ்வரூபத: குணதஶ்ச ஸௌம்யங்களைச்சொல்லி, இது முதல் விக்ரஹத: ஸௌம்யங்களைச் சொல்லத்தொடங்குகிறார். ஏ பிள்ளாய்! 'ஸஹஸ்ரஶ: பரநாயகனை நாமேயன்றோ ஸாக்ஷாத்பரவ்யூஹவிபவங்களாக அவதரித்திருக்கிறோமே, அவர்களிலொருவரை நாயகனாகப்பற்றலாகாதோ, என்னாலே ஸ்வாமிநியை அதிக்ரமித்து உம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷாதிகள் செய்யமுடியுமோவென்னில்' தேவரீர் தான் "ஸூர்யகோடிஸமப்ரப: ஸுவர்ணஜ்யோதிரிவாயதேக்ஷண: । ஶ்ரீமாநநந்தஸ்ய ஸமஸ்தஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸ்ருஷ்டா: ॥ ஸ்வர்ணஸூர்யஸமாஸ்ய:, ஸூர்யகோடிஸம: ஸுவர்ணஷொடஶாத்மஜாநாநாம் ஹ்ருதயேஷு ஸம்ஸ்தித:" இத்யாதிவேதாந்தவாக்யங்களில் "கண்கள் சிவந்து பெரியவாய்" இத்யாதிகளின்படியே ஸுவர்ணவர்ணனாய், ஆயதேக்ஷணனாய், பிம்பாதரனாய், நிரதிஶயஸௌந்தர்யலாவண்யயௌவநாத்யநந்தகுண ஸம்பூர்ணனாய், ஸர்வாதிஶாயிஸம்ஶ்லிஷ்டனாய், நீலதோயதஸந்நிபனாய்க்கொண்டு ஸாக்ஷாத்தெழுந்தருளியிருக்கிறீர், அதிலொரு ஸந்தேஹமில்லை. ஆகிலும் அவர் யௌவநாதிகாரமாயிருக்குமத்தனையொழிய ஸர்வாதிகாரமன்று; ஸர்வாதிகாரமானவுனைவிட்டு வேறே யாரை நாயகனாகப்பற்றும்படி யென்கிறார் (ஸ்ரீராஜ மண்டபமத்யே) ராஜாக்கள் ஸிம்ஹாஸநத்திலேயும் விஶாலமான பட்டணத்திலே வஸிக்குமாப்போலே ஸிம்ஹாஸநத்திலும் விஶாலமான திருமேனியில் ஸாக்ஷாத்தில் ஸர்வதா எழுந்தருளியிருக்குமாப்போலே "வைகுண்டே து பரே லோகே ஶ்ரீஸஹாயம் ஸுக்ஷ்மம் ஸர்வேஶ்வரம்" என்றுசொல்லுமான யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் "ய: ஸர்வஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மஸத்யஸர்வவ்யாபி ஸம்ஸ்தித:" என்று ஸர்வவிக்ரஹத்தியெல்லாவற்றிலும் குறைவில்லாமல் வஸிக்கிறீரென்றபடி (ஸந்நிஹிதஸ்ய ஶக்தி

ஸீமந்த:) பூஷித = பூஷிக்கப்பட்ட, ஶ்ருதிஸீமந்த: ॥ வேதா ந்தத்தையுடைத்தான, ஸ்வரூபஸ்திதாநாபேக்ஷயா விக்ரஹஸ்திதாநம் வேதாந்தத்துக்கு பூஷணமென்றபடி. ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும்போது “ ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபம் ” என்றார். விக்ரஹத்தைச்சொல்லும்போது பூஷிதஶ்ருதிஸீமந்த: என்றார் இங்கு பூஷிதஶ்ருதிஸீமந்த: ” என்று சொன்னத்தாலே ஒரு ஸ்த்ரீயினுடைய ஸிந்தூராலங்க்ருதமான ஸீமந்தத்துக்கு பூஷணமாக ஐந்த்ரநீலரத்நபூஷணமிட்டாப்போலேயிருக்கிறது திவ்யமங்கலவிக்ரஹமென்கிறபடியை ஸூசிப்பிக்கிறது இத்தாலே “ஸ்வரூபாத்ஸ்வாநேகாநேகருபமாத்யேயம்” என்கிறபடியே திருமங்கையாழ்வாரைப்போலே இவர் விக்ரஹத்திலீடுபட்டாராயிற்று (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாதிஸீமா) ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வாதி கல்யாணகுணங்களுக்கு எல்லைக்கோடியான, ஸமஸ்தகல்யாணங்களுமிங்கே தங்கிக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. (க்ஷபிதகலுஷதோஷமோஹா:) க்ஷபிதபோக்கடிக்கப்பட்ட கலுஷதோஷமோஹாதி துர்குணங்களையுடைத்தான, “ஸிதிகலுஷயாந்ஸ்திதிகலுஷ ஸம்ஸாரா: । க்ஷீணகலுஷாஸ்தநுஸம்யக்துர்வாஸநா:” என்கிறபடியே யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தில் ஸமஸ்தாஜ்ஞாநாதிதோஷங்களை நிவ்ருத்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறானென்றபடி. (யோகிநாம் ஹ்ருதயேஷு) யோகிகளுடைய ஹ்ருதயங்களில் (ஸ்திதவஸி) “ஜ்யோதிர்மயம்பரம், ஸநாதநம் ஹ்ருதயேஷு நிவிஷ்ட:” என்று ஸகலசேதநருடைய ஹ்ருதயத்திலிருந்தபோதிலும் ஸ்வஸம்பந்திகளுடைய ஹ்ருதயங்களிலேதானென்றபடி. அப்படி ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருந்தபோதிலும் அவிஷயமாகையாலே ஸகலஜநவிஷயதானன்னை தேவரீரையே நாதனாகப்பற்றினேனென்றபடி. ॥௨௭॥

௭-ம் ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥௨௮॥

ஶ்லோக ॥ [illegible] ஶ்ரீவத்ஸ꞉
[illegible] ஶ்ரீவத்ஸ꞉ ।
[illegible]
[illegible] ॥௨௮॥

[illegible] ॥௨௮॥

[illegible]

[illegible]

॥உ௮॥

பதம். உரை.

[கம்	தேவரீர்]
{ ஶுபலக்ஷண	சுபலக்ஷணமான
{ ஶ்ரீவத்ஸ:	ஶ்ரீவத்ஸத்தையுடையவனும்

நிர்முக்த	விடப்பட்டிருக்கிற
விரஹக்ஷண	விரஹத்தையுடைத்தாயிருக்கிற
ஸ்ரீ	இலக்ஷ்மியை
வத்ஸ:	மார்பிலுடையவனும்
ரண	யுத்தத்தை
கேளந	லீலையாகவுடைய ராமனுடைய
ஸமீப	ஸமீபத்தை
கத:	அடைந்தவனும்
உத்தம	அதிகமானபராக்ரமத்தையுடைத்தான
கருடநதீ	கருடநதியினுடைய
தீரவந	கரையிலிருக்கிற காட்டினுடைய
ஸமீப	ஸமீபத்திலிருக்கிற
கஜ:	ஆனைபோலிருக்குமவனுமாக
ஶோபஸே	விளங்குகிறீர்.

உபமா ॥ அழகுள்ளவொரு உத்தமகஜமானது அத்ருஷ்டி யமான வசையோடே நதீதீரவநத்தில் ஸ்வைரஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டுவிளங்குமாப்போலே, பிராட்டியோடே விளங்குகிறு யெனகிறூ । ஶோபஸே (ஶோபலக்ஷணஶ்ரீவத்ஸ:) ஶோபத்துக்கு ஹேதுமான ஸ்ரீ வத்ஸமென்றும் மருவையுடையவனுய், மருவானது லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்துக்கு மடையாளமாக விருக்கிறதென்றபடி யதா, ஶோபமான லக்ஷணத்தையுடைய மருவையுடையவனென்ன வுமாம திருமருவை ஸேவித்தவாறே உபயவிபூதியுமவனிட்ட வழக்காயிருக்குமென்று நிஶ்சயிக்கலாமிறே. உத்தமஜமும் ஶோப லக்ஷணமாயும் ஸ்ரீ உத்தாயுமான சுழியை யுடைத்தாயிருக்கும வத்ஸமென்று ஆனைச்சுழிக்குப்பேரென்று பெரியோர்கள் சொல லுகிறூர்கள் (நிர்முக்தவிரஹக்ஷணஸ்ரீ வத்ஸ:) நிர்முக்த = விடப்பட்ட, விரஹக்ஷண = விரஹக்ஷணத்தையுடைத்தான, ஸ்ரீ = பெரியபிராட்டியை, வத்ஸ = வக்ஷஸ்ஸிலுடையவனை, ‘‘உரோவத்ஸஞ்ச வக்ஷஶ்ச’’ த்யமர: ‘‘அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா’’ என்று க்ஷணங்கூட விரஹத்தை ஸஹியாமலிருக்கிற

பிராட்டி நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே ஸர்வ்வஸ்வாமித்வமுடை யிருப்பனென்றபடி. யதா, வக்ஷஸ்தலத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணும் பிராட்டியிடத்திலன்பை யுடையவனென்னவுமாம். சந்த்ராவதேசத்தில், இவனை வரனாக வரித்தால் ஒருநாளும் பிராட்டியைப்போலேலகைவிடானென்று விச்வஸிக்கலாமென்றபடி. ஸர்வ்வமும் வலையோடே கூடிக்கொண்டிருக்குமென்று ஸ்ரீமத்வத்தாலே ஸூசிதம். (ரணதேவதஸ்யமதக:) ரணத்தை தேவதமாக லீலையாகவுடைய சக்ரவர்த்தித் திருமகனுடைய வடிவத்தையடைந்தவனை, "ராவணோராக்ஷஸாம்சேஷ்டம் ஸ்ரீயாப்ஸிதோபாநம்" என்று ரணத்தை லீலையாகவுடையவன் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுகையாலே அவனை ரணதேவதனென்று சொல்லப்பட்டது. ரவோ வீரனுடைய ஸந்நிதிக்கு ஸமீபத்தில சதுஃச்லோகஸந்நிதியிருப்பதாலே "ரணதேவதஸ்யமதக:" என்றார். "உத்தரத்ர தேவத்ர ரசேந ஸிம்ஹாஸ" என்கிறவிடத்தில் க்ஷத்ரிய ஸாமாந்யமிருப்பதாலே ஜாநகீசத்ரியும் க்ஷத்ரியனென்று சொன்னதுபோலே, வீரஸந்நிதியிலிருப்பதாலே சதுஃச்லோகிக்கு வீரக்ஷம்ஸூசிதம் வீரமஜ்ஜமும் ஸர்வ்வஸாரஜத்திலிருக்கு மத்தனையொழிய க்ஷத்ர ஸரஸ்வதிருக்கமாட்டாதிறே. யதா, வியாஸம் ஸமக்ஷம் தஜதி ஸவிய:, மஹாபகநீதிரத்திலுண்டானதாயும் விஜயையோடே கூடிக்கொண்டிருக்கும் மஜமாக விளங்குகிறீர், விஜயையென்று மஜானத்துக்குப்பெயர். மஹாபகநீதீரவனத்தில் தனக்கு ஸம்பந்த ஸமுத்ராதிகளோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி ஸமர்வானும் மஹாபகநீதீரவனத்தினுடைய ஸமீபத்தில் வஸிக்கிறனென்றபடி. (உதுமஹாபகநீதீரவநஸவியமஜ:) உதும = உபய ஸமிப்வாஹமத்தையுடைத்தான, மஹாபகநீதீரவந = மஹாபகநதிக்கரைச்சாட்டிணுடைய, ஸவிய = ஸமீபத்திலிருக்கும், மஜ: = மஜமாக, (சோபஸே) விளங்குகிறீர் ஆனைபபேடு ஆனையோடே சேர்ந்திருக்குமாப்போலேயும், பிராட்டியோடே நீர சேர்ந்திருக்குமாப்போலேயும், நான் தேவரீரோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டாவோ? நீர வீரனாகவிருக்க, நான வீரபத்நியாக விருக்கவேண்

ண்டாவோ? « தீர்யதாநாம் நதர் தராவ்ருதிஜந்ராஹாரவல: । அ விஜ்ஞாயவிதர்ஹ்ஹ்ருதயோஸ்யாயிவேதேவ்ருஹோ:" என்று உக்த ஸ்திதிருமகனபோலே வார்த்தஞ்ஞன்றோ. ஸாதிக்கு அடங்கின ஜட படிபோலன்றிகக்கே, வநஜம்போலே ஸ்வதஞ்ஞனன்றோ ஶர்ஙகை யினுடைய மாஸவர்விவாஹத்துக்கு ராஜ்நீ தீரம்போலே, ஶர்ஙநதீதீரம் என்னுடைய மாஸவர்விவாஹத்துக்கு யோக்ய மன்றோ. வஸ்த்ராத்தீரத்தில் பிராட்டியைப்பிரிந்த நீ பட்டபாடெல லாம் ஶர்ஙநதீதீரத்தில என்னைவிட்டுப்பிரிந்த நீ படவேண்டியி ருக்க, (ஸௌஹ்ரே) மிகவும விளங்குகிறீர். இது என்னுடைய பாக்யமோவெனகிறுரென்று கருதது ॥௨௰॥

ஶ்லோ ॥ அஉரோரஜோவ்வணமிஅம்
அஹிந்த³வுரணாஹ அஹிமஅம் அணங்கரூவம் ।
ணிச்சம் ஸஹாவஸித்³த⁴ம்
ஸவ்வஇ ஸரிஸஹிஅம்ஸவ்வஹம் (ஹிஅம்) தஹரூவம் ॥

ச²ாயா ॥ அகடோர யௌவநஸ்ப்ருஷ்டம்
அஹீந்த்³ர புரநாயகாபி⁴மதமநங்க³ரூபம் ।
நித்யம் ஸ்வபா⁴வஸித்³த⁴ம்
ஸர்வஸ்ய ஸத்³ருஶஹிதம் ஸௌம்யம் (ஸர்வம்) (ஹிதம்)
தவரூபம் ॥௨௧॥

வ்யா—க்²யா ॥ (ஜோவ்வண) "ஜுஷ்டேஜு"இதி யஸ்ய ஜகார: "ஸௌவர்ணம்" இதி ஔகாரஸ்ய ஓகார:. "கேதகாதி³"ஷ்விதி ஸ்யாதி³ஷு "ஸம்யோக³"இதி ஓகாரஸ்ய ஸ்வரூபே ஸ்வ: அஸ்மிந் ஸாமாந்யஸ்வரூபே ஸ்வ: கேவலஸ்வஸாமர்த்²யம் ஸித்³தா⁴ந்த: ॥௨௧॥

வ்யா ॥ நித்யயௌவநாத்மகத்வம் ஸர்வஸாதா⁴ரணத்வ திவ்ய ஸௌந்த³ர்ய விஶிஷ்டரூபம் வர்ணயதி । அகடோரேதி (ஹே அஹீ

ஸ்து வாராநாய' தவார்த்வம்) ப்ரத்யுத்கமவிக்ரஹ: (ஸகாரோர யளவநவழிதம்) ஸகாரோரம் ஸாரோரகாபவ்யாபாரஹிதம், நித்யஸவநஶாலீத்யர்த்த:. அத்ர "பாவாஸாவாஸா" இதி ஶ்ருதி:. வஜ்ராங்குஶாதிவத் ந்ருத்யஸ்ய பாணிந்யாவிவக்ஷயா "விஶேஷணம் விஶேஷ்யேண பஹுலம்" இதி விஶேஷணஸமாஸ: பவநதிஷ்ட்ஷாநாம் க்ருதார்த்யம்; கிஞ்ச, தாபஶைவிக்ரஹஸ்வபாவ:. தப்தவநஸ்ய நித்யத்வாத் அஶேஷதோஷதூஷிதே வதே காம்ஸ்யாநாம் தாராவிதேவலக்ஷணத்வேதேவ; யாவத யேஷ்வேஷாம் ஶ்ருதாந்த திஷ்டா வணார் (நித்யம்) தத்ரகாஶிகம் (ஸ்வாபஸ்விஶம்) ஸ்வஸம்ஸ்வஸ்விஶம் "ஐஶ்வர்யஸ்பதாஹி ஸதோர தேஹ:" இத்யுக்தே:. அதஏவ (அநாரதவம்) நிரவயிகா நந்தாரதவஸ்ய தத்வேவாநாதநணம், அநிஷ்டாவஸாமீராதி வ்யாவதந்தேஶவத்ராகம் க்ருத்வஸ்யகவ பாவ்யஸ்வாதிதிரவீ விக்ரஹாஶேராநாரதவ்யம். அதஏவ (அஹிஷ்டம்) ஸ்வஸ்யாநேந்த்ய ஷாணீஶோமத்ஸம் ஸ்வரதவத்வோவாநாக்தமகோ க்யஸ நேத்ய ஷா ஸ ஹி ஸ தஸ்ய ஸ்தி தி வே ஸ ஹ ஸ த ஸ்யே த, ஸ்வ ர த வ ஸ்ய நி த்ய நி ர வ யி கா ந ந் த ம ஸ ஸ ந்த ஹி ஸத்ஸம்பந்தே. ஸவஹஸ்ய ஸவஹஸ்ரவிஶிஷ்டகாநந்தவஶோ வாலேகந வர்ஸ்ணவிஶகாஸ, ஸாவாஸிஷ்டரதவஸ்ய ஹ்ராணா ஹிஸிவஶஸ்வரதவாநந்தம் பாயிகா. (ஸ்வதிமிதஹிதம்) ஸநந்தப்ராபவிஸ்வேஸ்நாதிஹி: வத்ஜிதம் (ஶாஸம்) ஜேயவ த்யநீகம் ஹிதஜிதிவாமோ, ஹிதம் ஸவஹநாநந்தம். ஸா வத்ஜிவாமோ ஸவஹஸாவகாம ஸாவஜேதஸ ஸாவேவ ஸா வத்ஜிதம் (ஶ்ருதிபதே) "ஶ்ரீகர்வணம் தஶேஷ வர்ஷாஸ், தஸ்யஜேத்யஸ்ய வாராஷஸ்யரதவம், யதா ஶாஹாரஜ நம்வாஸ:, ஸவதவரதவஸம்ஸ்யாநம், ஸவஹாஸ்யத்யஜேஷம், தேநாஸ்யதவரேணாஹம்" இத்யாதிஷா ஸவ்யாக்ருதகேநா கஶஹவஶ்யகேந விஸ்வாயாராதயா ஶாஹாஶயதயாஶவ ஹிஸ ஜிதிஹாவ: "ஸர்வத்ர ஜீவத்யஜேத நித்யஸவநஸ்வாவஶாவண் ய்யோஶ்ரதோதயி" இத்யாதிகஜிஹாநாஸேஸயம். ॥௨௬॥

பதம்	உரை
ஹே அஹீந்த்ரபுரநாத!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு நாதனானவனே!
கௌமாரம்	பாலயாவஸ்தையிலுள்ளதாயும்
யௌவநஸ்ப்ருஷ்டம்	யௌவநாவஸ்தையிலிருப்பதாயும்
நித்யம்	நித்யமாயிருப்பதாயும்
ஸ்வேச்சாவிததம்	உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே விததமாயும்
அநுரூபம்	(உனக்கு) அநுகுணமாயும்
ஸுபகம்	போக்யமாயும்
ஸூரிஸேவிதம்	நித்யஸூரிகளினாலே பூஜிக்கப்பட்டதும்
ஸாரம்	ஸாரமானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
ரூபம்	திவ்யமங்கள விக்ரஹமானது
ச்ரூயதே	ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது

வ்யா ॥ ஹாநிவ்ருத்தி யோக்யாகாரமாயிருந்தாலும், ஸர்வத்ரவ்யங்களும் ஸங்கல்பமாத்ரஸாத்யமான விக்ரஹம் ஏற்படுத்திருக்கும்படியான ஸாரரூபத்தைப்பற்றலாகாதோ வென்னில்; நித்யவிததமானத்தையுடையதாய, ஸ்வாபிமதாநுரூப நித்யநிரவத்ய நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதி குணங்களையுடையதாயும் ஸாரரூபமாயுமான தேவரீருடைய ஸர்வாஸாதாரண விக்ரஹம் ஸூரிஸேவ்யமாயிருக்குமதனை யொழிய, ஸர்வஸேவ்யமாயிருக்காது. பின்னும் வெகு ஸௌலப்யமாயிருக்குமதனை போக்கி கண்ணாலே கண்டதுமில்லை ஸாரஸங்க்ராஹியான முதல ரஸத்தை விட்டு ஆகாசஸஞ்சாரியான காகரஸத்தைத் தேடுவாரைப்போலே, “ஸர்வாதிசாயி ஷாட்குண்யஸம்ஹிதம் ரூபமேவமேவ” என்று ஷாட்குண்ய பூர்ணமாயும் வ்யக்தஸ்வருபமாயுமான ஸர்வரூபத்தை விட்டு, ஸ்வப்ரத்யக்ஷமாயும் வெகுஸௌலப்யமான ரூபத்தைப்பற்றுவாருண்டோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்

கிரா. அக்ஷரோரேதி (அக்ஷரயௌவநஸ்திதம்) கௌமாராவஸ்தையை போய் யௌவநாவஸ்தையை வந்ததென்றில்லாமல் நித்யயுவாவாக விருப்பனென்றபடி "அக்ஷரயௌவநஸ்தித" மென்று துவக்கத்தில் யௌவநத்திலீடுபட்டபடி. "வ்யூடோரஸ்கோ வ்ருஷஸ்கந்த:" என்று சொல்லப்பட்ட வ்யூஹையான ஶ்ரீவத்ஸாங்கணன் "தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ" என்று துவக்கத்திலவனுடைய யௌவநத்திலீடுபட்டால், "யுவா குமாரம், யுவதிக்குமாரிணீ" என்கிறபடியே யுவதியானவிவளீடுபடாமலிருப்பளோவென்று கருத்து (ஹே அஹீந்த்ரபுரநாத) திருவஹீந்த்ரபுரத்துக்கு நாயகனே ஸ்வாமிந் ' பாரமேஶ்வர பார ஸ்வஜநாபேக்ஷ்யே. அஹீந்த்ரபுரத்திலிருக்கும் ஜநங்களுக்கு நீர் நாயகனாயிருக்க, எனக்குமாத்திரம் நாயகனாயிருக்கக்கூடாதோவென்கிறாரென்று கருத்து (அஸிதம்) உனக்கும் ஸ்வாமிகளுக்கும் ஸூர்யாதிகளுக்கும் அஸிதமான "ஸர்வதஸ்ஸம்ப்ருத ஶோபிதஸ்வஸ்திகதாரம் ரூபம்பர்யுஷிதம்" என்கிறபடியே ஸர்வாபேக்ஷயா ஸௌந்தர்யாதிகளாஸிதமாயும் "ஸர்வ வாக்ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ:" என்கிறபடியே ஸர்வைஸ்வர்யாபேக்ஷயா உபாஸ்யகுணாஸிதமாயிருக்குமென்றபடி (அநாதிரூபம்) அநாதிமானான, ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபத்துக்குத்தகுதியான, ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வம் ஶுத்த விக்ரஹத்தையுடையவனென்றபடி. (நித்யம்) அவதாராதி விக்ரஹம்போலே தாற்காலிகமாகவிராமல் நித்யமாயிருக்குமென்றபடி. (ஸ்வாபாவிகம்) அகர்மவஶ்யமாய் (ஸர்வஜ்ஞஸ்தம்) நித்யஸூரிகளாலே பூஜிதமாயும் (ஸாவம்) ஸாவயவமான, "ஸர்வதஸ்ஸர்வகந்த:" என்று ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாவயவம்போலே விக்ரஹமும் ஸாவயவமாயிருக்குமென்றபடி (தவரூபம்) தேவரீருடைய ரூபமானது (ஶ்ரூயதே) "ஶுத்தஸத்த்வம் தமஸ: பரஸ்தாத்" இத்யாதி ஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது ஶ்ருதிகளாலே கேட்டோமேயல்லது கண்ணாலே கண்டதில்லையென்றபடி ॥௨௯॥

உ-ம் ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ௧௦ ॥

[illegible] ॥ ௧௦ ॥

வ்யா ॥ [illegible] ॥ ௧௦ ॥

வ்யா ॥ [illegible]

कारेण तद्वृत्तिजन्यविग्रहे अच्युत सन्निधेयानीतिहासः । त-
थैवाभिहितं भगवता पराशरेण "आत्मानमस्य जगतो निर्लेपमगु-
णामलम् । बिभर्ति कौस्तुभमणिस्वरूपं भगवान् ह-
रिः । श्रीवत्ससंस्थानधरमनन्तेन समाश्रितम् । प्रधानं
बुद्धिरप्यास्ते गदारूपेण माधवे । भूतादिमिन्द्रिया-
दिं च द्विधाहङ्कारमीश्वरः । बिभर्ति शङ्खरूपेण शार्ङ्ग-
रूपेण च स्थितम् । पञ्चरूपा तु या माला वैजयन्ती गदाभृ-
तः । सा भूतहेतुसङ्घाता भूतमाला च वै द्विज ।
चलत्स्वरूपमत्यन्तं जवेनान्तरितानिलम् । चक्रस्वरूपं च
मनो धत्ते विष्णुकरे स्थितम् । यानीन्द्रियाण्यशेषाणि
बुद्धिकर्मात्मकानि वै । शररूपाण्यशेषाणि तानि धत्ते
जनार्दनः । बिभर्ति यच्चासिरत्नमच्युतोऽत्यन्तनिर्मलम् ।
विद्यामयं तु तज्ज्ञानमविद्याकोशसंस्थिते"त्यादि ॥२०॥

பதம்.	உரை
हे अच्युत!	ஏ அச்சுதனே!
प्रधानं	ப்ரக்ருதியும்
तस्य	அந்த ப்ரக்ருதியினுடைய
विकाराः	விகாரங்களான மஹத அஹங்காரம் முதலியவைகளும்
पूरुषः	ஜீவனும்
इति	என்று
श्रुतौ गण्यमानाः	வேதங்களாலே எணணப்பட்டிருக்கிற
समस्ताः	ஸமஸ்தங்களான
अर्थाः	சேதநாசேதநரூபமான பதார்த்தங்கள்
तव	தேவரீருடைய
परवासुदेवरूपे	பரவாஸுதேவசரீரத்தில்
भूषणास्त्ररूपाः	ஆபரணங்களாயும் ஆயுதங்களாகவு மிருக்கிறதுகள்

வ்யா || அப்படியே ஸர்வதத்த்வங்களும் உன்திருமேனிக்கு லக்ஷணாஸ்வரூபமே இருக்கிறதுகளென்பதும் ஶ்ருதிகளாலே சொல்லப்படுகிறதத்தையேயல்லது, கண்ணாலே கண்டதில்லையென்கிறார் । த்ரிகுணமிதி । (ஸத்வாதி த்ரிகுணம்) ப்ரக்ருதியென்றும், (தஸ்யவிகாராঃ) மஹதாதிவிகாரங்களென்றும், (புருஷ இதி) ஜீவன்களென்றும் (ஶ்ருதிவாக்யாநாঃ) ஶ்ருதிகளாலே எண்ணப்பட்டதான, (ஸர்வதத்த்வாঃ ஸர்வதாঃ) ஸர்வதத்த்வங்களும், சிலர் தத்த்வங்களை ஏறவும் சுருங்கவும் சொல்லுகிறார்கள், அதெல்லாம் வேதவிருத்தங்களாகையாலே அநாதரணீயங்களென்று தாத்பர்யம் (தவ ரூபஸிந்தூபமே) தேவரீருடைய ரூபத்தில் (லக்ஷணாஸ்வரூபமாঃ) "ஸர்வதத்த்வமயஸ்ய ஸர்வாத்மந தித்ருதாঃ, புருடன மணிவரமாகப் பொன்னும் மூலப்பிரகிருதிமருவாகமானதண்டாக" இத்யாதிகளபடியே சிலது லக்ஷணங்களாயும் சிலது தத்த்வங்களாயுமிருக்கிறதுகளென்று [ஶ்ருதயஸ்ஸர்வ] வேதங்களாலேயன்றோ சொல்லப்படுகிறது. "ஶ்ருதயஸ்த" இத்யஸ்ய ப்ரதிவசநாகோத்தஸ்யாநாஷ்டம் ஶ்ருதயஸ்தே இதிவசநவ்யத்யாஸঃ க்ருதঃ, இப்படி தத்த்வங்கள லக்ஷணாஸ்வரூபங்களாயிருப்பதும் ப்ரத்யக்ஷமன்று, மேலும், ஸர்வகல்யாணகுணநிதியாயும் ஸர்வதத்த்வாஶ்ரயமுமான தம்முடைய திருமேனியை, ஸர்வஸத்த்வங்கள் உலராநிற்கச்செய்தே கடலிலே ஶேஷஶயநம் பண்ணுமாப்போலே, நான் கிடந்து துடிக்க நித்யஸூரிகளுக்கே அநுபாவ்யமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனை நாயனைப்பற்றலாமோவென்கிறாரென்று கருத்து இங்கு ரூபவைஸாத்ருஶ்ய ப்ரத்யக்ஷாநாதரணீயங்களுஞ்சொன்னது ப்ரபத்திக்கு உபலக்ஷணம் ||

மூ || ஜிதந்தே ஸ்தூல

ஶ்ரீவத்ஸ விஶ்வஶ்ரீபாஹுகேஶ |

ஸர்வரூபதமோநாஶ

ஸாஹஸ்ரவக்த்ராண ஸர்வாய ஶரணாய || || ௩௧ ||

ச்சாயா ॥ முஞ்சதி [நியுங்க்தே] [illegible]
நிக்ஷிப்தவிபக்ஷநிஷ்டுரபராக்ரமகுணாஃ ।
ஸம்ஸ்தாபிதபரபக்ஷாஃ
ஸாமந்தபரித்ராணஸங்க்ஷமா க்ஷத்ரியாஃ ॥ ॥௧௯॥

வ்யா — வ ॥ [illegible] ॥௧௯॥

வ்யா ॥ [illegible] ஸம்ஸ்தாபிதபரபக்ஷாஃ [illegible] நிக்ஷிப்தவிபக்ஷநிஷ்டுரபராக்ரமகுணாஃ [illegible] ஸம்ஸ்தாபிதபரபக்ஷாஃ [illegible] (ஸாமந்தபரித்ராண [illegible]

ஸத்த்வாः) ஸாதூநாம் ஸதாம், பரித்ராணம் பரிபாலநமேவ, ஸத்த்வம் = ப்ரயோஜநம் யேஷாம் தே துஷ்க்ருதிநாஶாநாம் ஸ்வஸங்கல்பக்ருத ஸாத்யதயா ஸாதுபரித்ராணமேவாவதாரஸ்ய ப்ரயோஜநமிதீமே (அவதாராः) விபவாவதாராः. (த்வத்தः) பரவாஸுதேவ வ்யூஹாதிரூப ஹரிவிஶேஷாத் த்வத்தः, ப்ராதுர்பவந்தி (ப்ரபவந்தி) ஆவிர்பவந்தி. துஷ்டநிக்ரஹஶிஷ்டபரிபாலந தர்மஸம்ஸ்தாபநாத்யநேகப்ரயோஜநே அவதாராக்யஸ்ய ப்ரபாவஸ்யைவ ப்ராதுர்பாவாத் ஸத்த்வோத்தர தத்வஜ்ஞ திஹா ஹ: “பரித்ராணாய ஸாதூநாம் ஸம்ரக்ஷணாய” இத்யாதிகீ ஹாநேர்ஸந்தேஹம் ததாச வதாரப்ரபவிஶேஷேண விஶேஷிதத்வாதேவவிபவாவதாராணாம் ப்ரதாநமுக்தம் த்வ ச ப்ரயிகம் ச ப்ரயோஜநமிதி ஸூசிதம் ॥ ॥௬௧॥

பதம்.	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
நிக்ஷபித	போக்கடிக்கப்பட்ட
விபக்ஷ	சத்ருக்களுடைய
நிஷ்டுர	க்ரூரங்களான
பராக்ரமா:	பராக்ரமத்தையுடையவைகளும்
ஸம்ஸ்தாபித	ஸ்தாபிக்கப்பட்ட
பரமதர்மா:	உயர்ந்த தர்மங்களையுடையவைகளும்
ஸாது	ஸாதுக்களுடைய
பரித்ராண	இரக்ஷிப்பதையே
ஸத்பலா:	நல்ல பலமாகவுடையவைகளுமான
அவதாரா:	அவதாரங்கள்
த்வத்த:	தேவரீரிடத்தினின்றும்
ப்ரபவந்தி	ஆவிர்பவிக்கிறதுகள்

வ்யா ॥ இப்படி பரவ்யூஹாதிகளைப்பற்றாமல் போனாலும் ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாய் வந்தவதரித்த விபவ

த்தை நாயனுக்குப்பற்றலாகாதோவென்னில், ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருத்விநாஶ தர்ம ஸம்ஸ்தாபநாதிகார்யங்களை யுத்தேஶித்தன்றோ ப்ரவ்ருத்தித்ததுகள், தத்கார்யாவஸாநே "விவேஶ வைஷ்ணவம் தேஜஸ்ஸஶரீரஸ்ஸஹாநுக:" என்று தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்து எழுந்தருளிப்போகையாலே அவர்களும் முக்தரென்கிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். நியுங்க்தி। (ஹே ஸுதர்ஶந! நிக்ஷபிதவிபக்ஷநிஶாசராக்ஷௌஹிணீ:) நிக்ஷபித, நிதராம்க்ஷபித = ஸமூலமாகப்போக்கடிக்கப்பட்ட, விபக்ஷ = ஶத்ருக்களுடைய, நிஶாசராக்ஷௌஹிணிகளான, ஸமராவஷ்டம்பகாரிகளானவென்றபடி. ஶார்ங்கிணா—ஶார்ங்கத்தையுடையதான, வ்யாக்ர ஶார்ங்கமேபோலே ராக்ஷஸர்களுடைய ஶார்ங்கமே ஸமராவஷ்டம்பகாரியாகையாலே அந்த வ்யாக்ரத்தைத் தேடித்தேடி நிராகரிக்குமாபோலே விஶ்ரவணவாஹநவ்யாஜேந வந்ததுக்கெழுந்தருளி விராதப்ரப்ருதி ராவணபர்யந்தர்களான ராக்ஷஸர்களை "ஜிஹ்மம் ஜிஹ்மம் ஶரௌக்ஷும் ப்ரஹ்ருஷ்டம் ஶஸ்த்ரசீவிதம்" என்று ஸஶேஷமாக நிராகரித்ததுகளென்றபடி (ஸம்ஸ்தாபிதவரயுகை:) ஸம்ஸ்தாபித = ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, வரயுகை: = உத்க்ருஷ்டயுகங்களையுடைத்தான, விஶ்ரவணவாஹநாதிரூபயுகங்களையுடைத்தான, நிவ்ருத்தியுகங்களையுடைத்தான வென்னவுமாம் ஶரணாகதரக்ஷணயுகத்தைச்சொன்னதாகவுமாம் (ஸாதுபரித்ராணதக்ஷை:) ஸாதுபரித்ராண = உபாஸகபரித்ராணத்தை, ஸாது: உபாஸக இதி வ்யாக்யாதம் தக்ஷை: = உத்யமமானவுடைத்தான, தக்ஷஶப்தத்தாலே அவதாரத்துக்கு ஸாதுபரித்ராணமே ஶீக்ரமம் விபக்ஷநிரஸநம் ப்ராஸங்கிகமென்று சொன்னபடி ஸஜ்ஜநரக்ஷணமே ப்ரதானம் ஶத்ருநிரஸநங்கூடலாமிறே (அவதாரா:) ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்கள். (த்வத்த:) தேவரீரிடத்தினின்றும் (நிர்யாந்தி) நிர்கச்சந்தி வெளிப்புறப்படுகிறதுகள், உத்பந்நங்களென்றபடி. ஸர்வாவிர்பாவ வ்ருத்த்யாதிகளுக்கு ஹேதுகாரணமாக ஆழ்வார்கள் ஸாரூப்யத்தைக்கண்டு போந்தார்கள். இவர் திருமங்கையாழ்வாரைப

போலே ஸ்வைரத்திலுற்றதாலே தேவதாந்தர ஸமாஶ்ரயணீயர்களுக்கு மூலமாகச்சொல்லுகிறார். இப்படி ஸர்வமொருகாரியத்தையுத்தேசித்து அவதரிக்கையாலே காரியாவஸாநே தன்னடிச்சோதிக் கெழுந்தருளிப்போகையாலே அவர்கள் நாயனாகமாட்டார்களென்று பரத்வத்திலும் இவ்வளவாலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளான தேவர்களில் தமக்கு அதிகாரமில்லாமையாலே ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனத்திலிருக்கும் ஸ்வாமித்வ நாயகனைப் பற்றினென்று சொன்னோம். ஆழ்வார் ராமாவதாரத்திலுற்றதாலே "கற்பார் இராமபிரானையல்லால்" என்கிற திருவாய்மொழியில் மற்றவவதாரவிஶேஷங்களையும் ராமாவதாரஶேஷமென்று அநுஸந்தித்தாப்போலே இவரும் தேவநாயனிடத்திலுற்றதாலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளையும் தேவநாயஶேஷமாக அநுஸந்தித்தாராகவுமாம். ॥௧௧॥

மூலம் ॥ ஹரிஶ்ரீவஸ்ரீஶ்ரீஸாரஜ
ஹரிகுஜக ஹ: ஸுஜநூவரவெரணோ ।
காலெ உாஸஜணாணம்
கணவணெணாஹாவஶீஷணகாரணாரவெஷா ॥௧௨॥

பாடம் ॥ ஹரிஶ்ரீ ஸஉ க்ஷநிஜாஜ்ஞி
ஹரிதாயரோநஹஜதெம்ஷ வாஸ்ரவயஞ்ஞ: ।
காலெ உாஸஜநாநம்
க்ருஷ்ணவநோ ஹவவஶி உத்தகாரணார்ணவஸ: ॥-॥௧௨॥

வ்யாக்யா ॥ (ஸரித்ஸ) "ஸ்வஹாஹாவி" திக்ஷஸ்ய உபக்ஷம் ஶிக்ஷம். "உஶ்ஶக்ஷகிநீ" தி உஜ்ஜத்யஸ்யரிஜத்யாஶேஷ:. (வெரணோ) "வாவயஞ்ஞே" இதி வெராஶேஷ: விக்ஷாடிமொவ:. (கணஹ) "ஸிதேஷி தி" ஸிகாரஸ்ய ஸகாராஶேஷ:. "ஶ்ந, ஷ்ந, ஸ்ந, ஹண க்ஷாம்" இதிணாஶேஷ:. (ஷிண) "வஷஸ உத்தவணாய திண" இதித்தஸ்ய ணக்ஷம் ஶிக்ஷம் ॥ ॥௧௨॥

வ்யா॥ விபவாவதாராணாம் ததா தத்தத்தேஶகாலாநு-
ஸாவ்ருத்தேநாத்ருதநாநாஸம்ஸாரகார்ய சதுராவதாரம் வர்ண-
யதி। ஹரீதி। (த்வம், ஹரிமணிஸத்ருக்ஷநிஜருசிஹரிதாய
மாநாஹீந்த்ரபுரபர்யந்த:) ஹரிமணிஸத்ருக்ஷா:= இந்த்ர
நீலமணிதுல்யா:, யா: நிஜருசய:= ஸ்வீயதிவ்யமங்களவிக்ரஹ
காந்தய:, தாபி: ஹரிதாயமாநா:= ஶ்யாமஹரித்வர்ணாயமாநா:
அஹீந்த்ரபுரஸ்ய= அஹீந்த்ரநகரஸ்ய, பர்யந்தா:= ஸமீ
பப்ரதேஶா: யஸ்ய தாத்ருஶஸ்ஸந், ஸ்வீயநீலகாந்த்யா பரிதோ
நகரம் ஶ்யாமலயந்நிவ (பத்தஜணாணம்) பக்தஜநாநாம் (கா
லே) ஸம்ப்ருத்தமேகோந்நதகாலே, வர்ஷாகாலே ச, (தத்தகா
ருண்யரஸம்) தத்த: காருண்யரஸஸ்ய= க்ருபாப்ரவாஹ
ஸ்ய, ரஸ:= ஜலம் யேந தாத்ருஶ: ஜலதஸ்ய (க்ருஷ்ணமேக:)
நீலமேக: (ஸஜல) யாராதஸ்வாரோதே ஷநாபநவஞ் காரு
ண்யாம்ருதம் ஸந்தர்ஶிதாநி வர்ஷதீதி ஸாவ: அந்யத்ர "ஶோண
வாமேஶோணவா: ஸபவதி ஸம்வர்ஷ்ந்திரதா:" இதி ததா நீலோத்
ஸார்த்ரஷஸாதாரணேந ஸந்தர்ஶிதாநி ஸீஶஸீதித்வ தீயதே
ஸம்ப்ரதாயே தக்ஷிணாமங்கார: "தத்தகாருண்யரஸ" இ
த்யுக்த்வா ஸாவயவஸ்ஸ்ரிஷ்டரூபகம். "க்ருஷ்ணமேகாஸஸி" இத்
யுக்தாஸம்ப்ரதாயாவிதம் ரூபகம் ॥ ||௫௨||

பதம்.	உரை.
த்வம்	தேவரீர்
ஹரிமணி	இந்த்ரநீலமணிக்கு
ஸத்ருக்ஷ	ஸமானமான
நிஜருசி	தன்னுடைய காந்திகளினுலே
ஹரிதாயமாந	பச்சைரூபம்போல் விளங்குகிற
அஹீந்த்ரபுர	அஹீந்த்ரபுரத்தினுடைய
பர்யந்த:	ஸமீபபூமியையுடைத்தானதும்
பக்தஜநாநாம்	பக்தஜனங்களுக்கு
காலே	காலவிசேஷத்தில் (வர்ஷாகாலத்தில்)

உத்த	கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற
காருண்ய	கிருபையாகிற
ரஸ:	ஜலத்தை உடைத்தானதுமான
க்ருஷ்ணபந:	நீலமேகமாக
ஸஸி	ஆகுகிறீர்.

உ—வ்யா ॥ இப்படி விசிஷ்டதைவநாயகரைசப்படுகைக்கீடான ஸௌந்தர்ய காருண்யௌதார்யாதி குணங்களுண்டோவென்னில், அருளிச்செய்கிறார். ஒரு க்ருஷ்ணமேகமானது "நீலோ த்வஞ்சவயாஸ்ரீகச்சகாதிபோதச விதாநவிதாநா ஸாநுமாந் ஸமாயாதா:" என்கிறபடியே தன்னுடைய நீலமான காந்திவெள்ளத்தாலே திக்குகளை நீலவர்ணமாகப்பண்ணிக்கொண்டு "வாதக்ஷந்தாய: பயஸ்கணாநுயாவதே ஜயமாஸ்ரீவாஸயா। லோசலிவத்யா வித்யுத்ஸலோ உத்தோஸ்தா உதாரதா" என்று வாதக்ஷீ மூன்று நான்கு ஜலகணங்களை பெய்கிக்க, ஜகத்தெல்லாம் வஷிக்குமாப்போலே, தேவரீர் ஜகந்நிவிஷ்டமான திவ்யதிருமேனியினுடைய காந்தியாலே "லோகயந்துநக்ஷகாரணம் ஸ்ரீவேத்தனவேதஜ்ஞா, லோகஸ்ரீயாதிவ்யநாதீர்க்காநம், முகில வண்ணவானதது" இத்யாதிகளபடியே திருவஷ்டவர்ணவர்த்தைவஷங்களை ஹரிதவர்ணமாய் பண்ணிக்கொண்டு, ஒரு க்ருஷி தனுக்காக தஸஸம்பாதிஸம்பாதிகளிடத்திலும் க்ருபாரஸவஷியாய்க் கொண்டு மன்றே விளங்குகிறீர், இப்படிக்கன்றே உன்னுடைய ஸௌந்தர்யௌதார்ய காருண்யாதிகுணங்களிருக்கிறதென்கிறார். ஹரீதி। (ஹரிமணிவர்ணநிஜாஸ்ரீஹரிதாயநாநதஜெந்துவர்ணவர்த்தை:) ஹரிமணி—இந்த்ர நீலக்கல்லுக்கு, ஸத்ரு ஸ—ஸத்ருஸமான, நிஜா—ஸ்ரீ—தனனுடைய காந்தியாலே, ஹரிதாயமாந—ஸ்யாமாயமான, ஜெந்து வர்ண—அஷ்டவர்ணத்தினுடைய, வர்த்தை—வர்த்தைவஷத்தையுடைத்தான, இந்த விசேஷணத்தாலே ஸௌந்தர்யாதிசயஞ்சொல்லப்பட்டது. தேவாந்தன்னுடைய காந்தியாலே திக்குகளை நீலமாகப்பண்

ணும (காகெ) கூந்ஷாமிகலாஸாமிகஸகூதவைரிணாகோ
டைதில், ..த்தங்கா கெவிவதீர் வதி ஹி விவியாஸாஙஸிஙாதஸி
ஙா । சுவஸாவகாஸவயமோதக ப்வாம ப்ஹ் ரோணா:"என்
னக்கடவதிறே. நீசவெவ்ழம ஸகாலத்தில வஷிக்கும யஆர,
"தாவநாதி்க்ஸூயாவாம்ஸாதாவதோாஹஸூயா ஸவ:" என்கிற
படியே ஏாஸநு கவெகஷிததகாலததிலே யெனறபடி (ஏாஸஜ
நாநாம்)ஏாஸாநாம் ஜநா: ஏாஸஜநா:, ஏாஸஸம்பாஙிஜநாஜந்
யந்: ஒருவன் ஏாஸனுல தங்ஸமபாஙிகளுககும கூவாரஸ
வஷிக்யாகவிருபபான் "விநதவிவியஹஞ்தவாதாரகெகஷ்கஷ
கெஷ" ஜத்ரூஹஞ்தஸம்பாஙிவாதமென்று சயக்கொண
டாரகளிறே ஆழ்வாரும் "கேசவனதமா"எனகிற பாட்டில ஸா
க்ஷாஆவரம்பரயாவா எனனோடு ஸம்பாஙமுடையாரெல்லாரும்
ஹமவெகஹொமாரனுாகளெனறருளிசசெயதார. (உத்தகாரணரூர
ஸ:) உத்த = கொடுககபபட்ட, காரணாரஸ = கூவாரஸத்
தையுடைததான, ஜெவழம ஜலததைககொடுககும் (கூஷ்ண
ந:) நீசவெவமாக (ஹவஸி) ஆகுகிறீர. இஙகு "உத்தகாரணா
வஷிக்:"எனறு சொல்லாதே "ரஸ:" எனறததாலும, "நீசவ
ந:"எனறு சொல்லாதே "கூஷ்ணந:" என்று சொன்னததா
லும கநராவெஹததில் வஙகஷாரரவதிஷ்ணை வகவதிக்
த திருமகன்போலனறிககே, ஜெவம் ஙேஷ்ராஹஉகடாகமென
றும, வணாஜவாழிகையெனறும், காடுமேடுகளெனறும திறம்
பாராமால வஷிக்குமாபபோலே, கூஷ்ணனும, ருக்ஷிணீஸத்
ஹாமைகளென்றும கப்ஜாமெஙாவிகளெனறும திறமபாராமல ஸூ
ஹாரரஸவஷிக்யாகையாலே தமமிடததிலும ஸூஹாரரஸததை
வஷிக்பபனெனகிறுள வகூதநாயகியென்று ஸஞ்ஞிதமாகி
றது. உத்தராஙத்தாலே ஔஹாரகாரணங்கள் சொல்லப்
பட்டது   ॥கஉ॥

[illegible]

கஜேந்த்ர: ப்ரதீத்ய ‹‹ப்ரதிஸ்வஸி›› தீப்த: ‹‹த்ருப்யம் மேவ ஸுலபாநா›› ஜத்ராவணக்வா. ॥௧௧॥

பதம் — உரை

பதம்	உரை
[த்வாம்	தேவரீர்]
த்ருடித	கண்டிக்கப்பட்ட
மதுகைடப	மதுகைடபர் முதலானவர்களாகிற
த்ரும:	விருக்ஷத்தையுடையதும்
ப்ரேக்ஷணீய	காணத்தகுந்ததான
பஹுல	அதிகமான
தாந:	மதத்தையுடையதும்
	கொம்பையுடையதும்
லக்ஷ்மீ	இலக்ஷ்மியென்ன
பூ:	பூமியென்ன
கரேணு	(இவர்களாகிற) ஆனைப்பேடுகளுடைய
மநோஹர:	மனஸ்ஸை அபஹரிப்பதுமான
கருடநதீ	கருடநதியினுடைய
ஸஜல காநநே	ஜலப்ராயமான காட்டில்
திக்கஜேந்த்ர இவ	திக்கஜம்போலே
லக்ஷ்யஸே	காணப்படுகிறீர்

உபக்ரமம் ॥ ஆனாலும் ஸவாரஸ்யம் ப்ரதிபத்தியாலே ஸர்வேச்வரனைப் பற்றிக்கொண்டு ஸம்ஸாரந்தம் பண்ணுவனேன்றேனில், பிராட்டிமார்களுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே ஸர்வேச்வரனைப், ஸுஸ்திதர்களுடைய விரோதிநிரஸநஞ்செய்து, அவர்களுக்கு எல்லாரும் காணும்படி ஸந்நிதாநம் பண்ணினதாலே அ ஸர்வேசனாயும் ஸ்வஹ்ருதபந்தகர்களாயுமான பிராட்டிமார்களோடே, ஸ்ரீதேவஸ ஸமேத கருடநதீதீரவநத்தில ஸந்நிஜனங்களும் காணும்படி ஸாந்நித்யம் பண்ணிக்கொண்டு ஜாநஜலத்தோடே கூடின திக்கஜமானது கரேணுக்களோடேயிருக்குமாப்போலே காணப்படுகிறீர், ஆகையாலே யெனக்கும் ஸர்வேச்வரனுடைய ஸந்நிதாநமான ஸ்வதந்த்ரயங்களையும் நிவ்ரு

த்தி செய்து ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுவீரென்கிற கருத்தாலே யரு ளிச்செய்கிறார் । ஶராணேதி । த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் த்ருஷ்டி: ஸம், ப்ரஸ்ரவணஸ்யாந்தம், அதஸ்தஸ்ய லக்ஷ்மீஸம்பந்நமிவ லக்ஷ்மணாந்வேஷணோ, ஶார்ங்கபாணிம் ஸக்தப்ருந்தம் ப்ரஸ்ஸ ஸ் லக்ஷ்ணம் ஸம்ஸ்திதம் (த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்) த்ருஷ்டி= வஞ்சிக்கப்பட்ட, சித்தாபஹாரி= ஶரண்யஸக்த்யர்ஹர்களாகிற த்ருஷ்டி-ப்ரதக்ஷத்தையுடைத்தான, ராஜமானது போகும்பொழுது ஸ்ரீயாப்ரத்யக்ஷஸம்பத்தம பண்ணிக்கொண்டு போகுமாப்போலே, ஸஹா ரநிரஸநமிவனுக்கு ஸ்ரீமெய்யாயவிட்டதென்றபடி ஸஹாநி ரஸநஞ்செய்தாப்போலே நம்முடைய ஸம்ஸாராயங்களையும நிவ்ருத்திப்பனென்று கருத்து (த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்) த்ருஷ் டிசித்தம்-கண்ணாலே காணத்தகுந்ததான, அபஹா-அபஹா வான, ஹாரி-கொடுப்பதையுடைத்தான, “தன்னைத்தந்த காபக மெ”ன்கிறபடியே ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணினது மன்றிக்கே தன்னையும ஸந்தோஷார்த்தமாகக்கொடுப்பனென்றபடி இவையெல்லாம ப்ரமாணாதிகளில கேட்பதன்றிக்கே ஸஹம்ஸ ப்ரஸ்தத்தில ப்ரத்யக்ஷமாகக காணப்படுகிறதென்று “த்ருஷ்ட்வா ஸாந”வென்றதாலே யருளிச்செய்தார் இந்த ஸந்தர்ப்பத்தை “ஜீவந் மூக்தாஸ்து த்ருஷ்ட்வா ஸம்ப்ரத்ருஷ்டாஸ்தே பாவநாஸ்த்வஹந்தா:” என்று தேவரீருடைய ஸந்தோஷம் பெற்று ஜீவந்முக்தர்களாகக் கண்முன்னே வர்த்திக்கிறார்களென்று தாமே மேலே யருளிச்செய் தார். ராஜ்யமும் ஸர்வமான ஸ்வஜநத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஸத் வஸ (லக்ஷ்மீஸம்பந்நமிவ லக்ஷ்மணாந்வேஷணோ ஹாஸ:)இப்படி யாஶ்ரிதர்களுக்கு விரோதிநிவ்ருத்திஞ்செய்து ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணத்தாலே பிரா ட்டிமார்களுடைய ஸ்நேஹ ஸஹ்ருதமாயிற்றென்றபடி ரிஷி கைகளுடைய ஸ்நேஹ ஸஹரிக்க வேணுமென்றபோலேயா யிற்று இவருக்கு பிராட்டிமார்களுடைய ஸ்நேஹ ஸஹரிக்கை க்கு ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷமென்றபடி ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷம பண்ணுதபோது பிராட்டிமார்களிவனுடைய ஸ்வாபதோஷம பண்ணமாட்டார்களிறே. பிராட்டிமார்களை விட்டுப்பிரிந்தால் வ்ரா

தீரத்தில் பிராட்டியைவிட்டுப்பிரிந்து நாம் பட்டபாடெல்லாம் மந்தாகிநீதீரவநத்தில் படவேண்டியிருக்குமென்றெண்ணி அவர்களுடைய ப்ரேமத்தை ஸூசிப்பிக்க உபகரணமாக ஸ்ரீதாஸீஷ்வநத்தைக்கொண்டானென்று பாவம். ப்ரத்யுஜ்ஜ நத்தினுடைய வநஸ்தத்தைக்கண்டு ஸ்மரணமும் வர்ஷநத்தைப்பின்தொடரும் ஸந்த்யாவேஶத்தில் ஸம்ஶோபயோக்யமான ஶ்ரீதவஸம்ஸவஸஹஸ்ரமந்தாகிநீதீரவநத்தில் நீ வஸிக்காமல் ஸந்த்ருத் இருந்தால் நான் ஆறியிருப்பேன் உன்னைவிட்டுப்பிரிந்த வெனக்கு இந்தவஸ்தும் அஸஹமாயிருக்கிறது அதுவுமன்றிக்கே நீரிந்தஸ்தலத்தில் ஸந்நித்யக்ஷமாகவிருந்தால் நானுறியிருப்பேன் அதுவுமில்லை (லக்ஷ்யமெ) இரண்டு கண்களுக்கும் விஷயமாகு கிறீர், பின்னும், பிராட்டிமார்களோடே சேர்ந்திருப்பது மெனக்கு அஸஹமாயிருக்கிறது. “யதேஷாமபி வி நீகாஸ்ஸந்த்யாரம் ரமதேதஸ்மிந்” என்று வநதீரத்தில் ஶ்ரீ விநீஹத்யாவோடே சேர்ந்திருப்பதைக்கண்டு உனக்கு அஸஹமாயிருக்கவில்லையோவென்று ஹாஸ்யாபிப்ராயம். ஸந்தேவீஸா ஹஸ்ராத்தாலே “லக்ஷ்மீ” என்றது ஹோமத்தைச்சொன்னபடி, ஆகையாலே வர்ஷகாரஹாவத்தைப்பற்றச்சொன்னபடி வர்ஷகாரவ வத்தீ ஹோமத்தில் செய்யவேணுமிறே “நிஸ்பர்க்கவிரஹக்ஷணஶ்ரீவத்ஸ:” என்றிருபத்தெட்டாமஶ்லோகத்தில் சொன்ன ஶ்ரீயானவள் உபாயஹாவத்தைப்பற்றச் சொன்னதாலே லையாகிறாள். ॥௯௯॥

௨௦௰ ॥ ஶ்ரீஹ ஸ்ரீஸஹஸிதிணஸ்ர

ஸஜதே தஜ விஜ்ரஹாரஷ்ஷரோ ।

ஸவஶிகவ ஶணாவஸ்தம்

ஸஹம் ஸேவேஜ ஷாவஸஸ்ய ஸஸ்மும் ॥ ॥௱௪॥

பதாயா ॥ ஶ்ரீவவம்ஷ ஸேஷஸிதி நகர

ஸஸ்வஸ்திதஸ்வஶிகர்ரஹாரஷ்கார: ।

कवलिअकवडणासक्खं
सत्तं ठावेइ आअसत्त सोहणं ॥ ५४ ॥

छाया ॥ (पूर्वं) "वदनशशाङ्क" इत्यत्रोक्तस्य "अलं" इत्यस्यार्थः (अत्र) "सवितृसहस्र" इत्यस्य संक्षेपः. (साधारणाः) "संपादः" इति सर्वः. "अ[illegible]" इत्यादिनाऽऽकरेण उत्पादितान् [illegible] ॥ ५४ ॥

व्या ॥ अत्युत्तानतीर्थस्य सर्वतः देवनायकस्य [illegible] ... (आर्यतात! वक्त्रचन्द्रमौलिदिनकरमध्यस्थितः) ... चिकुरभारः अन्धकारः ... ॥ ५४ ॥

पदम्	உரை
आर्यतात!	ஆர்யனாகும் எம்பனே!
वक्त्रचन्द्र	திருமுகமண்டலமாகிற சந்த்ரனை
मौलिदिनकर	கிரீடமாகிற ஸூர்யனை
मध्यस्थितः	(இவர்களுடைய) நடுவிலிருக்கிற
चिकुरहार	அளகஸமூஹங்களாகிற
अन्धकारः	இருட்டானது

தவ	தேவரீருக்கு
அகடிதகடநாஶக்திம்	ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களான வஸ்துக்களை சேர்க்கும்படியான சக்தியை
ஸமக்ரம்	ஸம்பூர்ணமாக
ஸ்தாபயதி	ஸ்தாபனம் பண்ணுகிறது

வ்யா ॥ இப்படி தேவநாயகனுடைய ஸௌந்தர்யஸௌலப்யங்களோடே ஔதார்யாதிகுணங்களையும் வர்ணித்து, திருமுடிமுதலான அவயவங்களை ப்ரத்யேகம் வர்ணிக்கிறார். இப்படியாகில் அமலனாதிபிரானென்கிற ப்ரபந்தத்தில் திருப்பாணாழ்வாரும், ஹம்ஸஸந்தேசத்திலிவரும் பாதாதிகேசாந்தமாக வர்ணித்திருக்க, இங்கு திருமுடிமுதல் பாதாந்தமாக வர்ணிக்கைக்கடியென்னென்னில், "கம்பிலக்ஷணம் ஸ்ரீதேவநாதே, நீலகுஞ்சிதகேசபுஜ:" என்று அழகான விக்ரஹமானது "பிங்கஜடிலோதேவ:" என்று செம்பட்டைவர்ணமான கேசங்களையுடைய ருத்ரனை வ்யாவ்ருத்திபண்ணிக்கொடுக்கையாலே முந்துறவிவருடைய கண்களுக்கு விஷயமாயிற்றென்றபடி. யதா, "நரகேசவ்யாஜேனஸ்தம்ப யஸ்யைநவரிஹாஷித: । கிம் ஸ்யாந்நாஸ்திகதாதேவ: கேசவ: கேஶநாஶந:" என்று விலக்ஷணகேசங்களையுடைய கேசவனை ஸ்மரித்தாலன்றோ நரகம் வாராது, விலக்ஷணகேசத்தையுடையவனுடைய வசநம் நரகாவ்ருத்திக்கு ஹேதுவாகையாலே, அந்தக்கேசம் முந்துறவிவர் கண்களுக்கு இலக்காயிற்றென்னவுமாம். யதா, விக்ரஹாலங்காரமானது கண்களாலே திருமேனியை ஸேவிக்கவொட்டாமல் வ்யாவரித்துக் கொண்டிருக்க, ஸௌவர்ணனும் கிரீடஸம்பூர்ணமும் ஜ்யோதிஸ்ஸாலே உதவினபடியை நினைத்து திருமுடியை யநுபவிக்கிறாரென்னவுமாம். சந்த்ராவதம்ஸத்தில், தான் சூடிக்கொடுத்த புஷ்பங்களிவனுடைய திருமுடியிலிருப்பதாலே அந்தப்புஷ்பங்களிவளுடைய கண்களை முந்துற ஆகர்ஷித்ததென்னவுமாம். யதா, "ஸ்வாதயஸ்தாவதாஜ்ஞாதிதாஸ ஜநஸ்துதிஸம்ஸ்துதயே" என்று ப்ர

ணயகொவததிலிவள் காலில விழுமபோது “பாதாரவிந்தத்வந்த்வம் ஶிரஸி தவ”என்றிவள பாதாரவிந்தமானது அவன் திருமுடியிலிருகக, அது இவள கணகளை முநதாக்ஷிபததெனனவுமாம. திருமஙகையாழ்வாரும “மைவண்ண நறுஙகுஞ்சிகுழலபினதாழ” என்கிற பாட்டில் திருமுடிமுதலாக திருவடியளவும் அநுபவித்தார். உபவநம்ருதி। பாஸஸ்த்ருணை தேவரீருடைய விக்ஷேபஹாரமொரு அந்தகாரமாய், அநத அந்தகாரமானது உபவநம ருதுக்கும திருவடிசெகரமாகிற ஸூர்யனுக்கும், மத்யத்தில விளங்கிக்கொண்டிருபபதானது “ஸுநாஸீவாஸராஶஸ:” என்கிறபடியே அத்ருஶம் நிஷீநனை வெதநனை நினைத்தபோது திவ்யஸூரிவரிஷததுககு அஹஙகும்படி செய்கைக்கு ஹேதுவான ஸாவெஶகஸமயிமத்யமான அபிஷேகநாமகிணய வத்ருகூதம் காட்டிக்கொடுதது ஸூசிககிறதென்று உபக்ஷிககிருர். இதை பரமேபதவொவாநததில் “திவ்யாஜகவாக்தியாகிற ராத்ரியோடே அபிஷேகநாஸாமயத்ததாலே சேரந்ததென்னலாம்படி கதிராயிரமிரவிகலநதெரித்தாலொநத நீணமுடியைபபார்த்து” என்றருளிச்செய்தார (ஹேபாஸஸத்ர உபவநம்ருகிரீடநக்ஷத்ரமத்யஸ்தித:) உபவநம் ரு – திருமுகமண்டலமாகிற சநதிரனுக்கும, கிரீட= கிரீடமாகிற நக்ஷத்ர-ஸூர்ய னுககும், மத்யஸ்தித:= மத்யத்திலிருககிற, (தவ) தேவரீருடைய (விக்ஷேபஹாராந்தகார:) விக்ஷேபஹார= அஙகஸஙகமாக ளாகிற, விக்ஷேபங்கள் ஒன்றிரண்டுகளாகவிராமல் கற்றைகறறையாகவிருககிறதென்றபடி அந்தகார:= இருளானது, “கொள்கின்றகோளிருளை சுகிர்நதிட்ட கொழுஞ்சுருளினுள கொண்டநீல நன்னூற்றழை கொலன்றுமாயனகுழல” என்று ஸாந்தகாரமாகிற பரித்தியை ஹேயாம்ஸததைபபோககி பஞ்சினுடையசுருளில அப்ரவ்ருதததிலுண்டான நூலோவென்று திருககுழலகளைச சொல்லி, பினனையும நிரூபித்து அநதநூலுமனறு, அதுககிவ்வளவு செந்த்ருங்கிடையாதிறே என்றார நம்மாழ்வார (அபிஷேகநாமகம்) பரஸ்பரவிரோதிகளான வஸ்துககளை சேர

க்குமபடியான [illegible] (ஸ௩ ௨௦) [illegible] [illegible] [illegible] ஒருவனிருந்தாலே கிடைவாராது, இரண்டுபோகளு [illegible] விளங்குகிறதால [illegible] பண்ணினதாக [illegible] ॥௧௪॥

௩-ரு ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

உதாயா ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥௧௫॥

[illegible] ॥ [illegible]

शरत्प्रहासास्तस्य सादृश्यवत्त्वं सादृश्यमुक्तं, लोचनयोः, युगलं—युग्मं प्रसन्नताद्यर्थम्, "युग्मं द्वन्द्वं युगलं युगमि"त्यमरः. (तव) त्वत्कटाक्षानुग्रहनिग्रहसंकल्पितानि तव (मुखं, संस्मृतं) भावनाविषयीकृतं सत् (साकल्यदर्शितान्यपि) साकल्यानि—पापानि वदन्ति पापानीति संकल्पितानि, सङ्कल्पितानि, संकल्पितानि, "नन्दितं कमलेक्षणं सोपानं सह पद्मयोराज्यवापी"ति सहस्रशः कुर्वन्ति दर्शितान्यपि—पापानि. (हरति) "स्मृतिः स्मृतिमात्रेणैवाज्ञा पापादेशः प्रवृत्ति । कृतज्ञो महीमहेन्द्रो नवैवयः" इति प्रकरणे स्वाज्ञातिप्रदानं पुत्रनामवस्था धर्मं दर्शितानि "हरिहरति पापानि दुष्टचित्तैरपि स्मृतः" इत्युक्तरीत्या निवर्तयति संस्मृतं तव मुखमित्यावः. कृत मुखस्य चन्द्रसादृश्यं पूर्णेन्दु समानमिति तयोः सादृश्यं, तदीयलोचनयुगलस्य पद्मसादृश्येन सादृश्यमपि तदेव कन्दर्पसदृश्यं नामवेदसादृश्यं स्वाभाव्ययमित्यत्र वदन्ति तदेवं चन्द्रेण "परिहसितपूर्णचन्द्र"मित्युक्तम् परिहसनस्य सादृश्यपर्यायवाचकत्वं कविसमयसिद्धम् ॥

पदम் உரை.

பதம்	உரை
हे दाससत्य	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே
परिहसित	பரிஹாஸம பண்ணபபடட
पूर्णचन्द्रं	பூர்ணசந்த்ரனையுடையதும
पद्मसदृक्ष	தாமரஸ புஷ்பத்துக்கு ஸமானமானதும்
प्रसन्न	ப்ரஸாததததையுடையதுமான
लोचनयुगलं	திருககண்களையுடையதுமான
तव	தேவரீருடைய
मुखं	திருமுகமண்டலமானது
संस्मृतं	ஸ்மரிககபபட்டதாய்க்கொண்டு

{ ஸம்க்ஷிப்த / த்வதீக்ஷாந்யவி / ஹரதி } — நன்றாக (புத்திபூர்வகமாக) செய்யப்பட்ட பாபங்களையும் போக்கடிக்கிறது.

உ—வ்யா ॥ இப்படி விகாரங்களை யநுபவிக்கும்பொழுது "ஶோகாநாஶ்ரம்விமுக்தி" என்று ஸுஶ்ரீதர்களைக் குளிரக் கடாக்ஷிக்கிற கண்களையும ஸகலஜநாக்ஷுமான தேவஸம்ஜ்ஞனுமிவருடைய இந்த்ரியங்களை ஆகர்ஷிக்க ஆக்ருஷ்டேந்த்ரியராய், தேவத்தையநுபவிக்கிறார். "தேவம்தேகாந்தலக்ஷ்மீஸமகாலம்" என்று விகாரபூதமான தேவத்தில விகாரம்ஸத்தை ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸ்ப்ருஷ்டது இங்கு தேவத்தை ஸ்ப்ருஷ்டிக்கிறாரென்னவுமாம விகாரவிரஹித ஸ்வரூபஸம்பந்தத்தாலே விதாக்ருதனுமாயபோலே ஸுஶ்ரீதனை தம்மைக்கண்ட ஸ்ரீதியாலே, ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்பரிஸ்புரத்வம் தேஜஸ்ஸத்தை ஸ்பரிஹஸிக்கும்படியாயும, அப்போதலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலே அலர்ந்திருக்கிற கண்களையுடையதாயுமான தேவரீருடைய திருமுகமண்டலமானது ஸ்வ்ருத்தாந்த விஷயமாய்க்கொண்டு பாஞ்சஸ்பர்ஶ ஸகல பாபங்களையும் ஸம்ஹரியாநிற்கிறதை கண்ணாலே கண்டிருக்கச்செய்தேயும், தேவரீர் தேவத்தோடே என் தேவத்தைவைத்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியான என்பாபத்தை நிவ்ருத்திக்கவில்லையேயென்கிறவபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸ்மித ஹஸிதேதி । (ஸ்மிதஹஸிதஸ்புரத்வம்ஜ்ஞம்) ஸ்மிதஹஸிதக்கப்பட்ட ஸ்புரத்வம்ஜ்ஞனையுடைத்தான, ஸ்புரத்வம்ஜ்ஞராபேக்ஷயா ஸ்மிதஸௌந்தர்யஸம்பத்தியென்றபடி (ஸஜ்ஜாத்ருக்ஷத்வஸ்ஸம்போவதீர்ப்பணம்). "யதாஸ்யாதஸா ஸ்புண்டரீகமேவாக்ஷிணீ" என்கிறபடியே கம்பீராம்பஸ்ஸமுத்த ஸம்ப்ருஷ்டநாளரவிகராவிகஸித ஸ்புண்டரீகஸத்ருஶங்களாயும், ஸ்வஸ்ருமமான திருக்கண்களுடைய ஆஹ்லாதத்தையுடைத்தான, ஸுஶ்ரீதனைக்கண்ட ஸ்ரீதியாலே திருக்கண்களும் முகமும் புதுக்கணித்திருக்கிறதென்றபடி இப்படிப்பட்ட திருக்கண்கள என்னிடத்தில் ஸ்வஸ்ருமாக

வில்லையென்று கருத்து. (ஸ்வாபாவிகாத்ய தவேஶ்வரம்) ஸ்வாமி ஸத்யஞான தேவரீருடைய ஈஶ்வரமானது (ஸம்ஸ்ருதம்ஸத்) ஸம்ஸ்ருதிராத விஷயமாய்க்கொண்டு (ஸக்ஷக்ஷ்யதக்ஷாரிதாநந்தி) தற செயலாக பாபம்பண்ணுமல் பாபம்பண்ணுகிறேனென்று ஸங்கல்ப்த்துக்கொண்டு செய்கிற பாபஸமூஹ ஈஶ்வராவங்களை யுமென்றபடி. (ஸ்வாதி) அபஹரிக்கிறது “ஆரிதாநி” என்கிற பஹுவசநத்தாலே ஸமூஹாவங்களையும் ஸம்ஸ்ருதிஷேக்ஷா லும் நிவர்த்திக்கிறதென்று கருத்து. ஆஸ்ரிதன் பாபம்பண்ண ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு பாபங்களை பண்ணினால் அதையும் நிவர்த்திக்கிறதென்று கருத்து. “தமர்கள்கூட்ட வல்வினையை நாசஞ்செய்யுஞ்சதிர்மூர்த்தி” என்கிறவிடத்தில் தமர்களபாபங்களை கூட்டக்கூட்ட நாசஞ்செய்கிருனென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஈஶ்வரம் ஶ்ரேஷ்டேன ஈஶ்வரத்தைவைத்து ஸம்ரக்ஷிக்க விரோதியான பாவங்களை நிவர்த்திக்கவில்லையே யென்கிறுரென்று கருத்து ॥௨௫॥

௨௬ ॥ ஶாஶ்வதம் தாத ஶாஸ்வதம்
ஶ்ருதிஸ்தம் தாரகம் ஸர்வகாரணகாரணம் ।
ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம்
ஸத்யம் ஸத்யஸ்ய ஸத்யம் ஸநாதநம் ॥ ॥௨௬॥

பாடா ॥ ஶாஶ்வதம் தவ ஶாஶ்வதம்
ஶாஶ்வதம் ஸர்வகாரணம் ஸர்வாதாரம் ॥
ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம்
ஸத்யம் ஸர்வதேஹஸ்தம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் ॥ ॥௨௬॥

வ்யாக்யா ॥ (கோபால) “ஶ்ரீவத்ஸ” த்யாகாரஸ்யாகாரோ “ஸ்தோ” இதி ஸ்ஸ்யஸ்யம், ஶிக்ஷணம், “ஸர்வஸஹா”

இதி ஸூசகம். (ஷம்ஸேஷ) ‹‹ப்ரேமஹ்ருஷ்டாஸ்ஸதாதரா›› இதி ஸவி
ஶேஷ:. ‹‹நிஜஸேவாதோ›› இதி நிதர்ஶநம். ॥௫௬॥

வ்யா॥ பக்ஷபாதயதி। மாஹாத்ம்யமிதி। (ஹே அச்யு
த! லக்ஷ்மலக்ஷணஸந்நாஹம்) லக்ஷ்ம—ஶ்ரீ:, லக்ஷணம்—ஶ்ரீவத்ஸ:, தா
ப்யாம் ஸந்நாஹம், ‹‹பக்ஷஸ்யஸ்ய ப்ராஹ்மணம் ஸர்வஜாஹ்நவம், ஶ்ரீவத்ஸ
லக்ஷ்ம›› இதி ப்ரத்யக்ஷப்ரகாரேண ஸர்வலோகஜ்ஞ ஸம்ப்ரதாய
லக்ஷ்மலக்ஷணபோஷிதமிதிபாவ: அதவா (ஸஹிதம்) ஸம்பந்நேந
நாம ப்ரணீயதேந ஸஹிதம் (துலஸீகௌஸ்துபப்ரமுகாநாம்)
துலஸீமாலாகௌஸ்துபமணிப்ரப்ருதீநாம், ப்ரமுகவஸ்தூநாம் ஸங்க
ஹாராதயஸ்ஸம்ப்ராப்தே. (ஸாத்விகம்) ஸம்பந்தம் (ப்ரஸ்யந்த
ஸாமம்) ஸர்வஶ்ரேஷ்டநிதர்ஶநமாயாதம் (வத்ஸம்) பக்ஷ: அ
தர்ப (தவமாஹாத்ம்யம்) ஸம்பந்நம் (ஜயதி) ‹‹ஹரிம் ப்ர
ஸேத லக்ஷ்மீப்ரபந்நா›› இதி லக்ஷ்மீதத்வஸாரஸம்பந்ந தவ
ஸம்பந்நம் பக்ஷஸ்ய அப்யதிஶயதீதிபாவ: அதோ நஸ்வய
யம் ‹‹ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ:›› இதி ப்ரதமாநாதேந
ஸர்வஜகத்காரணேந ப்ரதிபாதித: புருஷ: ‹‹ஹிரண்ய
ஶ்மஶ்ருஸ்ஸர்வதாத்ரே›› இத்யாதிநோக்த: ஸதாஸேவ்ய:, ஏத
‹‹ந ஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய›› இத்யாதிநா அதீதஸ்ரவ:, ஶ்ரு
தாவபி ‹‹ நாராயணபரோ ஜ்யோதி ›› இத்யாதிநா
ப்ரதிபாதித: ஶ்ரீமந்நாராயணஏவ ப்ரதிபாதகவிஷயவிஷய,
‹‹ஹ்ருத்யஸ்ஸமஸ்தஜகத்›› இதி ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணாவஸ்யம் ‹‹ஹரிம் ப்ரஸேத லக்ஷ்மீ
ப்ரபந்நா›› இதிவாக்யம் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாகமஸ்ய ப்ரஸித்த
ஸ்ய லக்ஷ்மீதத்வஸாரஸம்பந்ந ஶ்ரீமந்நாராயணஸம்பந்ந
தத்வம் ஸித்தயதீதி. ॥௫௬॥

பதம். உரை

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
துலஸீ	துளஸிமாலையென்ன
கௌஸ்துப	கௌஸ்துபமென்ன
ப்ரமுகாநாம்	இவைகள்முதலியவைகளுக்கு

மாங்கலிகம்	மங்களத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும்
ஸ்திரவநமாலம்	ஒருக்காலும் பிரியாத வநமாலையையுடையதும்
ஸ்ரீ	இலக்ஷ்மியினுடைய
லக்ஷண	அடையாளத்தாலே (திருவடியின் அடையாளத்தாலே யென்றபடி)
ஸாரஸம்	மநோஜ்ஞமானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
வபு	திருமாமேனியானது
அர்ச்சிதம்	(எல்லாவுலகங்களாலும்) பூஜிக்கத் தகுந்ததான
மாஹாத்ம்யம்	மாஹாத்மயத்தை
ப்ரகடயதி	காண்பிக்கிறது.

உ-வ்யா ॥ இப்படித் திருமுகமண்டலத்தை யநுபவித்துத் தன்னை யணைத்துக்கொள்ளும்படியான வக்ஷஸ்ஸினுடைய ஸௌந்தர்யாதிசயத்தை மாஹாத்ம்யங்களை யநுபவிக்கிறார் மங்களமான கௌஸ்துபஸ்ரீவத்ஸவநமாலாதிகளுக்கும் மங்களாவஹமாய், பெரியபிராட்டியார் நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே ஸர்வ ஸ்ப்ருஹணீயமான தேவரீருடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்காட்டுகிறது இப்படி மஹாத்மாவான தேவரீர் பெரியபிராட்டியாரோடும் கௌஸ்துபாதிகளோடும் நான் சேர இருக்கும்படி அணைத்துக்கொள்ளவில்லையேயென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். மாஹாத்ம்யமிதி । (கௌஸ்துபஸ்ய ஆபரணம்) வ ஆபரணத்தாலே ஸ்ரீவத்ஸாதீநாம் வநிதா ஹரேः கௌஸ்துபஸ்ரீவத்ஸாதிகளுக்கென்றபடி (மாங்கலிகம்) மங்களாவஹமான, ஸ்வயம் மங்களமான கௌஸ்துபாதிகளுக்கும் "மங்களம் மங்களாநாம்" என்கிறபடியே மங்களமாயிருக்கிறதென்றபடி. (ஸ்திரவநமாலம்) ஒருகாலும் விட்டுப்பிரியாமலிருக்கிற வநமாலையையுடைத்தான. வநமாலைக்கு ஸ்தைர்யஞ்சொன்னது கௌஸ்துபாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். "உணிவநமாலா ஹாரகேயூர ... "

ஸிந்துகந்யாம் ந ஹ்யவ பராபேக்ஷ்யாமஹாப்ரேக்ஷை: ॥ ஸவிஜ்ஞாநா யாபேக்ஷாஸ்யாஜகளபேக்ஷ்யா ஸ்ரேணிதமாணஜாபேக்ஷாயா பேபாவத்யாபேந்த்ய: । ஸதத்வீதபேசாஹம் வக்ஷநாஹம்" என்றிறே ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தில் கூரத்தாழ்வான் தாஜஸ்யா தீநாம் ஸம்ஹதிகளுஞ்சொன்னது வநமாலாதீநாமேவ ப்ராவலக்ஷணம். வக்ஷஸ்ஸம்பந்தத்தாலே விசேஷஸம்ஸ்ருதையடைந்து ஸ்வாபாவிகமாகவிடப்பிரியாமலிருக்கிறது ஆஹரணங்களென்றபடி. (ஸ்ரீலக்ஷணஸாஹஸம்) வஸ்த்ரவிகரு மாயம்போலே, வாமோத்ர வகரு ஸ்ரீ, ஐதரவத்ராவதஸ்காஸாயாரணமேமான லக்ஷண மாகையாலே தைவதாதாவத்ராவ ப்ரவ்ருத்தி பண்ணிக்கொடுக்கிறதுமன் றிக்கே, அவளாலே ஸாஹஸங்களுஞ்சொன்னபடி. "ஸ்வேதேஷ்யம் ஸ்ரிததேஜா யஸஸ்யாஜநகாத்மஜா" என்றிறே வால்மீகிபகவா னும் இவளில்லாததாலேயிறே தைவதாதாங்கள் உதாஸமரென றபடி. யதா, ஸ்ரீ = இலக்ஷ்மியினுடைய, லக்ஷண = விந்தத்தா லே ஸாஹஸமாகவிருக்கிறது. ஸ்ரீவாஸலக்ஷக விந்தத்தாலே ஸா ஹஸமாயிருக்கிறதென்றபடி "ஸ்ரீவாஸ ராஜீவலக்ஷ்மாலக்ஷித வக்ஷஸே, ஸ்ரீ வத்ஸாய நம:" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. "வைபவம் ஹைவதாமேவ உபேத்ய வாம்ஸாம்ஸி யதலக்ஷ்யாஸமீக்ஷணாத்வயதஸாவத்திகம் வதநே। தேதேநதேந நவிஸ்யேஸஹிஜமஜாபேயாzவிநாராயணோ யந்தம் ஊந்த்ர லக்ஷணாத்வயத: ஸாதா நமோதேஸர:" என்கி றபடியே லக்ஷ்மியினுடை கடாக்ஷத்தாலே தனனுடைய திவ்யமங் கலவிக்ரஹத்தை ஸௌந்தர்யத்தாகவெண்ணுகிற ஜகந்நாயனு னா நாராயணனுடைய வக்ஷஸ்ஸானது லக்ஷ்மியினுடைய வாஸவி ந்யாஸாதிகளாலே ஸாஹஸமாயிருக்கிறதென்பதுகெளமாதிகந்யா யஸித்தமிறே "லக்ஷ்ம்யா: வஸம் களஸ்தாஸஸம்ஸ்ருதனு ஸ்ரீ வத்ஸ ஹஸ்திவிஸ்தேஜம் விசாலம் । விஹாதிவகோஷா வநமாலயாஸ்யம் வநா தி நாயஸ்ய ஸுந்தரஸ்ய" என்று லக்ஷ்ம்யாவாஸஹஸ்திஸா திகளாலே பகவானுடைய வக்ஷஸ்ஸுக்கு விலக்ஷணஸௌந்தர்ய த்தை சொன்னாரிறே ஸுந்தரபாஹுஸ்தவத்தில கூரத்தாழ்

வானும். (ஹே ஸுவ்ரத!) தேவரீர் ஸூர்யனை விட்டுப்பிரியா மலிருக்குமாப்போலே, ஆபரணாழ்வார்களும் தேவரீரை விட்டுப் பிரியாமல் ஸ்திரமாயிருக்கிறார்களென்று கருத்து (தவ வக்ஷ:) தேவரீருடைய உரஸ்ஸானது, (ஶோபிதம்) த்ரிலோகங்களாலுங்கொண்டாடும்படியான (ஸாம்ராஜ்யம்) ஸாம்ராஜ்யத்தை (உபதிஶதி) காட்டுகிறது. ஸர்வேஶ்வரத்வஸாம்ராஜ்யத்தைக்காட்டுகிறதென்னும்படி. “வக்ஷஸ்ஸ்வம் ப்ராஜமாநஸ்ரீகௌஸ்துபஸர்வேஶ்வரத்வ ஶ்ரீ ஸர்வேஶ்வரத்வம் ப்ரத்யயதிதராம் ரம்யதா:” எனருளிச்செய்தார் பட்டர். ஸர்வேஶ்வரத்வஸாம்ராஜ்யமுனக்கில்லையென்றுன்னை இழக்கவோ; த்ரிலோகஸாம்ராஜ்யமிருக்கிறதே. ஸூர்யனை கைவிடுகிறானென்றிழக்கவோ; ஸுவ்ரதனென்றுபேர் வைத்துக்கொண்டு தேஜஸ்ஸ்வம்போதநாதிகளை ஸ்திரமாக வக்ஷஸ்ஸில் தரிக்கவில்லையோ வைலக்ஷண்யமில்லாததாலே யிழக்கிறேனோ? “நித்யாநபாயிநீ” என்று சொல்லும்படியான பிராட்டி வைலக்ஷண்யமாகவிருக்கிறாளே. ஸாம்ராஜ்யமில்லையோ? ஸ்வயம் ஸாம்ராஜ்யமுண்டாயிருப்பதுமன்றிக்கே பிராட்டியாலும் ஸாம்ராஜ்யமிருக்கிறதே. இப்படியெல்லாம் ஸம்பூர்ணமாயிருக்க உன்னை நான் இழந்து கிடப்பதேயென்கிறானென்று கருத்து ||௧௫||

மூலம் || ஜீவிஷ்ட ஜிந்தாவோ
தேவஜநோ தேவநாயக விபுத்தவோ |
ஸீதஜஸாந்துவஹாத்தம்
ஸாயாஹ்நம் தாஹ விஶ்வபாஹாகுஶ்ஶ்ரீணம் ||

ச்சாயா || நிவிஷ்டா முக்தாவோ (நியுக்தாவ:)
தேவஜநோ தேவநாயக விபுத்தவ: |
ஶ்ரீதஜஸாம்ஶ்ச ஸம்ப்ரதாம்
ஸாயாஹ்நவ விஶ்வபாஹாகுஶ்ஶ்ரீணாம் ||

[illegible] ||௩௯||

[illegible] ||௩௯||

பதம்	உரை
ஹே தேவநாயக!	ஏ தேவநாயகனே!
விதிமுகா:	பிரமன முதலான

தேவகணா:	தேவதைகளின் கூட்டங்கள்
தவ	தேவரீருடைய
விபுல	பெரியதான
பாஹு	திருக்கைகளாகிற
கல்பவ்ருக்ஷாணாம்	கல்பகவிருக்ஷங்களுடைய
சீதள	குளிர்ந்ததாயும்
ஸாந்த்ர	நெருக்கமாயும்
பஹுளாம்	அதிகமாயுமிருக்கிற
சாயாம்	நிழலை
நிரஸ்ததாபா:	போயிருக்கிற தாபங்களையுடைய வர்களாய்க்கொண்டு
நிர்விசந்தி	அநுபவிக்கிறார்கள்

அவ்யா ॥ "ஸமஸ்தஸாமாந்யமஹேந்த்ர தேவேந்த்ர வாஸ்து ஸீம்ஹா" என்று ஸூரி தனை தாவத்தைத்தீர்த்து மாரோடேயணைக்கும்படியான திருக்கைகளை ப்ரஸம்ஸிக்கிறார். தேவரீரை நாயகனாகப்பெற்ற இந்த்ராதிகளனைவரும் தேவரீருடைய பாஹுக்களாகிற கல்பவ்ருக்ஷங்களுடைய சாயையை ஆஸ்ரித்து நிரஸ்தஸமஸ்தஸந்தாபராய்க்கொண்டு ஸேவிக்கிறார்கள் நானும்படியே யாகவேணுமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். நிர்விசந்தி। (தேவ நாயக!) தேவதைகளுக்கு நாயகனான ஸ்வாமிந்! (விபுலதரை:) பஹுளாவை முதலாக உடையதான (தேவகணா:) தேவஸமூஹமானது (தவ) தேவரீருடைய (விபுலபாஹுகல்பவ்ருக்ஷாணாம்) விபுல—சேஷ்வர்யாதிகளையுடைய, "பாஹு — திருக்கைகளாகிற, கல்பவ்ருக்ஷாணாம்—கல்பவ்ருக்ஷங்களையுடைய, பாஹுவுக்கு விபுலத்வமாவது; ஆஜாநுபாஹுவாகி நீண்டமன்று, "நீள்தோள் நால்தோள், அலம்புரி நெடுந்தடக்கை" என்கிறபடியே ஸூரிகள் விஷயத்தில் அவர்கள் ஸர்வமென்று கதறும்படி வஷிக்கும்படியான ஔதார்யம் பொங்கத்தில கொடுக்கிறவனுடைய கையை பெருங்கையென்றும் வ்யோமமுண்டு ஸூரிகளுக்கு ஸர்வேச்வரி

தர்ஶநம் பண்ணுதபோது தாபநிவ்ருத்தியுண்டாகாதிறே வ்ரு
க்ஷங்களுக்கு வைவர்ண்யமில்லாதபோது தாபநிவர்த்தகமான
சாயை உண்டாகாது (ஸ்ரீதஜநஸாந்த்ரஸஹிதாம்) ஸ்ரீதஜ—
னிருந்ததுமான, ஸாந்த்ர—நிபிடமான, ஸஹிதாம்—ஸஹ
ரூபமான, (சாயாம்) நிழலை, வ்ருக்ஷத்வாரை ஸ்ரீதஜடாம்ஸீராம்
உஷ்ணமாயிருந்தாலும், ஸாந்த்ரமாயிராமல் விரளமாயிருந்தா
லும், ஸஹஸ்ரமாயிராமல் ஸ்வல்பமாகவிருந்தாலும், தாபநிவர்த்
தகச்சாயையுண்டாகாது சில வ்ருக்ஷங்கள் நிழலை மாத்திரம் கொ
டுக்கும் சில வ்ருக்ஷங்கள் ஃபலத்தை மாத்ரம் கொடுக்கும் சில
வ்ருக்ஷங்களிரண்டையும் கொடுக்கும். கல்பவ்ருக்ஷங்கள் நிழலையும்
கொடுத்து அபீஷ்டமான ஃபலங்களையும் கொடுக்கும் அதுகளும் தே
வர்களுக்கு மாத்ரம் த்ரிவர்க்கத்தைத் தருமத்தனையொழிய முக்தி
யைக் கொடுக்காது த்ரிவர்க்கத்தையும் மநுஷ்யாதிகளுக்குக்
கொடுக்காது. பாஹுக்கள் ஸர்வேஷாம் ஸர்வஃபலப்ர
தமாயிருக்கிறதுகள் அப்படியிருக்கக் கல்பவ்ருக்ஷஸாத்ருச்யஞ்சொன்
னது த்ரிவர்க்கபரர்களான தேவதைகளையுத்தேசித்துச் சொன்
னதாலேயும் ஸாம்யம் வேறே த்ருஷ்டாந்தமில்லாததாலே கல்பவ்ருக்ஷ
த்தை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னதென்னவுமாம். ஆழ்வார் ‘கெட்டு
வைக்கில் தாமரை நின் கண் பாதம் கையொவ்வா’ என்று, நிரூபிக்க
கில் தாமரைப்புஷ்பமெந்த வஸ்துக்களுக்கு நிதர்சநமாகமா
ட்டாது, நிதர்சநமாகச் சொல்லி புகழ்வதெல்லாம் பெரும்பாலே
ன்று அருளிச்செய்தார். (நிபத்தாபஸ்ய) நிபத்தமான தாபத்தை
யுடையவர்களாய்க்கொண்டு (நிவ்ருத்தி) அனுபவிக்கிறார்கள் ‘பா
ஹுச்சாயாமவஷ்டப்ய யஸ்ய லோகோ மஹாத்மந:’ என்று அவனு
டைய பாஹுச்சாயையை அவலம்பித்து ஸந்தாபங்களாலே தபிக்
கப்பட்ட தேவஜநங்கள் நிவ்ருத்தாபர்களாய்க்கொண்டு பாஹு
க்களை யநுபவிக்கிறார்கள், கொண்டாடுகிறார்களென்றபடி இங்கு
சாயை என்கிற ஸ்த்ரீயை தேவஜநம் அநுபவிக்கிறதென்று யுக்தி:
ஒரு ஸ்திரீயை அநேக புருஷன் அநுபவித்தாலும் ஒரு புரு
ஷனை அநேக ஸ்த்ரீகள் அநுபவித்தாலும் வைரஸ்ய

மூண்டாகும் ஆகையாலே "தேவஜந:" என்றும் "மாயாம்" என்று ஏகவசநமாக ப்ரயோகித்தார். இப்படி த்ரிவர்க்கபரர்களான ப்ரஹ்மாதிகள் ப்ரஹ்மாண்டத்தையே ஸ்வயம்பவித்து நிவ்ருத்தராவார்களாய் அநுக்ரஹித்துக்கொண்டிருக்க, ஸுதேஶ்வ யோஜநஞானான வதக்ஷூக்ஷ்மங்களாலும் ஸூக்ஷ்மநம் பண்ணப்பட்டு நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரதாபனுடைய அநுக்ரஹிப்பது எப்பொழுதோ? என்கிறாரென்று கருத்து. ॥௧௭॥

மூ॥ ஸ்வச்சஸ்வபாவோஹிக
திரஸ்கோசிவிடமுனிப்ரேஷம் ।
பூர்ணோ மஹிதி ஹாரிதம்
க்ஷீராஸ்து தேஷு கிம் ஷர கிம் உதாரம்॥ ௧௮॥

சாயா॥ ஸ்வச்சம் ஸ்வச்சம்
த்ருணோத்தயி விபூப்ராப்த கரோஷி ।
ப்ரஹ்மாதீநாம் ஹரிதம்
க்ஷீராஸ்த்ய தவ கஸ்மாத் க்ருபாரம் ॥௧௮॥

ப்ரா—ப்ர ॥ (க்ஷீர) கிம் பரபஞ்சேஷு க்ஷயநஸ்ய "க்ஷீரோதஸ்வேணு" இதி ஶ்ராவேய ஶக்யாஞ்ஜேயா: ॥௧௮॥

வ்யா॥ உதாரம் வர்ணயதி । ஸ்வச்சேதி । (ஹே க்ஷீராஸ்த்ய' ஸம்ஸ்வச்சம் த்ருணோத்தயி விப்ருப் ப்ராப்த கரோஷி) ஸம்ஸ்வ:—"தேஜஸ்த பரமம் வ்யாமி" திஸ்வச்ச:, ஸஹஸம்ஸ்வ:, தேநஸ்வம்—ப்ரணதார்த்தாரிகா வ்ருஷிகே, யஸ் த்ருணம் வ்ருத்தி:, தத்வதயி:—ஸர்வ:, தஸ்யப்ராப்த கரோதி—ப்ராப்தஸர்வேஷ: தஸ் ப்ருதோயுக்த்யஷ்டி:. (ப்ரஹ்மாதீநாம்) ஸ்வஜேவ்யே: த்ரி—ப்ரஸ்வயதாவரணவர்த்த ஹேதுகாஹர்வேத்யாணாம்

(भरितत्वे) सम्भरितत्वे (तव उदरं) कुक्षिः (क्षामम्) कृशम् (कृशं) तनु। स्वसंकल्पसृष्टानेकब्रह्मादिस्थावरान्तसकलचेतनवर्गनिवेशितासंख्येयब्रह्माण्डषण्डसम्भरितत्वे [illegible] कथं कार्श्यमित्याशयः। अत्र उदरस्य ब्रह्माण्डाधारत्वरूपकारणसत्त्वेऽपि वैपुल्यरूपकार्यानुत्पत्तेर्विशेषोक्तिरलङ्कारः। “कार्याजनिर्विशेषोक्तिः सति पुष्कलकारणे” इति लक्षणम्। [illegible], तयोः परस्परनिरपेक्षतया तिलतण्डुलन्यायेन संसृष्टिः। अत्र ब्रह्माणां [illegible] बुद्बुदसाम्यकथनात् उपमालङ्कारः। “[illegible]” इति लक्षणम्। संकल्पस्य चन्द्रत्वरूपणात् [illegible] [illegible] [illegible] ॥ ॥௫௮॥

பதம்	உரை
हे श्रितसत्य!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
संकल्प	தேவரீருடைய ஸங்கல்பமாகிற
चन्द्र	சந்த்ரனாலே
क्षुब्ध	விகாரத்தையடைந்திருக்கிற
[illegible]म्भोधि	ப்ரக்ருதியாகிற ஸமுத்ரத்தினுடைய
विपुल	அதிகமான
बुद्बुदकल्पैः	குமிழிஸமூஹங்கள்போலிருக்கிற
ब्रह्माण्डैरपि	ப்ரம்மாண்டங்களினாலேயும்
भरितं	நிறைந்திருக்கிற
तव	தேவரீருடைய

உதரம்	திருவயிறானது
கஸ்மாத்	எத்தாலே
க்ருசம்	இளைத்திருக்கிறது

ஸ்ரீ—வ்யா ॥ சந்த்ரனாலே க்ஷோபிதமான ஸமுத்ரத்திலுண்டான பெரிய குமிழிகள்போலிருக்கிற, உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே க்ஷோபிதமான ப்ரக்ருதியிலுண்டான அண்டங்களாலே பரிபூர்ணமான திருவுதரம் ஸ்தூலமாயிருக்க வேண்டியிருக்க க்ருசமாயிருக்கை எத்தாலே யென்று கேட்க, அதுக்கவன் நிருத்தரனாயிருக்க, ஸுதர்சநசக்தியாலே யென்று நிச்சயித்து அந்த சக்தியை யென்னிடத்தில் உபயோகப்படுத்தலாகாதோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸங்கல்பேதி । (ஸங்கல்பேந்து க்ஷுப்யத் ப்ரக்ருதி ஜலதி விஸ்தீர்ண புத்புதகோடே:) ஸங்கல்பேந்து—ஸங்கல்பமாகிற சந்த்ரனாலே, க்ஷுப்யத்—விக்ஷோபிக்கப்பட்ட, ப்ரக்ருதி ஜலதி—ப்ரக்ருதியாகிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, விஸ்தீர்ண புத்புதகோடே: பெரியகுமிழி ஸமூஹங்களான, தத்ஸத்ருசங்களானவென்றபடி (ப்ரஹ்மாண்டை ரபி) ப்ரஹ்மாண்டங்களாலேயும், அபிப்ராயத்தாலே ப்ரக்ருதிக்கு சரீரத்வமும் ஸ்வஸ்த்ரத்வமும் ஸூசிதம். சந்த்ரனுடைய உதயாத்தாலே ஸமுத்ரத்தில் க்ஷோபமுண்டாகுமாப்போலே ஸங்கல்போதத்தாலே ப்ரக்ருதியில் விகாரமுண்டாகிறதென்றபடி. (பூரிதம்) பூரிக்கப்பட்டிருக்கிற, வ்யாப்தமானவென்றபடி (ஹே கிரீஸஸத்ய! தவ உதரம்) தேவரீருடைய திருவயிறானது (கஸ்மாத் க்ருசம்) என்னத்தாலே இளைத்திருக்கிறது. ஸுதர்சநசக்தியாலேயோ? "தீயாநுஸாரோ ரூபஜட ணோ ஞீத்யத்ருஷ்டி: க்ருசிதஸ்தோதரம் விஹோ:" என்கிறபடியே ஸர்வப்ராணிகளையும் ஸம்ஹாரத்தை நிவ்ருத்தித்து ஸ்ருஷ்டிவிசேஷத்தில் சேர்த்து பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநந்தத்தைக் கொடுத்து ரக்ஷித்தாலுமாவல கெடாமலிருக்கிற நமக்கு ப்ரஹ்மையுத்தத்தில் ஸுகங்களை நம்மிடத்தில் வைத்து ரக்ஷித்ததோமென்

ரது ஒரு ஹாமோவென்று வ்யஸநாதிசயத்தாலேயோவென்று கேட்க; அதுக்கு அவன் நிரூபகனாயிருக்க அந்த வஸிஷ்டாதி தர்மத்தையும் ஸ்வரூபஜ்ஞானபரிபவையும் என்னிடத்தில் உபயோகப்படுத்தலாகாதோவென்று கருத்து. ॥கஅ॥

உ-ரு ॥ ஞானமிராமம் தாம ஞானிணம்
ஹாக்ஷணஸாணசாசணாம வொஸாமஜ ஸாமசம்।
உஜ்ஜ்ரிக்ஷவை ஹரம்
வஸ்ரஸணமுஷ் வாசவீபவாரிமம் ॥ ॥கக॥

ஆசார்யா ॥ நாஸிராமம் அவ நஜிநம்
ஹாஜமெஸ்வா நமாநாயு மொஹமெதி (ஸாஹமம்)
[ஸாவெதம் ।
உப்ரஷிதவை ஹூஹ உரம்
வதாஸநமுக்ஷ்வாதவீமஸஹ்ரக்ஷம் ॥ ॥கக॥

வ்ராவ ॥ (ஞாஹி, முஷ்) இத்யாஹைத "ஷிஹள ஜியஸ" இதிஹ ஷஃ. ॥கக॥

வ்ரா ॥ நாஸி வஜஜம்வணயதி । நாஸிதி । (மொஹ ஹாஜ மெஸ்வாநமாநாய) சஹீம்த வாராநாய' (தவ நாஸிராமம்) நா ஸிகநாதாசஹுதம், நாஹ்ரம் மொஹதீதி நாஸிராமம் இ மாவபமுக்ஷணஃ கஃ. (ஸாஹமம்) ஸாந்நாம், ஸவமொஹாவ்ருதி யாவக ஸாவதத்திவாமெ "யஞாஸிநாஉாதராவிநு கொமாக வ்ஹாzzவிராஸிந்ரதவஷமொகஃ" இதி ஸர்வேஷாம் கஉநாந மண மரிவஊாந வதாவதாஉவொதிஸாநகயா ஸவஸாவெவதம் (உப்ரஷிதவை ஹூஹஉரம்) வம்கஜஉயெவ்ரவி ஹாஉாணஃ, வஹாவதாஉவணவ, ஹுஉரஃஹஜ்ஜஃ யஸ்ரதாதரமம் (நஜிநம்) வக்ஜம் (வகஸாஸநமுக்ஷ்வாதவீமஸஹ்ர

க்ஷா) வத்ஸம்—வக்ஷ:, "உரோ வத்ஸம் ச வக்ஷஶ்ச" இத்யமர: ஆஸனம்—உபவேஶனஸ்தா2னம், யஸ்யாஸ்ஸா ஶ்ரீர்யா லக்ஷ்மீ:, தஸ்யா: பாத3பீட2ம்—பாத3ந்யாஸநாய க்லுப்தம் பீட2ம், தஸ்ய ஸத்3ருக்ஷம் ஸத்3ருஶம் (ஶோப4தே) ப்3ரஹ்மாஸ்பத3கம் க்வணத3லி நளினம் ஸகலஜக3த்ஸ்ரஷ்டு: பாத3பீடா2யதஸம்ஸ்தி2தாவ: உபரி ஶோபே4 கஸம்கீண-தா ॥ ||௩௧||

பதம்	உரை
ஹே பு4ஜகே3ந்த்3ரபுரநாயக!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு அதிபனே!
ஸுந்த3ரம்	ஸுந்தரமும்
மத்4யஸ்தி2த	நடுவிலிருக்கிற
ப்3ரஹ்ம	பிரமனாகிற
ப்4ரமரம்	பொன் வண்டையுடைத்தானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
நாபி4ராஜீவம்	திருநாபியிலுண்டாயிருக்கிற
நளினம்	தாமரைப்பூவானது
வத்ஸாஸன	திருமாரை ஆஸனமாகவுடைய
லக்ஷ்மீ	பெரிய பிராட்டியாருடைய
பாத3பீட2	திருவடியினுடைய ஆஸநபீடத்துக்கு
ஸத்3ருக்ஷம்	ஸமானமாக
ஶோப4தே	விளங்குகிறது

பா4வ: ॥ நாபியை வர்ணிக்கிறார் அஹீந்த்3ரபுரநாயகனே தேவரீருடைய நாபீபத்3மமானது தன்னிடத்தில பொன் வண்டுபோலே காணநின்ற ப்3ரஹ்மாவிருப்பதாலும், வக்ஷஸ்ஸ்த2லஸ்தி2தையான பிராட்டிக்கு பாத3பீட2ம்போலே யிருப்பதாலும், நாட்டிலுள்ள பத்3மத்தைக்காட்டிலும் மிகவும் ஸுந்த3ரமாக விளங்குகிறதென்கிறார் । நாபீ4தி । (ஹே பு4ஜகே3ந்த்3ரபுரநாயக!) திருவஹீந்த்ரபுரத்துக்கு நாயகனானவனே! (தவ) தேவரீருடைய, (நாபி4ராஜீவம்) திருநாபியிலுண்டான, (நளினம்) தாமரைப்பூவா

ண்டு (ப்ரத்யுப்தஸ்ய ஸந்த்ரம்) ப்ரத்யுப்த—நடுவிலிருக்கிற, ஸௌவர்ண. வர்ண்டுவனுகிற, ஸந்த்ரம்—பொன வண்டையுடைத்தான, ஸௌவர்ண காஞ்சநவண்டுகையாலே பொனவண்டாகச்சொன்னபடி. பொன வண்டும் ஸ்பரிஸமிற (ஸஹ்வாஸநமக்ஷிவாக்ஷவீலஸஷ ஜகஷு) ஸஹ்வாஸந—திருமாமை ஆஸநமாகவுடைய, லக்ஷ்மீ—பிராட்டிக்கு, வாக்ஷவீலஸஷ ஜகஷு ஸஷ—பாதபீடத்துக்கு ஸமாநமாகக்கொண்டு திருவடிக்கு வீப்யமாநமாயக் கொண்டெனறபடி. (ஸாஷம்) ஸளஹாக்யவத்தாக (ஸௌஹமே) விளங்குகிறது. ஸந்த்ரம் வக்ஷத்திலிருந்து ப்ரஹாஸாநஸவம பண்ணுமாப்போலே வர்ண்டுவன் நாஸிகத்திலிருந்துகொண்டு ஹாஸாநஸவம் பண்ணுமபடியென்ன ஸாம்யம பண்ணினுரோ? நானுமறியேனாகப் பெருகிறிலேனென்கிறுரென்று கருத்து ॥௩௯॥

---

௪௦ ॥ ஜிஹ்வாவிஸ்தஹர்ஷா
ஸோணிதவா வர்ணிகாவா த்ரவஸீஷு ।
ராகஜ கவஷ ஸஹஜா
ரஜாஹஜத்வஸ்ஸா ஸஷ ஸஜா ॥ ॥௪௦॥

ஹமா ॥ ஜிஹ்வாவிஸ்த ஹஷ்டெக்ஷ
ஸோணிதவா வர்ணிகா த்ரவஸிகா ।
ராஜஜேகவஹந்த ஸவரா
ரதிநாமஜெஸ்ஸுஸுபா தவ ஸஹா ॥ ॥௪௦॥

வா—வ ॥ (கஜஸா) "கஜதஷேவஸ" விஜேத்ரா ஸ்ய "கஜ" இதஹாஷஸ: "ஸ: ஜெக்ஷஸக்ஷஸஜ" இதி டிஸ்யஸ:, "வோஹஸ்ரஜெக்ஷஜெ" இதி ஹஸ்யவக்ஷ (ஸஹஜா) "ஹரிஷ ரஷாவி" திரஸ்யக்ஷ. (விஷா) "ஜஷ்வஜ" இதி ஜகாரஸ்ய ஜக்ஷ, "ஸோஸ்ஜீ" திஸஷ்ய ஸகாராஷஸ: "ஹமஸ ஜம்வஜக்ஷிராஜதக்ஷா" இதிவஸ்ய க்ஷகாராஷஸ: ॥ ॥௪௦॥

[illegible]

பதம்.	உரை
हे अच्युत!	ஏ அச்சுதனே!
दृढसंदष्ट	மிகவும் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற
मधुकैटभ	மது, கைடபரென்கிற அஸுரர்களுடைய
शोणितपाटल	இரத்த ஸமூஹங்களினாலே
परिपाटल	மிகவும் சிவந்திருக்கிற
अंबर	பீதாமபரததினமேல
वसिता	சாற்றபபடடதும்
रसना	சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிறதுமான

தவ	தேவரீருடைய
ரஶநா	காஞ்சியென்கிற ஆபரணமானது
ப்ரதிநாய	மன்மதனுடைய
த்வஜ	ஆர்ணசமேரஷ்டத்திற்கு
ஶ்ருங்கலா	விலங்குபோல
ராஜதே	விளங்குகிறது

உ—ஸ்ரீ ॥ காஞ்சி பண்டிகை உத்ஸவத்தில் சாரணமில லாதவர்களும் கூடிக்கொண்டு [illegible] வஸ்ஸபரர்களாய மனுசர் விளையாடும்பொழுது வஸ்த்ரங்கள் நனைந்து மிகவும் ரக்தவர்ணமாக விருக்குமாப்போலே, [illegible] செய்யும் பொழுது [illegible] ந்ததாலேயுண்டான ரக்தங்களாலே மிகவும் வாட்டமான [illegible] சாற்றப்பட்டதாயும், [illegible] கைகளாலே ஸ்வாபமானமாயுமான நாபிக்குக்கீழான [illegible] தேஶத்தில் சாற்றப்பட்ட காஞ்சியானது ப்ரதிநாயனென்கிற மந்மதனுடைய த்வஜத்தை வஶிக்கவொட்டாமல் அதுக்கு விலங்குபோலே விளங்குகிறது. இதெல்லாம் [illegible] ஷமில்லாதவெனக்கு [illegible] மாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட [illegible] தேஶத்தை யெப்பொழுது [illegible] விக்கிறதெனகிற கருத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் । [illegible] தி । ([illegible]) [illegible] ப்பட்ட, [illegible] ளுடைய, [illegible] த்தாலே, [illegible] வாட்டமான, [illegible] த்தில் [illegible] விருக்கிற [illegible] ங்களும் சிவந்த [illegible] வாட்டமாய் விட்டதென்று கருத்து இப்படிப்பட்ட, [illegible] த்தில், [illegible] பண்ணப்பட்ட, சாற்றப்பட்டவென்றபடி. ([illegible]) [illegible] மான, சலங்கைகளாலே [illegible] மாயிருக்கிறதென்றபடி ([illegible] தவ ரஶநா) தேவரீருடைய [illegible] யானது (ப்ரதிநாய[illegible]) ப்ரதிபக்ஷிக்கு நாயகனான [illegible] த்துக்கு விலங்காக (ராஜதே) விள

க்குகிறது. இந்த ஶ்லோகத்தில் சாற்றப்பட்ட திவ்யபீதாம்பரத்தில் ஸ்புடிதமான ப்ரஶ்னையைப்பார்த்த பாகவதர்கள் ஸ்மரித்த பாஷிகளாய பெண்ணுடைய யுடுப்பாகவென்றபடி ॥௪௦॥

மூ ॥ தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜோ
யஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய: ।
உபஸ்திதம் தேந புரோ கருத்மதா
த்வதங்க்ரிஸம்மர்தகிணாங்கஶோபிநா ॥ ॥௪௧॥

பாட ॥ தாஸாநாம் ஸத்ருஶ்ய ...
தாநவவீராணாம் ...யநம் ।
தவொஷ்ட்ரஷ்டித் ...
... ॥ ॥௪௧॥

வ்யா ॥ ...

வ்யா ॥ ...

ஸ்திதஸ்ய தவ யஸ்ய ஸாஹஸ்ரஸ்தம்பாயமாநமிதேஷ்வநேந, ஸ
ம்பாஸ்த்யாயம்—ஸௌதகாரிகம், த்ரிபுவநகோஷ்டஸ்ய ஸ்திதிகாரக:॥
ஸௌதஸ்ய ஸ்தாயா—காரிக: யஸ்ய தாத்ருஶம். "ஸௌதஸ்ய ஸ்தம்ப
ஸீ" த்ரிவிக்ரமே ஸௌதவ்யக்தி ப்ராஸாதமாதௌ ஸ:-
ஸ்தாயாதிஷு ஸௌதஶப்தஸ்ய ப்ரயோக: (தவ ஊருயுகளம்) ஸ்தம்
பாயம் (த்ருஶ்யதே) அபிஷ்டிதநிர்வாணகேஷு தாநவேஷ்வ
ஸத்ருஶம் ஜீவிதநிர்வாபணம் ஊருயுகளம் ஜீவிதநிர்வா
பணம் த்ருஶ்யதே தாஸஜநஸத்ய, தாநவீராணாம் ஜீவிதநிர்வாபண
கேந, ஊருயுகமித்யர்த்த:॥ ||௪௯||

பதம். உரை

ஹே தாஸஜநஸத்ய	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
தாநவவீராணாம்	அஸுரர் சிரேஷ்டர்களுக்கு
ஜீவிதநிர்வாபணம்	மரணத்துக்குக் காரணமானதும்
உதரஸ்தித	திருவயிற்றிலிருக்கிற
த்ரிபுவந	மூன்று லோகமாகிற
ஸௌத	மேன்மாடிக்கு
ஸ்தம்பாயமாநம்	தூண்போல வணுமான
தவ	தேவரீருடைய
ஊருயுகளம்	திருத்துடைகளிரண்டானது
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறது

டீகா॥ தாஸஸத்யனே தேவரீருடைய ஊருயுக மானது "ப்ருதிவ்யாம் ப்ரஸாதாந் த்ரிபுவநப்ராஸாதராஜநாதுருதாஸி:" என்று சுருதியுடைய ப்ருதிக்கு ஹேதுவாயும், திருவயிற்றிலிருக்கிற த்ரிபுவநமாகிற ப்ராஸாதத்துக்கு ஸ்தம்ப ஸத்ருஶமாகவுங் காணப்படுகிறது। தாஸாநாமிதி। (ஹே தாஸஜநஸத்ய) அடியவர்க்கு மெய்யனே! (தாநவவீராணாம்) ஸுரர்களை அஸுரர்களுக்கு (ஜீவிதநிர்வாபணம்) ப்ருதிக்கு ஶமநமான, நிவ்ருத்திக்கு ஶமநம் காரணமாகுமாப்போலே ஜீவிதநி

பேதத்துக்கு காரணமாயிருக்கிறதென்றபடி. (உதரஸ்தித்ரைலோக்யஸம்ஸர்க்கஸம்பந்தம்), உதரஸ்தித—வயிற்றிலிருக்கிற, த்ரைலோக்ய—லோகத்ரயமாகிற, த்ரைலோக்ய—ஸமூஹத்துக்கு லோகத்ரயத்தினுடைய த்ரைலோக்யமென்னவுமாம் ஸம்ஸர்க்க—ஸம்பந்தத்துக்கு ஸம்பந்தம்—ஸாத்ருஶ்யமாகவும் (தவ ஊருத்வயம்) தேவரீருடைய திருத்தொடையிரண்டும் (த்ருஶ்யதே) கண்ணாலே காணப்படுகிறது கண்ணாலே காணப்படுகிறதென்று தொடையழகு ப்ரதிபாதிக்கப்படவில்லையென்றபடி. ॥ ௬௧ ॥

மூ ॥ ஜாநுத்வயேந ஜநயந்

ஜயஸ்தம்பஸம்ஜ்ஞாம் ஸ்ப்ருஹணீயம் ।

ஸம்ஸ்தம்பநாநி ஸுதீ

மூர்த்தி ஸம்ப்ரயோகநேந ஜகதாம் வஹேநே ॥ ௬௨ ॥

பாடா ॥ ஜாநுத்வயேந

ஜயஸ்தம்பாபிகல்பயந்த்யா ।

ஸம்ஸ்த்ரந்தஸ்தம்பிதாத்ம

மூர்த்திர்வரதராஜ ஜகதாம் தவ ஊருண ॥ ௬௨ ॥

வ்யா—வ்யா ॥ (ஸம்ஸ்த) "லோகா: ஸமஸ்தா: ஸுகிநோ பவந்து" இதிவத் ஸ்ப்ருஹ (ஸம்ஸ்த்ராஸ) "ஸம்ஸ்த்ராஸ: ஸம்ப்ரமோ பயம்" இதி ப்ராசீநவசநம் ஸம்ப்ரமஸ்ய ஸம்ஜ்ஞத்வாத் ஸ்தம்பிதா ஆத்மா: (ஸ்தம்பி) "ஸ்தம்போ ஜாட்யம்" இதி ஸந்த்ராஸஸ்ய ஸ்தம்பநம் இதரேதரம் (ஜக) "ஜங்கமாஜங்கமம்" இதி நாமவசநாத் "ஸர்வமேதத் ஸ்தாவரஜங்கமம்" இதி ஸ்தாவரம் "ஜங்கமம்" இதி ஸ்ருதிப்ரஸித்தம் ஸ்தாவரஜங்கமம் "ப்ரயோஜ்யம்" இதி அத்ர. ॥ ௬௨ ॥

ஸ்வா ॥ ஜாநுஜங்காஸ்வரூபம் ஸம்ஸ்தம்ப் ஜயஸ்தம்ப ஸமர்ப்பயதி । ஜாநுத்வி । (ஹே வரதராஜ ஜாநுத்வயேந) ஜாநு ஊரு

[illegible] (ஜங்கா மரகதபாலிகாயாம்) [illegible] ॥௪௨॥

பதம்	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
ஜாநு	முழந்தாளாகிற
மணிதர்பணே	மணிமயமான கண்ணாடியினாலேயும்
ஜங்கா	முழந்தாளுக்கு கீழ்க்கணைக் காலுக்கு மேல பாதேசமாகிற
மரகத	மரதகமான
பாலிகாயாம்	பாத்திர விசேஷத்தினாலேயும்
யதா	தனையயான
காந்தி:	காந்தியானது
லக்ஷ்மீரிவ	இலக்ஷ்மிபோல்

{ ஸரோஜ ஸமாஸநா	தாமரைப்புஷ்பம் முதலியவைகளை அடையாளமாகவுடைய
தவ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடிகளை
ந முஞ்சதி	விடுகிறாளில்லை

வ்யா॥ காந்தியாகிற ஸ்ரீயானவள் தேவரீருடைய ஜாநங்களாகிற மணிமயமான கண்ணாடியும், ஐச்வர்யமாகிற ரத்நகடகாவலிகையுமிருக்கையாலே ப்ரஸந்நையாய்க்கொண்டு "ஸ்ரீ பூர்ணாவிவ ப்ரேமபாராவநதயோர்யாவுவிநா கமலம் " என்றும், மலர்கள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி " என்றும் பெரிய பிராட்டி வஜ்ராங்குசத்வஜஸரோருஹ ஸமாஸநாப்யமான தேவர் திருவடிகளை விட்டுப்பிரியாமலிருக்குமாப்போலே பிரியாமலிருக்கிறாள். நானன்றே யவாகவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஜாநு த்வதீய ஜாநுத்வய மணிதர்ப்பண) ஜாநுவாகிற மணிக்கண்ணாடியாலும் (ரத்நகடகாவலியால) ரத்நமயமான ஸ்ரீபாதத்தால் வசிஷ்ட ஸஹிதபட்ட வார்த்த விசேஷத்தாலும் கடகாவலியென்று ராஜஸ்ரீகள் தம்பலமுமிக்கிற பாதத்திரத்துக்கு போ (ப்ரஸந்நா) ப்ரஸந்நையான, ஒரு ஸ்ரீக்கு சக்ரவர்த்தமான மணிதர்ப்பணமும் கடகாவலிகையுமிருக்கைத்தால் ப்ரஸந்நையன்றோவென்றபடி (ஸுந்தரீவ) ஸ்ரீயானவள்போல் (ஸரோஜஸமாஸநா) ஸரோஜசப்தம் வஜ்ராதிநாமவலக்ஷணம் வஜ்ராங்குசத்வஜஸரோருஹஸமாஸநாப்யமானவென்றபடி (தவ சரணௌ) தேவரீருடைய திருவடிகளை (நமுஞ்சதி) விடுகிறாளில்லை ஒரு ஸ்ரீக்கு முகத்தைப்பார்க்கைக்கு இரண்டு கண்ணாடியிருந்தால் ஒவ்வொரு கண்ணாடியிலும் முகத்தைத் தனித்தனியே பார்க்கவேண்டுமத்தனையொழிய இரண்டு கண்ணாடியாலும் ஏககாலத்தில் பார்க்கமுடியாததாகையாலே ஒவ்வொரு கண்ணாடியிலும் வாப்ரியெண்முகவராவநோக்கம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறார்கள் பிராட்டியும் காந்தியாகிற ஸ்ரீயுமென்று ஸம்ப்ரதிபத்திக்கைக்காக "ஜ

டந்தே”என்று ஸாக்ஷாத்வசந ப்ரயோகஞ்செய்தது. அப்படியே ‘.ஸூராவிகயா” என்கிறதற்கும் வ்யோஜநங்கண்டுகொள்வது இரண்டு ஸூராவிகையிலும் ஸாக்ஷணத்தில தம்பலமுமியமுடியா திறே ஸ்ரணத்வயத்தை ஸாக்ஷணத்தில பார்க்கவும இரண்டு கை களாலே ஸம்வாஹநம் பண்ணவுங்கூடலாமாகையாலே “ஸ்ரணௌ” என்று த்விவசந ப்ரயோகஞ்செய்தது ஸ்ரணங்களிருந்தாலொழிய இந்த உபடுணமும ஸூராவிகையுங்வடிக்காதாகையாலே ஸ்ரணங் களை விடாமலிருக்கிறுளென்றபடி. ஸவத்ராவயவாபேக்ஷயா திரு வடிக்குக்காந்தி ஈயிக்கமென்று கருத்து. ஆகையாலே தான “அடி யுமஃதே”என்று திருவடிக்கு வேறே த்ருஷ்டாந்தமில்லாமல் ஸ்நங யாஸங்காரமாகக் கவியனருளிச செய்தார். ॥சஉ॥

ஓ-ஞ ॥ ஸாஜஸிஹேவஸ-ஞணம்

ஸொஹஜ ணஸஸவ்ய த்ரஜ ஸவஸ்ரணம் ।
கஹணவணஜநிஸ ஸாரணஜ
வஸத்திகஜெதஸொக்ஷவாகஸம் வஸவஉம் ॥ ॥சங॥

உமாயா ॥ ஶுத்திஸிஹேவ ஸ-ஞநம்

ஶொஹதெ நதஸஸத்ய தவ ஸவஶ்ஶரண்யம் ।
க்ஷேணகூணஜநிதஸாரநீ
வஶஜிதஜெத்ஸொகஸ்யாதகம் வஉவஉம் ॥

வ்யா—வ ॥ (ஜெதஸொக்ஷ) “ணெவணதி”ஜெத்காரஸ்ய ஸாக்ஷம். “வஜேக்ஷஜெ”ஜதி ஸகாரஸ்யாதிகம். “ஹேநயாதி”தி ய ஸ்யஜொவஃ. திகம்வ ॥ ॥சங॥

வ்யா ॥ வஜெத்கம் வஉவஉம்வணடியதி । ஶுத்தீதி । (ஹெநதஸத்ய! தவ வஉவஉம்) வாஉாரவிநும் (க்ஷேணகூணஜ நித ஸாரநீவஶஜிதஜெத் ஸொகஸ்யாதகம்) க்ஷேணகூணெ

ஹேநதஸத்யம் ப்ரவ்ருத்த த்ரிவிக்ரமக்ஷணகாலே, ஜநிதா, யா ஸுரநதீ—ஸுரஸிந்து4:, தயா ப்ரக்ஷாலிதாநி—நிரஸ்தாநி, த்ரைலோக்யஸ்ய—த்ரிலோக்யா:, தத்ரத்யலோகாநாமித்யர்த2:, ஸம்ப3ந்தீ4நி பாதகாநி—பாபாநி யேந தத் ததோக்தம். ஸ்வபாதாஶ்ரித ஸுரநதீபாவித ஸகலஜக3தீத்யர்த2:. அதஏவ (ஸர்வஶரண்யம்) ஸர்வரக்ஷகம், ஶரணஸமர்த2ம் ஶரண்யமிதி விக்3ரஹ: தத்ர ஸாமர்த்2யமிதி யுக்தமேதத். அதஏவ (ஶ்ருதிஸீமந்தப்ரஸூநம்) ஶ்ருதீநாம் ஸீமந்தே—உபநிஷத்3பா4கே, ஸர்வஸீமந்தே கஸ்யாஶ்சிந்நாயிகாயா: கேஶவேஶ: தஸ்ய ப்ரஸூநம், கஸ்தூரிகுங்குமாலங்க்ருதமித்யர்த2: (ப்ரகாஶதே) ஸர்வஜக3த்பாவநகேந ஸர்வலோகஶரண்யகேந ஶ்ருத்யுக்தாஜ்ஞாரக்ஷகம் க்ஷ்வாராணாரவிந்த3ஸ்யாக்ருதிர்பா4தி ॥ ॥௪௯॥

பதம்	உரை
ஹே நதஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
ஶ்ருதி	வேதமாகிற ஸ்திரீயினுடைய
ஸீமந்த	வகுடுக்கு
ப்ரஸூநம்	புஷ்பம்போல்வனவும்
ஸர்வ	எல்லார்க்கும்
ஶரண்யம்	இரக்ஷகமானதும்
க்ரமணக்ஷணே	(திரிவிக்கிரமாவதாரத்தில்) அளந்தருளுங்காலத்தில்
ஜநித	உண்டான
ஸுரநதீ	கங்கையாலே
ப்ரக்ஷாலித	போக்கடிக்கப்பட்ட
த்ரைலோக்ய	மூன்று லோகங்களுடைய
பாதகம்	பாபங்களையுடைத்தானதுமான
தவ	தேவரீருடைய
பத3பத்3மம்	திருவடித்தாமரையானது
ப்ரகாஶதே	விளங்குகிறது

உ-வ்யா ॥ ஸர்வலோகத்தில், திருவடியை ஸநாதந ஜீவர்களோடே சேர்த்து ஸநாதநமாக்கித் தருகிற ஸ்ரீபாதத்தாலே தனித்தும் ஸநாதநமாகின்றாருடைய வருமிற்க்குப் புஷ்பம் குடமுடிலுல அதநாலே ஸிரஸ்ஸுக்கு ஈஸ் ணீபகூஷமேபாலே, தன்னை வ்யாபாரிக்க வ்திவாதிகளையா லே வேதாந்தத்துக்கு விசேஷாத்யாஸ்ரயமாயும ஸர்வஸ்மாத் பராத்பரமாயும த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் வளர்ந்தருளும்போது ப்ரஹ்மாதிருஉஜ்ஜநம்பண்ண தீர்த்தமும் மஹிமையாக வர்த்தித்து த்ரிலோக பாபங்களையும் நிவர்த்திக்கும்படியான தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையானது விளங்குகிறது இப்படிக்கிருக்க, "நின்பாதயுகமே தலைக்கணியாய், யாவரும் ஸரணாகதர்; வாயிலும்வஸ் ஜநாங்கள் । ஸிரஸாயாரபிஷ்ட்யாதி" என்கிறபடியே என்னுடைய ஸிரஸ்ஸுக்கு வஸ்துவமாகவில்லை, ஸர்வலோகஸரண்யமாக விருக்க, எனக்கு ஸரணமாகவில்லை, ஸர்வபாதகநிவர்த்தகமா யிருக்க, என் பாபத்தை நிவர்த்திக்கவில்லையே, நான் என்ன ஸாமர்த்யஹீநனோ? என்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸ்ரீ தீதி । (கேஹ ஸர்வத்ர ஸ்ரீதீஸ்ரீகேஸவ வஸநம்) ஸ்ரீதீ-ஸ்ரீதியாகிற ஸ்திரீயினுடைய, ஸீகே-வருமிற்கு, வஸநம்-புஷ்பமான, வேதாந்தவத்திவாதீமான வென்றபடி, (ஸர்வஸரணம்), ஸர்வேஷாம் ஸரணாஸ்ருமான, ஸர்வாபராதக மானவென்றபடி. (த்ரிவிக்ரமஜநிதஸஹாநதீவ் ஸஹிதமே த்ரிலோகவாதகம்) த்ரிவிக்ரம-ஸ்ரீ விக்ரமாவதாரத்தில் அளந்தருளுகைக்காக வளர்ந்தருளும் க்ஷணத்தில், ஜநித-உண்டான ப்ரஹ்மா திருஉஜ்ஜநம்பண்ணும்போதுண்டான வென்றபடி, ஸஹா நதீ-மஹிமையாலே, ஸஹித-போக்கடிக்கப்பட்ட, த்ரிலோக த்ரி-மூன்று லோகங்களுடைய, வாதக-பாபங்களையுடைத்தான (தவ பதபத்மம்) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையானது (ஸோ ஹதே), விளங்குகிறது ராஜா ஸர்வஸம்பத்ஸம்பந்நனாயிருக்க வாசல் பட்டினி கிடக்குமாப்போலவும், ஸத்பாத்ரஸஹிதனாயிருக்க; வருத்தமின்றி ஸநாதநமாயிருக்குமாப்போலவும் நானிருக்கி றேனென்றபடி   ॥ ௪௬ ॥

𑌮𑍂 ॥ 𑌇𑌅 𑌤𑌿𑌹𑍁𑌵𑌣𑍇𑌕𑍍𑌕𑌰𑍂𑌅𑌂
𑌧𑍂𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌣𑌹𑌾 𑌅𑌹𑌿𑌅𑌸𑌾𑌉𑌰𑌸𑌂 ।
𑌓𑌸𑌹𑌿𑌸𑌹𑌿𑌹𑌰𑌵𑌾𑌸𑍇
𑌉𑌅𑌅𑌂 𑌤𑌂 𑌓𑌸𑌹𑌿𑌂𑌵 𑌪𑌾𑌅𑌸𑌰𑌕𑍍𑌖𑌣𑌂 ॥ ॥௧௪॥

𑌛𑌾𑌯𑌾 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍈𑌕𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌰𑌸𑌂 ।
𑌓𑌷𑌧𑌿𑌮𑌹𑍀𑌯𑌰𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑍁
𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌪𑌰𑍋𑌷𑌧𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂 ॥ ॥௪௪॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 ॥ (𑌤𑌂) “𑌯𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑌂𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌹” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌃. (𑌪𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂) “𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌧𑌂 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌂 ॥ ॥௪௪॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌨𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌣𑍁𑌯𑌿𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍇𑌶𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌨𑌯𑌨𑌵𑍇𑌶𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌨𑌯𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । (𑌅𑌨𑌯𑌾𑌃) 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇. 𑌪𑌾𑌰𑍇𑌶𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. “𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑌨𑍍𑌦𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌶𑌾𑌸𑍇 “𑌨𑌯𑍋𑌪𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞” 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌯𑍋𑌪𑍇 “𑌨𑌯𑍇𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌦𑍋𑌪𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌭𑌦𑍍𑌭𑍋𑌪𑌃, “𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑍀” 𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑌿𑌃 (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑍁𑌵𑌣𑍇𑌕𑍍𑌕𑌰𑍂𑌅𑌂) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌪𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂. 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌂—𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌜𑌗𑌸𑌂𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌅𑌰𑍂𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑌿 (𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌰𑌸𑌂) 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌃—𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌃, 𑌰𑌸𑌃—𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌃, “𑌰𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌭𑌵𑌤𑍀” 𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃. 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌮𑌾𑌸𑌃. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌦𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌰𑌸𑌃, 𑌮𑌯𑍂𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾 𑌸 𑌵𑌿 𑌶𑍇 𑌷 𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌨𑌾𑌽𑌽𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂. “𑌶𑍍𑌰𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌵

[illegible] ''रसः'' इति नानार्थरत्नमाला. अनघाः (ओषधीशेखरस्य) [illegible] शेखरस्य [illegible] (उदितम्) अवतीर्णम्, [illegible], अनघाः (दासरुजाम्) दासानाम्—भक्तानाम्, रुजाम्—[illegible]दितापानाम्, ज्वरजनितसन्तापानाञ्च (ओषधिम्) [illegible], तापनिवर्तकौषधिविशेषम् (त्वाम्, इति) [illegible]प्रकारेण (आस्वादयन्ति) [illegible] अमृतवत् [illegible] औषधभाव[illegible] [illegible] त्वाम् ''[illegible]'' [illegible] । [illegible] किं [illegible]'' [illegible] अनुभवन्ति साधवः. यद्वा, (इति) [illegible] (उदितम्) ''[illegible]'' [illegible] त्वाम् दासरुजामोषधिम् [illegible] अनुभवन्ति साधवः ॥

பதம்	உரை
अनघाः	தோஷமில்லாதவர்களான பாகவதர்கள
इति	இந்தப்பிரகாரம
ओषधीशेखरसारस्य	ஓஷதி பாவத்தினுடைய சாரமிவ
उदितम्	ஆவிர்பவித்திருக்கிறதும்
त्रिलोकैक / मूलम्	மூன்று லோகத்திலுமொரே / வேரையுடைத்தானதும
अमृतस्वादुरसम्	அமிருதம்போல போக்யமானதுமான
दासरुजाम्	தாஸர்களுடைய ரோகங்களுக்கு
ओषधिम्	மருந்துபோலிருக்கிற
त्वाम्	தேவரீரை
आस्वादयन्ति	போக்யமாக அநுபவிக்கிறார்கள்

தே—வ்யா ॥ இவ்வளவாலே ஸகலஸ்ரீகாரணத்வ ஸம்ஸார நிவர்த்தகத்வாதிகளாலே உபாயத்வமும், ஸௌந்தர்யாதிவையத்வ

மும் சொல்லப்பட்டது. இதை ஸ்நேஹபூர்வமாயிருக்கிறபடி யைச் சொல்லிக்கொண்டு த்ருஷ்டாந்தமாக ஸ்வீகரிக்கிறார். ஸ்நேஹமே உபாயமும் உபேயமுமென்று சொல்லக்கூடுமோ? லோகத்தில் ஸ்நேஹத்துக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமுங்காணவில்லையே, வ்யாதிநிவர்த்தகமான ஔஷதத்துக்குக் காடுவமும், வ்யாதிநிவ்ருத்தமானால் வ்ருத்தஸேவாஸம்பாதநாதிகளுக்கு போஹ்யத்வமுமன்றோ காணப்படுகிறது. க்ருதம் ஜராதிஸர்வநிவர்த்தகமாயும் போக்யமுமாகக்காணப்படுமாகையாலே யிதுகூடலாமென்னிலும், க்ருதம் தேஹஸ்த வ்யாதிநிவர்த்தகமா மத்தனையொழிய, ம்ருதர்களைப்பிழைக்கும்படி செய்யாதே ப்ராணிகள் ஸம்ஸாராக்நி விதீபநவ்யபகதப்ராணர்களாயன்றோவிருப்பது உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் ஸ்நேஹஸ்யாஸ்ய ந: உண்டு என்கிறதற்கு மாத்திரம் த்ருஷ்டாந்தஞ்சொன்னேமேதவிர, ம்ருதர்களைப் பிழைப்புண்டாக்குகிறதற்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லவில்லை, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் வேறே. யுத்தத்தில் ம்ருதர்களான வாநரவீரமுதலிகள் “ஜீவந்தாஸாம் ப்ரவரௌஷதீநாம் ஸந்த்ராணகந்தேஷு ஸம்வேகா:” என்று பிழைப்பு மூட்டின ஓஷதிபர்வதத்தினுடைய ஸஞ்ஜீவநௌஷதிபோலேயன்றோ “ம்ருதப்ராணஸஞ்ஜீவிநீம்” என்கிறபடியே யிருக்கிறதென்னிலும் இப்படியொருவரும் ஸ்நேஹிக்காததாலே ஸ்நேஹப்ரயுக்தப்ராப்யோஜநந்தான் வாராதோ? வாதிகள் ஸ்நேஹியாமல் போனாலும் நியுக்தாபேக்ஷகர்களான ஸ்ரீஸாத்வதர்கள் இப்படியே ஸ்நேஹிக்கிறார்களென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஐதி । (ஸ்நேவார்:) நிஷ்கர்ஷர்களான ஸாத்வதர்களானவர்கள் ஸ்நேஹாவ்யவிஷயம் ஸந்நிஹிதமாயிருக்க ஸ்நேஹிக்கப்பெறாமல் ஸேவாவாத்தைப் பண்ணினவென்னைப்போலன்றே யவர்களென்றபடி. “ப்ராப்யஸ்ய ப்ராப்தாஸ்ய ப்ராக்ஸம்ஸ்லேஷ வ்யவஸ்தித:” என்று ப்ராப்யஸ்ய ப்ரதத்தாலே ஜநவ்ருத்தியாகவும் உபாயாநுஷ்டாநகாலத்தில் வாவாஸம்பந்ததாவங்களையுங்குறித்து ப்ரவ்ருத்தி பண்ணினத்தாலே உத்தரகாலத்திலும் ஸம்பவர்களாக ஹ்ருஷ்டா

ஸேவம் பண்ணுகிறார்களென்று கருத்து (ஸ்ரீஸாத்வதே தந்த்ரம்) ஸ்ரீஸாத்வத-பௌஷ்கரத்திலும், ஸ்ரீதந்த்ரம்-ஒரே வேரையுடைத்தான, இந்த ஓஷதிக்கு வேர் ஒன்றாகவே ஸ்ரீபௌஷ்கரத்திலும் ஸ்ருஷ்டித்திருக்கும் பாரோக்ஷ்யமும் ஸ்ரீபௌஷ்கரக காரணமாயிருப்பன (அம்ருதஸ்வாதுரஸம்) அம்ருதம்போலே ஸ்வாதுவான ரஸத்தையுடைத்தாயிருக்கும் அம்ருதம் ஸ்வயம்போக்யமாயும் ஜராதிநிவர்த்தகமாயிருக்குமாப்போலே ஸ்வயம் போக்யனுமாய் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகனுமிருக்கிறானென்றபடி. அம்ருதாபேக்ஷயா ஸ்வாதுரஸமாயிருக்குமென்றவுமாம் இவன் முன்பு அம்ருதம் வேப்பஞ்சாறு போலன்றோ இருப்பது (ஓஷதீஷீர்யாரவாஸ்து) ஔஷதாவஸ்தத்திலுடைய வாஸ்துத்தில (உக்தி) பஞ்சவ்யூஹாதிரூப காரண (உதிதம்) அவதரித்திருக்கிற பஞ்சவ்யூஹகுணவிஶிஷ்ட விக்ரஹாதிகளாலே பரிபூர்ணனாக அவதரித்திருக்கிறானென்றபடி சிலவவதாரங்களில் சில குணங்களை ஆவிஷ்காரம் பண்ணி சில குணங்களை திரோதானம் பண்ணினாப்போலன்றிக்கே ஷாட்குண்யஸர்வகுணாவிஷ்காரம் பண்ணிக்கொண்டு அவதரித்திருக்கிறாரென்று கருத்து ஸஞ்ஜீவநகரணீ முதலான ஓஷதிகள் ஓஷதிபர்வதத்திலுண்டாயிருக்குமென்று ராமாயணே ப்ரஸித்தம். (ஸ்வாம்) தேவரீரை, "எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை" என்கிறபடியே வேறேயொருவரும் மருந்தறியாமல், "மருத்துவனாய் நின்ற மாமணிவண்ணன்" என்று மருத்துவனாயும், "மருந்தே நங்கள் போக மகிழ்ச்சிக்கு" என்கிறபடியே மருந்துமாயிருக்கிறவுன்னையென்றபடி (பவஸராஜம்) பக்தர்களுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வ்யாதிக்கு (ஔஷதிவ) ஓஷதியைப்போலே (ஆஸ்வாதயந்தி) ஸேவ்யதயா அநுஸந்திக்கிறார்கள். ஔஷதம் ஶ்ரத்தையோடு ஸேவித்தால் வ்யாதிநிவர்த்தகமாகுமாப்போலே இவனும் பக்தர்களுடைய வ்யாதிக்கு நிவர்த்தகமாயிருக்கிறானென்றபடி. த்ரிபுரஸம்ஹாரத்தில் தானே பாணமாய் நின்றாப்போலே ஸம்ஸாரரோகவ்யாதிக்குத் தான் பிஷக்காக நின்று, வேறே ஔஷதங்

கொடுத்தாலும் வ்யாதிநிவ்ருத்திக்காதென்று நினைத்துத்தானே ஔஷதமாறுமென்றபடி. "கமலநன்மலர்த்தேறலருந்தியின்னிசை முரன்றெழுமளி குலம்பொதுளியம் பொழிலூடே செருந்திநாண் மலர் சென்றணைந்துழிதருதிருவயிந்திரபுரமே" என்கிற பாசுரத்தில் வண்டுகள் கூட்டமாய்க்கொண்டு மலர்ந்த தாமரைப்பூவில் மதுபாநம்பண்ணி ஸ்ரீதிவ்யதீர்த்தத்தாலே ஸ்நாநம்பண்ணிக்கொண்டு த்ருப்தங்களாயிருக்கச் செய்தேயும் செருந்தி புஷ்பங்களிலிருக்கும் மதுவை பாநம் பண்ணுகைக்காக ஆசைப்பட்டுச்சென்று கிட்டி ஸஞ்சரிக்கிறதுகள் என்பதற்கு ஸ்வாபதேஶத்தில் மதுகரவ்ருத்திகளான பரமஹம்ஸர்கள் தேவநாயகனுடைய திருவடி மதுவை பாநம்பண்ணி த்ருப்தர்களாய் ஸ்ரீதிவ்யதீர்த்தத்தாலே ஐத்ஸ்த்வஸம்வரித்து ஸ்நாநம் பண்ணிக்கொண்டு, பின்னும் நித்யவிபூதியில் நிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் பரவாஸுதேவனை யநுபவிக்க வாசைப்பட்டார்களென்று ஸூரியாசார்யர் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார். இவ்வர்த்தத்தை இந்த ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்கிறார். "ஜநா:" என்பது மதுகரவ்ருத்திகளான பரமஹம்ஸர்களைச் சொல்லுகிறது. "ஜித்ருஷ்ணாஸ்வாதுபரஸௌஸ்வாதுயந்தி" என்பது தேவநாயகனை ஸாமக்ர்யமாக அநுபவித்தார்களென்பதைச் சொல்லுகிறது "ஷஷ்டிமேதீயபராஶ்ருஉகிதம் க்வாபி ஔஷதிவிஷாதஜாம்" என்று முக்தியில் பரவாஸுதேவனை யநுபவிக்கவாசையாலே, அதுக்கு ஸாதகமான ஸம்ஸாரவ்யாதிக்கு மருந்தாகப்பற்றினார்களென்பதைச்சொல்லுகிறது. ஆகையாலே பாட்டின அர்த்தத்தைக் கணிசித்து இந்த ஶ்லோகமருளிச்செய்தாரென்பது ஸம்மதம். இப்படிப்பட்ட பாகவதர்களை யிவர் ஷட்பதங்களாகப்பற்றினார். இவர்களைத்தான உபக்ரமத்தில் "நமதே" தி மந்த்ரேணாலும், உபஸம்ஹாரத்தில் "மந்த்ரஜநவிஜ்ஞாபிதம்" என்று த்ருஷ்டாந்தத்தாலுமருளிச்செய்தார் நம்மாழ்வாரும் "மாசின் மலரடிக்கீழெம்மைச்சேர்விக்கும் வண்டுகளே" என்று ஷட்பதங்களை வண்டுகளாக வருளிச்செய்தார் ||சச||

3-௫ ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥௪௫॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥௪௫॥

[illegible] ॥௪௫॥

[illegible] ॥௪௫॥

பதம்	உரை
ஹே ஸ்வாமிந்	ஏ அச்சுதனே
தவ	தேவரீருடைய
ஶ்யாமம்	கறுத்ததான
தநும்	திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
நிஜ	தங்களுடைய
விலோசநேஷு	கண்களில்
க்ஷிபந்த:	போட்டுக்கொண்டவர்கள்
லக்ஷ்மீநிவாஸம்	ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியாயும், ஸமபத்துக்கிருப்பிடமாயும்
நித்ய	எப்பொழுதும்
நிகூடம்	மறைந்திருக்கிறதுமான
த்வாம்	தேவரீருடைய ஸ்வரூபத்தை
நிதிவத்	நிதியைப்போல
பஶ்யந்தி	பார்க்கிறார்கள்

உபோத்காதம் கீழ் ஶ்லோகத்தில் ஹேயத்தைச் சொன்னார். இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸித்தாஞ்ஜநத்தைச் சொல்லுகிறார். ஸித்தாஞ்ஜநத்தைக் கண்ணில் போட்டுக்கொண்டு நிதியைப்பார்க்குமாப்போலே தேவரீர் திருமேனியைக் கண்ணாலே ஸேவித்து பிறகு மறைவான திவ்யஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறார்களென்கிறார் ஸித்தாஞ்ஜநத்தை (ஹே ஸ்வாமிந் தவ தநும்) தேவரீருடைய திருமேனியை, (ஶ்யாமம்) கறுத்ததான (ஸித்தாஞ்ஜநமிவ) மையைப்போலே, வெளுப்பு மையும் லோகத்திலுண்டாகையாலே த்வாஶ்ரத்யர்த்தம் ஶ்யாமமென்று சொன்னார். கேவலாஞ்ஜநங்கறிக்கும் ஸித்தாஞ்ஜநம் ஸத்யோஸாதகமாயிருக்கும், தேதந்த்ஸாதகமாயுமிருக்கும். கீழ் ஶ்லோகத்தில் ரஸாயநம்போலே ஸாத்யஸாதநஸாத்ய்யைக்கொண்டு வ்யாபிவத்துக்கச்சொன்னார் இங்கு வக்ஷஸ்ஸ்தலீ ஶ்ரீயத்துக்கு ஸாதகமான அஞ்ஜநமாயிருந்துகொண்டு வ்யாபிவத்தென்கிறார் இப்படி ரஸநேத்ர வக்ஷஸ்ஸ்தலீ ஶ்ரீயயோ:

ஹேமத்ருக்கென்று சொன்னது. ஸர்வாத்மா ஸுலக்ஷணம். ஸர்வேஷு யஹோமத்ருமென்றிருப்பது ஹ்ருதயமென்கிறபாட்டத்தில் தத்வக்த விசேஷணம், அப்போது ஹ்ருதயம் தத்வம் ஸிம்ஹாஸநஸ்த நிஜஸ்திரார்யநிஷ்ட க்ஷிதஞ்சு என்று ஸ்வயம் (நிஜஸ்திரோபநிஷ்) தங்களுடைய நெஞ்சுகளில் (க்ஷிதஞ்சு) போட்டுக்கொண்டவர்கள் (உக்ஷ்நிவாஸம்) ஸ்ரீ யஸ்வத்பாயும் திவ்யஸ்வரூபத்துக்கு உக்ஷயாரக்ஷகங்கூடாதாகையாலே ஸ்ரீ யஸ்வதியென்று ஸ்வயஞ்சொன்னபடி (நித்யநிரவத்யம்) எப்பொழுதும் ஸர்வ காமமாயிருக்கிற (ஸ்வாம) தேவரீரை, திவ்யஸ்வரூபத்தை யென்றபடி (நியீதிவ) புதையல்போலே (வஸ்த்ரஸ்தி) பார்க்கிறார்கள் யதா, ஸ்வாமென்கிறதாலே வாஸ்வாஸதேவவிக்ரஹத்தைச் சொன்னபடி, கீழ் ச்லோகத்தில் பாசுரத்தை யநுஸரித்து தேவநாயகனை ஸேவித்து வாஸ்வாஸதேவனை ஸேவிக்க யாசைப்படுகிறார்களென்று ஸ்வயஞ்சொன்னதாலே தத்ஸம்பூர்ணமாக “நித்யநிரவத்யம் ஸ்வாம” என்றது. வாஸ்வாஸதேவனைச் சொன்னது அப்போது “உக்ஷ்நிவாஸம்” என்கிறதற்கு உக்ஷயாரமென்று ஸ்வயம் (நித்யநிரவத்யம்) ஸர்வக்ருதிக்ஷேமத்தில் ஸர்வ காமமானவென்றபடி தேவரீருடைய ஸர்வா திருமேனியை ஸேவித்து நிரந்தரவாஸாகளாய வாஸ்வாஸதேவவிக்ரஹத்தை யநுபவிக்கிறார்களென்றபடி

---

௭௫ ॥ விவஸிஜணிஸிபாயாரோ
வஞ்சேஜாம்ரம் திஶோக வக்ஷமஹவம்ரம் ।
திப்ரஹ ஜாண தத்வம்
ணைஸவஸ்து ண ஹ தாண ஶோஹதிக்ஷ ॥ ॥௪௯॥

ஹாயா ॥ விவுதநிவிபாயகாரோ
வடநஜெத்ரக்ஷிணோலெக்ஷமஹவதி: ।
த்ருஷ்டிமகா யெஷாம் ஸ்வம்
நதவத்ர நவம தேஷாம் ஶோஹதீயாஅ ॥

பதம்	உரை
ஹே நதஸத்ய	ஏ அடியவர்களுக்கு மெய்யனே
விதூத	போக்கடிக்கப்பட்ட
நிபிட	நெருக்கமான
அந்தகாரஃ	அஜ்ஞானமாகிற இருட்டையுடையவனும்
உத்பாத	உண்டுபண்ணப்படுகிற
ஜ்யோதிஃ	ப்ரகாசத்தையுடையவனும்
த்ரிலோகைக	மூன்று லோகத்துக்கும் ஒரே
ஸ்ரஷ்டாதிஃ	ஸ்ரஷ்டாவானவனுமான
[த்வம்	தேவரீர்]
யேஷாம்	எவர்களுக்கு
ப்ரத்யக்ஷஃ	கண்விஷயமாகிறீரோ
தேஷாம்	அவர்களுக்கு
மோஹத்ரியாமா	மோஹமாகிற இரவானது
நவர்த்ததே	இல்லை

உபந்யா ॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில் "த்ருஶ்யஸே" என்கிற ஶப்த ஸ்வாரஸ்யத்தாலே அஞ்ஜனத்தைக் கையாலே யெடுத்துக் கண்ணிலே போட்டுக்கொண்டு நிதியைப் பார்க்குமாப்போலே, தேவரீர் திருமேனியை வருந்தி வணங்கி கண்களாலே ஸேவித்து "க்ருதிநஃ" என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்காரஞ்செய்து விஶுத்தவர்களாய்க்கொண்டு திவ்யஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறார்களென்று சொன்னார். இந்த ஶ்லோகத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாய் திருமேனி கண்ணுக்கிலக்கானவர்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரவிரோதிவர்க்கங்களெல்லாம் நிவ்ருத்தமாகுமென்று சொல்லுகிறார். இப்படி "ப்ரத்யக்ஷஃ" என்கிற ஶப்தஸ்வாரஸ்யத்தைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. ஸர்வாந்தகாரநிவர்த்தகமாய ஸஹஸ்ராம்ஶத்தெல்லாம் உஜ்ஜ்வலியாநின்ற ஒரு விலக்ஷணவஸ்துவான தேஜஸ் விஷயமானால் அந்த புருஷனுக்கு அந்தகார நிவ்ருத்திக்கு அவகாஶமுண்டாகுமாப்போலே, தேவரீரு

டைய திருமேனி யத்ருஷ்யா த்ருஷ்டிக்கிலக்கானாலும் அந்தப் புருஷனுக்கு ஸர்வஜ்ஞாநம் நிவ்ருத்தித்து ஸர்வஜ்ஞதையுண்டான படியாலே மோஹாதிகளில்லை என்கிறார் விவ்ருதேதி । (மோஹ நக்ஸத்ர' விவ்ருதநிவ்ருத்யாகாரஃ) விவ்ருத—விவ்ருண்ம பண்ணப்பட்ட, மேயாகக்கடிக்கப்பட்டதென்றபடி ஸ்ரஷ்டு விவ்ருதஜ்ஞாநத்தையுடையவனுமென்றபடி (வ்யக்தஜ்ஞாநஜ்யோதிஃ) வ்யக்த—வடிப்பியாநின்ற உணடபண்ணுநின்ற, ஜ்யோதிஃ—ப்ரகாசத்தையுடையவனாய ஸத்ருக்த்-ஜ்ஞாநத்தை யுடையவனாய, (த்ரி லோகைகஸ்ருஷ்டிக்ஷ்), மூன்று லோகத்துக்குமொரே ஸ்ருஷ்டாவானவ [ஸ்வ] தேவரீர் (யேஷாம் த்ருஷ்டிமதஃ) யாருடைய கண்களுக்கு விஷயமாகிறீரோ (தேஷாம் மோஹத்ரியாமா) அவர்களுக்கு மோஹமாகிற இரவு (நாஸ்தி) இல்லை, பகல்போலே ராத்ரியுந் தெளிவுமாயிருப்பதாலே ராத்ரி யில்லையென்கிறார் “ஸந்த்யஸந்த்யக்ஷராத் வர்ஷம் ஸஹஸ்ரமேதஸாம் ॥ ஸர்வாஸநாக்ஷஸ்ரீஸ் ஸர்வதக்ஷுர்நிவ்யஸ்ய । ஸர்வேஹதஸ்ய ஸர்வாஸ்ய நா ஷீக்ஷஸ் ஸம்வ ஜேஸ”என்கிறபடியே யத்ருஷ்யா திவ்யமங்கள விக்ரஹம் த்ருஷ்டிவிஷயமானால் அவர்களுக்கு மோஹாதிகளில்லை யென்றபடி ॥௪௬॥

விஸஅரஸம்மி விரத்தா
விஅராஜணிஏண ஸ்ம ஸஹாவிகிரஹதா ।
ஜீவஞ்ஜீவக்கஸரிஸா
ஸுத்தஞ்ஜீஅந்தி பாவணா ஸஹஸுத்தா ॥ ॥௪௭॥

சாயா ॥— விஷயரஸேவிரக்தாஃ
விசாரஜநிதேந ஸம்வேகேந விக்ரியஹீநாஃ ।
ஜீவஞ்ஜீவகஸத்ருஶாஃ
ஸுத்ருப்த த்ருப்யந்தி பாவநாஸ்வஸ்தாஃ ॥ ॥௪௭॥

மூ ॥ (விரக்தா:) "ஸர்வஸம்பந்தஶூந்யா" இதி ஸ்ரு[illegible] யா: [illegible] ஸர்வாத்மநா "ஸர்வத்ர ஸமதர்ஶிந:" இத்யாதயஸ் (ஹே அச்யுத!) "[illegible]" [illegible]
[illegible] ॥௬௭॥

வ்யா ॥ பூர்வோக்தஶ்லோகார்த்தம் [illegible] ஜீவந்முக்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தேஷ்வபி ஸ்வதந்த்ரதாம் ஆஹ । விஷயேதி । (ஹே அச்யுத! விஷயேஷு) விஷயாணாம் இதி [illegible] ராகத்வேஷாய [illegible], ரஸ-ஸ்வாதே, (விரக்தா:) வைராக்யவந்த: விஷயவாஸநாரஹிதா: [illegible] விஷயவாஸநாரஹிதா: [illegible] ததாஹ । விகாரேதி । (விகாரஜநகேநாபி) [illegible] விகாரஜநகை: [illegible] காரணைர்யுக்தா: (நவைக்ருத்யம் [illegible]) தத்ராபி [illegible] விகாரம் நயந்தி [illegible] "விகாரஹேதௌ ஸதி விக்ரியந்தே யேஷாம் ந சேதாம்ஸி த ஏவ தீரா:" இத்யுக்த்யா விகாரம் ந யாந்தி இதி [illegible] [illegible] ஸம்ஸாரவஸம்பவே. [illegible] விகாரஹேதௌ [illegible] விஷயேஷு தோஷ [illegible] ஜிதா: [illegible] (விகாரஜநகேநாபி) ஜீவந்முக்தஸ்ய [illegible] விஷயேஷு [illegible] விகாரஜநகேநாபி [illegible] விஷயேஷு தோஷ [illegible] ஜீவந்முக்தஸ்ய [illegible] [illegible]. ॥௬௭॥

பதம்	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
விஷயேஷு	ஐஹிகபோகத்தில
விரக்தா:	வைராக்யமுள்ளவர்களும்

விகார ஜநநேஷ்வபி	பந்தவிகாரத்தை உண்டு பண்ணுகிற வஸ்துக்களினாலேயும்
நைவ விக்ரியமாணா:	(அதுகள் கிட்டயிருக்கச்செய்தேயும்) விகாரத்தையடையாதவர்களும்
பாவநா:	(ஆகையாலே) பரிசுத்தர்களுமான
தவ	தேவரீருடைய
பக்தா:	பக்தர்கள்
ஜீவந்முக்தஸத்ருசா:	ஜீவித்திருக்கிற காலத்திலேயே முக்தர்களுக்கு ஸமானமானவர்களாக
த்ருச்யந்தே	காணப்படுகிறார்கள்

உ-வ்யா ॥ இப்படி பக்தர்கள் ஔஷதிபோலேயும் அஞ்ஜநம் போலேயும் ரஸாயநம் போலேயுமிருக்கிற தேவரீரை, இதர விஷயவைராக்யவிவேகமாக ஜீவந்முக்தர்களாய்க் கொண்டு அநுபவித்து லோகமெல்லாத்தையும் பாவநம்பண்ணிக் கொண்டு கண் முன்னே வர்த்திக்கிறார்களென்று, ஆழ்வார் "கண்டோம் கண்டோம் கண்டோமெ"ன்று ஸாத்விகஸம்ருத்தியைக் கொண்டாடினாப்போலேயும் "அருளாழிவரிவண்டே" என்று தூதப்ரேஷணத்தில் வண்டுகளைக் கொண்டாடினாப்போலேயும், தமக்கு வழிகாட்டிகளான ஆசார்யாதிஸாத்விகர்களைக் கொண்டாடுகிறார் । விஷயேதி । (விஷயாவேச) ஸ்த்ர்யாதிவிஷயாவேசத்தில (விரக்தா:) வைராக்யமுள்ளவர்களான, விஷயாஸங்கியாநத்தில விரக்தர்களாகிலும் "ஸ்ம்ருதிரவிச்சேதிகரோதி வைராக்ய"மென்று ஸ்மரண ரூப ஸங்கீர்த்தநாதிகளாலே விக்ருதிவ்யாபாரமேதாவென்னில "கோகிலோ ஹ்ருதயம் ஹாரீ ஸாயவேளாவிராஜதே । ஸஹாகந்தவ்யஸஹிதஸ்ஸாந்த்ராதி தவாஸ்யத:" என்று கோகிலங்களை ஸ்நேஹபூர்வகமாக த்ருஷ்டாவஸரங்களிலே ஸ்த்ரீகளெல்லாருங்கூடிக்கொண்டு "வைதோஹபாஸதத:" என்று விவியவிஹித்ய வைஷாஸாநாதிகளாலே விஸ்வாஸிதராதிகளைப்போலே வ்யாமோஹநம் பண்ணி விஷய

பரவசராக்கிறோமென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு வந்தா
லும் அவைகளாலே முடியாதென்கிறார் (விகாரஜநநைர்பாவை:) வி
காரஜநகவஸ்துக்களாலேயும் ஸ்தோகவஸ்துக்களாலும், "ஜந
நேந்த்ரியஸ்த்ருத்த காமேணைர்ஹ்ருதம்" (நவை ப்ரவிக்ரியந்தேணா:) விகாரத்
தை அடையவிப்பிக்கப்படமாட்டார்கள். சப்தாதிவிஷயஜநகமெ
நகாதி வஸ்துக்களெல்லாம் கூடி நமமாவாயறாதி பரஸ்த்ரீகளை வி
ஷயபரவசராக்கி வைராக்யத்தை மாற்றுவோமென்று வந்தா
லுமவர்களால பலிலாதேபட்டுப்போவார்கள் தன்னையொழிய இவ
ர்கள் விக்ருதியை அடையமாட்டார்களென்றபடி இப்படிக்கிருக்க,
ஹ்ருதயஸாரணாதிகளாலே விக்ருதியை அடையமாட்டார்களென்பது
கைமுதிகந்யாயமன்றோவென்று கருத்து (ஜீவந்முக்தஸத்ருசா:)
ஜீவதஸ்ஸதே முக்தஸத்ருசா: ஸ ஜீவந்முக்தஸத்ருசா:, ஜீவதஸ்ஸ
ஸ்ஸ முக்தஸத்ருசா ஜத்யர்த்த:. ஜீவத்தசையிலும் முக்தர்களைப்போ
லே "ஸந்த்ரப்ரஹ்ஸ்தே"என்கிறபடியே ஸமஸ்தஹேயங்களுக்கு
ஸ்வபரர்களாயிருக்கிறார்களென்று கருத்து பின்னும், முக்தர்களு
க்கு உபாயாநுஷ்டானமில்லாதாப்போலே ஸக்ருத்ப்ரபத்தியாலே
க்ருதக்ருத்யர்களாய மேலுள்ள ஸமஸ்தகர்மங்களெல்லாம் முக்
தாநுபவம் போலேயாய்விட்டதென்றபடி இப்படி சொல்லுஞ்சொல்
லாமல் ருஷிகளாதிகள் சொல்லுமாப்போலே ஜீவந்முக்திக்கு சொல்லு
ஞ்சொல்லும்போது ஸ்வவிஷயமாயவிடும், இதை "காவேயம்ஜீ
வந்முக்தி, ஸஸரீரஸ்ய ப்ராப்திஹாஸ உத்திவச"இத்யாதிஸூக்
திகளாலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் உபதேசித்தாரிறே. (பாவநா:) ப்ர
ஸாதிகமாகவுங்கூட தோஷமில்லாதவர்களான (ஹே ஸுப்ரஸ!
தவமுக்தா:) "ஹக்த்ரிதாஜநாதநா:"என்று தேவரீரை விலக்கு
வாங்கும்படியான ஸக்தியையுடையவர்களென்றபடி. (த்ருஸ்யந்தே)
கண்முன்னே வர்த்திக்கிறார்கள் ஒருவரிருவரென்றில்லாமல் ப்ரு
ந்தம் ப்ருந்தங்களாய் காணப்படுகிறார்கள் ஸத்துக்களை நான் தே
டிக்கொண்டிருக்க, "பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கதோவாந
ரேண ஹ"என்று பம்பாதீரத்தில் பெருமாளுக்கு திருவடி வந்து
விலே வந்து உதவினாப்போலே வலுவிலேவந்து என்கண் முன்னே

வர்த்திக்கிறார்களென்று தனக்கு உதவினபடியைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறாள். “வைகல்பூங்கழிவாய்” என்கிறவிடத்தில் வயலி லே வந்து இரைதேடி ஸஞ்சரிக்கிற பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டது ஸ்வாபதேசத்தில் ஸம்ஸாரஸஞ்சாரிகளான ஆசார்யர்களைச் சொன்னாப்போலே இங்கும் இவர்களைத் தமக்கு ஆசார்யர்களாகச் சொன்னாரென்று கண்டுகொள்வது இவர்களைத்தான் “நமந்தி தேவா நாராயணம்” என்று துவக்கத்தில் ஸம்போதித்துச் சொன்னது. ॥௪௭॥

௪௮ ॥ காஸ்வண்டாரஸிந்ணக

ஸாரிஷ்டாணம் ஸிரீண வணஸாரிக்ருணம் ।
ண ஸாரஜ தாஷ்ட கஹிதெ
ஸாரணாகஸஸ்ரு ஸஜரெ ஜீவநந்॥ ॥௪௮॥

ச்சாயா ॥ காஸ்வந்நகாஸ்வந்

ஸத்ருக்ஷாணாம் ஸ்ரீணாம் வநஸம்ததாம் ।
ந ஸ்வாதி க்வசித ஹீதஃ
ஸாரணாகதஸத்ர ஸதாரெஷா ஜீவநஜஃ ॥ ॥௪௮॥

வ்யாக்யா ॥ (ஸிந்ணக) “நாஸ்வந்” இதி நகாராந்த்வாமிகம், “வொரவஃ” இதி வஸ்த்வகம். “நீவீஸ்வந்வெ” திவஸ்த்ரகம், “ர வ ஜ ர ச யஸெ திவஜொவஃ. “ஸ்வந்ராஜாவிஶ்” தி க்ருத்ராகாரவெத்ரகம். “ஸ்வ ர ெ ய த தகஸெ” திகவ தத்யஃ (ஸாரிஷ்டாணம்) “த ஸரஜ்ஜ்ராஷாவி” தி க்ருத்ராகார ஸத்ரீநதஃ. (ஸாரிக்ருணம்) “கவிஷ்ரஸ்ரியாசாஷி” தி சஹ்ரஹா க்ருஷ்ணாரசாஸவஷ்ரேவம் (ஸரஜ) “ஙராஜஸரஸசர விஹரெ” த்ராஷிநாஸ்ஜ்யாதொஸசராஷெஶஃ ॥ ॥௪௮॥

வ்ரா ॥ விஷயவெராக்யம்ஸஹெத்தகசவொஷயதி । காஸ்வெதி । (ஹெ ஸாரணாகதஸத்ர' ஸதாரஷெஃ) ஹஷதஃ,

மோதஜுஷே, யஸ்ய தோஷ: ப்ரஶம:, நித்யமோத இத்யர்த:, நதேந ஸ்வ-
ஸிம்ஹகஜஸங்காதாதிகமோத இதிபாவ:. "கஜாநாம் கண்டமூலேஷு
தோயே ப்ரமோதோமோத" இதி ரத்நமாலா (ஜீவகஜ:) ஜீவரூபகஜ: (ஸம்ஸா-
ரவநசரஸ்வஸ்வதந்த்ரகர்மாணாம்) ஸம்ஸாரவநசாரம்—ஏவ வித்ரம்,
ஸ்வஸ்வ: ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யதயாபாயு:, தத்ஸ்வாதந்த்ர்யாநாதித்யபாயு:
ஏவ வித்ரவஶ் க்ஷணேக்ஷணே விலக்ஷணாநாம் ஸ்வஸ்வதந்த்ரக்ஷ-
ணே நஶ்வராணாமேவ ப்ரியாவஶ (ப்ரீணாமேவ) ஸம்பதாமேவ,
"ஶோபாஸம்பத்திலக்ஷ்மீ: ஶ்ரீரிதி கத்யதே" இத்யமர:.
(வநவாஸிதாம்) வஶீக்ருதவநீநாம், கமு, (க்ருத்வா ஹி தஸ்ய), "ய
மேமேவைஷ்ணவதேதேநஶ்ய:, ஶ்ரீயோஹிஜ்ஞாநிநோத்ய
ர்யம், ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேதம்" இத ப்ராஹ ப்ரத்யக்ஷோக்த்யா ஶ்ருதே:
தீவிஷயீக்ருதஸ்வரூபதயாபாயு: ஶ்ரேயோரணேநம் ஸணபு
ஷுகம் நிமஜ்ஜிதஸ்வரூபத்வப்ரயு: (நஶ்வரதி) தா: ஶோபத்த
யா நஶ்வரதீத்யபாயு: "கயீமயுக்தமேயபாம் கமுணீ"தி கமுணீ
ஷஷ்டீ. கஸ்மாத்: ஸ்வஸ்வமாஶ்வ நஶ்வரவ பயகாமேஷிக ஸம்ப
தோந மநஸாவலீஸ ப்ரஶாந்திபாவ: யதா காலாதிகமோ: ஶ்ரேயோ
ரணஶ்ரீக: ஸ்வஸிம்ஹகஜ: "க்ஷிப்தம்பரோநஜம் ப்ரமோ ம
ஹாரிக்ஷகாம்பம் நாமைக்ஷதேவ நிகபே ஸ்வமதாம் கரேணும்!
ஸ்வஸாரவாரணபதி: பரிமீமிதாக்ஷிஸ்வாவிஹார வநவாஸமே
மோதஸ்வாநா"மிதி நாமரீகவஸ்து நிரவேக்ஷம் வநப்ரவ்ருத்தா
ஶாதிகமேவ ஸதாப்யாயதி, ந தயாஜீவகஜ இதி தஸ்யப்ரஸிம்ஹ
கஜாமேமோக்ஷண ப்ரவ்ருத்தேவப்ரதிரேகாஜ்ஞாரோபரபவக
ஶேஷாப்யாமநப்ரமாணீத:. ॥௪௮॥

பதம். உரை.

ஹே ஶரணாகதஸத்ய	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
ஸதா (மோத:)	எப்பொழுதும்
	ஸந்தோஷத்தையுடைய (மதஜலத்தையுடைய)
ஜீவகஜ:	ஜீவாத்மாவாகிற ஆனையானது

பரிக்ருஹீதஸ்ய	தேவரீரால் க்ரஹிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
கந்தர்வநகர	மேகசித்திரத்துக்கும்
ஸ்வப்ந	ஸ்வப்நத்தில் அநுபவிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுக்கும்
ஸத்ருக்ஷாணாம்	ஸமானங்களான
ஶ்ரீணாம்	ஸம்பத்துக்களாகிற
வநஸரிதாம்	காட்டாறுகளை
ந ஸ்மரதி	நினையாது

உ—வ்யா ॥ இப்படி ஸ்வயம் விரக்தர்களான பரமபாகவதர்கள் உம்மையென்றிறத்தில் ஸங்கம் பண்ணினாலும் உமக்கு விஷயாந்தரத்தில் நிவ்ருத்திவருமோவென்னில்; ஸதாமதம்பிடித்து ஒருவருக்குமடங்காமல் ஸ்வதந்த்ரமாயும், ஶௌர்யாதிஶ்ருங்கலிதமாயும் அஸ்வமாயுமான காட்டாறில் விழுந்து புரளுகிறதுமான கஜமானது ஸமர்த்தராலே பிடிக்கப்பட்டு ஸார்வபௌமனான ராஜாவினிடத்தில் ஒப்பிவித்தால், அந்த ஸார்வபௌமனாலே பரிக்ருஹிக்கப்பட்டு பட்டத்தானையாய்க்கொண்டு ஸர்வபோகங்களையும் புஜித்துக்காட்டாறை மறக்குமாப்போலே, “மமேதி” என்றும் “அஹமிதி” என்று திமிர்கொண்டு அதிக்ஷுத்ரமான கர்த்தத்தில் விழுந்து புரளுகிற இந்தஜீவன் ஸமர்த்தர்களான ஆசார்யாதிகளாலே தேவரீரிடத்தில் ஒப்பிவிக்கப்பட்டால், தேவரீராலே பரிக்ருஹிக்கப்பட்டவனுடைய “யத்ப்ராந்ஶ்வஶ்ரீதாந்வயிணாதி நாந்த்விஜாநாதி” என்று ஶ்ருதிஸித்த வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் ஸ்மரியானென்கிறார் । ஶப்தவ்ருத்தி । (ஸதாமத:) எப்பொழுதும் மதத்தையுடைத்தான (ஜீவகஜ:) ஜீவனாகிற யானையானது (ஹே ஶரணாகதஸத்ய!) அடியவர்க்குமெய்யனே! (பரிக்ருஹீதஸ்ய) தேவரீராலே பரிக்ருஹிக்கப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, ஶரணாகதஸத்யனாகையாலே ஆசார்யாதிகளாலேயடைக்கலமாக வைக்கப்பட்டால் ஸித்தமாய பரிக்ரஹிப்பனென்று கருத்து. (கந்தர்வநகரஸ்வப்நஸத்ருக்ஷாணாம்) கந்தர்வநகரத்துக்கும் ஸ்வ

ஷத்துக்கும் ஸத்ருஶங்களான (ஸ்ரீசூர்ணம்) வைஶ்யபுத்ராதிகளா கிற (வந்யாஸ்த்ரம்) காட்டாறுகளை (நஶ்யந்தி) ஸஹியான். ஶாஸ்த்ரநிஷ்ரமென்பது ஸ்வப்நம்போலும் ஶஜாதிகள்போலும் தோற்றுகிற கௌத்துக்குப்பெயர். ஶாஸ்த்ரநிஷ்ரம் ஶ்ரவணாதரணீயமாயும் வ்யவஸாநத்திலிருந்தவிடந்தெரியாமல் நஶித்துப்போமாப்போலே வைதிகஶ்ரீயும் ஶ்ரவணாதத: ரமணீயமாயிருக்கும், வ்யவஸாநத்திலிருந்தவிடந்தெறியாமலும் நஶித்துப்போய்விடும். ஶ்ரவணாதத: ரமணீயமாயிருந்தாலும் ஸோமஸோமகாரணமாயிருக்கிறதென்னில்; அதுவும் ஸ்வப்நம்போலே தாக்காலிகமென்றுகருத்து. வந்யாஸ்த்ர ஸாதுர்யமும் க்ஷணகாலஸ்தாயிருக்கும். “ஜீவஶஜ:” என்று தன்னையே ஸாமாந்யமாகச்சொல்லிக்கொண்டாரல்லது ஶ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்களைச்சொன்னதன்று. அப்போது “ஸாதாரண:” என்று ரேமபிடித்தவர்களென்று அவர்களைச் சொல்லக்கூடாதிறே. “ஜீவஶஜ:” என்று ஸாமாந்யமாக ஜீவஶஷ்டத்தாலும் வஞ்சகத்தாலும் சொல்லவுங்கூடாதிறே. ஶ்ரவயபுத்ராதிகளாலே ஒப்புவிக்கப்பட்டால் என்கிற கருத்துக்கு இங்கு வழியில்லாமல்போனாலும் “ நிக்ஷிப்யாத்ராஹிதாஶ்ச வைஸ்யபுத்ராய காருண்யகே:” என்று ஶ்ரவயபுத்ரர்களென்னை யடைக்கலமாக வைத்தார்களென்று மேலே சொல்லப்போகையாலே அதை விஶ்வஸ்கரித்து இங்கு சொன்னபடி. ||சஅ||

ஶ்லோ|| ந ஶோபந்தி தாநவந்தோ

த்ரம்ஶயந்தீவ பவபந்தஸம்ஸாரம் ।
விஹிதஶோகோஹாந வஶ்ரூஜம்
ஸநக்ருஷ்ணக்ருஷ்ணஸம்ஹஸாரஜம் ॥ ||சகூ||

பாடா || ந ஶோபந்தே ஜ்ஞாநவந்தோ

ஸ்தம்பயந்தோ பவபந்தஸத்ருக்ஷாணி ।
விப்ரஶோகவாநாம் வஶாந்தி
ஸநக்ருஷ்ணக்ருஷ்ணஸ்தம்ஹ ஸரோதி ||சகூ||

ஶா — ஸ ॥ (ஶிவஹர்ஷி) "ஶிவநேத்ராயாநேவ" இதி ஶிவ
வர்க்கம் (பாஹ்லா க) "கபட்டஶதநே"த்யாதிநா உபரிஷ்டிதநே
நேவ "ஸேஷாநேஸவேஸ்"த்யாதிநா பஸ்யதிகம் ॥௬௧॥

ஸ்யா ॥ பர்வாபோஸஸ்கே நஷ்ரகாநேதேஹிக ஸம்பதி
ஶரஷா ஹாவஸ்க்ஷாஜநேந நேஸஷ்வஸ்த்ர்யர்த்தவஷ்டிகஸம்பநேர
விதயாகாஸாஹிவஷூத்யாஸ । நேதி । (ஜ்ஞாநவத:) தகு
ஜ்ஞா: (தாம்பஶ்ரஶ்ரவஹ்வ ஸஹ்யக்ஷாணி) தாஜா:= உஷிதி
வபாபரா:, ஶ்ரஶ்ரா:— வேநா:, "ஶ்ரஶ்ரோரஜ்பிகஸ்: வே
ந:" இத்யர்த: (பஹ்வஹா:) வதப்ரஹாகாஹ ஜஸவிஸேஷா:
"பஹ்வநோபவேஷ்டா:" இத்யாணா:, வேதஷ்யஶாநி
கத வதபிப்வாதிஷாநாநாந்தாம் ஹ்யஷ்டாநேநவ வாஹ
நேதா கநாதிகம், ஶ்ரஶ்ரஹ்யஷ்டாநேந ஜ்ஞவாதாரணீயகம், ப
ஹ்ஹஹ்ய ஷ்டாநேநாஸ்திபுஷ்யாகணவ தீயதே. யஹ்ய வி
நஷ்யாநேவ வதபிப்வஷ்யாநாதி, தயாவி "யஜ்ஹ:வேந
ஸம்ஹிதம்" இதி்யக்தீத்யா நேஷாம் ஹ:வோஸம்ஹித ஸவ
ரபவகாஶ ஸவஸ்கம் கயம் நவஸ்யாத்தாஹ வஶேதி (ஶ
நகநஶேகநகஹஶேஸ்ஸம்ஹவஸ்ராதி) வநா:= ஹவஹா: ஶஹா
நோவா, கநஶேநாம்= ஸம்காராணாம், கநஶேநாஸ்காரவரகம்
"ராஸ்வேஷஷாஸ்வரஹவ ஷ்டகாகாவராதி வ த்யநேஷா
யம் ஸஹவரிதகயா கநஶேஸ்ரகந:" இத்யநபராவவேவ
ஹிதம் கந:= ஸ்ரஹ்ரதா: யேகஹஶேஸம்ஹா: ரஹாஸம்ஹா:
தத்ய்யாதி கநேநகாம்காநோரத்தாஹக கஹஶேஸ்ஸம்ஹவகஉபர்ய
வரி ஸம்ஸாரவபுகநேந ஹ:வோஹகபுணீதிஹாவ: (வி
யிவஸ்வாநாம்) வதபிப்வாதீநாம் (வஹாதி) ஸ்யாநாதி (நஶ
ஹயதி) நவஜயதி. ஸஹவஜாயாஶியாத: வேஹிகா
ஸ்ஷ்டிகஹேஶஸேஸ்ய வதபிப்வாஹி ஹோபஸ்யாஹ்யஹிபுதகே
ஜவி "வாநேதவேவிரயாஸ்தஸ்யாநஸ்யபாரஸ்ஷ்ட:। ஜ்ஞவ
ஹ்ஹவநாஜ்ஞகா: வநராவதிபுநேர்ஜஹ்ந" இத்யக்வகா

ரண நிக்ஷிப்த விஹஸித ப்ரேக்ஷயா நிஶீதகேஷு தாநி நவ்ய
பத்யாநி ப்ராஞ்ஜ தத்ஜ்ஞாநவந்த இதி ஹாஸ: ॥௪௯॥

பதம். உரை

பதம்	உரை
ஜ்ஞாநவந்த:	ஞானிகள
தரங்க	அலைகள்போலவும்
டிண்டீர	நுரைகள் போலவும்
புத்புதஸத்ருக்ஷாணி	குமுழிகள் போலவுமிருக்கிறவும்
஘ந	மேகமபோலவும
ச்சத்ராக	நாயக்குடைக்கிழங்கு போலவும்
கதலீஸ்தம்பஸம்நிபாநி	வாழைமரஙகளபோலவுமிருக்கிற
விதிஶிவமுகாநாம்	பிரமன் முதலானவாகளுடைய
பதாநி	ஸ்தானங்களை
ந ஸ்ப்ருஹயந்தி	பூஜிக்கமாட்டார்கள்.

அவதா ॥ இப்படி பூர்வஶ்லோகத்தில் தம்முடைய ஸ்திதியைச்சொல்லி, இந்தஶ்லோகத்தில ப்ரஹ்மாதிபதங்களில் விரக்தர்களாய் தமக்கு ஸத்ருசர்களான ஜ்ஞாநாதிகர்களின் ஸ்திதியைப்பின்னுமருளிச்செய்கிறார். "விஷயேஷு விரக்தா:" என்று ஸ்ருதிசெய்த ஸ்திதிக்ரமத்தில் விரக்தர்களாகிலும் உத்க்ருஷ்டங்களான ப்ரஹ்மாதிபதங்களில் ஆஸக்தர்களோவென்னில்; அத்தையும் த்ருணவத்மந்யமாநர்களாயக் கொணடிருப்பர்களெனகிறார் ஜ்ஞாநவந்த:) "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்று சொன்ன ஜ்ஞாநியானவர்கள், தேவரீரையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் அத்யவஸாய பூர்வஜ்ஞானத்தையும் ஸாராஸாரவிவேகத்தையு முடையவாகளென்றபடி இது ஸாமாந்யார்த்தம் (தரங்கடிண்டீரபுத்புதஸத்ருக்ஷாணி) தரங்க = அலைகள் போலவும், அலைகள போலே ஸ்தைர்ய ஸ்திதியிலும் அஸ்திரமாயிருககுமதான, தரங்கஸங்கத்திலிருககும்போதும் அழிந்துகொண்டேயிருககும், அப்படியே ஐஶ்வர்ய

ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாதிகளும் அதிகாரவஸாநத்தில நசித்துப்போகி றதுடன ஸதாஸந்நிதாநாயாஸேயி ஸஹஜமாயிருக்கும், ஐம்ஜன் ராவணஹிரண்யப்ரப்ருதி ஸம்ஹாரப்ரப்ருதிகளாலே க்லேசத்தைய டைந்து லேசமுமில்லாமல் ஸம்ஸாரஸ்தனாயிருந்தான் அப்படி யேஸஹாவும் ஸம்ஸாரக்லேசாதிகளாலே பிடைபட்டு தனக்குப்ர மாணவேதங்களைபரிகொடுத்து சுருனைசசேர்ந்தகணக்கரைப்போ லேநீக்கடை நிலக்கடை தெரியாதே விஶ்வம பண்ணிக்கொண்டு நின்றுகையாலே ஸதாஸந்நிஸையிலுமவாஸஸ்யமுடைத்தாயிரு க்கும், அப்படி ஸம்ஸமாயிருந்தாலுமஸாரஸ்வாதிகளுணடோவென னில; ஸிம்ஹீரஸப்ரக்ஷமாயிருக்குமெனகிறா. ஶைநம்நிஸாரமாயி ருக்குமாபபோலே யிருக்குமென்கிற கருத்து ஆனாலும் ஸ்திரமா யிருக்குமோவெனனில; பூர்வபூர்வஸப்ரக்ஷாணி “மாமழைமொக கல் மாயிநது மாயிந்து” எனகிறபடியே ஸஷ்டாகாஶஜ பூர்வ ஜமபோலே அநிநஶ்வரமாயிருக்கும். ஆனாலும் ரமணீயஸ்வரஸ ஸ்வாதிகள காணபபடுகிறதெனனில; சொலலுகிறார் (ஸநக்ஷத்ரலேக க்ஷத்ரலேஸம்ஹஸாநி) ஸந= மேகமபோலே க்ஷுத்ரத்தை ரமணீயமாயிருககும லேஶமாத்ரத்தை ரமணீயமாய ஸமஸ்தவஸாந த்தில “யதுதேஜ ப்ராதிஸ்ருஷ்டிஜம்ரூதாம் ஸஹிதாத்ருகலேஶை” என்று இன்னதென்று சொலலக்கூடாமல் போமாபபோலே, ஸஹாதிகளுமின்னதென்று சொலலக்கூடாமல “ரக்ஷணமி த்வம் ஜாகேநப்ருத்தாஸீதாஸஹா” எனகிற கணக்காய் போ வர்கள் ரஸஸ்வமும் நாய்க்குடைக்குள்ள ரஸஸ்வம்போலேயெ னகிறா க்ஷத்ரலேக்ஷ = நாய்க்குடைக்கிழங்குக்கும ஸமாநமாயிரு க்கும நாய்க்குடை க்ஷாரஸ்வஸ்வாத்வமாய் அத்யல்பரஸமாயி ருக்கும் அதிலும அதினுடைய க்ஷத்ர அத்யல்பரஸம, அப்படி ஸஹஸ்ரமும க்ஷாரஸமான ஸக்ஷத்ரிஸம்ஸத்திலே உத்தமமாய் அத்யல்பரஸமாயிருக்கும். க்ஷத்ரலேயெனறு நாய்க்குடைக்குப்பெயர் யதா, க்ஷத்ரலேக்ஷ, நிலவாழைக்கிழங்குக்கு ஸமானமாயிருக்கும நிலவாழை ஸஷ்டாகாஶோத்தமமாய் ஶரத்காலத்திலே நசிக்கு

றதுமன்றிக்கே அதின் கிழங்கு கந்தமாயிருக்கும். இதை வே டர்கள் தின்பர்களென்று வ்யவஸ்தை. கந்தமென்பது மூலகந்த விகுப்பெயரென்று ஸம்ப்ரதாயத்தில சொல்லப்பட்டிருக்கிற தென்று ஜ்வாலாசந்த்ரவாக்யமும் காட்டுகின்றது. ஆனா லும் வேதவாதமென்று பேர் பெற்றிருக்கவில்லையோ வென்னில்; வாழை கத்லீஸ்தம்பமென்று பேர்பெற்றிருந்தாலும் ஸ்தம்பம் போலே தீங்காரும் இல்லாமலும் ந ஹேதுபாணத்துக்கு உப யோகப்படாமல அழுகிப்போய தனமேல வைதத சுமைகளையுங் கீழேதள்ளி நசிப்பிக்கும்படி பண்ணுமாப்போலேயும், வேதா திகள் தாங்களும ஸாரமாகளாய தன்னை யாச்ரித்தவாகளுக்கு மோஹத்தைக்கொடுத்து ஸாரமாகளாக்கி அதோகதியில விழு மபடிசெயதும தாஙகளும நசிததுப்போவாகள் வேதந்த்ரூ கந்தஸ்ய கத்லீஸ்தம்பஸ்ய சிம்சுக், ஜல்பாவஹா இ ப்படிப்பட்டதுகளான (சிவ ப்ராஹ்மண) வேதாந்திக ளுடைய (வாதாதி) ஸ்தாநங்களை (நம்புவது) மதிக்கமாட்டார் கள் "ஜ்ஞாநவந்த்"என்கிறது ஸாத்விகமயம் ஸாராஸாரவி வேசநம் பண்ணுமபடியான ஜ்ஞாநவான்களாகையாலே மதிக்க மாட்டார்களென்றபடி. யதா, "ஸிதேதரதூஜ்ஞாநதூரா த்வமி"என்கிறபடியே ஸாத்விகமான ஜ்ஞாநவான்களா கையாலே வேதாதிவாதங்களை மதிக்கமாட்டார்கள், மதியாம லிருக்கைக்கு ஹேது ஸாத்விகம், நம்மாழ்வார் நியமம் வாதநம்பண்ணினது ஸ்ரீவசநபூஷணம்பண்ணினபடி, ஆந யநித்யஸ்ரீஹேதுவன்று. ॥சக॥

சூ॥ வாதஜந ஸம்ஸ்க்ருதஸம்ஸா

பாபிஷ்ட பேதோஜ்ஞ ஸாதுஜோ தர்ம ஸீலம் ।
ஜாதம் ஜகஸம் ஸம்ஸ்கா

ஜ ஸாதி கஸம் வி ஸர்வஜநமோக்ஷம் ॥ரு௦॥

மாயா ॥ த்ருஷ்டா: ஸ்வபரஸ்வபாவா:
யேஷாம் ம்ருத்வீகா ஸ்வாதிஷ்டஸ்ய ஶ்ரீமம் ।
நாம நலஸ்தி ஸம்பூர்ணா:
ந ஶ்ரந்தி கதமபி ஸஹஜநஸௌஹார்தம் ॥௫0॥

ப ரா — ப ॥ (பாபஜக) "த்ருஷ்டிரோகக்ஷணி க்ஷாவ க்ஷ ஸ்வரே" த்யாதி பம்ஸ்வரப்ரோக்தேஷ்வபி ந்யதகே "த்ருஷ்டிர் ப்ரேக்ஷணே" இதி யாதோ: "பாபஜ" இத்யாதேரேக்த ப்ர த்யய இலோக்வாரூபம். (ப்ரேக்த்ருணம்) "ப்ரேக்த்ருதைவ்ரக்ஷ ஸ்பவ்ருஹே"ரிதி வேத்யாதேர் "த்ரஸ்த்ர க்ஷணத்ருணா: க்ஷ"இதிக்ஷாப த்யய த்ருணாதேஶ:. (ப்ராஹூம்) "ப்ரே ஷண்ணி" த்யக்ஷாரஸ்யேக்ஷா. பாரஷஸத்ருஹ்யம் ॥ ॥௫0॥

ஸ்வ்ரா ॥ "யஸ்மிந்ஸ்ராஜீ தத்மாபுக்ருதி"ரிதிந்யாயேநஸ்வாதிநஶ்ரீம ஸந்தக்ஷபூஜீத்யாஹ । த்ருஷ்டேதி । (ஹோநாம') ஸ பூர்வக' (நலஸ்தி!) ஶரணாகதஸ்ய' (த்ருஷ்டஸ்வபரஸ்வபாவா:) த்ருஷ்டா: = ஜ்ஞாதா:, ஸ்வஸ்ய = ஆத்மந:, பரேஷாம் = இதரஜீவாநாம், ஸ்வபாவா: = நித்யஸித்தபரஶேஷத்வாதிரூபா: யேஷாம் தே, விதிதஸ்வதரதிஷ்டாஸ்வாதி ஜீவரூபா இதி பாவ:. (பாபஷா:) க்ஷுத்ராகா: (ஸ்வாதிநஸ்த்ய) ஸஹபூஶஷிண: "ஸஹஶ்ரூஹம் ஸஹபூதாநா"மிதி ஸஹஜநஸஹ்ரூதஸ்த்ய (ஶ்ரீமம்) ஸ்வாதம் (ம்ருத்வீகா) ஸ்வயமபி த்ராக்ஷாஸ்வாத வமேதாஹ த்ருக்ஷிதாவ:. (ஸம்பூர்ணாஸ்த:) ஸ்வாமிநோ த்ராந ஹ்ருதயாநாமேதேஷாம் ஸம்ஸாரிணாம் கயதராணமிதி வி ஷாதேந க்ஷரணாத் பூஹ்ருதயா இத்யர்த:. (ஸஹஜநஸௌ ஹார்தம்) ஸஹஜேநேஷு = க்ஷுத்ராஸஹதேஷு ஸமேஷு ஸௌஹார்தம் = ஸ்நேஹம், (கயமபி) மஹாபராதிநாம் தே நக்ஷ மாஹா: ஶிக்ஷணீயாஸ்ய இத்யபிப்ராய தாநிவர்த்தா கவீத்யர்த: (நஶ்ரந்தி) நத்யஜந்தி, ஸ்வாமிநோத்ராநஹ்ருதயா நபி மஹாபராதிநஶ்சதஸ்வரூராது "தாஸஹதா:ஸ்வ தஸ்ஸ

ஸ்வஶேஷத்வாத் ஸர்வாத்மநாம் இதி ஸம்பந்தஸ்வரூபம் ஸ்வாமிநோ ஸத்வஶீலாதிகாரணம் ப்ராப்திஸ்வாமித்வாதி ஸ்வபாவவிஶேஷ யதா க்ருபாவர்ஷணந்திப்ராஹா இதி பாவ:. யதா, (த்ருஷ்டஸ்வபரஸ்வபாவா:) «யஸ்ய ஸத்கர்மநிஷ்டாநாம் ஸௌஶீல்யம் ப்ரபந்நேஷு ஸர்வஜநஸௌஹார்தமேவ»இதி ஸர்வஜநபாவகர்மணாம் ஸர்வஸ்வபாவம் விதித்வா (புருஷா: ஸ்வாமிநஸ்தவ ஶீலம்) ஸர்வாத்மவிஷயே ஸௌஶீல்யஸ்வபாவம் (க்ருஹீத்வா) ஜ்ஞாத்வா (ஸக்ருணா: ஸர்வஜநஸௌஹார்தம் ந த்யஜந்தி), ஸர்வாத்மநா ப்ராப்தே «ஸர்வஸ்மிந் ஸௌஶீல்யகுணஶாலி ஸ்வாமிநஸ்தவ ஶீலம் க்ருஹீத்வா ஸர்வஜநஸௌஹார்தம் ந த்யஜந்தி» இதி ஸ்வஸ்வாமிநா ஸர்வாத்மநா ஸக்ருணா: ஸர்வ ஸ்வஸௌஹார்தம் நத்யஜந்தி ஸ்வாமிநா இதி ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாமிநஸ்தவ ஸௌஹார்தாஸ்ரய க்ருத்வா ஸர்வ ஜநஸௌஹார்த்யம் ஸ்வபாவஸாம்யம் ப்ரதிபாதநம் இதி பாவ: ॥ ॥௫௦॥

பதம்.	உரை.
லோகநாத!	ஏ ஸர்வலோகநாதனே!
லோகநாதஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே!
த்ருஷ்ட	யார்க்கப்பட்ட
ஸ்வ	தன்னுடையவும்
பர	பகவானுடையவும்
ஸ்வபாவா:	ஸ்வபாவங்களை யுடையவர்களான
புருஷா:	புருஷர்கள்
ஸ்வாமிநஸ்தவ	ஸ்வாமியான தேவரீருடைய
ஶீலம்	ஸ்வபாவத்தை
க்ருஹீத்வா	க்ரஹித்துக்கொண்டு
ஸக்ருணா:	தயையுள்ளவர்களாய்
ஸர்வஜநஸௌஹார்தம்	ஸர்வஜநங்களிடத்திலே ஸ்நேஹத்தை
ந த்யஜந்தி	விடுகிறார்களில்லை.

உ—வ்ய॥ இப்படி ஸ்வயம் விஷயவிரக்தர்களாயும் ஸம்யக்ஞாநஸம்பந்நர்களாயுமிருந்தார்களேயாகிலும் உமக்கு பக்தர்களாகவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ; உம்மாலேயவர்களுக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்னில், ஆசார்ய்யப்ரஸாதமாகத் தங்களுக்குண்டான வெளிச்சிறப்பையும் பரர்களுடைய அஜ்ஞாநமுமாகிற ஸ்வபரஸ்வபாவங்களை யறிந்தவர்களாயும் "நஸ்யாத் த்வகாராணாம் ஸத்த்வே ப்ரத்யயா । அஜ்ஞாநத்வகாரேண க்ருதே தேநேச்சந்தி பக்ஷ்ய்தி" என்று ஸ்வாமியான தேவரீருடைய ஸ்ரீமத் வைத் ப்ரஹித்துக்கொண்டு உபாஸாந்களாய் ஸஜ்ஜநஸௌஹார்த்தத்தை விடாமல் ப்ரத்யுபகார நிரபேக்ஷர்களாக பக்தர்களாகவிருந்து எங்களுடைய கார்ய்யங்களைச் செய்வர்களென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । உத்ருஷ்டி । (உத்ருஷ்ட ஸ்வபாவ ஸ்வபாவா:) உத்ருஷ்ட = பார்க்கப்பட்ட, ஸ்வபர ஸ்வபாவங்களையுடையவர்களான, ஸ்வஸ்வபாவம்—ஆசார்ய்யப்ரஸாதமாகத் தங்களுக்கு வந்த வெளிச்சிறப்பு பரஸ்வபாவம்—அஜ்ஞாநம், பின்னும் "பராவராணாம் ஸர்வாணி ஸம்ஸாரவர்த்தநா: । தஸ்மாத்ஞாநதீபேந தேஷாம் ஜ்ஞாநவ்ருத்திர்த்ருத்தி:" என்று ஸம்ஸாரிகளான தங்களுக்கும் பரர்களுக்குமுண்டானவஸ்தம். இப்படி ஸர்வரும் ஸம்ஸாரமாகையாலே பரரிடத்தில் அநுகம்பையைப்பண்ணி அவர்களுடைய அஜ்ஞாநத்தைப்பார்த்து ஜ்ஞாநோபதேஶம் பண்ணி பக்தம் பண்ணிவிப்பர்கள் யதா, பரஸ்வபாவம் பரோத்தஸ்வபாவா, அதாவது—"ஆசார்ய்யவாமரீநாஸ்ய: பரேஷாம்ஸம்பாவநாய: । ஸர்வேஷாமநுஸரித்ய ஜ்ஞாநரக்ஷிதவ்யாஸ்ய தாதநா" என்கிறவபிப்ராயம், ஸ்வஸ்வபாவம் தத்தநாமமாகவே தாங்களும் நடக்கவேணுமென்பது ஸம்ப்ரதாயமிப்படிப்பட்டது, தத்தநாமமாகவே தாங்களும் நடத்தவேணுமென்பதை யறியாததாலிறே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் விஷயத்தில் "வத்யதாமேஷதண்டேந தீவ்ரேண ஸசிவைஸ்ஸஹ" என்னது நமமாசார்ய்யாதிகள் ஸம்ப்ரதாயத்தையும் தத்தநாம

மாகத்தாங்களும் நடத்தவேணுமென்பதையும் கண்டவர்களாகை யாலே பக்ஷபாதிகளாவார்களென்றபடி. (ஸாத்வா:) ஆப்தரா கிய ஸாத்விகர்கள் (ஹேநாத!) ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்த! நாத ஶப்தத்துக்கு ஐஶ்வர்யவானென்றும் பொருளுண்டு. (நதஸ்ய) அடியவாகுமெய்யனே! (ஸாதிந:) ஸாதியான (தவஶீ லம்) தேவரீருடைய ஶீலத்தை (ஸ்ப்ருஹீகா) ஸம்ஶ்ரயித்து, ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்தனாய் ஸர்வாபராதநிரபேக்ஷனாய் "நஸ்மரத்யபகாராணாம் ஶதமப்யாத்மவத்தயா" என்று அபராதங்க ளையும் மறந்து "கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேந துஷ்யதி" என்று ஒரு அஞ்ஜல்யாதிகளையும் மஹோபகாரமாகக்கொ ண்டு "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று ஆஶ்ரித விஷயத்தில் ஸத்யஸந்தனுமாகிற ஸ்வாமியானவனுடைய ஶீலத்தையனுஸந் தித்து ஸர்வஸஹமாகிற ஸம்பத்தரான தாங்களும் ஶிஷ்ய ன எவ்வளவு அபராதியாயிருந்தாலும் ஒரு அஞ்ஜல்யாதிகளைப்ப ண்ணினால அதை மஹோபகாரமாக வெண்ணிக்கொண்டு ரக்ஷிப்பார்களென்றபடி. பின்னும், நம்மிடத்தில் ஐயோவென்றி ரங்கி ஜந்மஸித்தஸௌஹார்த்தத்தை விடாமல் உபேக்ஷையாயிரு ப்பானொருவனென்கிற ஸௌஹார்த்தத்தைவிடாமல் ரக்ஷி க்குமாப்போலே எங்களுடைய அபராதத்தை க்ஷமித்துஸௌஹா ர்த்தத்தை விடார்களென்கிறார். (ஸர்வ ப்ராணாஸ்து:) உபாயங்க ளாய்க்கொண்டு (கதவீ) ஒருவர் காரத்தாலும் (ஸர்வஜநஸௌ ஹார்த்தம்) ஸர்வஜநங்களிடத்திலும் ஸ்நேஹத்தை (நஜஹதி) விடார்கள. நம்மிடத்திலாரேனும் தௌர்ஜந்யத்தை ஸஹித்த போதிலும் அதை யநாதரித்து ஸௌஹார்த்தத்தை விடமாட்டார் களென்றபடி ॥௫0॥

௫௧ ॥ ஶாணஶோணவஸாஶ்மஷ

ஸம்ஹாவஸ்ருக்கு ஹக்கு ஶரிஸரோஹஶாஹா ।

ஈஶஸ்ய ச ஜாத்யா

ஜாத்யா ச ஜாத்யாஶ்ய தத்த்வம் ॥ ॥௫௧॥

ஸூத்ரம் ॥ ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்ய ஜ்ஞாத்ருத

ஸ்வரூபஸ்யாஸ்ய ஜ்ஞேயஸ்வரூபிண: ।

ஸ்வப்ரகாஶ ந ஜாத்யத்வா

ஜேயா ஸ்வரூபம் வித்யாஸ்ய தத்த்வம் ॥ ॥௫௨॥

பாஷ்யம் ॥ (ஜந்ம) "ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாகமா:" இதி ஸ்ம்ருதே: ஸ்வதஸ்த்வம், ஸ்வதஸ்த்வம் (ப்ரமாணம்) "ஸ்வதஸ்ஸ்ர்வம்" இத்யாதிநா ப்ரமாணத்வம். ॥௫௧॥

வ்யா॥ ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் ஸ்வயம் ஸ்வப்ரகாஶத்வம், தத்ர ஹ । ஜ்ஞேய । (ஸ்வரூபாஶ்ரயஸ்ய ஸ்வதஸ்த்வ ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்ய ஜ்ஞாத்ருத ஸ்வரூபஸ்யாஸ்ய ஜ்ஞேயஸ்வரூபிண:), ஜ்ஞாநம் = ஸ்வரூபம், "ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஜ்ஞாநம்" இத்யுக்தம். ஜ்ஞேய: = ஸ்வப்ரகாஶ ஜ்ஞாநம் இதி ஸ்வப்ரகாஶம், "ஸ்வப்ரகாஶ ஜ்ஞாநம்" ப்ரகாஶம் ப்ரத்யக்ஷத்வம் । ஸ்வரூபம் ஸ்வதஸ்த்வம் ஸ்வப்ரகாஶாஶ்ரய:" இதி ஸ்வரூபம் ஸ்வப்ரகாஶ ஜ்ஞாநம் = ஸ்வப்ரகாஶம், "ஜ்ஞாத்ரு ஸ்வரூபஸ்யாஸ்ய ஜ்ஞேயத்வம்" இதி ஜ்ஞேய: ஸ்வரூப:. ஜ்ஞாத்ரு: = ஸ்வரூப ப்ரத்யக்ஷம், "ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரத்யக்ஷம்" இதி ஜ்ஞாத்ரு: ஸ்வ: = ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபம், ப்ரதிபத்த்யப்ரத்யக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநம் ஸ்வரூபா = ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞேயம் ஜாத்யா ஜ்ஞாநம், "ப்ரத்யக்ஷஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநம் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞாநம் ப்ரத்யக்ஷமிதி ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநம் ஸ்வ: "ஸ்வரூபா ஜ்ஞாத்யா ஸ்வரூபம் ஜ்ஞேய" இதி ஜ்ஞாநம் ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வரூபம் ஸ்வதஸ்த்வம், "ஸ்வரூபஜ்ஞேயஸ்வரூபம் ஸ்வதஸ்த்வம்" இதி ஸ்வதஸ்த்வம் ஜ்ஞாநம் = ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநம், "ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞாநம் ஸ்வப்ரகாஶம்" இதி ஸ்வதஸ்த்வம்

[illegible] ॥ ௫௧ ॥

பதம். உரை

பதம்	உரை
[illegible]	ஏ அடியவர்களுமெய்யனே
தேவ	தேவரீருடைய
[illegible]	பகதாகளுக்கு
[illegible]	தேஹாத்மபாமததினுலுண்டானவைகளான
மாந	எனக்கு ஸமனில்லையெனகிற அஹங்காரமென்ன
குல	நல்லகுலத்தில் பிறந்தோமென்கிறதினுலுண்டான காவமென்ன
[illegible]	பிறருடைய ஸம்பத்தை பொறுக்கமாட்டாமையென்ன
[illegible]	பிறருடைய சுபத்தில்த்வேஷமென்ன
[illegible]	தார்மிகனென்று பெயர் வருகிறதறகாக தாமங்களைப்பண்ணுகையென்ன
[illegible]	குணங்களிருப்பவனிடத்தில் தோஷஞ்சொல்லுகையென்ன
[illegible]	வரபபோகிறதுக்கத்தை நினைதது துக்கபபடுகிறதெனன
[illegible]	நிலைநின்றதானகோபமென்ன
[illegible]	தன்னுடைய த்ரவ்யங்களை கொடுக்காமலிருக்கிறதெனன, இவைகள முதலானதுகள
[illegible]	காணப்படவில்லை

ஶ்லோ ॥ இப்படி ஸௌஹார்த்தாதிகுணங்களிருந்தாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்களிருந்தால் ஒழிய நம்மைப் பண்ணுவார்களோவெ ன்னில்; ஶ்வாஸாதி ஸாமர்த்யங்களுக்கு ஆஸ்ரயங்கள் கிடை யாதென்று நான்சொல்லவேணுமோ; ஸந்தத்ஸ்ருதிஸ்ருதி ஸர்வஜ்ஞராயுள்ள ஜனங்கள் ஒருவராலும் காணப்படவில்லையே, "யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதாஸ்வத:" என்று பரமாத்மாவுக்கு ஸகலத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒன்றிலே தான் காணப்படுகிறதோ, அதுவுமில் லையென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஶ்ருதி । (ஶ்லோகா ர்த்தம்) ஶ்வாஸாதிஸாமர்த்யங்கள் இறத்தில் ஆஸ்ரயண முண்டென்றால் ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞசொல்லுகிறயதத் தனையொழிய ஆஸ்ரயணமன்றென்று கருத்து (தத்ஸ்வாநாம்) தேவரீருடைய ஶக்திமேலிட்டு தத்காயமான ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார ஸம்ஹாரங்க ஏயாவாத்மஜ்ஞாதிகள் காணப்படுகிறதத்தனையொழிய தோஷகாயஸம்ஸாரிகள் காணப்படவில்லை (ஶ்ருதிதேஷு ப்ராஜ்ஞ ஶ்ரு ஸம்ஸாரபாபபாஶேஷு யோஹஶர்வா:) ஶ்ருதி= ஆஸ்ரம ஸங்காரஃ, ஶம்ஷ்டிர= ப்ரஸூதிஸம்ஹார்த்தா, ஸர்வஜ்ஞ குணதோஷாவிஷ்காரஃ, இந்த தோஷங்கள் தோஷகாரியங்களாகை யாலே தோஷஸ்தகேந்த்ரியதோஷ: (தோஷஸ்தா: தோ ஷா: நவஜாத ப்ரஸ்ருதே) இன்றுலேயென்று ஶ்ருதி ஸர்வாத்ம வ த்தைச்சொல்லாததாலே யொருஜனங்களாலுங்காணப்படவில்லை யென்றபடி உண்டென்று சொன்னால் ஆஸ்ரயணமன்றென்று கருத்து ஸர்வஜ்ஞாதிகள் ஶ்ருதிஸங்கமாகையாலேயது ஸ்தீந்த்ரிய மாகையாலே தத்ஸாவம் ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகுமோ வென்னில்; ஸர்வஜ்ஞாதிகாயமான ப்ரவீர்யாத்ஸாவம் ப்ரத்யக்ஷவிஷமா கையாலே ஸர்வஜ்ஞாத்ஸாவமும் ப்ரத்யக்ஷவிஷமென்று ஔ பசாரிகப் ப்ரயோகம் ॥ருக॥

ஶ்ரு॥ ஜாண ஶம்ரம் ஜஸ்ராஶீஷி
காமொ ஸஸமொ வி தாண ஸ்ரிவிஷ்ராமொ।
ஜெ த ஹ வசஞ்சி வவணா
ணஷ்ரி ஸஞ்சீ ணாஸவஜணஸ்ரவன தாணம் ॥ ॥ருஉ॥

வ்யாயா ॥ யெஷாம் ஶதி ரிதரஶவீ
காஶ்வஸமொzவி தெஷாம் ஸ்ரிவிஷ்ராரஃ।
யெ தவ வஷெ வ்ரவணாஃ
நாவஷ்டி ஸ்ரிநஸ்ரூவதிநஸ்ரவதெ தெஷாம் ॥ருஉ॥

வ்ரா—வ ॥ (ஜாண, தாண) "ஞஜெஜஃ" ஜதி பஸஂஜ ஸம். "ஸஜெ ஷமொரு ஞஹ்ரீ" த ஹ்ரயதாஜெ ஷமொவஃ "ணஶாஶ" ஜத ஹ்யதணஶிஶிகாஸ வஞ்வஜீஹஃ. (விஷ்ரா மொ) "ஷு" ஜதிஷுவ ஸ்யகம். ஶிகா (ணஷ்ரி) "திஷாஷ்ரீ" த்ரு ஷிதஸ்ரஸஷ்ரீத்ராஜெஶஃ "ஸம்யொஷ" ஜதிவஞ்வஸஸ்ஷமஷஃ ॥

வ்ரா॥ ஶா நாஷீநாம் ஸாஸ்ரிகாஸ்ரிகதயா ஸயஶஷிநுகாமொzவி தெகஷாஶஸ்ஸெஷஃ, தத்ராஷ। யெஷாஜிதி। (ஷெநாஷவதிஸ்ம ரவதெ!) ஸஷீஂஜ வஹெரஶ (யெஷாம்) ஜநாநாம் (ஶதிஃ) வஹ ஷிஃ (ஜதரஶவீ) ஸநஸ்ரவிஷயிணீ, ஸஷ்ரூஜாரவிதுவபாஷீஷீ ஷிஜெயஸவ்ரவணாஸவத்த்ஸ்யஷஃ. (தெஷாம்) வஷரஷாணாம், (ஸஸமொzவிகாஸ்ரிஃ) ஸ்ரூதயஹாஜி ஸஸஸகாமொவி (ஸ்ரிவிஷ்ரா ரஃ) ஸ்ரிகாஸவிஷ்ராரஃ. ஸ்ரூதரெத்ரதாஜி ஸவஜயஹாத்ஸ்வி தெ ஷாம் ஸ்ரியஹவ்ராயாணி ஸவஞீதிஸாவஃ. (யெ) ஜநாஃ (தவ வஷெ) ஜிவ்ரஉரணாரவிதெ (வ்ர வணாஃ) ஞஸஷ்ரூஶநஷொஸவஞி (தெஷாம்ஸ்ரிநஸ்ரூவஷ்டி) ஸ்ரிகாமொzவிதஸ்காஸவ்ர யஷ்ருஜெஷா ஷெஷாம்நஸஞி; ஸவிதஹ, "யஸ்ர ஷெதவிஷொவிதெஜா ஷரூ ஜயெயவ்ரநாவ்ரதஃ। ஸமஸ்ரூதயஹம்தவ்ர ஸ்ரிஷ்ருவ ஸ்ரூ ஸ்ரூதயஹெஷ" ஜத்ரஸ்ரூவ காமொண ஸஷிவஜzவிகாஸ்ரிஃ ஸ்ரூ தயஹாயஜெஜதிஸாவஃ ॥ ॥ருஉ॥

பதம்.	உரை.
ஹே ணாஹ அஹிந்தஉரணாஹ	ஏ அஹீந்த்ரபுரநாதனே!
ஜேஸாம்	எந்தபுருஷர்களுக்கு
மஈ	புத்தியானது
அண்ணரஸீ	(தேவரீரைககாட்டிலும்) வேறொருவிஷயத்திலாஸக்தமாயிருக்கிறதோ.
தேஸாம்	அவர்களுக்கு
ஸஅலஜுஆ காலா	க்ருதயுகம் முதலான ஸகலகாலமும்
கலிவிஆரா	கலியுகமபோலாகிறது.
ஜே	எவர்கள்
துஹ	தேவரீருடைய
பஏ	திருவடியில்
பணஆ	வணக்கமுடையவர்களோ
தேஸாம்	அவர்களுக்கு
கலிணத்தி	கலியுகமேயில்லை.

அவ—வ்யா ॥ இப்படி ஸ்வபாவத: உத்க்ருஷ்டர்களில்லாமலும் ப்ரபந்நஜனங்களையுடையவர்களேயாகிலும் கலியுகஸ்வபாவத்தாலே தோஷமுண்டாகாதோவென்னில்; கலிவிகாரங்களெல்லாம் தேவரீருடைய திருவடிகளில் ப்ரவணரில்லாதவர்களுக்கன்றோ? ப்ரவணருள்ளவர்களுக்கு கலிப்ரபாவமென்ன கிட்டேயணுகாதென்கிறார். ஜேஸாமிதி. (ஜேஸாம்) யாதொரு புருஷர்களுக்கு (மஈ) புத்தியானது (அண்ணரஸீ) விஷயாஸக்தமாயிருக்கிறதோ (தேஸாம்) அவர்களுக்கு (ஸஅலஜுஆகாலா) க்ருதயுகாதிகளுமென்றபடி. (ஹே ணாஹ அஹிந்தஉரணாஹ) அஹீந்த்ரபுரநாதனே (ஜே) யாதொரு புருஷர்கள் (துஹபஏ) தேவரீர் திருவடியில (பணஆ) ப்ரவணமுள்ளவர்களோ (தேஸாம்) அவர்களுக்கு (கலிணத்தி) கலியில்லை. தேவரீருடைய திருவடியில ப்ரவணமுடையவர்களிடத்தில் நான் கிட்டே நெருங்கில்

தேவரீருக்கு தாஸனாக ஸ்வீகரித்திருக்கிற திருவனந்தாழ்வா
ன் தன்னுடைய ஸைந்யங்களான நாமங்களோடேவந்து ஸஹ
ஸ்ர வதநங்களாலுங்கடிப்பனென்று பயந்து இருந்தவிடந்தெரியா
மல கலிபுருஷன் ஓடிப்போவனென்றபடி. இவ்வளவுமன்றிக்கே
“நாஸ்திகிந்நராநதே” என்கிற ஸம்பந்தியாலே ஸந்நிதி-
கலியிருந்தாலன்றோ கலிபுருஷனுக்கு தோஷமுண்டாகுமென்று கரு
த்து தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் “காவலில்புலனைவைத்துக்கலி
தன்னைக்கடக்கப்பாய்ந்து” என்று தொடங்கி “நின்னாமங்கற்றவா
வலிப்புடைமைகண்டா”யென்று ஸஹஸ்ரநாமத்தைக்கற்ற ஶாஸ
த்ரத்தாலே இந்த்ரியங்களையும் கலியையும் ஜயித்து யமன்தலையில்
ஸஞ்சரிக்கிறேனென்று அருளிச்செய்தார். ஆழ்வாரும் “கலியுங்
கெடுங்கண்டுகொள்மின்”என்று அருளிச்செய்தார். “கலௌ க்ருத
யுகம் தஸ்ய கலிஸ்தஸ்ய க்ருதே யுகே । யஸ்ய சேதஸி கோவி
ந்தோ ஹ்ருதயே யஸ்ய நாச்யுத:” என்கிற ப்ரமாணமிங்கே
யநுஸந்தேயம்.   ॥௫௨॥

உ-ரு॥ க்வாஸந்ந விநாஶா
க்வாஸ்ய வெஷ்ணவி தாவக ஸத்ஜநே ।
கோக்ஷ்ராம் ஶரம் ஸ்தோமெ
உ-ரு॥ ஶிக்ஷகார்ம்ஸம்ஜ்ஞ வ ஹித்வம் ॥   ॥௫௩॥

உடாயா ॥ கத்ராஸஞ்சிநாஶா
கஷ்த்ராத வஶ்யதி தாவகே ஸத்ஜநே ।
ஶோகஷாஶ்வீநாம் ஸாஶோமெ
உ-ரு॥ ஶிவஸக்ராணஜ்ஞஜவ ஹித்ரம் ॥   ॥௫௪॥

ப்ரதிபதம் ॥ (வெஷ்ணவி) “ஶ்ருஶிரோகஷ்வேணி ஸ்வாவகலெவ” த்ரு
ஶிநா ஶ்ருஶிநஸ்யாதோ: வெஷ்ணாஷெஶம். (ஶிக்ஷகார) “ஸ்த்ரு
ஷ்டிவஸ ஶ்ருஶவாஷ்டாவணே தாஷ”இதி ஸகாரஸ்யஷாஷெஶ: ॥

[illegible]

ஸம்மக்கே பஸ்ஸந்தி தூஸணம் மூடா ஆஸண்ணவிணாஸா
மொக்ககாமிணம் தாவகம்மி பத்தஜணே ரவிமண்டலே வ்வ
"ஸந்மார்கே ஆஸந்நவிநாஶா மோக்ஷகாமிநாம் ! த்வதீயே
பக்தஜநே தூஷணம் மூடா: பஶ்யந்தி । ரவிமண்டல இவ
அச்யுத " இதி ॥ ॥௪௫॥

பதம். உரை.

ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே!
ஆஸந்ந விநாஶா:	மிகவும் ஸமீபித்திருக்கிற நாசத்தையுடையவர்களான
மூடா:	மூடர்களான புருஷர்கள்
மோக்ஷகாமிநாம்	மோக்ஷத்தில் இச்சையுடையவர்களுக்கு
ஸந்மார்கே	நல்ல மார்க்கம் போல்வாகளான (நல்ல வழியான)
தாவகே	தேவரீருடையதான
பக்தஜநே	பக்தஜனங்களிடத்தில்
ரவிமண்டல இவ	ஸூர்ய பிம்பத்தில்போலே
தூஷணம்	தூஷணத்தை (பொத்தலை)
பஶ்யந்தி	பார்க்கிறார்கள்

வ்யா ॥ இப்படி பரமவைதிகர்களான ஆசார்யாதிகளுக்கு ஸம்ப்ரதாய தூஷணமில்லையென்று நீர் சொன்னாலும், சிலர் தோஷாரோபணம் பண்ணுகிறார்களேயென்னில்; அவர்கள் இவர் ஆஸந்நவிநாசர்களாய்க்கொண்டு மோக்ஷமார்க்கஸ்த ஸூர்யபிம்பத்தில் களங்கத்தைப்பார்க்குமாபோலே, மோக்ஷமார்க்கஸ்தர்களான பாகவதர்கள் திறத்தில் தோஷத்தைப்பார்க்கிறார்களென்கிறார் । ஆஸந்நேதி । (ஹே அச்யுத) ஆச்ரிதாநுக்ரஹபதித்வாச்யுத: சில க்ஷுத்ரப்ரஜைகள் பரி

ஜநங்களிடத்தில் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் குற்றஞ்சொன்னால் அதைக்கேட்டு பரிஜநங்களை சிக்ஷித்து வேலையைவிட்டு தள்ளுவர்கள், தேவரீர் ஸ்ரீ த்விஷயத்தில சிலர் தோஷஞ்சொன்னால "அவிஜ்ஞாதா" என்று ஸ்ரீ த்தோஷாநபிஜ்ஞனாயும், "என்னடியார் அதுசெய்யார்" என்றுமிருந்துகொண்டு ஸ்ரீ த்தரைக்கைவிட மாட்டார். தோஷோத்காவநம பண்ணுகிறவர்கள் தான் மாண்டு போவர்களென்று கருத்து (சோகஸ்யாவசீநம்) சோகத்திலாசையுடையவர்களுக்கு (ஸர்வேஷாம்) ஸர்வாச்ரயமான, "ஸ்ரீவைஷ்ணவாகலிகெள:" இத்யாதிகளபடியே பாகவதாபசாரம், ஸம்பாஷணங்கள்முதல் தத்கத்ருஹஜ்ஞாநோபவேசப்ரயத்நங்களெல்லாம் சோகஹேதுவாகையாலே பாகவதர்களை சோகசாமர்த்யமென்று சொன்னது. ஸாமர்த்யத்திலே நடந்தால உத்க்ருஷ்டத்துக்குப்போகாமல ஸ்ரீகாதிவிஸர்ஜநமாய் வ்யாக்ராதிகள் வாயிலகப்பட்டு மாண்டு போவர்கள் போலே, ப்ரகாரமாகப் போகாமல் தானாய் உபாயாநுஷ்டாநம பண்ணிப்போனால் முழுதுமம ஸந்துஷ்டிக்கமாட்டாமல் ஸ்வரூபநிஸ்சயமில்லாமல தடுமாறி விழுவர்களாகையாலே "ஸர்வேஷாம்" என்றும் ஸர்வப்ரகாரமும் "யோகிநாமபி ஸர்வேஷாம்" என்று சோகஸாமர்த்யமாயிருக்கும் (தாவகே) ஸ்வஸ்தாவஸ்யம் பெற்றவரான (ஸஜ்ஜநே), ஸஜ்ஜநத்தில, ஸம்ஸக்தியில்லாமல யேநகேநப்ரகாரேண ஸ்வஸ்தாவஸ்யம் பெற்றவனிடத்திலும் அபராதப்பட்டால் ஸர்வநாசமவரும். ஸ்வஸ்தாவஸ்யமும்பெற்று ஸம்ஸக்தியுமமேலாடினால அவர்களிடத்தில் தோஷோத்காவநம் ஸர்வநாசஹேதுவாகுமென்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தமென்றபடி. "ஜநே" என்கிறத்தாலே "யஸ்ய த்ருஷ்ட்வா ஸம்ஸக்தம் நிஷேவ்யம் ஸர்வம் ததா। வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரகம் நர:" என்று ஸம்ஸக்தராரேனுமாகிலும் அவர்கள் விஷயத்தில ஜந்மவிசேஷாதி ஜாதியாலே பார்ப்பவன் நரகத்தையடைவனென்று ஸர்வவிதம் இப்படிக்கிருக்க, ஸ்ரீஹவிஷ்வக்ஸேநர்களானமமாவாயராதிஸாரஸேநர்கள் விஷயத்தில்

ஸம்ஸாரிகள் ப்ரபந்நாதிகாரிகளை யதாவஸிப்பர்களென்பதில் ஸந்தேஹமுண்டோவென்றபடி. (உதாரா:) ஜ்ஞாநஹீநர்களானவர்கள், ஜ்ஞாநமிருந்தாலிப்படி குற்றஞ்சொல்லமாட்டார்கள் உதேஷ்டிக்கு சந்த்ரஸந்தர்ஶநம்போலே ஸாத்விகர்களுக்கு ஸுவஸ்தமாக ஏதேனுமொன்று ஸம்பவித்தால் அது வயஸ்தவஸாநத்தில ஸுவஸ்தமென்று ஜ்ஞாநமில்லாமல உதாராகளாய அதைக்குற்றமாகச்சொலவார்கள். குற்றஞ்சொன்னால தங்களுக்கு நாஶம்வருமென்று ஜ்ஞாநமுமில்லாமல உதாரர்களாயுமிருக்கிறார்களென்றபடி. (க்ருதக்நாஶ்ச விநாஶாஸ்ஸ:) க்ருதக்நஶ = ஸஜீவித்திருக்கிற, விநாஶ = விஶேஷநாஶத்தையுடைத்தானவர்களாய்க்கொண்டு, ஶரீரநாஶமுமன்றிக்கே ஆத்மநாஶமும வருகையாலே “விநாஶா:” என்றது. “ஶதஸ்ய ஸூத்ரஸ்ய ப்ராஹ்மணாது தேஷிஹாரத” என்னக்கடவதிறே (ஸங்கோ) ஸம்யுக்தத்தை, உதேஷணத்தை (ஶிவஸகாரம்பஜவ) ஸம்ப்ரதாயத்திலபோலே (வஶ்ருதி) பாக்கிறார்கள் ஸம்ப்ரதாயத்தில ஸம்யு ஷஶத்த ஸ்வதாதமாய் ஸஜீவத்தில் ரணஹேதுவாகுமாபபோலே ஸத்த்ர்களிடத்திலிருக்கும ஸுவஸ்தாநுஷ்டாநத்தை தோஷமாகச்சொல்லுகை ஸுவஸ்த்ருத்யஹேதுவாகுமென்றபடி. யதா, ஸாத்விகர்கள் திறத்தில ஒரு தோஷமுமில்லையென்று தாங்கள் கண்டிருக்கச்செய்தேயும க்ஷமயா தோஷாரோபணம் பண்ணுகிறது ஸுவஸ்ரணஹேதுவாகும். யதா, ஸுஶீதர்களிடத்திலிருக்கும குணத்தையே தோஷமாகச்சொல்லுகிறது ஸஜீவத்தில ரணஹேதுவாகுமெனனவுமாம. ரணகாலத்தில ஸவஸ்வதா யஸ்தங்களும காஞ்சநஸ்வமாயும ஸகலமூர்த்த அவஸ்தையும ஸம்ப்ரதாயத்தில ஸம்யு முசதெரியுமென்று ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ர ஸித்தம் । இந்த ஸூத்ரஶதகத்தில துவக்கமமுதல ஸுஷ்ம ஸத்தாகளென்று வேதவேதாந்தங்களைச்சொல்லி வேதவேதாந்தப்ரவர்த்தகர்களான வாதிஹம்ஸாம்புவாஹ வரதாசார்ய ஸ்வாமிகளான தன்னுடைய ஆசார்யாதிகளை உத்தேஶித்துச சொலலுகிறதே

ன்று த்யாஜ்யம் । இவ்வளவாலே நம்மாழ்வாராதி ஸாத்வதர்கள் ஸ்வபாவத: உத்க்ருஷ்டரன்றவர்களென்று சொல்லப்பட்டது இப்படியாகில் ப்ரபந்ந ஸந்தாநத்திலிருக்கிற இவர்களுக்கு தோஷமில்லையென்னும் ஸத்வஸம்பந்தமுடையவர்களென்றும் சொல்லக் கூடுமோவென்னில், "யேஷாம் வம்ஶத்ரயம் ஶுத்தம்" என்கிறபடியே விப்ராவஸ்த்ரீகளாலே ப்ராஹ்மணஸ்வாமிகளையுங் குறித்தது ஸம்பந்தம் பண்ணின நிஷ்ப்ரத்யூஹர்களாகையாலே உத்க்ருஷ்டத்தில ஒருவிபமான தோஷமில்லாமல் ஸத்வஸம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று கருத்து. "யேஷாம் வம்ஶத்ரயம் ஶுத்தம்" என்கிறதற்கு ப்ராஹ்மணஸ்வாமிகளையுங் குறித்து ஸம்பந்தம் பண்ணினவர்களுக்கு வம்ஶத்ரயஸம்பந்தமுண்டாகாதென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். அப்படியே "ஜாதிதோஷவிவர்ஜிதை:" என்கிறதற்கு ப்ராஹ்மணஸ்வாமிகளைக்குறித்து ஸம்பந்தம் பண்ணாதவர்களுக்கு தோஷமுண்டானால் ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே நீங்குமென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள் பின்னும், இப்படிச்சொன்ன ஆழ்வாராதி ஸாத்வதர்களை "நிஷ்ப்ரத்யூஹவிவாதி நிஷ்ப்ரத்யூஹ ப்ரமாணிகை:" என்று நிஷ்ப்ரத்யூஹத்தாலே மேலே சொல்லப்போகையாலே இருந்ததாள நிஷ்ப்ரத்யூஹத்தையும் ப்ராஹ்மணஸ்வாமி ஸம்பந்தத்தையுஞ்சேர்க்கொண்டு ஸம்பந்தம்பண்ணுகிறவர்கள் நிஷ்ப்ரத்யூஹர்களென்று ஸாத்வதஸம்பந்தாதிகாரத்தில் தாமேயருளிச்செய்தபடியாலே இங்கு நிஷ்ப்ரத்யூஹர்களான ஆழ்வாராதிகள் ப்ராஹ்மண ப்ராஹ்மணஸ்த்ரீஸம்பந்த ஸங்கடத்தையுஞ் சேர்க்கொண்டு ஸம்பந்தம் பண்ணும்போது ஸந்தோஷித்தவர்களென்று சொன்னது ஸர்வஜ்ஞர். இது "ப்ராஹ்மணாந் ஸர்வதா ஸ்வஸ்ய ஸங்கல்பஸ்ய ஸம்பந்த:" என்கிறபடியே ஸம்பந்த ஸங்கல்பத்தாலும் வரலாம ॥௫௩॥

[illegible]

[illegible] ‖ரு௪‖

[illegible] ‖ரு௪‖

[illegible]

இதி பாவ: அந்யே து நிர்தோஷகுணேந ப்ரகாஶகுணே ந, வ்யதிதா: = கேதிதா:, தாரகாணாம் = நக்ஷத்ராணாம், வ்யூஹா: = ஸமூஹா: யேஷாம் தாத்ருஶா: ஶோபாயாம் நக்ஷத்ராணி ஸஹஸ்ரம் ப்ரகாஶந்த இதி பாவ:. அத ஏவ (பாஸமாநபக்திசந்த்ரிகா:) பாஸமாநா = உபர்யுபரி வ்ருத்திபாஸமாநா, பக்தி: ஸ்வபக்திரேவ, சந்த்ரிகா = கௌமுதீ யேஷாம் தே ததோக்தா: அத ஏவ (நபோநிபா:) தவ பக்தா: (பாந்தி) ப்ரகாஶந்தே. உச்சூநாதிஸோபநமாஹாத்ம்யேந நிர்தோஷகுணயோகேந பக்தோபர்யுபரி [illegible] தாரகாதிகுணிதசந்த்ரிகாஸ்வாபரிவ்ருத்தநபோவிபா ஸா ஸ்வ ப்ரகாஶந்தே பக்தா இதி பாவ: ॥ [illegible] ॥ ௬ ॥

பதம். உரை.

பதம்	உரை
ஹேநாதவத்ஸ	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே !
விஸ்ருஷ்ட	மிகவும் போக்கடிக்கப்பட்ட
அஹங்கார	அஹங்காரமாகிற
கநா:	மேகங்களையுடையவர்களும்
நிர்தோஷ	தோஷமில்லாததுகளான
குண	குணங்களாலே (ப்ரகாசமாகிறகுணத்தாலே)
வ்யதித	சோகப்பட்ட
தாரகாவ்யூஹா:	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களையுடையவர்களும்
பாஸமாந	விளங்குகிற
பக்தி	தேவரீருடைய பக்தியாகிற
சந்த்ரிகா:	நிலாவையுடையவர்களுமான
தவ	தேவரீருடைய
பக்தா:	பக்தர்கள்
நபோநிபா:	ஆகாசம்போன்றவர்களாக
பாந்தி	விளங்குகிறார்கள்

௨ வ்யா ॥ இப்படி ‹‹ஜகதி த்ரிஹாவநேகதோஷோஷாத்ய ஸ்தி›› என்கிற ச்லோகம் முதல் இவ்வளவாலே ஸ்வாயத்தாசேஷாவதார்கள் பாபாரம்பக பாபங்களையுங்குறித்து ப்ரவ்ருத்திபண்ணிக்கொண்டு நிஷ்ப்ரத்யூஹகராய ஸம்வர்த்தநாஹவம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படியாகில், பாபாரம்பக பாபங்களையுங்குறித்து ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுமவர்களுக்கு பாபமஸம்பவிக்கலாமே, அப்படி பாபம் ஸம்பவித்தால் நரகவேதநீயமன்றோவென்னில்; அவர்களுக்கு நரகங்கிடையாதென்று ப்ரஸங்காத் அருளிச்செய்கிறார், எங்ஙனேயென்னில், உத்தரகாலத்தில் பாபம்ஸம்பவித்தால் ‹‹ஜிதகலஸ்தோமபூர்வ்ய›› என்று பாபங்களையும் பண்ணி ஜிதமென்றிருக்கும் தர்ப்பாந்தகைவிட்டு ஸகலஶிஷ்டாணங்களைத் தலையெடுத்து ஜ்ஞாநதாவாக்நிகளிறந்து யதாதிகாரம் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொண்டு நிவ்ருத்தபாபர்களாய் ஶக்திமேவிட்டு ஸ்வச்சமான ஆகாசத்திலழுக்குப்போலேவந்த தோஷங்கள்போய் நக்ஷத்ர சந்த்ர ஸூர்யாதிகளாலே ஆகாசம் ப்ரகாசிக்குமாபோலே விளங்குகிறார்கள், ப்ராயச்சித்தம் பண்ணுதபோது ராஜவார்த்தாபராதம்போலே உபேக்ஷிக்கடக்கும். இப்படி சிலருக்கு ப்ராயச்சித்தத்தாலேயும் சிலருக்கு உபேக்ஷையாலேயும் பாபம் நிவ்ருத்தமாய்விடும் நரகம் வாராது. பாபங்களிருந்தாலன்றோ நரகம் வருவதென்கிற ஸமாதாநங்களைச் சேர இரண்டு ச்லோகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । நிர்த்தூதேதி । (நிர்த்தூததர்ப்பாந்தவநாः), நிர்த்தூத = நிரஸ்தம் போக்கடிக்கப்பட்ட, தர்ப்பாந் = தர்ப்பாஹங்காரமாகிற, வந = வநத்தை யுடைத்தானவர்களான, பாபங்களைச்செய்து ஜிதமென்றிருக்கும்படியான தர்ப்பாஹங்காரத்தைப் போக்கடித்தார்களென்று கருத்து. வநம் ஆகாசநேத்ராவாரகமாயிருக்குமாப்போலே தர்ப்பாஹங்காரம் ஜ்ஞாநநேத்ராவாரகமாகையாலே வநமாகச் சொன்னபடி. (நிர்மலஜ்ஞாநபுஷ்டிதாரகாப்ரஹாராः) நிர்மலஜ்ஞாந = விமலமான ஜ்ஞா

நாதிஶயங்களாலே, அஹங்காரம்போகவே ஜ்ஞாநத்துக்கு நைர்மல்யம் வந்ததென்று கருத்து. விஹித = விதாநம்பண்ணப்பட்ட, தாரக ரக்ஷகங்களாகிற, தாரகா = நக்ஷத்ரங்களுடைய, வ்யூஹ–ஸமூஹத்தையுடைத்தான, இங்கு ரக்ஷகமென்பது ப்ராயஶ்சித்தத்தைச்சொன்னபடி ஔஷதத்தை வ்யாதிநிவர்த்தகமாகையாலே ரக்ஷகமென்று சொல்லுமாப்போலே ப்ராயஶ்சித்தம் பாபரக்ஷகமாகையாலே ரக்ஷகமென்று சொன்னபடி தாரகமென்று ரக்ஷகத்துக்குப் பெயர். அஹங்காரம்போகவே ஜ்ஞாநம் நிர்மலமாய்க்கொண்டு ப்ராயஶ்சித்தஸமூஹத்தில் அநுஷ்டாநத்தை விதாநம் பண்ணுவிக்க, அந்த ப்ராயஶ்சித்தஸமூஹத்தையுடைத்தானவர்களென்று சொன்னபடி. நிர்மலமநோபி: விஹிதாநி தாரகாணி ரக்ஷகாண்யேவ தாரகா: நக்ஷத்ராணி யேஷாமிதி விக்ரஹ:. நக்ஷத்ரோதயமானால் இருள்பிறிந்து ப்ரகாஶமுண்டாகுமாப்போலே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணினால் பாபநிவ்ருத்தி வந்து யதாவஸ்திதார்த்த ப்ரகாஶமுண்டாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தத்தை நக்ஷத்ரமாகச் சொன்னபடி. பாபமிருந்தால் யதாவஸ்திதார்த்த ஜ்ஞாநமுண்டாகாதென்று ஸர்வஸம்மதம். நக்ஷத்ரஸமூஹத்தாலே ஆகாஶம் விளங்குமாப்போலே ப்ராயஶ்சித்தஸமூஹத்தாலே விளங்குகிறார்கள். ஒரு பாபமுமில்லாதாரும் விஶுத்த்யபேக்ஷர்களாய் ப்ராயஶ்சித்தப்ரவ்ருத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாயும் ஸந்த்யாஸ்நாநாதிகளையும் அநுஷ்டிப்பார்கள். கீழ்ஶ்லோகங்களில் "ஶ்ரீவைதிகேந்த்ரவராநுஷ்டாநஜநாஸ்" என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லியிருப்பதாலும், மேல் ஶ்லோகத்தில் "ஶிக்ஷயாவ்யநயந்து" என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லப்போகையாலும், இங்கு "ஜாதேஷ்வபி ஶிஷ்டப்ரதை:" என்கிற அர்த்தத்தைச்சொல்ல வேண்டியிருப்பதாலும் தாரகாபதத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தார்த்தங்களைச் சொன்னபடி. (ஸாவதாந ஶக்திவைத்ருஷ்ணா:) ஸாவதாந—ஸாவதாநமான, ஶக்திவைத்ருஷ்ணா:—ஶக்தியாகிற ஸம்பத்தையுடையவர்களான, பாபமிருந்தால் ஶக்தி மேலிடமாட்டாதாகையாலே ப்ராய

ஶ்சித்தத்தாலே பாபக்ஷயமே ஹேதிமேலிட்டதென்று கருத்து. நக்ஷத்ரோதயமானால் எவ்வளவு இருள் பிரிந்து ப்ரகாஶமுண்டாகுமோ, அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக சந்த்ரோதயமானால் அந்தகாரநிவ்ருத்திவந்து ப்ரகாஶமுண்டாகுமாப்போலே, ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே எவ்வளவு பாபம் நிவ்ருத்திக்குமோ அதைக்காட்டிலும் அதிகமாக ஸுதர்ஶநஹேதிமேலிட்டால் பாபநிவ்ருத்திவந்து ஸத்வத்தாலே ப்ரகாஶமுண்டாகையாலே ஹேதியை ஸம்ஜ்ஞையாகச் சொன்னபடி. "ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண ஜநார்தநம்" என்றும், "ப்ராயஶ்சித்தாந்யஶேஷாணி தப: கர்மாத்மகாநி வை । யாநி தேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்" என்றும் ஸர்வப்ராயஶ்சித்தாதிகளைக்காட்டிலும் ஸ்மரணாநுஸ்மரணாதிகளுக்கு அதிகபாபநிவர்த்தகத்வப்ரகாஶகமிருப்பதாலே "க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம் பரம்" என்று ப்ரமாணஞ்சொல்லிற்றிறே. (ஹே நதஸத்த்வ!) தேவரீர் நதஸத்த்வனாகையாலே ஊர்ஜிதத்தை விடுவித்து ப்ராயஶ்சித்தத்தில் முட்டி ஹேதிமேலாடும்படி செய்துவைத்தீரென்று கருத்து. (தவ ஹேதா:) தேவரீருடைய ஹேதிகள் (நமோநிலா:) ஆகாஶதாராக்ர்களாக (ஸ்ஃபுரந்தி) ப்ரகாஶிக்கிறார்கள். "ஹேதா:" என்று ப்ரஶஸ்தஹேதியைச் சொன்னபடி. ॥௫௪॥

ஸூ-௫ ॥ ஜ்வாலா ஜநிவிஸ்ஃபுலிங்க ஸஹஸ்ரம்

மௌஸ்வத்வ ப்ரஸம்பாதம் தாப ப்ரவண்ணாணம் ।
ப்ரதிஜ்ஞா வி ஜஹஜாக்ரம்
ஸ்ரக்ஷரஸாத கிம்கராண ப்ரஹாஸம் ॥ ॥௫௫॥

ஹாயா ॥ நவமா யநிஷேமதி:

நதஸத்த்வ ப்ரதாம்பாஜம் தவ ப்ரபாநாம் ।
ஸ்வஸ்திதாநாநி யயாயோரவம்
ஶிக்ஷா ஶாந்த கிங்கராணாமிவ ஸஞ்சீ ॥ ॥௫௬॥

[illegible] ॥௫॥

[illegible] ॥௫॥

பதம்.	உரை.
[illegible]	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே?
[illegible]	தேவரீருடைய
[illegible]	திருவடித்தாமரையை

ப்ரபந்நாநாம்	சரணமாகவடைந்தவர்களுக்கு
யமவிஷயே	யமலோகத்தில்
கதி:	போவது
நாஸ்தி	கிடையாது
ஸ்வாபராதாநபி	அபராதஞ்செய்வர்களாயினும்
ராஜ்ஞாம் கிங்கராணாமிவ	அந்தப்புரத்திலிருக்கிற ஸேவகர்களுக்குப்போல
சிக்ஷா	சிக்ஷையானது
யதாயோக்யம்	அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி
ஸ்வ	இலக்குவாயிருக்கிறது

உ—வ்யா || இப்படி கீழ் ச்லோகத்தில் "ஜாதே த்வதீயசரணே" என்கிற அர்த்தத்தையருளிச்செய்தது, இங்கு "கதிர்யமே ஸ்திதிர்வைகுண்டே" என்கிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் | நேதி | (ஹே நத்வஸஹ்ய தவபாதாம்புஜம்) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (ப்ரபந்நாநாம்) சரணமாகப்பற்றினவர்களுக்கு (ஸ்வாபராதாநபி) ஸ்வ அபராதத்தை யடைந்தவர்களாகிலும், உத்தராவஸ்தையில் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணுமவிருக்கிற ப்ரபந்நர்களுக்கென்றபடி. (யமவிஷயே கதி: நாஸ்தி) "ந யமோ யாதநாஸ்தி"யென்கிறபடியே யமலோகப் ப்ராப்தி கிடையாது. அபராதஞ்செய்தால் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணாதபோது நரக ப்ராப்தி வாராதோவென்னில்; சிக்ஷா மாத்ரமெனகிறார் (யதாயோக்யம்) அபராதாநுகுணமாக (ராஜ்ஞாம் கிங்கராணாமிவ) ராஜாவின் அந்தப்புரவாஸிஜநங்களுக்குப்போலே (ஸ்வசிக்ஷா) ஸ்வகீய ஸ்வாமியாலும், ஸ்வ சிக்ஷையுண்டாகிறது. ராஜாவின் அந்தப்புரவாஸிஜநங்கள் குற்றம் செய்தால் ஸ்வாமியே சிக்ஷை நடக்குமாப்போலே "கம்ஜா ஸவந்தி காணாஸவந்தி அவிதேயவக்த்ரா ஸவந்தி அவிதேயஹாயா ஸவந்தி" என்று ஓதப்படுகிற சிக்ஷையானது ஸம்ஸாரம் நரகாநுபவம் பண்ணும்படியான பாபத்துக்குண்டாகுமென்றபடி. ஆகையாலே ப்ரபந்நர்களுக்கு ஒருபடியாலும் நரகப்ரா

க்ஷியில்லையென்றபடி. இப்படி ப்ராயஶ்சித்தத்தாலும் ஶிக்ஷையா லும் நிக்ரஹத்தைப் பண்ணி ஸம்ஹரித்து "ஶாஸநம் ஜகதோ ரக்ஷிஷ்யாமி" என்று சொன்ன வசநம் ஸத்யமாகையாலேயென்கிற அபிப்ராயமாக "ஸத்ய" என்று ஸம்போத்யோபாதாநம்॥

ஶ்லோ ॥ ஸ்மரஶரதோஷா (ஸ்) ஶிக்ஷா
ஸ்ருஜதி ஹரஸம்ஹ்ருதஸம்தாபா ।
ஸ்வஸ்தி த்ருஜதூரே
ஸ்வர்ண ப்ரஹ்லாதோ ராஸாஸஸ ॥ ॥௫௬॥

ஸாயா ॥ ஸ்மரஶிதோஷதோஷா: (ஶ்ஶிதா:)
ஸ்ருதாநஸ ஹரஸம்ஹ்ருதஶிக்ஷா: ।
ஸ்வஸ்தி தவ ஶரணாம்
ஸ்வாத ப்ரஹ்லாத ஶ்ரேயஸாஸாதா: ॥ ॥௫௬॥

ப்ராப ॥ (ஶிக்ஷா) "ஸ்மரஶரதோஷ" இத்யாதிநா ஜீவ ஶ்ரேயஸ்ஸ்தோத்ரம் (ஶிக்ஷா) "ரோஹ ஸம்ஸ்ருதி ப்ராப்ஷியோரிதி" த்ரைகாலஸ்ய ஸ்வரூபம். ஸ்வஸ்ய தோஷ: "தோஷ"இதி ஸ்வரூபம் (ஶ்ஶிதா) "ரவணாதயஶ்ஶ்"திரோதோஷ:. "ஸ்த"இதி ஸ்வரூபம் த்ரிதம் (ப்ரஹ்லாத) உபயத்ர ரோதோஷ ஸதிதம் "ஷ"இதி ஸ்வதிதம் (ஶ்ரேய) "ஶ்ரேய:"இதி ஶ்ரேய ஸ்தம், "ஶ்ரே"இதி ஶ்ரேயஸ். யஸ்ய ப்ரஸ்வஸ்திதம் ॥௫௬॥

வ்யா ॥ நந "ராமாதிர்ப்ரதிதேவதாஸ்ஶீயா ஸத நம: । ஸைந்யாதிரதிம்ஹம்ஸ: ஸ்தாஸ்ஸ்ரீ ஸோஹஸ்" த்ரைஸ் த்ரைகாம விஷயாஸக்தஸ்ய ஹரஸஹ்ஜநம், தேநதாம் யஶிஷ யதேந நிவாரணைஶத்ராம்ஸ், ஸ்ரீரத்ப்ரதிஷயாந ஹித தோஷஸ்தநிரப்ரயணேந விஷயாநநவேஶாஸ ஸாய "ராமாவரோசவிஸய்ராஸ்ரீஸ்ருதநாஸ்ஸ்ராஸ்ஸஸ்ரா

[illegible]

பதம்.	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
கம்மத்தி தோஸ பீதா:	கர்மயோக மாரகத்திலுண்டான தோஷத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும்
கஅந்த புருஸ ஸப்பஸீ தாஸ பீதா:	யமனுடைய புருஷராகிற ஸர்பஸ்த்ரீயினுடைய பார்வையில் நின்றும் பயந்தவர்களான புருஷர்கள்
வுத்த ஸத்ரஸ ருஸாஹா:	போயிருக்கிற காமரஸத்தினுடைய ருசியையுடையவர்களாய்க்கொண்டு

தவ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடிகளை
அர்ச்சயந்தி	பூஜிக்கிறார்கள்.

வ்யா ॥ கர்மயோகாதிகளில் அநேகக்லேஶாதி தோஷங்களிருப்பதாலே அநுஷ்டிக்கமுடியாமல் யமனிடத்தினின்றும் பயந்தவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய்க்கொண்டு தேவரீர் திருவடிகளை அர்ச்சிக்கிறார்கள் அதையும் தேவரீர் ஶேஷாவஶ்யம்போலே ப்ரஸாதமாக பரிக்ரஹிக்கிறீர், இப்படிக்கிருக்க ஸர்வாத்மநா தேவரீர் திருவடிகளை ஶரணம் புகுந்தவனுக்கு அவஸ்தையெங்கே வருமென்கிற கருத்தாலே பராபவமென்னுமதை அருளிச்செய்கிறார் । அமர்த்தி । (அமர்த்திதோஷமஹிதா:) அமர்யாதாதிதோஷதிர்யக்த்திலுண்டான தோஷங்களாலே மர்த்தனம் பண்ணப்பட்டவர்களான, அமர்யாதத்திலிழிந்து ஸம்ஸாரத்தில் அதீதர்யாத்ராதிகளை மோஹாக்லேஶதோஷத்தாலே மதிதர்களான ஸம்ஸாரத்ரா அநுஷ்டிக்கப்படாமல தடுமாறிக்கிடக்கிறவர்களானவென்றபடி (ஸ்ருதாந்தர்ஹ்ருதந்தர்ஜந்மஶீலஶர்ந்த ஸூரா:) அவனுடைய கோபத்தாலே தீக்ஷ்ணமானபுருவமாகிற வக்ரப்ருஷ்டியினுடைய பார்வையினின்றும் பயந்தவர்களாயுமான, ஸர்வஸ்வாபேக்ஷயா ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு கோஶம் அதிகமென்று ஶோகப்ரவிஶமிறே. (ப்ரஹ்ருஷ்டந்யாஸஸாதநா:)போயிருக்கிற காரஸத்திலுடைய ருசியை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாய்க்கொண்டென்று தாத்பர்யம் (தவசரணௌ அர்ச்சயந்தி) தேவரீர் திருவடிகளை அர்ச்சிக்கிறார்கள். அதிஸம்ப்ரமஹோபாயத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களென்றபடி ॥௫௯॥

ஶ்லோ ॥ ஶ்ருத்யுக்த தர்ம வர்த்மநா
அர்ச்ச விஹிதாவி அர்ச்சணா ஶுஷ்ரூஷு ।
ஜா வஸ்க்ஷி வ உக்தா
வைஷம்ய ஸஹம் விஶேஷவ விஷ்ணுவி தம் ॥௬௰॥

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌼

𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌲𑍀𑌢𑌾 ।

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾

𑌶𑍋𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ ௫௭ ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥ (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌿) "𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑌪𑌠𑌿𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂. (𑌚𑌰𑌣𑍌) "𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂. "𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂" 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌕𑌂 (𑌸𑌿𑌰𑌣) "𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌪𑍋𑌵𑌃.

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑍁𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌨 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍀𑌤𑌿 । (𑌹𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇) 𑌸𑌹 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌂 (𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾) 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌰𑌤𑌾𑌵𑌿) 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿, (𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌵𑌿) 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿, 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌦𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌕 𑌾𑌰𑌿 𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌪𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑍇𑌽𑌪𑍇𑌽𑌪𑌿𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑌦𑍁𑌨𑌾) 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 (𑌤𑌵𑌚𑌰𑌣𑍌, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌿) 𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌦𑌨𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤 𑌇𑌵𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌂 "𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌸𑍍𑌶𑍋𑌭𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌂𑌵𑌶𑍍𑌵 𑌤𑍍𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍 । 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃॥ 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌣𑍁𑌮𑌾𑌨𑍁𑌮𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌨𑍁𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤 । 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂𑌵𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌬𑌿𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌦𑍇𑌤 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌵𑍈𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌸𑌹𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌃. (𑌯𑌾) 𑌸𑌦𑍁𑌨𑌾 (𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾) 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃= 𑌸𑌹𑌵𑍇𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍇𑌹𑌃, 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑌯𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌤𑌾𑌂) 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 (𑌶𑍋𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵) 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵[𑌕𑌂] (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌗𑍃

ஹஸி) "யா: க்ரியா: ஸம்ப்ரயுக்தா: ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வாஶ்ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம், ஸஹோஹ்யேகாந்திநஸ்ஸர்வாந்து ப்ரீணாதி பகவாந் ஹரி: । விதியுக்தாம் பூஜாம் ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி ஶிரஸா ஸ்வய"மிதி ஸ்வயமேவாஹ ஜிநா ப்ரதிக்ருஹ்ய ஶிரஸி நிதாய ஸ்வீகாராபேக்ஷயா வபுரேகாந்த்யேவ "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மத"மிதி த்வதுக்த்யநுஸாரேண தவாபிமத:, அதஸ்த்வத்ப்ரீணநமேவ மமைவ ஹிதமிதி பாவ: ॥ ௫௰॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
விதிநாபி	பிரமனாலும்
க்ருதா	செய்யப்பட்ட
அர்ச்சநா	பூஜையானது
தவ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடிகளை
ஸ்ப்ருஶதி	அடைகிறது
யா	எந்தப்பூஜையானது
{ பரைகாந்தி	பரமைகாந்திகளினாலே
ப்ரயுக்தா	செய்யப்பட்டதோ
தாம்	அந்தப்பூஜையை
[த்வம்	தேவரீர்]
ஶேஷாமிவ	பரியட்டம்போலே
ஶிரஸா	திருமுடியாலே
ப்ரதிக்ருஹ்ணாஸி	வாங்குகிறீர்.

உ—வ்ரா ॥ ஸமஸ்த்ரார்ச்சநம் பண்ணினால் நான் திருவுள்ளம் பற்றுவேனோவென்னில்; ப்ரயோஜநாந்தரபரன் பண்ணினவர்ச்சனை திருவடியில சேரும், அநந்யப்ரயோஜநன் பண்ணின பூஜையைத் திருமுடியாலே ஶேஷாபட்டம்போலே ப்ரதிக்ருஹிக்கிறாயென்கிறார் । ஸ்ப்ருஶதீதி । (ஹே அச்யுத விதிநாபி) ஸாங்கமும் தப்பாமலும் (க்ருதா) செய்யப்பட்ட, ப்ரயோஜ

நாதஸர்வஸ்வரிதிதிசேஷ: (அர்ச்சநா) பூஜையானது (தவசரணௌ) தேவரீர திருவடிகளை (ஸ்ப்ருசதி) "ததர்ச்சநம் தேவதேவஸ்ய சரணாப்ஜே ப்ரதிஷ்டிதம்" என்கிறபடியே ஸம்பந்திக்கிறது ஸ யோஜநாதஸ்வரான ஸாக்ஷாத்பரமல செய்தபூஜை "ஜ்ஞாநா க்ஷதிதம் தாயம் யதாசக்தி ஸமாசரம் । ஸர்வம் தேவநமஸ்காரம் கேசவம் ப்ரதிகச்சதி" என்று தன்னடியே திருவடியில போய்ச்சேருமத்தனையொழிய; அவன ப்ரதிபத்திகூடாகக்காலக்கூட நீட்டானென்றபடி (யாவத்காலம் யத்ர) ஸ்ரீஸேநாதிபதிகாரணத்தாலே ஸமாதிஸம்பந்தமாக எந்தப்பூஜை செய்யப்பட்டதோ வென்றபடி. (தாம்) அந்தப்பூஜையை (ஸ்வசரீரஸ்) ஸாக்ஷியினுடைய திருப்பரியட்டம்போலே (ப்ரஸாதம்) திருமுடியாலே (ஸ ப்ரதிக்ரஹணம்) வாங்கிக்கொண்டு ஸ்வீகரிக்கிறாய் "யோக்யா ஸம்ப்ரதா ஸக்தயோபகாரத்வேஸ்ஸீ: । ஸாஸ்ப்ருஹ: ஸ்வீகரோதி ஸர்வம் ப்ரதிக்ரஹணம்" என்கிறபடியே திருவுள்ளம் பற்றுகிறாயென்றபடி ஸ யோஜநாதஸ்வரான ஸாக்ஷாத்பரமல் ஸம்பந்தமாக வந்தேறியதால் திருவடியில போய்ச்சேரும முறைதப்பினால் அதுவும் திருவடியில போகாது; ஆநந்தஸ யோஜநன் பண்ணின பூஜை கிஞ்சித்ப்ரயோஜநமாகவிருந்தாலும ஸ்வத்வப்ரதிபத்தியில் ஊரவன் யதேஷ்டஸ்வீயென்று திருப்பரியட்டத்தை ப்ரஸாதமாக்குமாபபோலே, ப்ரஸாதமாக ஸ்வீகரிக்கிறாயென்று "விதி நாத ப்ரஸாதா" என்று பூர்வார்த்தத்தில் சொல்லி உத்தரார்த்தத்தில சொல்லாமலிருக்கிறதற்குக்கருத்து இப்படி ஆநந்த ஸ யோஜநன்செய்த ஸம்ப்ரதாநத்தைத்திருமுடியாலே ஸ்வீகரிக்கையாலே யாவனுக்கு பயந்து தேவரீர திருவடிகளை ஸ்பர்சிக்கிறார்கள் இப்படி அர்ச்சநைக்கு ஸமமுண்டானால் ஸர்வாத்மநா தேவரீர திருவடிகளில் ஸாஷ்டாங்கம் பண்ணினவனுக்கு யாவது ஸித்தியெங்கே வருமென்று பாவம். ॥௫௭॥

ப்ரா॥ தᵔஹ தாᵔஹ தாணா ஹாவிக
    தாணவஸவஸிகஜவஹ ஸணிஹவாஹ ।
அச்ᵔக ண தாᵔகவஸி ஹதெ
    கஸஹலவெஹஸ நிஹகண்கஜணிகம்பெ ॥ ॥௫௮॥

சாயா ॥ தவ தாᵔவெஜ ப்ராக்ஷ்ணாஷ்ப்ராவித
    தாநவ ஶாஸிகாஜ ப் வாஹவஸஹிஷ பாஷாந்து ।
அச்யுᵔத ந தாᵔஜ்ஞவஸி ஹக்தாந்து
    கஸஹலவெஹஸநிஹகண்காயதாந நிஜாம்ஹாந்து ॥௫௮॥

ப்ரா—ப்ர ॥ (பாஷெ) "பாஷெஷெஹாஶ்ரு—ணீ" த்ய ஶ்ரு—வாவக பாஷஶபவஸஷ்வஸ்ய ஹகம் "கஹ்ய" ஐதி நிஷெயாஜஹவஸ்யாதிகம் । த்விதீயாபஹ—வவநஸ்ய "ஶஷெஸ்ய"இதெ்ய கம் (கண்கஜ) கவஃவப்ரகாஹாவாக "டொப:" ஐதி ந டஸ்ய்ய கம் "ஶத ப்ரஶாநவொ"ரிதிஜ்ஞாஷெஶ:, கவிவிகதாந த்ஸவம் ப்ரவவ்ருதிவிகவஜ—ஜ்ஞயம் ॥ ॥௫௮॥

வ்யா ॥ யதி ஹஶவாந்த்ஷாதம்தெ ப்ரஹக்தாந்து வரிதஜெஜக கஷ்ணிவாரக ஐதஶ்ராஶம்க்ஷ்ய பரிஹரதி । தவெதி । (ஶ்லோகாச்ய—த! தவ, தாᵔவெஜ ப்ராக்ஷ்ணாஷ்ப்ர ாவித தாநவஶாஸிகாஜப் வாஹ ஸஹிஷபாஷாந்து), கநᵔவஸ்யஜெஜ்யாக்ஷ்ணா = காஜிரெவ, ஜெஜ்ய க்ஷ்ணா = வம்ஜ்ப்ர கா,ஶீஷ்ஷ்ர—ப்ரகம் தயாஷ்ப்ராவித:= ப்ரவீக்ருத: தாநவம் = தநுஜவ, ஶாஸிகாஜ:= வம்ஷ கா்ஜ:, தஸ்யப் வா ஹ:= தஜந ப்ரவாஹ:, தத்ணிஷ:= தத்ᵔஜ்ய:, பாஷ: யெஷாஜெதயொக்தாரு:, தாந்து. வம்ஜ் ஜெஜ்யாக்ஷ்ணாஷ் ராவித வம்ஷ்ப்ரகா ஜ்ஞவக கநᵔவஷஶப்ரநெந ஹக்தாநவம் நெதப்ரதாரா குநஷ் பாஷாந்து ஸ்ர ாவயதீதிஹாவ:. (கஸஹலவெஹஸ நிஹகம்டகாயதா நநிஜாம்ஹாந்து) கஸஹலவாநாம் = நீவகᵔவஸᵔதாநாம், ஹெஹஸநிஹா நி, = ஸம்ஸ்யாநவஷ ப்ரஶாநி, கம்டகாயதாநாநி = பரᵔஜகிதாநி, கம்ஹாநி = கவயவா:, யெஷாஜெயொக்தாந்து. கᵔவஸᵔதித கஷம்பெ

ஸம்ஸ்தாநவஶேநோத்தேஜித ஸம்ஸ்காராம்ஶாநித்யர்த்த:. (பக்தாந் ந முஞ்சஸி) „மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாம் சாநுமோதநம் | மத்கதா ஶ்ரவணே பக்தி: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா | ஸ்வயமாராதநே யத்ந: மமார்த்தே டம்பவர்ஜநம் | மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி | பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சேऽபி வர்த்ததே | ஸ விப்ரேந்த்ரோ முநி: ஶ்ரீமாந் ஸ யதி: ஸ ச பண்டித: | தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா ஹ்யஹம்” இதி ஶ்ரீ[illegible]ந ஸபாஷ்பகண்டகாவலீநாந் „தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் | ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே” இத்யுக்தரீத்யா புத்தியோகப்ரதாநேந ஸம்ரக்ஷஸீதி பாவ: ॥௫அ॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
தவ	தேவரீருடைய
முக	திருமுகமண்டலத்தினுடைய
ஜ்யோத்ஸ்நா	காந்தியாகிற நிலாவினாலே
த்ராவித	பெருக்கப்பட்டிருக்கிற
மநஸ	மனஸ்ஸாகிற
ஶஶிகாந்த	சந்தரகாந்தக்கல்லினுடைய
ப்ரவாஹ	பெருக்குக்கு
ஸத்ருஶ	ஸமானமான
பாஷ்பாந்	கண் ஜலத்தை யுடையவர்களாயும்
கதம்பமுகுல	கதம்பபுஷ்பகத்திருக்கு
நிப	ஸமானமான
கண்டகாயமாந	மயிர்க்கூச்சலையுடைய
நிஜாங்காந்	தன்னுடைய அவயவங்களையுடையவர்களாயுமான
பக்தாந்	பக்தர்களை
ந முஞ்சஸி	விடுகிறாயில்லை

அவ்யா ॥ இப்படி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்த்யா ப்ரஸக்தி[illegible]லையைச்சொல்லி ப்ரக்ருதம் ப்ரபக்தர்களான ஸ்வாஶ்ரயாதி

ஸாமவதஶஹிதையை யருளிச்செய்யத்தொடங்குகிறார், மேல் தேவரீ ருடைய ஶைவகாந்தியாகிற வம்ஶிக்யையாலே பெருக்கப்பட்ட தங் கள மநஸ்ஸாகிற வம்ஶ காஷ்டக்கல்லிலுடைய உவாஹமோவென்று சொல்லலாம்படியான சூநந்துவாஷ்டிகளையுடையவர்களாயும் வாஹ ஷகாங்கிதமாத்ராகளாயுமான ஸூர்களை நீவிடுகிறாயில்லை, காதிநீ போன விடங்களெல்லாம் காஶக்கன போகுமாப்போலே அவர்க ள் போனவிடங்களெல்லாம் நீயும் ததிஶுஶ்ரூஷாஸஹிதனாய்க் கொண்டு கூடப்போகவும் அவர்கள் நின்றால் நீ நிற்கவும் அவர்கள் படுத்தால் நீயுங்கூடப்படுக்கவு மிப்படியொருபடிக்கும் ஸூர்களை விட்டுப்பிரியமாட்டாயென்கிறார் । தவேதி । (ஹேஅச்யுத! தவ) தேவரீருடைய (ஶைவஜ்ஞாஸ்ஸாக்ஷாவித ஶாநஸம்ஸிக்தவ வாஹஸ்ஸிமவாஷ்ட்) ஶைவஜ்ஞாஸ்ஸாக்ஷாவித = ஶைவமொரு வம்ஶீயாய் அதின்காந்தி வம்ஶிகையாய் அந்த வம்ஶிகையாலே பெ ருக்கப்பட்டிருக்குமென்றபடி ஶாநஸம்ஸிக்த = ஶநஸ்ஸாகிற வம ஶகாஷ்டக்கல்லினுடைய, உவாஹஸ்ஸிம = உவாஹஸஶ்ரம மான, வாஷ்டு = சூநந்துவாஷ்டிகளையுடைத்தான, திருஶைவ ஶுஶ்ரூஷவாஜிதாநந்த வாஷ்டிபாரையைப்பாத்தால ஶைவ வைவையாலே ஶநஸ்ஸு உருகி ஜலமாய கண்வழியே உவஹிக் கிறதோவென்று சொல்லலாம்படியிறேயிருப்பது. (கஶம்வமொஶ நிஹகாட்காயஶாநநிஜாம்மாநு) கஶம்வமொஶ = நீவவாஷ்டத்திற கு, நிஹ = வஶ்யமாக, காட்காயஶாந = வாஹகிதமான, நிஜாம்மா நு = நிஜாவயவங்களை யுடைத்தான, ‹‹ஶேஷயாஸ வணெஹஸ்ரீஸா நேத்ராம்மவிக்ரியா, சூஹாஶஸ்ரீதநேத்ராம்வாஃ வாஹகீக்ருதமா த்வாநு । வஶாவரமணாவிஷ்டீ”என்கிறபடியே ஸம்வநநஸ வுததாலே ஸ்ரீகஶாநந்த வாஷ்டமஶ்வஸ்ர வாஹகாதிகளை யுடை யவர்களான வென்றபடி ‘ஸம்ஸிக்தவ வாஹ’’மென்று சொன னத்தாலே சூநந்துவாஷ்டவஸ்ரமஸ்த்வம் வ்யஞ்ஜிதம். ‹‹கஶம்வமொ ஶ”என்று சொன்னத்தாலே வனகூாஶாவஶெநவவஶ்ரவய வஙகளிலும வாஹக முண்டாயிறறென்றும வ்யஞ்ஜிதம். கஶம்வத துக்கு வனகூாஶத்தில் வவஶெமத்திலும, ஶைகாஹ முண்டாகு

மென்று ப்ரஸித்³த⁴ம்। (ஸந்து நமஸ்யஸி) விடுகிறாயில்லை. ஸப்த பத³த்தை "நமஸ்யஸிஸந்து" என்று விவரித்தாராயிற்று. கிஞ்ச ஸம்ஶ்லேஷாநந்த³ ஜநித ஶீதளபா³ஷ்பபூர்ணமான கண்களில விரஹதாபத்தாலே உஷ்ணமான ஜலத்தை "கண்கள் நீர்மல்கி" என்று சொல்லுகிறபடியே பெருக்கவும், "உஷ்ணஜீவநிஶ்வாஸை: வ்ருக்ஷாந் ப⁴ஸ்மயாமிண:" என்று நீர்நிலத்தில் ப⁴ஸ்மீக்ருதமான வ்ருக்ஷங்களையும சுடும்படி தீர்கோஷ்ணநிஶ்வாஸ பரம்பரைகளை விடவும் ஆடியாடியகங்கரையும்படியுமாயிருக்கப்பெற்றேனேயல்லது உன்னை அநுக்³ரஹிக்கப்பெறவில்லையே, ப்ரஸாத³ஞ் செய்யவேண்டாவோ வென்கிறாளென்று கருத்து. ॥௫௮॥

மூ॥ ஸவ்வஸ்ஸவிணிவ்வரா
ஸரணாக³அஸ்ஸ க³ஹிஅஸாஸஅஹ்மை ।
க³அஸாமா தஸ்ஸ ஸத்தா
ஜணித³ம்ஸவ்வ ஊஸ்மஹம் உஅவேரஹிம் ॥ ॥௫௯॥

சாயா ॥ ஸர்வஸ்வநிர்வ்யூரா:
ஶரணாக³தஸ்ய க்³ருஹீதஶாஸ்த்ரயோகா³: ।
க³தஸம்பா³த்³ஸ்த ஸக்தா:
யாந்தி க்ஷாரைவ பங்ஷ்யோதிதபா³ரா: ॥ ॥௫௯॥

ப்ரா — ப்ர ॥ (க³ஹிஅ) "க³ஹீரஜுதீ" தீகாரஸ்யேஜக்ஷ்ம் ॥௫௯॥

வ்யா ॥ "ஸப்த நமஸ்யஸீ" த்யேநந ஶோக்ஷப்ராந ஶோராநவிரஶீத்ருக்தம், தஸ்ஸயம், ப்ரயோஜநாஶோராயுக்தயாவிஸக்தே வியாநாதித்ராஶம்கா: ஶநவிநியாய உக்தாயுஶநந்ரஸக்திவிஷயதயா வடயதி। ஸவ்வுஷ்டி। (ஹேஶரணாக³தஸ்ய! ஸவ்வுஷ்வி) ப்ராணிஷ (நிவ்வுரா:) தேஷ

ரஹிதா:, ஸர்வபூதேஷு ப்ராணிஷு இதி யாவத் (க்ருஹீதஶாஶ்வதபதா:) க்ருஹீத:, ஶாஶ்வத: [illegible] (பதஸம்பதா:) [illegible] (த்வத்பக்தா:, இதரை:) [illegible] (துராபம்) [illegible] (பவந்தமேவ யாந்தி) ‹‹[illegible]›› இத்யுக்த [illegible] ॥௫௧॥

பதம்.	உரை
ஹே ஸம்ஸரணாபதப்த	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
ஸர்வபூதேஷு	எல்லாபபிராணிகளிடத்திலும்
நிர்வைரா:	த்வேஷமில்லாதவர்களாயும
க்ருஹீத ஶாஶ்வதபதா:	க்ரஹிக்கபபட்ட சாசவதமான தாமத்தை யுடையவர்களும்
பதஸம்பதா:	போயிருக்கிறவிஷயஸம்பத்ததைதயுடையவர்களுமான
த்வத்பக்தா:	தேவரீருடைய பக்தாகள்
இதரை:	வேறொருவராலேயும
துராபம்	அடையமுடியாமலிருக்கிற
பவந்தமேவ	தேவரீரையே
யாந்தி	அடைகிறாகள

பா—வ்ரா ॥ இப்படி தேவரீருடைய பக்தாகள் ஸர்வபூத ஸாத்ருதுக்களாய [illegible] தேவரீரை உபா யமென்றுபற்றி ஸர்வஸம்பத்ராமம பண்ணி [illegible]

வரான தேவரீரையே ப்ராப்யத்வேந அடைகிறார்களென்கிறார் ஸவிசேஷதி । (ஸுமஹாத்மஸத்த்வ') மஹாத்மத்தன் விஷய த்தில ஸத்த்வஸம்பந்நரானவனை' (ஸவிசேஷ்வலி) ஸர்வ ப்ராணிவர்க் கத்திலும், இத்தனிடத்தில போலே ஶத்ருக்களிடத்திலுமென்று படி. (நிஸ்ஸீமாஸ்) ஸீமையில்லாதவர்களான, "விஜிதேந்த்ரிய ஸாகாரநிஷ்கம்ஸ்வஸ்திவித்தத: । ஸர்வத்ர ஸமதர்ஶி நோ வ்யாக்யாநீஶஜிநீஷிணா । ஸுக்ருத்ஸஹாயம் ஸ்ரீ பர்ஜந்யஸத்யம் । ஸாதூநாமபிசாத நாஸ்ரிஷ்டிஜ நம்" என்கிறபடியே அபாராயிகள் திறத்திலும த்வேஷமில்லாமல கரைபுரண்ட க்ருபையை யுடையவர்களானவென்றபடி (ம்ருஷீ தஸாத்த்வஸ்யஸ்ரூமா:) ம்ருஷீத = பரிஹ்ருதீகக்கப்பட்ட, ஸாத்த்வ யஸ்யூமா:, "க்ருஷ்ணாஶ்ரயம்ஸநாதநம்" என்கிறபடியே ஸ்வவரனை யே உபாயத்வேந பற்றினவர்களானவென்றபடி. யதா, ஸாக்ஷ்து மையிலும் அநர்வதிக்குமபடியான ஸ்வநிஷ்டாஸிஜ்ஞாநஸ்ரவ ஸாத்த்வ யஸ்யத்தை யுடையவர்களானவென்றபடி ஸ்வநிஷ்டாஸி ஜ்ஞாநமிருப்பதாலே தங்களிடத்திலே வைஷ்ணவர்கள் திறத்தி லும் கரைபுரண்ட க்ருபையை யுடைத்தாயிருப்பார்களென்று கருத்து. யதா, "க்ருதஸாத்த்வஸ்யாணை:" என்கிறபடியே பரிஹ்ருதீகக்கப்பட்ட ஸாத்த்வனுடைய பராக்ரமவிலுடைய யஸ்யத்தை யுடையவர்களான, அதாவது—ஸாரணாமதவரித்ராணை ரக்ஷ யஸ்யுமென்றபடி. ஸாரணாமதரான வாம்ஶவர்களுக்கு நீர்த்தபோ லுபோலே "நுங்கால்களெனதலைமேல்" என்று சுவாமயாத்மஹா ஶவதர்களை ஸாரணம் புகுந்தால் தங்களுக்குத்தகுதியிலலாத உக்ர தக்ஷ்ருத்ருஞ்செய்வார்களென்றபடி. இங்கு சுயந்த்ர யமும ப்ரக்ரு தொவயொழியாகையாலே ஒன்று ஸாவ்யமாய மைற்றவிரணடை யும் ஸ்வயமாகக் கண்டுகொள்வது (மதஸம்மா:) த்ரிவமநிரவே க்ஷார்களான (தவஹஸ்தா:) தேவரீருடைய பக்தரானவர்கள (உத ரோ:) த்ரிவமவரர்களிலே (உக்ரஸம்) அடையக்கூடாம லிருக்கிற (பாரேவ) தேவரீரையே (யாந்தி) அடைகிறார்கள். ப்ரா ப்யத்வேந அடைகிறார்களென்றபடி ॥௩௯॥

8-ந்॥ சஹிவஜணகுரோஹ தசம்

ஸவணம் விமஸணம் வ வஜ ஷுமெஜம் ।
விஸவணவஸ விமுஹந்தா
தரந்தா விண மஹந்தி பொமத்தணோ ॥ ॥௧௦॥

ஊாயா ॥ ஸஹிவதிநமரொம்ஷ்க்வாம்

ஸவஜஜெவி மமநிவ வஷா ஷுமு ப்ராஹம் ।
விஷயெஷு விமுமந்தா:
க்வாரணா ஸவி நமஹந்தெதொமாயஜாநஜநவ:॥௧௦॥

வா—வ ॥ (ஸஜ) "ஜத்தஸஷாஷாவி" தி ஸகாரஸ்ய ஜக்வம் (ஷுமெஜம்) "ரவமாஜயெஶு" திரமொவெ; மஸ்யுதி கெவ "மயுஷா" விதாகாரமெஸ்க்வா "யமொஹாஜஸ்" திஸக்வம் தீக்வம். (விமுஹந்தா) "மகம" ஜதி மஸ்யுதிக்வம், மதா: ஷாதெஶ:. (தரந்தா) "த்ரஸ்ஸ்க்யதிஜ்" தித்ரயாதொ வஸ்ராஷெஶ:. மாநவ: ஷாதெஶஶ்ச ॥ ॥௧௦॥

வ்யா ॥ வருவ்யுமொகெ "மதஸம்மா" ஜதெநந விஷயவொமஸ்ஸ்ரயத: வரஜஸ்ரஷாயப்ராவாத்து வாய க்வம், ஸவிநுமொகெ வ்யதிரெகதஸ்வ்ய தத்தாயநக்வம் ஷ்யீக்ரியதெ । ஸதீ । (ஹெ ஸஹிவதிநமரொம்ஷ்! விஷயெஷு) வாம்வாரிக வஸ்வெஷு (விமுஹந்த:) ஸவக்தா:, ஸதவவ (தொமாயஜாநஜநவ:) தீஷ்விதீஸ்வரதக்வ நிஜப்ராரணாமாவெந வம்மயஜவஜநமி ஜநாம்வி யெஷாக்தயாக்தா: । விஷயாவஸக்தி த்தெக்வந வரதக்வநிஜப்ராரணெ ஸவஜயப்ராஜதி ஹாவ:. (வாரஷா: க்வாரணாஸவி) யாஷ்ரூக வஸ்கருதவ வம்மெந க்வமீஷ்ருக்யாயாம் த்ராவஜெவி (ஸவஜஜெவி) ஹருஷய வாஞ்ஜீகெ வஷா வஜிஹிதஜெவி, ஸவப்ராத்துநாவதீயப்ரு வாரதொ வதப்ராநஜெவீதிவா, (மமநிவ ஷுமு ப்ராஹ்ம்) மமநவஜ "ஸவக்ஷு மொத்த தஷவாணிவாஷ"தித்ராஷிநா க்வரவரணாஷ்ய வயவாஹா

யேந ஸ்வஸ்வதஃபரார்த்யம் (த்வாம் நலபந்தே) தத்தத்ப்ராப்தஸ்ய
ஹேதுர்வைராக்யாபாவஇதி வ்யதிரேகத்வாரேணாஹ ॥ வ்யாலோல
சேதஸோ நாநா விஷயேஷு விலோலுபாஃ ப்ரீயமாணா
ஸமீபஸ்தம் ஶ்ரீஸ்வாமிநம் நப்ராப்நுவந்தி ॥

||௫௦||

பதம்.	உரை.
ஹே அஹீந்த்ரபுரநாத!	ஏ அஹீந்த்ரபுரத்துக்கு நாதனே!
விஷயேஷு	ஸாம்ஸாரிக ஸுகங்களிலே
விலோலுபாஃ	மிகவும் ஆசையுடையவர்களும்
லோலாயமாநமநஸஃ	சஞ்சலமான மநஸ்ஸை யுடையவர்களுமான புருஷர்கள்
ப்ரார்த்தயமாநாஅபி	ஆசையுடையவர்களானாலும்
ஸந்நிஹிதோபி	ஸமீபத்திலிருக்கிறவும்
நபவத்	ஆகாசம்போலே
து ர்க்ரஹம்	அறியமுடியாதவனுமான
த்வாம் நலபந்தே	தேவரீரை யடைகிறார்களில்லை.

உரை ॥ கீழ் ஶ்லோகத்தில் "துர்லபோஹிதயேஶ:" என்று கேவலம் விஷயேக பரர்களாலே துர்லப மென்றார். இங்கு உபாஸகர்களானாலும் துர்லபனென்கிறார். ஆகாசம்போலே ஸமீபஸ்தனாயிருந்தாலும் துர்க்ராஹ்யனானவுன்னை விஷயங்களிலே மண்டி லம்பட்டிகளாயிருப்பார்கள் மோக்ஷக்களானாலு மடையமாட்டார்களென்கிறார் । அஹீந்த்ரேதி । (அஹீந்த்ரபுரநாத) அஹீந்த்ர புரநாத! (நபவத்) ஆகாசத்தைப்போலே (ஸதா ஸந்நிஹிதோபி) ஸர்வகாலமும் ஸமீபத்திலிருந்தாலும் (துர்க்ரஹம்) அறிய அஶக்யமான (த்வாம்) தேவரீரை (ப்ரார்த்தனா) ப்ரார்த்தனையை யுடைத்தானவர்களானாலும் (விஷயேஷு விலோலுபாஃ) ஶப்தாதி விஷயங்களில் விஶேஷ

ண ஸம்ஶ்ரமுடையவர்களாய் ஸ்வதஶ்ச (ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்த ஸஹித:) ஸஙக்ஷேபித்வேஷிகளாய்க்கொண்டு (நஶ்யந்தே) அடையமாட்டார்கள். ‟வீடுமின் முற்றமும்” என்று ஸர்வஸ்ம்ருதிரிக்த விஷய ஸம்ஶத்தை விட்டு எம்பெருமானை யடையவேணுமென்று சொன்னத்துடன் ‟அடையறப்பாசங்களைவிட்ட பின்னையன்றி யவனை யவை காண் கொடானே” என்று ஸர்வஸாக்ஷியிருந்தாலும் ஸர்வஸ்ம்ருதிரிக்தஸம்ஶம் நிஶ்ஶேஷமாகக் கழியாவிடில் தன்னைத்தான் காட்டிக் கொடானென்று நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்தாரிறே இததாலே தமக்கு விஷயஸம்ஶம் நிஶ்ஶேஷமாகக் கழிந்துவிட்டது, என்னை யங்கீகரிக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸூசிதம். ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில ‟மானிடவர்க்கென்று பேசப்படில் வாழகில்லேன” என கிறபடியே யெம்பெருமானை விட்டு வேறே யொருவனை வரணுகப் பார்க்கலாமென்று பேசிலுங்கூட ஸஹிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவமுடையவனென்று தாத்பர்யம். ॥௬௦॥

௭-ஞ் ஸந்தா தாவக ஶ்லோக

ரஸஹரிஶு ஸகருணோஸ ஸுஜநா ।

ஶரணாஜ யாஸதி வீரம்

ஸம்விஸஶோகா வி ஸ்வஸ்ஸ தஸ்வ ௦விஶு॥ ॥௬௧॥

ஸ்மாயா ॥ ஸக்தா ஸ்தாவகஶ்லோக

ரஸஹரிதாஸ்ஸகருக்ஷணோ ஸ்வஸுஷிநா (ஶ்ரு) ।

ஶரணாநி யாஸதி வீரம்

காங்க்ஷித ஶோக்ஷா ஸ்வ்ருஶ்ருத ஸுயாஸ்யாவிதா: ॥

வ்யா—ய ॥ (ரகுணோஸ்ஸ) ‟வஷ” இதிவஷஸ்ரவஸ்ம், ஶீஸம், ‟ஸமுடஙதஷ” த்ராதிநா தமோவே ‟தீவயூரணே” தி நிஷேயாஸ ஸகாரஸ்ருஶிஸஙஶ. (௦விஶு) ஸ்யாயாதா: ‟ணிர வெ” த்ராதிநா ௦ரஷ வேஸணிவ: ஸ்வாஷேயம். ॥௬௧॥

வ்யா॥ நநு [illegible] ஸ்வரூபாவிர்பாவ [illegible] பாநாமேவ ஸ்வயம் [illegible] ப்ராப்த [illegible] “ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா” இதி ஶ்ருதிஸித்த [illegible] (ஹே அச்யுத! பக்தா: சிரம் காங்க்ஷிதமோக்ஷா அபி) அபிலஷிதமோக்ஷா அபி (தாவகஸேவாரஸபூரிதா:) த்வதீயபாதாரவிந்த [illegible] (ஸுபா ஸகல [illegible]) ஸகலாநாம் ரக்ஷணே உத்ஸுகா: [illegible] ஸம்ஸ்ருஜ்ய [illegible] (காரணாநி) ஜந்மாநி [illegible] யாநி (யாநி) சிரம் மோக்ஷகாங்க்ஷிணோऽபி த்வதீயபாதாரவிந்த [illegible] ஸாதரா: [illegible] யாசந்தி, அத: [illegible] ॥௯௧॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
சிரம்	வெகுகாலமாக
பக்தா:	பக்தாகள்
காங்க்ஷித	ஆசைபபட்டிருககிற
மோக்ஷா அபி	மோக்ஷத்தையுடையவாகளே யாயினும்
தாவக	தேவரீருடைய
ஸேவா	ஸேவையிறுலுண்டான
ரஸ	ரஸத்திறுலே
பூரிதா:	பூர்ணாய்க்கொண்டு

த்வயா	தேவரீராலே
ஸர்வ	எல்லாருடைய
ரக்ஷண	இரக்ஷிப்பதில
ஸஸ்ப்ருஹ ஸங்கல்பேந	ஆசையுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே
ஸ்தாபிதா:	இவ்விடத்திலே வைக்கப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு
ஶரீராணி	சரீரம் முதலியவைகளை
பிப்ரதி	தரிக்கிறார்கள்.

வ்யா || இப்படி முமுக்ஷுக்களாகிலும் விஷயஸம்ஸ்ருஷ்டரானால் எம்பெருமானை யடையக்கூடாதாகில் உபய பாவநாக ளான உம்முடைய ஸ்வாமிபாதுகை ஸாதகர் "யாசிகாமேவ" என்று தேவரீரை யடைகிறார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, அவர்கள் கேவலம் முமுக்ஷுக்களே தவிர உபயஸாதநர்களன்றோ என்று சொன்னால் ஶரணாகதி யாரண வைஷண்யம் பண்ணிக்கொண்டு ஸம்ஸ்ருதி ஸம்பந்தத்திலிருக்கலாமோவென்னில்; அவர்கள் விஷயஸம்ஸர்க்கமடியாக ஶரணாகதி யாரணம் பண்ணுகிறார்களில்லை "இச்சுவைதவிர யானிந்திரலோக மாளுமச்சுவை பெறினும் வேண்டேன், ஏரார் முயல்விட்டு காக்கை பின்போவதே, கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்று ஸ்வபாவஸித்தத்திலீடுபட்டு தத்வாநுஸந்தாநபரர்களாய அதிலாசையாலும் இவர்களுடைய உபதேஶாநுஷ்டாநங்களாலே ஸம்ஸாரிஜாதத்தை ரக்ஷிக்க வஹிஸம்பந்தியாலே "ஸர்வே ப்ரபந்நா: ஸந்து" என்று தேவரீர் விதித்து இங்கே ஸ்தாபிக்க, அத்தாலும் தங்கள் ஶரணாகதி யாரணம் பண்ணுகிறார்களத்தனை யொழிய விஷயாஸக்தத்தாலே ஶரணாகதி யாரணம் பண்ணுகிறார்களல்ல வென்கிறார் | ஸக்ருதிதி | (ஸ்வஸ்வாந்த: தாவகஸேவாரஸஹ்ருதா:) தாவகஸேவா = ஸ்வாந்தாரம் பண்ணியிருக்கிற தேவரீருடைய ஸேவையினுடைய, ரஸஹ்ருதா: = ஆசையாலே ஹ்ருதிக்கப்பட்டவர்களான (ஸக்ருத்) ஸ்வாமிபாதுகை ஸாதகர்

கள் (ஸ்ரீரங்க காஷ்டாக ரோக்ஷா கவி) மோக்ஷத்தில் நெடுநாளாக ஆசை யுடையவர்களாயிருந்தாலும் (ஸகல ரக்ஷணைகதீக்ஷ ரா வ்ரு) ஸகல ஜநங்களுடைய ரக்ஷணத்திலுத்தீக்ஷமான ஆசை யாலே (க்ருபா) தேவரீராலே, "ரஹித்ரா" என்கிற பாடத்தில "க்ருபா" என்கிறதற்கு விஶேஷணம் "விதிநாகேந விஸ்ருஷ்டா வ்ரோஹ்ரா" என்றும், "மேதினியிலிருக்கின்றோம் விதி யினாலே" என்றும், "ந தேத்யஷ ஸ்ரீரங்கேஶ ஸம்ஸ்வரா:" என் றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டவர்களாயக் கொண்டு (க்ஷணாந்தியாஶி) க்ஷணக்ஷேபமபர யாபநம் பண்ணுகிறார்கள். விஷயஸம்பந்தமடியாக க்ஷணாஷி யாபநம் பண்ணுகிறார்களென்றெ னறு தாத்பர்யம் இந்த ஶ்லோகத்தில ஸூரிகள் ஸம்ப்ரஸம்பந்தமடியா கவும் ஜநரக்ஷண ரஹியாலும் ஶரீரயாபநம் பண்ணுகிறா களென்று சொன்னதாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாய வைபவமென்று காணலாம், உபாஸகர்களுக்கு மோக்ஷத்துக்கு விளம்பமென்றுத் தாத்பர்யமிறே ॥௯௧॥

ஶ்ரு॥ ஸ்ரீரங்கேஶ ஸ்ரீமத்ஜந்மஸஹிதம்

ஸஞ்சாரேஷு ணக்லஸு ணிஶ்யஸத்தேஷும் ।
ஜநவர்தீவாஸ் ஜநஷும்
ஜம்பீ ஸ்ரீஸ்ரீஸம்ஸணிமேஜநஜிஜநே ॥ ॥௯௨॥

ஹாயா ॥ ஷ்ரீரங்கேஶ ஸ்ரீஜநிதேசக:
ஸஞ்சாரபயஸி நதஸத்ர நிஜஹமேக்ஷ: ।
ஜநவர்திவாதி ஜநயீ
ஜம்பீஷ்ரீ ஸேதுஷம்ப நீமயெஜநாநு ॥௯௨॥

வ்யாக்யா ॥ (ஜஜ) "மேஜாஜ: நஜ" ஜத்ரநெநநஸ்த்ரேகா ஶிகா. (ஷம்ஸணிஜஷி) "பொஜகீயா நீ மொதீயக்ஷேத்ர ஷி" தி யஸ்ரஜராமேஷெ ரிகாஸ் ஶிகா. ॥௯௨॥

[illegible] ॥ சுஉ ॥

பதம்.	உரை.
हे नतसत्य!	ஏ அடியவர்களுக்கு மெய்யனே!
स्थिर	ஸ்திரமான
गुण	ஸௌசீல்யம் முதலிய குணங்களாகிற
गिरिजनितैः	பர்வதங்களினாலே யுண்டுபண்ணப் பட்டவர்களும
जङ्गम	ஜங்கமமாயும்
स्थिर	ஸ்திரமாயுமான
सेतु	ஸேதுவைப்போலே
उपनीतैः	பாகத்தைக்குந்தவர்களான

நிஜஸக்தை:	தன்னுடைய பக்தர்களினாலே
ஜநாந்	ஜனங்களை
{ ஜந்மபரிபாடி ஜலதிம்	பிறப்புமுதலிய க்ரமமாகிற ஸமுத்திரத்தை
ஸந்தாரயஸி	தாண்டும்படி செய்விக்கிறீர்.

உ—வ்யா ॥ இந்த ஶ்லோகத்தில், கீழ்ஶ்லோகத்தில் "ஸகலரக்ஷணோத்ஸுகாஶயா" என்று சொன்ன அர்த்தத்தை விவரிக்கிறார். குணபரிபூர்ணர்களான ஸக்தர்களைக்கொண்டு ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் ஜநங்களை கரையேத்துகிறாயென்கிறார். த்ருடமான ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாகிற மலைகளாலே கட்டப்பட்ட ஜங்கமமான ஸேதுவோவென்று பார்க்கலாம்படியான ஸக்தர்களாலே ஜநங்களை ஸம்ஸாரஸாகரத்தைத் தாண்டுஞ்செய்விக்கிறாய், இதற்காகவே இந்த ப்ரக்ருதியில் ஸக்தர்களை வைத்தாயென்கிறார். த்ருடேதி। (த்ருடகுணகிரிநிபத்தை:), த்ருட = க்ஷணேக்ஷணே மாறுததான, குண = ஸௌஹார்த்தாதி குணங்களாகிற, கிரி = பர்வதங்களாலே, நிபத்தை: = உண்டுபண்ணப்பட்டதான "ஶீலபர்வதம் உபாஸ்யம்" என்கிறபடியே த்ருடமான குணபரிபூர்ணனென்றபடி. கிரிஷுத்ருடமாயிருக்குமாப்போலே ஸௌஹார்த்தம் த்ருடமாயிருக்கிறதென்றபடி. உதவை (ஜங்கம த்ருட ஸேதுஸந்நிபை:) ஜங்கமமான த்ருடஸேதுப்போலே காணத்தக்கவர்களான, ஜங்கமஸ்தாவரத்ருடமான ஸேதுவாகவிருக்கிறதோவென்று பார்க்கலாம்படியாக விருக்கிறார்களென்றபடி. (ஹந்தஸந்த்ய நிஜஸக்தை:) ஸ்வீயஸக்தர்களாலே (ஜநாந்) ப்ராணிகளை (ஜந்மபரிபாடி ஜலதிம்) ஜந்துக்களுடைய க்ரமமாகிற பரம்பரையாகிறவென்றபடி. ஜலதிம் = ஸமுத்ரத்தை (ஸந்தாரயஸி) தாண்டுஞ்செய்விக்கிறாய், இதி ஶ்லோகார்த்த: ॥ ௯௨ ॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௬௬॥

பதா ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௬௬॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥ ॥௬௬॥

[illegible]

ஷட்கோர்த்வ "ஶ்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவா-
திதிம்'' இதி ம்ருத்யும் ப்ரியாதிதிமிவ ப்ரதீக்ஷந்தே ஸாதவ: ॥கூகூ॥

பதம்.	உரை.
ஹேநதஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே;
தாவகா:	தேவரீருடைய பக்தர்கள்
ப்ரஶமித	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
பவாந்தர	வேறு ஜந்மத்தினின்றும்
பயா:	பயத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டும்
ப்ராப்தம் ப்ராப்தம்	அப்போதைக்கப்போது வந்தவைகளை
ஹிதமிதி	அநுகூலமென்று
பரிபச்யந்த:	பார்க்குமவர்களாய்க்கொண்டு
பச்சிமதிவஸம்	கடைசியான தினத்தை
ப்ரியாதிதிமிவ	ப்ரியமான விருந்தாளிபோலே
பாவயந்தி	எண்ணுகிறார்கள்.

உ—வ்யா ॥ ஆழ்வார் தீவ்ரஶோகக்ஷயா கிடந்து துடித்து ஸ்வப்ரவ்ருத்திபண்ண, ப்ரஜைகள் பட்டிணிகிடக்க, அதிதிக்கு விருந்திடுவாரைப்போலே ஸர்வஸஹிதாயமும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தியை உத்தரப்ரவ்ருத்தியாக்கி இப்ப்ரக்ருதியில் ஆழ்வாரைவைத்தாப்போலே, ஸூர்யாதிகளை ஸர்வஸஹிதாயமும வைக்க, இவர்களும் ஜந்மாந்தரம் வருமோவென்கிற பயத்தைத்தவிர்த்து, தத்க்ஷணத்தில் வரும உபக்லேசங்களை "ஒருவ்யாதியுண்டோவென்று கேட்க, அவருமொரு உபாத்யாயரென்று பட்டர் அருளிச்செய்தாப்போலே ஹிதமென்று பார்த்துக்கொண்டு "ஶ்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்'' என்கிறபடியே அந்திமதிநத்தை ப்ரியாதிதியைப்போலே பாவித்துக்கொண்டு க்ஷாக்ஷாவென்று யிருப்பர்களென்கிறார் । ப்ரஶமிதேதி । ஆழ்வார்பண்ணின ஸ்வப்ரவ்ருத்தியை உத்தரப்ரவ்ருத்தியாக்கினானென்பது பதினெண்ணாயிரத்தில் கண்டுகொள்வது. (ப்ரஶமிதபவாந்தரபயா:) ப்ரஶமித

போககடிக்கப்பட்ட, ஸ்வாஜ்ஞா = ஆஜ்ஞாயத்தினுடைய, ஸப = ஸ்ரீதியை யுடைத்தானவர்களான, நமமாவாயபூர்விகள ஸ்வயோத்ரு ர்களாயினும், ஸ்வத்ருரோஜ்ஞ ஸஹ்ருதாய் ஆஜ்ஞாதுராதிகளமட்டும் ஸஹஸ்ரமாம்படி "ஜ்நஸ்ரக்ஷணார்த்தம் ஸ்ருஷ்டவ்யா" என்று ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஷ்டி பண்ணிவித்தானென்று கருத்து. இந்த ஸ்டூம் "வ ஸ்ரித ஸ்வாஜ்ஞாஸ்யா:" என்றத்தாலும், கீழ "ஸ்வயாவஸ்தித:" என்றத்தாலும் ஸஹிதமாயிற்று (வ ாவ்த்ம் வ ாவ்ம்), அப்போதை க்கப்போதுண்டான, உபஸ்ருத்தைதயென்றபடி (ஸ்ருதிதிவ ரிவஸ்ருஜ:) ஸ்ருதமென்று பார்க்குமவர்களான, உபஸ்ருங் கள் வந்தால பாபம சிகையறுகிறதென்று பார்க்கிறார்களென்றபடி. (ஸேநதஸத்ரு தஸ்ஸ்த்ரா:) தேவரீருடைய ஸ்க்தரானவர்கள் (வஸ்திஷிவஸம்), நியபூர்ணஷிவஸத்தை (வ்யாதியிதிச)ஜாரோத்ரா ஜிவ்பாதியியைப்போலே (ஸாவயஷி) ஸாவிக்கிறார்கள் ॥௬௩॥

ஓ-ஸ்ரீ॥ வஸ்வதிஷிஸ்ஷ்லீ ஸ்வணை

வத்த வஷிட்ராவிஸ்வாரோணாணவம்ஸம்வா ॥

ணீஜஜ்தி ஸ்வ்ஸ்ர த்ஸ்வ

ணிஷ 'வஸம் ஸஜ ஸஸம் வஷம ஸஸஸ்ஜ ॥ ॥௬௪॥

ஷா॥ வ்ரு தித்ரொ ஸ்வநெ

வாத்ருவ ஷ்ஷாவிதவாரஜ்ஞாநவநீவா:।

நீயஜெஜ்வ் த்ர ஸ்வயா

நிஜம்வஷம் ஸஷாஸ்பஸ்வஸா க்ருதகாயபூ:(க்ருத்யா:),

வ ா—வ ॥ (ஸஸ்ஸ்ஜா), "ஜபேதாஷி"தி ஜகாரஸ்யஸ்வம். "ஷ்ய்யபூம் ஜீஉதியபூஸ் ஜஸ்வம் ஷீஸ்வாஸ ॥ ॥௬௪॥

வ்யா ॥ நநு ஸ்க்தாநாம் ஸ்ரீராவஸாநெ ஜொக்ஷாவெக்ஷா பாம் ஸத்ராஜெவி யஷிஸஸ்வாநு ஷ்வாஷிஜக நிவபூஸணாயபூம் ஜநா

ஜாயேதே கருணயதி, ததாபி து ததுபக்ருதிதத்ஜ்ஞாநயாம், பாத்ரே ஸ்தாபிதஜ்ஞாநதீபா: க்ருதகார்யா: ஸந்த: ப்ரஜக்மு: । தா ஸம்ப்ரதாயஸ்ய பாதி ஜக்ஷ்வீ ஜகஜ்ஜக ப்ரதீர்த்த ஸ்வாமிநோ தா யது நிவ்ருத்தஸ்ய ஜ்ஞாநிந்ய ஸம்ப்ராப்த பரஜ்ஞாந பேஷாவி ஜந்மாந்தரவ்யாபாரம் விநிவேஶ்ய ஸ்வாந்தாத் ஸ்வாமி ஸ்தப்தி ॥ (ஹே அச்யுத) [ஸந்த:] (ஸ்தப்ததிமிரே) ஸ்தப்தாநி = ஸமவஸ்திதாநி திமிராணி = அந்தகாராணி, யஸ்மிந் தஸ்மிந் (லோகே) லோகே (பாத்ரே ஸ்தாபித பரஜ்ஞாநப்ரதீபா:) பாத்ரேஷு = யோக்யஶிஷ்யேஷு, ஸ்தாபிதா: = ப்ரதிஷ்டாபிதா:, பரஜ்ஞாநமேவ ப்ரதீபா: = பரதத்த்வவிஷயகஜ்ஞாநமேவ ப்ரதீப:, ப்ரதீபா: யேஷாம் தே ததோக்தா:, லோகோஜ்ஜீவநாய ஸ்வஸ்தாநேஷ்வவஸ்தாப்ய ஸ்திதா இதி யாவத் ஸந்த: (க்ருதகார்யா:) நிவ்ருத்த ஸ்வீயகார்யேண க்ருதக்ருத்யா: ஸந்த: (ஸ்வாதாஸ்யாஸ்ஸம்) ஸ்வயாஸ்காஸ்ம (நிஜாஸ்பதம்) பரமபதம் (ப்ராபிதா:) ஜ்ஞாநதிமிராவ்ருதே ஜகதி ஸ்வஸ்தாநா தத்ஸ்ரோஷ்யேஷு ஜ்ஞாநப்ரதீபம் ஸம்ஸ்தாப்ய ஸ்வஸ்வகார்யம் ஸமாப்ய பரமபதம் ப்ராபிதா: ஸ்தாவரம் ப்ராப்தா ஸ்வஶிஷ்யப்ரஜ்ஞாநஸ்திதி நிஜாதேஶா: ஸிகஶ்சகாம் ॥

பதம்.	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
ஸ்தப்த	பரவியிருக்கிற
திமிரே	இருளையுடைய (அஜ்ஞானத்தையுடைய)
லோகே	லோகத்தில
பாத்ரே	நல்லபாத்ரர்களான சிஷ்யர்களிடத்தில (பாத்ரத்தில)
ஸ்தாபித	வைக்கப்பட்டிருக்கிற
பரஜ்ஞாந	பரம்ஜ்ஞானமாகிற
ப்ரதீபா:	விளக்கையுடையவர்களாயும்
க்ருதகார்யா:	க்ருதக்ருத்யர்களாயுமானவர்கள்

ஸதா	எப்பொழுதும்
ஸ்வயம்ப்ரபம்	தானேப்ரகாசிக்கிற
நிஜம் பதம்	தன்னுடையபதத்தை (பரமபதத்தை)
க்ருபயா	தேவரீராலே
நீயதே	அடையப்படுகிறார்கள்

பாவ ॥ இப்படி யுன்னாலே ஸாதிக்கப்பட்ட ஸாமவதார்கள் «ஸதாஸதா»வென்றிருந்து அக்நிஹோத்ரத்தில், அந்தகாரத்தில் நல்லஅகல்களில் ப்ரதீபத்தை யேற்றிவைக்குமாப்போலே, அஜ்ஞாநாவ்ருதமான இந்தலோகத்தில் «ஶ்ருத்யதிவிப ப்ரீக்ஷாஶோபிதேஸ்வாவிவாதே» என்கிறபடியே ஸம்ஹிஷ்யர்களிடத்தில் «ப்ரதிபத்திநிரவாயம் ஸாப்ரதாயப்ரதீபா» என்று ஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்து க்ருதக்ருத்யர்களாய ஸ்வயம்ப்ரகாஶமான தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை யடைகிறார்களென்கிறார். ப்ரகடிதி। (ஹேஸத்த! ப்ரகடிதிஶ்ரேய) பஹுவிதமான ஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையுடைத்தான (ஸம்ஸார) லோகத்தில(வாதப்ரதிஷ்டாபித பரஜ்ஞாநப்ரதீபா:) வாத = ஸம்ஹிஷ்யர்களிடத்தில், ப்ரதிஷ்டாபித = ப்ரகர்ஷேணஸ்தாபிக்கப்பட்ட, பரஜ்ஞாந = பஹுஜ்ஞாநமாகிற, ப்ரதீப = அத்ருஷ்டமான தீபத்தையுடைத்தானவர்களான, ஸம்ஹிமான தகளியாகிற வாதத்தில தீபத்தை யேற்றுமாப்போலே ஸம்ஹிஷ்யர்களாகிற வாதத்தில் ஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்தார்களென்றபடி. அதவண (க்ருதகார்யா:) பண்ணப்பட்டக்ருத்யத்தை யுடையவர்களான, லோகோபகாரமாயும் தங்களை யுன்னாலேவைக்கப்பட்ட கார்யத்தை நடத்தினபடியாலே க்ருதகார்யர்களென்றபடி. [ஸந்த:] உன்னுடைய பக்தரானவர்கள் (ஸதாஸ்வயம்ப்ரபம்) ஸதாஸ்வயம்ப்ரகாஶமான (நிஜம்பதம்) ஸ்வஸ்தாநத்தை (க்ருபாநீயதே)தேவரீராலே நயிப்பிக்கப்படுகிறார்கள் அர்சிராதிகணங்களோடே தானுமப்ரயாணம் நின்று வழி நடத்துகையாலே «க்ருபாநீயதே» என்றார் சிறியவையான தீபம் வாதாதிகளாலே அணையும், ப்ரதீபவாதாதிகளாலே யணையாது.

அப்படிப்போலே ஸூர்ய ஜ்ஞாநமாயிருந்தால், பௌத்தர்களாலே கலக்கப்படும். ஸர்வஜ்ஞாநமாகையாலே யொருவராலுங்கலக்கப்படாது பின்னும், ஸர்வத்துக்கு ஆதாரபூதமாயிருக்குமாப்போலே பௌத்தர்களுடைய யுக்திகளெல்லாம் ஜ்ஞாநவஶ்யமாயிருக்குமென்றபடி ॥ ॥௬௪॥

௬௫॥ ஶ்ருதிஶ்வஸத்ருணா

ஸம்வித்ருதா கூடீஸ்தம்பாரணாஹ தாபம் ।

ஸத்தா தாஹ ஸாமஜம்

ஸாதிம் ஸம்ப்ரதி ஸண்ணத்த் மஹாணம் ॥ ॥௬௫॥

மூலம் ॥ ஶ்ருதீஸ்வ ஸக்திநயநாம்

ஸம்வஸந்தோத்ருஸீம்ஸ்தம்பநாயகாம் ।

ஸங்காஸ்ய ஸாயுஜ்யம்

ஸம்ஸம்ப்ரதி ஸஞ்ஜேம்ஸ் பாவாநாம் ॥ ॥௬௫॥

ஸம்—ஸ்ய ॥ (ஸம்ப்ரதி) “நிஜதேஹாவாஸே” இத்யாதி “ஶ்ருதிரோஹிக்ஷே” த்யாதிநா ஸேஹாதேஶ: (ஸம்ஜிம்) “ஹம்ஜஹுணாநா” இதி ஹஸ்தாஸ்யேதி: “கேஶம்பே” த்யாதிநா கஸ்யஸ்யாதிரோஷ: ॥ ॥௬௫॥

வ்யா ॥ நநு சதுர்முகாத்யந்தவஸிஜநாநாம் ஸ்தூஹாஸ் ஸம்ஹதே ஹஸ்தாநாம் ஸம்வணம் கிஞ்சித்யாஶங்க்ய “ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்” இதி ஹஸ்தாநாம் ஸாயுஜ்யமாஸ் ஸம்பத: சதுர்முகாதி கிங்கரேஷ்யாம் ஹஸ்தவஸ்வேஶ்வராஸவே நஹி தஸ்ஹோஷ்யம் ஸம்பூர்ணதயா ஸ்ருஷ்டிஸம்வாஹஸ்தஸ்த ஜகத்ஸ ஹ । ஶ்ருதிரிதி । (ஸ்தம்பம்ஸ்தம்ஸ்ரு ஸம்பநாய' [ஹஸ்தா] (ஶ்ருதீஸ்வ ஸக்திநயநா:) ஶ்ருதி = திஶாதிரோமாஸாஸ்வஶேஷ, தீவே = ஶுத்தஸத்வஸம்பூர்ணவிஸ்வருபதீ, ஹஸ்திரேவ நயநே

பெஷாத்தாஇ ஜஸா:, அதீம்திரியாணவி ஸத்திப்பவஜ்ஜாணேந ஸாக்ஷாத்கரந்தஜ்ஜத்யத்: (த்வாம் பரிசர்யந்த:) ஸாக்ஷாத்கரந்தஸ்தே: (தவ ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்தா:) "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" இதி ஶ்ருத்யா க்யாதஸாம்யா:, (ஸேஸப்பமுஹ தேவாணம்) அநந்தப்ரமுகவிஷ்வக்ஸேநப்ரப்ருதீநாம் நித்யஸூரீணாம் (கோஷ்டீம்) கோஷ்டீம் (பூரயந்தி) ஸக்த்யா க்யாதாக்ஷாத்ரேண க்யாதாயாஜ்யம் ப்ராப்யாநந்தப்ரமுகவிஷ்வக்ஸேநாதிகோஷ்டீம் ஸாவயவாஶேந பரிபூர்ணாம் குர்வந்தீதிபாவ: ॥ ॥௯௫॥

பதம்	உரை
ஹேஅஹீந்த்ரபுரநாத	ஏ அஹீந்தரபுரததுக்குநாதனே!
அப்ர	சஞ்சலமில்லாததாயும
தீவ்ர	தீவ்ரமான (காணமுடியாதவஸ்துவையும்காணககூடிய)
ஸக்திகயநா:	பகதியான கணகளையுடைததானவாகளும
த்வாம்	தேவரீரை
பரிசர்யந்த:	பாாகருகிறவாகளான
[பக்தா:	பகதாகள]
தவ	தேவரீருடைய
ஸாயுஜ்யம் ப்ராப்தா:	ஸாயுஜ்யத்தை யடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு
ஸேஸப்பமுஹ தேவாணம்	ஆதிசேஷன முதலானவாகளுடைய
கோஷ்டீம்	கோஷ்டியை
பூரயந்தி	பூாணம் பண்ணுகிறாகள்.

வ்யா॥ இப்படி நம்மாழ்வாராதிகள உத்தரகாலத்தில நிரபாயமெக்கைங்கர்யமும் பண்ணிக்கொண்டிருநது ஸர்வாத்ரத்தில் ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி "திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்" என்கிறபடியே பிராட்டியாணையும் நின்னாணையுமிட்டு வளைததுக்கூப்பிடும்படியான பராஸக்தியேயிட்டு அதாகிற பரஶேந்த்ங்களா

லே தேவரீருடைய ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந ஸம்ருத்திஸ்வரூபங்களை வெளி த்துக்கொண்டு “ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரபக்தாஸ் தபஸ்விந:” என்கிறபடியே உபயவிதவிஶிஷ்ட ப்ரஸாதத்தாலே தேவரீருடைய ஸாயுஜ்யத்தையடைந்து திருவனந்தாழ்வான் துடக்கமாகவுள்ள நித்யஸூரிகளுடைய கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தனம் பண்ணுகிறாகளென்கிறார். ஶ்ருதி: (ஸாக்ஷாத்க்ருத ப்ரார்த்தநாய: ஶ்ருதிவ்ரதபக்தியநா:) ஶ்ருதி = நிர்மலமாயும், தீவ்ர = அவிச்சிந்நமாயும் பாதுகாக்கக்கூடாதவளவையை யுடைத்தாயுமான, பக்தி = பராபக்தியாகிற, தந = தநங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு (ஸாக்ஷாத்க்ருதம்) தேவரீரை ஸாக்ஷாத் பார்க்குமவர்களான, ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸ்வரூபாதிகளைப் பார்க்குமவர்களானவென்றபடி. ஸாக்ஷாத்கார ஸம்ருத்தியில் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநாதி ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஸம்பந்தம் ஸாத்யமில்லாத்தாலே “பக்தியநா:” என்று சொன்னபடி. (தவஸாயுஜ்யம்) தேவரீருடைய ஸாயுஜ்யத்தை ஸயுக்குணுடைய ஸாவத்தை (ப்ராப்தா:) அடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு (பரமம் ஸூரயோ) திருவனந்தாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளுடைய (பதம்) கைங்கர்யத்தை (ப்ரார்த்தயந்தி) ப்ரார்த்தநம் பண்ணுகிறார்கள் ப்ராப்யம் ப்ராப்யவஸ்துவான தேவரீரை அநுபவிக்கவேணுமென்றுபட்டவாசைதீர அடைந்து அநுபவிக்கிறார்களென்றபடி. ப்ராப்யமிவர்களங்கில்லாததாலே நித்யஸூரிகைங்கர்ய மவர்களுக்கு அப்ராப்யமாயிருந்தது இவர்கள் போனவாறே ப்ராப்யமாயிற்றென்று கருத்து. ॥௪௫॥

௪௬॥ ஸக்ருத்த்வதாகார விலோகநாஶயா
ஸ்வபாவலோகாக்ஷணகம் விஜ்ரும்பதே விஶேஷித்ரு ।
ஸ்மரணம் ஶரண்ய நாதம்
ஶாந்தா ஶாந்தோத்வதத்வஸ்யாபவேஷஹா ॥ ॥௬௬॥

[illegible]

[illegible] ||௬௬||

[illegible] ||௬௬||

[illegible] ||௬௬||

பதம் உரை

[illegible] [illegible]

{ முசுகுந்த — முசுகுந்தரென்ன
க்ஷத்ரபந்து — க்ஷத்ரபந்துவென்ன
ப்ரமுகா: } — இவர்களை முதலாக வுடைத்தானவர்கள்

{ யோகஸ்ய — யோகத்தினுடைய
பௌர்வாபர்யக்ரம — பாவக்ரமத்தினாலேயுண்டான
விளம்ப — காலதாமஸத்தினாலே
விநிவ்ருத்தா: } — திரும்பினவர்களாய்க்கொண்டு

ஸந்நிதஸமீபம் — ஆசரிதர்களுக்கு ஸமீபனை
த்வாம் — தேவரீரை
ஶரணம்ப்ராப்ய — சரணமடைந்து
முக்தா: — முக்தரானார்கள்.

முக்த: ॥ "முக்திர்மோக்ஷோ விமுக்தி:" என்று தன்னுடைய ஆசார்யருடைய ஸம்பவிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுகையாலே அந்தவாசார்யர்களுக்கு ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளில்லாதபோது ஓடம் பொத்தலாயிருந்தால் தானும் முழுகி ஏறினவர்களையும் கெடுக்குமாப்போலே, தாங்களும் கெட்டு ஆஶ்ரிதர்களைக் கெடுப்பார்கள். அப்படிக்கில்லாமல் தான் பற்றின ஆசார்யர்கள் ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளையுடையவர்களென்று சொல்லவேண்டியது ஆவஶ்யகமாகையாலே "ஜிதேந்த்ரிய ஸாவதாநக்ஷமோ ஸம்ஶோதயதி" என்கிற ஶ்லோகம் முதல் இவ்வளவாலே தமக்கு ஸ்பஷ்டங்களான ஆசார்யாதிஸர்வதத்வங்களையருளிச்செய்து மேல் தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் ஶரணாகதிகளையும் மஹாவிஶ்வாஸத்தையும் சொல்லத்தொடங்குகிறார். உமக்கு மோக்ஷாபேக்ஷையுண்டானால் முன்பு சொன்ன ஆசார்யாதிகளிடத்தில் ஜ்ஞாநம்பெற்று பக்தியோகாநுஷ்டாநம்பண்ணலாகாதோவென்னில்; ஜ்ஞாநபக்திகளுள்ள முசுகுந்தாதிகளும் கர்மயோகஜ்ஞாநயோகபக்தியோக ஜ்ஞாநவைராக்யபக்த்யாதிஸம்பந்நர்களாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையுடைய வுன்னை ஶரணமாகவடைந்து முக்தரானார்கள், ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகளொன்றுமில்லாத நான் ஸர்வாயிக்கு

ஸ்ப்ருஹ்யைரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸந்தேதி। (ஸோஸ்வ்ருத்தி ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாப்த் ஸ்வாமி) ஸ்வாதந்த்ர்யவ்யாப்தையுடையவரானவர்கள் (ஸர்வ ஸ்வோபாந்த ஸ்வர்க்கலோக ஸ்தாநீ) மேலமேல்படிகள்போலே யிருக்கிற ஸத்ய ஜ்ஞாநயோகாத் வைராக்யயோகாதிகள் ஸத்திலுண்டான ஸ்வர்க்கத்தில ஸ்வாவர்களான, ஸ்வர்க்காக்ஷேத்ர ளானவென்றபடி ஸ்வர்க்கா க்ஷேத்ர ஞசொனனத்தாலே ஜ்ஞா நவைராக்யாதிகளுணடென்று ஸ்வீகிதம் நாலுமிருநதாலுமன்றோ ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவது. (ஸந்தஸ்வாஸும்) ஸந்தாநம் = ஶ்ருதி தாநம், ஸு வஸ்தாநமெனறபடி ஸ்வாஸும் = ஸ்வாஸுஞன, "ஸு வத்ர்ய வாநரதீஸ்வாஸ:" எனனககடவதிறே. (ஶ்ரும்ஶரணம் ஶ்ரு) தேவரீரை உபாயமேநாஸ்ரயித்து உபாயாஸ்ரயஸா யவைஞபக்ஷாரந்யாஸம் பண்ணியென்றபடி (ஸ்வத்த:) ஸ்வத்தியை அடைநதாாகள். ॥௬௬॥

ஸ்ரீ ॥ தேவாண வஸ்வாஸரணோ
ஜந்ஜு ஹந்ஜுண தேவணாஸு த்ஸு வஸும் ।
தேஹிம் ஜிஜ ஸஜ்வேஹிம்
ஸம்ஸார ஸரணேஷு தேஹாஜ ஸஜ ஜிணைபஸ்ரீ ॥௬௭॥

உபாயா ॥ தேவாநாம் வஶ்யாஸரநே
ஜந்தூஹ்ருக்ஷா தேவநாய தவ வஷ்டி ।
தேதரேவஸமெவ
ஸம்ஸாரணைஹுவதி ஸஜா உத்ஷைஸ்ரீ: ॥ ௬௭ ॥

ப்ராப ॥ (ஜிஜ) "ஜைஜவேசுஜிசுஜ்வணவாயெஹு" த்ராஜீ நா ஜிஜஜத்ர்யஷேஶம் ॥ ॥௬௭॥

வ்யா ॥ ஜயாத்ர்யஜநீவோஜவீ ஜஜு ப்ரவாயாநஷ்டாநே அ ஜுத்ஷம் ப்ராவ்ஷ: வஷ்வஹும் ஷ்வஷ்ஷெஜெத்ர்ய வெஷ்ஷிம்ஷாஹி

ஶிரஸி "ஸர்வேऽஸ்மை தேவா பலிமாவஹந்தி, ஸர்வம் அஸ்மை ப-
ஶவ: பஶ்யந்தி ஸர்வமாப்நோதி ஸர்வஶ:" இத்யுக்தரீத்யா
பூஜ்யத்வம் த்வயா । தேவாநாமிதி ॥ (ஹே தேவநாத! தேவாநாம்
பஶுபூதாநாம்) இந்த்ராதிதேவபூஜாயாம் ச்சாகத்வதாரபா-
ய:, தவாதீவ தத்யோபஜ்ஞத்யோ: (ஜந்து:) ப்ராணீ (தவ
பதம்) தவஸ்தாநம், பரமபதம் (கத்வா) ப்ராப்ய (ஸம்ஸாரி
ணாம்) ஸ்வர்கேஷு கூடஸ்தபாவிதயா திஷ்டதாம் (தேஷாம்ஸ
ர்வேஷாம்) ஸதைவ (க்லுப்தபூஜ:) ஸர்வேஷாம் க்ஷத்ரியாதிஸ்ரு-
ஷ்யம் தேஷாம் க்லுப்த: பூஜா யஸ்ய ஸ: ததாபூத: (பவ-
தி) இந்த்ராதிபி: ஶ்ரேஷ்டை: ப்ராணிந: கபி ந்யஸ்தாத்மா:
பரமபதம் ப்ராப்தா: ஸர்வேஷ் க்ஷத்ரியாதிஷ்யம் தேஷாம்
பூஜிதா பவந்தீதி பாவ: ॥ ॥கஎ॥

பதம்	உரை
ஹே தேவநாத!	ஏ தேவநாதனே!
தேவாநாம்	தேவதைகளுக்கு
பஶுபூதாநாம்	ஆடுபோலிருக்கிற
ஜந்து:	பிராணியானவன்
தவபதம்	தேவரீருடைய ஸ்தானத்தை (பரமபதத்தை)
கத்வா	அடைந்து
ஸம்ஸாரிணாம்	ஸம்ஸரித்துக்கொண்டிருக்கிற
தேஷாம்ஸர்வேஷாம்	அவர்களெல்லாராலேயும்
ஸதா	எப்பொழுதும்
க்லுப்தபூஜ:	கொடுக்கப்பட்ட பூஜையையுடையவனாக
பவதி	ஆகிறான்

தா—த்ப ॥ கர்மயோகாதிகளாலே தேவதைகளை ஆராதிக்
காமல்போனவர்கள் ப்ராஹ்மணர் ப்ராஹ்மணத்வேபோலேயாவது த்

ஷ்டியையடைந்த அவர்களாலே உபஸ்ராயமாவாரோவென்னில்,
“தேவாநாம் ப்ரபு:” என்னலாம்படி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உழைத்
திருந்தவன் தேவரீர் திருவடியையடைந்தால் அவனை ப்ரஹ்மாதி
றைகொண்ட தேவர்களெல்லாம் “ஸர்வேऽஸ்மை தேவா பலிமா
வஹந்தி” என்கிறபடி காணிக்கையிட்டு பூஜிக்கிறார்களென்கிறார்।
தேவாநாமிதி ॥ (ஹே தேவநாத) இது ஸாபிப்ராயம், தேவநாய
கனாகையாலே தேவரீர் திருவடியை யடைந்தவனை தாங்கள் நலிந்
தால் தேவரீராலேயென்னசிக்ஷை வருமோவென்று நடுங்கி தேவ
ர்கள் பூஜிக்கிறார்களென்றபடி (தேவாநாம்) தேவதைகளுக்கு
(ப்ரபவிஷ்ணோ:) எருது உழைக்குமாபோலே யுழைக்கிறவனை
(ஜந்தோ:) ஜந்துவானவனை, கேவலமதிபூர்வம் ஜந்துபோலே தேவர்
கள் நம்மை ஸேவிக்கிறார்களென்று தாத்பர்யம், ஸம்பந்தத்துக்கு
பபோனால் நித்யஸூரிகள் “பதியினில் பாங்கினில் பாதங்கள் கழு
வினர்” என்கிறபடியே ப்ரணாமாஞ்ஜலிகளைக் கொண்டுவந்து
எதிர்கொண்டு திருவடிவிளக்கி உபசாரஞ்செய்கிறார்கள்.
ஸம்பந்தத்துக்குப்போனால் நம்மை ப்ரபுவாக ஸேவிக்கிறார்களென்
றபடி (தவபதம்) தேவரீருடைய ஸ்தானத்தை பரமபதத்தையெ
ன்றபடி (கதா:) அடைந்து (ஸாம்ராஜ்யேந) ஸாம்ராஜ்யமாகிற
கிற (ஸர்வேஸ்வர்ய) அந்த ஸ்வத்தேவர்களாலேயே “க்ஷீ
ணேபுண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி” என்கிறபடியே அதிகாரா
வஸாநத்திலும் ஸாம்ராஜ்யத்தையடைவர்கள் தத்தையொழிய முக்தி
யையடையமாட்டார்களென்றபடி. (தத்தவத்:) கொடுக்கப்பட்ட
ப்ரஜையையுடைத்தானவனாக (பவதி) ஆகிறான் ஒருவிருவரோ
ன்றில்லாததாலே ஸர்வதேவர்களும் திரள்திரளாய் வந்து காணி
க்கையிட்டு பூஜிக்கிறார்களென்றபடி இப்படிக்கிருக்க அவ
ளாலே உபஸ்ராயமெங்கேவருமென்றபடி ॥ ௩௮ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாயஃ = பரிவாரகலாபஃ. ‹‹ஸேவஸ் பரிகரோ›› ப்ரதேப யத்ஸம்கபரிவாரயோ: । ப்ரமாணே மாத்ரகாரயேய விவேகாரம் ஸயோரவீ'தி விஶ்வ: அவஸகடாக்ஷ: மோக்ஷப் திவாஸகஸம்ஸா ரநிவதத்துகக்யா மோக்ஷப்ரயாணேவயோ நிப்ரபூஷிகாம்ஹகநா பவஸ் ஸாதீத்தி ஸாவ: ॥ ॥௬௮॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
மோஹாந்தகார	மோகமாகிற இருட்டாகிற
ஸாகரார்ணவ	ஸமுத்திரததிலே
ஸம்வலித	சூழ்நதிருக்கிற
மாயாமஹாரஜநி	மாயையாகிற மஹாராத்திரிக்கு
ப்ரத்யூஷ:	விடியறகாலமாயிருககிற
தவ கடாக்ஷ:	தேவரீருடைய கடாக்ஷமானது
விமுக்திப்ரஸ்தாந	மோட்சப்ரயாணத்துக்கு
ப்ரதம	முதனமையான
பரிகரவாய:	காரணஸமூஹமாக
[பவதி	ஆகிறது]

இ—வ்யா ॥ இப்படி தேவதாந்தரங்களைப்பற்றாமல் போனாலும் என்னிடததில ஸாந்யாஸததுககு ஸாதநாநுஷ்டாநமுணடோ வென்னில்; தேவரீருடைய கடாக்ஷநாபேக்ஷங்கீத்ருந ஸஸ்யக்லாபிக ளும் மோக்ஷகாரணமாய க்ரியாகலாபஸமக்ரியிலும் ஸாமர்த்யமாய் இடடபடைகலப படையாயன்றோ விருப்பது. பின்னும், ஊதாரதேவர்கள் ப்ரஸந்நரானால்தான் கொடுக்கவல்லரோ, ஆகையாலே நீரே யென்னுடையபாரத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமெனகிற பாவம்முதலான அர்த்தங்களை ‹‹மோஹாந்தகார›› என்கிற ஶ்லோகம் முதல் ‹‹ஸர்வஸ்வ ப்ரதத:›› என்கிற ஶ்லோகம் வரையிலருளிச செய்கிறார். மோஹாந்தகாரமாகிற ஸம்ஸாரஸமுத்ரமான ஸமுத்ரத்தில் விழுந்து மூர்ச்சையடைநதவனுடைய மாயாராத்ரிக்கு

ஶரத்வ்ருஷ்டிபோலேயிருக்கிற தேவரீருடைய கடாக்ஷமானது ஶோஷிதஶஸ்ய யாணத்துக்கு வாயெயம்போலேயன்றோ விருப்பதென் கிறார். (ஸோஹம் தீ) ஸம்ஸாரக்ஷார ஸாகரத்தில் சோஷிதஸஸ்யமாகிற ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில், ... = ஶோஷணத்தையடைந்தவர் களுடைய, ... = ஸ்ம்ருதியாகிற, ... = ... க்கு, ஶரத்வ்ருஷ்டி = வர்ஷகாலமான, வர்ஷகாலம் வந்தால் ... மாகுமாப்போலே கடாக்ஷம் வந்தால் ஸம்ஸாரக்ஷார வ்ருதமான ஸ்ம்ருதிஸம்பந்தமாகிற ... நிவர்த்திக்குமென்று கருத்து. (தவகடாக்ஷ:) தேவரீருடைய கடாக்ஷமானது (வி... ஸம்ஸார ...) மோக்ஷயாணத்துக்கு முதல் வாயெயமாக [ஹவதி] ஆகிறது. ... யாணத்துக்கு ... போலே தேவரீர் கடாக்ஷமாகிறது "... ஸம்ஸாரமோக்ஷாய ... " என்னக்கடவதிறே. இத்தால் தேவரீர் ஸக்ருத்வ்ருத்திகடாக்ஷிததால் அதுவே யெனக்கு அமையுமென்கிறாரென்று கருத்து. "தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்"யென்று ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்தாரிறே. ॥௬௮॥

௭௦॥ மோக்ஷஸம்ஸார ...
மோஹஜராஉரஸாரவஸாகணவஸ்ரம் ।
ஸகலஸம்பதஸ்ஸக்தம்
கிங்கரஸத்த்வ தஹக்ஷணம் ... ॥ ॥௬௯॥

ஶாயா ॥ மோக்ஷஸம்பத்ருக்ஷ ...
மோஹஜராதஸாரவஸாயநவ்யவஸ்தே ।
ஸகலஸம்பதமெமக்ஷோத்ரம்
கிங்கரஸத்த்வ தவ நீதநிஸம் த்ருதநிஹம் ॥ ॥௭௦॥

வ்யாக்யா ॥ (ரக்ஷ)"வ்ருஷ்டிவ்ருக்ஷ"இதி வ்ருஜந்த்ய ஸம்ரக்ஷதே ... । "வக்ஷ"இதி வஸ்ய வக்ஷம் ... ॥௭௧॥

வ்யா ॥ நநு, ஸதாதநத்வ யுஷ்மதநுவ்ருத்தஸ்ய ஸம்ஸாரது:கா ஸஹ்ய ஸம்ஸாரபோகாய நிவ்ருத்திகஸ்ய ஐஹாமுஷ்மிகஸுகஜநகோபாயாநுஷ்டாநஸாமர்த்யாபாவே ஸத்யபி ஸர்வேஷாம் ப்ரபத்ய ப்ராப்யத்வமிதி சேத், தத்ர ஸர்வேஷாமதிகாரோ நாஸ்தீதி ஜ்ஞாநாபாவஜந்ய க்ராஹ்யம் । மோக்ஷேதி ॥ (ஹே கிங்கரஸத்ய! கிங்கரஸத்யஸங்கல்ப) நித்யநிஷ்ட்யையவாக்த்யாக ஹோத்ரம் (தவதிக்ஷுநம்) ஸகலப்ராணிநாம் க்ருபயா தாரணீயம் (மோக்ஷஸாதந பூதம்) மோக்ஷஸாதநம் = பகவத்ப்ரபத்த்யாதிலக்ஷண ஸாதநாதிகம் தவ பாதம், மோக்ஷஸாதநகாரணமித்யர்த்த: । (மோஹஜராந்தர் ஜோஹாரஸாயநம்) மோஹ: = தேஹாத்ம ப்ரமாதி:, வைவர்ண்யம் = வார்த்தக்யம், தயோ: ஸ்த்ரீஸுதகஸ்ய = பீடிதஸ்ய, ஜோஹாரஸாயநம் = ஜராஹாரஸாயநஸி ரோஷ:, "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்ய யதந்தி" இதி லக்ஷணம். ஜராஹாரகதந்த்ர தவ = "தீர்கஸம்ஸ்ருதிம் மே யாவமோக்ஷம் தாராணம் பாதம் । வ ஸாவர்ண்யாதஸ்தாநாபாவ கேஹஜி பரமோக்ஷாய ॥ வாக்யஷ்டம் வ்யுத்தாநம் காஸ்யவாத்பத்த்யேதி ரஸாயநா"இதி வசநம். "ரஸாயநம் விஹாய ப்ரஸஜ்ஜரா யாதி ஹாரணஷயம்"இதிவிசிஷ்ட: ஜராஹாரணாதிமாவோக்தி இத்யர்த்த: । [ஸதவம்] (ஸகலக்லேசக்ஷேமம்) ஸகலக்லேசநாசநம் = உத்தவிதயலாபாந்தராயாநாம், ஸகலக்லேசாநாம் = தவோக்தாவதாம் க்ஷத்ரதநஸ்ய "ஸகலகர்மநாசநம் யேந ஹரிர்நிர்மாக்ஷயஸ்ய । யேந வரிஷ்டமோக்ஷாய மநநம்" இதி ஸ்ம்ருதே: ஸர்வபாபக்ஷயாய தாவ மோக்ஷ பாபக்ஷயாய தாவ த்தவாமோக்ஷாயகம் மோக்ஷஸாதந ஸகலகதாவபாபக்ஷயாயகமபி தேஷு விஷயமித்யர்த்த: ॥ ॥ சுக ॥

பதம்.	உரை
ஹே கிங்கரஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
மோக்ஷஸாதந	மோக்ஷஸாதநமாகிற
வக்ஷஸ்தம்	மாதத்துக்குவோபோனதும்

ஶோஹஜராதா	மோஹமாகிற இழைத்தனத்தினால் பிடிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு
ஶோரஸாயநவ்வரம்	பெரியரஸாயநஶ்ரேஷ்டம் போன்றதும்
ஸகலகாமஶைலக்ஷேத்ரம்	எல்லாமங்களத்துக்குமோரே இடமானதுமான
தவ கீர்த்தநம்	தேவரீருடைய நாமஸங்கீர்த்தநமானது
அம்ருதம்	அமிருதம்போலிருக்கிறது.

உ—வ்யா ॥ என்னுடையகடாக்ஷம்பெறுகைக்காவது அம்ருதமொழிகளை யநுஷ்டிக்கவேண்டாவோவென்னில்; வயதுவஸாநத்தில் ஸர்வகாரணமானாலும் க்ரியாஶோஷமாயாசிதிஸ்லோவமான அம்ருதமொழிகள்போலன்றிக்கே ஶோக்ஷஸர்வஸிதிகாரணமாய் வயதுவஸாநத்தில ஜராஶோஹாதிஸர்வவ்யாதிநிவர்த்தகமாய் அநுஷ்டாநஶோயாஶேஷ அதிஶோக்யமான ரஸாயநம்போலிருப்பதுமாய ஸர்வஸம்ஹமான தேவரீருடைய நாமஸங்கீர்த்தநம் அம்ருதம்போலேயன்றோவிருப்பது, இப்படிப்பட்டதை விட்டு அம்ருதமொழிகளைப் பண்ணலாமென்றிருப்பாரோ அறிவுடையாரென்கிறவிஷயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஶோகேக்ஷதி ॥ (ஶோக்ஷஸர்வவ்ருக்ஷஸேதுகம்) ஶோக்ஷஸர்வமாகிற வ்ருக்ஷத்துக்கு வேராயிருப்பதான, ஸேதுகாரணமானவென்றபடி. வ்ருக்ஷம்ஶாகா பத்ரபுஷ்பபலாதிஸேதுக ஸஹவியமாயிருக்குமாப்போலே ஶோக்ஷஸர்வம் நாநாவகாரமாயிருக்குமென்று கருத்து. (ஶோஹஜராதாஶோரஸாயநவ்வரம்) ஶோஹஜராஹ்வரம் க்ருதாராகளுக்கு, ரஸாயநவ்வரம்= ரஸாயநஶ்ரேஷ்டமாயிருக்குமதான, ரஸாயநம் தேஹவ்யாதிநிவாரகம், இந்த ரஸாயநம் ஆத்மவ்யாதிநிவாரகம், ஆகையாலே "வ்வரம்" என்றார். நாட்டிலுள்ள ரஸாயநம்போலன்றிக்கே விலக்ஷணமாயிருக்குமென்றபடி. (ஸகலகாமஶைலக்ஷேத்ரம்) ஸகலஸேவைத்துக்குமோரேக்ஷேத்ரமான, ஒரு க்ஷேத்ரத்தில் ஸகலதாந்யங்களும் வளரா விளையாது இந்த க்ஷேத்ரத்தில் ஸகலஸம்பத்தும் வளரா விளையும்.

(மோக்ஷோபாயத்வ' த்வ கீர்த்தநம்) தேவரீருடைய நாமஸங்கீர்த்தநமானது (அமூர்த்தம்) அமூர்த்தத்வம், இது ஸாக்ஷாத். அமூர்த்தத்வமென்றெனறபடி, அமூர்த்தவாதம் பண்ணுகைக்கு தேஹ ஸம்பந்தாதி யாதிகளாலே க்லேசாநுஷ்டாநஞ்செய்து தேவயோநியில்பிறந்து ஊர்த்வனுக்குஸவ்யதைஇருக்கவேணும் அப்படிச்செய்தும் ஸகலதேவர்மாயிருக்கும், பின்னும், அமூர்த்தம்தாஸ்காமிக மான ஸரீரவ்யாபியை நிவ்ருத்திசெய்து சுவெகூதிகமான பாவநந்தைதருகும், இந்த அமூர்த்தம் தேஹஸம்பந்தாதி யாதிகளொன்று மன்றிக்கே வஸிஷ்டனுக்கும ஸம்பாதனுக்கும வாசிபற ஸாதம் தேவை ஸ்வாகாரத்திலும ஸாதம்தேவைஹோமமாக்ஸந ஸவிக்கலாம பின்னும், சூத்ரவ்யாபியான ஸம்ஸாரத்தை நிவ்ருத்தி செய்து நித்யபாவநத்தைக்கொடுக்கும, ஆகையாலே நாமஸங்கீர்த்தநத்தோடு ஓவ்வாது அமூர்த்தமெனறு கருத்து. இதின் வெ ஸவத்தை "க்ருஷ்ணேதி மங்களநாம யஸ்ய வாசி ப்ரவர்த்ததே। தஸ்ய நஸ்யந்தி ராஜேந்த்ர மஹாபாதககோடய:, அவள ஸம் கீர்த்ய கேஸவம், நின்நாமங்கற்ற வாவலிபபுமைமைகண்டாய், மொய்த்தவல் வினையுளநின்று மூன்றெழுத்துடையபோரால், குலந் தருஞ்செல்வந்தந்திடும்" இத்யாதிகளாலே ரிஷிகளும் ஆழ்வார்க ளும் பலபடியேயநுஸந்தித்தார்கள். க்ருஷ்ணாமாவென்றளன்னல் சொல்லப்பட்ட நாமஸங்கீர்த்தநத்தை யவலம்பித்து கடாக்ஷிக்க வேணுமென்கையில் வாரோதாத்பர்யம் ॥ ॥௬௬॥

ஸ்ருதி ஸம்ருதி கோரோஸா
விஷ்ணுஸம்ஹிதி ண வாவாசவஸம்ஹோ ।
ஸர்வாவி த்வஹ ஸவஜா
ஸ்வரக்ஷ அக்ஷ ஸஹஸ்ராரா ஹஷோ ॥ ॥எ0

ஶ்லோக ॥ ஶாந்த்யதிக ஸ்தோத்ரே

விஶ்வேஷாம் ந பந்த்யவாய ஸம்பத ।

ஸமஸ்தம் தவ ஸம்புடா

ரக்ஷத்வம் த்வ ஸ்தோத்ராணாம் யாங் ॥ ॥எ०॥

பாட ॥ (ஸம்ஜா) “தூஷ்யமத்யமாம்ஜ”இதிமத்ஸ்ய ஜகாம்,ஶேஷாஶேஷஸ்யாதோ ரஶோஶோ”இதிஜஸ்ய ஶ்லோ॥எ८॥

வ்யா ॥ நநு நித்யநேஶ்விஷ்ணோர்நாமோரஸ்வ்யாநாம் ஸ்தோத்ர விஶ்வேஷாம் வந்த்யவாயாதவ்ய த்தே: தம்ஸ்ய ந்யாயாங் ஶக்தி வஸ்த்ராரஷி தங்வ ஸம்பமகாபா தஹநாஷாநே நிஷ்ம வாவந்த்யந்நாயாங் கஶம் தஹநாஷ்ணே நந வரஸ்தோரஷா யமாணாஹதமாரம்காபாம் ஸஸாபத்த் । நேதி ॥ (ஸோதவ்யாத ஶங்க ஸ்தோமா:)ஶங்க ஸ:= ஶ்ரமம் ஸ:, உவக்த ஸம்புவதயம், தஸ்ய நாம:= ஹஸஸாபநகாநாம: (நாஸ்தி)“நேஹாஸிக ஸ்நோமா ஜஸ்”த்யக்யா ஶ்ரவ்யகஸ்ணாம் ஹஸஸாபநகாஹாவரந்வ நாமோ நஹவதீதிஹாவ: க்ருபாரந்வஸ்யாஸிக்ரஸ்ய ஸ ரந்வேண கதிவபக்ஷணாநஜ்ஜாவிநாமிகாங் ஸ்வரந்வேண விநாமாஹாவகஶநாபொமாங் உதாஶாக்கவேஷ நாமமவ்யா வவேஷம். ஶந்தாஸிக ஸ்மவ்யஸ்ய ஶ்ரமஸாஸ்நத்யவரவேஷி உத்ராணஸ்ஸஷிவ்யாஹார பஹாங் ஹமவதாராயநகஸ்ராதா ரம்ஸ்வரகம் பொஸ்யம். (விஶ்வேஷி) உவக்தாஜஸ்ய ஸேஷ்ய விஶ்வேஷஸ்யஷி (நவந்த்யவாயவ ஸம்ப:) “வந்த்யவாபோ நவிதேதே” இத்யக்யா உவக்தாஜஸ்ய உவரந்யவரந்யாந வேணஷி ஶ்ரவ்யஜ்ஞாதிகஸ்ரவங் நவந்த்யவாபகஶ்தோஹாவ: [ஆதவாவ] (ஸமஸ்தஷி) ஸமஸ்தகாஶஸ்ய தஸேந வமிதிதாஷி, தாவதஶஜநநாகஸோவீத்யமூ:. (தவஸபமுா) கதாராயந கஸ்விஶேஷ: (ஸ்தோத்ராங்) “பகவ ஹகம் நிபாதாநஹவெ வ்யாநாம்ய”ஜித்யக்ரீத்யா உவரந்யவமி கஸ்ராநஹவஸா ஜத்யந ஸவதா தந்த்யஜாங் (ஹயாங்) ஸம்ஸாரஜதிதஹயாங்

(ரக்ஷதி) ‚‚ஸீதா ராமாநுஜார்ய'' தி வஞ்சஸீ ஈஸாரவஸீக்ஷ தபயர ஸாஸ்ரதிஸம் நிவதர்வ்'வ ரணிநம் ‚‚ஸவ்வேர் ஸ்வ்யரேஸ்வ்தாயெத ஜேஜெதாஹயாஸ்'' உதர்வ்ந க்ஷவ காரேண வ த்வாயா உஸாஹவநிண்யவ‑வுக்ஷிஷ்ஷவவ வர்த்வாவாடிஞெந ஷ உந ஹ ஹவாதம் க்ஷா ஸம்ரக்ஷதீதிஹாவ: ॥ ௯० ॥

பதம்	உரை
ஹெ ஙவ்ந்த'	ஏ அச்சுதனே!
ஈஹிக ஜநாஶ:	ஆரம்பித்தபாகத்துக்கு (பலத்தைக் கொடுக்காமலிருக்கிறதான) நாசமானது
நாஷி	இல்லை
விஜெஷெ ஜஷி	ஆரம்பித்தவையானது நடுவில்விட்டுப்போனாலும
நவ த்வாயவ ஸாஶ:	பாபலேசமுமில்லை
ஸவ்ஹாஷி	மிகவுமலபமான
தவ	தேவரீருடைய
ஸவயநா	பூஜையானது
ஜஹ‌த்ராஸ	பெரியதாயிருந்துள்ள
ஹயாஸ	பயத்தினின்றும
ரக்ஷதி	இரக்ஷிக்கிறது.

ஜ—வ்ரா ॥ நாஜஸாக்ஷதநமும் ஈக்ஷாரஷக்ஷமென்றுபபோலே சில ஸம்ஜெவ்யோடே செய்யவேண்டாவோ, விஜெஷம் வரக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கைக்கு வரிஹாரஞ்சொல்லுகிறார் தேவரீரை ஆராதிக்கவேணுமென்று தொடங்கி ஜெஜேர் விஜெஷம் வந்தாலும இட்டபடைகலப படையாயொரு வ த்வாயமுமில்லாமல ஈர்தமான ஸவாராஶமும ஜஹாஹயநிவதகமாயிறே யிருப்பது மைறற தேவதாராதாரங்களை வஜிக்கததடங்கினால் ஆஜஷம் முடிந்தாலல்லது ஸஹமமாகாது, பின்னும, நின்றாலகுற்றம, இருந்தால்குற்றமென்று குறறஙகணடுபிடித்து ஶவிபயாரகளஎன்கிற கருத்தாலே

யருளிச்செய்கிறார். நாஸ்தீதி ॥ (கலிக்ருதநாச:) கலிம்ஶத்துக்கு நாசமானது (நாஸ்தி) இல்லை. பின்பு ப்ரணயாராதநத்தில் மூட்டுமென்றபடி. (விஷ்ணுசேதஸி ப்ரத்யாஸந்ந ஸம்சய:) பாபஸம்ஶயமும் (ந) இல்லை (ஹே தயாதேவி! தவஸம்ப்ருதா) தேவரீருடைய ப்ரேரணையானது (ஸ்வாந்தஸி) ஸ்வாமிஞாலும் (உபப்லவபயாத்) உபத்ரவபயத்தினின்றும் (ரக்ஷதி) இரக்ஷிக்கிறது "தேஹாந்தே கலிகாலேஷு ப்ரத்யாஸந்நவிஷ்ணுசேத ஸ்வஸ்வாந்தம் ப்ரஸந்நம் த்ராயதே உபப்லவபயாத்" என்கிற ப்ரமாணமிங்கே யநுஸந்தேயம் ॥௭0॥

உப॥ ஶரணாகத ஶரண்யா
தத்த்வேப்ஸாநாம் ஸஹ்ஜ ப்ரபந்நா ।
ஶ்ரிதஜநமேவாஸ்தி வஶ
கிமதுஷ்டி ப்ரயம்ஸம்ஸ்ருஷ்டி ப்ரஹ்லாதம் ॥ ௭௧ ॥

வ்யாக்யா ॥ ஶரணாகதஶரண்யா
தவ ப்ரஸாதே ஹாஸ்யத்ர ப்ரஸந்நா: ।
ஶ்ராந்த்யாஸமஷ்டி வஶ
கிம்ந்நேதீ ப்ர ஸம்ஸ்ருஷ்ட்யம்ஸிதப்ரஹ்லாதம் ॥ ௭௧ ॥

ப்ர—ப்ர ॥ (ஶ்ரீஜந) "ஸ்வதேஹ ப்ரஜ்ஞாபூர்வ கித்யவஸ்த்யு ஸகலம் விபுஜ, ஸம்யோஜயதி ப்ரபந்நஸ்ய ஹ்ருஷ்ட:" ॥௭௧॥

வ்யா ॥ நந்து ப்ரஹ்லாதிஸம்ப்ராப்யாயாஸாத் உக்தப்ரஹ்லாதஸம்ப்ரதா கொவிசேஷா ஸம்பந்தஸம்ப்ராயா ஜகத்ராஜம்ஸ்வ "யஸ்ய ப்ர ஸாதே ஸகலா: ப்ரஸீதேயுரிமா: ப்ரஜா:, ப்ரஸந்நேஹஸ்த தேஷு ப்ரஸந்நாய ஹராஹர, ப்ரஸந்நோ தேவதேவேச" ஜகத்த்ரஸ்த்ய காரண ஸம்பந்தந்ந்ருப ஹரதேஹாவாஹர்ம ப்ரஹ்லா த்ரந்ந்ரு ஹரதேஹாவயோரந்யாவிஶேஷ ஸ்வஸ்தி ஸம்பந்தவ ப்ராயாஸ்திரஸம்ப்ராவேக்ஷயா விசேஷஜத்ராஹ । ஶரண் ஸாதஜதி ॥ (ஹேதயாஸஸத்ய! வச) ஜதரேதேவா: (தவ

[illegible] ॥௭௧॥

பதம்	உரை.
[illegible]	ஏ [illegible]!
[illegible]	வேறு தேவதைகள்
தவ	தேவரீருடைய
அப்ரஸாதே	அனுக்ரஹமில்லாமல்போனால்
அநாதா:	ப்ரஸாதமில்லாதவர்களாக ஆகிறார்கள்.
ப்ரஸாதே	தேவரீருடைய அனுக்ரஹமிருக்கும்பொழுது
ஸநாதா:	ப்ரஸாதமுள்ளவர்களாய்க்கொண்டு
ஆராத்யா:	ஆராத்யர்களாக
பவந்தி	ஆகிறார்கள்
[அத:	ஆனபடியாலே]
{ த்வத்ஸம்பந்தித [illegible]	தேவரீருடைய ஸம்பந்தத்தினாலே அடைந்திருக்கிற மாஹாத்மியத்தை யுடையவர்களான
தை:	அவர்களினாலே
கிம்	என்னப்ரயோஜநம். (ஒன்றுமில்லை)

[illegible] ॥ இப்படி [illegible]களுக்கு இவ்வளவு மஹிமையுண்டானால், [illegible]க்கு [illegible] என்று [illegible]யில் [illegible] சொல்லப்பட்டது மேலிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே [illegible]

சொல்லுகிறார். பின்னும் “த்வயி ப்ரஸந்நே ஸகலாஃ ப்ரஸந்நா யாந்தி ஸ்வயம், த்வயி ப்ரஸந்நே ஸந்தி விபூதிநிஷேவா, ப்ரஸந்நோத்பவந்தி ப்ரஸந்நா ஸர்வா, ப்ரஸந்ந ஸாந்த ஸதஸம் ப்ரஸீதந்தி ஸகலாஃ ப்ரஜாஃ” என்கிறபடியே தேவரீர் ப்ரஸந்நனால் ப்ரஸந்நர்களாகவும் தேவரீர் அப்ரஸந்நனால் அப்ரஸந்நர்களாகவுமான மற்ற தேவாதிப்ராணிகளாலே என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்கிறார். அப்ரஸாதஜ ॥ (ஹரே) தேவரீரைக்காட்டிலும் ஜகதீச்வரரான தேவாதிப்ராணிவர்க்கங்கள் (தேஹாவஸாந) ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே! (தவப்ரஸாதே) தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தில் (அப்ரஸந்நாஃ) அப்ரஸந்நர்களாயும் (தவ ப்ரஸாதே) தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தில் (ப்ரஸந்நாஃ) ப்ரஸந்நர்களாய்க்கொண்டு (க்ருபாஸ்ரவஞ்சி) ஜகதீதேவாதிகளை எவ்வளவும் க்ருபாயித்தாலும் தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தில் ப்ரஸந்நராகிறதில்லை. “ஸர்வஜ்ஞ ப்ரமாதி ப்ரஸாத ஸம்ஹர்த்ரு ஸம்ருத்தி” என்று க்ருதாஸ்ரயன் தேவதைகளைகாவில் விழுந்திருக்கச்செய்தேயும் தேவரீருடைய ப்ரஸாதத்தாலே ப்ரஸந்நர்களாகவில்லை. “ஸர்வா ப்ரஹ்மாதயா அபி தேவ்ய: ஸர்வாஞ் ஸ்ருஷ்டிகர்த்ரே ப்ரஸாதாத் ப்ரஹ்மாதயாபி தேவாஃ” என்றுஸர்வாதிகளையிவன் க்ருபாயியாமலிருக்கச்செய்தேயும்அவர்கள்தேவரீர் ப்ரஸந்நராய் ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குக் கொண்டுபோகும்போது காணிக்கையிட்டுக்காண்கிறார்கள். (ப்ரஸம்ஹாஸம்ஹித ப்ரஹாதேவாஃ) இப்படி ப்ராஸம்ஹித ப்ராவரான (தேதாஃ) அவர்களாலே (கிம்) என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்றபடி. ஆகையாலே தேவரீரேனக்குரக்ஷகராகவேணுமென்கிறானென்றுகருத்து ॥௭௧॥

8-ம் ॥ ஜகாதிகாவா ப்ரஸந்நா
கிங்கரஸ்ய ரேஹ கிந்நா காஹிதி ஹிதம் ।
ணீஹாரவரவஸநஹிம்
ஸஹ வைகுண்டஜ காஹா வி யாஜகிந்நா ॥ ॥௭௨॥

[illegible]

॥௭௨॥

[illegible]

பதம்.	உரை.
ஹே கிங்கரவத்ஸல!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
இதரே தேவா:	உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவர்களான இந்திரன் முதலான தேவதைகள்
ப்ரஸந்நாஸ்ஸந்த:	ப்ரஸன்னர்களாய்க்கொண்டு
மே	அடியேனுக்கு
கிம் ஹிதம்	எந்த ஹிதத்தை
கரிஷ்யந்தி	பண்ணப்போகிறார்கள்
நீஹாரவர்ஷமேகை:	பனியை வர்ஷிக்கிற அநேகமேகங்களினாலே
சாதகத்ருஷ்ணா	சாதகபக்ஷியினுடைய தாகமானது
கதமபி	ஒருப்ரகாரத்தாலும்
நைவ பரிஹ்ருதா	பூர்ணம்பண்ணமுடியாது

தாத்பர்யம் ॥ இதரதேவர்கள் ப்ரஸந்நர்களானாலுந்தான் எனக்கு என்ன ஹிதஞ்செய்யப்போகிறார்கள் பனி வர்ஷங்கள் நூறுகூடினாலும் சாதகபக்ஷியினுடைய தாஹத்தை நிவர்த்திக்க முடியாதிறேயென்கிறார். பதார்த்தம் ॥ (ஹே கிங்கரவத்ஸல!) ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே! (இதரே தேவா:) இந்த்ராதிதேவர்கள் (ப்ரஸந்நாஸ்ஸந்த:) ப்ரஸந்நர்களாய்க்கொண்டு (மே) தீநதசாவான எனக்கு (கிம் ஹிதம் கரிஷ்யந்தி) எந்த ஹிதத்தைப்பண்ணப் புகுகிறார்கள் (நீஹாரவர்ஷமேகை:) பனிவர்ஷங்களுடைய நூறுகளினாலே (சாதகத்ருஷ்ணா) சாதகபக்ஷியினுடைய பிபாஸையானது (கதமபி) ஒருப்ரகாரத்தாலும் (நைவ பரிஹ்ருதா) பரிஹரணம் பண்ணமுடியாது பனி வர்ஷங்கள் பனியை வர்ஷித்து உபத்ரவத்தைக் கொடுக்குமாப்போலே தேவதைகள் த்ரிவர்க்கத்தைக்கொடுத்து ஸம்ஸாரவ்யாதியைக் கொடுப்பார்களத்தனையொழிய பரஹிதத்தைக் கொடார்களென்றபடி ॥௭௨॥

ஶ்லோ॥ ஸ்வாஹாஸ்வாஹாஸம்ஹிதஸ்திஷ்டா
ஸ்வாஹா வீஸஸ்ஸ தாஜ்ஜ ஸாஸஸ்திஷ்டா ।
ஸஸஹிதஸ்வா ஸஸமிச்ச
ச்சஸீஸ ஸஸஹத்ஸஸ்ணஸிவாஸமிச்ச ॥ ॥௭௩॥

ச்சாயா ॥ ஸ்வாஹாக்ஷஸ்வாஸஸ்ரஹத்ஸ்த்ரஷ்டா
ஸ்வ்யாத விஶ்ராஸ்ரிதி தவ ஸாஸக்ஷத்ரஷ்டா ।
ஸஸாஹிதஷ்வ ஸஸஸ்ரதாயா:
ச்ஶ்ரீ தஸ்யஸஹஸ்ர நக்ஷஸாஸமிதஃ ॥ ॥௭௪॥

வ்யா—வ்யா ॥ (ஸ்மிதஸ்திஷ்டா, கிரா) 'ஸ்மஸ்ரயதே' இதி ஏகார ஸ்யஜக்ஷம் (ஸமிச்ச) "ஶாஸாஸ"இதி த்ருஷ்ட்யஹஸ்ரஸ்யம். "ஜ ஸாஶ்ரூஶாஶிஶே" இதிஶ இத்யாதிஶ ஸ்வஸ்திஸ்ஸ்யஷ்டீஷ்ஸ்ஃ (வீஸஸ்ஸ) "ஶ்ரவஜாஸஶிஶ்ஶ" திஸஜஸ்வ "ஶாஸஸ்ஸ்வஸ்யஸ ஸஶாஷிஸ"ஸிதி ஸ்வஸ்திஸஸ்வஸ்திஜத்ரஸ்ய ஷீஶஸ்ஸ "ஸக்ஷயா" திஷ்ட்யஸ்யஸ்வஜாஸஃ "ஷீஷ்ஸ்ஸாஜ"தி திஷஷ்யாஜஸஸ்ஸ்யஷிக்ஷம் ॥

வ்யா ॥ நநு "ஸ்நயதிக்ஷநஶாவிஷ்ஸ பேநாரோந்ஸ்யஷ்ஸே தஸஃ । விஷபத்ராஶிநஸ்யஷ்ஸ விஷஜ்ஜயாவதஷஷிஸ" இதி ஹஸஸ்த்ராணாம் விஷயவிஸஸ்வாநாஸிஸ தஷநஸ்ஸ ஹஜாஹஃ, நஹ்யநாஜிகாஜஸநஸ்யத்ரவிஷபத்ரஷாநாம், ஸதஸ்ஸ ஹஸஹவஸிஸ வாநாஸஷ்ஸாஷ ஸ்ரஶாநாம் "ஶிஶ்ரஷாஷிஸ யேஸ்ஹிஸநாஸ்ஸஸஷஸ ஷேஸ்யாநஸ்ஸா வாக்ஷரஷாஶ்ஸ நிதஸம் । வஸ்ஷேஷஸ்யஸஜா இதி தாஜ்ஜ விஷிக்ஷா ஷஸ்ரஷாஷ்ஷவாஸ்ஸஸஹிஸ்வஜ்யஷ்ஷி, ஸஜாஷ்ஸவா நாம் ஶாவிஷ்ஸவிஷயாஸ்ஸஸஷதஸாம் । தேஷாம் தஸ்ஸஜஸம் ஸஹஷஸ்ரஜாஷஸ்ரதஶிஸ ஸ்ஸிதம்" இதி ஹஸ்ஸஸ்ஸதேஜதி ஶேஷ; "ஷஶஸஃ ஸாஶித்ரஃ ஸ்ஸ்வஸம் ஸஜஸேணஸ்ஸ்ரீஷ்யா । தேஸேநஸ ஸாஸநீயாஷேஸ்ஸ" இதஸ்ரஷஸ்ஸ்ரஷ்ஸதஸ்ரீ விஷயஜாஸஶாஸி ஸம் ஸாஜநிஸ்ரஸிஸ யாநஸஹதஸ்ஸ்ஸத க்ஷஸ்ஸாதம் தஸ்யஸஹஸ்ர தக்ஷஸ்ஸஸஸ ஸஸ்ஸேந நிஸதஸ்நீய இதஸ்ராஹ । ஸ்வாஹா தேதி ॥ (ஷேஸ்ஸஸ்ஸத' ஸ்வாஹாக்ஷஸ்வாஸஸ்ரஹத்ஸ்த்ரஷ்டா) ஸ்வாஹா

[illegible]

பதம்	உரை
[illegible]	வ்ருஷாத்ரிநாதனே!
[illegible]	அநுபவிக்கப்பட்ட
[illegible]	ஸுகமான கானல்நீரையுடைத்தான
[illegible]	என்னுடைய தாஹமானது
[illegible]	பரவியிருக்கிற
[illegible]	தேவரீருடைய
[illegible]	தன்னையாச்ரயித்தவர்களிடத்தில்
[illegible]	பரவுகிற
[illegible]	நெருக்கமானக்ருபையாகிற
[illegible]	நதியினுடைய
[illegible]	ப்ரவாஹங்களில்
[illegible]	சாந்தியையடைகிறது.

[illegible] ॥ ஒரு [illegible] பேடானது [illegible] யாலே [illegible] ஓடிப்போய் அங்கு ஜலமில்லாமல்பின்னு

மோடிப்போய் ஒருவிடத்திலும் ஜலத்தைக்காணாமல் ஸேதுவாஸ வஹிக்கிற நதியில்போய் விஶ்ரமிக்குமாப்போலே என்னுடைய ஸம்ஸாரத்ருஷ்ணையானது ஸம்ஸாரம்போலே தோற்றுகிற ஶப்தாதி விஷயங்களில் ஸம்ஸாராக்நியாலே தப்தமாய் ஓடி ஓடிப்போய் அதுவும் ஶ்ரீவிகாஸமும் போலே ஸூக்ஷ்மமாய் போகையாலே தட்டித்தாவற்று நின்று ஸேதுவாஸ கூடியிருக்கிற தேவரீருடைய கரமாஸரித்திலுடைய வ வாஹத்தில்போய் விஶ்ரமிக்கிறதென்கிறுர் । ஸநாதநெதி । (ஹேஸதோ த்ராஶாக்ருத்ருஷ்ணா) என்னுடைய வி வாஸையானது (ஸநாதந ஸம்ஸாரக்ருத்ருஷ்ணா) ஸநாதநமாக ப்பட்ட ஸம்ஸாரத்திலுடைய ஶ்ரமத்ருஷ்ணையையுடைத்தான, தாபதவனுக்கு ஜலத்ருஷ்ணைபோலிருக்கிறது ஸம்ஸாரக்ரமத்ருஷ்ணையென்றபடி (வஸுந்தராயாஃ) பரவியிருக்கிற (தவ) தேவரீருடைய (கூடஸ்தவப்ரவாஹகம்போநக்ரமாஸரிதஃ) கூடஸ்தவப்ரவஹிக்கிற, வநநிஷேவ்யமான, கரமாஸரித்துவையாகிற நதியினுடைய (ப்ரவாஹேஷு) ப்ரவாஹங்களில் (விஶ்ராந்தி) விஶ்ரமிக்கிறது ॥எரு॥

ஶ்லோ॥ விஶ்வஸம்ஸாரம் விஷமே

யஸ்ய ஸந்தஸ்ய யஷணீக்ஷ யாரேணோ ।

கஷ்டோாரவஹ்நே விஶ

வஶஞ்சஶமௌ த்ரிகாஸாவிஷ [ஶரண] ரணோ ॥எசு॥

ஸாயா ॥ விஶ்வஸம்ஸாரம் விஷமே

யஸ்மாத் நஸ்தஸ்த்ய யஜநிஹாது யாரயது ।

காஷ்டோரவாதயகஜவ

வஶஸ்வரணோதஸிகாதரவிஶ (ஶ்ரீ)யகூஶாணஃ ॥எசு॥

व्या ॥ [illegible] इति [illegible] ॥ ॥७४॥

व्या ॥ ननु [illegible]

நநுஷ்டாநேந த்வயா ஸ்வாநுஷ்டிதாநாம் தர்மா-
ணாம் ஸாங்கோபாங்கவிகலதயா அநநுஷ்டிதத்வப்ராயதயா ச விபரீத
பலஜநகத்வாத் தஹி நிஷ்ப்ரயோஜநம் விபரீதபலஜந-
கத்வாச்ச ஸர்வதா அநநுஷ்டேயத்வமித்யாஹ । த்வஜிநீதி । யதா
யதாநுஷ்டீயதே, ததா ஸ்வாநுஷ்டாநாத்யுக்த ப்ரவ்ருத்தித்வ: ப்ரயோ-
ஜகம், யதா வா த்வஜோத்தாபநம் ஸ்வஸ்ய ப்ரதிஷ்டாதிஶயஸ்ய ப்ர-
ஸித்தம் தத்வதித்யாஹ. ஸாந்த்ரஸ்ரீத்யா யதாநுஷ்டிதே தா-
த்ருஶம் வைஷயிகஸௌக்யத்ருஷ்ணாநிவ்ருத்தி: கதம்வா தத்-
ஸாம்ஸாரிகபயநிவ்ருத்திரித்யாஹ । காந்தாரேத்யாதிநா । ஸ்க-
லத்யந்த்ர ॥ ॥௭௬॥

பதம் உரை

ஹே நதஸத்ய' ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே'
{ விகலஸகலாங்க குறைவுடைய அங்கங்களையுடைய
{ விஷமாந் தாகையாலே கெடுதலையுண்டுபண்ணுகிறதுகளான
தர்மாந் தர்மங்களை
த்வஜிநீவ கொடிபோல்
தாரயந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறதான
காந்தாரசாரிக இவ காட்டில் நடப்பவனைப்போல
ஸ்கலச்சரண: இடறின காலையுடைத்தானவனாய்க்கொண்டும்
காதரவிஶீர்ணசரண: பயத்தினாலே செதரின அவயவங்களை உடையவனாக
அஸ்மி ஆகிறேன்.

வ்யா ॥ ஸ்வரூபப்ரகாரத்தாலும் ஸாங்கோபாங்கங்களாலும் ஸாத்கு-
ண்யமில்லாமல் கர்மங்களை அநுஷ்டித்து இதுகளையே த்வஜம்போ
லே ப்ரதாநமாக "நான் அக்நிஹோத்ரீ, நான் வாஜபேயீ, நான்
ஸர்வதோமுகயாஜீ யென்றும்போலே சில வார்த்தைகளைச்சொ
ல்லிக்கொண்டு பவித்ர உஷ்ணீஷ உத்தரீயங்களாக க்ருஷ்ணாஜிந
வேணுதண்டாதிகளையும் தீக்ஷிதத்வசிஹ்நங்களை
யும் தரித்துக்கொண்டு திரிந்த நான், காட்டில் நடக்கிறவனை

கால் தடுக்கி இடறி கல்லிலும் முள்ளிலும் விழுந்து மண்டை சி தறி ஹயத்தையடையுமாப்போலே ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் விழுந்து மோஹாஸ்பதத்தை அடைந்தேன கரையேற விரகில்லை, தேவரீர் ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். விக்ஷேதி। (ஹந்தஸந்த்ய।) மேலேவிழுந்த படிபோலே இப்படிக்கொத்த ஸம்ஹங்கள் போய்ந்தனுய்விட்டேன். ரக்ஷிக்கவேணுமென்றபடி. (விக்ஷேபஸக்ஷாம்ஶவிஷமாந்) விக்ஷே = ந்ருத்யமான, ஸக்ஷாம்ஶ = ஸவர்ணம்ஶங்களையுடைத்தாயும், அதனவ விஷமங்களாயுமான, அம்ஶவ்ருத்திபில்லாமையாலே அம்ஶியும் நிறைவேராமல் விஷமவ ஷவ்யூஹங்களாயிற்றென்றபடி. (பதாநு) அக்ஷங்களை (புஜாநிஹாநு) புஜஸஹஸ்ரங்களாக, (தாரயந்) தரித்துக்கொண்டு, இப்படி விக்ஷாம்ஶமாயும் விஷமமாயுமான அக்ஷங்களைத் தங்களுக்கு புஜம் போலே விராஹாக சொல்லிக்கொண்டும் தக்ஷ்யவக்மான க்ரு ஷாஜிநாதிகளை தரித்துக்கொண்டுமென்றபடி. (காந்தாரவாஸ்யஜ்ஜ்வ) காட்டில்நடப்பவன்போல (ஸமுஸ்தாரணம்) இடறின காலையுடைத்தானவனுகக்கொண்டும், (காதரவிஶீர்ணம்)ஹயத்தாலே விஶீர்ணனாக (அஸ்மி) ஆகிறேன். இப்படி மோஹாபாம்ஸிக்னய் முடிவில் ஸம்ஸாரார்ணவத்தில் விழுந்து ஹயாக்ராந்தனுய் துடிக்கிறவனை உன்னைத்தவிர ரக்ஷிப்பாருண்டோவென்கிறுரென்று கருத்துளசர்

ம-ஶ்ரீ। ஶ்ரியஶ் ஸ்ரிய(ஞ)ஜ்ஜம்

அயஜ்ஜ்வவணாஞ்ஜஞ்ஜயவவடம் (உக்தம்)
அவ்யக்தவிஶ்வஸாரம்
அத்ர்ஷ்ஞம் ஶரஸஷிண்ணணமுத்தீஸமக்ஷம் ॥ ॥௭௫॥

ஏயா ॥ ஶ்ரியஶ்ஶ்ரியஸ்ஸ்ருதம்
அயமுவ வணாநாமஹ்ருஸ்ஸம்யவ வ்ரத்தம்
அவ்டோநவிவ்ருதீஸாரம்
அவ்ருத்தோம் ஶரஸஸி முக்ஷீஸமக்ஷம் ॥௭௬॥

ப்ரா—ப்ர ॥ (ஆஜகம்) ஸ்வ்ரஹாஶிகாஸ் ஷஸ்ஸ்யஶக்யம் (வஷ்டம்) ஜதொஶிதய்ருதஃ ஶக்யம் ப்ரவ்ருத்தவாஹ்ஷெட தயாஶிநா த்தஸ்ய டக்யம் ஆிகவரு (ணரண) "ஶாஜாம்ஸாஹா"விதிவிஜெஹா ஜெஷாவஃ (ஶஹ்ஷ) "ஜநயாஜி"தி ஜஹொவெ வரவஷ்வஸ் ஷஸ்ய ஶக்யம் ஆிகவரு ॥ ॥௭௫॥

வ்யா ॥ நநுத்வப்ரகாரேண வெவபரீதேந யஜோராநஷாநஜஷ்த்ர, ஶயாவி ஶநதாவவரவஷ்கம் ப்ராயஶ்சித்தஶத்ரேண தஜ்வ்ய யாக்த்ராநிஷ்டநிவ்ருத்திஸ்ஸம்பவெஹவெதி ஶங்கொ ஹெதவ்யம் ஹவதெதிவெஸ் "பாபம் ப்ரஜ்ஞாம் நாஶயதி க்ரியமாணம் புநஃபுநஃ । நஷ்டப்ரஜ்ஞஃ பாபமேவ புநராரபதே நரஃ" இதி ஶயவர்ய வதக்கஹொதாரெவ பஜாஜதயா ஸகாஸ் ஶயம்ப்ராக்தநவிபரீதாநஷாநெ ப்ராயஶ்சித்தாவஸாநத்வக்ஷமாய ஶ்சித்தாநஷ்டாநம்பா இத்யாஹ । ஷ்ஷிரெதி । (ஹெஶவ்யத' [கம்] ஷ்ரயஜவஜஷ்ஷ்ஷ்ஶிதம்) ஷ்ரணஶநிதரஹெஷ்யந யஜெஜணெ வ= நிவ்ருத்தியஜெணெவ, வஜணா= ஶணகெந, ஷ்ஷிதம்= க்ருஷ்ணாஶிதம், பஹிரெவ ஶஜாநஷாநஜஹிநயஜம், நகஜஶ்ஶ ஜஜிதய்ஶஃ. (ஶயஜப்ர வணாநாம்) பாபெகநிரதவீதாநாம் (ஶஹ ஸ்கஷயப்ரவ்ருத்தம்) ஶஹ ஸ்கெய = ஶஹ ப்ர ஜெஶ, "ஸ்கம்ய ஸ்ஸ்ய்ராத்ருபதாவம்ஶ"இதி ஜஜிநீ ப்ரவ்ருத்தம், பாபெகப்ர வணஜநஸாஜெப்ரஸரம், ஶஜெஷ்ஷரீத ஜஹீஜஸொநஸஜிதி யாவஸ் (ஶவடொநவிப்ரதீஸாரம்) ஶவடொநஃ= ஶயாஜ்யாநஃ, விப்ரதீஸாரஃ= பஶ்சாத்தாபஃ, யஸ்ய தாத்ருஶம், பஶ்சாத்தாபரஹித மிதியாவஸ் "பஶ்சாத்தாபொऽநுதாபஶ்ச விப்ரதீஸாரஇத்யபி"தீ்ரஃ. (ஜொம்) ஜராஹிஸாஶிஜஜிதய்ஶஃ. (ஶக்ஷ்ஸஜக்ஷம் ஹஸஸி) பஹிய்ஜராபம்பரேண ஸவராஙணயிகா க்ருஜ்ஜாதி ஶம்பநப்ரவ்ருத்தம் ஶயாவி பஶ்சாத்தாபாயாக்தஜொம் பாஹ்ய பாஹ்யஸாக்ஷிணஸ்ஸவராநவி விப்ரஶொஸயிதம் ப்ரவ்ருத்தஜதிஶ்ரியம் ப்ரபொஜ்ய, க்ருஜ்வெந யஜொராநஷாநஜிஷ்டஸ்ஜிஜ்ஜஸஜநெந ஸவஸ்ஸாஜிநஸ்ஸ்வ ஶயம் நிஶ ஹாஹிஸாஸிரிதி ஜஜி

ஷியே ஸ்திரதர்மகஞ்சுகஸ்தகிதம் அதர்மசாரிணாம் அக்ரேஸரம் லக்ஷ்மீஸமக்ஷம் பரிஹஸஸீதி ஹா
ஸ:. அநேந தத்ப்ரஸங்கே தவ பரிஹாஸ ப்ரியதயா ஸ்ரீ தேவீ
ஸாந்நித்யமிதி ஸூச்யதே. நசைநத்ப்ரத்யக்ஷம் லக்ஷ்மீபரா ॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
{ ஸ்திரதர்ம	ஸ்திரமான தர்மமாகிற
கஞ்சுக	கஞ்சுகத்தினாலே
ஸ்தகிதம் }	மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
அதர்மவர்த்திநாம்	அதர்மத்தை செய்கிறவர்களுக்குள்
ஆத்யம் அக்ரஸரம்	முதலிலே இருக்கிறவனும்
{ அஸம்பவத்	உண்டாகாமலிருக்கிற
விப்ரதீஸாரம் }	பச்சாத்தாபத்தையுடைத்தானவனுமான
மாம்	என்னை
லக்ஷ்மீஸமக்ஷம்	பெரிய பிராட்டிமுன்பு
ஹஸஸி	பரிஹஸிக்கிறாய்.

அவதா ॥ பசுத்தோல் போர்த்திக்கொண்டு புலிப்பாய்ச்சல் பாயுங்கணக்கில் ஸர்வதோஷாஸ்பதனாயிருந்து வைத்து தோஷங்கள் பிறர்க்கு தெரியாமல் ஸ்திரமான தர்மகவசம்போட்டு மறைத்துக்கொண்டு பஸ்சாத்தாபமுமில்லாமல் ஸர்வாபராதிகனாயிருக்கிறான் பாராய் என்று பரிஹாஸம் பண்ணவந்த பிராட்டிமுன்பாக பரிஹஸிக்கிறாய், ஆனாலும் உன்னுடைய அச்யுதத்வகுணத்துக்கு ப்ரச்யுதியாராமலிருக்கும்படி யென்னை ரக்ஷிக்க வேணுமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸ்திரேதி । (ஸ்திரதர்மகஞ்சுகஸ்தகிதம்) ஸ்திர = த்ருடமான, தர்மகஞ்சுக = தர்மமாகிற கவசத்தாலே, ஸ்தகிதம் = ஆச்சாதநம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற "அநந்யதர்மாந் பஹிர்த்ருஷ்டாந்" என்கிறபடியே பஹிர் தர்மாசரணை பண்ணி அதர்மத்தை ஆச்சாதநம் பண்ணியிருக்கிறேனென்று தாத்பர்யம் । (அதர்மவர்த்திநாம்) அதர்மத்தில்

ப்ராவண்யமுடையவர்களுக்குள்ளே (அஹம் ஸ்நேஹப்ரவ்ருத்தம்) அஹம் ப்ரதமஃ, ஸ்நேஹ = ப்ராவண்யம் ப்ரவ்ருத்தம் = அதிசயப்ராவண்யமுடையவர்களுக்குள்ளே ப்ரதமாவதாரணமாயிருக்கிறேனென்றபடி (அபராதவிஷயீகாரம்) உண்டாகாமலிருக்கிற ப்ரகாரத்தையுடைத்தான பாவங்களைப்பண்ணி அதிக்ரமங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரகாரமுமில்லாமலிருக்கிறேனென்றபடி (அம் ஞத்வபேக்ஷம்) ப்ராரம்பகாரம பண்ணவந்த பிராட்டிமுன்பாக (பரிஹஸஸி) பரிஹஸிக்கிற பிராட்டிமுன்பு "பரிஹஸஸி" என்று சொன்னதாலே உக்தரோஷங்கள் வாஸ்தவம், ஸ்ரீரோஷிதமன்றென்று கருத்து. லோகத்தில் ஸ்த்ரீகள் முன்பு திர்யக்பாக உபேக்ஷிக்கவும் ஹேதுஷிக்கவும் மாட்டார்கள் "பூசித்து நலகியுரைப்பர் தன் தேவியார்க்கே" என்று உபயம் வந்த வஞ்சகர்கள் முன்பாக ஸ்துதிப்பார்களென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். ॥எ௬॥

—

௭௭॥ ஜிதம்ஸஹாநுவ்ருத்திகம்

ஜிதம் ஹிருஷிகேச வக்ஷஸ்ஸ்தலேஹரி கஞ்ஜம் ।
காமோகாமம்யஸமோ
கமலாஞ்ச தஜ்ஜ பாணிபத்மம் ஜிஜ (தோஷா) தோ

ஷாயா ॥ ஜிதம்வத்ஸ்ய ப்ரத்யக்ஷிதத

ஸ்நிக்தேதே வக்ஷிவஸேஷ்வி கந்தம் ।
காமோரஞம் நஸகஷ:
காருண்யாஸ்வாரஸ்யமூர்த்தே ஹ்ருத்யம் [ஹ்ருதா ஹ] எகு

ப்ரார்த்தனா ॥ (ஜிதம்) "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ" ஜிதாநாம் "ஜிதவ்ருஷா" இதி ஜிகாரஸ்ய ஜிதத்வாதேஷம் (ஜிதம்) "ஜிதஜித ஜிதத்வாதேஹேதி" இதி திரிமாதேஹேதிகாஸக்திகம் ॥எகு॥

[illegible] ॥௭௯॥

பதம்.	உரை
हे अच्युत!	ஏ அச்சுதனே!
अस्मिन्	இந்த
देहे	தேஹத்தில்
एकदिवसे	ஒருநாளில்மாத்திரம்

க்ருதம்	செய்யபபட்ட
து³ரிதம்	பாபததை
ஶமிதும்	போக்கடிககிறதறகு
ஸகல: கால:	ஸாவகாலமும்
நாலம்	போராது
தவ	(ஆகையாலே) தேவரீருடைய
கருணாயா:	கிருபைககு
பூர்ணபாத்ரம்	பூரணபாததிரமாக
அயம்	இநத நான
அஸ்மி	ஆகிறேன.

பா ॥ இப்படி முனபு வரிஷவித்து பாவங்கள் நசித்தபினபு ரக்ஷிக்கிறோமென்று உதாஸீநராயிருநத ஸ்வாமிதனைப்பாாததுசசொல்லுகிறா இநத ஸம்ஸாரத்தில ஒரு தினததில நான பண்ணின பாபம காலததையுள்ளதனையும ஸஞ்சரித்தாலும் மாளாது, இபபடிப்பட்ட பாபததை அநாதிகாலநதொடங்கி இனறளவும க்ஷணேக்ஷணே பண்ணிககொணடுவருகிறேன். உனனுடைய க்ருபைக்கு என்னை பூர்ணபாத்ரமாக்கி ரக்ஷிககவேணுமென்கிறார் ஶமிதுமிதி। (ஹேஸ்வாமிந் அஸ்மிந்ஸம்ஸாரே) இந்த ஸம்ஸாரத்தில (ஏகஸ்மிந்திவஸே) ஒருதினத்திலும் (க்ருதம் து³ரிதம்) பண்ணபபட்ட பாபததை (ஶமிதும்) நிவ்ருத்தி செய்கைக்கு (ஸகலோऽபிகால:) ஸவகாலமும (நாலம்) ஸமர்த்தமன்று (அயமஹம்) இபபடிபபட்டநான (தவகருணாயா:) தேவரீருடைய க்ருபைக்கு (பூர்ணபாத்ரமஸ்மி) பூர்ணபாத்ரமாக ஆகிறேன நிஷ்பாபர்களான வ்யாஸாதிகளிடததில க்ருபைக்கு ப்ரயோஜநமில்லை, மஹாபாபியான வெனனிடத்திலன்றோ க்ருபையை யுபயோகப படுததவேண்டுவ தென்கிறேனென்று கருதது.

॥௭௬

ஃ-ரு॥ ஸவ்யாஜ தாஜ ஜ்ஞாநாணம்

ஃஹ தொஷாணம் விணத்தி கஷவி ஜணணா ।

தஹவி ஜதெ வாஜஃாணம்

ஸஹிஜம் ஶ்ரீணாண தெஹா ஹி ணஹா தொஜெவஸம் ॥எஎ॥

ஊாயா ॥ ஸவ்யாத தவ ஜ்ஞாநாநாம்

ஃஃ தொஷாணாஃவி நாஷ்த்தி கர்த்ராவி ஜணநா ।

தயாzவி ஜய: வ்யயஃாநாம்

கயிகம் ஶ்ரீநாநாம் ஹவதி நவமு உளவதும்ஶ்யம் ॥எஎ॥

வ்யா—வ ॥ (ஸத்யி) ‹‹தீஜாத்யீ›› தி ஸவஷ்தத்யஸ்யாத்யீத்ரா தெஶம: । (கஷ) ‹‹த்ரதஸிவகிதொஷ்க››ஜதிகாதெஶ ‹‹ஹிஷஹா ஷக››ஜதிஷாதெஶம: ॥ ॥எஎ॥

வ்யா ॥ நநா தயாzவி ஃஸ்கவ்யா தவ கிம்ஹவிஷ்யதி, ஸவெடு ஃதீயாஜ்ஞாணாஸம்ஸ்ஹிஹ-ருயாவி கஷொஷிவாரணெ ந ஸஃய-ராஹவெபா:, ஃஸஜ்ஞணவக கஷொஷாணாஃவ்யாநதெஜ்ஞ ஸஃவமதயா ஸஃவமாநாம் ஃஸஜ்ஞாணாநாம் கஷொஷாணாஷ கஷஃவி நாஶகநாஶ்யஹாவொ நஸம்ஹவதீதி கிஃத ஃஸ்கவ்யா வசகாகிதீஸநதொநு கஷொஷாநு நிவதாயதீதிவெக; வரவ ஹுஹு-ருதயாஷஞிஷ்ஜ்ஞாணாநாம் தெஹயநிவதாகுதெநகஸஹாவக தயா ஃதொஷாணாஃநதெஜ்ஞ ஸதாஶ்யாநாஃவி தெஹயாநாம் நிவதாககம் ஸாஹவதெஜ்வெதாஹ । ஸவ்யாதெதி । (தெஹ ஸவ்யாத ! தவ ஜ்ஞாணாநாம்) கஷ்ராணஜ்ஞாணாநாம் (ஃஃ தொஷாணாஃவி ஜணநா) ஸம்வ்யாநம் (கர்த்ராவி) தெஶகாதெஷ்வி (நாஷ்த்தி) உஹயெஷாஃவ்யவஷிஃதகெநு நதெத ஜணயிதாம் ஶ கஷாஜதிஹாவ:. (தயாzவி) உஹயெஷாஃஶகஷ்ஜணநகெzவி (வ்யயஃாநாம்) க்ஷாவாக்ஷாநாம் கஷஸகஷ்ராணஜ்ஞாணாநாம் (ஜய:) விஜய: [ஹவதி] ஸஃஸம்வ்யாகதெzவி ஃதொஷாநு கஷஸஜ்ஞா வவ விஜயதெஜதிஹாவ:. தத கொதெஹதாஷிதஶ்யாஶம்காயா ஃயராஜம் நவ்யஸ்யதி । கயிகஜிதி । (கயிகம் ஶ்ரீநாநாம்) ஸதிஶ

யேந ப்ரவணாநாம் (ஷட்பத்ர்யம் நஹவதிவஶ) «நயயாந: ப தத்யம், நாஸ்தி ஸந்தோஷஸௌக்யாதபி ஶ்ரேயம் ஸம்பத்தி» இத்யாதிந்யாயேநாத்யந்தவிநீதாநாம் தேஷாம் நகாத்ர ஸ்வப்ரபஜய இதி பாவ: அத்ராஹ கணதிர்ஸ்ய: «பதீயஸாஹியத்தோ உ பத்ரஶ்ஶ்யத்ராநப்ரணத: ஸம்வதஸம்பந்தநாதிஸேஷ”இதி யதா, (அதிகம்) ராஜ்ஞ (ஶ்ரீநாதம்) ராஜாவமத்யாநாதிதத்யர்த:. அயவா, (அதிகம்) உத்கேஷு, ரக்ஷணஸம்பந்தஜதத்யர்த: «கோ பஹூணி ஸஹீராதயஸ்தேகேஷ்ஷ ஹாஸரே । காஸே ஶ ஶ்யளவத்ரணி ச பதத்ரணிச பாயீர்வ”இதி ஸேதி நீ அயவா (அதிகம்) ஜஜே (ஶ்ரீநாதம்) அவமாநதாம் (உபப்ருத்யம் நஹவதிவஶ) «ஸத்யா பஶகரம் த்ரணி வாரிவாரிசரம் பப:” இதி ஜஶஸம்பயாதஷ்ள பத்ர்யம் நஸம்ஹவதீதிபாவ:. (அதிகா) பஹூணி (ஶ்ரீநாதம்) ஸ்திதாநாம் குணாநாமிதி பரிஹார: கே அதிகஜிதிவிஶ ஹ: விஹ்ஸத்யஸ்யே அவ்யீஹாவ:. «கம்பஹூ வம் பஹே”தி ஶ்ருதே: «அதிகம்ஶ்ரிதாநாமி”தி பாஸே உ ப்ருஶ்யதே, (அதிகம்) ப்ரபஞ்சம், ஸவப்ரகாரேணாவ்யஹ்யயிகம், பரராஷோத்தஜீதி பரிஹாராயர்த: «நிரவாயிகதிரே உ ர ஶ ஹ ஸம் கோவோ ஜநீஷிணா”மிதிந்யாயேந நிரவாயிகநிரேஶ்ஶாக ஶ்ருஶ்ரிதாநாமித்யர்த:. பருவத்வாராபேக்ஷயா அயலேவ ஸாயீயாநிதி ப்ரதீயதே ॥ ॥௭௭॥

பதம். உரை.

ஹேஅச்யுத	ஏ அச்சுதனே!
தவ	தேவரீருடைய
குணாநாம்	குணங்களுக்கும்
மம	அடியேனுடைய
தோஷாணாமபி	தோஷங்களுக்கும்
கணநா	எண்ணுகிறதானது
க்வாபி	எவ்விடத்திலும

நாஸ்தி	இல்லை
ததாபி	அப்படியிருந்தாலும்
ப்ரதமாநாம்	முதலில்சொல்லப்பட்டகுணங்களுக்கு
ஜய:	ஜயம்வருகிறது
அதிகம்	மிகவும
பீதாநாம்	பயத்தையடைந்தவர்களுக்கு
தௌர்பல்யம்	பலமில்லாமலிருக்கையானது
நவா	இல்லையன்றோ (இல்லை)

அவ॥ கல்பகோடிகாலம் அநுபவித்தாலும் மாளாத இப்படிப்பட்ட தோஷங்களை ஆராலே நிவர்த்திக்கமுடியுமென்ன; அஸங்க்யாதகுணங்களாலே முடியுமென்னில்; குணங்களுக்கு அஸங்க்யாதகம்போலே உம்முடைய தோஷங்களும் அஸங்க்யாதமன்றோ; தாரதம்யத்தில் ஜயாபஜயமில்லையென்னில்; தேவரீருடைய குணங்கள்போலே என்னுடைய தோஷங்கள் அஸங்க்யாதங்களானாலும் யுத்தகாலத்தில் குணங்களுக்கே விஜயமுண்டாகிறது, எத்தாலேயென்னில்; தோஷங்கள் குணங்கள் முன்பு நிற்கமாட்டாமல் இருந்தவிடந்தெரியாமல் லயித்துப்போகையாலே தோஷங்களுக்கு ஸத்ருசம் தௌர்பல்யமுண்டென்று நிஶ்சயிக்கவேண்டாவோவென்கிறார். ஸங்க்யேதி। (ஹேஸத்ருத் தவ குணாநாம்) தேவரீருடைய குணங்களுக்கும (மம தோஷாணாமபி) என்னுடைய தோஷங்களுக்கும் (கணநா) எண்ணிக்கையானது (க்வசித் நாஸ்தி) ஒருவிடத்திலுமில்லை. (ததாபி) ஆனாலும் (ப்ரதமாநாம்) முதலாவதான குணங்களுக்கு (விஜய:) ஜயமுண்டாகிறது. (பீதாநாம்) பயத்தையடைந்தவர்களுக்கு (அதிகம்) மிகவும் (தௌர்பல்யம்) தௌர்பல்யமானது (பவதி நவா) உண்டாகவில்லையோ? இதுகாண், குணங்களைக் கேட்டமாத்ரத்திலே தோஷங்கள் "சும்மனெதேகைவிட்டோடித்தூறுகள் பாய்ந்தனவே" என்றுதூறுபாய்ந்துபோகிறதுகளென்று கருத்து. ॥

𑌮𑍂॥ 𑌰𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌵𑌆
𑌤𑌾 (𑌵𑌾) [illegible] ।
𑌦𑌿𑌟𑍍𑌠𑌣𑍍𑌣𑌵𑌿 𑌦𑌰𑌿𑌸𑌅𑌣𑌂
[illegible] ॥ ॥௭௮॥

𑌛𑌾𑌯𑌾 ॥ 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾
* [illegible] ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌪𑌿 [illegible]
[illegible] ॥ ॥௭௮॥

[illegible] ॥ [illegible] “[illegible]” 𑌇𑌤𑌿 [illegible] । “[illegible]” [illegible] (𑌦𑌰𑌿𑌸) “𑌦𑍃𑌶𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾” 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌵𑌕𑌾𑌰𑌤𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌪𑍇 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ ॥௭௮॥

[illegible] ॥ 𑌨𑌨𑍁 [illegible] 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌃, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌕𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 । (𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 [illegible] 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌂) 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌂, 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃

* [illegible] 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 *

ராத்ரிந்திவஸம் அஹ: (க்ருத்யமாநாநி) க்ருத்யமாநாநி = [illegible] ஸம்பாதிதாநி, [illegible] ஸம்பாதிதாநி. [illegible], [illegible] (ஆயுர்த்3ருமஶகலாநி) ஆயுரேவ த்3ருமா: = வ்ருக்ஷா:, தேஷாம் ஶகலாநி (த்3ருஷ்ட்வாபி) [illegible] த்3ருஷ்ட்வாபி த்3ருப்தமநஸம் [illegible] இதா3நீமபி பா3லம் [illegible] மாம் அவஹித: ரக்ஷ [illegible] (ஹே அச்யுத) [illegible] ஸஹிதாஸஹிதஸம்ஸா [illegible] பா3லம் [illegible] (மாம் அவஹித: ரக்ஷ) [illegible] பா3லம் [illegible] ॥௭௮॥

பதம். உரை.

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே
ராத்ரிந்திவஸம்	இராப்பகலாக
க்ருத்யமாநாநி	கண்டிக்கப்பட்டுவிழாநின்ற
ஆயுர்த்3ருமஶகலாநி	ஆயுஸ்ஸாகிறவிருக்ஷத்தினுடைய துணுக்குகளை
த்3ருஷ்ட்வாபி	பார்த்தும்
த்3ருப்தமநஸம்	மதித்தமனஸ்ஸையுடைய
இதா3நீமபி	இப்பொழுதும்
பா3லம்	பாலனை
மாம்	என்னை
அவஹித:	அவதானத்தோடு கூடினவனாய்
ரக்ஷ	பரிக்கவேணும்

உ—வ்யா ॥ "வேதநூற்பிராயநூறுமனிசர்தாம்புகுவரேலும் பாதியுமுறங்கிப்போகு" மெனகிறபடியே ஸம்ஸாரமாகிற வ்ருக்ஷம் ராத்ரியென்றும் பகலென்றும் வெட்டிக்கப்பட்டு ஸம்வத்ஸரமாய்வி ழுந்துபோனதுகளைப் பார்த்தும் ப்ராணிகள்போலே ஜ்ஞாநமில்லா மலும் த்ருஷ்ணையுமிருக்கிற என்னை தேவரீர் காருண்யத்துடனேயிரு ந்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார் ராத்ரி இதி ॥ (ஹேஸர்வஜ்ஞ! ராத்ரிந்திவம்) இராப்பகலாக (த்ருடிதபதநாநி) வம்சிக்கப்ப டும் விழாநின்றுமிருக்கிற (ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷஸம்பந்தி) ஸம்ஸாரமாகிற வ்ருக்ஷத்தினுடைய வம்சங்களை (த்ருஷ்ட்வாபி) பார்த்தும் த்ருஷ்ண ஶதம்) ஸ்திரயிலலாமல வ்ருத்தத ஸ்ப்ருஹயதனையுடைததான (உ பாதீதேஷு ப்ராணிஷு) இவ்வளவு பக்ஷாவென்றும ப்ராணிகளைப போலே ஜ்ஞாநமிலலாதவென்னை (மாம் ஸர்வஜ்ஞ) தேவரீர ஸஜ்ஞா தமில்லாதவனுக்க கொண்டு (ரக்ஷ) ரக்ஷிக்கவேணும். தேவரீரு கருக்கொளுசம ஸந்தாநமிருந்தால் இந்த ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷமும் போய் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியையடைந்துவிடுமென்றபடி. ஆகையாலே உன க்கே என்னை ஸ்வமாக எழுதிக்கொள்ளென்றபடி ॥ ॥எஅ॥

உ-கு॥ ஶீலாதஸம்கதிஶ்ரியே
தேஹே ஸ்மரஸ்ஸ்வரத்ருஷ்ட்ய ஸரீரத்ந ।
கா(ஸ்த்ர)ணஸ்ய ணஸ்யது தஸ்ய
காருண்யஸேவிதோஹாரவணஷ்ணம் ॥ ॥எகூ॥

மாயா ॥ நிஶாவஸானநீதயே
தேஹே ஸ்மரஸஶ்ரவ்ருத்ஸ்வத்ருக்ஷே ।
காநாவஸி நதஸந்தோஷம்
காருண்யநேவஶ்ரீயவநதந்த்ருஷ்ணம் ॥ ॥எகூ॥

வ்யா—வ்ய ॥ (ஶீலாஸ) "ஶேஷா"ஸ்மிதி ஶேஷாவஸந்நம் "ஸ்வஶேஷஶே"திவ்ரஷம் "ஶேஷஷ்ருஷே"தத்வாஜிநா வஶே

வத்ஸஸ்ய தீர்த்தம். (ஸங்கல்பே) "யோஜநீயா நீயோத்ஸ்ரீயக்ரு தேஷ்வி"தி யஸ்ய ஜநிதப்ரஷேஶ்ரீகோக்ஷஜஸ்ய த்விகம் (ஜாணஷி) "ஜாணோணேஜ்ஞ"இதி ஜ்ஞாயாவதாஜ்யாணாதெஶ:. க ந்ருத்வஸ்யம் வஷிவஸ்யவஸ் த ஷவ்யம் ॥ ॥எகூ॥

வ்யா ॥ நந்தத்ருஶேஷஹெ ஷிரகாஜாவஸ்தாநபெகூஷிதவி தேக்ரதஷநாதம் "நஹி ப்ரமாணம் ஜீவாநாமுத்தரக்ஷணஜீவநே, ஷேஹெவெஷவ்ஶீ கிமாது ஜிஜ்வெஷா ஹவிதா நரகெஜவஷி ஸ:"இ த்யாஷிகம் விஶ்ருஶதஸ்ய கயமிஹம் ஸம்ஹாவ்யதெ இதிநஶக்கநீயம், மம ஶரீரவிஷயிணீஷ்ருஶத்ருஷ்ணாம் ஸாக்ஷாஸ்கவதஸ்ய நெ யஜாஶங்காயாக்தெத்ராஹ । கிஸ்வாஸெகி । (ஹெநதஸத்ய! க்ஷா கிஸ்வாஸஶங்கநீயெ) கிஸ்வாஸெந ஶாங்கநீயெ, உவயமேஷாரி கிஸ்வாஸாஹாராஷ்விணாவ கிஷ்ரதிவா நவெதி ஷீதியோமெஶ்ய, ஸ ஷெத்ஹயோமெவ்வா, யஷா, ஶங்கநீயகிஸ்வாஸஇத்யர்த்த:. கிஸ்வாஸ ஶங்கநீய:, வ திக்ஷணாவதிஷ்ரதிவா நவெதி ஸம்ஶயயோ ஶ்ய: யஷிநுதாதஷ்ருஶெ. "ஞஹிதாஷ்ராதிகாஷ்ரதிவாத:. கத வ்வ (வடஷாஜவஷ்ஷபிநூஷத்ருக்ஷ) வடஷம்= ஷமி:, "வ டஷம் ஷமி"ரிதர்ர:. தஸ்ய கஜ:= கஜ ஹாஶ:, தஸ்ய ஷஷி ஷபிநூ:, தஷ்ஶோஜஷபிநூரித்யர்த்த:, தஸ்ய ஷத்ருக்ஷ வடஷாஜாத்ரதநாநூஷஜஷபிநூஷ தஷ்ரக்ஷணா நவஷாயி நீதர்த்த:. ததாஷி (ஜாஸ்காரணெ) ஜாஷி= வ்ருஷதாஷவ ஷாதி, காரணாதி= இந்த்ரியாணி யஸ்ய தஷிநு, ஷாநெந்த்ரியெ ஜஷீத்யர்த்த:. (ஷெஹெ) வஷதாதஶ்ரஶரீரெ (தீவஸ்யளவந த்ரணம்) தீவம் ஷிரகாஜாநவத்தம் யஷ்யளவநம், தஸ்ய த்ருஷ்ணாம்= ஞஶாம் (ஜாநாஷி) வ திகிஸ்வாஸம் வ யாணோநூவதயா கஷ்யெ ததாஷி ஷாநெந்த்ரியெ ஷெஹெ ஷ்யயளவ நவெக்ஷதெஜயதி கவஷிஜாநாஷீதிஹாவ:॥ ॥எகூ॥

பதம்.	உரை.
ஹெநதஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே!
{ கிஸ்வாஸ ஶங்கநீயெ	முச்சுக்காற்றுலே ஸம்சயப்படத்தக்கதான

{ படஒஷஇ	துணி நுனியிலிருக்கிற
ஸலிலபிந்து	ஜலத்திவலைக்கு
ஸத்ருசே	ஸமானமான
தேஹே	தேஹமானது
ஜராக்ராந்தேபி	கிழத்தனமடைந்த இந்த்ரியங்களை யுடைத்தாயிருந்தாலும்
நித்யயௌவநத்ருஷ்ணாம்	நித்யமானயௌவநத்திலாசையை
த்வம்	ஸர்வஜ்ஞனான நீர
ஜாநாஸி	அறிவாய்

உ—வ்யா ॥ உமக்கு அவேக்ஷிதமின்னதெனறறிந்தாலன்றோ நான் செயயலாவதென்னில், என்னுடைய சரீரமுமிந்த்ரியமும் அசக்தம் ஜீர்ணமானபின்பும நித்யயௌவநத்தில் த்ருஷ்ணையி ருக்கிறதென்பதை நீயே யறிவாய, நான் சொலலவேணுமோவெ ன்கிறார் யயாதிஸோமாராஜா வ்ருத்தனாய்ப்போயும் விஷயாநுபவாபேக்ஷையாலே யௌவநத்தை வேண்டினாப்போலே, நான் வ்ருத்தனாய்ப்போயும் யௌவநத்தில த்ருஷ்ணைவிடவில்லையென்று சொனனத்தாலே அசக்தம் விஷயவைராக்யம் விடவில்லையென்று அயோக்யதையை வெளியிடுகையிலே தாத்பர்யமிருப்பதுடன ஜோக்ஷமையில எனனும பதினாறு வயஸ்ஸாகவிருக்குமபடியான நித்யயௌவநத்ருஷ்ணையிருக்கிறதெனறுஞ் சொல்லிததாயிற்று அநந்யாவஸ்தத்தில, இப்போது யுவதியான நான் வநதுனனை அநுபவிக்க வேணுமெனறு ஆசைப்படுகிறரோத மன்றிக்கே நித்யயுவதியாக விருநதுகொண்டு அநுபவிக்க வாசைப்படுகிறு ளென்று கருதது (ஹேநந்தஸத்ய' நிஸ்வாஸசம்சநீயே) மூசசுக்காற்றாலே சம்கிககத்தக்கதான, இநத சரீரம ஒரு வ்யாவாரத்துக்கும் க்ஷமமில்லாமல நிச்சேஷ்டமாயிருப்பதைப்பாரத்தால் ஸ்தாணுவென்று சொலலலாம, நிஸ்வாஸமிருபபதைக்கண்டு தேஹமென்று சம்கிக்கலாமென்றபடி (படஒஷஸலிலபிந்து ஸத்ருசே) படஒஷ= கூரை நுனியினுடைய, ஸலிலபிந்து

ஜலபிந்துவுக்கு, ஸத்ருக்ஷ = ஸமானமான. இறைவானத்தில் சொட்டுகிற பிந்துவைப்போலே, க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்வரூபமாயிருக்கிற தென்றபடி. (தேஹ) சரீரமானது (ஜரக்ரமேண) [ஸத்யபி] ஜீர்ணமான இந்த்ரியங்களையுடைத்தானபோதிலும் (தீவ்யமாந வந்த்ரூணாம்) நித்யஸேவநத்திலாசையை (க்வம்) ஸமுஜ்ஜுனை நீர் (ஜாநாஸி) அறிவாய் அந்யாபதேசத்தில், நித்யாவர்த்தி யாகவிருக்கவேணு மென்கிறுளென்று தாத்பர்யம். "ஜாநாஸி" என்று சொன்னத்தாலே இதை நீர் அறியமாட்டீரோ, நான் வாயைவிட்டுச்சொல்லவேணுமோ, என்று வ்யஞ்ஜனையை ஸூசிப்பி த்தபடி. ஸ்வாபதேசத்தில், இப்படி க்ஷேத்ரஜ்ஞம் நிஹீநனான நான் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை யாசைபபடுகை லஜ்ஜாவஹமாயிருக்கிற தென்றபடி. ॥ ॥௭௯॥

ச்லோ॥ கர்ணிகர்ணிகாஸ்வம்

தி (தா)ஜ்ஞகர்ணிகஸா ம்வி பரிஜனமஜம் ।

ஜகர்ணிகஸஹாவவிதிகம்

ஹாஸம் தாஸாணஸ்ய ணஹா தாஹஜாத்ம் ॥௮௦॥

வ்யா॥ கஜ்ஞாதநிஜகதுவ்ரம்

யத்ருஷ்டா(திஜாத)ஜ்ஞாதேஷாகாலிவ திகமுஜதிம் ।

ஜதிநிஜஸ்வஸ்வாவ வீக்ஷிதம்

ஹாதாம்தாஸாநாம் ஸத்ரநவமா தவயாக்தம் ॥௮௦॥

ப்ர—ப்ர॥ யத்ருஷ்டாயெ "தாஜதெ"தி நிவாதஃ (விதிகம்) "ஹஸீரஜதி" தீகாரஸ்ரஜகம் "அப்ஜாநாஜ" தி பஸ்ரமகம். ॥ ॥௮௦॥

வ்யா॥ நநு வொஷிதாவயாநாம் நஜ்ஞாநயாகம் ரக்ஷணீயஃ; ஜ்ஞாகாவஜ்ஞாநம் ஸம்ஸவதி, நஹிஸகமக தத்வ்விஷயஜ்ஞாநம் ஜாஸ்திசெகஃ; ஜ்ஞாதாம்சஜநாதிஷு

रात्रिन्दिवसन्धिषु सः (त्रुटितपतन्ति) त्रुटिताः = अहोरात्रावच्छेदेन खण्डिताः, परशुना प्रकृतिना खण्डिता इव. अतएव पतन्ति = प्रतिदिनमपक्षीयमाणानि, आयुर्वृक्षखण्डानि (आयुर्वृक्षखण्डानि) आयुरेव वृक्षः = वृक्षः, तस्य खण्डानि (दृष्ट्वापि) अहोरात्रैश्छिन्नमायुः क्षणलवादिव्याजेन प्रतिदिनं क्षयं प्राप्तमायुः प्राप्य दृष्ट्वापि कृत्वा (दृढमनसं) विषयव्यसनपरायत्तं जीवनोपायोपार्जने निरन्तरप्रयत्नपरायणमपि तिष्ठन्तं (इदानीमपि बालं) स्वहिताहितसंवादनक्षमतायामपि बालवत् प्रवृत्तिसन्धितानि कल्याणप्राप्त्युपायविमुखतया अज्ञानं विद्यमानं (मां सावधानः रक्ष) «अच्युतावधानेन सततं प्राणिनां रक्षणम्» इति आयुः प्रतिदिनं नश्वराणि आयुर्वृक्षखण्डानि स्वसंसारतमोनिवर्तनाय सावधानं मां रक्ष इति संप्रार्थनायां प्रवृत्तवानिति सूचितम् इति भावः ॥ ॥௯௮॥

பதம்.	உரை.
हे अच्युत	ஏ அச்சுதனே
रात्रिन्दिवसम्	இராப்பகலாக
त्रुटितपतन्ति	கண்டிக்கப்பட்டுவிழாநின்ற
आयुर्वृक्षखण्डानि	ஆயுஸ்ஸாகிற விருக்ஷத்தினுடைய துணுக்குகளை
दृष्ट्वापि	பார்த்தும்
दृढमनसम्	மதித்தமநஸ்ஸையுடைய
इदानीमपि	இப்பொழுதும்
बालम्	பாலனை
माम्	என்னை
सावधानः	அவதானத்தோடு கூடினவனாய்
रक्ष	பரிக்கவேணும்.

இதி	இந்தப்ரகாரம்
நிஜஸ்வபாவ வ்ரீடிதம்	தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தினாலே வெட்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
மாம்	என்னை
ஹாதும்	விடுகைக்கு
தவ	மஹாதயாளுவான தேவரீருக்கு
நயுக்தமேவ	யுக்தமன்று.

அவ॥ கர்த்தவ்யமின்னதென்று தெரியாமலும் யத்ருச்சயா தெரிந்தாலும் அதைச்செய்யாமல் வ்யதிக்ரமாசரணம் பண்ணிக்கொண்டும் இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவமிருப்பதாலே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று வேண்டுகையே லஜ்ஜாவஹமாயிருக்கிறது ஆனாலும் தேவரீருக்கு என்னைக்கைவிடுகை உசிதமன்றென்கிறார் । அஜ்ஞாதேதி । (அஜ்ஞாதநிஜகர்த்தவ்யம்) அஜ்ஞாத = அறியப்படாமலிருக்கிற, நிஜ = தன்னுடைய, கர்த்தவ்யம் = கர்த்தவ்யவ்யாபாரத்தையுடைத்தான, (யத்ருச்சயா) தெய்வாத், தற்செயலாக (ஜ்ஞாதேஷு) அறிந்த அம்சங்களிலும் (வ்யதிக்ரமமாசரந்தம்) வ்யதிக்ரமாசரணம் பண்ணுகிறவனாயுமிருக்கிற (இதி) இப்படிப்பட்டதான (நிஜஸ்வபாவவ்ரீடிதம்) என்னுடைய ஸ்வபாவத்தாலே லஜ்ஜைப்படுகிற (மாம்) என்னை, அநர்த்தக்ரமாசரணமில்லாத்துடன் வ்யதிக்ரமாசரணமும் பண்ணும்படியான ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு ரக்ஷிக்கவேணுமென்று சொல்லவுங்கூட லஜ்ஜையாலே தலைகுனிந்தவென்னையென்றபடி. (ஹாதும்) பரித்யாகம் பண்ணுகைக்கு (தவ) தயாளுவான தேவரீருக்கு (நயுக்தம்) யுக்தமன்று. ॥௮௰॥

அவ॥ கோऽஹம் கிம் கரணீயம்
பரிஹரணீயம் கிமிதி ஜாநாஸி ஸர்வம் ।
தீநமஸிஶ த்வம் ஹிதம் தத்
திஶ ஸௌம்ய காருண்யஸ்வநிஶ்சிதம் ॥௮௧॥

ஹாயா ॥ கோஹம் கிங்கரணீயம்

பரிஹரணீயமபி கிமிதிஜாநாமி ஸர்வம் ।

ஶக்த்யாஷ்ரிய தவிதம்ஸ்ஸ

த்ரிபதேஶ்வர ஸம்ரக்ஷ் நிஜஸம்ப்ரதாயநிஷ்டம் ॥அக॥

பதா—ப ॥ (கரணீஜம், ஹரணீஜம்) "பொஜதீயாநீ

யெ"த்யாதிநா யஸ்ஜரார்ஷேபெ "ரிகோதிக்ஷி"திரிதஃ

ஜஸ்ஷிக்வம் । (தீரவி) "பகெஷ்தீரவாரவயா"இதி பசஷ

பக்தாவித்யஸ்த்தீரார்ஷெபஃ ॥ ॥அக॥

வ்யா ॥ நந ஹாதம் நயக்ஷிதத்வம்ஸதத்வஸ்,

தயாவி க்வஸ்வரப்ரஜாநதொ ஸ்ஸ தஸ்கம் யஜர்தஜதி

பெஸ், ஜாநாமெஷ்வஸ்வம், கதொநஹாதவெயம் ஜநஜ

த்ராஹ । கஜதி । (ஹெதிஜபெஶ்ர' க்வம், கஹம்கஃ) கீஜ்ஞம

ஷ்ஹாவஃ, தெஹெஷியாதி விஜக்ஷணஷ்ரவஃ, ஷெதாநிஷ்த

பெஷஸ்தஜதி ஜாநாமெவெதிஹாவஃ. ஸவஸாத்ரதாவி

யொஜ்யம் (கிம்) கஜ (கரணீயம்) கதஜமயொம்யம், நித்யெந

ஶித்திகாஷிஸர்வதிஹாவஃ (கிம்) கிம்கஜ (பரிஹரணீயம்) பரி

ஹதமயொம்யம், கஸதவநாத்யஜஃ, (இதி ஸர்வம்

ஜாநாவி) ஸம் ஸ்யாகதஜவ்யாகதஜவ்யாநி ஸர்வாணி கஜாணி

வி ஸர்வகாரம் ஜாநாவீதிஹாவஃ (தஸ) தஷ்ஸ (ஸஸஹிதம்)

கதஜம் (பக்தாஷி) ஸநாநகஜம்ம் கதஜம் பக்தாஹவவீ

த்யஜஃ. கதஃ (நிஜஸம்ப்ரதாயநிஷ்டம்) "ஸகஜெவஸவஸா

ய தவாவீதிவ யாவதெ । கஹயம் ஸர்வஹதெஹெஜாஷாஸ்ஷ

தஜதம்ஸெ"தி ஷ்ஸம்ப்ரதாயநிஹிதம் (ஜ்ரக்ஷ்) யாஷஜம

ஷ்ராஷ பொவாzயம் பரிபாலக்ஷணீயஸவந ஹாதவஜதி

ஸாவஃ. யஆஃ கஏ உபாயாநஷ்டாநஸெஜா ஸஜம் கெநஷீயெ

கெதி தஷநஷ்டாநநிபஜஸஷ்ஸ, தஹிதஸ்ஷயெஷநிபஜா

ஹம் ஸஸ்ஷரவெ தஷநமணொவாய । தஸபதிஷாஸகா

நாம ஸர்வஜெஜ்ஞந ஸர்வஶக்தந க்வெயெவ ஸஸ்ஸகீஜ்ஞாத

கார்ய: நிவேத்யம் ஶக்யஸ்வார்த்த ஸ்ரஷ்டா । கஶ்சித் । அஹமிதி ஜாநாஸி ஸர்வஜ்ஞத்வாத், அதஏவ ஸ்வாகாரக ஜிஜ்ஞாஸாதிஸ்வரூப ஸ்வபாவஸ்வரூபம் தத்ஸ்வ விஷயகாதிகம் ஸர்வம் ஜாநாஸீத்யர்த்த: ஜீவாத்மஸ்வரூபம் ஸ்வேஷ்டமேகரஸம், தத்ஸந்தாநேவ ஸ்வபாவஸ்ய ஸ்ஹ்ருத்வ வத்ஸ்வரூபம், தத்ஸ்வ விஷயகம் ஸர்வஸ்ருஷ்ட்ஜ்ஞாத்வா நாயம்வஶீகார்யமிதி ஸர்வஸ்வரூபமிதி ஸர்வம்ஸர்வஜ்ஞ ஜாநாஸீத்யர்த்த:. ஶக்தோஸீதி । ஸர்வஜ்ஞத்வாய நிவேத்யம் ஶக்தஶ்சாஸீத்யர்த்த: தத்தும் ஸ்வேச்சயா (நிஜஹ்ருதயநிக்ஷிப்தம்) ஸ்வயமேவாநுஸந்தாநதயா ஸ்வாபிப்ராயவிஷயமேவம், தத்தும் ஸ்வகார்யேஷு திஸம்பந்த: (தத்தும்) ஹ்ருத்வ வத்ஸ்த்ருஷ்டஸ்வரூபமித்யர்த்த: ॥ ॥௮௧॥

பதம்	உரை
ஹேத்ரிதஶேஶ்வர!	ஏ தேவநாயகனே!
அஹம்	நான
க:	எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவன்
கிம்	எவை
கரணீயம்	பண்ணவேண்டியவை
பரிஹரணீயம்	பரிஹரிக்கவேண்டியவையும்
கிமிதி	என்னவென்றும்
ஸர்வம்ஜாநாஸி	எல்லாவற்றையும அறிகிறாய
ஶக்தோஸிச	அதைப்பண்ணுகிறதற்கு சக்தியுடையவனுமிருக்கிறாய
நிஜஹ்ருதய நிக்ஷிப்தம்	தேவரீருடைய மனஸ்ஸில் திருவுள்ளமபற்றியிருக்கிற
தத்ஹிதம்	அந்த ஹிதத்தை
மயி	என்விஷயத்தில
குருஷ்வ	செய்யவேணும.

ம__வ்யா ॥ அடியேனிப்படிப்பட்டவனென்றும் என்னாலே க்ருத்யமின்னதென்றும் பரிஹரணீயமின்னதென்றும் நீ அறிவாயல்லது நானறியேன், பரிஹரணீயத்தைத் தவிர்த்து ஹிதமான க்ருத்யத்தைச் செய்துவிக்கவும் தேவரீருக்கு ஶக்தியுமுண்டு, எப்படிச்செய்துவிக்கிறாயோ, திருவுள்ளமானபடி செய்தருளென்கிறார் । கோஹமிதி । (கோஹம்) நான் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனோ பாஷாணகல்பனோ அறியேன், ஶரீரமே ஆத்மாவோ இந்த்ரியமே ஆத்மாவோ அறியேன், மயேதத்ப்ரஸஹ்யாயம் (மயாகரணீயம் கிம்) என்னாலே க்ருத்யமின்னது (பரிஹரணீயமபி கிம்) என்னாலே பரித்யாஜ்யமின்னதென்பதும் (தத்ஸர்வம் ஜாநாஸி) நீ அறிவீர், நானறியேனென்றபடி. (தத்திதம்) அப்படிப்பட்ட ஹிதத்தை, பரமஹிதத்தை யென்றபடி (ஶக்நோஷி) காரயிதும் ப்ரஸஹ்யாயம் என்னைக்கொண்டு பண்ணிவிக்கவும்ஶக்தியுமுண்டு. (மம) என்னுடைய விஷயத்தில (நிஜஹ்ருதயநிக்ஷிப்தம்) திருவுள்ளத்திலிருப்பதை (குருஷ்வ) செய்தருள். யத்வா; (கோऽஹம்) நான் எப்படிப்பட்டவன், தேவரீருக்கு ஸ்வமாயும் ஶேஷபூதனாயுமிருக்கப்பட்டவனன்றோ, ஸ்வயேதத்ப்ரஸஹ்யாயம் (ஸ்வயா க்ஷரணீயம் கிம் பரிஹரணீயமிதி ஜாநாஸி ஸர்வம்) ஶேஷபூதனிடத்தில இந்த கார்யத்தை தவிர்த்து இந்த கார்யஞ் செய்தால் அவனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதென்பதையும் நீஅறிவாய். காரயிதும் ப்ரஸஹ்யாயம் (காரயிதுமபி ஶக்நோஷி) திருவுள்ளமான படிசெய்தருள். யத்வா; (கோऽஹம்) நான் எப்படிப்பட்டவன், கருவிலே திருவுடையனைக்கொண்டு பிராட்டி பரிஹ்ருஹமாயன்றோவிருப்பது, இதை நீயுமறிவாய், பிராட்டி பரிக்ருஹீத வஸ்துவில் எதைத்தவிர்த்து எதைச்செய்தால் பிராட்டிக்கு ஸந்தோஷமாயிருக்குமென்பதையுமறிவாய், காரயிதுமபிஶக்தியுமுண்டு, திருவுள்ளமானபடி செய்தருள். பிராட்டி தனக்கு அபிமதத்தை நீ செய்தால் "கர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே" என்று உன்னை ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொள்வள் அநபிமதத்தைச்செய்தால் "கிம் த்வாமந்யத வைதேஹ:" என்றுன்னை நிந்திப்பாள், திருவுள்ளமான

படிசெய்தருள். யதா, (கோஹம்) நானெப்படிப்பட்டவன், ஆசா யபூவஸிஷ்டதீதவஸ்த்வன்றோ, இப்படிப்பட்ட வென்னை வஸிஷ்டஹிக்கலாமோ வஸிஹஸிக்கலாமோவென்பதை ஶக்திரானன நீயே யோஜித்துக்கொண்டு திருவுள்ளமானபடி செய்தருள். ஆசாயபூவஸிஷ்டஹீதவஸ்த்வை தர்ஶநம் பண்ணினால் வரஹோஷவதர்களான ஆசாயபூர்கள் உன்னைபுபெக்ஷிப்பார்கள், அவர்கள் உபெக்ஷித்தால் நீ படுகிறபாடெல்லாம் கதிவிஷக்ஷணங்கிடீர், வரஹோஷவதரான நம்மாழ்வார் மின்னிடைமடவாரில் உன்னை உபெக்ஷிகக அப்போது நீ பட்டபாடெல்லாம் தீர திருவுள்ளமானபடி செய்தருள். யதா, (கோஹம்) நான் எப்படிப்பட்டவன், கதிஜ்ஞன்றோ, கதிஜ்ஞனான வென்னிடத்தில் "ஹஜஸ்வ" என்கிறதைத் தவிர்த்து "ஶோசஸ்வ:" என்னவேண்டாவோ, உனக்கே ஹரமாக வேறிட்டுக்கொள்ள ஶக்திதானில்லையோ, திருவுள்ளமானபடி செயதருள். என் தலையில் ஹரத்தைச்சுமற்றினால் சுமக்கமாட்டாமல் கயோமதியில் விழுந்து விடுவேன் கந்ராவதேஶத்தில், (கோஹம்) நான் ஆர் "கநந்ராவணாஹம் ஹாஸ்ரோண ஜ்ஞாயயா" என்கிறபடியே கநைந்யாக விருப்பவளன்றோ, "பௌஷபூஷஜவரோஸா வஸ்ரஹேத்ராஷாதஷிதவஸி" என்றென்னை வஸிதர்ஶம் பண்ணலாமோ, "ஜஸாநத்ராவிவொஜ தன"என்று ப்ராணன் என்னிடத்தில் நில்லாதென்று கருத்து. ॥

ரகுவர யதபூஸ்த்வம் தாத்ருஶோ
ப்ரணத இதி தயாளுர் யச்ச சைத்யஸ்ய க்ருஷ்ண ।
ப்ரதிபவமபராத்து
ர்முக்த ஸாயுஜ்யதோபூர் வத கிமபதமாகஸ்தஸ்ய தேஸ்தி க்ஷமாயா ॥ ஜடாநீதிவர்யவ்யம்
ஶரணஹ்ருஷீகேஶாத்யாராவாத்ர கஜவ பரவஶ: ।
தவ ப்ராவி ஶஶத்ருஶௌஶ்வ
த்ரிஷ்வி கூரணேஷா ஹவ ஸாவஸங்கல: ॥௮௨॥

[illegible] ॥ ௮௨ ॥

[illegible] ॥ ௮௨ ॥

பதம்	உரை
हे त्रिदशेश्वर	ஏ தேவநாதனே!
अद्यापि	இப்பொழுதும்
उपर्यपि	மேலுள்ளகாலத்திலும்
गुणबद्धः	ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களினாலே (கயிறுகளாலே) கட்டப்பட்டதான

தாருயந்த்ரவத் மரப்பாவையைப்போலே
அயம் இந்த நான்
பரவஶ: பரதந்த்ரனாகவிருக்கிறேன்
தஸ்ய மேऽபி அப்படிப்பட்டவெனக்கும்
த்ரிஷ்வபி கரணேஷு மூன்றுகரணத்திலும்
ஸாதுஸங்கல்ப: நல்லஸங்கல்பத்தையுடையவனாக
பவ ஆகவேணும்.

௮— வ்யா ॥ இதாநீந்தநகாலந்தொடங்கி மேலுள்ள காலமெல்லாம் ரஜ்ஜுபத்ததாருயந்த்ரம்போலே குணத்ரயபத்தனாய்க் கொண்டு ஸர்வதா பராதீநனான நான் கரணத்ரயத்தாலே அபராதஞ்செய்யாமலிருக்கும்படி "நிரந்தரம் நினைப்பதாக நீ நினைக்க வேணு"மென்கிறபடியே ஸாதுவான ஸங்கல்பத்தைச்செய்தருள வேணுமென்கிறார். இதாநீமிதி । (ஹே த்ருஶேஶ்வர! இதாநீம்) இதாநீந்தநகாலத்திலும் (உபர்யபி) மேலுள்ளகாலத்திலும் (குணத்ருடபத்த:) ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களாலே, த்ருட ரஜ்ஜுக்களாலே, பத்த: = கட்டப்பட்டதான, (தாருயந்த்ரவத்) மரப்பாவைபோலே (அயமஹம்) இந்தநான் (பரவஶோऽஸ்மி) பரதந்த்ரனாகவிருக்கிறேன். ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டாத யந்த்ரம் ஸூத்ரதாரிகளாலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யடைந்து விழும்படியான யோக்யதையுண்டு, ரஜ்ஜுபத்தமாயிருந்தால் அசையாமல் கேவலம் பரதந்த்ரமாயேயிருக்கும், அப்படிப்போலே நான் குணத்ரய பத்தனாகையாலே நீட்டமுடக்கமாட்டாமல் கேவலம்பரதந்த்ரனாக விருக்கிறேனென்றபடி. (தஸ்ய) தாத்ருஶஸ்ய (மேऽபி) என்னுடையவும் (த்ரிஷ்வபி கரணேஷு) கரணத்ரயத்திலும், அபிஶப்தத்தாலே உன்னுடைய கரணத்ரயத்திலுமென்றபடி. (ஸாது ஸங்கல்ப:) நல்ல ஸங்கல்பத்தையுடையவனாக (பவ) ஆகவேணும். நான் கரணத்ரயத்திலும் கெட்டகாரியஞ்செய்யாமலிருக்கும்படி கரணத்ரயத்தாலும் நீ ஸங்கல்பிக்கவேணும். "புல்லாணியெம் பெருமான் பொய்கேட்டிருந்தேனே" என்று கலியன்விஷயத்தில்

பொய் சொன்னபோலன்றிக்கே வாரா ஆகட்டுமென்றுசொல்லி உநஸா ஸங்கல்பிக்காமலிராமல் ஸாரண்யத்தாலும் நீ ஸங்கல்பிக்கவேணுமென்றும ஸகலிஸப்தத்துக்குக்கருத்து. என்விஷயத்தில உனக்கு ஸாரண்யஸாரூப்யமே வேணுமென்றபடி. ॥ ॥௫௨॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ॥௫௩॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥௫௪॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥௫௩॥

[illegible] ॥ [illegible]

தேஹாத்மாபிமாநீத்யர்த₂: தத்ர (மித்ராமித்ரவர்க₃யோ:) 'ஸுஹ்ருந்மித்ரார்யுதா₃ஸீநமத்₄யஸ்த₂' இத்யுக்தேஷு ஸுஹ்ருத்₃வர்கே₃ ஶத்ருவர்கே₃ ச ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யஸம்ஸ்ப்ருஶ்யேஷு (க்ருத்வா) விஸ்ருஜ்ய விந்யஸ்ய (மாம் கோ₄ர ஶரீர காராக்₃ருஹகா₃ட₄நிருத்₃த₄ம்) கோ₄ரம் ப₄யாவஹம் ப₃ஹுது:₂க₂ஜநகத்வேந ஜீவஸ்ய ஸர்வதா₃ ஸ்வரூபதிரோதா₄நகாரணத்வாச்ச ஶரீரம் = தே₃ஹ:, ஶரீரம் 'ஜாதம் ஶரீர'மித்யர்த₂: ததே₃வ காராக்₃ருஹம் = ப₃ந்த₄நஸ்தா₂நம், 'காராஸ்யாத்₃ப₃ந்த₄நாலய' இத்யமர: தஸ்மாந்நிருத்₃த₄ம் = முக்தம், (கதா₃ கரிஷ்யஸி) ஸம்ஸாரப₃ந்த₄விமுக்தம் கதா₃ மோக்ஷயிஷ்யஸீதி ஸ்தோதுராஶம்ஸேதி பா₄வ:. ஸுக்ருதது₃ஷ்க்ருதயோர்மோக்ஷப்ரதிப₃ந்த₄கத்வேந ஸுக்ருதஸ்யாபி நிக₃ட₃த்வோக்தி: உக்தஞ்ச 'ஸுவர்ணநிக₃ட₃ம் பா₃தா₄ய' இதி ஸம்ஸாரப₃ந்த₄: உப₄யோரபி தே₃ஹாதி₃ஸம்ப₃ந்த₄: ஸர்வதா₂ ப₄வதி ॥ ॥ ௮௯ ॥

பதம் | உரை.

ஹே அச்யுத! — ஏ அச்சுதனே!

மம — என்னுடைய

{ நிஜகர்ம
{ நிக₃ட₃யுக₃ளம் — புண்யபாபங்களாகிற இரண்டு விலங்குகளையும்

மித்ராமித்ரவர்க₃யோ: — மித்ரவர்க்கத்திலும், சத்ருவர்க்கத்திலும்

க்ருத்வா — சேரும்படி செய்து

மாம் — என்னை

{ கோ₄ர — கோரமான
{ ஶரீர — சரீரமாகிற
{ காராக்₃ருஹ — சிறையினின்றும்
{ நிருத்₃த₄ம் — விடுபட்டவனாக

கதா₃ — எப்பொழுது

கரிஷ்யஸி — செய்யப்போகிறாய்.

உபக்ர ॥ இப்படியுனக்கே ஶேஷமாக வேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றும் உத்தரகாலத்தில் நிரவதிகப்ரீதியோடே யிருக்கும்படிக்கும, ஸங்கல்ப்பிக்கவேணுமென்றும ப்ரார்த்தித்து இனி, "ஸுஹ்ருதஸ்ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்" என்கிறபடியே பொன்னுமிரும்புமான விலங்குபோலே பந்தங்களான புண்யபாபங்களில் ஸுஹ்ருத்துக்களிடத்தில் புண்யத்தையும த்விஷத்துக்களிடத்தில் பாபங்களையும் ஸங்க்ரமிக்கும்படிசெய்து காராக்ருஹம்போலே யிருக்கிற இந்த ஸ்தூலஶரீரத்தினுடைய த்வாரகவாடத்தில்நின்றும் கதா வெளிப்படுத்தப்போகிறாயென்று தொடங்கி பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவங்களை கதாகதாவென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் । நிஜேதி । (ஹே அச்யுத ! நிஜகர்மநிகளயுகளம்) என்னுடைய புண்யபாபங்களான நிகளங்களாகிற இரண்டுவிலங்குகளையும (ப்ரியாப்ரியவர்கேஷு) ஸுஹ்ருத்வர்கத்திலும்ஶத்ருவர்கத்திலும் (ஸங்க்ரமய்ய) ஸங்க்ரமிக்கும்படிசெய்து (கோரகலேபரகாராக்ருஹத்வாரநிர்கதம்) கோரமான ஸ்தூலஶரீரமாகிற காராக்ருஹத்தினுடைய த்வாரத்தினின்றும வெளிப்புறப்பட்டவனாக (கதா) எப்பொழுது (மாம்) என்னை (கரிஷ்யஸி) பண்ணப்போகிறாய் ॥ ॥௯௧॥

மூ ॥ ஸாஹேஸு கஹ்ம கஇஆ
விஸ்ஸமிஅம் பந்துஅமேத்தஸுணிஸ்ஸம்ணிஹிஅம் ।
திண்ணஙரதிண்ணஙகரம்
அச்சுஅ கஹ்ஹிஸி மஇ ஜஅஸி ஸாவிஅஹம் ॥ ॥௯௨॥

சாயா ॥ ஸாதேஷு கதய கதா
விஶ்ராணம் ப்ரணயமாத்ரமதிஷ்ட்ரஜம் ।
விநதஜநதத்தாங்கீகாரம்
அச்யுத த்ரக்ஷ்யஸி மயி தவாம்ஹஸ்ஸ மாம் ॥ ॥௯௨॥

பா ॥ (௧௨௩) ... ‟ஹ்ருதயாதி” ... ॥௮௪॥

வ்யா ॥ அந்தரங்கம் ... (ஹே அச்யுத! ஹ்ருதயே) ஹ்ருதய ... த்வயி (விஶ்ராந்தம்) ... (ப்ரஹ்மநாடீநிர்கமநிஷ்க்ராந்தம்) ... (திநகரதத்தகரம்) திநகரேண ... ॥௮௪॥

பதம்

உரை

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
ஹ்ருதயே	ஹிருதயத்தில ஹார்த்தரூபனுயிருக்கிற
த்வயி	தேவரீரிடத்தில்
விஶ்ராந்தம்	இளைப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறவனையும்
{ ப்ரஹ்மநாடீநிர்க- மநிஷ்க்ராந்தம் }	பரமஹநாடியாகிறமார்க்கத்தினுலே வெளிப்புறப்பட்டவனையும
{ திநகர தத்தகரம் }	ஸூர்யனுலே கொடுக்கப்பட்டகையை
	யுடைத்தானவனையுமிருக்கிற

மாம்	என்னை
ப்ரியதநயமிவ	ப்ரியமான குழந்தையைப்போலே
கதா	எப்பொழுது
த்ரக்ஷ்யஸி	பார்க்கப்போகிறாய்.

ம—வ்யா ॥ இப்படி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் உத்தரிக்கு ம்போது மாதாவான தேவரீரிடத்திலேபற்றி ஸ்வ ஸம்பந்திகளோடேகூடினவனாய் வெளிப்புறப்படும்போது ஸர்வேச்வரன் தன்னுடைய ஸாரத்யத்தை அவலம்பநமாகக்கொடுக்க ஸர்வேச்வராவலம்பி யாய்க்கொண்டு செல்லுகிறவென்னை ப்ரியனான புத்ரனைப் பார் க்குமாபபோலே யெபபொழுது பாககபபோகிறாயென்கிறார் ஸா த்வஜதி ॥ (ஸௌஅவ்ருத்த ஸாரத்யே க்ஷயி) ஸாத்ஸயத்தில் ஸா த்ரத்வேண அவதரித்திருக்கிற தேவரீரிடத்தில (விஸ்ரப்தம்) இளைப்பாறப்பட்டிருக்கிறவனையும் (ஸ்வ ஸம்பந்திஸமேதமுபஸ்ருஷ்டம்) ஸ்வ ஸம்பந்திஸமேதத்தாலேபோகிறவனையும் (த்ஸகாரதத்தாஸ்வாஸம்) ஸர்வேச்வரனாலே கொடுக்கப்பட்ட ஸாஸ்வாஸத்தையுடைததான், கிரணாவலம்பியானவென்றபடி (மாம் ப்ரியதநயமிவ) ப்ரியமா ஸ்வைப்போலே (கதா த்ரக்ஷ்யஸி) எபபொழுது பாக்கபபோ கிறாய் ஸ்வாமியினுடைய பெருமையெல்லாம புத்ரவுக்கு கூநது ஸாமாய் அவன் கண்குளிரப் பாககுமாபபோலே யெனனை நீ யெப்பொழுது பாரபபாயென்றபடி ‹‹அவதாய ஸர்வேஶம் த்ஸஶம் ராவணம் ஸ்வந்தோதராஸ । பிதாஸ்மீவம் ஸத்ஸஸ்தம் புத்ராஶ்ரீ: பர்ஷேஷ தாசபமாஸ›› என்று ஸர்வேசராலே ஸாஸ்வாஸம் கொடுக்கப்பட்ட புத்ரனைப்பார்தது வகுவதி ‹‹நதத்வேஸ ராமஸம் பரரோநே: ரேஷீவதிஃ›› என்று கூறித்தாபபோலே எப்பொழுது ஸர்வேச்வரனாலே ஆத்தாரனை வென்னைப்பார்த்துக்க ளிக்கப்போகிறாயென்றபடி. ॥ அச ॥

ச்ர்ு॥ காமெஙஜரோணவஞா
கஹ்ரூ‍வஙா ஞாஉவாஙி ஞ_த_ஙவ_ரிவஸ ॰
கஉஙம்வெஙிஞிஜிம்
கவ்_ஜ_தஜமஙணதி உணரொ்ஞாபம் ॥ ॥அுரு

ஊாயா ॥ கடீாஜரோ_நவாஞா
கஹ்ரூவா ஞதிவாஙிகாஸுவவ_ாு_ஷாஃ
க_திஙம்வயிஷ_ஞிரோம்
கவ்ுதகமொாமஙநதிமணரொகாஞாபம் ॥அுரு॥

வ்ாவ்ு ॥ (கஉஙம்வஙிஞி) ‹‹ணிஜெடிாஸெ” ஜதி
ணிவணகெவ ‹‹ஊவிஷுருதிஙிராதி”ரிதி ஙி ஞூடெஃ (ஜிம்)
‹‹மெணணிஜிஜி ஜிஜ்ஞுஙமெஙாரோ”ஜதூாவஙிஜிஜிதுகடெஃ॥

வ்ா ॥ கய மதிவாடொ்ஙருாவி_ருாதி மஜநவஸ்ருவி
விதுருஙஙாஞமடுதயா தாகொஷாகாயடு ஜிய்ுயெதெ । கடெ
தி । (மெஙஜவ்ுதா! கரோ_நவாஞாஃ) ஜரோநவஃ= ‹‹தஷ_ாு_டொz
ரோநவஸு வணநாஜு வ ஙஙயாத்’’தருகொ மெவ்டிுஃ வ_ர
ரு_ஷஃ, கஞஃ= ஞதிவாஙிகெஷ_ருது_ராவயிஙுருகஃ மெஷா
ஞமொகூஃ நவ ‹‹தபிகொயிவரணஸுவயாதி ”தி ஸ்ரு
தெது கரோநவமெவ்ருவரி வரணாதீநாம் திமெயாகஸ் கமஜோ
நவமெவ்ுகுராவயிகஙிதி பாகநீபம், ‹‹தகவ_ு_டொாzரோ
நவஸுவணநாஜுவ ஙஙயாத்”த ுரோநவமெவ்ுவ வ ஙணிமயி
தகுகாக் தது_வரணாதீநா ஜந_ாு_ாஙககமெவாயாவு
டொஷாகஸ் (கஹ்ரூவாஃ) கஹ்ஃ ஜவம்= ஞீஃ மெஷாஞாதுூ
யாஃ, கநுருருரோநவாஞாஉதுயடுஃ கமெநுராதிகணு ‹‹கவிடு
டொாzஙா”ரிதி வ்ாயஜருப_வணாகஸ் (தவ_ுு_ஷாஃ) கஸ்
ஞுதுஃ (ஞதிவாஙிகாஃ) கதிவாஙயதி = வ்ாவயதி
ஜ‍ஜ‍கூருநிதருதிவாஙிகாஃ (ரோம் தமொமஙநதி ம_ணரொ
ரு_ணாஞாபம்) தஜஃ= தமொமவணவணதஜஃ கபகாரஃ, பஷ்டு

ரூபகம். தமோமஹாந்த: = தமஸா மஹாந்: ப்ரக்ருதி: = ப்ரக்ருதி ரேவ, மருகாந்தாரம் = நிர்ஜலப்ரதேஶ: தத் (கதா அதிவாஹயிஷ்யந்தி) தாரயிஷ்யந்தி. மருகாந்தாரவத்து:க்கஸஞ்சாரஸாரத்வாத் ஸாம்யாத் ரூபணம் ஸாரதேஶேந இதி பாவ:. ப்ரக்ருதிப்ராப்திபர்யந்தம் ணிப்ரஜ்ஞாநாஸ்ஸமுச்சிதாஶ்சோக்தம் « அர்ச்சிராதிஸ்ஸஹைவதேவதாநாமிய நாவஸ்தாநுஷங்கேப்ய: | அக்நிர்வேத்யாத வருணேந்த்ரப்ரஜாபதீநாதிவாஹிகாநாமர்ச்சிராதிகேத்யாநாஸம்ப்ரயம். ॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத!	ஏ அச்சுதனே!
அமாநவாந்தா:	அமாநவனென்கிறபுருஷனைக்கடையாகவுடையவர்களாயும்
அக்ந்யாத்யா:	அக்நியைமுதலாகவுடையவர்களுமான
ஆதிவாஹிகா:	தேவரீரையடைவிக்கிற
தவ பூருஷா:	தேவரீருடைய புருஷர்கள்
மாம்	என்னை
தமோமஹாந்த	(தமோகுணத்தினுமேல்) தமஸ்ஸினாலே நெருக்கமான
ப்ரக்ருதி	ப்ரகிருதியாகிற
மருகாந்தாரம்	மருகாந்தாரத்தை
கதா	எபபொழுது
அதிவாஹயிஷ்யந்தி	தாண்டுவிக்கப்போகிறார்கள்.

தே—வ்யா ॥ கதேதி । (அமாநவாந்தா:) அமாநவனை அந்தமாக வுடையவர்களாயும் (அக்ந்யாத்யா:) ஜ்வலநதிவஸஜ்யோத்ஸ்நாவலக்ஷோத்தராயணவத்ஸரபவநதபநசந்த்ரவித்யுதாதிகளென்று பெயருடைய ஆதிவாஹிகர்களும் ஸஹகாரிகளான வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளானவர்களுமான (ஆதிவாஹிகா:) அதிவாஹநம் பண்ணுகிற (தவ பூருஷா:) தேவரீருடையபுருஷர்கள் (தமோமஹாந்தப்ரக்ருதி மருகாந்தாரம்) அந்தகாரபரிவ்ருடமான

வநம்போலேயிருக்கிற ப்ரக்ருதியாகிற ஸம்ஸாரத்தை" (கதா தநம்வயிஷ்யதி) எப்பொழுது தநம்வநம்பண்ணி வைக்கப் போகிறார்கள் ஜேதாக்களுக்கு ஸ்தாநமென்று நாராயணம் ஸுப்ரவேசத்தில, "ஸுஜிதே சத்ருவர்க்ஷம் உதாராயாஸஸ்ரீ ஸ்வீகாரிதம்" என்கிறபடியே பராக்ரமத்தை ஆசைபட்டாப்போலே இவள் ஆசைப்படுகிறாளென்று கருத்து ॥௮௫॥

ஓ-ம்॥ ஸம்ஸிக்தவிரஜாவர்த்தம்

ஸம்ஸிக்தஸஜலாஸ்ய ஸ்தஸ்தோதோயாஸ்தணம் ।

கதோ ஹ்யாஸம்காரம்

காஷிஷி ணஈஸ்த்ரு கிம்சாரம் காலேஹ ஸம் ॥௮௬॥

ஊாயா ॥ ஸம்ஷிதவிரஜாவர்த்தம்

ஸம்ஷிதஸதாபாஸம்பஸகுயவாஸ்ருதநம் ।

க்ருதபே ஹ்யாஸம்காரம்

கரிஷ்யஷிநதஸத்ரு கிம்கரம் கதா ஸம் ॥ ॥௮௬॥

ஸ்ரா—ஸ ॥ தத்வாநாம் பஞ்சவிம்சாநிதிக்ரமஹ்ரா"

ஸ்ரா ॥ "ஸத்ருஹ்யதி விரஜாதாம் ஸநாதேஸாவாஸ்ருதி । தம் ஸத்யதாந்ருஸரஸாம் ப்ரயாவதி । ஸதம்ஸாஹாஸதஸ்து தஸம்ஜநஹஸ்தாஸம்ப்ருணாதஹஸ்தாஸம்ஹ்ருஷ்ணஹஸ்தாஸதம் வாவேஸா ஹஸ்தாஸ்த ப்ரஹ்மாஸம்காரேணாஸம்கச்சதி" த்ராதி ஸ்ருத்யர்த்தஸம்ஸாஹ । ஸம்ஷிதேதி । (ஹேநதஸத்ர' ஸம் கிம்கரம்) ஸந்தாதாஸஹ்ருதம் (ஸம், ஸம்ஷிதவிரஜாஸரிதம்) ஸம் ஷிதா = தீர்த்தா, விரஜாஸரித் = ததாவ்ராப்ராக்ருதநதீ, பேந தாத்ருசம் (ஸம்ஷிதஸதாபாஸம்பஸகுயஸம்ஸ்ருதநம்) ஸம்ஷிதா = கபா ப்ராவிதா, ஸதா பாஸம் = கதாவிதவி ரஜஸ்ஸோஹ்ராஸேப்ருஷம், ஸகும் = ஹணவிசேஷம், ப்ராக்ருத

[illegible]

பதம்	உரை.
ஹே பக்தஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
[த்வம்	தேவரீர்]
கிங்கரம் மாம்	தாஸனானவென்னை
லங்கித	தாண்டப்பட்டிருக்கிற
விரஜாஸரிதம்	விரஜையென்னுமநதியையுடையவனாகவும்
லம்பித	அடையப்பட்டிருக்கிற
ஸதா	எபபொழுதும்
ஶுத்தஸத்வமய	சுததஸததவமயமான
ஸ்ரீவிக்ரஹம்	அப்ராகிருததிவ்யமங்களவிக்ரஹத தையுடையவனாகவும
க்ருத	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ப்ரஹ்மாலங்காரம்	ப்ரம்ஹாலங்காரததையுடையவனாகவும்
கதா	எப்பொழுது
கரிஷ்யஸி	செய்யப்போகிறாய்

உ—ஸ்ரீ ॥ விரஜைக்கு அக்கரைப்படுத்தி ஶுத்தஸத்வ ஸ்ரீவிக்ரஹததைககொடுதது எபபொழுது ப்ரஹ்மாலங்காரத்தாலே

ஸம்ஹ்ருதனுஞ் செய்யப்போகிறாயென்கிறார் । ஸம்ஹரிஷ்யஸி । (ஹே மதுஸூத! ஸம்ஹரிஷ்யஸி ஸம்ஸாரஸாகரம்) இப்படி ஸர்வோபாதிமங்கள் தந்தாமெல்லைகளில் வழிநடத்தி விரஜாநதியைக்கிட்டுவைக்க, அந்த விரஜையை ‹‹ காம் மநஸா ஸ்ப்ருஷ்டி›› என்று ஸங்கல்பத்தாலே தாண்டினவனாகவும் (ஸம்ஹ்ருதஸர்வபாபஸம்ஸ்பர்ஸ்யப்ரத்நம்) அடையப்பட்ட எப்பொழுதும் பரஸம்ஸ்பர்ஸ்யமான அப்ராக்ருதவிக்ரஹத்தையுடையவனாகவும் (அப்ராக்ருதாலங்காரம்) ப்ரத்யுப்தாபரணஸ்தானமுத்யுக்தங்களான திவ்யாயுதங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவனாகவும் (கிங்கரம்) தாஸனாக இருக்கிற (மாம்) என்னை (கதாஹரிஷ்யஸி) எப்பொழுது பண்ணப்போகிறாய், ‹‹ காமமோஸாரோஹ வதி›› என்று கதாஸிகஹ்வாதிகளிலவந்தாலும் ப்ராக்ருதவிக்ரஹமன்றிக்கே பரஸம்ஸ்பர்ஸ்யமான விக்ரஹமே னுமெனகிறவிஷயத்தாலே ‹‹ஸ்வா››வென்று ப்ரயோகஞ்செய்தது; அல்லது பூர்வோக்தியில் ஸ்வாவிக்ரஹம் வேணுமென்று சொன்னபடியன்று, ‹‹ தேஷாமஹம்›› த்யாதிவாக்யத்திலே ஸஸரீரகமும் அஸரீரகமுமுண்டென்று வ்யாக்யானிக்கப்பட்டது ॥ ௮௬ ॥

ப்ர ॥ ஸம்ஸாரஸாகராத்

உத்³த⁴ர்த்தும் க்ஷணமாத்ர ஹரிரூபேணாத்ம ।
காலே காலவிஷ விஷமா
கோரோஹரணிப்ரவணம் வரப்ரவாஹதம் ॥ ௮௭ ॥

பாடா ॥ ஸம்ஸாரஸாகராச்ச

உத்க்ஷிப்ய த்ரிபதாய ஸ்வரிதாத்மகம் ।
கதாகரிஷ்யஸி ப்ரபதே
கஸ்த்ஹரணிப்ரவண்ணிவ ஸ்வஸ்ஷ்டம் ॥ ॥ ௮௭ ॥

ப்ரா — ப்ர ॥ (உத்³த⁴ர்த்தும்) ‹‹கமடே›› த்யாதிநா தகாரவகாரயோர்வைபரீத்யே ‹‹ வக்ஷ்›› இதிவத்ஸ்யவங்க ‹‹ ஷோடஷாஷே ஷ››

[illegible] ॥ ३७ ॥

[illegible] ॥ ३७ ॥

பதம்.	உரை
ஹே தேவநாயக!	ஏ தேவநாதனே!
ஸம்ஸாரஸாகராத்	ஸம்ஸாரமாகிற கடலினின்றும்
உத்க்ருஷ்டம்	எடுக்கப்பட்டவனையும்

ஸ்புரிதாபோகம்	ப்ரகாசிக்கபபட்டிருக்கிறகாந்தியை யுடையவனுமான
[மாம்	என்னை]
ஹ்ருதயே	மார்பில்
கௌஸ்துபமணிமிவ	கௌஸ்துபமாகிறகண்ணாடியைப் போலே
லக்ஷ்மீத்ருஷ்டம்	பிராட்டியால் பார்க்கப்பட்டவனாக
கதா	எப்பொழுது
கரிஷ்யஸி	பண்ணப்போகிறாய்.

உ-வ்யா ॥ ஸமுத்ரத்தினின்றுமெடுக்கபபட்டதாயும் தேஜிஷ்டமுமான கௌஸ்துபமணியாகிற கண்ணாடியைப்பிராட்டி பார்க்குமாப்போலே, ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்று மெடுக்கப்பட்டவனும் ஸகலகல்யாணகுணாவிர்பாவத்தை யுடையவனுமான வென்னை திருமார்பிலணைத்து பிராட்டி கடாக்ஷிக்கும்படியெப்பொழுதுசெய்யப்போகிறாயென்கிறார் । ஸம்ஸாரேதி । (ஹே ஸ்ரீதரநாத! ஸம்ஸாரஸாகராத்) ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தினின்று மெடுக்கபபட்டவனும் (ஸ்புரிதாபோகம்) விசாலமான காந்தியையுடைத்தான, ஸகலகல்யாணகுணாவிர்பாவத்தை யுடைத்தானவனென்றபடி (ஹ்ருதயே) வக்ஷஸ்ஸில் (கௌஸ்துபமணிமிவ) கௌஸ்துபமணியாகிற கண்ணாடியைப் போலே [மாம்] என்னை (லக்ஷ்மீத்ருஷ்டம்) பிராட்டியாலே கடாக்ஷிக்கப்பட்டவனாக (கதா கரிஷ்யஸி) எபபொழுது செய்தருளப்போகிறாய். வைகுண்டாரோஹணமான பிறகு, பிராட்டியுந்தானும் விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணின பிறகு ஸ்வரூபாநுரூபமுண்டாகுமாகையாலே ஸ்வரூபாநுரூபவ்ருத்திஹேதுவான பிராட்டி கடாக்ஷத்தை இங்கு சொன்னபடி. இதை பரமபதஸோபாநத்தில் நவமபர்வத்தில் காணலாம். இந்த ச்லோகம் "உபநிஷத்பி:" என்கிற ச்லோகத்துக்குப் பிற்பாடிருந்தால் உசிதமாயிருக்கும் ॥ ௮௭ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ணைகத்ருக்ஷணம் । யந்மதீயம் தவபாதபங்கஜம் கதா நு ஸா-
க்ஷாத் கரவாணி சக்ஷுஷே"தி ஸ்தோத்ரோக்த்யநுஸந்தேயம்.
“ கேலிகலிதத்ரிபுவந ” இத்யநேந த்ரிபுவநவிக்ரம-
ணம், தேந சாஸ்மாகம் ஸர்வஸுலபத்வம் ஸூசிதம், அதः ஸ்வஸ்யாபி
ஸ சரணாரவிந்தஸம்பந்த ஸம்பவஸாமர்த்யம் ஸூ-
ச்யதே. “கதா பவிஷ்யாமீ”த்யநேந மதீயதுஷ்க்ருதவிஶேஷா
ணாம் ப்ரதிபந்தகத்வம் நிவேதிதம் ஸூச்யதே. “மௌலௌ”த்யா
தி விஶேஷணேந ஶம்புப்ரமுகதேவாநாம் ஶேஷத்வஸ்யாபி ப்ரதி
பத்தி ஸர்வஶேஷித்வஸூசநேந ஸர்வதேவ நமஸ்காரம் ஸூ-
ச்யதே. “பாதபத்மே கதா பவிஷ்யாமீ”த்யநேந ஸ்வஸ்ய
ப்ரப்த்யாகாங்க்ஷணம், தேந ச ஸ்வஸ்யாநந்யார்ஹத்வம் அபி
வ்யஜ்யதே. ॥ ॥௮௮॥

பதம். உரை.

(ஹே ணாஹஸச்ச!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே!
கேலி	விளையாட்டினாலே
கலித	அளக்கப்பட்டிருக்கிற
திஹுவண	மூன்றுலகங்களையுமுடைய
மஅணரிவு	மன்மதசத்ருவான சிவனுடைய
மௌலி	தலைக்கு
மண்டண	அலங்காரமான
ஸுரஸரிச்	தேவநதியினுடைய
ஸோதஸூசித	ப்ரவாஹத்தாலே ஸூசிப்பிக்கப்பட்ட
மஹுப்பவாஹே	தேன்பெருக்கையுடைத்தானதுமான
தவ பஅபஉமே	தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையில்
கஆ	எப்பொழுது
ஹவிஸ்ஸாமி	ஆகப்போகிறேன்.

உ-ரை (ஹே ணாஹஸச்ச! கேலிகலிதத்திஹுவண) ஸ்ரீவேயாலே
அளக்கப்பட்ட க்ருதகக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்ற லோக

த்ரயத்தையுடைத்தான (தநாரிவா தோடீம்ப ஸாராஸரிக ஸெராதஸ்ரு விதபொ வ வாஹெ) தநூ சரிவாவான ராகு இனுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு அலங்காரமான ஶம்ஸெயினுடைய வ வாஹ ததாலே ஸ்ருவிபபிககப்பட்ட தொவ வாஹதையுடைத்தான, தொயமான ஶம்ஸ வாஹததை வாதவத்தத்தினுடைய தொவ வாஹமாகச் சொன்னபடி (தவவதவஜெ) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையில் «ஶோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரண்ய ஜெகவ ஜெம்விஹோ, த்ரிவிக்ரமஸ்வசரணாம்பூஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநம் அலங்கரிஷ்யதி» என்று உபாயதஶெயிலும் உபெயதஶெயி லும் ஆசைப்படத்தக்கதான த்ரிவிக்ரமனுடைய திருவடித் தாம ரையிலென்றபடி. (கதாஹவிஷ்யாமி) எப்பொழுது சேரப்போகி றேன். «தவவாதவஜெ» என்றதாலே வஜ்ரமும்முதலியவை களாலே நிரதிஶயஶோமபூணயும் ஶ்ரீவத்ஸனுமாயுமிருக்கிற தேவரீருடைய «யோஸௌ ஹாத்ய ஸரஸீருஹவராஜிதம்» என்கிறபடியே ரேகைகளினாலே பொக்யமானதும, தக்க ஶோபநமானதுமான திருவடிகளினுடைய பாவநத்வமும் ஶோ பநத்வமும் சொல்லித்தாயிற்று «கெஸிக ராஜத்ரைஸ்வகெ» என் கிறத்தாலே தேவரீர இந்த ஶோகஙகளை யநுபவிக்கிறதற்காக தெவதெதகளையிட்டு தன்னை யாவிக்குமபடிசெய்து, உதாஸீனரி னிடம் தான் கவடிவாமநனுடைய மூன்று வடிங்களையாவித்து இந்த ஶோகஙகளை அளந்தருளி உபகாரமபண்ணினதைச் சொன் னதாகத் தோற்றுகிறது «வதவதெ ஸாராஸரிகஸெராதஸ்ரு விதபொவ வாஹெ» என்று திருவடியைததாமரையாயும் ஶம்ஶ வ வாஹதை தொவ வாஹமாகவுஞ் சொன்னத்தாலே, வண்டு கள அந்த தொவ வாஹதைப பருகி ஜங்காரம் பண்ணிககொ ண்டு ஸ்வச்சநமாய விஹரிககுமாபபோலே அடியேன தேவரீர் திருவடித்தாமரையில் கைங்கர்யஞ்செய்து அதிலுண்டான ஆந ந்ததை யநுபவித்து ஸாமகாநாதிகளைபபண்ணிககொணடு மொ ய்மாம்பூமபொழிலில சொல்லுகிறபடியே யெப்பொழுது ஸம்ஹூ தீர்த்தாதிகளைப பண்ணிககொணடிருக்கப்போகிறேனென்று வ்ரு

ஹிதமாகிறது. "நிவேஶய ஸ்வஸ்வ மூர்த்தநி(?) பாதம்" என்று தாமே தேவநாயகபஞ்சாஶத்தில் அருளிச்செய்தாரிறே. இவ்விடத்தில் "விஶ்வாஸவிஸ்ரம்பதராதராஶ்ரயம் நிஶம்ய நாதப்ரதிபக்ஷவர்ஜநம் க்ருதக்ஷணம் । யதீயம் மதீயம் தவ பாதபங்கஜம் கதா நு ஸாக்ஷாத்கரவாணி சக்ஷுஷா" என்கிற ஶ்லோகமும் "ஜேத்ரை விக்ரமைஸ்த்ரிலோகீம் க்ருதாக்ரமணைஸ்த்ரிலோகஸ்ர(?) ஸ்தம்ஸஸ்தநஸ்தந்ஹஸ்தந்ஹஸ்தி(?)ஜாது । நித்யம் யதீயம் மம மூர்த்நி மூர்த்தந்யலங்கரிஷ்யதி ஶிரஸ் தவ பாதபத்மம்" என்கிற ஶ்லோகமும் அநுஸந்திக்கவேண்டியது ரத்நங்கொடுத்துத தேடுவாரைப்போலே த்ரிவிக்ரமனைய் அவதரித்து லோகவிக்ரமணைவ்யாஜத்தாலே என்னைத்தேடினபோது அடையப் பொராமலிருக்கிற நான் எபபோது அடையக் காத்திருக்கிறேனே வென்றுகருத்து. ॥௮௮॥

மூ॥ உவணிஸஸிர ட்டாணம்

உத்தம்ஸேஊண தஹ பஅம்போஅஜுஅளம் ।

ஜஇ தே ஹோஹிஇ ஜஇச்ச

தாஸோ தாஸாணம் ஸச்ச ஸந்நிஹிஸஹிஜ்ஜோ ॥௮௯॥

சாயா ॥ உபநிஷச்சிர: ஸ்தாநம்

உத்தம்ஸயிதும் தவ பாதாம்போஜயுகளம் ।

யதி தே பவிஷ்யதி யதி ச

தாஸோதாஸாநாம் ஸத்ய ஸந்நிதத்ஸ்வ: ॥௮௯॥

வ்யா ॥ (உவணிஸஸிரட்டாணம்) "அவிஷ்யதி ஸ்ரீயாஶ்ரீ" த்வத்த்வத்வ ஶுக்லம், "அத்வைதஸ்பர்ஶாஹீ" த்வத்வஶ்ரோவ: ॥ ॥௮௯॥

வ்யா ॥ அத வரவத்ப்ரோஸ்தகோடிவர்தமாநாக்கா ஹமவதாநா ஸவ்யதாநாமீக ரதவிதி ஶ்ரீவிஶேஷணாநாமயநாநத்தாதம்

ஶ்ரீபாதாப்ஜம், கிந்து நித்யஸூரிவத் ஶிரஸா தாரயிதுமபேக்ஷிதயா ப்ர-
காரேண ஶரணாரவிந்தாநுஸந்தேயோ விஶ்ராணநீயோ ஸேவதேதி
ப்ரார்த்தயதே । உபநிஷதிதி । (ஹே தாஸாநாம் ஸத்ய! தாஸ:)
“தாஸஸ்ஸகாத்வம் ஸத்வபே ஹி ப்ராதாந: பரமாத்மந:” இதி ருக்த
ரீத்யா ஸ்வதஶேஷபூத: ஸந் (உபநிஷச்சிரோபூஷணம்)
உபநிஷதாம் ஶிரோபூஷணம் = ஶிரோலங்காரபூதம் வா பூ-
ஷணம், ஶிரோலங்காரபூஷணம் வா உபநிஷதலங்காரமித்யர்த்த:,
அநேந நித்யஸூரிநிர்வ்ருதிஸ்த்வம் உபநிஷத்ப்ரதிபாத்ய
ஜ்ஞாபக விஶேஷாணாமவஶ்யங்காநிதாஸ: “ஶ்ருதிஶிரஸி விதீப்தே
ப்ரஹ்மணி ஶ்ரீநிவாஸே” இத்யாதிகளும் விவக்ஷிதம் (தவ பாதாம்போஜயுகளம்) பா
தாம்போஜயுகம் (உத்தம்ஸயித்வா) உத்தம்ஸம் ஶிரோபூஷணம்
க்ருத்வா, ஸ்வேத்யர்த்த: (ஸூரிஸத்ருக்ஷ:) நித்யஸூரிதுல்
ய: (பரித:) நித்யஸூரிவத் தவ ஸத்யஞ்ச ப்ரியதம: (கதா ப
விஷ்யாமி) நித்யஸூரிவத் ஶேஷபோதாரவிந்தம் ஶிரஸி ப்ருத்வா
கதா பவநந்த ஸம்பத் ஸேவயிதுமாஸ: ॥ ॥௮௧॥

பதம்.	உரை
ஹே தாஸாநாம் ஸத்ய!	ஏ அடியவர்களுக்கு மெய்யனே!
உபநிஷச் ஶிரோபூஷணம்	உபநிஷத்துக்களாகிற ஸ்ரீகளுக்கு தலையிலே தரிக்கக்கூடிய புஷ்பமான
தவ	தேவரீருடைய
பாதாம்போஜயுகளம்	திருவடித்தாமரையினிரண்டை
உத்தம்ஸயித்வா	சிரோ அலங்காரமாகப்பண்ணிக்கொண்டு
ஸூரிஸத்ருக்ஷ:	நித்யஸூரிகளுக்கு ஸமானமான
பரித: தாஸ:	பரிய தாஸனாக
கதா	எப்பொழுது
பவிஷ்யாமி	ஆகப்போகிறேனென்றபடி

ப்ர—வ்யா ॥ (வேதாந்தாநாம் ஸத்ய உபநிஷதாம் ஶிரஃ க—ஸாரம்) வேதாந்தங்களுக்கு சிரோபூஷணமான, வேதாந்தப்ரதிபாத்யமானவென்றபடி. (தவ பாதாம்புஜயுகளம் உத்தம்ஸயித்வா) தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற திருவடியுகளத்தை சிரோபூஷணமாகப் பண்ணிக்கொண்டு, “நின்செம்மாபாத பற்புத்தலை சேர்த்து” என்கிறபடியே சிரஸா தரித்துக்கொண்டென்றபடி. (ஸம்ஸ்ருதிஸமுத்ரம் ஶயிதோதாதஸம் கதாஹம் தரிஷ்யாமி)

ப்ரா॥ அவஹோணாணீஉ த்திஜோக்கம்
ஒக்கூரவிஹாரஸஹஅர த்தணயணிஜம் ।
அவ்வஸஉஹோஅஉத்தம்
அணஹோஹிஸி தேவணாஅஅ காஹேண ம்ஹிஉம் ॥

ச்சாயா ॥ அநாநிவ்ருத்தியோக்யம்
அவதாரவிஹார ஸஹசரக்ஷயநம் ।
ஸ்வஸ்வஉஹோமஉத்ரம்
அநுஹவிஷ்யஸி தேவநாயக கதாநுஉம் ॥ ॥௩௦॥

ப்ர—வ்யா ॥ தத்தஜ்ஜபதாநாம் யதாயதம் யதாயோஜநா நிஷ்டிதா ॥ ॥௩௦॥

வ்யா ॥ அய ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜமாயிகாரணாயுஷோஹ । அவாநபிதி । (ஹே தேவநாய! த்வம் ஸ்வம் அவாநிவ்ருத்தியோக்யம்) வாநஹுர்போகாதிஷு வ்யாக்ருதஜந்தாயும் நிவர்த்தநயோக்யதாரஹிதம், தயாவ நிஶ்ஶேஷவிநஷ்டகஉணஃ நிரதிஶயாநந்தம் ப்ரஹ்ம யதாவஸ்திதம் அநுஹவதஃ அதஏவ ஜதாரா நவேக்ஷஸ்ய ஹமவதோ அதிப்ரியதஸ்ய ப்ரதிபாஸகஉணாவா ஸ்வாஹிப்ராயஉதேணவா ஹமவதஹிப்ராயஉதேணவா அநுஹ

ஸநிவ்ருத்தி ஸம்ஹாரஸாதநாயாஸ்ய ஸ்வாராஜ்ய ஸர்வ நிவ்ருத்தியோக்யதாயா நாஶகாரகத்வமிதி பாவ: "ஸர்வஶ்வம் ஸர்வதா நிவ்ருத்திஸ்வரூபம் ப்ரஹ்மயோகஸிஹி ஸம்பந்நே தே நவஸர்வாநந்தரூபதே நவஸர்வாநந்தரூப" இதி ஶ்ருதிஷூக்திஸாமிப்யேந (ஸ்வதாரவிஹாரஸம்ஹாரஸம்பந்நம்) ஸ்வதாரவிஹாரரேஷாம் யோகாநாம் ரேஷாம் ஸ்வதந்த்ரேணைவ பாதிஷ்டம், ஸஹஸ்ரஸ்கந்த = ஸஹஸ்ர ஸ்காந்தவேத ஶௌநகீயப்ரபஞ்சஸாரவேத, யத்ர = ஸர்வதாயாம், "ஆநந்தயோகாந்தகாநந்தஸ்யாநந்தரூபம் ஸர்வாநந்தம்" இதி ஶ்ருதிஷூக்தா (ஶ்ருதிஸமந்விதா) "ஶோகப்ரஹ்மதே ஸர்வாநந்தாநந்தஶ்ரிதம் ப்ரஹ்மணாவிவஶ்ரிதே" இதி ஶ்ருதாவஸ்யஶாஸ்த்ராணாம் விஶிஷ்டம் ப்ரஹ்மாநந்தமிதி ஸ்மிருத்யா நயாப்ரஹ்மயாத்ராநந்த ரூபம் ஶோகஶாந்திஸாரஸ்யதிவாதநா ஸ்வ "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" இதி ஸாமாந்யத: பர ஸாம்யதிவாதகஸ்யாக்யஸ்ய ஸாதவஸ்தாநமேவ பர ஸ்வஸாம்யவிஶேஷஸ்ய தாத்பர்ய ஶோகஶாந்தஸ்வாத்மஸ உதிதஸ்ய: ப்ரஹ்மஸம் ஶோகஶாந்தம் பரஸ்வரூபமிதி விஶ்வாஸ: ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிநாவிஸாம்யம் ஜகத்ப்ராவாரஸம்ப்ருதம் விரு ஶுத்தத்வமிவாய: (ஸ்வாநம்) ஸ்வாவா (ஸ்வாநந்தவிஷ்யஸி) "ப்ரஹ்மவநாஶோக: ஸர்வாநந்திநோஜாநந்" இதி ஶ்ருத்யா ஸர்வஜநாவிரஹிதம் ஸ்வதந்த்ரகாமேஷு ஶௌநகஸாவதாரதயா யத்ர கேவலம் ஸ்வஸம்பந்நாநந்தஸாரம் விஶிஷ்டம் ஸ்வாகஸ்மிக்யஸீதிபாவ: ॥ ॥௩௦॥

பதம் உரை

ஹே தேவநாத' ஏ தேவநாதனே'

அஹம் அடியேனை

[த்வம் தேவரீர்]

ஸர்வநிவ்ருத்தியோக்யம் மீட்சியில்லாதபடியாகவும்

அவதார	தேவரீரோடே அவதாரத்திலேயும்
விஹார	விளையாடுகிறதிலேயும்
ஸஹசர்ய	கூடவிருப்பதாலே
தந்யம்	தந்யனாகவும்
ஶுத்தஸத்த்வ போகமாத்ரம்	அநுபவிப்பதில்மாத்திரம்தன்னோடு ஸமானனாகவும்
கதா	எப்பொழுது
அநுபவிஷ்யஸி	அநுபவிக்கப்போகிறாய்.

ஸ்வாமிந் ॥ (அநந்யபூர்வத்வமாத்ரம்) அநந்யபூர்வத்வ மாத்ரனல்லாமலிருக்கிறவனாகவும், "அநந்யபூர்வம் ஜ்ஞாநிநம் த்வாம் கதாஹமனுபவிஷ்யாமி" என்கிறபடியே தேவரீருக்குநான் உபாஸகனான பின்பு அநந்யகமடியாகவரும் அநந்யபூர்வத்வமெங்கேவருமென்றபடி. (அவதாரவிஹாரஸஹசர்யதந்யம்) அவதாரவிஹார = ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேணயில், ஸஹசர்யதந்யம், தேவரீர் அவதரித்து விஹாரஞ்செய்கிறபோதெல்லாம் நானுங் கூட அவதரித்து ஸஹசாரனாய் கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டு தந்யனாகும்படியும் (ஶுத்தஸத்த்வபோகமாத்ரம்) போகமாத்ரத்தில் ஶுத்தஸாம்யத்தை "ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரபக்தாஸ்தபஸ்விந: । கிங்கரா மம தே நித்யம் பவந்தி நிருபத்ரவா: ॥ போகமாத்ர ஸாம்யலிங்காச்ச" என்கிறபடியே போகத்தில்மட்டும் ஸாம்யத்தளவேதவிர காரணத்வாதிகளில் தன்மைக்கிடையா தென்றபடி. (கதா அஹம் அநுபவிஷ்யஸி) அநுபவிப்பிக்கப்போகி றாய். இதிஶேஷ: ॥ ॥௩௰॥

ஸ்வா॥ ஏவம் ஸம்ஸாரிணோ மம

ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ஸாத்யம் வஸ்து ।

காருண்யம் க்ஷமாகுணஸஹிதம்

ஸத்யம் தாஸாநுதாஸ்ய ஸ்தா ஸத்யமேவ ॥ ॥௩௧॥

ஶாயா ॥ இதி ஸூத்ரேணாரப்யம் ஶம்

ஶ்ரோதா ப்ரஶம்ஸநோக்தே ஸாரம் வஶம்வத ।

காருண்யே நிஜகுணகணே

ஸ்வத்வம் த்வாமஸாநம் ஸத்ய ஸதா ஸத்வஸ்து: ॥௯௧॥

ப்ர—ப்ர ॥ (ஸங்க்ஷேப) “த்ரப்ரக்ஷகிதீ”தி த்ரஜத்ர ஸர்வ்ர்த்யாதிஶேஷ: । ஶேஷம் ப்ரதிபதஸ்பஷ்டம் ॥௯௧॥

வ்யா ॥ அத ஸர்வாபீஷ்டம் நிகமயந் அஸ்ய த்ரிதந்த்ரகோணா யாமயா ஶ்ரீப்ரார்த்தநாஶ்ரோத ஶ்ரேயம் ப்ரக்ஷஶ்ரேய காருண்ய திகவலம் ப்ரார்த்தயதே । இதீதி (ஜோதாஸாநம் ஸத்ய!இதி) ப்ரதிவேதாஸ்ய காரேண (ஸூத்ரேணாரயம்) “ஶோதாப்ரஸ்ஸ ஜ்ஞாயாம்பகஸ்ய அஸ்ய ஜாரவிநாம் காஶவஜ்ரம்ஶாஸநம் । த்ரிவிக்ர ஶ க்ஷ்வரணாம் பாஜத்ரயம் ஶ்ரீயஶேப்ரயாநஶேஷங்கவிஷ்ய்தீ” த்யாதி வக்ஷ்யதிநிவேதிதஸ்வாபீஷ்டம் (ஶ்ரோதா ப்ரஶம்ஸநோக்தே ஸாரம்) ஶ்ரோதாப்ரஶம்ஸநோக்தேர் ஸாராணி ப்ரயாநாநி யஸ்ய ஶ்ரோதாப்ரஶம், பஹிரர்தாதே ரேவ ப்ராயிதவஜ்ஞம், நதா தத்ர நாக ணம் கிஞ்சித் கதாம்ஶக்ராவஜ்ஞேதி பாவ: (வஶம்வத) “ஜாஸ ஹரிதாஸ்வதஸ்வேப ஹ்ரார்த்தாந: வரோதந்”இதி ஸ்வதஸ்ஜா ஸதயாக்ஷத்யநம் (ஶம் ஸத்வநு:) ஸ்வஸம்கல்பாயத்தஸவஸ்தா ஸ்வித்யாதிக: [க்ஷம்] (நிஜகுணகணே:) ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்ய காருண்யப்ர ஹ்ருதிபி ஸ்வீயகல்யாண குணகணை: (ஸஹா ஸத்யம் காருண்ய) வாஜ்ஞாதே ரக்ஷிதஶ்ரீயப்ரார்த்நாம் வ்யாஜீ க்ருத்ய ஸ்வதஸ்ஜாஸதயா அநாதிகாநபாயவஸாயி வவஸ்கம் கா ருண்யதிஸாவ: யதா, யதேவம் ப்ரார்த்தயதே ததா க்ஷஹிதம் நிவிஶஶேவ ஶயா தமேவ நிவர்தயிஷ்யதே; அதாபி ஶாஸ்ஜந்ஜ்ஞாநஶாந்த்ரேண வரித்யாஜ்யதயாऽவகதேऽபி ப்ர க்ருதப்ராரப்தாயாஞ்சேர ப்ர பஶதாப்ர ாத ்க்ஷிகவாஸநா வஶாத் ராகாநுவ்ருத்தௌ அஸக்ருதாஹ ப்ரயப்ராயாநாதே த்ரேண யதி ஶாக்திநாஸ்ராதி தஹிதவாநிஷ்டேவ க்ருதம் ஸ்ராதி

த்ருத்யாஹ। இதி ஸ்பஷ்டேதி। (இதி) ஏவம்ப்ரகாரேண (ஸ்பஷ்டமநோரதம்) ஶப்தமாத்ரேண ப்ரகாஶமாநப்ரார்த்யவிஶேஷமநோரதவிஶேஷவந்தம், ஸ்பஷ்டஸ்பஷ்ட இஷ்டவிஶேஷா மநோரதா இதி பாவ:. ஏதேந (ஏதாத்ருஶவசநமாத்ரஸாரம்) இஷ்டவிஶேஷப்ரார்த்தநவசநமாத்ரமேவ ஸாரம் ஸத்த்வாத்ஸாரஹிதம் யஸ்ய தாத்ருஶமித்யர்த:. ஸ்வஸ்த்வஸ்ய ஸத்த்வாத் ஸாரஹிதமித்யர்த:. மநோவிஶேஷப்ரார்த்தநாவ்யாப்தஸ்வாத்மா ந ப்ராப்நோதி யதா ப்ராப்யம், ப்ராப்யப்ராப்தௌ த்வராதிஶயவிஷயிணீ த்வதீயா. (த்வதீயமானமேவ ஸ்வம் ப்ரார்த்தநாயா) ஸத்யம் ப்ரார்த்தநாயோஜநா, ஏதத் ஸத்யம்நாம ஸத்யஹிதாய ப்ரதிவாதகவசநவத்த்வம், தத் ஹேதோ: ப்ரபந்நஸ்ய ஸாதகம். யதி த்வயா ஸ்வீயகாருண்யாதிநாஸ்ய த்வதீயத்வம் ப்ரகாஶ்யதே, ததா தத் மோஹத்தாதிஶயாத் தாத்ருஶகுணவிஶேஷவிஶிஷ்டத்வப்ரார்த்தநவிஷயிணீ இஷ்டா யதாவஸ்திதா ஜாயதே ஏவேதி ஸத்யாயவாதிநம் மாம் விதாய ப்ரார்த்தநாவிஶேஷாந் தேஹீதி பாவ:. ஸம்ப்ரதி ப்ரார்த்தநாவிஶேஷாந் பரிக்ஷ்ய தத்த்வதத்வதைஹ்யநிஷ்கர்ஷணயோக்யதா ஸந்தி யாவத், தாவத் ஸ்வீயஹ்ருதயபரிக்ஷணே நஹி கஶ்சித் த்வம் ஸ்வதந்த்ர நிவாரகோऽஸ்தீத்யபிப்ராயேணாஹ। ஸ்வதந்த்ர இதி ॥ ॥௬௧॥

பதம்.	உரை.
ஹே தாஸாநாம் ஸத்ய!	ஏ அடியவர்க்குமெய்யனே
இதி	இந்தப்ரகாரம்
ஸ்பஷ்டமநோரதம்	ப்ரகாசமானமனோரதத்தையுடைத்தாயும்
ஏதாத்ருஶ	இப்படிப்பட்ட
வசநமாத்ரஸாரம்	வாக்கியமாத்திரத்தைஸாரமாகவுடையவனும்
வஶகம்	தேவரீருக்கு பரவசனுயுமிருக்கிற
மாம்	அடியேனை
ஸ்வதந்த்ர: த்வம்	ஸ்வதந்திரனை தேவரீர்

நிஜகுணைஃ — தேவரீருடைய குணஸமூஹங்களாலே
ஸத்யம் — ஸத்யமாக
குருஷ்வ — பண்ணவேணும்.

ஒ—வ்யா ॥ உம்முடைய ப்ரணயமோ "காதல் கடலின் மிகப்பெரிது" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்நமாயிருக்கிறது, அது கூஜ ரமாய்மட்டுமில்லாமல் ஸர்வஜநங்களுக்கும் கேட்கும்படி வாசா ஸ்பஷ்டமாக வுரைக்கின்றீர் அதுக்குத்தக்க ஹக்தியோபாஸ்யநுஷ்டாநம் செய்தாலன்றோ அது பெறலாம். அப்படிக்கன்றோ என்னுடைய ப்ரவ்ருத்தியென்னில், இப்படி என்னுடைய ப்ரணயத்தை ஸ்பஷ்டமாக அறிவித்தேனென்கிற வசநத்தையே ப்ரமாணமாகக்கொண்டு "யதா வாயோஸ்த்ருணாக்ராணி வஶம் யாந்தி பலீயஸ: । ததைவ வஶம் யாந்தி" என்கிறபடியே ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் ஸ்வரூபனை யென்னை ஸ்வாநுவ்ருத்தத்தைக்கொண்டு ஸம்ப்ரதிபத்தியைத்தவிர்த்து ஶிஷ்டரை வ்யர்த்தராகாக ஆகாமல் செய்தாப்போலே அடியேனையும் வ்யர்த்தனாக்காக ஆகாமல் ஸத்ய னாகச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் இதி । (இதி) இந்தப்ரகாரம், ஸுஶீலஸௌஹார்த்த ஞாநமுதல குணஸமூஹ ப்ரதாநவஸ்துமானவென்றபடி (ஸ்பஷ்ட ப்ரணயம்) ப்ரகாஶமான ப்ரணயத்தையுடைத்தான (வசநாத்ரஶ்ரவணமாத்ர ஸாரம்) வசநாத்ரஶ்ரவணத்தைமட்டுமே ஸாரமாகவுடைத்தான, உன்னோடு ஸம்பந்தம் வேணுமென்கிற என்னுடைய ப்ரணயமே மலை போலே ஶத்ருஞம் பெரிதாகவிருக்கிறது, அதுக்கு உபாயாநுஷ்டாநமொன்றுமில்லை, "க்ஷமா தவ வாக்யம் க்ஷமிஷ்யதி" என்கிற வசநத்தையே ஸாரமாகவுடைத்தாயிருக்கிறேன், வேறே ஸாரமான உபாயமொன்றுமில்லையென்றபடி. (வஶம்) ஸம்ப்ர தாரத்தாலும் தேவரீருக்கு பரவஶனாயிருக்கிற, "க்ஷமிஷ்யதி" என்றாலும் என்னாலே திமிரக்கூடாது, ஆனாலும் பரவஶனவிஷ யத்தில "ஶோகயிஷ்யதி" என்று சொல்லுகையுனக்கு உசிதமெ ன்று கருத்து (ஹேதுவஶாநாம்ஸத்ய கம்) வாஸவசநத்தை

தேவரீர்ஸத்யமாகப்பண்ணிவைக்கிறவளுகையாலே அடியேனை ஸத்யவாக்காகப்பண்ணவேணுமென்றபடி (நிகமாணமெனே) ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகுணஸமூஹத்தாலே (ஸம்ருத்:) ஸம்ருத்தைகளைக்கொண்டு (மாம்) என்னை (ஸத்யம்)ஸத்யமாக(கார்த்ஸ்ந்யே)பண்ணும் தேவரீருக்கு ஸாமர்த்யமிருப்பதாலே நான் வசிக்க வசநம் பழுதாகப்போகாமல் ஸத்யமாகவிருக்கும்படி ஸ்வாதந்த்ர்யாணங்களைக்கொண்டு செய்தருளவேணுமென்றபடி ॥௧௨௰॥

ஹ்ருதி ॥ பாதஸ்பந்த ராஜே
மார்க ஹாஸ ஸாகரம் தரிஜ ஜேநா ।
வசேஷதி கோபம் ஸ்வகா
ஸம்விஸ்மிதஸ்தோ வேதாந்த மஹ காவேயம் ॥ ॥௧௨௧॥

ஸ்ரீயா ॥ பாதஸ்த ஜஸ ராஜே
மார்கதிஜாதிரிதி ஸாமரம் தரிதாநாம் ।
வ்யாயதயே ஸ்வாலேக்யாத
காம்க்ஷிதவதிவத் கூடல்ஸ் ஹ காவேயம் ॥ ॥௧௨௨॥

வ்யா—வ் ॥ (ஜாஜதி) “ஜதேக், தொவ”ஜதி ஸஞ்ச்ருத்யவெந ஸஸ்வேரவஸ்ய ஜதேதரிகாரவஸ்ய தகாராதேஷம் ॥௧௨௨॥

வ்யா । ஷேஜதீஹவாராஷாயை வ்யாயதநாகாரிணம் ஸாதநம் நிர்நவஞ்சிவத்கம் தாஷ்யம வ்யாயதநாயா வணவாவராயதயா தத்விஷயே கூமோம் வ்யாயதயதே । பாஜேதி । (ஜஸஸ்த்ய ! மார்கதிஜாதிரிதி ஸாமரம் தரிதாமோநாம்) மேடுஜாதீயதயா குஞ்ஜநேயவஸ் ஸஹமேவி ஸாமராதரணஸ்த ஜதி மந்த்ரோநம் (பாதஸ்வமஜவ) ஸஸ்க்யகாயத் வ்யவ்ருத்யாவேஷிஹீநம் மேடுஜவ (தரஜம்) வஞ்ஜஸஹாவம் [ஸஹம்] (ஸ்யாம்) க்ஷநாஹவம் (வ்யாயதயே) பாஜமேடுவஸ் ஸஹ்யாஸ்ய விவெகஸஞ்செந்த்ரஜம் ஸநகஸநாநாதி மஹாயோதி ஷேஜதீஹம்

ஸஸ்மேர மாருதிஜாதிரிவாஹம் தரிதும், ஸமுத்³ரம் த்வம் ஸாக³ரமிவ
ப்ரார்த்த²யே நைவ லோகேஷு த்³ருஷ்டம் । ஸாம்ஸ்க்ருத வஶ்யவத்³தி
(ஸகலஶ்லாக்⁴ய பதா³ம்பு³ஜ) [illegible]
யாஜ்ய ஸம் (மமசாபலம்) க்ஷந்தவ்யம், ப்லவங்க³ஶாவம் (க்ஷ
ந்தவ்ய) ஸ்வாமி வ்யாஸ ப்ரார்த்த²யே மமாபராதி⁴நம் மாம்
ஸம் க்ஷமாருவ ப்ரதிக்ரியயா [illegible] ॥௬௨॥

பதம்.	உரை
மாருதி ஜாதிரிதி	ஹநுமானுடைய ஜாதியில பிறந்தேனென்று
ஸாக³ரம்	ஸமுத்திரத்தை
தரிதும்மநா:	தாண்டுகைக்கு மனஸ்ஸையுடைய
ப்லவங்க³ஶாவவத்	குரங்குக்குட்டிபோலே
தரல:	சஞ்சலனான நான்
த்வாம்	தேவரீரை
ப்ரார்த்த²யே	பிரார்த்திக்கிறேன்
ஸகலஶ்லாக்⁴யபதா³ம்பு³ஜ	எல்லாராலேயுங்கொண்டாடத்தக்க திருவடித்தாமரையையுடையவனே
மம	என்னுடைய
சாபலம்	குரங்குத்தனத்தை
க்ஷந்தவ்ய	க்ஷமிக்கவேணும்

உ—வ்யா ॥ சஞ்சலமான குரங்குக்குட்டி தான் திருவடி ஜாதியென்று ஸமுத்ரம் தாண்டத்தொடங்கினாப்போலே நானும் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை ஆசைப்படுகிற வைவஸ்வதஜாவினுடைய வம்சத்தில் பிறந்தேனென்று தேவரை ப்ரார்த்திக்கிறேன். என்னுடைய குரங்குத்தனத்தை க்ஷமிக்கவேணு மென்கிறார். வாக்யார்த்தி । (மாருதி ஜாதிரிதி) ஹநுமாருடைய ஜாதியை உடைத்தானவனென்று (ஸாக³ரம்) ஸமுத்திரத்தை (தரிதும்மநா:) தாண்டுகைக்கு மனஸ்ஸை உடைய (தரல:) சஞ்சலமான (ப்லவங்க³ஶாவவத்) குரங்குக்குட்டியானதுபோலே

[அஹம் = நான்] (ஸர்வஸ்ப்ருஹணீய பதத்வய!) எல்லாராலேயும் ஆசைப்படப் பட்ட திருவடித்தாமரையை உடைத்தானவனே! (த்வாம்) தேவரீரை. (ப்ரபத்யே) ப்ரபத்திபண்ணுகிறேன். (இதி) என்னுடைய (காவ்யம்) கவித்வத்தை (க்ஷமஸ்வ) க்ஷமிக்கவேணும் ஆளவந்தார் போலேதான் ப்ரபத்திபண்ணினதுக்கு க்ஷமை கொண்டபடி. இங்கு பண்ணுகிற க்ஷாமணம் தான் ப்ரபத்தி விஷயத்தில் அஹங்கா ராதிஸம்பந்த ஶங்கையைப்பற்றி, அல்லது, யதாஶாஸ்த்ரமாக ப்ரபத்தி விஷயத்தைப்பண்ணினதன்று, இதை உத்தரஶ்லோகா திகாரத்தில த்விதீயபாத வ்யாக்யாநத்தில காணலாம். ॥௯௮॥

இஅ ஸுஹ விஸதம்
ஸண்ணதாவத்தணிஸ்ஸேஸபஜ்ஜம் ।
ஜண்ணீ யுணாஹ(ய)ம்விச்சிம்
உச்சிஸண ஸேவவஸஸம்ஸஉமா ॥ ॥௯௯॥

ஸாயா ॥ அச்யுத விஷயாக்ராந்தம்
ஸாரண்யாவதாரஸுநிர்ணீதம் ।
ஜநநீ ஸ்தந்யமிவேத
ஶேஷாந் த்ராயதாம் ஸ்வபாவஸுபம் ॥ ॥௯௯॥

ப்ரா ॥ (ணிஸ்ஸேஸபஜ்ஜம்) “தேஸோ பஜ்ஜே பஜ்ஜ” இதிஸூத்ரேண ஸேஷஸ்ய “பஜ்ஜ” இதிஸூத்ரேண ஜஸ்ய பஜ்ஜாதேஸ: (உச்சிஸண) “ஸ்ஸ்யே” த்ஸ்ய ஸ்தாநேஶ:

வ்யா ॥ ஸர்வமும் ஸாரஜ்ஞ: ப்ராக்ருதாபிஷ்டிவ்ருத்தி ஜ்ஞாநவிஷய நிவ்ருத்த்யாதிக நிஷ்டதோஷ விஷயாந்ந ஸம்ஸ்ருத ஸந்நாரவத் விஶிஷ்ட ப்ரபத்யதே । அச்யுதேதி । (ஹே அச்யுத!) [த்வம்] (ஸாரண்யாவதாரஸுநிர்ணீதம்) ஸாரண்யவஸ்த = ஸம்ஸாரஸாகரஸ்ய, ஶுஷ்கரஸ ஸ்த்ரம் = ஸ்வப்நாதராமத ஜநநீ ஜ்ஞாநநிர்ணீதம் = அபஹாஸரிதம், ஸர்வ ஶப்தம்வெதயு:. ஜநநீ ஸ்தநந்யஸ்ய த்ரயோ ரிவ ஸம்ஸாரஸ்ய ஸதிதஸ்ய ஸ் நோத்தாரணாவகாஶஜதி

ஹாவஃ (விஷயாகூ்ராஹும்) விஷயெயஃ= ஶஸ்தாதிஹிஃ, கூகூ்ராஹும்= வஶீகூ்ருதம், ஜ்ராஹாதிஹிராக்ருஷ்டஞெதிய்நஂ்ருதெ (ஊா, ஜநநீ, ஷ்நஂயஜிவ) கவத்ருஜிவ, (உஸ்ருத்ய) உதவாவ்ய (ஷ்யமெவ வயஂ்ரு) ஹிதம் (வெஷவஷ) ஹஜஷ, ‹‹ ஹிதெவஷ்ரு ம்ருஷூகஜிதி'' ஈதஊாஞா ‹‹ ஷெவ்ருவெஷவந'' ஐதி யாஶெதாஷ் ஷிஞொணய்ருஷெஜக்ஷவஉநம். ஷஂஷாராஹுநிடூஜஹம் விஷயாதிஹி ராக்ருஷ்டஹிதம் ஊா கணடிவநிஜஹதயா ஜ்ராஹாதிவஶீஜித ஊவ த்ரம் ஷ்யம் ஹிதவெஷவிநீ ஜநநீவ உஸ்ருத்ய ஜஷாநஂகஹுஜ்ரு ஊாவஜொயாஜதி ஹாவஃ ॥ ॥௬௩॥

பதம்	உரை
ஹெ கவ்ர‍த!	ஏ அசசுதனே
விஷயாகூ்ராஹும்	(சபதம முதலான) விஷயங்களாலே சூழப்பட்டவனையும்
ஷஂஷாரணூவ	ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய
கூவக்தூ	சுழலினுடைய
ஹூதி	சுறறுவதில
நிஜஜஹும்	முழிககிடககிறவனுமான
ஊா	எனனை
ஜநநீ	தாயாரானவள
ஷ்நஂயஜிவ	சிசுவைபபோலே
உஸ்ருத்ய	எடுதது
ஷயம்	தானே
வயஂ்ரு	பததியததை
வெஷவஷ	ஸெவியும (அடையவேணு மென்றபடி)

உவ்ரா ந கூ்ராதி உஷ்ஜஹுககளாலே சூகூ்ராஹுமாயும் ஸஜஷூ்ச்சுழலில் விழுநது முழிககிடநத ஶிஶுவைப பெறற ஊதாவானவள எடுத்து தன்னுடைய ஜஹாவஷ்ருதததைத தீர்ததுக்கொளளுமாபபோலே கதிஷஷ்ஙகளான விஷயஙக

ளாலே க்ருஷ்டனாய் ஸம்ஸாரார்ணவச்சுழலில் முழுகிக்கிடந்த என்னை எடுத்து எனக்கு மோஹாவஸ்தையும் வாராமலிருக்கும்படி வைராக்யமான கார்யத்தைச் செய்துகொள்ளென்கிறார். ஸ்தோத்ர ரத்னம். (ஹே ஸ்தோத்ர! விஷயாக்ருஷ்டம்) விஷயங்களாலே ஆக்ருஷ்டனை, நான் விட்டாலும் அதுகள் விடமாட்டாமல என்னை ஆக்ருஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறதுகளென்றபடி. (ஸம்ஸாரார்ணவாவர்த்தஜாலே நிமஜ்ஜந்தம்) ஸம்ஸாரார்ணவ = ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தினுடைய, ஆவர்த்த = சுழலினுடைய, ஜாலே = ஜாலத்தில, நிமஜ்ஜந்தம் = முழிகிக்கிடக்கிற, ஸமுத்ரத்தினுடைய சுழலில முழுகி அங்கேதிமிதிமிங்கிலாதி துஷ்டஜந்துக்களாலே ஆக்ருஷ்டிக்கப்பட்டாப்போலே ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலழுந்திருக்கிறது மன்றிக்கே விஷயங்களாலும் ஆக்ருஷ்டனாய்விட்டேனென்றபடி (மாம்) என்னை (ஜநநீ) மாதாவானவள் (ஸ்தநந்தயமிவ) குழந்தையைப்போலே (உத்த்ருத்ய) எடுத்து (ஸ்வயம்) தானே (வைராக்யம்) வைராக்யத்தை (ஸேவஸ்வ) ஸேவியும், ஸ்தநந்தய குழந்தையினுடைய வ்யாதிநிவ்ருத்திக்கு ஜநநீவைராக்யமாக விருக்கவேண்டுமாபோலே என்னுடைய ஸம்ஸாரவ்யாதி நிவ்ருத்திக்கி நீர் வைராக்யமாகவிருக்கவேணும். வைராக்யமாவது. ஸதாசாரமிருக்கும் க்ஷணமேநவயாந்தை யிருந்தால் பிள்ளை ஸ்யோமதியில் விழுந்துவிடுமென்றபடி. ॥௧௩॥

—❧❧❧—

மூ॥ ஸ்வேய ஸமேதவிஷம்

ஸந்ஹ்ருதிஹேதிணாஹி கா ஹிவிஷதணாஷம் (திணாஹம்)

காரேஸ ணிவஷம்

காஷூவிவிரேஹி சக்ஷுஷ்கஹக்கேஹிம் ॥ ॥௧௪॥

ஸமயா ॥ ஸ்வேய ஸமேதவ்யம்

ஸந்வேத்ரும த்ருஷ்ணாஹிம் காஹிரவ்ய(நாஸ்யம்)த்ருஷ்ணாஷம்।

காரயஸ்வ நிவ்ருத்தம்மோ

காகா ஹிஹிரே ரவ்யந்த கடாக்ஷம் ॥ ॥௧௪॥

ஸ்ரா—ஸ் ॥ (கதண்ணாகம்) “தண்ணாகஆ஢்டு” இதிநிவாதஃ, தகஹிஷம். (தவிகம்) “தவயாதொஃக்த ஸ்த்ருயெ “கெ்த” இதெ்ருதக்ஷபிதெ்ருணஇகும். (ஷிவுகம்) “ரவமாஶயஸெ்ரு” திர ஷொவெவஸ்ருதிகெ “ஷுதமெ” இதி ஷுகாரஸ்ரு உக்தம் ॥

வ்ரா ॥ நிஜகாஷ்டு நிஶஉபாஹை இதிஸெ்ராகெந ஸ்ராயிடு தாபேவ ஸாக்ருத ஜாஷ்ருத நிவ்ருத்தம் தாஜ்ருஶகாஷ்டுஸ் பொஜ்ரீநிஷு ஷஶஸ் ஜஶுடு நவாரஸ்ரம் தஜாஸஷகஸ் காஶெநந வாநஃ ஸ்ராகஷ்டியெத—கபிஜ்டுதி । (ஷெகஷ்ரு த') [கும்] (கஷ்டுஷய வஷ்டுதவ்யம்) கஷ்டுஷயஃ = வாவாரபெ கவெஷ்டுவயஃ வஷ்டுஃ ஶ்ரீ ஷுகாஷிக ஸஹாவஃ தெநதவ்யம், நநா வாவகஷ்டுணொ ஜாஃவெஜநககா த்ராவஷெதாகெ zவிவா ண்ருகஷ்டுண ஸ்வாவெஜநநஆரா தாவநிவதடுககு உஸெ்ரு வெதி கத்ராஷ (ஸாவஷ்ருஶதருஷ்ணாஹிஃ) ஸாவாநெ்ருவ = த தக்ஷாக்ருத விஶெஷ இநிதஸாவாநெ்ருவ ஷ்ருஶதருஷ்ணாஃ ஷீஷிகாஃ “ஷ்ருஶதருஷ்ணாஷீஷிகெ” த்ருஷாஃ, தாஹிஃ (கநாஜ்ருடும்) கவித்தம், யயாஶ்ரீஷெஷாஷணா ஸஹத்வாவயவஸ்ரு ஷ்ருஶதருஷ்ணி காயாம் வரியடுதாவாவெகஷ்பா கயிகதாவஃ தத்ஸாக்ருத ஷஶஹ்ரித ஸாவவிஶெஷஸ்ரு க்ஷணிகதயா ஸஜாதீயஸா வெஷ்யா ஸாநரவி ஜாஃவெஜநககாஷ தாவநிவ்ருத்திரிதி ஹாவஃ, தாஜ்ருஶம் (ஶாம், கரகாஶிஶிரொஃ) கரகா = வஷெடுா வஶஃ “கரகஃ வக்ஷிஹெஷெவஸ்ராக கஷ்ணெ்ஷ கரகும்கயொஃ । க ரஜாவிஷயொஃ ஷாவவிஷியாஷவி வஷெநாவஶஇதி”விஶ்வ்ரு காஶஃ. “ வஷெடுாவஷெதா கரகாகரகொவிவஜ்ருஶ்ரு த” இதி ரஹஸஃ— தஆகஶிஶிரொஃ தாவநிவடுதெகஃ (கடாதெகஷ்ஃ) கவாதெஜுஃ (நிவடுருதம்) ஸாவிதம், நிவ்ருத்த தாவநிதியா வக, (காரயஸ்வ) வஷ்டுாஹிதவ்யம் கரகாஹிஹிரிவ கஷ்டுாநஶத வ்யம் ஷாஷவாதெஜுநிடுவ ருடுதம்காராஷெ்வதிஹாவஃ ॥ ॥௩௪॥

பதம்.	உரை.
ஹே அத்புத	ஏ அத்புதனே!
[த்வம்	நீர்]
கர்மமய	[யஜ்ஞாதி முதலான] கர்மரூபமான
கர்ம	க்ரீஷ்மகாலத்தின் தாபத்தாலே
தப்தம்	தபிக்கும்படி செய்யப்பட்டவனாயும்
கதாபி	எப்பொழுதும்
ஸுக	த்ரிவர்க்க ஸுகமாகிற
ம்ருகத்ருஷ்ணாபிஃ	காநலினாலே
அநார்த்ரம்	நனையாமலுமிருக்கிற
மாம்	என்னை
கரகா	ஆலங்கட்டிபோல
ஶிஶிரைஃ	குளிர்ந்தவைகளான
கடாக்ஷைஃ	பார்வைகளினாலே
நிர்வ்ருதம்	ஸுகத்தையடைந்தவனாக
குருஷ்வ	செய்யவேணும்.

மருப்ராந்தரத்தில் தாஹித்த ம்ருகமானது ஜலாசையாலே மரீசிகாஜலத்தில் ஓடியோடிப்போய் ஜலத்தைக்காணாமல் ஸந்தப்தமாயிருக்க அப்போது மேகமானது அதிஶீதளமான கரகாவர்ஷத்தை வர்ஷித்து அந்த ம்ருகத்தை ஸுகிதமாகப்பண்ணுமாப்போலே மரீசிகாஜலம்போலேயிருக்கும் ஸுகவாசையாலே அதுக்கு உபாயமான கர்மங்களைப்பண்ணிப்பண்ணி ஸுகத்தைக்காணாமல் ஸந்தாபம்போலே ஸுகஹாநிகரமான கர்மங்களாலே க்லாநியை அடைந்து தப்தனான என்னை கரகைகள்போலே ஶீதளமான கடாக்ஷங்களாலே ஸத்வரம் ஸுகிதனாகச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் । கர்மேதி । (ஹே அத்புத ஸுகம்ருகத்ருஷ்ணாபிஃ) ஸுக = த்ரிவர்க்க ஸுகமாகிற, ம்ருகத்ருஷ்ணாபிஃ = மரீசிகாப்ராந்தியாலே (கர்மமயகர்மதப்தம்) கர்மமய = யஜ்ஞாதிகர்மரூபமான, கர்ம = ஸந்தாபத்தாலே,

தப்தம் = தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற, தைந்யமிக்கஸா வாம் ஸ்ரீவிகாரஜ்ஜமபோலேயிருக்குமதனையொழிய ஸாவமன்று என்று கருதது (ஸாகாஸிஸிரோ:) ஆலங்கட்டிகளபோலே குளிர்ந்ததுகளான, ஜலாவேக்ஷயா ஆலங்கட்டிக்கி ஸயிகஸெல த்ருமுண்டு (கடாக்ஷை:) கடாக்ஷங்களாலே, (மாம்) அடியேனை, (க்ஷாவி ஸத்ருஷ்ணாகம்) பின்பு ஒருககாலும் தைந்யமிக்க ஸாவ த்தில் த்ருஷ்ணையில்லாமலிருக்கும்படி (நிவ்ருத்தம்) ஸாவித ஞக (காரயஸ்வ) செய்யவேணும் எப்படிப்பட்ட ஸாவத்தைக் குடுத்தால உதரத்தில் த்ருஷ்ணைவாராதோ அப்படிப்பட்ட ஸா வத்தைக்குடுக்கவேணுமென்றபடி ॥௬௪॥

அ-ரு॥ த்வச்சரணாரவிந்த விசாரணம்

ஞிட்டவிஸாணம் வஷம்ஸநா உரோசாவணஜோ ।

ஸஜிஸ சாஹாணம் விகஸம்

ஸுச்சஸ ஹத்தாண ணேவஸ ண ஸணாவஸாரம் ॥ ॥௬௫॥

ஊாயா ॥ தவஷிஜந விசாவாநாம்

த்ருஷ்டிவிஷாணாஜிவ தரஸநாத்ரவயந்து (ரோசாணுந்து) ।

ஸசத்ருஷ்டசாவாநா ஜிவசாம்

ஸவ்ருத்த ஹஸ்தாநாம் மஸ்ய நயநாவஸாரம் ॥ ॥௬௫॥

வ்யா—வ ॥ (ணேவஸ) “ஶஜிரண வஜ்ஜ” த்ருஷ்டி நாம ஸ்யாஜோதாம்ணி ஐதத்ருஷ்டிஶம், ணிவவகம் ॥ ॥௬௫॥

வ்ரு ॥ ஸயாநிஷ்டதஸேஷ வ்யாநதசாஸ்ஹாமவத ஸம் ஸமந்நிவ்ருத்திம் ஐஷ்டதஸேஷ வ்யாநதஸம் ஹாமவத ஸம்ஸ மநுஞ வ்யாயநுயதே । தவேதி । (ஹே ஸவ்ருத்த ' தவஷிஜந விசாவாநாம்) கவஸ்ருநவராஜ்ஜவாநாம் ஜேவதாஜரவரா ணாம் நாவஸ்திகாதீநாஞ, உவலக்ஷணஸதக ; ஸதவவ (த்ருஷ்டி விஷாணாஜிவ) ஸவநுவிஶேஷாணாஜிவஸ்யுதாநாம் த்ருஷ்டிள விஷம் யேஷாஞ்ஜேஷாம், “ ஸவஜநுநீயோவ்ருயிகரணேவ

ஸர்வே ஹி ஜந்தூநாம் ப்ராத்ருபவத்” இதி ப்ரயோககர்ணவேஹ வ்ருஷ்டி: தத்3த3ர்ஶநேந ஶோப4நாநாம் த்வயா ஸா ர்ஷாணாம் (த3ர்ஶநேந்த்3ராயுத4) க்ஷ்வேளந விப4வமேவதா ஜாரவாரநாஸ்திக த்ருஷ்டிபாதாநாம் பரிஹாரணிதய: ஸஹ ஹவத ஸம்ஸாரம் தத்3ப்ரயோதா3நிவாரணமிதி ஸாத்3யம் (அத்ர த3ர்ஶநாதி3வ) ஸத்காக்ஷாபாங்கேத்ரத்ரேத வர்ஷாணாமிவ ஸ்தி2தாநாமித்யர்த2: (ஹஸ்தாநாம்) க்ஷேத்ரக்ஞாநாம், (நயநாஸாரம்) கடாக்ஷபரம்பராம் (த்ரம் ஹர) த்ருஷ்டிவிஷ்டந்த்ருவேஷ்டமிவ க்ஷ்வேளநவிப4வ தே3வதாஜாரவாரநாஸ்திக த்ருஷ்டிபாதாநாம் விநிவர்த்ய அத்ரேதவர்ஷாணாம் க்ஷத்ரக்தகடாக்ஷ ஹேதுரம் கா ரணேஷ்டிஹாவ: த்ருஷ்டேர்க்ஷிதயாவத்3ய ஸாயந்தநேஹ ஹாம வத ஸம்ஸாரம் ஸம்வாதி3யதி பரிதாபம் அத்ராஹரவத ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ராயஸ்யம் பரிஹரணீயதாயாம் ஹரவத ஸம ஸ்ய ப்ரயஶ்ச்ச “ தேஜம் விஷதிஷம் விஷாஸத்ருஶேஷுஸஹ ஹாஸீதநாவஸ்யாவிஶ்ராஸ், ஶேஷாது பாஶ்பதாது ஸ்வஷ்டா யோகாபதிகநாஸ்திகாது । விக்ஷேயாது ஷிஜாது ஶத்ருராது ஸ்வாஸாஜஶாவிஶேஷ: । அஸதாம் த3ர்ஶநாஸ் ஸ்பர்ஶாஸ் ஸம்பகூ3ராது ஸஹாஸநாஸ் । யதூ3ராவார: ஸம ஶ்ரஷ்டி யதா2தேஸகதேஹ்ஸ” தி, “ ஸம்ஹாதவஹஜாலா பாஜ்ஞஜவத்ரவஸ்தி: । நஶாரிவிஜாவிஶேஷஜநஸம்வாஸ ஶேஷஸம், அஶேஷ்ர: ப்ராக்ருத: பே ராக்தாஶேஷேஷ்ரா ஶேஷவ உச்யதே । அஶேஷேந்த்3ரநகேநாபி ஶேஷ்ர: கிஞ்சி த்ராவஶேஷ், ஸாஹாஷாத3ஶநம் ஸ்பர்ஶ: கீர்தநம் ஸ்மர ணம் நதி: । பாவநாநிக்ரியேதாநி ஸாயநாதீ3தி ஶாஶ் த், ஶேஷ்ர:ஶ்ர பாதஶீஷ்ஸ்தாம் பாணிதீயஸ் ஹதோப த்ர: । க்ஷணோபாஸநபோஶாபிநதேஷாம் திஷ்டஜா ஹரே தி” த்ராதி3 ப்ரமாணாந்யபி ப்ரதாநி । ॥௩௫॥

பதம்	உரை
ஹே அச்யுத !	ஏ அச்சுதனே !

உக்ஷிவிஷாணாஜிவ	ஸர்பங்கள் போலேயிருக்கிற
தவ	தேவரீருடைய
விஷ்நவிமோவாநாம்	தயானத்தில் பராங்முகமா யிருக்கிறவர்களுடைய
உபாங்நாக்	பார்வையினின்றும்
ஜோவயந்து	விலக்கிக்கொண்டு
கம்ருதமோவாநாஜிவ	அமிருதத்தை முகத்திலு டையவர்கள்போலிருக்கிற
ஸந்தாநாம்	பக்தர்களுடைய
நயநாஸாரம்	கடாக்ஷவர்ஷத்தை
மாம்	என்னை
நயஸ்வ	அடையும்படிசெய்

உடவ்ர ॥ ‹‹ வாரம்ஹாத வஷ ஜாஸா வஹாராஜவந்ரவ ஷிதிஃ। நபாரிவிஷா விமோவஜநஸம்ஸாஸவெவஸம் ” என் கிறபடியே உக்ஷிவிஷங்களான ஸவங்கள் கடிக்காமல் தானே தன் பார்வையாலேயே வஞ்சாணனை ஸம்ஹரிக்குமாப்போலே தே வரீருடைய விஷ்நவிமோவாகள் தங்கள் பார்வையாலேயே ஞுத் நாமபணணிவிக்கும்படியான ஔதூர்யமிருப்பதாலே அவர்களு டைய உபாங்நத்தினின்றும் விடுவித்து கமிருதமோவாகளான ஸாமவதாகளுடைய கடாக்ஷத்துக்கு பாத்ரமாகவேணுமென்கி றார் । தவெதி । (ஹே ஸுப்ரத ! உக்ஷிவிஷாணாஜிவ) உக்ஷி யில் விஷத்தையுடைத்தான ஸவங்களைப்போலேயிருக்கிற (தவ விஷ்நவிமோவாநாம்) தேவரீருடைய விஷ்நத்தில் நின்றும் வரா ஜமோவாகளானவர்களுடைய (உபாங்நாக்) பார்வையில் நின்றும் (மாம்) என்னை (ஜோவயந்து) விலக்கிக்கொண்டு (கமிருதமோவாநா ஜிவ) கமிருதத்தை மோவத்திலுடையவர்கள்போலே, கடாக்ஷமா த்ரத்தாலே ஸவந்தாபத்தையும் போக்கடித்து ஜோக்ஷத்தை யுண்டாக்கும்படியிருக்கிற (ஸந்தாநாம்) ஸாமவதாகளுடைய (நய நாஸாரம்) கடாக்ஷவஷ்டித்தை (மாம் நயஸ்வ) விஷயீகத்ருதி வஜ்பொமஃ, இத்தாலே இங்கிருந்தநாளவ்தீக்ஷ்மு ஸஹவாஸ

தனைத்தவிர்த்து ஸாமவத்ஸஸமவாஸத்தைச் செய்விக்கவேணு மென்று வ்யாக்யானித்தபடி ॥௯௫॥

உ-ஏ॥ விஸதிஶிக ஶஹாணிஶோஹஸாக
தணவ்ஙிஶிகாஸாக வ்ஙிஹ்ரு ஹோவஸ ப வஶ ஙிகம் ।
ஈதி ணிஹிஶிவ ஸுவாஹ
ாவெஹாதாஶம் தி ணிஶம் ஶஹ ஹிஸகம் ॥ ॥௯௬॥

ஶாயா ॥ விஷதிஶித ஶபாநிஹேஷாவ
த்ருணவ் திஶேஷாவ வ்ருதிஹ் ஹேஷா ப வ்ருஶாஶிதம் ।
ஸஶ்ருதநிபாவிவாவ்ருத
ஷாவய ஜயி நிஶுஶம் ஶஶ ஹ்ருஷ்யம் ॥ ॥௯௬॥

வ்யா—வ்ய ॥ (தண) “ஜிகாதி” த்ருவ்ஸாரவஸ்யக்ஷ்யம் (வஙிஶிகா) “வ்ருதிஹ்ருஹோ வ்தீவஹ” இதிதவஸ்யயக்ஷ்யா

வ்யா ॥ ஹ்ருஹாராரஶிக்ஷதாதிஷா ஹோமவ்யதாவாஷ ஶஜாக்ஷவ்ருதிவ்யஸ வஹிஷுஷா ஸஜாஹுஏதக்ஷாத்தணிவ்யத்தி: நிரதிஶயாநந்தரவ ஹமவஸ்வரஏவவிஷப ஹோமவ்யதா வாஜிவஏவுக்ஷாஸ் ஹேதாஹேதாஶஸ்மாவாவணம் தஷா ஹபஶவீ வ்யாயுயஶித । விஷேதி । (ஹே ஸுவ்ருத! ஷ்யம் விஷதிஶித ஶபாநிஹேஷா) விஷஸம்திஶ்ரு யாநி ஶபாஏ நிஶக்ஷாரா:, தத்ஸ்வருஶோஷா, ஸஜாஹவஷாமெ ஹோமவ்யக்ஷாஜவி உத்தரத்ருஷாவ ஹேதாக்ஷாஸ் விஷஸம்திஶ்ரு ஶபாஸஷ ஶ்ருஶேஷ்வி த்ருயு: விஶேஷணவிபொத்தர வகாரவயம் விஶேஷணயோ: வ்ரஸ்வர ஸஶாவ்யாயகா (த்ருணவ்ருதிஶேஷா) த்ருணஸஷ ஶ்ருஶேஷா, த்ருணவஷத்ருவ்தயா ஸதிநஸ்வரதயாவாத்ருதாநாஷ ரமொமெவ்யஷாவெதவ்யு: (வ்ருதிஹ்ருஹோஷா) ஶணிஸாவ ணவ்யநாதி வ்ருதிஹ்ருஹோஷா (வ்ருஶாஶிதம்) வாரிஹ ஶஶாணம்,

விஷயைகஸ்வமணிதத்ருஷ்ண: (மம ஹ்ருதயம் அம்ருதநிதிமிவ)
ஸ்திதே, தத்துநாஹவித்ருணாதத்ருஷ்ணேஹோத்யஸ்தே (த்வயி)
(நிஸ்ஸங்கம் ஸ்தாபய) ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதம் குர்வித்யர்த்த:, நிஸ்ஸங்கிதிவிஶே
ஷணம், ப்ரதிக்ரஹைஷ் ஶேஷகாமிநா ஸஹிதம்.
அதவா நிஸ்ஸங்கீதி க்ரியாவிஶேஷணம், யதீக்ஷ்யாஸ்யநஸ்ஸங்கிணீ
மம ஹ்ருதயம் ப்ரதிக்ரஹாதிஷு ஸ்பர்ஶஸஹிதம் ஸ்ரத்தயேதி
தத்ஸ்வஸ்வமதாய: நிரதிஶயமோஹேன ஹ்ருதி மந
வோஸ்யாஸ்வமனஸ்ம்ருதே மம மோஹ்ரவ்யாஸிஷ்ட நிவர்த்து
மிதி பாவ: ॥ ॥௯௬॥

பதம்.	உரை.
ஹே அச்யுத	ஏ அச்சுதனே
விஷ	விஷத்தோடு
திக்த	சோந்திருக்கிற
மதூபமிதை:	தேனுக்கு ஸமானமாயிருக்கிறதுகளும்
த்ருணஸத்ருஶை:	புலனுக்கு ஸமானமானதுகளுமான
ப்ரதிக்ரஹை:	தானம் வாங்குதலில்
வ்யாப்தம்	சூழப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
மம	அடியேனுடைய
ஹ்ருதயம்	ஹ்ருதயத்தை
அம்ருதநிதிமிவ	அம்ருதநிதிபோலே போக்யமாயிருக்கிற
த்வயி	தேவரீரிடத்தில
நிஸ்ஸங்கம்	அஹங்காரமில்லாமலிருக்கும்படி
ஸ்தாபய	செய்யவேணும்.

உ—ஸ்ரீ ர அஹங்கார மமகாரங்களை நிவ்ருத்திசெய்து சித்தத்தை ஏகாக்ரமாக்கினவனன்றோ அவைகளிடம் போறலாவதெனனில, விஷயாஸக்தமான என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை "நீர் நுமதென்றினை வோமுதல் மாறறியிறை சோமின்" என்கிறபடியே அஹங்கார மமகாரங்களை நிவ்ருத்திசெய்து அம்ருதநிதிபோலே

யிருக்கிற தேவரீரிடத்தில ஸாவதாநஞ்செய்ய என்னாலே முடி யாது, ஸவஜ்ஞனும் ஆஶ்ரிதரை யொருபடியாலும் கைவிடாதவ னுமான தேவரீர ஸாவதாநஞ்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக் கிறார் । விஷயாதி । (ஆஹ பாஷ்யத ') ஆஶ்ரிதரான ஸ்வாஸ்பதி யென்று ஆஶ்ரிதரை யொருபடியாலுங் கைவிடாதவனாகையாலே யென்னுடைய ஹ்ருதயத்தை விஷயத்தினின்று நிவ்ருத்திசெய்து தேவரீரிடத்தில ஸாவதாநஞ்செயயவேணுமென்று கருதது (விஷ யிஷ்ட ஸ்வபாவதோஷை) விஷயிக்குங்களான தேனுக்கு ஸத்ருஶ ஙகளான, இது "ப்ரத்யஹோஷை" என்கிறதற்கு விஶேஷ ணம் விஷயிக்கு மான ஸ்வபாவை தேனென்கிற ஆசையாலே வா நமபண்ணினால் ஶரீரநாஶம் வருமாபபோலே யதார்த்தையாலே ராஜஸ ப்ரத்யஹாதிகளைசசெய்தால ஆத்மநாஶம் வருமென்று கரு தது (த்ருணப்ரதிஶேஷாவ) த்ருணஸத்ருஶங்களான, "கொ ளாறும பயனில்லை குப்பை கிளாததனை செல்வத்தை" என்றும், "என்னவேதத்தனைக்கிப்போதும" என்றுஞ்சொலலுகிறபடியே குப்பையிலிருக்கிற த்ருணமபோலே அஸாரமாயும் தோஷாவஹ மாயுமிருக்குமத்தனையொழிய உப்புக்குக்கூட காணுதென்றபடி. (ப்ரத்யஹோஷை) ராஜஸப்ரத்யஹங்களில, இது வாஹ்யவிஷ யங்களுக்குமுபலக்ஷணம், ராஜஸப்ரத்யஹம் முதலான விஷயங் களிலேயென்றபடி (அபஹ்ருதம்) விழுநது புரண்டுகொண்டி ருக்கிற (இஇ ஹ்ருதயம்) என்னுடைய ஹ்ருதயத்தை, என்னாலே விஷயங்களினின்றும் மீட்டுததது தேவரீரிடத்தில வைக்க ஶக்தி யில்லாத வென்னுடைய ஹ்ருதயத்தையென்றபடி [ஸ்வம்] ஸவஜ் ஞனான தேவரீர (அப்ரதிமாவஸ்திதே) அப்ரதிமபோலே யிருக்கிற (ஸ்வயி) தேவரீரிடததில, விஷயாந்தரமான விஷய வாநம்பண்ணி ஆணழதவ்ராணனுயவிட்டேன், இதுக்கு பரி ஹாரமாக அப்ருதவாநமபண்ணிவைததால பிழைக்கலாமென்ற படி ஶரீரஷாப்ருதவாநமபண்ணிவைததால போன ப்ராணன் வராது, அதறகாக வாநமபண்ணபபண்ணமாளாமலிருக்கிற அப்ரு தமியில ஸாவதாநஞ் செயயவேணுமெனகிறார் "ஸர்வேமத

ஸ்ஸாத்வஸஜீவிதம் என்கிறீர்" ஸ்வஸ்வாமினியை ஸாக்ஷாத்காரா. (நித்யம்) யதாஸ்வதி தயா (ஸ்வாபம்) நிமக்நமாய் போயிருக்கிற உகாரத்தையுடைத்தாயிருக்கும்படி ஸ்வாபஞ்செய்ய வேணும் உகாரத்தைச்சொன்னது ஸஹாகாரஸ்ஸ்ராப்ரப ஶிக்ஷணம் ஸஹஸ்ராரு உகாரங்கள் ஸஹாஸநமாக நிவ்ருத்திசெய்யாவிடில் அங்கேயும் வந்து தன்னுடைய ஸாமர்த்யத்தைக்காட்டுமென்று கருத்து ॥௯௯॥

—❧❧❧—

உ-பு॥ ஸ்வம் ஜயதி கிலைண
ஸ்ரீகேஶவஸ்ய ஜகதேகஸ்வ ஸ்ரீஸஹிஸாரிணே ।
ஸ்வஸஹஜஸஹ ஸாராஸர
ஸஹதிஸ்வஜகத ஸம்ஜநோ தஸ்யேண ॥ ॥௧௭॥

ஸாயா ॥ நித்ரேஷ்வத்து க்ருபெண
க்ஷிவஸ்வ நஶஸ்த்ர நியிவக்ஷ்கள ।
ஸ்வஸஹஜஸ்வ ஸாஸர
ஸ முக்தஸ்வ ணத்ஸ்வஜ்ஞாள தஸ்ய ஶ்ரேண ॥ ॥௧௭॥

ஸ்ரா—ஸ ॥ (ஜயதி) "ஜயஜ" ஜதீரதெமு "தெதிநி" திஶிரதெபாரிகோரக் திகோ (கிலைண) "ஜக்ஷ்யம"ஜத்ர்ஜகோ. (ஸாரிணே) "தஸ்ஸந்ஸ்ராக்ஷா"விதஸ்ராஹி தீமந், ஸ்யஹாஹிகோரக் க்ஷஸ்யகோ திகோஷு ॥ ॥௧௮॥

வ்யா ॥ ஸதிஸ ஸஹஷ ஜதாவஸெஜ ஸஹஸ்யநஸ்வா ஸதீஸ திவாயகோரக் ஸ்ருயஸ்ய தனிரஸநஸ்ருவக்கம் ஸஹஸ்யநஸ்வம் ஸாயிநதம், ஜஸாநீம் தஷநஸ்வஸ்யாவி தஸ்ர ணாரவிந்தநஸாயாந ஸ்வவக்காத்தம் ஸாயந்யதெ । நித்ரிதி । (ஸெஹநஶத்ர்' கோ நித்ரம் க்ருபெண) காஜத பெ வ்யாபாஜாமமெக்த (கவஷ்டு) ஜநெ, உயீதஷ்யம். (நியிஸ

த்ருக்ஷௌ) தத்ஸத்ருஶௌ, நிதிஸ்வரூபம் ப்ரார்த்திதாபீஷ்டப்ரதௌ யதா ப்ராணிநாம் நிதி: ப்ரார்த்திதாபீஷ்டப்ரத:, ததைவ த்வத் ஸக்தாநாமிதி பாவ: (ப்ரவஹந்நத ப்ரபாஸார ப்ரஶமித ப்ரணதஸஞ்ஜ்வரௌ) இதம் விஶேஷணத்வயம் பாதத்வயஸ்ய, ப்ரவஹந்து ஸமுத்ப்ரஸாதநம், நதீநாம் = நதகாஶீநாம், ஸார: = ப்ரவாஹ:, ப்ரஶமித: = நிரஸ்த:, ப்ரணதாநாம் = ப்ரபந்நாநாம், ஸஞ்ஜ்வர: = ஆத்யாத்மிகாதிதாப: யாப்யாம் தாத்ருஶௌ (தவ சரணௌ நிதத்ஸ்வ) இத்யுபநிவேஶயேத்யர்த்த: ॥௬௭॥

பதம்	உரை
ஹே நதஸத்ய	ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே!
நித்யம்	எப்பொழுதும்
அகிஞ்சநே	அகிஞ்சனனை
அஸ்மிந்	அடியேனிடத்தில
நிதிஸத்ருக்ஷௌ	நிதிக்கு ஸமானமாயும்
ப்ரவஹந்நத	ப்ரவஹிக்கிற நதிகளினுடைய
ப்ரபாஸார	காந்திப்ரவாஹங்களினாலே
ப்ரஶமித	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ரணத	ஆச்ரிதர்களுடைய
ஸஞ்ஜ்வரௌ	ஜ்வரத்தையுடைத்தான
தவ	தேவரீருடைய
சரணௌ	திருவடியிணைகளை
நிதத்ஸ்வ	வைக்கவேணும்

அவ ॥ பூர்வஶ்லோகத்திலென்னுடைய ஹ்ருதயத்தை “யதா ஹிரண்யநிதிம் நிஹிதம்” என்று நிதியைப்போலே ஓதப்படுகிற தேவரீரிடத்தில ஸ்தாபிக்கவேணுமென்றார்; இந்த ஶ்லோகத்தில நிதிபோலிருக்கிற தேவரீருடைய திருவடியை அடியேனுடைய தலையிலே வைக்கவேணுமென்கிறார் । நித்யமிதி । (ஹே நதஸத்ய) ஏ அடியவர்க்கு மெய்யனே! (நிதிஸத்ரு

கூள) புதையலுக்கு ஸமாநங்களான, தரித்ரனுக்கு நிதி லாபத்தோடு ஸாம்யமாமபோலே நித்யக்ருபணனான எனக்கு ஸந்நிதாநமாயிருக்கிறதென்றபடி (ப்ரபவஸுரஸவாஸரப்ரக்ருதி வர்ணஸம்பந்நாஃ) ப்ரவஹிக்கிற நவகாதிகளுடைய ப்ரவாஹங்களாலே போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸம்ஸாரிகளுடைய ஜ்வரத்தை யுடைத்தான, திருவடிகளை ஸம்ஸாரிகளுடைய தலையில் வைக்கும் பொழுது ப்ரயத்நஃ நவகாதிப்ரவாஹம் ப்ரவஹித்து தாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதென்று கருத்து (தவசரணௌ) தேவரீருடைய திருவடிகளை (நித்யம் க்ருபணே) நித்யக்ருபணனான, அநாதிகாலந்தொடங்கி இன்றளவும் இப்படிப்பட்ட நிதியைப்பெறுமல் தரித்ரனாயிருக்கிறேனென்றபடி யத்வா, இந்த நிதியைப்பெற உபாயமான ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதி ஸம்பத்தில்லாமல் தரித்ரனென்னவுமாம (ஸ்விந்து) இந்த ஜநவிஷயத்தில், உயி யென்றபடி. "யாவச்சரணௌ ஸ்ருதௌ ப்ராயிதுவ்யந்நாதிநாஃ । ப்ரிஸ்யாயிஷ்யாதி நதீரோதிஸ்வதிவிஷ்ர்தி" என்று ஸ்ரீதாழ்வானைப்போலே நெடு நாளாக ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அடியேனிடத்திலென்றபடி (க்ஷிபஸ்வ) வைத்தருளவேணும் "தளிர்புரையுந்திருவடி யென்தலைமேலவே, நின்செம்மா பாதபற்புத்தலை சேர்த்து, திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின் மேல பொறித்தாய், கூட்டரிய திருவடிகளைக்கூட்டினை நான் கண்டேனே" என்று சொல்லுகிறபடியே நான் க்ருதார்த்தனாம்படி திருவடிகளை யென் தலையிலே வைத்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ॥கூள॥

அ—ஙு ஸரணாமத்திஜணிவ

ஜண்மாவலி ஜஉ ஸ்வார்த்த ஸமாஸக்திஸம் ।

ஜெஹாஜ வ ஸாஸ்ரவோஷா

ஸாஸ்ரவஷ்ணி தாரிஸந்தா ஹ வஸணம் ॥கூஅ॥

छाया ॥ शरणागत इति जनिते

जनवादेऽपि यदि त्वं न रक्षसि त्वम् ।

सहिते वने सागरघोष-

सागरवर्जिते तादृशं तव वचनम् ॥ ॥९८॥

व्या—व्या ॥ (मूलं) [illegible] ॥९८॥

व्या ॥ [illegible] शरणागत इति [illegible] ॥ हे अच्युत! (शरणागत इति) [illegible] (जनवादे) किंवदन्त्यां (जनिते) सत्यपि (त्वं न रक्षसि यदि) संसारात् [illegible] । (तादृशं) शरणागत इति वाद[illegible] (सागरवर्जिते) सेतौ [illegible] (तव वचनम्) [illegible] इत्यादिकं वचनम् (सागरघोषसहिते वने) [illegible] शरणागत [illegible]

க்ஷயஜ்ஞ= ஶரணாகதவாதேऽபி அநேகதோஷதுஷ்டேऽபி ஶரணாகதஜந இதி வாதிநம் ந பரித்யஜேயமிதி ஶ்லோகாப்யாம் த்வயைவோக்த ப்ரகாரேண அநுஷ்டிதே தஸ்ய வசநஸ்ய ஸத்யத்வமேவ ஸம்பத்திஸ்ஸ்யாத், ‹‹ ஸாகரவேலாயாம் த்வத்வசநம் ’’ த்ராணஸ்யாபாவே ஶ்ரீ வாதி ப்ரஜ்ஞ ஸஹஜ ஸாகரகோஷஸ்ய ந்யஸ்ய ப்ரஹஸ்யவாக்யஸ்ய நாபஶ்யாபக்ஷேபேதி வ்யஜ்யதே ॥ ௧௮ ॥

பதம்	உரை
ஹேऽச்யுத	ஏ அச்சுதனே
ஶரணாகத இதி	சரணாகதனென்று
ஜநவாதே	உலகவாதமானது
ஜாதேऽபி	உண்டானபொழுதும்
[த்வம்	தேவரீர்]
மாம்	அடியேனை
யதி ந ரக்ஷஸி	இரட்சிக்காமல் போனீரேயானால்
ஸாகரவேலாயாம்	கடற்கரையில் [சொன்ன]
தாத்ருஶம்	அப்படிக்கொத்த
த்வத்வசநம்	தேவரீருடைய வார்த்தை
ஸாகரகோஷ:	ஸமுத்திரசப்தம்போலே
ஸம்பத்ஸ்யதே	ஆய்விடுமன்றோ

உ—வ்யா ॥ உபாஸநாநுஷ்டாந ஶக்தியில்லாமல் போனாலும் ப்ரபத்தியாவது ததநுஷ்டாநஜ்ஞாநஶக்தியைக் கொண்டு ஸம்பூர்ணமாக அநுஷ்டித்தாலன்றோ பலம் பெறலாவதெனில், நான் ஸம்பூர்ணமாக அநுஷ்டிக்காமல் போனாலும் ஶரணாகதனென்று லோகத்தார் அடியேனைச்சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள், இந்த ப்ரவாதத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்காவிடில் ‹‹பவேஸாம் ஜீவப்ரபீநம், அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம’’ என்றும், ‹‹மித்ர பாவேந ஸம்ப்ராப்தம்’’ என்றும், ஸமுத்ர ப்ராந்தத்தில் நீர் சொன்னவார்த்தை ஸமுத்ரகோஷம்போ

லே நிர்விஷயமாய்விடும் இது உனக்கு உசிதமன்றென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஶரணாகதஜந்தி । (ஹே ஸ்வாமிந் ! ஶரணாகத:) இந்த வேதாந்ததேசிகன் ஶரணாகதன் (ஜந்தி) என்கிற (ஜநவாதே விஜ்ரும்பிதே) உலகவார்த்தையுண்டாயிருக்கும்பொழுது (மாம் நரக்ஷஸியதி) என்னை ரக்ஷிக்காமல் போனையாகில் (ஸாகரவர்ணோதே) கடற்கரையில் (தாஶரதே: வசநம்) "ஆர்த்தோ வா யதி வா த்ருப்த: பரேஷாம் ஶரணாகத: । அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மநா" என்றும், "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்றுஞ்சொல்லப்பட்டதான வசநமானது (ஸாகரகோஷ:) ஸமுத்ரகோஷம்போலே நிர்விஷயமாய் (ஸம்பவேத்) ஆய்விடும் "அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசந, த்ருஷ்டா மே தநுஷ்ஶ்ரீ ஶபேயம் ஸத்யேநாஹம் ஸுக்ருதைஶ்ச தே । ஸத்யேந் த்ரிதாமேஸ்த்யஜேயம் நிர்பயோ பவ" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின தேவரீருடைய "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிற வசநம் "ஸம்ஜ்ஞாம் ச லபதே ஸாஹஸிகோ பிஹி" என்கிறபடியே ஸத்யவசநனென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற உன்னை ஸாஹஸிகனை யென்னை ரக்ஷிக்காமல் போனால் கடலோசைக்கொப்பாமத்தனையொழிய ஸத்யமாகாது "மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம்" என்கிற வசநம் ஸத்யமாகாமல் போனால் "அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே, ந ச வக்ஷ்யே" இத்யாதிகளும் அஸத்யமாய்விடும், ஆனபின்பு ராமாயணத்தில் ஸத்யவ்ரதனென்கிற பெயருனக்கில்லையாய்விடும், இப்படியானால் இவன் "ஶரணாகதரக்ஷணம் பண்ணுகிறவனல்லன்" என்று உலகத்தார் உன்னை ஶரணமாக அடையமாட்டார்கள், ஆனபின்பு "ஸர்வலோகஶரண்யாய" என்கிற ஸர்வலோகஶரண்யத்வமில்லையாய்விடும் பின்னும் ஸர்வஜ்ஞனாயும் ஸர்வஶக்தனாயும் பரமகாருணிகனாயுமிருக்கிற தேவரீர் ஶரணாகதனென்று பெயர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற என்னை ரக்ஷியாவிடில் பரமகாருணிகத்வம் முதலான குணங்களுனக்கில்லையாய்விடும், ஶரணாகதவ

ரித்யாமத்தாலுண்டான தோஷமும் வரும், ஶரணாகதனை ர
க்ஷியாததினாலுண்டாகும் த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ப்ரத்யவாயங்களை தே
வரீரே "ஸ சேத் பயாத்வா மோஹாத்வா காமாத்வாபி ந ரக்ஷதி।
ஸ்வயா ஶக்த்யா யதாதத்த்வம் தத்பாபம் லோககர்ஹிதம் ॥ விநஷ்ட:
பஶ்யதஸ்தஸ்ய அரக்ஷிண: ஶரணாகத: । ஆதாய ஸுக்ரு
தம் தஸ்ய ஸர்வம் கச்சேதரக்ஷித: ॥ ஏவம் தோஷோ மஹாநத்ர
ப்ரபந்நாநாமரக்ஷணே । அஸ்வர்க்யம் சாயஶஸ்யம் ச பலவீர்ய
விநாஶநம்" இத்யாதிகளாலே யருளிச்செய்திருக்கிறீர் ஶரணா
கதரக்ஷணத்துக்குக்கொடியெடுத்த ரகுவம்ஶத்தில் ஶரணாகதரக்ஷ
ணாயத்தமாகப் பத்துதிக்கிலும் தேர் நடத்தி வந்த தஶ
ரதன் மகனாய் வஸிஷ்ட விஶ்வாமித்ரஶிஷ்யனாய் மஹாயோகியாய்
ஶ்ருதிவ்ருத்தவ்ருத்தனாய் வஸிஷ்டனான ஜநகனோடே ஸம்பந்த
ம் பண்ணினவனையும் "ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:" என்னும்படி
யிருக்கிற தேவரீருக்கு ஶரணாகதரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞையத்தை
விட்டவன் என்கிற கீர்த்தியுமுண்டாய்விடும் ஶரணாகதனை
என்னை ரக்ஷித்தால் உனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை, "ஸாதீத்ரு
ஶோ: ஸ்வதிதஹ்ஸ்வஜநஜநந்யா:" என்கிறபடியே பெரிய பிராட்
டியாருடைய கடாக்ஷாதிவ்ருத்தியுமுண்டாகுமென்று ஶ்லோகத்தி
ற்கு ஸாரதாத்பர்யமாகத் தோற்றுகிறது. ॥௧௮॥

ஶ்லோ॥ ஶ்ரீக்ஷேத்ரே ஶ்ரீஸுந்தரம்
ஶ்ரீவத்ஸஹி தந்த்ரேண ஸாஹ காரணஶ்ரீவஸஹிம் ।
தேதந்த்ரஹ உடன்றுண வீண
ஹரிகம்[நிஹந்கம்] ணஸத்வ ஹரவந் சுவாணஹரம் ॥

டீகா ॥ நிஷ்த்ரதோவாஸிமதி
நீடுவந்தேணமயி நரய காரணகே: ।
தாம்ஸ்த உவ்ருஷ்டா வீயாது
ஹ்ருதம் [நிஹ்ருதம்] நத்ஸத்வ ஹரஸாத்ஹரம் ॥௧௯॥

வ்ரா—வ்ர ॥ (ஓட்டிண) "ஷ்டீ: ட்டிணஸிணா"ஐதிஓ்ர ஷ்டா கஷ்ட்டா ஐத்ரீஷ்ட ஷ்டாஐத்ரஸ்ர் ட்டிணஸிணஜ திஹவதீ: (ஊவ்ராண) "ஸாதுஹஸநிவ"ஐதிதுஸ்ரவகவா ஆி கவா. "வௌஸாணொராஜவ்ஹா" ஐதி ஊநித்ரஸ்ரஸ்லாவெரு் ஸூணாவெஷ்ஶ: ॥ ॥கக॥

வ்ர ॥ ஊய ஐநவாஓீாதுவீவாஷம் தவீகூ்ஷணெ, நதா வ்ருதுவீவ, வஸுதவஸ ஊீயஹா ஸஊவ்ணவ்ராவா வெவு: கஷ்பணாவிநூவொராநஷ்டிதம், ஐதீவபம் வபா ஷாயரூவ ஓாவெந விஜஂபெவேஹகவாவாஸ் விஜஂவொநகாய் ஐத்ராஹ। நிகூ்ஷிவஐதி। (வேஹநாய') ஸாஓிநு' ஊவெநவெஶ ஷஹிதஸ்ரபகூ்ஷணவராவிராகூ (ஊஶதி:) ஶபண்ராதூ விஓவ: (ஊஹம் நிவவேணீ:) உவாவொவபகூஜுாநஶகூ்ர ஓிஓிூ: (காரணிவெகே:) ஸவுஹிதஓயாவவெப:, ஊவெநந ஸூவாவெவு: ஸுவாரிரூவேஹ தீயகாவெணவ வெஹத:, ந தவஸிநுதஓநஶணீகஶந ஶவெணாஊிதி வ்ரஂஜிதம் ஸூ வாவெயு: (கவயிநிகூ்ஷிவேரஸி) ஊதிஹவநாஸ்யம் கவபா காபண்ரத: கடாகூ்ஷணீயஐதிவெதவெவ கவயிநிகூ்ஷிவஹவொஸிதி ஹாவ: "ஊஸி"த்ரதுஓவபவஷணாகிஹந்ரஸ்ர விவகூ்ஷி தகவாஸ் "ஊஶதி"ஷித்ரவெந ஶபண்ராதூவெவஓவ்ரவெஸ்ரா கூகவாவ வவத்ரயிகாப: உகூ: (வேஹநதவஸத்ர்' தாநு) "ஸிஜா ஸதம்வ ஓாயெவுராயிபஓநவா வெஶாதியம் வஹநி ஷ்டம் ஸகவஸு ஸத்ரவாவ ஸஓடநிபதயா ஸாயவரதூவாஸ வேதம்। மாஹாஸணிபாஓிஓதும் ஜிதவிஷயஶணம் நீவுவாநவம் ஓயாஜம் ஸாஓிவெத்ரஶாஸிதாபம் ஸவாஹிதவாம் வெஷஷிகம் ஹணிஷ்டஸீவெவஸ" ஐத்ரகூாவாயுஶகூ்ஷணாவெவதாநு (தவ விரியாநு) "வி வொஹிஜுாநிவெநாZத்ரயு" ஓித்ரகூரீத்ர ஜுாநிகவாஸ் கவஸ்ஷ் திவிஷபாநு (ஓ்ரஷ்டா) "விதாஓஹாநாய ஓநிம் விஶொக்ர" ஐதிவஸ் வ்ருதிஹிஓஹிஓநம் ஓ்ரவெஷ்டதி ஹாவ: (நிஹ்ரதம்) நிஶூஷம், ஷிரஸிவெதாஹிகவா ஓவெஓாஷவ

நாதஸ்யாநாத் விரஹே த்ரிபாவஸ் (ஸ்வீகுரு) ஸ்வீகுருக்ஷாஸ்ய,
ஸக்த்ராத்காருணிகைர் ஸ்வ: (ஸ்வ) காருண்யாஷ்ய । த்வயி
வாத்ஸல்யாதிஶயாதஸ்ய காருண்யதயாஸ்த ஸத்த்ராத்தோ
வாயாஸுராஸ்மாநேஸ்மீ த்தஸ்ஸ்வீ ரக்ஷேதிஸ்வ: ॥ ௧௧॥

பதம்.	உரை.
ஹே நாத	ஏ நாதனே
அகதிம்	வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற நான்
காருணிகை:	பரமதயாளுக்களான
நிபுணை:	நிபுணர்களான ஆசார்யர்களாலே
த்வயி	தேவரீரிடத்தில்
நிக்ஷிப்தோऽஸ்மி	நன்றாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன்
தவப்ரியாந்	தேவரீருக்கு ப்ரியர்களான
தாந்	அவர்களை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நிஶ்சலம்	நிச்சலமாயிருக்கும்படி
ஸ்வீயம் பரம்	தேவரீருக்கே பரமாக
ஸ்வீகுரு	ஏற்றுக்கொள்ளவேணும்

உத்த்ரா ॥ "அகிஞ்சநம் நாயகம் விஶேஷ்ய வஸ்து த்வத்ஸஹ்யிஷ்யா" என்கிறபடியே என்னுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தைப் பாராமல் ஸர்வஜ்ஞரான நம்முடைய ஆசார்யர்களாலும் ஸர்வேஶ்வரனாலும் "ஸ்வ தர்த்தநரேவ்யா" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திற்குள்ளே ஸாம்ஸாரிகமான ஸந்த்யாஸகரணத்தில் நைபுண்யமுடையவர்களான ஆசார்யர்களாலே என்னுடைய பரம் தேவரீரிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப் பட்டது அவர்களைப் பார்த்து என்னுடைய பரத்தை நீர் ஏற்றுக்கொள்ளவேணுமென்கிறார் । நிக்ஷிப்தமிதி । (ஹே நாத! அகதிம்) மற்றொருவரில்லாதவனை, ஸந்த்யாஸம் பண்ணுகிறதற்கு ஆசார்யர்களைத்தவிர வேறொருகதியில்லாதவனை, ஸ்வபரந்யாஸக்க

பக்ஷ்ராதிமத்ருஷ்ணாமில்லாமல் ஆசார்யர்களையே கதியாகப்பற்றினேனென்றபடி (காருண்யைகை:) வாத்ஸல்யாதிகளான (நிர்வ்யாஜைகை:) ஸத்தாநுகுணங்களை "ஸர்வசக்தி நிர்ஹேதுகம்" என்கிறபடியே இச்சைப்படாமல் ஸந்தோஷிக்க வல்லமையை யுடையவர்களான ஆசார்யர்களாலே, அப்புள்ளாராலே யென்றபடி [illegible]. (ஆப்தி) தேவரீரிடத்தில, (நிக்ஷிப்தாத்மா) நன்றாக ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன் வாராயென்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று நான் சொன்னதுமன்றிக்கே ஸஹ[illegible] மாகவும் ஆசார்யர் ஸம்ஹாரனேன என்றபடி. (தவ [illegible]) உனக்கு சத்ருக்கம் வ்ருத்தி விஷயமானவர்களான அந்த ஆசார்யர்களை (உபேக்ஷா) பாராது (நிரந்தரம்) யதாவஸ்திதமா நிர்வாஹமாயிருக்கும்படி (ஆத்மநோஜ்ஜீவநம்) தேவரீருக்கே ஸ்வாமமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேணும், பின்பு ஒருநாளும வழியாமலிருக்கும்படி ரக்ஷிக்கவேணுமென்றபடி ||௬௬||

உ[illegible] [illegible]

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ||௬௭||

உபாயா॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ||௬௮||

வ்யாக்யா ॥ (ஆஸ்ரித) "[illegible]" [illegible] (விசேஷ) "[illegible]" [illegible] (ஹிதேந) "[illegible]" [illegible]

जरात्मनेपदिकास्थितम्, "शतृशानयोरपि" तिङात्मने-
पदस्य (विण्णविसं) "आत्मने" रितिज्ञस्यात्मनेपदे "पर-
स्मैपदे" तृतीयाणस्य शिका "णिजन्तादात्मने"
इतिणिचः स्वात्मनेपदस्य प्रत्ययस्य" इति व्युत्पत्त्य
इक्या व्यस्यवस्थाः ॥ ॥१००॥

व्या ॥ ननूक्तप्रकारेण निरवद्यविद्याधिकारिणां पार-
णामत रक्षणं दीक्षितेन यावत्सं परिग्रहणीयमेव, कथा-
मपि स्वाधिकारं सम्पाद्य प्रकृतिकर्मयोग्यं पतिज्ञा-
यतेन पुंस स्वर्गस्थितेनास्यैव वायसः सायकृत सा-
मृतसंस्थेव सामर्थ्यस्य सूयं तावेतेनेतृ
सम्पूर्णानं वायसे । नवयते ऋषि । (सम्पन्नत्र
कं पक्षान्तं मसितक्रीतं दृष्टिजन्माद्र) पक्षणं-शापा
रायं, "पक्षश्चापराय" इत्याद्र. तं प्रतीतः-राज्ञः
पन्त्रप्रन्त्राधि पासञ्चयेयुक्तं ध्रुमयायुं मसनावस
रे प्रतिपरतया तद्वाक्यत्वे परावासरे हृष्टः
केनचित् शापेन स्वपत्त्रकेनाभिमतिः सावास-
स्यावितजन्ययुः मसितः = निवृत्तः, क्रीतदृश्यस्य
ताक्षयः, स्वजातिपरिज्ञानायोम्यताक्षयायेव क्रीत
तेस्य निरञ्जनवासान् सस्वतजातीय कस्त्रेजातः,
श्रतस्त्रिज्ञवसरे तेकस्रिवासिद्धेकः स्वीय क्षत्रियजातिं
दिग्ममितिपरस्तेश्यरनाय नसिकां पापरः, कवितासवेया
तत्वस्यैव सामान्यस्य क्षत्रियजातीय इतृसवेत-
पे पतिवेयात्मनाजातीयक स्रतेन निवृत्तइति सावः
यः निजकश्रातः, तदितृयुः (नृपतिः) दासेयाङ्गितेत-
स्वाधिकारं प्रकृतावेव निरञ्जनपरिह्रतेन प्रकृ
तृाद् स्रासिदेसहितः सतिपयाधियुक्तस्मामेवति "पा-
त्रासदेवानननानवपागवु पादवः । पारीतकृति
मेधास्य हस्तिवेते सतुयोनयः" इतिदेवस्वामेन

த க்ருஷ்ணஸ்வரூபேணைவ ஶேஷாணிவ ப்ரத்யுக்த ப்ரத்யுக்தாநுஜதி ஸாரம். கிஞ்ச, (ஸவிஷ்வக்ஸேநாநாம்) ஸவிஷ்வக்ஸேநாநாம் அஸ்மாகம் ப்ரஹ்லாதவிபீஷணாநாம் (தாஸாநாம்) ஜாதேவ, "ஸேநாபதித்வமபி ப்ரதேஶ்யஸ யதாக்ரமகாவஸ்யா தேவ ஹேமாஸ்வேதஸி உபஹேமாதேமாஸி யஸாநா நாஹவமேஹேஷ்வேண வயம்பாரஸ்பரஹ்ஸ; ததஸ் ஜநாநாம் ஜாயமாநஸ்த ப்ரதிஸம்ஸாரணாத் ஜாநஸ்யாஸி தத் "ஸஸ்வாதம் ஶ்ரீதாதேயாய வரம்ஜ்யாதிரவஸம்வத்ய தேஸ்வ ஏவைணாஹி நிஷ்வத்ய தே"ஜத்யுக்தஶா தவாதிஹேமாஸ்ஸ தாஸவிஷ்ட்ய தேவேத் ஸவதாதி தஸ்வரிஹ்ரஹேமாயாக்த: க தம்வதித் ஸாரம் (தம் தி ஜநவிஜ்ஞாபிதம்) அதத்தாதம்ஹேஶ தாதத்ஜநேநவிம்ஸிஷ்யஷோயிதம், க்ஷேஸ்யாஜ்ஞ: வா த்ர: ஹேகோத்தவஸ்தவ ஹேமாஸ்ம: க்வசிதா ஸாவம்ஸ த: விரகாராஸ்ஸ்வதாமத தேஹிகாம்க்ஷதே தவ ததேவ ரவத்யவாய ஶாயதிதி விவித்யஷோயிதம் ஊவஷ்டாஸிகே (தம் தி ஜநவிஜ்ஞா பிதம்) ததி ஜநேந: அஷ்டாக்ஷராதி தம் த்ருதவய்யாயாத்ய விஹிராஷாமேயம், "நாயம்தேவாநதேத்யவா நதியம்க ஸ்யாவராzவிவா । ஜ்ஞாநாநந்தயஸ்யாத்ர ஶேஷாஹிவரத தநம், ஊஸஹேதாம்ஸ்தஸ்வேம் ஹ்ராதாநம் வரதாதநம்"ஜ த்யாத்ய ஸ்தவ காரேணாத்ஸ்வரூபவாதிகம் ஸஶேவதிஶ்ய உ வாயவதிவயவஸாயி தக்வஹிதவாரஷாயம் விஷய திணயம் வ ரவிததித்யயம் (தாம்ஸஸ்வ) ஶம்பரஹ்ரஹவா ஸாத்ஜ்ஞாதஸ்வஸ்வரூபம் ததஶ்சநேத்ய: ஸ்வராஜக்ஷணவரி ஜ்ஞாநவைவகம் யதாவத் ஜ்ஞாத்வா ஷோயிதஞ ராஜகோ ரம் நவ்வ ஜவ, அஹஸ்தவதவம் வ ரவஹவிஷ்யத்ய வநாம் வயம் வர ஜவ தாதேவஹம்கேஷ்வதி ஸாரம். அயஞ வ்ருத்தாந்த: ஶ்ருதவ காஶிகா ஶ்ரீ தேவ்ஹஸ்த்ய யஸாராஜ தேஷ்வ்ய: ॥ ॥ ௱ ॥

பதம் உரை

ஹே தாஸஸத்ய — ஏ அடியவர்களுக்கு மெய்யனே

வணிகாநீத	வேடுவச்சேரியில் நின்றுங்கொண்டுவரப்பட்டும்
ஸ்தித	போயிருக்கிற
கிராதஸுத	வேடனென்கிற ப்ரமத்தையுடையவனுமான
நிஜகுமாரம்	தன்னுடைய பிள்ளையை
ந்ருபவத்	இராஜன்போலவும்
பவிஷ்ய	உண்டாகப்போகிற
உத்யத்யௌவநாம்	யௌவநத்தையுடைய பெண்ணை
வரவத்	வரனைப்புருஷனைப்போலவும்
மந்த்ரிஜநவிஜ்ஞாபிதம்	மந்த்ரி ஜநங்களாலே விக்ஞாபிக்கப்பட்டவனுமான
மாம்	அடியேனை
ஈஹஸ்வ	அடையவேணும்

மா—வ்யா ॥ கீழ் ச்லோகத்தில் ப்ரார்த்தநைகளாலே ஸம்வித்து தன்னை வென்னை ஸ்வீகரிக்கவேணுமென்று சொன்ன அர்த்தத்தை த்ருஷ்டாந்தமுகேந ஸ்த்ரீகரித்துக்கொண்டு, பூர்வச்லோகமுதல் சொன்ன ஸாவசேஷாநவசேஷங்களிரண்டையு மேவ ஸம்ஹரிக்கிறார் । நஹிதி । தனக்கில்லாத பரஜாதியை ஏறிட்டுக்கொண்டு வேடுவச்சேரியில் வளர்ந்த ராஜகுமாரனை வ்யாமோஹத்தைத்தகழித்து வேடுவச்சேரியினின்றும் மீட்டு வந்து ராஜாவினிடத்தில் மந்த்ரி முதலானோர் ஒப்பிக்க ராஜாவும் மிகவும் ஸந்தோஷாதிசயத்தை அடையுமாப்போலேயும், யௌவநோநந்மீலிதத்தநாவான கந்யையை தத்தாலங்க்ருதரான உளத்ஸம்பந்நவந்த பட்டர்கள் பட்டநம்பந்ந வரன் அடையுமாப் போலேயும் அடியேனை தேவரீர் அடையவேணும் எனகிறார் । (ஹே நதஸுத !) தேவரீர் நதஸுதரைகையாலே நிஸ்ஸங்கமாக ப்ராயிக்கிறேன் ஆழ்வார் ஸ்வராயஸம்ஹஸ்த மூணமிருப்பதைக்கண்டு நிஸ்ஸங்கமாக ஸந்தோஷமாக ப்ராயித்தாப்போலே ப்ராயிக்கிறேனென்று கருத்து (வணிகாநீத ஸ்தித கிராதஸுத நிஜகுமாரம்) வணிக = வேடுவச்சேரியில் நின்றும், ஆநீத = கொண்டுவரப்பட்டும், ஸ்தித—போயிருக்கிற, கிராதஸுத—வ்யாய

ஸௌஹ்ருதத்தையுடைத்தான, நிஜதூதம்—தன்னுடைய தூதனை, ஹஸித: கிராதஹ்ருத: யஸ்ய, ஹஸித கிராதஹ்ருதஸ்யாஸௌ நிஜ தூதஸ்யேதி கர்மதாரய:, லக்ஷணாந்தஸ்யாஸௌ ஹஸித கிராதஹ்ருத நிஜதூதஸ்யேதி கர்மதாரய: (ந்ருபவத்) ராஜாவானவனைப்போலேயும் ([illegible]) உத்தரகாலத்தில் ஆவிர்ப்பவிக்கப்போகிற யௌவனத்தையுடைத்தான ஸ[illegible]வை ([illegible]) வானைப்போலவும், ஸத்ருஶம் [illegible] ஸ்தநத்துக்கு வானிடத்திலும், வானுக்கு ஸ்தநத்தினிடத்திலும் ஐக்யத்தை யுதியாது, யௌவனகாலத்தில் இருவரும் யௌவநோந்நதிஸ்தந தத்வாகையாலே ஸாத்ருஶ்யத்தையுதிக்கலாம் (ஸுஜநவிஜ்ஞாபிதம்) இது தூதனுக்கு விஶேஷணம், ஸூக்திகளாலே உம்முடைய தூதனை வேடுவச்சேரியினின்றும் மீட்டுவந்தேனென்று ராஜாவினிடத்தில் விஜ்ஞாபநம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறானென்றபடி "ஸுஜநவிஜ்ஞாபிதம்" என்கிறது ஸ்தநவும் தத்ஸம்பந்திகளான ஸஜ்ஜநங்களாலே விஜ்ஞாபநம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறானென்கிற அர்த்தத்துக்கு ஸூசகமாகிறது அப்போது ஜந என்கிறவிடம் [illegible] ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகாரம் [illegible] வாநரர்களும் ஸந்தேசம் பண்ணினார்கள், ஹம்ஸமும் நலமஹாராஜன் விஷயத்தில் ஸந்தேசம் பண்ணிற்று, ருக்மிணிக்கு ப்ராஹ்மணரும் ஸந்தேசம் பண்ணினார் ॥௧00॥

மூ॥ இஅ கஇதக்கிஅ கேஸரி
வேஅந்தாரிஅ வேங்கடேஸ விரஇஅம் ।
ஸாஹஅம் அச்சுஅஸஅஅம்
ஸஹிஅஸஹிஅணஸ ஸோஹஇஸஉண்ணம் ॥௧0௧॥

சாயா ॥ இதி கவிதார்க்கிககேஸரி
வேதாந்தாசார்ய வேங்கடேஶ விரசிதம் ।

𑌸𑌾𑌹𑌸𑌂 (𑌶𑌾𑌹𑌸𑌂, 𑌸𑌾𑌵𑌸𑌂) 𑌦𑌯𑌾𑌶𑌤𑌕𑌮𑍍
𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌂 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌦𑌯𑌾𑌶𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ।

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 ॥ (𑌵𑍈𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍀𑌕) “𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌸𑍍𑌯𑌿” 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍀 𑌨𑌾𑌦𑍋𑌷𑍋𑌵𑍈” 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌵𑍍𑌯 “𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌰𑌵𑍈𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿” 𑌤𑌿𑌯𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌕𑌂 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌨𑌦𑍈𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌸𑌂𑌘𑌿𑌣𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾𑌮𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌷𑌾𑌂𑌮𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌵𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌵𑍇𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । (𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂) 𑌕𑌵𑌯𑌃—𑌸𑌜𑌵𑌨𑌕𑌵𑌨𑌸𑌾𑌶𑌕𑌨𑌾𑌃, 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌾𑌃= 𑌊𑌹𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃, 𑌕𑌵𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀= 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃, 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌹𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿, “𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑌲𑌭𑌕𑌲𑌭𑍈𑌕𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌂𑌹” 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌿𑌰𑍁𑌦𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃= 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌶𑍍𑌚, 𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌃,

𑌤𑍇𑌨𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 = 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂, 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌭𑌯𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌶𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌥𑌵𑌾 (𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍) 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 (𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍) 𑌓𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 (𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑌤𑌕𑌮𑍍) [illegible] (𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁) 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌯𑌥𑌾, 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌃 = 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌵𑌮𑌤𑌯𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 (𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍) 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌞𑍍𑌜𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 [illegible] (𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑌤𑌕𑌮𑍍) [illegible] 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 "𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌚𑌲𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌶𑍇𑌨, 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂—𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌹𑌿 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 (𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍) [illegible], 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 [illegible] 𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌵. (𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁) 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌃 = 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 = 𑌉𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 (𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍) [illegible] 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

இதி

ஶ்ரீகௌஶிககுலதிலகாநாம் நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீ வேதாந்தராமாநுஜ
ஸம்யமிஸார்வபௌமாநாம் கருணாகடாக்ஷலப்தஸத்தாகேந
ஶ்ரீ கௌஶிக குலதிலக உத்தமவேதி ஶதக்ரது ஶ்ரீ
குமாரதாததேஶிகஸந்ததிஸமுத்பூதாநாம் ஶ்ரீவேங்கட
உக்ஷாஷா கரகமலதலாமலகவேதவேதாந்தநிபுணா
பராஹம்ஸ்யஜாதவேதோகயதாம் ஶ்ரீவேதாந்த
ஜால லக்ஷ்மீஸஹஸ்ராத்யநேக ஶ்ரீஹய
வ்யாக்யாநகரணஸம்பாஜாத நிர்மல
நிஜயஶோராஶீக்ருதா ஸாரஸீக்ருத
தரிகுஹநா ஶிகார ஹராணாம்
ஶ்ரீ ரதாம் ஶ்ரீராகவாசார்யாணாம்
தநுஜேந தத்பாதாம்போஜஸேவகேந
ஶ்ரீ தாதாசார்யேண விரசிதம்
அச்யுதஶதகவ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

பதம்.	உரை.
இதி	இப்படி
{ கவிதார்க்கிக	கவிகளென்ன, தார்க்கிகர்களென்ன
கேஸரி	இவர்களுக்குள் ஸிம்ஹம்போன்றவரும்
வேதாந்தாசார்ய	வேதாந்தாசாரியரென்றுபெயருடையவருமான
வேங்கடேஶவிரசிதம் }	வேங்கடேசரென்கிற கவியாலே செய்யப்பட்டதும்
ஸாரம்	மிகவுமினிமையானதும்
ஸமக்ரகுணம்	ஸம்பூர்ணமான குணத்தையுடையதுமான
அச்யுதஶதகம்	அச்சுத சதகமென்கிற க்ரந்தமானது
{ ஸஹ்ருதய	ரஸிகர்களுடைய
ஹ்ருதயேஷு }	ஹ்ருதயங்களில்
ஶோபதாம்	விளங்கட்டும்

அவதா ॥ இப்படியிவர் ப்ரார்த்திக்கவே எம்பெருமானு மிவரைக்கொண்டு உபதேசானுஷ்டானங்களாலே லோகரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக இவ்வுக்தியில் வைத்தே உக்தார்த்த ப்ரதான ஸ்வத்தைக்கொடுக்க, அதை அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராய், தம்மா லருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ந்யாஸதிலகமென்கிற ஸ்தோத்ரமா னது ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்களில் விளங்கட்டுமென்கிறார் । இதீதி ।
(இதி) வேங்கடநாதவ்யாகாரம் (கவிதார்க்கிக கேஸரி வேதா ந்தாசார்ய வேங்கடேஶ விரசிதம்) கவிதார்க்கிக கேஸரியென் றும் வேதாந்தாசார்யரென்றும் பெயருடைய வேங்கடேஶராலே செய்யப்பட்டதும், (ஸூக்தம்) ஸுக்தம் ஸாமர்த்யமாயும் (ஸகு ண குணம்) ஶப்தஸௌஷ்டவாதி ஸௌஷ்டவஸம்ப்ரதாயஸ்வ ஸார ஜநக்ஷமாதி குணவிஶிஷ்டமான (ந்யாஸதிலகம்) ந்யாஸதிலகமென்கிற ஸ்தோத்ரமானது (ஸஹ்ருதயஹ்ரு தயேஷு) ஸம்யக்ஜ்ஞானாதிகளுடையவர்களுடைய சித்தங்களில் (ஶோபதாம்) விளங்கட்டும். ந்யாஸதிலகத்தாலே ப்ரார்த்தித்தவிவ ருக்கு பரிபூர்ணாநுபவத்தைக்கொடுத்தானென்பதை அடு த்தப்ரபந்தமான மும்மணிக்கோவையில் காணலாம், எங்ஙனே யென்னில்; «இதி ஸ்துதிம் ஶ்ரீநாராயணம் ஶாஶ்வதம் ப்ரபந்ந ஶரத் ஸாரம்வஶம் । ஸ்வாநுஷ்ட நிஜகுணமபிஶ ஸத்ர்யம்ஶாஸநாம் ஸத்ர்யஸ்வாஸ்ஸ்யூ:» என்றுஅடியேனை ஸத்ரவசநுகைப் பண் ணவேணுமென்று கேட்டபடிக்கே மும்மணிக்கோவையில் துவக் கத்தில « அருட்ருமடியவர் பால்மையயவைத்து » என்று அடிய வர்களான ஸூரித்தவிஷயத்தில் மெய்யைவைத்தானென்று அரு ளிச்செய்கையாலே வ்யக்தமாகிறது. ஶிஷ்டரை ஸத்வாகக்காகப் பண்ணினுப்போலே அடியேனை ஸத்வாகக்காகப்பண்ணினுன என் று விஶிஷ்டசொல்லவேண்டியதை ஸாமாந்யமாக அடியவர் பால்மையயவைத்து » என்று அருளிச்செய்தார் ஸ்வாமி:–
(அடியவர்பால்) தாஸர்கள் விஷயத்தில் (மையயை வைத்து) ஸத்வத்தைவைத்து, « ஸ்தேயம் நிஜாநீஹி, ஸ்தப்ரிகைர் ஸ்வோத்தாரயஸ்:» என்று அஜ்ஞாந ஶிஷ்யாதி ப்ரதிஜ்ஞை

யை ஸ்வ ப்ரதிஜ்ஞையை விட்டு ஸத்யமாகப் பண்ணினவனுகையால மேலே உபாஸகர்களிஷ்டத்தில ஸம்யமத்தைத் தானென்றார் என்னை ஸத்ருக்கப் பண்ணவேணுமென்று நான் கேட்டபடிக்கே பண்ணினு னென்று அபிப்ராயம் ॥ ॥௧௦௧॥

ஸ்ரீநிவாஸமுநீந்த்ரஸ்ய பாதரக்ஷாவலம்பிநா ।
ரங்கநாயேந ரசிதா வ்யாக்யா ஸ்யாத் விதுஷாம் முதே ॥

இதி

ஸ்ரீ ஶௌம்யகுல திலக உத்தரவேதாந்தாசார்ய
ஸ்ரீ குமாரதாததேஶிக ஸந்ததிஸமுதிதேந
ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகஸம்யமிஸார்வபௌம
கடாக்ஷலப்தவேதாந்தயதீந்த்ரமஹாதேஶிக
ஶிஷ்யேண, ஸ்ரீரங்கநாயகாசார்யேண
விரசிதம்

மணிப்ரவாளவ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

ஸ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ந்யாஸதஶகம்
ஸம்பூர்ணம் ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌵𑍀𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂

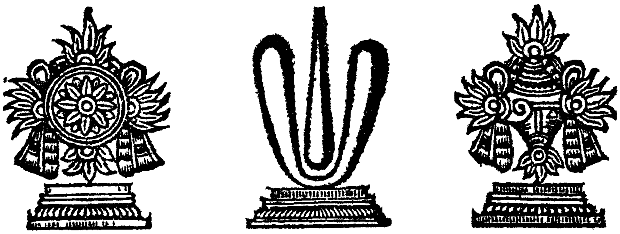
* 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 * ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌮
𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍇𑌨
𑌤𑌨𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌜𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾

குரிச்சி, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌕𑌂

𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣
𑌤𑌿 𑌵 𑌸 𑌨𑌾 𑌰𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣
𑌸𑌂 𑌶𑍋 𑌧 𑌨𑍇 𑌨
𑌰𑌾 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
“𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂”
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

விரோதிகிருது௵ தைமீ
1912௵ பெப்ரவரிமீ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌂 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌟𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣 । 𑌵𑌰𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌭𑍂𑌷𑌣
𑌜𑌨𑌿𑌭𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑌾𑌰𑌣 । 𑌜𑌗𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣 ।
𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨 । 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 ।
𑌜𑌯𑌜𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 । 𑌜𑌯𑌜𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 । 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 । [illegible]

देवपुण्डरीकैः कवीन्द्रशिखामणिनिगमान्तयागशेखरैः
वादिमत्तेभ निरङ्कुशयशोभिः । तार्क्ष्यकारुण्याश्रितैः श्री
रामानुजसिद्धान्तनिर्धारितजनतासंप्रदायस्थापनैः सुदर्शन
न स्तोत्रम् ॥ ... [illegible]

अथ तत्स्वरूपं, श्रीरङ्गवेङ्कटनाथार्यः काञ्चीपुरवासी
... ॥ ... श्रीतत्त्व ... ॥ ... जनिः = उत्पत्तिः ... स्थानं = ... धारणं = उद्धारणं ... जगतः = ... [illegible]

ராயணாஸ்யம் தியோ நமோ நமஸ்தே த்யத்யாதா⁴ராணு விஹாராணு” இ-த்யபி⁴யுக்தோக்தே: (நிகி²லது³ஷ்கர்மகர்ஶந) நிகி²லாநாம் து³-ஷ்கர்மணாம் = து³ரிதாநாம், யத்³வா, து³ஷ்கர்மகாரிணாம், அத²வா நிகி²லாநாம் = ஸமஸ்தப்ராணிநாம், து³ஷ்கர்மணாம் = து³ரிதாநாம், கர்ஶந = ஹிம்ஸக (நிக³மஸத்³த⁴ர்மத³ர்ஶந) நிக³மஸ்ய வேத³ஸ்ய, ஸம்ப³ந்தி⁴ந:, ஸத்³த⁴ர்மஸ்ய = ஶ்ரேயஸ்ஸாத⁴நஸ்ய, த³-ர்ஶந = ப்ரகாஶக (ஶ்ரீஸுத³ர்ஶந) ஸம்பந்ந ஸுத³-ர்ஶந [8] (ஜயஜய) ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்தஸ்வ இத்ய-ர்த²: வாக்யாப்⁴யாஸ: ஆத³ராதிஶயம் த்³யோதயதி சது-ர்ப⁴: பதை³: ப்ரஸாத³ப்ரயோஜநே ப்ரத்யூஹ நிராகரிஷ்ணுகம் த³ர்ஶநீயோஜ்ஞாநப³லைஶ்வர்யாதி³ நிகி²லகல்யாணகு³ணா-கரகம் ஸம்ஸாரஸாக³ரோத்தாரகம் ஸகலஜக³த்³ரக்ஷகம் து³ஷ்டநாஶநப்ரவீணம் ஸர்வஸ்வ ரக்ஷகஞ்ச ஶ்ரீமதா விஹிதம் சக்ராஸ்த்ரஸ்வரூபாஶ்ரயம் « ஸர்வஸாம்ராஜ்யாத்மா" இதி லக்ஷணாத் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரோக்தா: « ஶ்ரீஸுத³ர்ஶநமஹிமஸம்பந்நம்" இதி லக்ஷணாத் இத³ம் ஸ்தோத்ரம் நாமகம் ஸ்தோத்ரகாவ்யமிதி வக்தும் ஶக்யதே; அஷ்டகாவ்யமிதி ஸங்க்³ரஹத்வாதி³தி கேசித் ஸுந்த³ரம் ஸ்தோத்ரமேதல்லக்ஷண ஸம்ஸ்க்ருதாவா நியதக³ணவிஶேஷவிஶிஷ்ட ச்ச²ந்தோ³-பேதஞ்ச ஸ்தோத்ரமேதத், கவிதா ஸாத்த்விகீயம் ச²ந்த³ஸம் ஸம்ப³ந்த⁴மேவ வ்ருத்தஸங்க்²யம் ஶதாஶ்வகாரிம்ஶத்³வர்ண ஶதோ வஸ்த்ர விஷமிஸமவ்ருத்த விலக்ஷணஸம்ஸ்காரவ்ருத்தஸமி-மிதே (268144) யத்ர ஸமவிஷமவ்ருத்தஸாமாந்யாயிக விலக்ஷணமவ்ருத்த (217000) விஶேஷ்யமக³ணதக³ணஹக³ணா-த்மகமிதி ஸமாஹு: ॥க॥

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமந்நித்ய ப்ரஸித்³தே⁴ ஸ்ராவணமாஸஸ்ய ஜந்மஜம் ।
ஶ்ரீநிவாஸமஹீஶாந த³யாதே³ஶிகமாஶ்ரயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்த்ரபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்தி லூதிக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்கமென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி, அந்த பரவாதிவிஜயம் திருவாழியாழ்வாருடைய கருணையினாலே பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதரும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ரஸாதபாவனருமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயிப்பித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க்ரஹமாக "எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை" என்று ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு மருளிச்செய்து, முடிவில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களில்ஈடுபட்டு ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதினஸங்க்ரஹமாக "திகிரிமழு" வெனகிற பாட்டையு மருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள் அவற்றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்குமித்துதி. "எண்டள" வெனகிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங்களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்லோகங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்

(அவதாரிகை) அதில், முதலில் "வண்பணில" மென்றெடுத்தசங்கத்தின் காரியத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ப்ரதிபட ச்ரேணி பீஷண" என்கிற முதல்ச்லோகத்தாலே எல்லாம் சக்கராயுதத்தின்காரியமாயினும் சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸூசிப்பிக்கப்படும்

பதம்.	உரை
ப்ரதிபட	எதிரிகளுடைய
ஶ்ரேணி	கூட்டத்துக்கு
பீஷண!	பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாதத்தை யுடையவரென்றபடி]
வரகுணஸ்தோம	நற்குணங்களை
பூஷண!	அணியாகவுடையவரே!
ஜநிபயஸ்தாந	பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான
தாரண	ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!
ஜகதவஸ்தாநகாரண!	உலகத்தின் ஸ்திதிக்கு காரணமானவரே!
நிகிலதுஷ்கர்ம	ஸர்வபாபங்களையும்
கர்ஶந!	போக்கடிக்குமவரே!
நிகமஸத்தர்ம	மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம்
தர்ஶந!	காட்டுமவரே!
ஜயஶ்ரீ	ஜயலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு
ஸுதர்ஶந!	ஶோபநத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்தை யுடையவரே!
ஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந!	விஜயலக்ஷ்மியினுடைய பார்வைக்கிலக்கானவரே!
[ஹேஸுதர்ஶந!	ஏ திருவாழியிறையவனே!]
ஜயஜய	ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க. பலமுறை கூறலவாவிலை)

கருத்து. "யஸ்ய நாதேந தைத்யாநாம், ஸர்வேஷாம் பாதத்ராஷ்ட்ராணாம்" என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்தத்தையுடையவரும், "கல்யாணகுணரத்நௌகாகரஸ்ய" என்றபடி நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், "தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்த்தா" என்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், "ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபேத:" என

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளுக்குக் காரணமான வரும், “ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், “ஶ்ரேயாம்ஸி ஸர்வஸம்பதாம்” என்றபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஐச்வர்யந் தருமவரும், அடியார்க்கு ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்த்ரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்துக்கு இலக்கானவருமான திருவாழியாழ்வானை ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பாவாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி ॥ ॥௧॥

௨-ம் ॥ ஶுபஜகத்ரூபமண்டந । ஸுரஜநத்ராஸகண்டந ।
ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித । ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித ।
ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித । பஜதஹிர்புத்ந்யலக்ஷித ।
ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந ॥ ॥௨॥

வ்யா ॥ ஏவம் ப்ரதமஶ்லோகே ப்ரணவமகாராக்ஷரவாச்ய ஶக்திஸாமர்த்யாதி ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரஹ । ஶுபேதி । (ஶுபஜகத்ரூபமண்டந) ஶுபஸ்ய = ஶுபகரஸ்ய, ஜகத்ரூபஸ்ய = ஜகதாகாரஸ்ய, சிதசிதாத்மகஶரீரகஸ்ய நாராயணஸ்ய த்வம் மண்டந = அலங்காரஹேதோ! (ஸுரஜநத்ராஸகண்டந) ஸுரஜநாநாம் = தேவஜநாநாம், த்ராஸஸ்ய = பயஸ்ய, கண்டந = விநாஶந! (ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித) ஶதமக: = இந்த்ர:, ப்ரஹ்மா = சதுர்முக:, தாப்யாம் வந்தித = நமஸ்க்ருத! (ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித) ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதபதப்ராஹ்மணாக்யவேதம், யத்வா, ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதஶாகவேத:, ஸ்வப்ரதிபாத்யத்வேந தேந நந்தித = ப்ரஹர்ஷித! தத்ப்ரதிபாத்யத்வம் ததாஹ ஶ்ருதி: “ஏவித்தம் தேவிததவீதி, ஸஹஸ்ரஷ்டேத்யநஜதி, ஏவித்ரஜித ஸ்த்ரீ: ஸ்த்ரீபுஷஸஹஸ்ரார:” இத்யாதி: (ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித) ப்ரதித: =

ப்ரதிதைஃ, வித்வத்பிஃ = விஶேஷவித்பிஃ, ஸபக்ஷித = ஸ்வபக்ஷீக்ருத! (பஜத் அஹிர்புத்ந்ய லக்ஷித) பஜதா = உபாஸீநேந, அஹிர்புத்ந்யேந = தந்நாமகேந ருத்ரேண, ப்ரத்யக்ஷேண த்ருஷ்டஃ லக்ஷித = ஸம்ருத்லக்ஷித! ஸாக்ஷாத்க்ருத இத்யர்தஃ ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥ ॥௨॥

(அ—கை) "திகிரி" யென்றெடுத்த சக்கராயுதத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ஶுப" என்பதால்

பதம்.	உரை.
ஶுப	சுபாசரயமான
ஜகத்ரூப	விராட்ரூபத்துக்கு
மண்டந	அலங்காரமானவரே!
ஸுரஜந	தேவஜநங்களுக்கு
த்ராஸ	[அஸுரஜநங்களாலுண்டான] பயத்தை
கண்டந	நீக்குமவரே!
ஶதமக	இந்திரனென்ன
ப்ரஹ்ம	பிரமனென்ன
வந்தித	[இவர்களாலே] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
ஶதபதப்ரஹ்ம நந்தித	சதோபநிஷத்துக்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரே!
ப்ரதித	பரஸித்தர்களான
வித்வத்	வித்வான்களாலே
ஸபக்ஷித	தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
பஜத்	பக்திபண்ணுகின்ற
அஹிர்புத்ந்ய	அஹிர்புத்நயனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே
லக்ஷித	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

(மற்றவை முன்போல)

கருத்து "ஆழியெழ, அணியத்திகிரி" என்றபடி விச்வரூபரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், "ஸுரத்விஷாம் ப்ராணவிநாஶி" என்றபடியே தேவர்குழாங்களைக் காக்குமவரும், இந்

த்ரன்முதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சதோபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆசிரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்புத்நயனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்

குறிப்பு, (शुभजगद्रूपमण्डन) என்பதற்கு விராட்ரூபத்துக்கு அநுகுண ஸந்நிவேசத்தோடே அலங்காரமானவரெ யென்னவுமாம். (शतमखब्रह्मवन्दित) ब्रह्मादिवन्द्यत्वं अम्बरीषोपाख्यानसिद्धं (शतपथब्रह्मनन्दित) சதபதப்ராமஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்றுமொரு அர்த்தம் "अहिर्बुध्न्यो भगवान् ऋषिः" என்கிற உக்த ஶாஸ்த்ர ஸித்தமானதை கைக்கொண்டு "भजदहिर्बुध्न्यलक्षित" என்றார் ॥ ॥௨॥

३॥ निजपदप्रीतसद्गण । निरुपधिस्फीतषड्गुण ।
निगमनिर्व्यूढवैभव । निजपरव्यूहवैभव ।
हरिहयद्वेषिदारण । हरपुरप्लोषकारण ।
जयजय श्री सुदर्शन । जयजय श्री सुदर्शन ॥ ॥௩॥

व्या ॥ अथ तस्याश्रितविरोधिनिरोधकत्वादिवैभवं वर्णयति । निजपदेति । (निजपदप्रीतसद्गण) निजपदे = स्वकीयचरणारविन्दे, प्रीताः = प्रीतिमन्तः, सद्गणाः साधुसमूहाः यस्य सम्बुद्धिः (निरुपधिस्फीतषड्गुण) निरुपधयः = निर्व्याजाः, स्वाभाविका इत्यर्थः स्फीताः = परिपूर्णाः, षड्गुणाः = ज्ञानबलैश्वर्यवीर्यशक्तितेजोरूपाः, यस्य तस्य सम्बुद्धिः "तवानन्तगुणस्यापि षडेव प्रथमे गुणाः" इत्युक्तेः य[illegible] पूर्णषाड्गुण्याश्रयत्वं परस्य ब्रह्मणः वासुदेवस्यैव; तथापि सुदर्शनस्य तेजोंऽशानि भगवत्प्रभावाः [illegible] "[illegible]तेजोंऽशानि नरकविजयिनः" इत्यहिर्बुध्न्योक्तेः सु

[illegible]

(அ—கை) „வளைவில்" எனறெடுதத சாஙகாயுததை யருளிசெயகிறா „நிஜவடு" எனபதால

பதம்	உரை
நிஜ	தனனுடைய
பத³	ஸ்தாநங்களுடைய
ப்ரீத	[அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
ஸத்	ஞானவான்களான [பராசராதிகளுடைய]
க³ண!	ஸமூஹத்தையுடையவரே!
நிருபாதி⁴ஸ்பீ²த	இயல்பாய் வருத்தியையடைந்த
ஷாட்³கு³ண்ய!	ஞானமுதலான ஆறுகுணங்களாலே பூர்ணமானவரே!
நிக³ம	வேதங்களால்
நிர்வ்யூட⁴வைப⁴வ!	நிர்வஹிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவரே!
நிஜபர	நித்யங்களான பரமுதலான ரூபங்க
வ்யூஹவைப⁴வ!	ளுடைய மஹிமையையுடையவரே!
ஹரிஹயத்³விஷ	இந்த்ரசத்ருக்களை
தா³ரண!	விதாரணம்பண்ணுமவரே!
ஹரபுர	சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
ப்லோஷகாரண!	தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தனபதவிகளின இலாபததிலை பரீதாகளான நல்லோர்களை யுடையவரும, ஞானமுதலிய ஆறுகுணங்களையுடையவரும, வேதங்களிற புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவரும, நித்யங்களான பரம முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும, இந்தரசதருக்களைப பிளக்குபவரும, தரிபுரதஹநததுக்கு சாருபமாயும நின்றதேவரீர் ஜயிததருளக ॥ ॥௩॥

குறிப்பு (நிஜபத³ப்ரீதஸத்³க³ண) தன்பதவிகளினிலாபத்திலை பரீதாகளான "ஸஜ்ஜநம்" எனகிறபடியே தத்வஜ்ஞாநவானகளானபராசராதி முதலானவாகளுடைய ஸமூஹத்தை யுடையவரேயென்றபடி "ராமோராம:, கக்ஷ்யம்ப்³ரஹ்மண்யம்" இத்யாதி வசனங்கள் வ்ருத்தாந்தங்களை ஸூசிப்பது இஃது ஸம்ப்ரதாயஜாதி

களுக்கு உபலக்ஷணம் அன்றிக்கே; «ஸ்வஸ்திஹ்ருதயந்யஸ்திதார்ச்சி ஸஹஸ்ராரம், விலஸந்நேமி» இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வயமான ப்ரகாசத்வபர்வமான கோடிஸூர்யஸந்நிபத்தாலே ப்ரீதர்களான நக்ஷத்ர ஜாலங்களையுடையவர் அல்லது, தன் திருவடிப்ராப்தியாலப்ரீதர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல், «நிரூபயி» என்கிறபதத்தால் ஸூரிதாதிறத்தில் ஷட்குணங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்தபடியைச் சொல்லுகிறது «நிஜபர» என்கிறபதத்தில் பரவ்யூஹங்களையெடுத்தது விபவஹார்த்தார்சாவதாரங்களுக்கு உபலக்ஷணம் இது ஸ்வதாரஹஸ்யத்தைச் சொல்லிற்று «ஹரிஹரபிசங்க»என்பதால் ராவணாதிகளைச்சொன்னபடி இங்கு «நாமாநந்தம் + கோதண்டவணாரவம், பஹுஸம்ஸம்» இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயங்கள். (ஹாரபாணிஷோஷகாரண) ஹாரஞ்செய்யப்பட்ட பத்ரபாணி நிரஸநத்துக்கு ஹேதுவாயிநின்றவரென்னவுமாம் ॥ ॥௧॥

ஸ்ம॥ ஸ்புடதடிஜ்ஜாலபிஞ்ஜர । ப்ருதுதரஜ்வாலபஞ்ஜர ।
பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ । படுதரப்ரஜ்ஞதுர்க்ரஹ ।
ப்ரஹரணக்ராமமண்டித । பரிஜநத்ராணபண்டித ।
ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுதர்சந । ஜயஜய ஸ்ரீ ஸுதர்சந॥ ॥௨॥

வ்யா ॥ அநவத்யப்ராதுர்ப்பவணாயிகாயொதிஹிரப்ரவிசந்நிய திவ்யவிக்ரஹாதிவைசிஷ்ட்யமாஹ । ஸ்புடேதி । (ஸ்புடதடிஜ்ஜாலபிஞ்ஜர) ஸ்புடாநாம் = ப்ரகாசமாநாநாம், தடிதாம் விதியுதாம், ஜாலவத் = ஸமூஹவத், பிஞ்ஜர = பிசங்கவர்ண! (ப்ருதுதரஜ்வாலபஞ்ஜர) ப்ருதுதரா: = அதிசயேந ப்ருதவ: ஜ்வாலா: = சிகைவ, «ஜ்வாலக்ஷ்மாவி» தாஸாம் பஞ்ஜரம் = பக்ஷிபந்தநக்ருஹம், யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதநம், ஜ்வாலாமயப்ரதிக்ருதிஹாவ: (பரிகதப்ரத்நவிக்ரஹ) பரிகத: = வ்யாப்த:, ப்ரத்ந: = புராதந:, விக்ரஹ: = தேஹ: யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதநம் «ஐஸாமஸ்ருஹீதாஸிசேதாரதேஹ» இத்யேதத்க்ருதிஹாவ:

(படுதரப்ரஜ்ஞாதுர்க்ரஹ) படுதரப்ரஜ்ஞை: = அதிஸூக்ஷ்மமதிபிரபி, துர்க்ரஹ = துர்ஜ்ஞேய! (ப்ரஹரணக்ராமமண்டித) ப்ரஹரணாநாம் அஸ்த்ராதீநாமாயுதாநாம், க்ராமேண = ஸமூஹேந, மண்டித = அலங்க்ருத! (பரிஜநத்ராணபண்டித) பரிஜநாநாம் = ஆஶ்ரிதஜநாநாம், த்ராணே = ரக்ஷணே, பண்டித = நிபுண! ஹே ஸுதர்ஸந ஜயஜயேதி பூர்வவத் ॥ ॥௪॥

(அ—கை) "ஸர்வாயுதசீல" மென்ற உலகையாகிற ஆயுதகாரியங்களை யருளிச்செய்கிறார் "ஸ்புட"என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர!	நிலைநின்ற மின்னின்கூட்டம்போலே பொன்மயமான ரூபமுடையவரே!
ப்ருதுதர ஜ்வாலாபஞ்ஜர!	மிகவும்பெரியதான அகநிஜ்வாலாமயமான கூட்டையுடையவரே!
பரிகத ப்ரத்நவிக்ரஹ!	யந்த்ரத்தில் சுற்றும் நிறைந்த வாஸுதேவர் முதலிய சரேஷ்டரூபங்களை யுடையவரே!
படுதரப்ரஜ்ஞா துர்க்ரஹ!	மிகவுங்கற்றுணர்ந்தவர்களாலும அறியவொண்ணாத பெருமையை யுடையவரே!
ப்ரஹரணக்ராம மண்டித!	ஆயுதக்கூட்டங்களாலே யந்த்ராவரணங்களை யுடையவரே!
பரிஜநத்ராண பண்டித!	ஆசிரிதபரிபாலனத்தில் ஸாமாத்தியமுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து நிலைமின்போன்ற பொன்னிறமுடையவரும், அக்நிஜ்வாலாமயமான யந்த்ரவ்யாப்திதரும், வேண்டுமுருவங்கள் கொள்பவரும், அடியடையாதாருடைய சிறந்தபுத்தியாலு மறியமுடியாத பெருமையுடையவரும், அடியாருக்காக புறப்படும்போது நா

நாவியங்களாயு முருகக்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகுபொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாவதாநத்தை யுடையவருமான நீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௪॥

௫-ரு ஹவ்யநேத்ரே துரீயாய । ஸவநதேஜஸ்வினே ।
நிரவத்யஸ்வாத்வீந்த்ரய । நிர்விஶேஷ ஜந்மந்த்ரய ।
ஈஷத்பவிஶக்தியாஸ்ய । ஶமிதவிஷ்ணுபாஸ்ய ।
ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ॥௫॥

வ்யா ॥ அயதவ்ய ஸவப்ராதக்கஸ்வராஹ । ஹவ்யநேதி । (ஹவ்யநேத்ரே) ஹவ்யநாநாம் = ஹோமாநாம், நேத்ரு = வக்ஷ்ய ஹுஷ்ருத' "வக்ஷ்யதேவாநாஶ்யதஶதப்ராநாஶி" இதி ஶ்ருதே: "ஹவ்யம் ஹோமஸ்ய வக்ஷ்ய' ரிதி ஸ்ம்ருதியக்ஷோக்தேஶ்ச (துரீயாய) ஈக்ஷாஶ்யஜாக்ராதவே' தஸ்வ திவாத்வ்யக்யாதிதிராவஃ (ஸவநதேஜஸ்வினே) ஸவநேஷு = யாகேஷு, யா தேஜஸ்வீ = மாஹாத்ம்யத்ராஹவநீய தக்ஷிணாக்நிப்ரத்வேதேஜஸ்விதயம், த ந்த்ரய' ஸ்வாமெஶ்வயட், நிரவத்யஶவவித தேஜோநியக்யாதிதிராவஃ (நிரவத்யஸ்வாத்வீந்த்ரய) நிரவத்யஃ = நிர்ஸ்ஷிஷ, ஸ்வாத்வஃ. ஹோமத்ராவ, யா, விஶ = ஜ்ஞாநம், தந்த்ரய = தத்ப்ரத்வே' "ஜ்ஞாநவைவபம் பத்வம் வ ஹ்ணஃ வபராத்ந்ருஃ । தத்தாதத்வக தி த்ராஹத்வம்ஹுயாயாத்ப் வெதிநஃ" இத்யுவிபைத்வஸ் ஸம்ஹிதாயாம் (நிர்விஶேஷஜந்மநே) நிர்விஶேஷ = ஸவிஶேஷ வ்ராவாரேஷ, ஶக்திஃ = ஸாஶ்யத்வம் யஸ்யதஸ்யஸம்வ ஸிஃ. யதா, நிர்விஶாஃ= ஸவிஶ்வாஃ, ஶக்யஃ= ஶ்ரீவாணீவாகஸ்ஶ்யா நீரத்வார்யஸ்ய, வாஸ்தெவ ஸங்க்ஷேத்ண வ த்ர்யஶாநிர ஜாதகவ்யத்ஹாஹத்யஸ்ய ஸுப்ரஹ்மண்யஸ்ய ஶ்ரீவாணீ த்ராநி ஶக்த்யாவாயிக்யாதிதிராவஃ (ஈஷத்பவிஶக்தியாஸ்ய) ஈஷதாஃ = ஈ ஸாவ்யாதாஃ, விஶஸ்ய = வ வணஸ்ய, யாஃ க்ரியாஃ = நித்ய நெமித்திகாதித்ரவாஃ, தந்த்ரய' ஸவத்க்ஷத்ஸ்வராபாய்யக்யாதிதிராவஃ (ஶமிதவிஷ்ணுபாஸ்ய) ஶமிதஃ = நாஶிதஃ, விஷ்ணுஃ

ஸம்ஸாரஃ, ஸர்வதாபஃ = ரோகஃ யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்திநஃ
யதா ஶமிதாநி விஷ்வஞ்சி = ஸர்வதோபாவீநி, பயாநி ஶ்ரேயா
ஶ்ரேயஸே ஸ்யாதிதி ஸோ ஸூர்யஸ்து ஜயேத்யாதிதேவஸ்ய ॥ரு॥

(அ—கை) “திணகயிறு” என்றெடுத்த பாஶுரவ்யாக்யாநத்தை யருளிச்செய்கிறார் “புவந” என்பதால்

பதம்	உரை
புவநநேத்ர த்ரயீமய!	உலகங்களுக்குக் கண்போன்ற வேதஸ்வரூபரே!
ஸவநத்ரேதாக்நிமய!	யாகங்களிலுள்ள மூவகையான அக்நிஸ்வரூபரே!
நிரவதிஸ்வாநந்தவிந்தய!	அளவற்ற வாரமுதக்கடலும் ஆநந்தமகமுமான ஸ்வரூபத்தையுடையவரே!
நிகிலஶக்தே!	ஸர்வவிதமான ஸாமர்த்தியமுடையவரே!
ஜகந்மய!	ஜகத்ரூபரே!
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய!	எண்ணிறந்த வுலகின் படைப்பா யானவரே!
ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய!	(அடியார்களுக்கு) போக்கடிக்கப்பட்ட நாற்புறத்திலும் வருவதான பயமான வயாதியை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து மூவுலகங்களுக்கும் கண்போன்ற வேதஸ்வரூப முடையவரும், யாகங்களிற் சொல்லப்பட்ட காஹர்பத்யாஹவநீய தக்ஷிணாக்நி என்கிற அக்நித்ரயரூபரும், ஸத்யமாய் ஜ்ஞாநமாய அநந்தமாய ஆநந்தமாய அமலமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபமுடையவரும், ஸர்வசக்தியும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் பயவ்யாதிநிவாரகருமானவரே! ஜயித்தருள்க

குறிப்பு, (புவநநேத்ர த்ரயீமய) நேத்ரமென்று பாஶுரமாயிரொக்காத்க பாஶுரவ்யாக்யாவென்றவுமாம் (ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய)

ஸம்ஸாரத்தோடேகூடிய வ்யாதியைப் போக்குமவரே, அல்லது, ஸம்ஸாரத்திலுள்ள வ்யாதியை, அல்லது, ஸம்ஸாரத்தையும் வ்யாதியையு மென்னவுமாம் வ்யாதியென்பது—ஶாரீரமாநஸங்களான ஆதிவ்யாதிகளை யென்றபடி॥ ॥௫॥

உ-௬॥ ரஞ்ஜிதஸத்வ (வி) ஶுத்த (ஸத்) க்ஷர । விரஞ்ஜித ஸத்வ ஷட்க்ஷர । ஷடாரவக்த்ர நிஷேவித । ஸகலதத்வ நிஷேவித । விவிதஸத்வ தத்வ । விவித ஸத்வ தத்வ । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸோமஸுந்தர । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸோமஸுந்தர ॥ ॥௬॥

வ்யா॥ ஹே ஸோமஸுந்தர । ரஞ்ஜிதேதி । (ரஞ்ஜிதஸத்வ ஶுத்தக்ஷர) ரஞ்ஜிதஸத்வா = ரஞ்ஜநீயேஸ்வரூபேண, க்ஷரா = நாஶரஹிதஸ்வரூபேண ஸ்வஸ்வரூபேண ஸ்வரூபோபேதஸ்வரூப இத்யர்த்த:. “ரஞ்ஜிதஸத்வ ஶுத்தக்ஷர” இதி, ரஞ்ஜிதஸத்வஶுத்தம் = ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸத்வம் = ஶுத்தம், க்ஷரம் = ரக்ஷகத்வமித்யர்த்த: “க்ஷரஜ்ஞரக்ஷக” இத்யுக்தே: “ரஞ்ஜிதஸத்வஶுத்தக்ஷர” இதி வ்யாக்யேயம். (விரஞ்ஜித ஸத்வ ஷட்க்ஷர) விரஞ்ஜிதா = ஸம்பாதிதா, ஸம்பத் = ஸ்வரூபேண ஸம்பந்த: விரஞ்ஜிதஸத்வ. ஷடக்ஷர: ஷடக்ஷர:, ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்த: “நமஶ்ஶிவாய” இதி மந்த்ர: விரஞ்ஜித ஸத்வ ஷட்க்ஷர: யஸ்ய ஸ: ததா, ஷடக்ஷராணி யஸ்ய ஷடக்ஷர:, விரஞ்ஜிதஸத்வ ஷடக்ஷர: யஸ்ய ததா ஸம்போதநம் (ஷடாரவக்த்ர நிஷேவித) ஷடாரம் = ஷட்கோணம், யத் வக்த்ரம் = யந்த்ரம், தத்ர நிஷேவித = ஸேவித (ஸகலதத்வ நிஷேவித) ஸகலதத்வ = ஸர்வதத்வ, நிஷேவித = ஸம்யக்ஸேவித “ய: ஸர்வதத்வாநி நிஷேவதே” இத்யாதி ஶ்ருதே: ஷடாரவக்த்ர தத்வாதி ஸகலதத்வம்

தத்வம் விராஜத்ஸ்திதி விரோசமாநஸ் ஸம்ஜ்ஞகாங்க்ஷயோமாத்ர ஹ்ருத: (விவிதஸங்கல்பகல்பக) விவிதாநாம் = நாநாவிதாநாம் ஸங்கல்பாநாம் = ஈப்ஸிதாநாம், கல்பக = கல்பவ்ருக்ஷ! ஸர்வதத்த்வஸ் ஸாக்ஷிதாயாம் ஸந்நித்யமாந: (விபுதஸங்கல்பகல்பக) விபுதாநாம் = ஸுராணாம், ஸங்கல்பஸ்ய = இச்சாவிஶேஷஸ்ய, கல்பக = உத்பாதக! ஹே ஶ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த ஆயுதகாரியத்தை யருளிச்செய்கிறார் "ஊஹித"என்பதால்

பதம்	உரை
ஊஹித	ப்ரஸித்தமான
ஸம்வித்	க்ஞானத்தையுடைய
ஸந்மோக்ஷத!	பரமஹம்ஸஞானிகளுக்கு மோக்ஷப்ரதரே!
விஹித	உபாஸகர்களுக்கு
ஸம்பத்	ஸகலஸம்பத்ப்ரதமான
ஷடக்ஷர!	ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
ஷடர	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில
சக்ரஸ்தித!	நிலைநின்றவரே!
ஸகலதத்வ	ஸர்வதத்வங்களிலும
ஸ்தித!	ஸாந்நித்தியஞ்செய்பவரே!
விவிதஸங்கல்ப	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைச்
கல்பக!	செய்பவரே!
விபுதஸங்கல்ப	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக்கைக்கு
கல்பக!	கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும வரும, உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும ஸம்பத்தைக கொடுப்பதான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்த்ரத்தை யுடையவரும், ஷட்கோணசக்ரஸ்தி தரும், பஞ்சாக்ஷரங்களுள் ஸாந்நித்யஞ்செய்பவரும, நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலையளிக்குமதில் கற்பகதருப்போன்றவருமான நீர் ஜயித்தருளவேணும்.

(குறிப்பு) "விஹிதஸந்க்ஷயக்ஷர" என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும் ஸங்கல்பாபீஷ்டப்ரதாயகமென்றும் அர்த்தஞ் சொல்லலாம். "விப்ர" என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம் ॥கூ॥

ஸ்ரீ॥ ப்ரதிவாதிஶ்ரீபயங்கர।ப்ரஶமிதமோஹநிஷ்ஹாந்தர।
விகடஸேநாவஷ்டப்த। விவிதநயாபேக்ஷிஷ்டப்த।
ஸ்திரஸேநாயஜ்ஞயஷ்டித। த்ருடாநயாயஜ்ஞயஷ்டித।
ஜயஜயஸ்ரீஸாக்ஷஶாஸ்த்ர। ஜயஜயஸ்ரீஸாக்ஷஶாஸ்த்ர॥ ॥எ॥

வ்யா॥ அத ஸ்வநிரதிஶயகாருண்யாகாரமாஹ। ப்ரதி வாதீதி। (ப்ரதிவாதிஶ்ரீபயங்கர) ப்ரதிவாதிஶ்ரீயா = வாதகநிஷ்டக்ஷேமாதிஶ்ரேஷ்டேந ஸ்திதிவிஶேஷேண, "ஶ்ரீ ஶப்த தேஜோகதஃ। ஶக்திர் வாதோகண்ட் ப்ரதாப ஸ்ரீஸம்விஷய" இத்யுக்தாதஃ பயங்கர = ஸாம்வேத கிண்ணி தாத்பர்ய। யதா, பயங்கர = ஶத்ரு' "பயங்கரா பயங்கராணாம் ஶக்திராமபயங்கரா"இதிவாதஃ "ஶ்ரீ ஶவிஶேஷ ஶோபிதே" இதிரவாஸஶோபிதஃ (ப்ரஶமித மோஹநிஷ்ஹாந்தர) ப்ரஶமிதஃ, மோஹஃ, ஹோதிஃ = ஶுபமேயஃ, நிஷ்ஹாந்தர = வ்யாபீ! (விகடஸேநாவஷ்டப்த) விகடயா = விஶாலயா, ஸேநயா = ஸஜா, அவஷ்டப்த = ஸம்யுக்த! (விவிதநயாபேக்ஷிஷ்டப்த) விவிதாபிஃ நயாபிஃ = ஸஜ்ஜாநாந்யாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநாதிபிஃ, "நயாஸ்த்ராஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரேப்ய" இதிஶேஷிநீ. அபேக்ஷிஷ்டப்த! தத்ஸம்ப்ரேக்ஷ்யஃ ஸ்வயா, அபேக்ஷிஷ்டப்தவிவிதாஸாராதி நயைத ப்யுஃ. ஶ்ருதிதாத்பர்யாதிஸாதா பரிவாதஃ (ஸ்திரஸேநாயஜ்ஞயஷ்டித) ஸ்திரேண ஸேநாயஜ்ஞேந = ஸ்வயஸேநாயஜ்ஞேந, யஷ்டித = ப்ரதிஷ்டித! (த்ருடாநயாயஜ்ஞயஷ்டித)?ப

ஶா = கவிவாஸ்ரா, உயா = க்ருபெவெவ, யந்த்ரம், தெநயந்தி த = வஶீக்ருத! ஹேஸஹஸ்ர ஜயஜயேத ப்ராதிவாதிவஞ்சக ॥எ॥

(அ—கை) «சீரதநிகழுங்கதை" எனறமஹாகாயம் மருளி சசெயகிறா "வ்ருத்திவ" எனபதால

பதம	உரை
வ்ருத்திவார்ஶ்வ வைஹாஸ!	ஒருகாலமுனனுமொருகால பின்னுமா கபபாசசலாய நிறகுமநிலையிலுலமநோக ளுமானவரே!
வ்ருஷ்ட ஹேஹா ஹேதிஷஞ்ஜா!	பெரியதும கனமபொருநதியதுமான ஆயுதககூடடஙகளாலநெருககமாகச சூழநதவரே!
விகடஶாலா வரிஷ்க்ருத!	சிறியதுமபெரியதுமானகண்டாமாலைகளாலே அலஙகரிககபபடடவரே!
விவியஶாயா பஹிஷ்க்ருத!	நாநாவிதஙகளான அஸுரர்மாயைகளா லதளளபபடடவரே!
ஶ்ரீஹேஹாயந்த்ர யந்தித!	சாசவதமாயுமபெரியதாயுமானஷடகோண யநதிரஙகளிலே கடடபபடடவரே!
உருஶஉயா யந்த்ரயந்தித!	சலிககபபடாத தயையாகிற யநதிரத்தில கடடபபடடவரே!

(மறறவைமுனபோல)

கருதது ஶிலாஶயஙகளான ஹேஹாயந்த்ரஙகளிலே வ்ருத்திவார்ஶ்வ ஸதிலையாய நினறவருமம, ஸவஹாயாய வரிவாஞ்சுணருமம, வ்ருத்தி ஹேதுக்ஷாக்ஷமான ஐமதனைத மாலையாகத தரிததவருமம, மாயையை விலககுபவருமம, ஹேஹாயந்த்ரவஶிதருமம, ஸத்வஸ்திதருமான நீரஜயித்தருள்க. ॥எ॥

(குறிபபு) (விகடஶாலாவரிஷ்க்ருத) «அகிலவுலகுகளகணடை யாயோரலஙகலில" எனகிறபடியே ஹேதுக்ஷம முதலாக வுலகஙக ளையும கண்டாமாலைபாய தரிததவரெனறபடி (ஶ்ரீஹேஹாயந்த்ரய நதித) ஶிலாதலஙகளில ஶ்ரீமாக எழுததுவெடடி ஸ்தாபித

மாநஷ்டிக்ஷோணாதி பெரிய யஜ்ஞங்களிற் கட்டப்பட்டவரே யென்ற படி (அப்ரத்யயஜ்ஞயஜ்ஞித) வாஜபேயாதி வென்றபடி ஸூரி தாவிருமபி ஸாத்விகக்கிற யஜ்ஞங்களில் அபாவாரவஸராய் நிற்கும வரென்றதாயிற்று ॥ ॥எ॥

8-ம் ॥ தநுஜவிஸ்தாரகர்த்தந । தநுஜவித்யாவிகர்த்தந ।
ஜநிதமிஸ்ராவிகர்த்தந । பஜதவித்யாநிகர்த்தந ।
அமரத்ருஷ்டஸ்வவிக்ரம । ஸமரஜுஷ்டப்ரமிக்ரம ।
ஜயஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந । ஜயஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந ॥ ॥அ॥

வ்யா ॥ தஸ்ய ஸாம்ஸாரிக ஸகலது:க நிவர்த்தகத்வமாஹ । தநுஜேதி । (தநுஜவிஸ்தாரகர்த்தந) தநுஜாநாம் = தாநவாநாம், விஸ்தாரஸ்ய = ப்ராசுர்யஸ்ய, கர்த்தந = சேதக! இதி ஸம்போதநம் । தநுஜவித்யேதி । (தநுஜவித்யாவிகர்த்தந) தநுஜவித்யாயா: = மாயாயா:, விகர்த்தந = விஶேஷேண சேதக! (ஜநிதமிஸ்ராவிகர்த்தந) ஜநி: = உத்பத்தி:, ஸம்ஸார இதி யாவத், ஸைவ தமிஸ்ரா = காலராத்ரி:, தஸ்யா: விகர்த்தந = நிவாரக! ஸம்ஸாரநாஶகேத்யர்த்த:. தத்ர ஹேதுமாஹ । பஜதீதி । (பஜதவித்யாநிகர்த்தந) பஜதாம் அவித்யாயா: = அஜ்ஞாநஸ்ய, நிகர்த்தந = நிஶ்ஶேஷநாஶக! (அமரத்ருஷ்டஸ்வவிக்ரம) அமரை: = தேவை:, த்ருஷ்ட: ஸ்வவிக்ரம: = ஸ்வபராக்ரம:, யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதி: (ஸமரஜுஷ்டப்ரமிக்ரம) ஸமரேஷு = யுத்தேஷு, ஜுஷ்ட: = ஆஶ்ரித:, ப்ரமிக்ரம: = ப்ரமணஸரணி:, யேந தஸ்ய ஸம்போதி: ஹே ஸுதர்ஶந ஜயஜயேதி பூர்வவதர்த்த: ॥ ॥அ॥

(அ—கை) "செங்கமல" மென்றெடுத்தசரணாரவிந்த வாஸ்யகாயத்தை யருளிச்செய்கிறார் "தநுஜ" என்பதால

பதம்	உரை
தநுஜ	அஸுரர்களுடைய
விஸ்தார	ஸம்பத்தின ஸமூஹத்தை
கர்த்தந	நாசமாக்குமவரே!

தநுஜ	அஸுரர்களுடைய
வித்₃யா	மாயையை
விகர்த்தந!	போக்கடிக்கிறவரே
அமர	இமையாவிமையரால்
த்₃ருஷ்ட	பார்க்கப்பட்ட
ஸ்வ	தன்னுடைய
விக்ரம!	பராக்கிரமத்தை யுடையவரே!
ஸமர	யுத்தங்களில்
ஜுஷ்ட	செய்யப்பட்ட
ப்₄ரமிக்ரம!	சாரிகைநடையை யுடையவரே!
ஜநி	மறுபிறவியாகிற
தமிஸ்ர	இருளுக்கு
விகர்த்தந!	ஸூர்யனை போன்றவரே
ப₄ஜத₃வித்₃யா நிகர்த்தந!	ஆச்ரிதஜனங்களுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுப்பவரே!

(மற்றவை முன்போல)

கருத்து அஸுரர்களுடைய ஸங்கல்ப பெருமையையும் போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு ஸம்ஸ்ருதிவ்யாதிகளை நீக்கி பரம பதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள வேணும்॥ ॥அ॥

த்₃வி-சது॥ த்₃விசதுஷ்கமித₃ம் ப்ரபு₄ஸாரம்
பட₂தாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதம் ।
விஷமேঽபி மநோரத₂: ப்ரதா₄வந்
ந விஹந்யேத ரதா₂ங்க₃து₄ர்யகு₃ப்த: ॥ ॥௯॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாயகஸ்ய ஸ்ரீவேதா₃ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீஸுத₃ர்சநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம் ।

வ்யா ॥ அத ஸகலம்ஶ்ரீஸார்வபௌம விஷயப்ரியபு, “அநேக தாத்பர்யாஸஹாயபும் வா கவிக ப்ரத வ்யாக்யார்தம் । காவ்யார்த்த டாவ்யபாஷாநாபேஷ ஸாபாரணேஷிபி:” இதிவசநாத் வக்தவ்யாநாம வக்தவ்ய ஸ்வ நாஶ ஶு நாஶேநிவேஶவேஷபுகம் வக தஶவ்யாக்யாநாம்ஸமாஸேவஷிஶதி । அவதாக்ஷிதி । (வேங்கடநாயகவர்ணிதம்) வேங்கடநாயகேந= ஸ்ரீ வேங்கடேஶேந, வர்ணிதம்= ஸாமாந்யேந ஸ்தவநாய ஶபும் விரசிதம் (வ ஸம்ஶ்ரிதஸாரம்) வ்யாஸம்ஶ்ரிதம்= வாக்ஷ்யம், ஸாரம்= ஸ்வாபவ்யதாதிஶயம், யஸ்ய தத் (இதம்) ஸார்வபௌமவிஷயகம் (அவதாக்ஷம்) அஷ்டகம், ஸ்ரீ ஸார்வபௌமாஷ்டகமிதி க்யாதம் (வம்ஶம்) அஶேஷ்யஸ்வநாம (விஷயேஷவி) அவ ரவ வ்யவிஷயேஷவி (வ யாவநு) ஶ்ஶுநு, (ஶேஷா ரஸ:) ஸக்ஷு:, ஸவகவரஸ:, (ரஸாஜ்ஞயாபுஶாக்ஷ:) ரஸாஜ்ஞயாயேபுண= ஸ்ரீ ஸார்வபௌமேந,ஸம்ப்ரவசநேந, ஶாக்ஷ: ரக்ஷிதஸ்வநு (நவிஹஶேந்த) நதிரஸேவ்யத, நஹஶேஷ்யதவ, ஸ்ரீ ஸார்வபௌம வ்யஸாதாஸ ஸவேக்ஷாஹிஷேஷித விஶிஷ்டவபுதீதஸ்ய பு: வஸஞ்ஞோஷிகாவ ஸ்தம் “விஷ்ணோஸ்ஸஜா ஶரரம்ஶ்ரிஸேஶ வேஸ ஸஹாராயஸ்வ வஸஞ்ஞோஷிகாவஸ்ராஸ”இதிலக்ஷணம். தயோஸ்ஸா நாஷ்டா பாயபுஶாவ்ஸ்தயோ ரவலக்ஷணவாஸகவிதஸ்யபு: ॥கா॥

ரவிதாவ விவேயபாவிநா ஶ்யவேகேஷாயாய ராஜஸம்ஸக்தே: । விவஸ்திவிபுவாயாநாஜ்ஞிநீ ஹவதாஸ வஞ்ஞாவகீரவா ஶிவ ॥ வேஷாஞலக்ஷணஶேநி வேபுஷாஞவிஶஷாஶய: । கம்ஶீகரோதா ஷாவேஸக்த ஶேஹுகொக்தவாவிஶம் ॥

இதி ஸ்ரீ ஶேஷாஞ ராஶோநாஜஸம்யதி ஸாவபுஹாஶ
கலாணாகடாக்ஷ ஶவோஶ்ஶவிதஸத்தாகேந தேநவோ
ஸ்ரீராஜஶோவாஶாவாயேபுண விரசிதம்
ஸார்வபௌமாஷ்டக வ்யாக்யாநம்
ஸமாப்தம்

(அ—கை) இப்படி ஸ்தோத்ர மருளிச்செய்து, அதின் ஃபல மருளிச்செய்கிறார் "த்விசதுஷ்கம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வேங்கடநாயக	வேங்கடநாதனென்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
ப்ரணீதம்	அருளப்பட்டதும்
ப்ரபூதஸாரம்	சிறந்தஸாரமுடையதுமான
இதம் த்விசதுஷ்கம்	இந்த இருநான்கையும் (எட்டு ச்லோகமுள்ள இந்தஸ்தோத்ரத்தை யென்றபடி)
படதாம்	படிக்குமவர்களுடைய
மநோரத:	ஸங்கல்பமானது (ரதமானது)
விஷமேऽபி	தூர்லபவிஷயத்தில்
ப்ரதாவந்	ஓடினாலும்
ரதாங்கதுர்யகுப்த:	திருவாழியிறையவனால் (சக்கரத்தினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
ந விஹந்யேத	பங்கப்படமாட்டாது

கருத்து திருவாழியாழ்வானை யுபாஸிக்கவேண்டா, ஹோம ஜபதர்ப்பணாதிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனென்னும் பெயருடைய தேசிகனால் அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்தஸுதர்ஶநாஷ்டகத்தை ஶ்ரத்தாபூர்வமாகக்கேட்டு ஆவ்ருத்திபண்ணுவாருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாத்துன்பத்தை நீக்குவதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறைவுமுண்டாகாது ; சக்கரராஜன் காத்தருளுவரென்றபடி ॥ ॥௯॥

ஶோபாய தாதார்யேண ஸ்ரீ வாஸுதேவேந விநா ।
ஸுதர்ஶநாஷ்டகஸ்தோத்ர வ்ருத்திர்த்வ்யா விஶீக்ருதா ॥
த்ராவிடவ்ருத்திர்த்வ தாத்வயந்ந ஸதோத்ஸ

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஸுதர்ஶநபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶ஘ண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்கராஜ

திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதவீகை: கவிதார்க்கிக

கேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:

அநுக்ருஹீதம்

* ஶ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ॥ *

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜ ஸம்யமிஸார்வபௌம

கருணாகடாக்ஷலப்தஸத்தாகேந

தேநைவ ஸாரஜ்ஞ ஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந

த்ராவிடவ்யாக்யா தாத்பர்யேண ஸாகம்

தேஶிகஸ்ரூக்தி ஜாயவிலஸிதநீஸஹாஸ்ரேக்ஷண

தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

பரிஶோத்ய

ஶ்ரீ கும்பகோணே

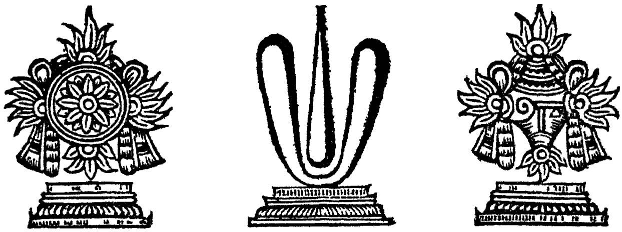
ரா மாதவராஜாசார்யஸ்ய

“ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்”

முத்ரிதம் ஸங்க்ய ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது௵ மாசிமீ

1912௵ பிபிரவரிமீ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤
𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 ॥

[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 । [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑌣𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑌸𑍌 ॥ [illegible] । [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

॥ ௧ ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமத்ரயஸித்தாந்த ஸ்தாபநாசார்யதநூஜம் ।
ஶ்ரீநிவாஸமநீஶாந மஹாதேஶிகஸம்ஶ்ரயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் "பரமதபங்கம்" என்கிற ரஹஸ்யமருளிச்செய்து பரவாதிவிஜயம்பெற்று, இவ்விஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய பரமக்ருபையாலே ஸித்தித்தென்று அவ்விஷயத்தில் பேர்ப்ரீதிபண்ணி ஷோடஶபாஹுவாக ப்ரதிஷ்டித்து ஸேவித்து அவ்வநுபவத்தினாலுண்டான ப்ரீதியினால் "திகிரிமுழ" என்கிறபாட்டையருளிச்செய்து, அதின்விவரணமாக ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரத்தை யருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார். அதற்கு தமிழிலுரை யெழுதப்படுகிறது

(அவதாரிகை) இக்கிரந்தம் இடையூறின்றி முடிவுதலைப்பற்றி அந்த ஷோடஶபாஹுவான சக்ரராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஸ்வஸங்கல்ப" என்பதால்

பதம்	உரை
ஸ்வஸங்கல்ப கலாகல்பை:	தனது ஸங்கல்பஜ்ஞானத்தின் கலையே (பதினாறிலொருபாகமே) என்னலாம்படி யிருப்பவைகளும்
திவ்யை:	தேவலோகத்தி லுபயோகிக்கத்தக்கவைகளும்
ஷோடஶபி:	பதினாறெண்ணுள்ளவைகளுமான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களோடே
ஜுஷ்ட:	கூடினவரும்
ஆயுதேஶ்வர:	(ஆகையாலே) ஆயுதங்களுக்கீசவரனுமான
பர: புமாந்	பரமபுருஷன் (சக்ரராஜனென்றபடி)
வ:	நம்மை
ஜுஷதாம்	ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவர்

கருத்து. பகவான் ஆயுதேசவரரூப அவதாரிக்கையில் "ஷோடஶகரோ தேவோ பாரதஷ:" என்கிறபடியே தனஸங்கல்பக்ஞானமே பதினாறுபிரிவாகி ஆயுதரூபமாயமைய, அதினஸமுதாயமே ஆயுதேச்வரனாய் நின்றாபபோலே யிருககிற பரவாஸுதேவன அடியோஙகளை பரீதியுடன இரக்ஷித்தருளவேணும

"ஜுஷ:" என்பதற்கு ஆயுதஙகளாலே பரீதியுடன ஸேவிககபபட்டவருமென்றும பொருள்கொள்ளலாம ॥   ॥ க ॥

உ-ம்॥ யதாயத்தம் ஜகச்சக்ரம் காலசக்ரஞ்ச ஶாஶ்வதம் |
பாது நஸ்தத் பரம் சக்ரம் சக்ரரூபஸ்ய சக்ரிண: ॥உ॥

வ்யா ॥ அத தஸ்யாயுத ப்ரதாநசக்ராதிஷ்டாநமாஹ | யதாயத்தமிதி | (ஜகச்சக்ரம்) சதுர்விம்ஶதி தத்த்வாத்மக ப்ரபஞ்சஜாதம் (ஶாஶ்வதம்) நித்யம் (காலசக்ரஞ்ச) காலாத்மகஞ்ச சக்ரஞ்ச (யதாயத்தம்) யததீநம் ததா சோக்தமஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம் "த்ரிணாபிமத்யகம் ஷண்ணேமி த்விஷாரம் சக்ரமவ்யயம் | ஸம்வத்ஸரமயம் யத்தத் காலசக்ரமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ தச்ச ஸர்வம் ததீநந்தம் சேதநாசேதநாத்மகம் | பரிவர்த்தயதே தேவஸ்ஸுதர்ஶநமய: ப்ரபு:" இதி "ஶக்த்யாதி விஶேஷணை: ஸ்வரூபமேவ பரிவர்த்திதம் | சதுர்விம்ஶதி ஸம்க்யாதை: ப்ராக்ருதைஸ் தத்த்வைர் நியத: ॥ ஜகச்சக்ரமிதி ப்ரோக்தம் தத்ப்ரபஞ்சைகஸம்ஶ்ரயம்" இதி ஸாத்வதீ ப்ராஹ்மாஶ்ச "ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ப்ரளயா: ப்ராஜ்ஞைர் ஜகத: ஸ்வசக்தித:" இதி ப்ராஹு:. (தத்) தாத்ருஶம் (பரம்) ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் (சக்ரரூபஸ்ய) ஸுதர்ஶநாத்மகஸ்ய (சக்ரிண:) ஸர்வசக்தஸ்ய பரநாராயணஸ்ய (சக்ரம்) சக்ராயுதம் (ந: அஸ்மாந்) அஸ்மாந் பாது, ரக்ஷது ரக்ஷணஞ்ச அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராபணம். ஶத்ருநிரஸநேந இந்த்ராதீநாம் ஸ்வஸ்வஸ்தாநேஷு ஸ்தாபநவச்ச ப்ரகாஶகத்வாத் ஸ்வதந்த்ரத்வாச்சாத்மநோ ஜகச்சக்ர காலசக்ரயோ: நியாமகம் த

சக்ரம் தாத்ருஶஜகத்ஸ்ரஷ்டு: காலசக்ரஞ்ச ஶாஶ்வதிகஸ்திதிமத: சத்ருசக்ரஸம்ஹாரார்த்தம் ஸக்ரதாவதாரஸ்ய சக்ரிண: ப்ராஸஸ்த்யார்த்தம் ஸ்தாநீயஹேதுதயா ஶ்ரீபஞ்சாயுதகார: "ஶ்ரீநாராயணஹஸ்தே ஸ்தோத்ரம் ஸதாயே" இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥உ॥

(அ—கை) இப்படிப் ப்ரார்த்தித்து, ஷோடஶாயுதரான அவருடைய திருக்கைகளில் திகழாநின்ற சக்கரமுதலிய பதினாறு ஆயுதங்களும் தம்மைக் காக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தியாநின்று கொண்டு "திகிரிமழு" என்கிற பாட்டை யடியொட்டி, அந்தப் பதினாறு ஆயுதங்களில் வலதுபக்கத்துத் திருக்கைகளில் தரிக்கப்பட்ட சக்கரமுதலான எட்டாயுதத்தை மேலிருந்து வரிசையாய் அருளிச்செய்யக்கோலி, அதில் முதலில் சக்கராயுதத்தை ஸ்துதிக்கிறார் "யதாயத்தம்" என்பதால்

பதம்	உரை
ஜகச்சக்ரம்	சக்கிரம்போலே மாறிமாறிச் சுழலாநின்ற வுலகும்
காலசக்ரம்	அப்படியே சுழலாநின்ற காலமென்கிற த்ரவ்யமும்
ஶாஶ்வதம்	நித்யமானதும் (மூன்றுவித ஜீவர்களைச் சொன்னபடி)
யதாயத்தம்	எதின் அதீனமாயிருக்கிறதோ?
சக்ரரூபஸ்ய	சக்கரராஜாவதாரம்பண்ணுகின்ற
சக்ரிண:	சக்கராயுதத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற பரவாஸுதேவனுடைய
தத்	அந்த
பரம்	(எல்லாயுதங்களைக்காட்டிலும்) ச்ரேஷ்டமானதுமான
சக்ரம்	சக்ராயுதமானது
வ:	நம்மை
பாது	இரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து மூன்றுவிதமான சேதநங்களும், நால்வித அசேதநங்களும் எதினுடைய ஸ்வரூபத்தை யாச்ரயித்ததும் மதின் ஸங்கல்பத்திற்கு அதீநமாயுமிருக்கின்றனவோ, சக்ரரூபியான பகவானுடைய அந்தச்சக்ரமானது நம்மை இரக்ஷிக்கக்கடவது.

“ஜகத்” என்பதால் த்ரிகுணத்ரவ்யத்தையும், “காலசக்ரம்” என்பதால் “க்ஷணத்ருடிலவாதிரூபேண” என்றபடியே த்ருடிமுதலாகிய ஸூக்ஷ்மமான காலமென்கிற த்ரவ்யத்தையும், சக்ரத்தால், சுத்தஸத்வ த்ரவ்யத்தையும், “சாச்வதம்” என்பதால் நித்யர்களான திவ்ய சேதநர்களையுஞ்சொல்லுகிறது. ஸாது சிஷ்ட்யாதிவிவக்ஷையினால் “ந:” என்று பஹுவசநம் ॥ ௨ ॥

௩. யத்ப்ரஸூதிசதைராஸன் ருத்ரா: பரசுலாஞ்சனா: ।
ஸ திவ்யோ ஹேதிராஜஸ்ய பரசு: பரிபாது ந: ॥ ௩ ॥

ப்ர ॥ அத ஸ்ப்ரபரசும் வர்ணயதி । யத்ப்ரஸூதீதி । (ருத்ரா:) பஹவோ ருத்ரா: (யத்ப்ரஸூதிசதை:) யதீயோத்பத்திசதை: அத்ர சதசப்த: அநந்த்யவாசீ, “சதம்ஸஹஸ்ரமயுதம் ஸர்வமாநந்த்யவாசகம்” இத்யுக்தே: (பரசுலாஞ்சநா:) பரசுசிஹ்நிதா: (ஆஸந்) அபவந் (ஸ: திவ்ய: ஹேதிராஜஸ்ய) ஸுதர்சநஸ்ய (பரசு:) தந்நாமகாயுதம் (ந: பரிபாது) அவ்யாத் ॥ ॥ ௩ ॥

(அ—கை) “மழு” என்றுசொன்ன பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை ப்ராரம்பிக்கிறார் “யத்ப்ரஸூதி” என்பதால்.

பதம்	உரை
பரசுலாஞ்சநா:	பரசுவென்கிற ஆயுதத்தைஅடையாளமா [கவுடைய
ருத்ரா:	ருத்ரரூபிகள்
யத்	எதினிடத்தில்
ப்ரஸூதிசதை:	ஜநித்த பலஜந்துக்களோடு (விசேஷமில் [லாமல்
ஆஸந்	உண்டானார்களோ

ஹேதிராஜஸ்ய	ஆழியிறைவனுடைய
ஜிஷ்ணோः	அபராஜிதமான
ஸः	அநந்த (ருத்திரர்களை உண்டுபண்ணுதலால் பரஸித்தமானதென்றபடி)
பரசுः	மழுவானது
நः	நம்மை
பரிபாது	நாற்புறத்திலும் ரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து — சக்கரராஜனை யாராதித்து பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை வரமாகப்பெற்று அதினால் வஹ்நிபரசுவென்று பரஸித்தர்களாய ஸம்ஹாராதிகாரிகளான ருத்ரர்கள் எதினிடத்தில் நின்று ஜநித்தவைகளோடு பிறந்தவர்களோ, சக்கரராஜனுடைய அநந்தவிய பரசுவானது நம்மை எவ்விடத்திலும் இரக்ஷிக்கக்கடவது

வஹ்நிபுராணத்தில் ஜபங்காரணங்கள் ருத்ரர் ஹஸ்தகூஷணமும் இசலோகத்தில் பரகேசரக்ஷிதர்களான ருத்ராதிகளுக்கும் ஜநகமென்றதால் பரசுஷோடசகமும் சொல்லப்பட்டது॥ ‖ ௩ ‖

உ-ம்॥ ஹேயாஹேதிராஜேந யஸ்மிந்நேத்ராஸ்ருஜ்யேத,
ப்ரஹ்மாண்டம் யாவதி ஸ க்ஷ்ணः பாத்வேத நः ‖ ‖௪‖

வ்யா ॥ அயதஸ்ய க்ஷணமீவணுயதி । ஹேயேதி ।
(ஹேதிராஜேந) ஸம்ஹரணேந (யஸ்மிந்)க்ஷணே (ஹேயா)
ஸ்ரீமயாஸ்வீ, நதய்யாஸ்யேதிஹாவः (ஸம்ஸ்ருஜ்யேத) ஹ
ஸ்தேநாஸ்ருஜ்யேதஸதி (நேத்ராः) அஸாராः (ப்ரஹ்மாண்டம்)
பக்ஷிணம் (யாவதி) ஸயாஸ் உ ஷ உமதி, (ஸக்ஷணः) உ ர
ஸः (நःபாத்வேத) மோவாயேஸ் அத ஸ்ரீமயாஸ்வீ க்ஷணோஸ
ரணே நேத்ரவாயநோத்ரா யாயஸ்யா தஷ்டாஸரணே
தத்ராயநஸ்ய உம்பாவமீகாந்ராய ஸிஸ்க॥ஸ் அயஸ்ராவத்தி
ரக்ஷாரः. தயாவஸம்த்ரம் ஷணாவமீகயாஸ்யாஹாரவத

நஙயெ்ராவத்தீ" ரிதி "ஶக்ஷா ஜவெ" த்ருவ ஞெணராவடா, ஸாவ "ஜவெநிதஹ் ஸரொஸாவிஹ்த ஹெராவஃ வஷவுவஷ வஹ்க ஹ்திவ்யாக்ஷம்வ" ஐதிவாதிருகாஸ் நிதஹ்ஸரொஸஜவஶவெ யொமெ ஸரொஸமா சூஶிரா வைாஃ த்யாணாம்வ்ராவ்யாவெ ராவெக்ஷஹ்ராக்ஷ்ம்ஸ ஹ்வஷிஃ ஶக்ஷணஷ ஙித்தம் ॥ ॥ச॥

(அ—கை) "உயாகுநத" மெனறுசொனன குநதமெனகி றஆயுததததை பாராததிககிறா "ஹெஸயா" எனபதால

பதம்	உரை
ஹெதிராஜெந	ஆயுதேசவரனுன சகாராஜனுலே
யஷிநு	யாதொருகுநதாயுதமானது
ஹெஸயா	விளேயாட்டினுலே
ஸஙஷ்ஹெத[ஸதி]	(கையில) தரிததவளவில
ஹெதஹ்ராஃ	அஸுராகள
ஶக்ஷாஜவ	படசிகளபோலே
யாவதி	ஓடுகிறுாகளோ
ஸஃ	அபபடிபபடட
கஷஃ	குநதமெனறுமாயுதமானது
நஃவாஷெத	நமமைக்காக்ககடவது

கருதது ஆழியிறையவன விளயாட்டினுலேகுநதாயுததததை தரிததவளவில, மரததிலடைநத படசிகள ஒருஅதிர்வேட்டின சப தததைக கேடடவளவில எபபடி "வீவீகஞஶிதிவாஶஹ்ஷஃ" எ னறபடியே பறநது ஓடுமோ; அபபடியே அஸுராகள ஓடடமபிடி ககிறுாகளோ, அநதகுநதமானது நமமைஇரடசிககவேணடும இ தனுல ஸவ்ஶக்திஷனுசொலலபபடடது ॥ ॥ச॥

உஷ॥ ஹெதஹ்ராநவ உஷஹ்ராநாம் ஷணஹ்ராநாம் ஷடாஷணநம் । ஹெதிஷஹெணஶ ஷஹெணஸாவஸாகம் ஷண யெகஷிஷஃ ॥ரு॥

வ்யா ॥ அத தத்தீயோத்தண்ட: அஸ்மதீய ஶத்ருஶிக்ஷணம் கா-
யத்விதி ப்ராஹ । தைத்யேதி । (யஸ்ய) உத்தண்ட (தைத்யதாந
வரூத்யாநாம்) தைத்யா:= திதிஸுதா:, ஹிரண்யகஶிபு-
ப்ரப்ருதய:, தாநவா:= தநுஸுதா:, விப்ரசித்திப்ரமுகா:.
தது³க்தம் ஸ்ரீமஹாபாரதே "சதுஸ்ஸஹஸ்ரவதிதே: ப்ராதுர்பூதா ஹிரண்ய-
கஶிபுப்ரமுகா:" இதி "சத்வாரிம்ஶத்தநோ: புத்ரா: க்யாதா: ஸர்வத்ர பா-
ரத । தேஷாம் ப்ரதமஜோ ராஜா விப்ரசித்திர்மஹா-
யஶா:" இதிச, தத்ஸேவ்யா: யேஷாமந்யேஷாம் தைத்யதாநவ
வரூத்யாநாம் தைத்யதாநவப்ரப்ருதீநா ஶத்ருயூநா: (உத்தா-
நாம்) உத்தமமுத்தீர்ணா:, ஶிக்ஷணீயாநாமிதி யாவத் "உத்த-
ண்டாநாம் ஸதாம் ஶிக்ஷா ஸந்நாகாஶாபோஷ்யாஸ்தாஜ்ஞா"
இதி நாநாஸ்த்ரமூர்தோரயயாம் (உத்தண்டம்) ஶிக்ஷணம் [பவதி] உ-
த்தாமோத்தானாம் உத்தண்ட உதண்டம் யஸ்ய ப்ரபவேதிஹாஸ: (அ
ஸெள) ஸ: (ஹேதிதண்டேஸ்வர:) ஹேதிராஜ:, உத்தண்டஸ
ஸ்ய= ஸாதுஸ்வநஸ்ய உத்தண்ட:= கதாவ:, தத்ர ஏவோராயாம்
(அஸ்மாகம் த்விஷ:) ஶத்ருந் (உத்தண்டயேத்) ஹிம்ஸ்யாத் யதா, (உ-
த்தண்டாநாம் தைத்யதாநவவரூத்யாநாம்) தைத்யதாநவப்ரபா
நாநாம் (யதநத்தண்டம்) வரூதஸ்யதந்யத் அத்ருஷ்டஸம்பேஸ்யா
ஸகப்ராவதாந்தாத் வர்த்திநீ ஹரஸம்பாவ்யாரம்ப:, அஸ்மா
த்ரூராரம்ப ॥ ॥ரு॥

(அ—கை) "தண்டு" என்று சொன்ன தண்டமென்கிறவா
யுதததை பாராதிககிறா "தைதய" எனபதால

பதம்	உரை
உத்தண்டாநாம்	சிக்ஷணீயரான
{ தைத்ய	திதிபுததிராகளும
{ தாநவவரூத்யாநாம்	தநுபுததிராகளுமான அஸுராகளுக்கு
உத்தண்டம்	சிக்ஷையானது
யஸ்ய	யாதொருதண்டாயுதத்தினாலே (செயயபபடுகிறதோ)
அஸௌ	இநத

{ ஹேதிதண்டேஶ / தண்ட:	ஆயுதமான தண்டத்துக்கீசனான சக்கர ராஜனுடைய தண்டாயுதமானது
ஸ்வாகம்	நம்முடைய
த்விஷ:	எதிரிகளை
தண்டயேத்	சிக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து: தண்டிக்கத்தக்க அஸுராமுதலானவர்கள் யாரொருவ ருத்தண்டாயுதத்தினால் தண்டிக்கப்பட்டார்களோ, தண்டாயுதத்து க்கீசவரான சக்ரராஜருடைய அந்தத்தண்டாயுதமானது நம் விரோதிகளை தண்டிக்கக்கடவது இதினால் ஸ்வநிபந்தகத்வம் சொல்லப்பட்டது ॥ ॥௫॥

உ-ம்॥ ஸந்த்ராய(ஸந்த்ரகாய)ஸ்தாநாம்ருஞ்ஜநாஶாநுத்ருஜாந்।
ஸந்தங்குஶவிஹாரோ ந: பாது ஹேதீஶ்வராங்குஶ:॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ ஸம்ப்ரதஸ்யாங்குஶம் வர்ணயதி । ஸந்த்ரேதி । (ஸந்த்ராய ஸ்தாநாம்) ஸந்த்ரஸ்ய அயம் யேஷாம்தேஸந்த்ராயா: தேஷு ஸஞ்சரந்த்யாயா: தேஷுஸ்தாநேஷு இதி ஸப்தம்யா:। தேஷாம், ஸந்த்ரஸ்தாநா இத்யர்த்த: (க்ருஶாநுத்ருஜாந்) க்ருஶா:= விஷயேஷ்வாவவ, உத்ருஜா:= உத்ஸஹந்த:, தாந், (ருஞ்ஜு) நிருஞ்ஜு (ஸந்தங்குஶவிஹார:) ஸந்தங்குஶ: ஸந்தர்ப்ப:, விஹார:= ஸ்ரீமாவ்யாபார: யஸ்ய, ஸர்வவ்யாப்தி ஹேதவ ஸாரஜத்யர்த்த: (ஹேதீஶ்வராங்குஶ:) ஹேதீஶ்வரஸ்ய= ஸுதர்ஶநஸ்ய, அங்குஶ:= ஸ்ருணி:, தத்ஸ்வரூபம் (ந: பாது) "க்ருஶாநுத்ருஜாநி" த்யத்ர ஸ்வகம், க்ருஶ:, தயா ஸம்ஸப்தி: ॥ ॥௬॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த அங்குசாயுதத்தை ப்ராரத்திக்கிறார் "ஸந்த்ர" என்பதால

பதம	உரை
ஈநந்ராஙயஹக்ஷூநாம்	மற்றொருவரிடத்திலும்பற்றற்றுத்தன்னையேபற்றினவர்களுடைய
ரூஶாஉதஜஜாநு	ஆசையாகிற மதயானைகளை
ரஃஙுநு	தகையாநின்ற
ஈநுஷுஃஶவிஹாரஃ	இடையூறின்றித்திவிளையாட்டுக்களையுடைய
ஷெஹதீஶ்ராஷுஃஶஃ	ஆயுதேசவருடைய அங்குசமானது
நஃவாதஃ	நம்மைக்காக்கக்கடவது.

கருத்து தன்னையேபற்றின பக்தர்களுடைய மதயானைபோன்ற ஸம்ஸாரருசியை விலக்குமதுவும், தடைபடாத செயலையுடையதுமான ஆயுதநாதனுடைய அங்குசாயுதமானது நம்மைஇரக்ஷிக்க வேணும். இதனால் ஈநிஷ்டநிவாரகத்வஞ்சொல்லப்பட்டது.

"ஈநுஷுஃஶவிஹாரஃ" என்பதால் யானையையடக்குகைக்கு அங்குசவ்யாபாரம்வேணும், இங்குஅது வேண்டாவென்றுசொல்லியதாயிற்று ॥ ॥ஈ॥

உ–ஐ॥ ஸம்ஹ–ஐய ஶஆஹாயஞெ யத் வாவாநிஷெஹிநாம் ।
ஸவாதஃஶதவக்ஷூராஷ்ரி ஷெஹதிஷெஹுதீஶ்ராஸ்ரநஃ ॥ ॥எ॥

வ்ரா ॥ ஈயதஸ்ராயஃயஹ–ஐதம் ஹுஃதவஹம் வணுயதி ஸஉ–ஐயெதி । (யத்) யஷிநு ஶதவக்ஷூராஷ்ராதகாயஃயெ (ஷெஹிநாம்) கெஷதி ணாம்(வாவாநிஸஉ–ஐப)ஸஜீஹ–ஐய (ஶஆஹாயஞெ) ஶஆஹாஉவாஷாஞீதி ஶஆஹாயஞ உதிக்ரஃஉஈவத்ரபஃ யயா—ஶஆஹாஃ ஜாஆயாம் வதிக்ஷாஷ்ர–ஐவநாஶம் நஶ்ரஷி, த அக் ஷெஹிநாம் வாவாநி தஉஷ்ரிஃவராவ்நஶ்ரஷீதிஹாவஃ. தயாவ ஸஹக்ஷூநாம் வாவாநி ஸஃஉஶுநம் ஷாயஃயாஷ்ரிநா ஹ ஷீகரொதீதிஹாவஃ (ஸஃ) தாஉஷ்ரஶஃ (ஷெஹதீஶ்ராஸ்ர) ஸஃஉ ஶுநஸ்ர (ஶதவக்ஷூராஷ்ரிஷெஹதிஃ) ஶதவக்ஷூஃ= ஶதஉஃவஃ, ஶதஜாஆ உதர்யுஃ யஃ ஈஷ்ரிஃ, தஉ–ஐவஃ ஷெஹதிஃ= ஞுயஃயம்

“ஸஞ்சிந்த்யைவ பாபஸந்ததயா ஶதவக்த்ராநலம்” இதிவாஞ்
ராமேஸ்து. (ந: பாது) யத் “ஶலபாயந்தே” இதி த்ருத்தாநாம் ய
ஸ்யாஸ்ம்ருதிமாத்ரேண தாஸா: “ஹேதிஹேதி:” த்ருத்
யேகாநந்த்ரா ஸ: ஶதயோஜநவ்ருஷ்டி: ॥ ॥௭॥

அ—ரை “பொறிசிதறு சதமுகவங்கி” யென்றெடுத்த நாற்புறமும் வீசும் ஜ்வாலைகளையுடைய நூறு முகமான அக்கிநிரூபாயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் “ஸம்ஹத்ய” என்பதால்

பதம்	உரை
யத்	யாதொரு சதமுகாக்கிநியில்
தேஹிநாம்	பிராணிகளுடைய (ஆசிரிதர்களுடையவென்றபடி)
பாபாநி	இருவல் வினைகளும்
ஸம்ஹத்ய	திரண்டு (கூட்டங்கூட்டமாகவென்றபடி)
ஶலபாயந்தே	விளக்குவீட்டில் பூச்சிகள் போலே நாசமடைகின்றனவோ
ஹேதீஶ்வரஸ்ய	ஆயுதநாதனுடைய
ஸ:	முன் சொன்னபடி பரஸித்தமான
ஶதவக்த்ராக்நி:	நூறு முகங்களையுடைய அக்கிநிரூபாயுதமானது
ந: பாது	நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

கருத்து சக்ராராஜனுடைய அக்கிநிரூபாயுதத்தை நினைத்த வளவில் அடியார்களுடைய தீவினையனைத்தும் விளக்கில் விட்டில்கள்போலே நாசமாகிவிடுகின்றனவோ, அந்த அக்கிநிமயமான ஆயுதமடியோங்களைக் காக்கவேணும். இதனால் ஸர்வவிரோதி நிவாரகத்வஞ்சொல்லிற்று ॥ ॥௭॥

ஸ்ரீ:॥ ஸவித்ராம் ஸ்வகாஸேந வித்ராவயந்தீஸ்தி: ।
ஸஸந்நிஸம்ஸக்தஸஸ்தஸ்ய ஸம்பந்நம் ॥ ॥அ॥

வ்யா || அத ஸ்வஜ்ஞாநாத்மகம் நிஸ்த்ரிம்ஶம் ஜ்ஞாநஹேதிம் ஸ்தௌதி | அவித்யாமிதி | (வித்யாரூப:) ஜ்ஞாநஸ்வரூப:, ஜ்ஞாநாத்மா தேவதேஷு ப்ரத்யக்ஷம் தத்த்வம் ப்ரகாஶயதே ஸூக்தம் ஷண்மாஸ்யாமே "பிரஹ்மைவ ஸ்வாஹ்யா வரதேவ்யாஸதோ ஏதச்சேநிமே ஸம் | வித்யாமயஸ்ஸ்வாஜ்ஞாநம்" இதி (ய:) நிஸ்த்ரிம்ஶ: (ஸ்வஸ்வகாந்த்யா) ஸ்வதேஜஸா (அவித்யாம்) அஜ்ஞாநம் (ஹிநஸ்தி) கருணை (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஸுதர்ஶநநிஸ்த்ரிம்ஶ:) ஸுதர்ஶநஸ்ய = ஹேதிரூபஸ்ய, நிஸ்த்ரிம்ஶ: = கட்க:, (ந:) அஸ்மாகம் (தத்த்வதர்ஶநம்) தத்த்வஜ்ஞாநம் (ஸாக்ஷாத்) ஸ்வயம்ப்ரகாஶம், ததாவதாஸாக்ஷவித்யாம் ஹிநஸ்தீதி தத்த்வதர்ஶகம் யதாயதஜ்ஞாநம் ஜயநயஸ்ஸி திஶதாம் க்ருபாரஸாக்ஷராரம் ॥ ||அ||

(அ—கை) "வாள்" என்றெடுத்த கத்தியென்கிற ஆயுதத்தைப் பார்த்திக்கிறார் "அவித்யாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்யாரூப:	வித்யாரூபக்கத்தியான
ய:	யாதொருவாளானது
ஸ்வகாந்த்யா	தனதொளியால்
அவித்யாம்	அஜ்ஞானத்தை(ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையென்றபடி)
ஹிநஸ்தி	அறுக்கின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஸுதர்ஶநநிஸ்த்ரிம்ஶ:	ஸுதர்சனாழ்வானுடைய கத்தியானது
தத்த்வதர்ஶநம்	பரத்தவ ஸாக்ஷாத்காரத்தை
ஸாக்ஷாத்	உண்டுபண்ணக்கடவது

கருத்து "தெருள்வாளாக" என்றபடி ஸ்வயம்ஜ்ஞாநரூபியாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான அஸியென்கிற யாதொருஆயுதமானது தனதொளியினால் அஜ்ஞானாந்தகாரத்தைப் போக்குகிறதோ, திருவாழியாழ்வானுடைய அந்தகத்தியா (நந்தகமா)னது நமக்குஜ்ஞானக்கண்ணை, (அல்லது வாரோத்தவாத்யத்யை) கொடுக்கவேணும். இதனால் மோக்ஷஸ்வரூபமாகிற ப்ரஹ்மஜ்ஞானமும்சொல்லிற்று. ||அ||

२-க்ரியாசக்திகுணோ விஷ்ணோர் யோ பவத்யதிசக்திமாந் ।
அகுண்டசக்தி: ஸா சக்திர் அசக்திம் வாரயேத ந: ॥ ॥௨॥

வ்யா ॥ அத ஸ்வஸ்ய சக்த்யுத்கர்ஷமாஹ । க்ரியேதி । (ய:) சக்தி:, விஷ்ணோ: பராஸ்ய சக்திர்விவிதைவ ச்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞானபலக்ரியா ச" இதி. (அதிசக்திமாந்) அதிசயஸாமர்த்யவாந் (விஷ்ணோ:) ஸர்வவ்யாபகஸ்ய நாராயணஸ்ய (க்ரியாசக்திகுண:) க்ரியாஸு = ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரேஷு, சக்தி: = அப்ரதிஹதஸாமர்த்யம், தத்ரூபோ குண:. (பவதி, அகுண்டசக்தி:) அப்ரதிஹதஸாமர்த்யா, (ஸா சக்தி:) சக்த்யாயுதம் (ந:) அஸ்மாகம் (அசக்திம்) அஸாமர்த்யம் (வாரயேத்) நிவாரயது. ஸர்வசக்திரூபகுணவத ஸ்ரீ ஸுதர்சனஸ்ய ப்ரதிபாதிதசக்திரூபதயா வர்ணநாத் இதி பாவ: அத்ர சக்திசப்தஸ்ய ஆவ்ருத்த்யா வர்ணாநுப்ராஸ: சப்தாலங்கார:. ச்லேஷ ரூபோ அர்த்தாலங்கார: ॥ * * * * ॥௨॥

(அவதாரிகை) "வேலெ" ன்றெடுத்த சக்தியென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "க்ரியாசக்தி" என்பதால்

பதம்	உரை
அதிசக்திமாந்	மிகுந்த ஸாமர்த்தியமுடைய
ய:	யாதொரு சக்தியென்கிற ஆயுதமானது
விஷ்ணோ:	ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு
க்ரியாசக்திகுண:	உலகப்படைப்புக்கு அநுகுணமான சக்[திரூபகுணமாக
பவதி	ஆகிறதோ
அகுண்டசக்தி:	தடையில்லாத பராக்ரமமுடைய
ஸா சக்தி:	அந்த சக்தியென்கிற ஆயுதமானது
ந:	நம்முடைய
அசக்திம்	சக்தியில்லாமையை
வாரயேத்	விலக்கட்டும்

கருதது. பகவானுடைய ஐஶ்வர்யமாகிற குணமான து யாதொருசகதிருபமோ, அநதசக்திருபாயுதமானது நமமுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளில சகதியிலலாமையை விலககடடும ஜ்ஞாநாதிகளைக கொடுககவேணுமெனறபடி இதனுல, ஸுதர்ஶந க்ஷணததில ப்ராஜாபத்யஸாவைக்ஷுணய அவாகளுககு ஜ்ஞாநாதி களைககொடுதது உபாயத்தை யநுஷ்டிபபிதது பரமோதார்யபூ ஷணாபூவைகுணவானுகிறுனெனறு பரமோதாரகளுை சொலவி றது ॥ ॥கசூ॥

ஶ்லோ॥ தாரகம் யஸ்ய ஸம்ஸ்தாநே ஶங்கவர்த்திபரிஸ்ருதே ।
பூஜோஃ பூஷணம்பூஜ்ய பாஞ்சஜந்யம் பாதுநஃ ॥

வ்யா॥ கடிதஸ்ய பாஞ்சஜந்யஸாமா பூர்யதி । தாரகமிதி । (யஸ்ய) பாஞ்சஜந்யஸ்ய (ஸம்ஸ்தாநே) ஶுக்கரே (ஶங்கவ) நாதேந (தாரகம்) பணவகம், உபஶ்லேஷகம் யதா, ஶங்கதாரகம் பணவஸ்ய ரூபகமேவ, ஸமஸ்தம்பே ஸ்வரூபேணைகவ தஸாநஸ்ய பணவஸ்ய ரூபகாஸ், தநுக்தம் ஸ்ரீஸாமவதே "ஶங்கவர்நகம்பூர்ணா" இதி (பரி ஸ்ருதே) ஸம்ஶ்லிஷ்டே (ஸஃ) தாஸ்ருஃ (பூஜோஃ) ஜோக நாயஸ்ய (பூஷணம்பூஜ்ய ஸ்ய) ஜெதிராஜஸ்ய (பாஞ்சஜ ந்யஃ) ஶங்கஃ (நஃ பாது) ஸ்ஸநமதா, ஏதத்வணீஞ்சேஶந பூகாரணீகயோஃ பாஞ்சஜந்யஸ்ய நாதஸம்ஸ்தாநயோஸ்தாரக தரஸ்ருநாம்ஃ வாகயபூரகயஃ தத்ப்யோதிதா, "நிபாதாநாம் ஸகரூபஸ்ஸாவநஸ்தத்யோதிதா" இதி லக்ஷணாத், ஸாவ ஶேஷஸித்திகா வேதாந்தஸாரயாநுபரணிதா, ஜநவாஸஸ்॥

அ—கை. இபபடி வலபபுறமுள்ள சக்கரம் முதலிய எடடு ஆயுதஙகளைபராாததிதது இடபபுறமுளள சங்கம முதலிய எட் டாயுதங்களையும பிராாததிககிறவராய "தெளிபணிலம" எனறெ டுதத தவள சஙகாயுததைப் பிராாததிககிருா "தாரகம்" என பதால

பதம்	உரை
யஸ்ய	யாதொரு சங்கத்தினுடைய
ஸம்ஸ்தாநே	உருவத்திலும்
ஶப்தே ச	சப்தத்திலும்
தாரகம்	தாரகமானது (அதாவது, தாரமென்றால் ஓங்காரத்தையும், உயர்ந்த த்வனியையுஞ் சொல்லும், அவையிரண்டுமென்றபடி)
பரிஸ்ஃபுரேத்	நன்றாய் காணப்படுகிறதோ (உருவமானது ஓங்காரஎழுத்துப்போலவும், சப்தத்தில் மிகவும் கம்பீரமாயுமிருக்கிறதென்றபடி.
ப்ரஹரணேஶஸ்ய	ஆயுதாதிபதியான
ப்ரபோ:	பகவானுடைய
ஸ:	அப்படிப்பட்ட ப்ரஸித்தமான
பாஞ்சஜந்ய:	சங்கமானது
ந: பாது	நம்மையிரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து பகவானுடைய யாதொரு பாஞ்சஜந்யமானது உருவில் ஓம் என்றெழுத்துப்போலவும், சப்தத்தில் கம்பீரமாகவுமிருக்கிறதோ, அந்த சங்கமானது நம்மையிரக்ஷிக்கக்கடவது

முற்பாதியில் அத்ருஷ்டாயுதங்களைச்சொல்லி பிற்பாதியில் ப்ரத்யக்ஷவிஷய த்ருஷ்டாயுதங்களை அநுஸந்திக்கிறார் இதில் தனது நாதம்போலே கம்பீரத்வநியையுண்டாக்கி வாதிகளை அடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் * * * * * ||௧௦||

உ-ம்|| யம் (யச்ச) ஸாத்த்விகமஹங்காரம் ஆமநந்த்யக்ஷஸாயக(ம்)கம் ।
தச்சார்ங்கம் ப்ரதிபக்ஷக்நம் ஶார்ங்கபாணேர்யுநக்து ந: ॥ ||௧௧||

வ்யா ॥ அத தத்ஸம்பந்தாஸ்த்ரம் ப்ரஶம்ஸதி । யமிதி । (அக்ஷஸாயகம்) அக்ஷாணி = இந்த்ரியாணீவ, ஸாயகா: = பாணாய ஸ்ய தம் (யம்) யந்தா:, விபஶ்சித் ஆமநந்த்யக்ஷம் ‘‘ஶௌ

த்ரம்ஹியதா வ க்ருதிஜருமெஷ்" திவஸ (ஸாத்விகம்) ஸக்ஷஸாய
ணவ யாநம் (அஹங்காரம்) அஹங்காரதவா (ஆசக்ஷதே) சயீயதெ
வபாவாபதவஜ்ஞா: வபாமாபவ ஸ் ருதய ஜதி மெஷ: தமா
வாஹஸமவாநு வபாமாப: "ஸஜதாநி ரீநி யாநிஷு வியாzஹங்கா
பசீமாப: । ஊிஸதிரமங்காபதிவெண மாஜ்ரபதிவெணவஷி
தம்" ஜதி "யாநீநி யாணமெஷாநி வைஸிகமராத்காநிதெவ ।
மாபபதிவாண மெஷாணி தாநியதேஜநாஜநா: " ஜதிவ
சுத ஸதாநி: = தாமஸாஹங்காப:, ஜநி யாநி: = ஸாத்விகாஹ
ங்காரஜதயயருா:, உஸாவஷிக்ருமாஸ மஸ்வபதிவெண மாஜ்ரபதி
வெணவஷிதாவித யயரு: ஜநி யாணாம்தெஜஸகாயரு வா
வநம் ஸஹகாரிகெவந, தெஜஸஸ் வெகாரிக தாமஸயொ
ரஹயொபவஷி ஸஹகாரிவாஸ, தது ஹம் வாயவெபாணெ
ஜவெ வதருகதெஜ (தஸ) தாது ருமா (வக்ரபதிவஸ்) ஸா
உமருநாதந: (மாஜ்ருயநந:) மாஜ்ருவாணெ நராபாயணஸ்
(யநம்) வாவம் (நஸவ்ராஸ) அஸ்மாந் க்ஷது ॥ ॥கக॥

அ—கை. "சிலே" என்றெடுத்த தநுஸ்ஸாகிற ஆயுதத்தை
பாராதிக்கிறார் "யம்" என்பதால்

பதம்	உரை
யம்	யாதொருதநுஸ்ஸை
அக்ஷஸாயகம்	இந்திரியங்களுக்குக்காரணமான
ஸாத்விகம்	ஸாத்விகமென்று பெயருடைய
அஹங்காரம்	அஹங்காரமென்னும் தத்வமாக
ஆசக்ஷதே	சொல்லுகிறார்களோ (ஸம்ஹிதைகளிலென்றபடி)
வக்ரபதிவஸ்	சகரமூர்த்தியான
மாஜ்ருயந்ந:	சாரங்கவில்லுடைய
தஸ	அப்படிக்கொத்த
யநம்	வில்லானது
நஸவ்ராஸ	நம்மைக்காக்கவேணும்

கருதது. யாதொருபகவானுடைய விலைானது ஐஶ்வர்ய பொத்திகாரண ஸாத்விகாஹங்காராத்மகமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சார்ங்கமானது நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

சில ஸம்ஹிதைகளில் சார்ங்கத்தை தாமஸாஹங்காரமாகவும், சிலதில ஸாத்விகாஹங்காரமாகவும் சொல்லப்படுகிறது இதை நினைத்து முன்னோர்களுமிப்படியே யருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் விரோதமில்லை "தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழை போல்" என்கிறபடியே யென்னுடைய நாவில் நின்று வார்த்தை வஷட்டதைப்பெய்து "ஸர்வம் ஸஹ்ய ஸமீரண ..." என்கிறபடியே வஹாகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ஸூசிப்பித்தாராயிற்று * * * * * ॥கக॥

உ௭॥ க்ருபாயை ப்ரணதேஷு ..... ஸத்ஸு ..... ॥கக॥

வ்யா॥ ..... யதே । க்ருபாப்ரணதே । (க்ருபாப்ரணதே) ..... (யதேந) ....., ... (க்ருபாப்ரணதே) க்ருபாவரண, ... (விஶ்வஸ்) ..... (வித்ருதே) ..... (க்ருபாப்ரணதேந) ....., (விஶ்வஸ் வித்ருதே) .... (ஸ) ..... (ஸ) ..... (ந) ..... (.....) ..... ॥

அ—கை. "கணணி" யெனறெடுதத ..... தைப் பார்த்திக்கிறார் "க்ருபாப்ரணதே" என்பதால்

பதம	உரை
யேந	யாதொரு
ஸூத்ரேண	பாசமாகிற ஆயுதசரேஷ்டத்திலேயே
விஶ்வஸ்ருஷ்டி:	ஜகதஸருஷ்டியானது
க்ரியதே	செயயபபடுகிறதோ
ஸ:	அபபடி பரஸிததமான
ஸகாயுதஸ்ய	திருவாழியாழவானுடையதான
பாஶ:	பாசாயுதமானது
ந:	அடியோஙகளுடைய நீஙகுதலை
பாஶவிமோசநம்	ஸமஸாரபாசததினினனும
கரோது	பணணககடவது

கருதது. யாதொரு பாசததிலேயே ஜகதஸருஷடி துவ ககபபடுகிறதோ, அபபடிபபடட பகவானுககு ஸ்ரீபாஸஹகாரியா ன பாசமானது நமமுடைய பாசததை நீககவேணும்

பாஶம் ஸ்ரீபாஸஹகாரியானதை பாஸுராதரஙகளில க ணடுகொளவது "பாஶவிமோசநம்" எனபதறகு ஸூஶாபாஶ விமோசநமெனறும, பரவாஹிபாஶ விமோசநமெனறும பொ ருள கொளளலாம உலகில ஒருகாரியஞ செய்புமவாகள முதலில நூலபோடடுககொணடு செய்வாரகள, அதுபோலே யிநத பாசம நூலபோலே ப்ரதமோபாயமாய் ஸருஷ்டிககுககாரணமெனறபடி. பரவாஹிவாஹபா பாஶம் நாஶமாகவேணுமெனறு ஹருதயம் ॥

௭-௫॥ விஹாரோயேநதேவஸ்ய விஶ்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவல: ।
வ்யஜ்யதேঽநேந ஸீரேண நாஸீரவிஜயோঽஸ்துந: ॥

வ்யா ॥ அத தஸ்ய ஸீரஸ்யோபதம் ஸமுதாயதி । விஹாரஇதி । (யேந) ஸீரேண (விஶ்வக்ஷேத்ரக்ருஷீவல:) விஶ்வம் = பு வநம், க்ஷேத்ரம் = கேதார:, தஸ்ய க்ருஷீவல: = கர்ஷக:, தஸ்ய தேவஸ்ய பலதேவஸ்ய (விஹார:) விஹரணம், க்ரீடேத்யர்த: (வ்யஜ்யதே) ஜ்ஞாயதே (அநேந) தேந, (ஸீரேண) ஹலேந

(ந:) அஸ்து (நாஸீரவிஜய:) நாஸீரே = ஸேநாமுகே, "ஸேநாமுகம் து நாஸீரம்" இதி கோஶ: விஜய: = ஜய:, (அஸ்து) அத்ர "விஶ்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவல:" இத்யத்ர ஸாவயவரூபகம், "நிரவயவேணாவயவஸ்யாரோபோவயவஸ்ய ய: । தத்ஸாவயவரூபகம்" இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௧௩॥

அ—கை "ஸீரங்க" என்றெடுத்த ஸீரம் (கலப்பை) என்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிறார் "விஹார" என்பதால்

பதம்	உரை
தேவஸ்ய	ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலிய விளையாட்டையுடைய பகவானுக்கு
யேந	யாதொரு கலப்பையினாலே
விஹார:	லீலையானது
[பவதி	உண்டாகிறதோ]
விஶ்வக்ஷேத்ர க்ருஷீவல:	உலகமாகிற கழனியில் உழுது பயிரிடுமவனாக
வ்யஜ்யதே	காணப்படுகிறாரோ
தேந	அப்படிப் ப்ரஸித்தமான
ஸீரேண	கலப்பையென்கிற ஆயுதத்தினாலே
ந:	நமக்கு
நாஸீரவிஜய:	படைமுகத்தில் விஜயமானது
அஸ்து	உண்டாகக்கடவது

கருத்து பகவானுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு ஸஹாயமான ஸீராயுதமானது நமக்குப் பரமதப்போர்த்தலையில் வாதிவிஜயத்தை யுண்டாக்கவேணும் ॥ ॥௧௩॥

ஶ்லோ॥ க்ரவ்யாதாநாமஹம் ஸம்ருதிக்ருத்ரீயத்வஸ்ய ந: ।
ஸவ்யாஸேதீஶ ஸம்ராஜ்யம் த்ரீயஸ்வஸ்தி ஸம்வஹ: ॥ ॥௧௪॥

ப்ர॥ அய தஸ்ய ஸமஜ் ஸௌஹவம் ஸமர்த்தயதி । க்ரவ்யாதாநாமிதி । (ய:) ஸம்ம் (க்ரவ்யாதாநாம்) ஸவாத்ரீநாநாம் ஸம்ஹ

𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚, 𑌹𑌲𑌧𑌰𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾
𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌪𑍍𑌯
𑌪𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍𑌪𑌯𑍋𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌃 (𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌂)
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 (𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑍍) 𑌧𑌾𑌯𑌿, 𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌲𑌧𑌤𑌾
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 (𑌸𑌃) 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃
(𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃) 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌃 = 𑌤𑌪𑍋𑌦𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮
𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌕𑌰𑌾𑌃, 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 = 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌿𑌮𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌥𑌾
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿।
𑌜𑌵𑌾𑌨𑌵𑌤𑍀𑌨𑌵" 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑌸𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇
𑌪𑌤𑌿𑌃 "𑌕𑍃𑌪𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌅𑌶𑌨𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥
𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑍋𑌽𑌵𑌮𑌃। 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌣𑌤𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍। 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌭𑌗𑍍𑌨
𑌶𑌤𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌶𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃। 𑌕
𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍। 𑌨𑌖𑌕𑍋𑌟𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂। 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇
𑌶𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁,
𑌤𑌪𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑌃। 𑌶𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌬𑌲𑍇𑌨
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌵𑍍𑌯𑌜 𑌪𑌨𑌾𑌶𑍁𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿𑌹𑌿𑌰𑍇𑌖𑌾𑌸𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌵𑌾𑌨" 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌰𑌤𑍀
𑌕𑍇𑌯𑌂𑌪𑌤𑍁𑌤𑍇, 𑌪𑌰𑌾𑌹𑌿𑌕𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑌸𑌰
𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌪𑌤𑍁 𑌕𑌸𑌰
𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌤𑌪𑌤𑍁𑌪𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌃 𑌶𑌤𑌶𑌃,
𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌾𑌪𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍌 𑌭𑌾𑌤𑌾𑌦𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯
𑌯𑍋𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌕𑌤𑍍𑌯𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰। 𑌕𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨
𑌭𑌾𑌰𑌤𑍍𑌸 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑌾 𑌸𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌜𑌜𑌾𑌪, 𑌤𑍇𑌤𑌭𑍁𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌰𑌵
𑌬𑍁𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃। 𑌧𑌨𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑌾 𑌪𑍋𑌭𑌭𑌿
𑌬𑍁𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃। 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌣𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌕𑌵𑌚𑌯𑌕𑍍,
𑌵𑌕𑍍, 𑌕𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌹𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍍। 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌣𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌕𑌵𑌚𑌯𑌕𑍍,
𑌤𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌭𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌵𑌾𑌯𑌭𑌵𑍍𑌯𑌤𑍁।
𑌸𑌤𑌾𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍇𑌃 𑌹𑌾𑌮𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌣𑌤𑌸𑍍𑌯

ஸம்பாவயாமாஸிவாந் । தேவேந்த்ர: ப்ராயி பூர்வகோடி ததீச்யஸ்திஸம்பவம் வஜ்ரம் ஶரீரம் தத்ரஜ । இந்த்ர: தக்ஷஸ்தவோத்ஹந ஸ்துதி ஷ்டேயீச ஸ்ருஷ்டிநிர்மிதேந வஜ்ரேணதம் ஸாக்ஷாத் விஶ்வாஸ்வம் ஜவாந, அநந்தரம் விஶ்வாஸவமாத் யேநஸந்த்ஸஹிம் வ்ருத்ரேணேதி । தாத்ருஶ ததீசி ஸ்ருஷ்டிநிர்மித: (தேவேஶவஜ்ர:) ஸ தேவாஸ்ந வஜ்ராயுத: (ந: அவ்யாத்) ஸ்வாநுகம்பத உக்தமேவாஸ்ர: "உக்தம் வஸ்துநஸ்தக ஸகதாவேஶாவ லக்ஷணே" இதி லக்ஷணாத் । ஶ்ரீவஜ்ராஷ்டகம் । ॥௧௪॥

அ—தை "செவ்விடி" யென்றெடுத்த வஜ்ராயுதத்தைப் ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஆயுதாநாம்" என்பதால்

பதம்	உரை
அஹம்	நான்
ஆயுதாநாம்	ஆயுதங்களுக்குள்
வஜ்ரம்	வச்ராயுதமாகிறேன்
இதி	இப்படி
ய:	யாதொரு வஜ்ராயுதமானது
கீத	கீதையில் சொல்லப்பட்டதோ,
ததீசி ஸ்ருஷ்டி ஸம்பவ:	ததீசியென்னும் ரிஷியின் எலும்பினால் செய்யப்பட்ட
ஸோயம்	அந்தயிந்த
தேவேசவஜ்ர:	தேவேசவரனுடைய வஜ்ராயுதமானது
ந: அவ்யாத்	நம்மைக் காக்கக்கடவது.

கருத்து உலகில் உயர்ந்த வஸ்துக்கள் என்தம்சம் என்று கீதையில் சொல்லும்போது வஜ்ராயுதமானது நானே யென்று சொல்லப்பட்டதும் ததீசியினுடைய முதுகெலும்பினால் செய்யப்பட்டதுமான வஜ்ராயுதமானது நம்மைக்காக்கவேணும்.

வ்ருத்ராஸுர வதத்துக்காக ததீசியினுடைய எலும்பைக் கேட்டு வாங்கி அதை வஜ்ரரூபமான ஆயுதமாகச்செய்து அதில்

தாமும் அநுபாவேஶித்து வ்ருத்ரவதஞ்செய்து இந்த்ரனுக்கு விஜயமளித்தாப்போலே, அடியேனுடைய வாக்கை வஜ்ரமாக்கி ஜிஹ்வாக்ரஸிம்ஹாஸநராய் பரவாதிகளை நாசஞ்செய்து விஜயமளிக்கவேணுமென்றபடி ॥ ॥கச॥

மூ-ல॥ விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்திர்யா விஶ்ருதா புத்திரூபிணீ ।
ஸாந்த்வஸௌதர்ஶநீஹஸ்தே (கதா) ஹ்யபாயஶோதநீ கதா॥கரு

வ்ய॥ அத கத்யாம் வர்ணயதி । விஶ்வேதி । (விஶ்வஸம்ஹ்ருதி ஶக்தி:) விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, ஸம்ஹ்ருதௌ, ஶக்தி: = ஸாமர்த்யம் யஸ்யாஸ்ஸா (யா) கதா. யதா (யாவிஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:) பகவத: புருஷோத்தமஸ்ய ப்ரபஞ்சஸம்ஹாரஶக்திரூபா (புத்திரூபிணீ) புத்தி: = மஹத்தத்வம், தத்ரூபிணீ = ததாத்மிகா (விஶ்ருதா) ப்ரஸித்தா, கதாயா: மஹத்தத்வரூபத்வஞ்ச ஶ்ரீ விஷ்ணுபுராணே ஶ்ருதம் "புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே" இதி அத "புத்தி: மஹத்தத்வம்," இதி தத்வ்யாக்யாதார: மூலவ்ருத்தாநுஸாரேணாத்ராபி மஹத்தத்வே புத்திஶப்தப்ரயோக: (ஸா, ஸௌதர்ஶநீ) ஸுதர்ஶநஸம்பந்திநீ (கதா, ந:) அஸ்மாகம் (அபாயஶோதநீ) ஸர்வாபாயஶாந்திகரீ (அஸ்து) இத்யர்த்த: ॥ கரு॥

(அ—கை) "செழிய தண்டை" யென்றெடுத்த கதாயுதத்தைப் ப்ராரத்திக்கிறார்.

பதம்	உரை
புத்திரூபிணீ	புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையான
யா	யாதொரு கதையானது
விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்தி:	பகவானுடைய உலகஸம்ஹாரசக்தியாக
விஶ்ருதா	ப்ரஸித்தமானதோ, (ஸம்ஹிதைகளில என்றபடி)
ஸௌதர்ஶநீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான

ஸாம்யா	அந்த கதையானது
ந:	நம்முடைய
மநோவ்யதாம்	வியாதியைப்போக்குமதாக (மனோவ்யாதியை யென்றபடி)
ஸமயாத்	ஆக்கக்கடவது.

கருத்து பகவானுடைய "ஸம்ஹாரதி: கௌமோதகம்" என்கிறபடியே ஐச்வர்யஸாரமாகிற ஸ்ரீயைக்கு ஸம்ப்ரஸக்திரூபிணியும் ஸம்ஸ்ருஷ்டாந தேவதையுமான கதையென்கிற ஆயுதமானது நம்முடைய ஸம்ஸாரவ்யாதியைப் போக்கக்கடவது

ஸநகாநந்தநாதிகள் ஸாக்ஷாத்வான்களான ஸாரவாதிகளை ஸாஹஸ்ராகளைப்போலே எப்படி நிரஸிப்பதெனகிற தமக்குண்டான ஸம்ஸாரவ்யாதியைப்போக்கவேணுமெனறபடி ஸ்ரீ வாஸுதேவராகளைப்போலே அநந்தகுணிப்பாரை அநந்தகுணிப்பித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று பாரத்திக்காராயிற்று. ||கரு||

ஸம்பாத்ய ஸந்ததி ஸாக்ஷாத்கரீ ஸம்ஸாரோத்தாரண ஸ்தீர்த்யம் ஸேவாயுதாம்
ஸ்ரீமேரஸம்ஸாரதாரகாம் ஸேவாஸௌலபம் ||கசு||

வ்யா || அயம் தேவ ஸம்ஸாரதேஹ ஸேவாஸ்த்ர ப்ராய்யதே । யாதி । (ஸம்ஸார:) அந்தீப: ஸம்ஸாராயம் (யேந) ஸ்ரீமேரஸம்ஸாரேந (அதிஸாக்ஷாத்கரீ) அந்தரங்கம் ஸர்வஸாக்ஷிகா, அந்தரங்கம் ஸர்வஸாக்ஷித்யுஸ: (யாதி) ப்ராஸ்ஸாதி (தேந ஸ்ரீமேரஸம்ஸாரேந) ஸம்பாத்யந ஸம்ஸாராயந (ந:) அஸ்மாகம் (ஸௌலபம்) ஸேவாஸௌலபம், ஸௌலபம் = ஸம்ஸார:, ஸம்ஸாரஸ்ய ஸௌலபத்தி ஸாயேஷ்ண (கூஸ) ஸ்தம் (ஸித்யதாம்) ஸஜ்யதாம், ஸர்வகம் கூர்ஸ ||
||கசு||

(அ--கை) "முசல" மென்றெந்த முசலாயுதத்தை பாராத்திக்கிறா "யாதி" எனபதால.

பதம்	உரை
மௌஸல்யா:	முஸலத்தினாலே கொல்லத்தக்கவர்கள் (அஸுராகளென்றபடி)
ஸதிக்ஷேபஶாலிந:	(திருவாழியாழ்வானுடைய முஸலத்தினாலே அடி பட்டவர்களாய்க்கொண்டு) மிகவுந்துகைக்கப்பட்டவனா [தன்மையை
யாந்தி	அடைகிறார்களோ
தேந	அப்படி பராஜிதமான
ஹேதீஶ மௌஸலேந	சக்ராராஜ முஸலாயுதத்தினாலே
ந:	நம்முடைய
மோஹமௌஸலம்	மௌஸல்யுத்தம்போலே குலநாசகமான மோஹமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
பிந்த்யாத்	சேதத்தைப்படைக்கடவது.

கருத்து. சத்ருக்கள் யாதொரு சக்ரராஜ முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய் உரலில் மழுக்கின நெல்போலே தூளாகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சக்ராராஜனுடைய முஸலாயுதமானது யது வம்ஶ ஹாநிகரமான மௌஸலம்போலுள்ள மோஹகாரியத்தை விலக்கக்கடவது அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி ஜ்ஞாநவிருத்தியைப்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

"விஷ்ய விஷண்ணயோஷிதப்ர மௌஸலேஷ்ர மௌஸலேந நய:" இதி ப்ரமாணம் ||கரு||

ஶா|| பாதவிக்ஷேபயோர்வாஸ்ய: யேந பாதவந்தி விபாதிஷ: ।
ஸ்வதாம் தேந ஸ்வதாந்தி பாதேந விபாதிதா ||கஎ||

வ்யா || அத ஶ்ரீஶ பாதவம் ஸ்தௌதி । பாதமிதி । (பாதவிக்ஷேபயோ:) பாதேந = பிபேந, க்ஷேப = அக்ஷிப்ய, யோர்வா: = ரக்ஷ:, பாதாஸ்ந்தாதாரக்ஷஸ்ந்தோவ்ய க்ரூ: । தயாவோக்தம் "ஹிரண்யாக்ஷபாராஜ்ஞோ பிவவந்தா க்ஷதாவலம் । க்ஷாயஸ்தாரக்ஷந்தி பாச பாச ஸஹாபிஷ:" இதி, தயாவ ஶ்ரீ ரந்தஸ்ஸாரதே "ஶ்ரீ பாதபாத பாதிசிக்தி

ரசேஶாசே ஶசேணாரசே” இதி (வாச்ய:) ஸூக்தியேய:, ஶ்ரீ ராம
ஸூத்ர இத்யாது: (யேந) த்ரிஶூலேந (த்விஷ:) ஶாத்ரூந்
(ஶூலயதி) வ்யதயதி (தேந த்ரி ஶூலேந) த்ரிஶிகேந
ஶூலாபாதேந (பவதாம்) யாதநா (விஶூலிதா) நீரோக
தா, “ஶூலோஸ்த்ரீ ரோக ஆயுதயோ:” இதி கோஶ:, (பவ
தாத்) பூயாத் அத்ர ஸுதர்ஶநமந்த்ரே ராஜஸ்தாநீ
யாவ்யாத்யுத்ஸ்வ ஸ்வபுத்: ஶூலஶிகாஶ்ரேணீ உதாஹார்யே
ஶரீரேண ஸூத்ரேண ஶபாதாஸ் பயோகே ஶ்லோகா:
தயாந ஸஹித்ரம் “ பர்யஸ்யாம ஸூத்ரேணாஹிரண்யம்
பயோகே ஶ்லோகாதி । ॥கள॥

(அ—ரை) “ திரிசூல ” மென்றெடுத்த முக்கயரான சூலா
யுதத்தை பாராட்டுகிறார் “ஶூல ”” என்பதால்

பதம்	உரை
ஶூலஶிகாஶ்ரேணீ ரேண:	சிவனால (அஹிர்புத்நயனால்) காணப்பட்ட மந்த்ரத்துக்கு
வாச்ய:	பொருளான (திருவாழியிறையவன்).
யேந	யாதொருசூலத்தினாலே
த்விஷ:	சத்ருக்களை
ஶூலயதி	சூலவ்யாதிபீடிதர்கள்போலே செய்கிறாரோ
தேந த்ரிஶூலேந	அந்தத்திருசூலாயுதத்தினாலே
பவதாம்	உங்களுக்கு
விஶூலிதா	பீடையில்லாமையானது
பவதாத்	உண்டாகக்கடவது

கருத்து அஹிர்புத்நயரால் காணப்பட்ட ஸுதர்சநமந்த்ரத் திற்கு பொருளான பகவான் உங்களுடைய சூலவியாதிபோலுள் ள ஶத்ருவ்யாதியை விலக்கக்கடவர்.

இவ்வளவும் புத்ரசிஷ்யாதிகளை குறித்தாகின்றார்; இதில் சாபதமாக அருளிச்செய்தபடி “பவதாம்” என்பதால் தமமைப்போ

லே தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திபரர்களுக்கும் ப்ரஸித்தமம் ஸாக்ஷ மாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று

“ஸர்வப்ரஹரணாயுத:” என்பதற்கு ஸர்வப்ரஹரணங்களுக்கும் ஆயுதமான ஸுதர்சநத்தைக் கொண்டபடி “ஹேதி:” என்கிற ஸாதநம் வாத்ஸல்யாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சொன்னபடி (விசேஷ்ய)த்வம் இல்லாமலிருக்கையென்றும் பொருள்.

ஶ்ரீரங்கராஜஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ரஸாதம் யம் ப்ரஸக்ஷதே ஸொஸ்யாத்மநோ விஶ்வஸ்யேஶஸஹஸ்ரநாம:॥ க௫

வ்யா ॥ ஸர்வா தஸ்யாயநாந் வ்யாக்யாதா ஸர்வம் ப்ராயஶ்சித்தம் “ஸ்வதோ வஸ்தாநாமம் த்ருஷ்டா த்ருஷ்ட்யா ஸாயகம் । ஸத்த ப்ரதீகாநாம் ஶரணம் ஸர்வ ஸம்ஜ்ஞிதம்” இதி ஸ்ரீ த்ராவிஶிஷ்ட ஜநஸம்ரக்ஷகாஸ் ஸஹஸ் த: ஸாஸ்நேஹஸ்ய ஸந்நிதாஸ் ஸர்வஶக்தாஸ் ஸஹஸ்ர நக்ஷம் ப்ராயஶ்சித்தே । ஶ்ரீரங்கராஜஸ்ய (யம்) ஸர்வஶக்தம் (க்ருஷ்ணஸ்ய) ஸர்வஸ்ய (ஶ்ரீரங்கராஜஸ்ய) ஸர்வாஸ்வஶக்தஸ்ய (ப்ரஸாதம்) உத்தம்ஸாநம் (ப்ரஸக்ஷதே) ப்ரப்ரவதி (ஸ:) தாத்ருஶஹிமா (ஸஹஸ்ரநாம:) ஸஹஸ்ர ரூபநாமாநி யஸ்ய ஸ: ஶக்ராதி ஸஹஸ்ரநாமா இத்யர்த்த: (ஸர்வஶக்த:) ஸர்வஶக்தஸ்ய ஸர்வஸ்ய (விஶ்வம்) ஸஹஸ்ராஹ்வநம் (ரூபயேத்) ஶக்ராதிஶிவர்ணித ஶப்தேந (ஆத்மந:) ஆத்ம, ரூபை: ॥க௫॥

(அ—கை) இப்படி ஸஹஸ்ரநாமங்களையுந் தனித்தனியே வ்யாக்யானித்து ஸஹஸ்ரநாம விசிஷ்டரான ஶ்ரீரங்கராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் “ஶ்ரீரங்கராஜஸ்ய” என்பதால் அன்றிக்கே, ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷா புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத்” இத்யாதிகளில் ஸாமாந்யேந வாணியாக ப்ரத்வாதிக்கப்படுகிற இவரை வாசிஷ்டித்து ஸஹஸ்ரநாமாவாக ச்சொன்னேனென்று விஷ்ணுவாய அநந்தஸஹஸ்ரநாமா ணிகுவதத்தை ஸூசிப்பிக்கிறாராகவுமாம்.

பதம்	உரை
க்ருத்ஸ்நஸ்ய	உலகமுழுவதிலுமுள்ள
அஸ்த்ரௌகஸ்ய	ஆயுதக்கூட்டங்களுக்கு (ஆயுதமென்றுபேர்பெற்ற வெல்லாவற்றிற்கு மென்றபடி)
யம்	யாதொருஸர்தாசநரை
ப்ரஸூதிம்	உத்பத்திகாரணமாக
ப்ரவக்ஷதே	சொல்லுகிறார்களோ, (சுருதிமுதலியவைகளிலென்றபடி)
ஷோடஶாயுத:	இப்பொழுது பதினறு ஆயுதங்களையுடையவராக அநுஸந்திக்கப்பட்ட
ஸஸ்ஸுதர்ஶந:	அந்த திருவாழியாழ்வான்
ஸ்வாயுதை:	(அவ்வவ்வவகாலத்திற்குத் தகுதியான) ஆயுதங்களாலே
விஶ்வம்	உலகை (எல்லாவற்றையுமென்றபடி)
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கக்கடவர்

கருத்து. ஸர்வாஸ்த்ரோத்பத்தி காரணபூதராய ஸர்வாஸ்த்ரரூபராய் தத்காலாநுகுணாநேக பாணியாயிருந்துள்ள திருவாழியாழ்வான ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக்கடவர் இதனால் "லோகாஸ்ஸமஸ்தாஸ்ஸுகிநோ பவந்து, ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்ய:, ப்ரதிஶந்து ஸர்வாந ஶேஷவர்ஷாம்ஸா" இத்யாதிகளிற்படியே நாடெங்கும் வாழவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று ப்ரஸ்துதத்துக்கு ஸர்வாயுத யாரணோசித ஸர்வாகாரவிஶிஷ்ட விஶ்வரூபரென்று தாத்பர்யம் ॥ ॥௧௯॥

௨௰ ॥ ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதேந ஶ்ரேயஸே பூயஸே ஸதாம் ।
க்ருதேயமாயுதேந்த்ரஸ்ய ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி: ॥

வ்யா ॥ அஸ்மிந் ஶாஸ்த்ரீய: ஸாமர்த்ய விதரணார்த்தம் ஹேதிராஜ ஷோடஶாயுதவிஷயகம் ஸ்தோத்ரம் பரிஸமாப்ய அஸ்யாஸ்தோத்ரஸ்ய கர்த்ரு ஶ்ரேய: ப்ரதத்வம் சேத்யாஹ ஸ்வகீய க்ருதாவஸ்ய ஸத்ப்ரஸாத ஸாதநத்வ உபநிபத்நந் ப்ரஸாதபலம் ஸ்தௌதி । ஶ்ரீமதிதி । (ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதேந) ஶ்ரீமதா விப்ராஸ வ

யதா, ஶ்ரீபாஷ்யகாராணாம் ஸாம்யே ப்ரதிபத்த்யர்த்தம் வாக்வாஸநா ஶ்ரீமத்ப்ரயுக்: ஸதாம் ப்ராணம் ஸ வாத்ஸல்யா ஸுஸ்வஸ்தி ஶ்ரீமத்ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகா: தயாவாவாமேபுரேவ "வ்யாதாநீக வேங்கடேஶாவதாரம் க்ருபாஸிந்தோர்தாதாசார்யேதி" இதி "ஶ்ரீமத்ரம் ஸ்ராதஸாவி த்ருநமயிவரதாசார்யாணாம் ராமாநுஜாஸ்யம் ஸம்ப்ரதாயேந" இதிவ பஹுஶ்யாவ வர்ணிதம் வேங்கடநாதேந, ஶ்ரீவேங்கடேஶ ஸம்ப்ரதாயகாராஸ்ய தத்த்வத்ருஷ்டிநா விஸ்ராவகாஸ்வ வேங்கடநாயேதி ஸங்கல்பிதப்ரக்ருத தத்ய ஸ்வ ப்ரமாணேயேந தத்வம்: ஶ்ரீமதிஶேஷ: (ஸதாம்) ஶ்ரீமத் ஹ்ருதய ஸரஸ்வதீநிவாஸிநாம் ஸாயுதாநாம் (ஹஸ்தயோ:) ஹஸ்தஸ்திதாய (ஶேஷயோ:) கேஶாய, ஶ்ரீதத்வநிராஸாயேத்யர்த்த: (ஶுபமேதம் ஸ்து) ஸேதிராஜஸ்து (ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி:) வக்ஷ்ராதி ஷோடஶஸஹஸ்ராகாயஸ்வதை: (க்ருதா) விரசிதா ஶுஸ்தீதிஶேஷ: ॥ ॥௧௯॥

ஸங்கோசயம் த்விஷ்ஸ்ஹாவஸ்திணய நமஸ்த
ஸ்வத்வஸ்தபுஷ்பதா நிதேத்ராஶ்வக்ஷேஶக்ருத்ர
ஷ்டஶரீவிஸஸ்து ஸஸ்த்யேஹத்ராயத்யோஹ: ।
அக்ஷேத்ராஶ்பாஸூ நயஸிஷிரநிஹ:
க்ருஷ்ணஹத்க்ருர்ணீநு: ஸதத்ராஶீஸநதிஷ்ந்து
உஶஶதஹர்ணிதாம் ஸ்வஸ்வஸ்தநித்ரம் ॥
வேதாந்தலக்ஷணஶ்ரோபேந: வாதாபேயரஹரேணநா ।
வித்ருதாராஜஸேநேந ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி: ॥

இதி நாவ்யாகம்

ஶ்ரீ வேதாந்தராமாநுஜஸம்யமி ஸார்வபௌம கருணா
கடாக்ஷ ஸம்போஷித ஸத்தாகேந தேநைவ
ஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண க்ருதம்
ஷோடஶாயுதஸ்துதி வ்யாக்யாநம்
ஸம்பூர்ணம்
ஶ்ரீ நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

(அ—கை.) இப்படி யருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரமானது ஸப்ரயோஜநமன்றிக்கே "ஸத்வரஜிஷ்ணுபக்ஷா:" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாயுஜ்ய ஸம்ரக்ஷக ப்ரயோஜநமென்றும், இதை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு ஸர்வஶ்ரேயஸ்ஸும் ஸித்திக்குமென்றும் ஸ்வயமாசார்யர்கள் ஸ்வயத்தைத் திருடாமைக்கு ஸ்வநாமாங்கிதமான ஶ்லோகம் இட்டும் முடித்தருளுகிறார் "ஶ்ரீவேங்கடநாதேந" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶ்ரீவேங்கடநாதேந	ஸ்ரீவேங்கடநாதனென்னும் பெயருடையவனான அடியேனால்
ஸதாம்	ஸத்துக்களுடைய
பூயஸே	இதைக்காட்டிலும் அதிகமான
ஶ்ரேயஸே	மங்களத்தின் பொருட்டு
ஸுதர்ஶநஸ்ய	எழிலாழிப்பிறையவனுடைய
ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி:	பதினாறு ஆயுத விஷயமான ஸ்தோத்திரமானது
க்ருதா	செய்யப்பட்டது.

கருத்து சக்ராஜ்ஞ உபாஸித்துப்பெறவேண்டிய லாபத்தை இந்த ஸ்தோத்திர பாடத்தினாலேயே பெறலாமென்றருளிச்செய்தார். இதனால் ஸம்ப்ரதாயஸாதநங்களில் ஶ்லோகபாராயணஞ் செய்வது ஶிஷ்டாநுஷ்டாநமென்று ஸூசிப்பித்தாராயிற்று.

ஜாவாலதாதநாம்நேந ஶ்ரீ வாஸுதேவஸேவிநா ।
ஶ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ர விவ்ருதிர்த்ராவிடீக்ருதா ॥

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

ஶ்ரீ꞉ ॥

ஶ்ரீலக்ஷ்மீஹயவத³நபரப்³ரஹ்மணே நம꞉ ॥

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம꞉ ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶஸ்ய க⁴ண்டாவதாரஸ்ய ஶ்ரீரங்க³ராஜ
தி³வ்யாஜ்ஞாலப்³த⁴வேதா³ந்தாசார்யபத³ஸ்ய கவிதார்கிக
கேஸரிண꞉ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமந்நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகஸ்ய
அந்யதம꞉ ப்ரப³ந்த⁴꞉

* ஶ்ரீ பரமபத³ஸோபாந꞉ *

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமத்³வேதா³ந்த ராமாநுஜ ஸ்வாமிமஹாபா⁴க³
காருண்யகடாக்ஷஸம்பாதி³தஸத்தாகேந
[illegible] ஸார்வபௌமஜ ஶ்ரீ ராஜகோ³பாலாசார்யேண
விரசிதயா வ்யாக்²யயா
ஸநாதா²பி, ஶ்ரீ ராஜகோ³பாலாசார்யேண விரசிதேந
த்³ராவிட³ப்ரதிபதா³ர்தே²ந ச ஸாகம்

தே³ஶிகஸூக்தி ஸம்ப்ரதா³யவிஶ்வாஸேந [illegible]
தி வ ஶ. நா ரா ஶ்ரீ தா²தா²சார்யேண
[illegible]
ஶ்ரீ க்ருஷ்ண [illegible]
ரா [illegible] ராஜாசார்யஸ்ய
"ஶ்ரீ [illegible] அக்ஷரஶாலாயாம்"
[illegible] ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது௵ பங்குனிமீ
1912௵ மார்ச்சுமீ

श्रीः

श्रीमते लक्ष्मीहयवदन परब्रह्मणे नमः ।

श्री रङ्गनायकीसमेतश्रीरङ्गनाथ परब्रह्मणे नमः ।

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।

* श्रीगरुडदण्डकः *

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

१॥ नमः पन्नगनद्धाय वैकुण्ठवशवर्तिने ।
श्रुतिसिन्धुसुधोत्पादमन्दराय गरुत्मते ॥

व्याख्यानारम्भः

यः पुण्डरीकमहायज्ञदीक्षाकामोदयाज्ञ्याजेश्वरेण । श्रीनिवासेन मन्विदा तं कविकुलसार्वभौमं प्रपद्ये ॥ वेदान्तलक्ष्मणमुनिं वेदाश्रितगुणार्णवम् । वैनतेयस्य वैकुण्ठे वरदं वाञ्छितसिद्धये ॥ निगमान्तपरलक्षणपटीयांसं नित्यं परमपदप्रापयितारं प्रपद्ये । विद्यायां श्रीनिवासं गरुडदण्डकस्य व्याख्यां करोमि ॥

अथ भगवान् कवितार्किकसिंहः सर्वतन्त्रस्वतन्त्रः निजोत्कर्षप्रकटनाय निगमान्तमहादेशिकः निजात्मवैभवात्

[illegible]

தயாவரெணெ” தி. தயெதிஹாவஸாரெத்ந ஶ்ரீமத்ராமாயணே
ஶவி “வ்ருவிவெஶாய பாதாலம் ஈஸாந: ஸவருதொஶநவ ।
தஸெதாஷெவால்லமாஸபர்வாஷ்டாவ்ஷம் ஶீமாஸமநம் । ஐவம்
மதிஷ்ஸவருஹஸதாநாம் விஶேஷெண ஷீவளகவாம் । பாதுயாஸ்ரா
ந்ரு ஈஹாவாஶோ ஞிரிஈஜதருஈஹரவி । இதி ஶ்ருஜவாஹ்ர
க்ஷீகேஶ: காஈம் ரஞவஈாஷ்டிக: । ஸவருதம் ஸப்லு்ம்தः க்ர
க்ஷா ஶிரேஶ்ரதஞெராஷ்யள ஹரி: । ஸவருதாஷ ஜஞொகா
த்ரா ஹவெஶநாக்ருஈ்ரகெஶஸ: । ஜெவாநாம் ஈஜ்ரத:ஷ்டிக்ஷா ஈஈஸ
பாரரஷெநாத்ஈ:” இதி ஸவஶெஸ ஶ்ரீஹாமவதாஷாவவி
(ஶ்ருதிவிஸாவநஸோத்ராஷஈந்ராய) ஶ்ருதிரெவ விஸா:
= வஈஜ்ரு:, க்ஷீராஈயிரிதியாவஃ தவர்ஸகாஶாஃ வ
ஸொத்ராஷெ = கஈர்ரெதாத்ராஷநெ, வாயாக்ஷாஜ்ரவவிதவார
ஸெருாத்ராஷந இதர்யரு:. சதர் வாராயருவர் வாயாகெ
ந நிஶீயருாஜ்ரவவாநாஃ ஷ்வாஷர்க்ஷ வஈநொஸோமர்க்ஷாஷ
ஸொ மணாவர்ஜர்ஜெ ஈந்ராய = ஈஸாநஹஞத ஈந்ராவர்
ஸவருதாஸெதி ரஞவகம் (ஶரத்ஜெதெ) ஶராதாவர்ஷ்த இதி
ஶரத்ரு வ ஶாவாயாஈதிஶாயநெவா ஈதவ் தயா
வொக்தம் “ஹஞஈநிந்ராவ ஶாவாவ நிதர்ஸொமெஶதிஶாய
நெ । ஸம்ஸமெருஶஷ்டி விவக்ஷாயாம் ஹவஜிஈதவொஷய:” இதி
தஸெஷ் ஶரத்தெ ஶரவாய ஶரதவஸெநவாத்ர
“வவணெருாஶவிஶரத்ரு திவர்தெத்ஶிர:” இதர்ஷி
ஶ்ருதிவர்தர்ஷிஜ்ஞாவகெந ஶ்ருதிவர்விஜ ஸெஸஹவக்ஷம் வர்
ஜர்தெ (நஈ:) ஷ்வாவக்ஷர் ஸொயநாநகஞவர்ாவார
விஶேஷ: தயாவ நிரவர்தெ “ யா: காஶ்நக்ரதயொ ஈஈ
ஹ ம வ தி ஐ ஹ ஈ வி ந ஈ ஈ ஹ ம வ தவவாஹஷீதெர்வஈஈஈ
காம் ஸொஜயதர்தொநஈ:” இதி. அதவவ ஶ்ரீஹாரதெ
“அர்க்ஷாரஷ்த ஹவெந்ரதர்வஷ்ர்க்ஷரம் ஷ்ருஹ்ணா: ஸஷம் ।
ஈஈதி அர்க்ஷரொஈர்தர்நுஈஈதிவ ஶாஷ்தம்” இதி. அ
வாயருவாஷாநர்ஹஞ்ஹதீதர்ா ஷ்வொஶக்ரஷ்டாவவிக்ஷாவக
ஷநுஸொயநாநகஞவர்ாவார விஶேஷ இதர்ஷ்ரு:. ஹவ

கவிஶ்ரேஷ்ட: ததா ச தாத்ருக் ப்ரஶஸ்தகுணகண விஶிஷ்டம் வே-
ந்தேயம் ஸம்ஹிதாஸ்த்வயே ப்ரணயிநீ க்ரியாவ: ஶத்ரு ப்ராப்த
த: ஶத்ருக்ஷேத்ர ப்ரதிபாதநஸ்ய ஶப்தே ஶ்லிஷ்டக்ஷர ப்ரதிபாத
ஸாபேக்ஷநிஷ்டக்ஷத்வாத் ஸத்வஸ்தவஸ்துவிஷயகம் ஸாவயவம் ப்ரதி
பகம் “ஸத்வஸ்தவஸ்துவிஷயம் ஶ்லாகா ஶ்ரோதாவிதாயகா”
இதி லக்ஷணாத் ப்ரஶஸ்தக்ஷணாநாம் உபாதாயோபாதாத் அவி
ஶுத்தாதிரஸாயாரணபரா:, தத்ஸாராயணஸ்ய ஸர்வா
ஶேஷ நிர்ணயாத்ஸ்யநாதஸ்ய ப்ரதிபாதகாதிஶயோக்த்யந்த
ப்ராணிதத்தி த்வயோஸ்ஸக்ர: கவிமதஸ்ய ப்ராப்தஶிஷ்யக
ஸ்ய ஸாவஸ்ய வ்ருத்த்யக்யாத் ஸாவ்யநி: வ்யாக்யம் வ்ருத்தம்
“ யத்வேதாதௌ ப்ரதிஷ்டிதம்: வ்யாக்யம் ப்ரகீர்திதம்”
இதி லக்ஷணாத் ॥௧॥

தமிழ் வ்யாக்யானம்

சென்னியணி சீர்தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்றாள்
சென்னியணிந்தார்வமொடுசெப்புவேன்—சொன்மலியும்
நற்றமிழால் ஞானியர்கள் நாடுபுகழ் சேர்ந்திலகும்
நற்கருடதண்டகத்தை நான்.

நூலின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர், திருமாலின் திருமணியே சிறக்கவவதரித்து, திருவேங்கடாசாரியரென்ற திருநாமம் வகித்து, தமது மாதுலரான வாதிஹம்ஸாம்புதாசாரியரிடம் ஸகலகலைகளுந்தேர்ந்து, திருவரங்கத்தம்மானால் வேதாந்ததேசிகனென்றும், பெரிய பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும், கற்றுத்தேர்ந்த புலவர் பெருமான்களால் கவிதார்க்கிக சிங்கமென்றும் விருதுகளையுமடைந்து, முத்திதரும் நகரேழினுள் முக்கியமாம் கச்சிதனில் தர்சனப்ரவர்த்தகராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில், அவரிடத்தில் பொறாமைகொண்ட சிலர் வாதம் முதலியவையால் அவரை

த்தாங்கள வெல்லமுடியாமையை யறிநது, வேறு சில உபாய ஙகளால வெல்லலாமெனததுணிநது, மஹாஸமாததனென வொரு பிடாரனையணுகி யவனுககு மிகுநத பொருளணிபபதாக வாகக ளிதது, அவனைகொண்டுவந்து பலமுறை வாதுககழைககசசெ ய்தும, நமது தூபபுறபிளளை அதை யொருபொருளாயக் கருதா து அலடசியஞசெயய, அபபிடாரன ஒருபகல நமது தேசிகனை வீதியிறகணடு வழிமறிதது எனனை வெல்லாவிடில தாம வஹித திருககும "ஸாவதநதரஸ்வதநதரா" என்றும விருதை இழநது விடவேணடுமெனறு வற்புறுத்த, அதுககிசைநது, நமது கவிதா ாககிக சிங்கம் திருககோயில வடபாலுள்ள புறறடியில் தமமைச சுற்றிலும அரணாக ஏழு கோடுகளை ஒன்றனபின்னொனறாகவரை நது அதனிடையில வீற்றிருந்தனா. அபபொழுது அபபிடாரன் தான் நெடுநாளாய சோதது வைத்திருநத அநேகம பாமபுகளு டன் வநது ஒவவொன்றுய்த தனது மநதரசகததியால நமது ஆ சாரியாமீது ஏவினன் அவறறுள ஒனறேனும அவ்வேழுகோடு களையுஙகடநது நமதேசிகனையணுகாது அஙகஙகே விழுநது துடி ததிறநதன இதைககணட பாமபாடடி மனம நொநது தனது பிழைபபுககு முக்கியமாய வைததிருநத மிககககொடுமையுளள சஙகபாலனெனறும பேராவததைத தனது மநதரசகதிகொண்டு ஏவ, அவவுரகம விரைநது செனறு நிகமாநததேசிகனைசசுறறி லும வரைநதுளள அரணாகிய ஏழு கோடுகளையுஙகடநது ஆசா ரியனை யணுகியது அபபாமபின பலததையும பானமையும பா ர்தது பயநதவராய், பநநகாசநனுகிய வைநதேயனை (கருடனை) இத்தண்டகததால துதிததனா நமமாசாரியன உடனே பட்சி ராஜன தோன்றி ஆகாயததில வடடமிடடு ஒ ஙகககணபபொழுதில அபபாம்பைபபறறிககொணடு செனறனா. அதை யறிநத படார ன் ஆசாரியன திருவடிகளில விழுநது அடியேன பிழை பொறு ததருளவேண்டும, பலர் வேணடுகோளுககிணஙகி யான இநதக காரியஞசெயயததுணிநதேன, ஆகையால எனனை மன்னித்து என் பிழைபபுககு ஆதாரமான என்னுரகததை என்க்குததநத

ருள் பிரார்த்திக்கிறேன் என வேண்டிக்கொண்டனன். அக்கணமே நம்தாசாரியன் அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவனுக்கருள் செய்தனர்.

அவதாரிகை. கவி தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்புடைக்கடவுளாகிய கருடனை இந்நூல் முடிவுபெறும் பொருட்டு வணங்குகிறார் "नमः" என்பதால்

பதம்	உரை
पन्नगनद्धाय	பாம்புகளைத் தனக்கு அணியாகக் கட்டிக்கொண்டவனும்
वैकुण्ठवशवर्तिने	விஷ்ணுவுக்குத்தொண்டு பூண்டு நீங்காப்பணி விடைசெய்பவனும்
श्रुति	வேதமாகிற
सिन्धु	(திருப்பாற்) கடலினின்றும்
सुधोत्पाद	(ஸாரமாகிய) அமுதத்தை யுண்டாக்குவதில்
मन्दराय	மந்தரமலையாய் விளங்குகிற
गरुत्मते	(வலிமைதங்கிய சிறகுகளையுடைய) கருடனையும் பொருட்டு
नमः	வணங்குகிறேன்

தாத்பர்யம் தனக்கு ஜன்மசத்ருவான ஸர்ப்பங்களை தன்னுடைய அங்கங்களில் ஆபரணங்களாகக்கட்டிக்கொண்டும், பகவானுக்கு (தாஸனும், ஸ்நேகிதனும் வாஹநமாயும், ஆஸநமாயும் மேற்கட்டியாயும், கொடியாயும் விசிறியாயுமிருந்து) நீங்காப்பணிசெய்தும், மறைப்பாற்கடலைக்கடைந்து ஸாரமாகிய அமுதத்தை வெளிப்படுத்துவதில் மந்தரபர்வதமாயும் விளங்கும் பலமமைந்த பட்சங்களையுடைய பட்சிராஜனை வணங்குகிறேன்.

இதில் "पन्नगनद्धाय" என்பதால் மந்தரமலை வாசுகி யென்னும் பாம்பைக்கட்டுண்டமையும், "वैकुण्ठवशवर्तिने" என்பதால் அம்மலையெப்பக்கத்திலும் பகவான் வசமாயிருந்து திரிந்தமையும் விளங்குகின்றன.

குறிப்பு இக்கவி தம்மையணுகிய பாபத்தினால் தமக்கு யாதொரு தீங்குண்டாகாமைக்கருதி "[illegible]" எனவும், அப்பாபம் தம்மைத் தீண்டினும் தமக்குத் தீம்புண்டாகாமைக் கருதி "[illegible]" எனவும் பதங்களைக் கூறியுள்ளாரெனப்படும் பொருந்தும்

"வைகுண்டவஸதிரிதே" என்பதால்

தாஸனுமாந் தோழனுமாந் தானிருப்பும் வாஹனமுட்
ஆஸனமும் மேற்கட்டியோவதுடன் — நேசமுடன்
கேதனமாம் வீசும் விசிறியுமாங் கேசவற்கு
வேதக்கருடன் விரைந்து.

என வைநதேயன் பகவானுக்குத் தாஸனும் தோழனும் ஆஸனமும் வாஹனமும் கொடியும் மேற்கட்டியும் விசிறியுமாய் நீங்காப் பணிசெய்தல் விளங்கப்பட்டன ॥

டீ॥ [illegible] த்வஷ்டீவநாக ... [illegible]

இதி [illegible]

வ்யா ॥ அத ஸ்வ நிஜாஜ்ஞாநாஜ்ஞாநா [illegible] ... [illegible]

[illegible] इति [illegible]

[illegible] = कामः, ‘‘[illegible]’’

[illegible]

[illegible] तथा च श्रुतिः ‘‘[illegible]

[illegible] त्रि-

वृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुः। तस्य गायत्री च जगती च प-

क्षावभवताम्। उष्णिक्च त्रिष्टुप्च पार्श्वे।

अनुष्टुप्च पङ्क्तिश्च [illegible]। बृहत्येवो-

[illegible]। [illegible]

[illegible]’’ इत्यादि [illegible]

विवक्षितम्, तथा च श्री[illegible] ‘‘[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]’’ इति ‘‘[illegible] गायत्र[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]’’ इ-

[illegible] ([illegible])

[illegible] = [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

इति [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

यथा [illegible]

[illegible] तथा च [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஜ்யாஹரணஸம்ருத்தா சுநந்தநாஸ்கேத்ராய ஸ்வஶ்ரேஷ்டாஜ தத்யுஃ ஸாதரேஷ்வாஸ்வாயு வாரெஷ்வஸ்ய த்து உக்தம் ஸ்ரீ ஶ பஸ்வஞாமூதி "வா ரெ உ ரெகேஸஞ்ஶய்ஹாணிவதிகடு கொவாஷ்கிஸ்ஹஸம்ருத்தா பகேஷஸூக்ஷகேந ஶ்ருதிக குடிதடயாரகாஶேஷரஹாரஃ । வஜ்ரகணேஷ்ஜவஸவெத்வ யிஶ்தி உஹாவஜ்உந்தா ஸிஹ்ம வம்ஶாயம் ஶஜவாஸம் ஶ ஸிகவ்ஸி ஹரிஜாகஷ்ரேண வக்ஷிஶ்ரூஃ" இதி ரெசிஷ்டாயு உாணாநம் = விஸ்தாயுஉாணாநம், ஸஹாநம் = ஸணாநம், வா டிகாஸ் = வஜ்ரக்திஷ [வதயுஉாநாநம்] பதாநம் = உணீநம், ஸம்வஸி நீநம், ரோவிஸ்தாநம் = காந்திவரோஹாணம், பாஜ்ய = ரெவபா, "ஶ்ரேணீரோவாஸ்த பாஜய" இதக்ர உரஃ நீராஜிதம் = கத்தாபாதி க உஜ்ஜவலம், ரொகேஷ்ரஷ்டி ஷொஷவரிஹாராயுர க்ரியாஉாணாபாதி கஉ ஜஜ உ வஸ்வ ஸம்ரேஷாஸம்ருத வஞஹணாஉணீகிவிஸ்திஸ்ய ஸஞ்ஜாதஜிதி ஹாவஃ ஸஜவம் வீரஶ்ரியாஸஉாநதஸ்ராஸ் உக்ஷீதராஹணா உணீகிஷ்தி வஸரேணாஸி ரஶாஹாதிஶயஉாஹ । காந்தி । (கா ந்திகரோஷீ நீ பாஜிதம்) காந்திஃ கரோஷநீய, காந்திகரோஷீநீ, தயா, பாஜிதம் = தீப்தம், காந்திர் வாஹஹாஸஸ்ய திதர்யுஃ (ஶாஸ்த்ரம்) "ஶாஸ்த்ரம் ஹாரம் ஸஉாஸாரெத்ராஜஸ ஸஷவிக்ஷம்ஶஉஃ । ஶாஸ்த்ரஸ்வஶரேஷ்ஷஸஸாதஞஶ ஹொஜநஃ" இதி நிரக்தநா உாநம். விநதாநந்தம் (ஶாம்ரெ) ஹெஉாஉ. அத "நீராஜிதம் கா ந்திகரோஷீநீராஜிதம்" இதி ரொகாந்ஸ்வராவஃ "ஹொஉரெந கஸ்வஸக்தேம்வஃ" இதி லக்ஷணாத். வ்யவஹிதாநாஉலி வ ஜ்ஞநாநம் ஸக்தாரெஜ்ர கடம், சுவவ்யயாநவகேஷதக வக்தம் நஸ்வ ரஸஃ உஹபதாலி ஸ்வாஸாஉ ஜ்ரஹஸ வ்யயஃ நவாக்த்ய உகம்ஶக்ஶஜ; தஜவயொஜகஸ்யாந நியஉாஹாவாஜ் "ஜிஷ்டீ வரிநாஜ் ஜஞ்சித" தர்த்தகொபஸ்ராஸக ஜஉாவஜெத்ஃ வஜ தத்ரநஸ்வ ரஸஃ "ஸஜகஸ்ராஸி ஸகத்ராஃ" இதி லக்ஷ ணாஜ் "ஜிஜிஹாயிவாகஜெ" தத்த ஜிஜிஹாயிவாஸவாக வாஉதி உபஸ்ரவ்யம் ஸகாஜிஸஉாஸாஶ பெண உத்ரவஜாயு

[illegible]

அ—கை அக்கருடப்பகவானுயாவும் வலிமையும் பகைவரையடக்கும் திறமையும் அன்பரும் துன்பங்களை நீக்கும் அன்பும், ஸந்தோஷமுமுடையவராதலின் தமது துன்பங்களையும் நீக்குவாராதலின் அவரைஸ்துதிக்கிறேனென்று அருளிச்செய்கிறார் முதலடியால் "ஶரணம்" என்று

பதம	உரை
அகிலவேத	ஸகலவேதஙகளாகிய
நீடாதிரூடம்	நீடததில (கூடடில) வஸிபபவராயும்
த்விஷத்பீடந	பகைவரை யடககுவதில
உத்கண்டித	ஆசையுளளவரும
அகுண்ட	தடையிலலாதவீரியமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவுககு
பீடீக்ருத	ஆஸநமாயச செய்யபபடடிருக்கிற
ஸ்கந்தம்	இருதோளகளை யுடையவராயும
ஸ்வநீடாகதி	தனனுடைய வீட்டிறகுவநதமையால
ப்ரீத	சநதோஷமடைநதவாகளான
ருத்ராஸுகீர்த்தி	ருத்ரை ஸுகீாததியென்னும பதநிகளது
ஸ்தநாபோக	பருதத கொஙகைகளின
காடோபகூட	காடாலிஙகனததினால
ஸ்புரத்கண்டக	பொடித்த புளகஙகளையுடைய
வ்ராத	கூடடத்தினது
வேதவ்யதா	வேதனையினாலுண்டானதுககத்தினால்
வேபமாந	நடுஙகாநின்ற
த்விஜிஹ்வாதிபாகல்ப	பாம்புகளாகிற அணிகளின்
விஷ்பார்யமாண	விரிககபபடட
ஸ்படாவாடிகா	படங்களுடைய வரிசையினது
ரத்ந	இரததநஙகளின
ரோசிஶ்சடாராஜி	ஒளிமிகுதியின் ரேகையால்
நீராஜிதம்	நீராஜநஞ்செய்யபபடடவரும்
காந்திகல்லோலிநீ	காநதிகளாகிற நதிகளால
ராஜிதம்	விளஙகுகின்ற வருமான
கருடம்	பெரிய திருவடியை
ஈடே	துதிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். மறைகளாகிற பஞ்சரததில வசிபபவரும, பகைவரையடக்குவதில விருபபமுளளவரும தடையிலலாத வீரியமுடையவருமான விஷ்ணுவுக்கு ஆஸநமாய் செய்யபபடட தோளகளையுடையவரும், தமதிடததில் வநதமையால் ஸநதோஷமடை

ந்தவர்களான ருத்திரா, ஸுகீர்த்தியென்னு மிரண்டு மனைவிகளுடைய பருத்த கொங்கைகளின் காடாலிங்கனத்தினால் பொடித்த மயிர்க்கூச்சலின் கூட்டத்தினது துன்பத்தினாலுண்டான துக்கத்தினால் நடுங்கின்ற பாம்புகளின் விரிக்கப்பட்ட படங்களினது வரிசைகளிலுள்ள இரத்தினங்களின் ஒளி மிகுதியால் நீராஜநம் செய்யப்பட்டவரும், காந்திப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகின்றவருமான பெரிய திருவடியை (கெருடனை யான்) துதிக்கிறேன்

“ஸ்வநீயாமதி” என்கிற பதத்திற்கு தாம் ஆச்ரித்த சத்ருக்களை நிரஸிப்பதில் ரஸிகனான் பகவானோடு யாத்திரையாயெழுந்தருளியிருக்கையில் நமது பத்நிகளான ருத்திராஸுகீர்த்திகளென்கிற இரண்டு மனைவிகளும் நமது விரஹத்தினால் வ்யஸநப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்களென்றெண்ணி கருடபகவான் தமது மனைவிகளின் வீட்டிற்குச்செல்ல அவர்கள் மிகுந்த சந்தோஷத்தினால் தன் ப்ராணநாயகனைத் தழுவிக்கொள்ள அப்பொழுது கருடபகவானுக்கு அதிக ஸந்தோஷத்தினால் மயிர்க்கூச்சலுண்டாக, அதின் கூட்டங்கள் அவருக்கு ஆபரணங்களாகிய பாம்புகளுக்கு துன்பத்தை யுண்டாக்க, அதினால் அந்த உரகங்கள் படமெடுக்க அதிலிருக்கும் ரத்நகாந்திகளினால் (உலகில் செய்வதுபோல) நீராஜனஞ் செய்யப்பட்டாரென்பது திரண்ட பொருள்.

௨௫॥ जय, गरुड, सुपर्ण, दर्वीकराहार, देवाधिपाहारहारिन्, दिवौकस्पतिक्षिप्तदम्भोलिधाराकिणाकल्प, कल्पान्तवातूलकल्पोदयानल्पवीरायितोद्यच्चमत्कार दैत्यारिजैत्रध्वजारोहनिर्धारितोत्कर्ष, सङ्कर्षणात्मन्, गरुत्मन्, मरुत्पञ्चकाधीश सत्यादिमूर्ते न कश्चित्समस्ते नमस्ते पुनस्ते नमः॥

इति द्वितीयस्फुरणः

व्रा॥ [illegible]

[illegible]

ய ஆஶம்ஸதே । ஜயதீதி । ஹே பாஷ்ய ஜயதாத் இத்யர்த²:. (ஸு-
வர்ண) ஶோபநம் வர்ணம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போ³தி⁴: கீர்தா
ஹரணக்ஷமப்ரஜ்ஞஸ்ய வ: ப்ரஹிதவிஜ்ஞாநாய ப்ரத்யக்ஷீக்ரு-
த ஶோபநவக்ஷஸ்தயா தை³வாதி³க்ருத ஸர்வவர்ணநாஶயேயே
த்யர்த²:. தது³க்தம் ஶ்ரீ உத்தரஹாரரதே "வஜ்ரஸ்ய கரிஷ்யா-
மி தவ பாதக்ருதே ந । ஸத்த்வம் த்யாஜ்யாத்யகம் யஸ்யா-
ஞம் நோபஸ்வந்த்யெ ॥ தது³க்த்வா ஶ்ரஷ்டபோதெ க்ஷ்ய தஸ்ய
வர்ணநாந்தம் । ஹ்ருஷ்டாநி ஸர்வஸ்ய தாநி நாத²தெ ஶாஸ்-
த்ர: ॥ ஸர்வம் வத்ஸராக்ஷ்ய ஸர்வவர்ணாயம் லவதீதி"
இதி "யஸ்யாம்மெ ஸாமராஜபூர்வமிஷுஸ்த்வம்ஹிதெ ஜம்ஹஶ
தெள க்ஷணாவேஸஸக்ஷணம் வ ணயதிவவயெ வதெ மெஶம்
திதெஶ" இதி ஶாஸ்த்ரவஞ்ஜாஶதிச யத்²யாவ்யம் ஸர்வவர்ண-
ஶப்³த: ஶ்ரீஸாகாரதெவ்யாணாதி³ ஶாஸ்த்ரஜ்ஞகாயிஷாத ப்ரஹ்ம
ஶாஸ்த்ரவத்யஹ விஶேஷஶிபதெ, தயாவத்ய விஶேஷகா
ஹாவாக ஶாஸ்த்ரநாத வர: (தவீகராஹார') தவீகரவ
வாஹார: யஸ்யதஸ்ய ஸம்போ³தி⁴: யாமவதெவ ஸஶேஸ்வ
வக்ஷமநாஶாக ஸீதெந ஸர்வராஜேந வ்ருத்யஹம் வதெக
க வ்யாதாக்ஷவ்யதாநவ் திஜ்ஞாவப்ரவக வ்ருஹிதம் ஸர்வஶா
ஹார தயொவயம்ஜ்ஞித்யர்த²: தயாச ஶாஸ்த்ரவஞ்ஜாஶதி
"வாயாஞ: வ்ருத்யஹம்தெகஶேவீ விஷயரம்வெ ஷயாஜீதி ஸீதெ
ஸாஸித்ஸ ஸர்வராஜெ ஸகரண ஶரணாநஞரம்யாஶேவ்யம்"
இதி (தெவாயிவாஹாரஹாரீது') தெவாயிவஸ்ய= தெவெ
ந் ஸ்ய, கூஹார:= கீர்த்தம், ஹரதீதிதஸ்ய ஸம்போ³தி⁴: ஸ்வ
ஶதாத்ரஸ்யவிஶோசநாயுஜீதி ஹாவ: க்த வதாத ப்ரஶ
கயாவ்யகாரஶ்ச உத்தரத் ஸம்கஷிவ்யக்ஷ்யதெ. ஜத்ரா ஸஶந
ஞர விஶேஷெண ஹெதாஹம். (திவளகஸ்திக்ஷித்வம்ஹொ
ஜயாராகிணாகவ) திவளகஸ்திநா= தெவராஜேந, க்ஷித்வஸ்ய
வ்ருஹிதஸ்ய, தம்ஹொஜ:= வஜ்ரஸ்ய, யாரா= நிஶிதாஹ்ர
ஹாம:, தயா கிண:= விரோவிதவ்யணஸம்ரபூஜக:, ஸ
வவாகவ:= ஹப்ரஷணம் யஸ்யதஸ்ய ஸம்போ³தி⁴. ஶஸ்த்ர

ஹாராம்ஶ வணவெகவீராணாமாஹரணமிதி வொகவ் வீஸீஃ. ய
தாஹாநாஷிதாவஃ ஃவ்த்ராதிஷ்டா ஹரணாவய ஶ்ரூத்வ ஹா
வவணாம்லெம்” இதி தம்ஹொஷிபாராயா கவிஸ்வஸீகாயு
காரிகாநஶ்ண விக்ருமாதிஶபமாஹ । கஷ்ராஷெதி । (கஷ்ரா
ஷவாத்ரும கஷ்ராதயாநஷ் வீராயிதொத்ருத்வமக்கார!) கஷ்ரா
ஷெ= வ்ஜெவ, பொவாத்ருமஃ= வாத்ர, வாத்ருமஃ வம்
ஸிவாத்ராய”தித்ருஃஃ. ஶாம்ஷதஸமாஷ்ஃ கஷ்ராஷவாத்ருமஃ
கஷ்ராஷவாத்ருமகஷ்ஃ, “ஶாஷதஸமாஷ்ா கஷ்ஷி” தி கஷ்
வ்த்ரபஃ, வ வபகாதிக வாதாவஷ் வஸ்ரூஶ இத்யஷுஃ தத்
தரூஶஃ உதயஃ= ஶ்ரவிஹுாவஃ யவஸ்ரதெந, கநஷ்ந= வ வ
ஶ்தரெணை, வீராயிதெந= வீஶெடண, உத்ரு= ஶ்ரவிஹுவது,
வமக்காரஃ = ஶ்ஹாதஜநகவ்ராவார விஶெஷஃ யவஸ்த்வஸ்ர
வமஸிஃ கஶ் வவஸ்ரவிக்ருமாதிஶபஃ ஹஶவதாவ்ஹஸ்ரஹிடு
த இத்ரஹ । ஷெதத்ராரிதி । (ஷெதத்ராரிஷஜத்ர்யஜா
ரொஹ திபடுாரிதொக கஷ்டு'), ஷெதத்ராரெஃ = கவராதி
ரவநரவஸிகவஸ்ர வணுர்ீகாக்ஷவஸ்ர, ஷஜஷெத்ர= ஜயஶீஷெ,
ஷஜ ஶ்ரிராஷெண = ஶ்ரிராஹஷெந, திபடுாரிதஃ = திஶ்ரி
தஃ, உத்கஷ்டுஃ யவஸ்ரதவஸ்ர வமஸிஃ (வஜ்கஷ்டுணாத்ரு')
வஜ்கஷ்டுண வ்ரருவிது' வஜ்கஷ்டுணஜாதக்வாக காரத்கா
ரணைபாரஹெஷெதாவமாரஃ. உக்தஷ்ஶ் வாகவெத “விஷெண
வஜ்கஷ்டுணாவஸ்ரவஸ்ர விஜ்ஞாநவைமராதிநஃ மருதிஜ்ஞாந
வைமாவர்ர யா வவடுயாரவ்ரருவிணீ ॥ ஷஹிஷெதி ஜஷஜா
தவிடுஜெ்ஜபா விஷெவ்ராஃ” இதி “ வ்ராநதயாமிஷ்ஷ
வஸ்ரெதவஸ்ர வத்ராராத்ரநஃ । வஜகஷ்டுணாம் ஶாத்ர மருணுா
வீஜ்ஞாநவைமவஜ்வாக । கவதாயடுாமத்ருஷெதஷெடுாஷெஃ”
இதிவ “ வஸிவாஜ்கஷ்டுணீவாவாரிணீதி யபாவாவவஶடு
தி வஶடு” இதி ஶாஸ்த்ரவணாஶத்க்திஶ (ஶாஸ்த்ரது) “ வ
வஷெணடுாzவிஶாஸ்த்ராது” இதி ஶ தீவ திவணஷெவவ ।
(மரஷ்த்ரணகாயீஶவத்ராதிமருஷெதடு'), மரஷ்த்ரணகவஸ்ர=
ப்ராணாதிவாயவணகவஸ்ர, கயீஶாஃ = கயிஷாத்ரஃ, வ

त्र्यादयः = सत्त्वरजआदयः, उदितयः = वृद्धि उदितयः यस्य तस्य सद्भिः प्राणापानसमानोदानव्यानाख्यस्य वायोः क्षोभकः सत्त्वगुणप्रपञ्चतात्पर्यविशेषस्वरूपः प्रपञ्चः कथ्यते पततीति तयोक्तिः तथा चोक्तं श्रीसारस्वते "प्राणापानसमानोदानव्यानप्राणादिवीर्णः । इन्द्रियस्य पञ्चभिः प्राणाद्यैः क्षोभः ॥ सत्त्वस्वर्णा प्रपञ्चाख्यस्य विशेषः" इति "नैः प्राणादिवायुनाशिनाय प्रपञ्चते" इतीव. श्रीप्रपञ्चसारस्य तृप्ती "सत्त्वादेः स्वाक्षादि प्रयीतजननैः सर्वेन्द्रियैः सह प्राणादिवायुभिः सम्भूय तत्त्वानि सप्तदश सर्वं प्राणिनां सम्भावम् । प्राणापानादि देहाख्यं प्रतिनाशयत्य देहकं सङ्कल्पैः सन्तापसह्या सत्त्व प्रपञ्च उपनिषद्यास्थितव्याख्यायैः" इति (प्रपञ्च) सम्भावित सह प्रपञ्च (इय) सर्वेषु तत्त्वेषु णस्तस्य (ते) तव (सन्ति) सद्रूपः (शरीर) कोशी (न) नश्यति (ते) तस्य (नैः) सकलीति शेषः (प्राणः), सत्त्वयोगी (नैः), वीक्षा "पञ्चाङ्गवद्विपद्याहरष्टानैजलेभ्यवादिनः" इत्यत्र क्षेत्राधिपायाः तथा च "पश्वासायां पतिज्ञायां पश्यामिव जनेष्वेव । सर्वेव विजयेदेव सत्त्वः पञ्चभिः कृतिः" इति. तथा च याज्ञवल्क्यः "नदीनदीवाह्नसादिसहितये नदीनदीवाह्नदीसमुद्रे । नदीनदीनतसाविसहितये नदीनदीनदतद्वयेकवीक्ष्ये" इति अत्र सत्त्वेणृतादि विशेषाणां ज्यायस्त्वं सर्वत्र वदनादिवायसहकाराय पञ्चीकरणाः "विशेषेण षट्सङ्ग्रहे सर्वाङ्गैः पञ्चीकरणम्" इति लक्षणाय तथा प्रपञ्च इति विशेषस्य पदवैकल्पितं सादिवायकस्य पञ्चीकरणाय स्व सादिव्यापिविशेषस्य तत्त्वं पञ्चीकरणाः" इति

க்ஷணம் [illegible] "கல்பாந்தவாதூல கல்போதயாநல்ப" [illegible]

அ—கை. அவ்வைநதேயபகவானுக்கு ஒப்பற்றதாக்குகிற மாஹாத்ம்யங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இவரை முன்னிலைப்படுத்தி பிரார்த்திக்கிறார் "ஜய" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸுபர்ண	வலிய சிறகையுடையவரும்
தர்வீகராஹார	ஸர்ப்பங்களை ஆகாரமாகவுடையவரும்
{ தேவாதிபாஹார	தேவேந்திரனது ஆஹாரமான (அமுதை)
ஹாரிந் }	அபஹரித்தவரும்
{ திவௌகஸ்பதி	தேவேந்திரனால்
க்ஷிப்த	ப்ரயோகிக்கப்பட்ட
தம்போளி	வஜ்ராயுதத்தின்
தாரா	முனையின்
கிணாகல்ப }	தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும்
{ கல்பாந்தவாதூலகல்ப	ஊழிக்காற்றுப்போன்ற
உதய	உதயத்தையுடைய
அநல்ப	அளவிறந்த
வீராயித	வீர்யத்தினால்
உத்யச்சமத்கார }	உண்டாகின்ற சமத்காரமுடையவரான
{ தைத்யாரி	விஷ்ணுவினது
ஜைத்ரத்வஜாரோஹ	வெற்றிக்கொடியிலேறினமையால்
நிர்தாரிதோத்கர்ஷ }	நிச்சயிக்கப்பட்டமகிமையுடையவராயும்
ஸங்கர்ஷணாத்மந்	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபியாயும்

ப்ராணாதிபஞ்சகாதீச	ப்ராணன் முதலிய ஐந்து காற்றுக்கும் அதிஷ்டான தேவதையாகிய
ஸத்யாதிபஞ்சமூர்த்தே	ஸத்யன முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளையுடையவராயும்
ஸத்பக்ஷ	சிறந்த சிறகுகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற
ஹே வைநதேய	ஓ வைநதேயரே!
ஜய	எல்லாருக்கும் மேலாக விளங்கக்கடவீர்
தே	உமக்கு
ஸம:	ஒப்பானவர்
நகச்சித் [நாஸ்தி]	ஒருவருமில்லை
தே நம:	உம்மையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன்
பூய:	மறுபடியும்
தே	உம்மையும் பொருட்டு
நம:	நமஸ்கரிக்கிறேன்.

தாத்பரியம்: வலிய சிறகுகளையுடையவரும், பாம்புகளையாஹாரமாகவுடையவரும், இந்திரனுடைய ஆஹாரமான அமுதத்தை யபஹரித்தவராயும், இந்திரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தின் முனையின் தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும், ஊழிக்காற்றுப்போன்ற பிறப்பையுடைய அளவுகடந்த வீர்யத்தினால் உண்டாகின்ற ஸாமர்த்திய முடையவராயும், விஷ்ணுவினுடைய வெற்றிக்கொடியில் ஏறிமையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையவராயும், ஸங்கர்ஷணரூபியாயும், ப்ராணன் முதலிய ஐந்து காற்றுகளுக்கு மதிதேவதையாகிய ஸத்தியன முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற ஓ வைநதேயரே! எல்லோருக்கும் மேலாக விளங்கக்கடவீர்; உமக்கு ஒப்பான ஒருவருமில்லை. உம்பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன். பின்னும் உம்மை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு: (ஸுபர்ண:) என்பதால், கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்திரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தை ஏவ அதற்கு

ணதிராக தமது இறகுகளில ஒரு சிறறிற கையெடுத்து விடுத்தனர் அதைககண்டு வியநத தேவாகள முதலியவாகளால் கருடனுக்கு “ஸுபர்ண:” என்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது.

(புஜகுலாஹார:) வஞ்சனையினால தனது தாயான விநதையை கத்துருவுக்கு அடிமைபபடுததியமாறருள் தாயாகிய கத்துருவின மக்களாகிய ஸர்பபஙகளை அடியோடு அழிக்ககருதி யுண்ணுகையில அப்பாமபுகளுக்கிறைவன் வநது அடிபணிநது அடியோர்களையடியோடு அழிதது விடப்படாது, தேவரீருககுததினமொரு பாமபுவீதம இறை யனுபபுகிறோமென்றும் வேணடுகோளுக்கிரஙகி அவவாறு கருணைபுரிநதமையால “புஜகுலாஹார:” என்று பேரணிநதமையை புராணங்காண்க

(ஸங்கர்ஷணாத்மா) இககருடன் வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்த ரென்ற பகவானது நான்கு வ்யூஹஙகளில ஸஙகர்ஷணனுடைய அமசமாகையால் “ஸங்கர்ஷணாத்மா” என்று விளிததார் இதை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரங்காண்க.

(ஶ்வஸநாயித ஸத்யாதிபஞ்சதேஹ:) ப்ராணாபாநவ்யாநோதாநஸமாந மென்கிற ஐநதுவிதககாற்றுககும ஸத்ய ஸுபர்ண கருட தார்க்ஷ்ய விஹகேஶ்வர ரென்ற கருடவ்யூஹமூர்த்திகள் அதிதேவதைகளென்பதை ஸம்ஹிதாஶாஸ்த்ரத்தில் பார்ககக் காண்க

ஶ்லோ॥ [illegible] ॥

இதி த்ருதீயஶ்லோக:.

வ்யா॥ அத “ஸுபர்ணே” தி விஶேஷணாத் [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] "पर्यायपर्यायनिर्यात" [illegible] "चण्डतुण्डे" [illegible] "वीचीचपेटा" [illegible] "संक्रुद्धनागेन्द्रपीडा" [illegible] ॥

(அ—கை). சிறகுகளாலும் நகங்களாலும் மூக்காலும் பருத்தகால்களாலும் கோரப்பற்களாலும் பெருமையும் வலிமையும் வாய்ந்த வைநதேயனை நல்ல ஞானமடைதற்பொருட்டு வணங்குகிறேனென அருளிச்செய்கிறார். "நம இதம்" என்பதால்

பதம்	உரை
अजस्रपूजाय	இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும்
पर्यायनिर्यात	வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற
पक्षानिलास्फालन	சிறகின் காற்றின் வேகத்தினால்
उद्वेलपाथोधि	கரைபுரண்ட ஸமுத்திரங்களின்
वीचीचपेटा	அலைகளென்னும் அறைகளாலே
आहतागाध	அடிபட்ட ஆழ்ந்த
पाताल	பாதாளலோகத்தில்
भाङ्कार	பாங்காரசப்தத்தினால் (பாம்என்ற ஓசையினாலென்றபடி)
संक्रुद्धनागेन्द्र	கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களை
पीडा	துன்பப்படுத்துவதில்
सृणीभावभास्वत्	அங்குசம்போல விளங்குகின்ற
नखश्रेणये	நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும்
चण्डतुण्डाय	கடோரமான முகத்தையுடையவராயும்

4

ந்ருத்யத்ஸர்ப்பாபப்ரூ- ஸ்ரூவே	ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம் போன்ற புருவங்களையுடையவராயும்
தம்ஷ்ட்ரயா	கோரப்பல்லினால்
வஜ்ரிணே	வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள
தஸ்மை	தேவரீரையும்பொருட்டு
இதம் நம:	இந்த நமஸ்காரம் (உண்டாகக்கடவது)
மே	அடியேனுக்கு
வேதாந்தவித்யா:	வேதாந்த வித்தைகளை
விதேயா:	வசப்பட்டவைகளாய்
விதேயா:	செய்தருள்க
ஸ்வதாஸ்யம்	உம்தடிமையை
பாவயேதா:	நான் பூணும்படி செய்தருள்க
தயேதாஶ்ச	கருணை புரிவீராக

தாத்பரியம். இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும், வரிசையாய்ப்பரவுகின்ற சிறகின்காற்றின் வேகத்தினால் கரைபுரண்ட கடலின் அலைகளென்னும் கையால் அடிபட்ட ஆழ்ந்த பாதாளத்தில் பாங்கார ஓசையால் கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களைத் துன்பப்படுத்துவதில் அங்குசம்போல் விளங்குகின்ற நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும், கொடிய மூக்கையுடையவராயும், ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், கோரப் பல்லாகிற வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள தேவரீரையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன், அடியேனுக்கு வேதாந்த வித்தைகளை வசப்பட்டவைகளாய் செய்தருள்க, உம்தடிமையை நான் பூணும்படி செய்தருள்க. கருணைபுரிவீராக ॥

உரு॥ ஶநாராநாமத பக்ஷிவக்த்ரஸ்தாரகஸ்தாவகஸ்துதி ஸா
நா விப்ரயாஶேஷாஸ்யாயதாம் நஸ்ரிவஜ்ராவஜ்ரப்ரபு ஸாரு
தி:, ஸாவேத்ராஶ்யாஶு, ஸஶேஷீநேவப்ரஜ்ஞாஶாஸலிப்ர ப்ர தி
ஜ்ஞாவதீணப், ஷ்யாரம்தக்ஷம்ஸம் ஸாரம்ஸக்திஸென்ம் ஜநர்ஶு
ஷக்நே ஶக்நே ஶஹாநந்தஶாமர்ஜ்ஞ் ம் ஶயீயாஶயாகாஶஹீநா
ஶஹீநாஶஹீநாஷக ॥ இதி ஶதாஷ்ப்ரஸ்தாணம்.

வ்யா ॥ அத² ப்ராணாத் யோக்த்ருத்வேந «ஜ்ஞோ தஸ்யைவ தா
யாவத் தயா ஜ்ஞோ பஶுபாலநா । த்ரிஷூக்திஷ்வதாகாரயா»
இதி ப்ரமாணப்ரதிபந்ந ஜ்ஞப்த்ய ப்ரதிபாதநாத் ப்ராணேநைவ,
தாவிஷயஸ்வீயஜ்ஞத்ருதிபாய ஜ்ஞாநாதத்ஸ்வதாப்ரதிபாதகஜ்ஞ
ஸ்த்ரீஸம்ப்ரதாயமாத்ர ஸ்வாபேக்ஷிதம் ப்ராயாதாமபி ப்ராய
யதே । அநந்தரீதி । (அநந்தரப்ரக்ஷிப்தஸ்வார்த்தாரக:) அநந்
தர:= ப்ரத்யக்ஷத:, உபாதாநத்வேநாபேக்ஷிதம்யமாநதயா உபா
யத்வேந ஜ்ஞாநம், ப:= பரமாத்ம ப்ரஸ்யக்ஷ:, ஸமாஸஸாக்ஷி
பாக்ஷிபமாத்ர அநந்தரப்ரக்ஷி:, தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ = ப்ரத்யக்ஷஸா
மா, ஸ்வாதந்த்ர்ய= தேஹீவப்ரத்யக்ஷ:, தாரக:= ப்ரமாணம் யஸ்ய ப்ரஸ:
(ப்ரத்யக்ஷாநந்த யாபேக்ஷார:) ப்ரத்யக்ஷாநந்த யா = ஸ்வாஹ
பேதிமய, பேதார:= பரிமாணப்ரஷணம் யஸ்ய ப்ரஸ: (த்ரி ப
ரமாணமமப்ர ஸப்ரதி:) த்ரி பரமாணமமயோ: = யஜ்ஞாய
காஜாநாம் பேக்ஷஸ்ய, ப்ரஸப்ரதி:= உத்பத்திஸாயநம், பரா
வியய பரார்தஷாயப்ரதேஹஜதிஸாப: ப்ரஸப்ரஸயதே அநே
நேதி ப்ரவ்ருத்தி: (தாபக: அநந்த:) க்ஷீய: ஜ்ஞ:, ஸ்ரீ ஸம்ப,
பஞ்சாக்ஷரஜ்ஞ ஜதப்ரயம்: தத்ரஜ்ஞ ராஜாபர ஸ்ரீ ஸாகபதே
பாதம்பத்ரமயம் நிரப்ரஸீத: «க்ருஷ்ணாயாஸ்திம் நாராயணம் பர
பநம் பரிஜாநநம் । விஷ்ணுஜ்ஞஜ்ஞ ஸதாஜ்ஞஜதி பஞ்சா
க்ஷராஜநா:» இதி தஜ்ஞ ராஜ்ஞ்யதா «ப்ரமாணம் பரப்ர
ஜாப ப்ருத ப்ர பக்ஷிபேஜநஜ்ஞம் பஞ்சாக்ஷராஜஹாஜ்ஞ: ஸ்வா
ஹாஜ்ஞஸம்ப்ரக்ஷீக்ருத:» இதி க்ஷுதிரூபேக்ஷ மமஜயோராம
ணாநீய: அநந்தர:= அநந்தயோஜ: பயாராயணஸ்ருத:, யதா
க ஜஜ்ஞாயாஜாணஜதி ஸாம: ய: பக்ஷி:= பக்ஷிபேதி:, த
ஸ்ப்ரமக்ஷதே, பேஷா பரப்ரதமக அத: உஷயவிதோரவிம
ரபஜம்தே ரஸ்த்ரிஜ்ஞாயதே அதமாமம ப்ரஹீஷாராமாய
பாதாமாரம்யஞாபதி. «பக்ஷிப்ரத ப்ரஸ்வக்ஷதிதயஜவ
பப்ரப ஸ்வதோதாராதார ஜ்ஞம் மாராதம்தம் ஹாதவ
ஹாயிதாபேமாம் ஸ்ரீயபாஜ:» இதி அத்ரப மமஜஜ்யகஜவி ஜ்ஞ
ஜயீயந்ஜ க்ஷஸ்தாமாயர:, தநேஹமஜய: அநந்தரபக்ஷீத ப்ர

[illegible]

[illegible]

ஸ்வாநாத²ஸ்ய = நிரவதி⁴கவாத்ஸல்யஸ்வநாத²ஸ்ய, தேஜோமயீம் ஜநயித்ரீம் (ஜக³ந்நாத² ஸம்போ³த⁴நே) ஸ்மக்திர்மக்திப்ரத³மஸ்தி நாராயணேவிஷயே (ஸக்திப்ரதா³ம்) ஸக்திலேமோப்ரதா³ம் = காமப்ரதா³ம், ஆயீயாம்) யாரய, ஸ்ரீரவை திஷ்டாங்கவிசிதி ஸ்வாவ꞉ அத "ஜஹீநாஜஹீநாஜஹீநே" தி அவதாரதாநாம் வர்த்ரந வாவ꞉, அத்ர பக்ஷவக்த்ரம் தஸ்ய திலோதியம்யாம் "அநந்தவக்ஷி" த்யத்ர ஸ்வாஸாயாரணாப்ரவணம் ப்ரத்யேகம் வஸாக்ஷரஸ்ய அநந்தவக்ஷிவக்த்ர ஸ்பாரதாரகஸ்ய ஹுதவஹவநிதா ஶேகரத்வாத்ப்ரணவ ஸ்வாஹாகாரஶிரஸ்கதாயாம் வயநயோக்தாங்கமந்த்ர: "ப்ரத்யேகம் ஸ்வாஹாகாரஶிரஸ்கம் வயநயோக்த" மிதி "ஸக்திப்ரதா³ம் ஜக³ந்நாத²வக்த்ரே" இதிவாக்யம், ஸர்வேஷாம் ஸம்ப்ரதாயஸித்³தி꞉, வாக்³ப⁴வஸ்வாஹாவஹ்நி꞉ ॥

(அ—கை) உயர்ந்த பிறவியையுடையவரே உமது மந்த்ர மென்னைக் காத்து எனக்கு ஞானத்தையும் பக்தியையுங் கொடுக்க வேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "மந்த்ர:" என்பதால்

பதம்	உரை
அநந்தர	பின் தொடர்கிற
வ	வகாரத்தையுடைய
க்ஷி	"க்ஷி" யென்னுமெழுத்தினுடைய
வக்த்ர	முகத்தில் (முன்பாகத்தில்)
ஸ்பாரதாரக꞉	விளங்குகின்ற ப்ரணவத்தையுடையதும்
ஹுதவஹவநிதா	அக்னியின் மனைவியை (ஸ்வாஹாகாரத்தை)
ஶேகர꞉	தலையாகவுடையதும்
த்ரிவர்க³அபவர்க³	அறம் பொருள் இன்பம் வீடு
ப்ரஸூதி꞉	என்கிற புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பதுமான
தாவக꞉ மந்த்ர꞉	தேவரீருடைய மந்த்ரமானது
ந꞉ த்ராயதாம்	எங்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

ஸௌவர்ணவேத்ராஸந! பரமபதத்தை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவரே!

ஶசீஶ	இந்திரனுடைய
த³ர்ப	செருக்கினாலுண்டான
ஜ்வலத்	(கோபத்தினால்) ஜ்வலிக்கின்ற
வாலகி²ல்ய	வாலகில்யரென்னும் ரிஷிகளுடைய
ஸங்கல்ப	பாதிகளையினால்
ஸமுத்தீர்ண !	உதித்தவரே ! (தோன்றியவரே)
ஹே ஶாபநாஶக !	ஸாபநாசகரே !
ஸ்தி²ராம்	நிலையான
தத்த்வபோ³த⁴ம்	பராவரஞானத்தையும்
ஜக³தே³கபீ³ஜே	உலகத்திற்குமுதல் வித்தாகிய
போ⁴க³மோக்ஷதே³	(புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவரான) பகவானிடத்தில் உள்ளதும்
ஸாராம்	மேன்மையானதும்
அநபாயஸம்பூர்ணாம்	இழிந்தபொருளின்புருத்தாகியும
ஸம்பூர்ணாம்	குறைவற்றதும
மஹாநந்த³ஸந்தோ³ஹதா³த்ரீம்	மஹாநந்தத்தைத்தரக்கூடியதுமான
ப⁴க்திதே⁴நும்	பக்தியாகிறபசுவையும்
நயேதா²:	என்னையடையச்செய்வீராக

தாத்பரியம் பின் தொடாகிற பகாரக்ஷிகாரங்களின் முன் விளங்காநின்ற பரணவத்தையுடையதும, அகநியின மனைவியை தலையணியாகவுடையதும, நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பதுமான தேவரீருடைய மந்தரமானது எங்களுக்காகட்டும, பரமபதத்தை யிடமாகக்கொண்டவரே ! இந்திரனுடைய செருக்கினால் கோபங்கொண்டவாலகில்யாளென்னும் ரிஷிகளுடைய பாதிகளையினால் தோன்றினவரே ! ஸாபசரேஷ்டங்களுக்கு நாசகரே ! நிலையான பராவரஞானத்தையும, உலகத்திற்கு வித்தாகியும புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவருமான பகவானிடத்தில் மேன்மையானதும, இழிந்த பொருளினபமடையாததும, குறைவற்றதும, பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான பக்தியாகிய பசுவையும என்னையடையும்படி செய்வீராக

८-६॥ षट्पिंशकशरणप्रणा
नवपाटलगन्धि नवीनसौरभ(भ)णः ।
विष्णुपदयोग्यकोरकला
विलापयत विपक्षवृक्षवृत्तिनीयवृक्षं ॥

व्या ॥ [illegible] ॥ (षट्पिंशकशरणप्रणाः) षट्पिंशकाः = षट्त्रिंशत्संख्याकाः, [illegible] ... (नवपाटलगन्धि नवीनसौरभणः) [illegible] ... (विष्णुपदयोग्यकोरकला) [illegible] ... (विलापयत) [illegible] ॥

அ—கை நூலினபயனாக இததண்டகத்தை யநுஸந்திப் பவாகளின பகைவாதுவலிமை யடியோடு அழியவேணடுமென்று ருளிச்செயகிறா ‹‹ஷட்த்ரிம்ஶத்›› எனபதால

பதம்   உரை

ஷட்த்ரிம்ஶத்கண / சரணஃ	முப்பத்தாறு கணஙகளையுடைய / அடிகளையுடையதாயும
நரபரிபாடீ / நவீந / கும்பகுணஃ	நகண ரகணஙகளின வரிசையினால் / புதிதான / மொழிதொடரின் குணத்தையுடையதுமான
ஏஷ	இநத
விஷ்ணுரததண்டகஃ	கருடதண்டகமானது
விபக்ஷ / வாஹிநீ / வ்யூஹம்	பகைவாகளின / சேனைகளுடைய / அணிவகுப்பை
விகடயது	பிளககடடும

தாதபரியம முப்பத்தாறு கணஙகளையுடைய அடிகளையுடையதும, நகண ரகணஙகளுடைய வரிசையினால புதிதான தொடா மொழிகளின் குணஙகளையுடையதுமான இக்கருடதண்டகமானது பகைவாகளின் சேனைகளின அணிவகுப்பைபபிளக்கட்டும.

விசித்ரஸித்திதஸ்ஸோயம் வேங்கடேஶவிபஶ்சிதா ।
கருடத்வஜதோஷாய கீதோ கருடதண்டகஃ ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு கருடதண்டகஸ்ஸம்பூர்ணஃ

வ்யா ॥ கமலேஶவம்ஸ்துதிம் பரிஸமாப்ய கஸ்ய ஶ்ரேயஸ்கரமிதி ஜிஜ்ஞாஸாயாம் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ஸ்வநாமத, ஸமஸ்தசாஸ்த்ரேஷு ஸவிஶேஷஜ்ஞ ஸ்வதஸ்ஸிந்தயதி ।

विविनक्ति । (विचित्रशिल्पः) विचित्रं = विविधाकारं, शि
ल्पं सृष्टिं उत्पादितवान्, नानाविधशिल्पोत्पादकः
यथोक्तं श्रीभाष्ये "विचित्रानन्तभोग्यभोक्तृवर्गपरिपूर्ण
जगदुदयविभवलयलीलः" । सर्वकर्मणि विचित्र शरणोपा
दानिष्ठः । शौर्यगुणसम्पन्नो यः सर्वकर्मकर्तृत्वः
नित्यं सम्पन्नं ज्ञानशक्त्यादि । अत्र ज्ञानादि
विचित्रशक्तीनां विजयेतया । देवतासमूहानाम
स्वामित्वं वृत्तिकर्माणि ॥ सर्वदेवस्वामित्वं तथा
नित्यत्वं कर्मः । इति मन्त्रं लक्ष्मीश शार्ङ्गधन्वा
"नु" इति (श्लोकः) विशिष्टविषयकः सर्वप्रयोजनः उपा
स्यः (शार्ङ्गधन्वकः) शार्ङ्गविषयकः उक्तकः ।(शार्ङ्गभुज
धोषाय) शार्ङ्गभुजस्य = सन्धानासन्धानस्य, धो
षाय = शब्दाय, (वेदघोषविशिष्टाय) सततसंचारा
सादितविग्रहेण वेदघोषेण विवक्ष
णेन (ज्ञातः) प्रणीतः, सम्पूर्णः, तथा सर्वात्मना
यत्नतः सर्वशक्तिमत्तां विलक्षणलक्षणः विशिष्टवि
शिष्टः प्रतीति भावः प्रकृत्या अस्मिन् लक्षणोक्तं तत्
त्रयं शार्ङ्गधन्वा शार्ङ्गभुजः प्रसादः सम्प्रतीतिरेव
सत्त्वं, "यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरः" इत्या
रभ्य "सर्वगतः सर्वगुणाकरः, अन्तः प्रविष्टः शास्ता
जनानां सर्वात्मा, तत्पृष्ठा । तदेवानुप्राविशत्, स
च्चाभवत्सर्वदेवताः, अनेन जीवेनात्मनानुप्रवि
श्य नामरूपे व्याकरवाणि" इत्यादिश्रुतिकदम्बकेन
"शंखचक्रगदाधराणां सहस्रेशोऽनन्त तिष्ठति ।
सूर्यानुवर्तितानि यन्त्राणि नामरूपया" इत्यादि
स्मृत्या, "साक्षाद्देवोऽयं देवेशः" इति सर्व
देवताकर्तृत्वकारणत्वेन च सर्वान्तर्यामिणः
सर्वशरीरकस्य सर्वेश्वरस्य सर्वशक्तेः स
र्वविशिष्टशरीरकत्वाच्च कारणादिशार्ङ्गधन्वा सर्वात्मा
सकलाकारः प्रसादयते. यथोक्तं "यज्ञादि

[illegible] । [illegible]
[illegible] इति [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] इति [illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] इति [illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

इति श्री [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
विरचिता
[illegible]
[illegible] ॥

அ—கை இககவி வழிபடுகககடவுள வணககமாகவும அககடவுளின திருவுளளமகிழசசியின பொருடடும இநநூலியறறியதாக வருளிசசெயகிறார ‘விசித்ர’ எனபதால

பதம	உரை
விசித்ரஸித்³தி⁴த³ஃ	பலவகைபபடட ஸிததியைககொடுககககூடியதும
ஸோऽயம்	அவவிதமான
கருட³த³ண்ட³கஃ	கருடதணடகமானது
கருட³த்⁴வஜதோஷாய	பகவானது திருவுளளமகிழசசியின பொருடடு
வேங்கடேஶவிபஶ்சிதா கீ³தஃ	வேங்கிடேசரென்னும விதவானால சொலலபபடடது

தாதபரியம பலவகை ஸிததியைக கொடுககககூடியதான இநத கருடதணடகமானது வேஙகடேசரெனனுமடியனால கருடதவஜரான பகவானுடைய திருவுளளமகிழசசியினபொருடடு சொலலபபடடது

கருடனமேற்றண்டகததைககாசினியோாகாணத
திருவருளாற்றெனமொழியிற செபபினன—விருமபிப
புவிமீதிலாசசான புகழவமசபபேறறான
கவிராஜ கோபாலனகாண

தமிழபபதவுரை முறறிறறு

கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகு³ணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதா³ந்தகு³ரவே நமஃ ॥

கருட³த³ண்ட³கஃ
ஸம்பூர்ணஃ

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமத்³த⁴யவத³நபரப்³ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶதி³வ்யக⁴ண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்க³ராஜ
தி³வ்யாஜ்ஞாலப்³த⁴வேதா³ந்தாசார்யபத³வீபி⁴: கவிதார்க்கிக
கேஸரீபி⁴: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:
ஶ்ரீமந்நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகை:
அநுக்³ருஹீத:

* அபீ⁴திஸ்தவ: *

ஶ்ரீ [illegible]
ஶிஷ்யேண, ஶ்ரீரங்க³நாதா²ர்யேண விரசிதயா
மணிப்ரவாள வ்யாக்²யயா ஸநாதா²

[illegible]
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீ [illegible]
ஶ்ரீ [illegible]
ரா. [illegible]
“ஶ்ரீ [illegible]”
[illegible] ப்ரகாஶிதஶ்ச ॥

விரோதிகிருது வரு பங்குனி மீ
1912 வரு ஏப்ரல் மீ

श्रीः ॥

[illegible]

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

अभीतिस्तवः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

मणिप्रवालव्याख्यानप्रारम्भः

யஸ்யாம்ஶம் த்வஸாக்ஷ்யம் ஹவது ஸ்ரீ தேவநாதஸ்ய வசோவாசாம்வரஶ்ராவிஜயதே யஷீஷ்டுஸம்ஸ்ருத: । ஸாரோதாம்ஹஸ்ராவண்ணவாக்ஷ்ரணம் யேநக்ஷணாக்ஷாயிதம் ஸ்ரீ ஸ்ரீவாஸதேஶிகஸ்தம் ஶ்ரேயோநிதிம் ஸம்ஶ்ரயே ॥ ஸ்ரீ தவஸதாவஶநம் விரோயிஹபகாரண । ஸ்ரீ நிவாஸகாந்தீ ஶாவ்யம் தேஜஃகிஶோஸம்ஶ்ரயே ॥ ஸ்ரீரங்கநாயகாவொர்ய விஷ்ணுநிதேஶத: । அபீதிஸம்ஸ்தவ்யாவ்யா தநுதே ஶ்ருதிபோக்திபி: ॥

அவதாரிகை. "உத்கர்ஷே க்ஷ்ர்தேவ யஜ்ஞேநவ வதீஹர்ம்ருதா வணாஹரே ஸ்வஜநிஷ்டயதாத்ரதேநதி" என்றும், "வணாவதாரோநதாய தநய:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வணாவதாரராயும், "பாவ்யாகவே ஹ்ருதீஸந்ந்ரிதோ க்ஷ்ணோ

ஶக்திவ்யூஹ:" என்று இளைய பெருமாளைப்போலே பாரதந்த்ர்ய ஹ்ருஷ்டவக்த்ரேலேயிட்டு "பாஸம்ஜா க்ரீடா ஸ்வவிஹாரேஷு யாக யாசவிவ" என்று ஸ்ரீக்ஷத்ரஹாராஜரைப்போலே, பாஸம்ஜா க்ரீடையிலும் ஸர்வஜ்ஞலையாலே விளையாடுகிறவராயும், "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம்" என்னும்படிபோலே கிடாம்பிக்குலபதியப்புள்ளாருக்கு ஶிஷ்யவராயாக நின்று "ஸக்ருதிஶ்சாப்ரதேஶத்ர ஸம்ஜாஹ்ருதோஹ்ருதோ" என்று பராஶ்ரய ஸூராகள ஸா ந்நிபக்கல ஸக்ருத்ஹாவ்ருத்தியாலே ஸவுவித்ராஹ்ருஹணம் பண்ணினப்போலே "ப்ராந்நாயாரண்யகாங்க்ஷிதாநாம் வேஷ்டேநவாம்" என்று வேதாஶ்ரயத்தில் ஏகவேஷத்தில் மட்டும் ப்ராந்நாயாரணமொழிய மற்றவிடங்களில் ஸக்ருத்ஹாவ்ருத்தியாலே ஸவுவித்ராஹ்ருஹணம் பண்ணினவராயும் ஆழ்வாரைப்போலே ஸர்வஸம்ஶ்லேஷவியோகமேக ஸ்வபாவரூபாராயுமானவேதாந்ததேஶிகர், ஆழ்வார், "ஆராக்குழித்தாதமெனை நாளகன்றிருப்பன், கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னுங்குறுகாதோ" என்று ஓவு ஷிப்ரமான இந்த்ரியங்கள் நடுவே எத்தனைகாலமகன்றிருக்கக்கடவேன், தேவரீரென்னை அழைத்துக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகவில்லையேயென்றுகதறி, பின்னும் "உலகமுண்டபெருவாயா" என்கிற திருவாய்மொழியில் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நீக்கி உன் திருவடிகளில் சேர்த்தருளவேணுமென்று சரணம் புகுந்திருக்கச்செய்தேயும், ப்ரஜைகள் பட்டினிகிடக்க அதிதிக்கு விருந்திடுவாரைப்போலே ஶோகஸ்திதாயும் இவரைக் கொண்டே ப்ரபந்தத்தை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலும் இவருடைய திருவுடம்பில் வ்யாமோஹத்தாலும் இவரை இப்ப்ரக்ருதியில் வைக்க, இவரும் பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமிருக்கிறபடியைக்கண்டு விஷயங்களாலே ஶுஶ்ரூஷுக்களைப்போலே அதிரோஹிதராய், ஸர்வஸம்ஶ்லேஷாஸ்ஹத்தாலே வ்யஸநாஹிவீபீதருமாய காரணஸந்தாநத்தை நிவ்ருத்திக்க ஸம்யுக்தரயிருந்துவைத்து நிவ்ருத்திக்காமல் இங்ஙனே ஹிம்ஸிப்பித்துன் திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய், இத்தால் உனக்கு

கென்ன ஸ்ரீயோஜநமுனையென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிற தி
ருவாய்மொழியில் கதறி, திருவேங்கடமுடையானோடு ஸம்ச்லே
ஷிக்கப்பெறாத ஸந்தாபத்தாலும் தத்ஸம்ச்லேஷவ்யதிரேகஸ்ரீ
க்ருதிப்ரபந்நஜநித ஸந்தாபத்தாலும் அதிமாத்ர வீக்ஷிதராய்
இனிக்கோயிலிலே பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலேசென்று விழு
ந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேசம் போகாதென்று பார்த்துக்கோயி
லிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்து அங்கு
மொரு கடாக்ஷம் பெறாமையாலே "கங்குலும் பகலு"மென்கிற தி
ருவாய்மொழியில் புலம்பினபோலே, "அதாவொரக்ஷைவர
காராக்ருஹகாஹர நிருத்தம் அரிஷ்ட்யஸிநோ, நிவ்ருத்யயிஷ்ய
ஸி அதாகரிஷ்யபாநு உபஸ்ராரக்ஷிவரிவாக நோதவா
ஹ்ரீம் ॥ உபோநாஹதிலலிலேஸ்வயஞ்சிவக்ஷஞ்வாதாரவிந்த
ரிவார ரஸவ்யவாஹ:, தொவ்யாஸநோயதாஸொவ ஸரா
யிராஜ:" என்று அவ்யாதஸ்தகத்திலும் வரதராஜஸ்தவத்
திலும் தேஹளீசஸ்தோத்ரத்திலும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இ
ஷ்டப்ராப்தியையும் ப்ரார்த்தித்து அங்கு தம்முடைய நினைவு
ப்ரவ்ருத்தியில்லாமையாலே பின்னும் திருவேங்கடமுடையான்
திருவடிகளிலே சென்று ப்ரயாஸத்தாலே ஸ்துதித்து "நாத:
வரம் கிலேதி நாயநீரஜாதமூர்தே யிக்ஷாஷ்வ ததா
ஸ்ரீ ஸாதா । ஸஜாதமேவ ருக்ஷிணீஸ்வ ஷ்ணீயமாசஸஜ நாத
நந்தநிஹ்ருதாஸ்யதி நெகதந்த:" என்று நிரவதிகாநந்த
ந்த ப்ரஹ்மாநந்த காஷ்ட்டையாக நானிருக்கும்படி ப்ர
ஸாதஞ்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்திருக்கச்செய்தேயும் இ
வரைக்கொண்டு உபதேசாநுஷ்டாநங்களாலும் ப்ரபந்த
த்தாலும் லோகோபகாரம் பண்ணுகைக்காக இப்ப்ரக்ருதியி
லாழ்வாரை வைத்தாப்போலே இவரை வைக்க, இவரும் ப்ரக்ருதி
யில் தாம் இந்த்ரியங்கள் நடுவே பண்டுபோலேயிருக்கிறபடியைக்க
ண்டு, இந்த்ரியவஸ்யராயிராமல் போனாலும் ஸர்ப்பங்கள் கடி
க்காமல் போனாலும் அதுநடுவே வஸிக்கை அதிபயங்கர
மாயிருக்குமாப்போலே, இந்த்ரியங்களைக்கண்டு

நடுங்கி, அதிமாத்ரவ்யஸநாபிபீடிதராய், இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேஶம் போகாதென்று பார்த்து கோயிலிலே சென்று “த்ருஷ்ட்வைவ ஹி நஶ்யந்தே நஷ்டசிராவஹ:” என்று கண்ட மாத்ரத்தாலே ஸர்வக்லேஶங்களையும் நிவர்த்திக்கும்படியான பெரியபெருமாளைக்கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கவொட்டாமல் தீக்ஷ்ணபவநவாஷ்பாக்ராந்தமாய்ப்போனபடியாலே “அஶ்ருமோவாரமிஷ்ட்ரி யாஷ்டாகா வரிவாரிந: । அவ்ருஷ்டநமேவாநுயம் மேபா ஸேவத வாநரா:” என்று சொல்லுவாரொருவருமில்லாமல், ஸ்தந்யப்ரஜை தாய்பக்கல் கிட்டிமேலுள்ள அஹிதம் பெறுமை நோவுபடுமாப்போலே அதிது:கிதராய் நோவுபட்டு, மக்கு வ்யக்ருதியிலிருப்பு அவர்ஜநீயமானபின்பு ஸாத்விகர்களோடே கலந்து போதுபோக்குவோமென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸாவேராஜ்யத்திலேபோலே ஸாதுக்களெல்லாம் தீக்ஷ்ணயவநவீபிதர்களாய் கதறிக்கொண்டோடிப் போனபடியாலே ஒரு துணையுமில்லாமல் ஏகாகியாய “ப்ரியஜநமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் । ஸ்வகணேந ம்ருகீம் ஹீநாம் ஶ்வகணேநாவ்ருதாமிவ” என்னும்படிபோலே துணையான ஸாத்விகர்களொருவருமில்லாமல் போனதோடுங்கூட கோயிலும் தீக்ஷ்ணயவநாக்ராந்தமாய்ப் போனபடியாலே “இருபாடெரிகொள்ளியினுள்ளெறும்புபோலே உருகாநிற்கு”மென்கிறபடியே இரண்டுபக்கத்திலும் தீப்பிடித்தகொள்ளிக்கடையில் அகப்பட்ட எறும்புபோலே உருகின நெஞ்சையுடையவராய், “ஸாராஸேத்ரஸ்த வ்ருத தீவ்யுவா ஸாஹாயண்யும் த்ருவ்யத்திமாநவக்ஷ । ஸாஜீவரோக்ஷஸ்ய ஹித: ப்ரியஸ்ய வஸ்த்ராந்தரம் வேஷ்டிதராக்ஷஸாநாம்” என்று அநேகராக்ஷஸிகளாலே சூழப்பட்டயான பிராட்டி ஏகாகினியாக்கதறி பெருமாளைக்கூப்பிட்டாப்போலேயும், அநேக வ்யாக்ரங்கள் கையிலகப்பட்ட ஒரு க்ருஷ்ணஸாரம்போலே, “விஷாதவேஹா ஸஹஜாதஹம் விஷயவர்ணதோதஜயா ஹிஹேதி”என்று அநேக விஷயங்கள் கையிலகப்பட்ட ஏகாகியான

யென்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றும், "த்வயைவஷட்பவநாஶிநி ஜந்மதி ஜாம்ஹரணம் புக்ஷயம்" என்று அவர்களாலே உண்டான ஸபத்தை நிவ்ருத்திசெய்து தேவரீரை அநுபவிக்கும்படி செய்தருளவேணுமென்றும், "ஶரவோஷ்மாராவணஸாயகார்த்தா: ஜக்மு: ஶரணம் ஶரணாம்ஸ்ஸராமம்" என்று வாநரவீரமுதலிகள் பெருமாளைச்சரணம் புகுந்தாப்போலே இவரும்பூர்வ வாக்யத்தில் வாத்ஸல்யாதிகுணாநுஸந்தாநபூர்வகமாக பெரிய பிராட்டியாரை புருஷகாரமாகக்கொண்டு பெரியபெருமாளைச் சரணம்புகுகிறார் ஶரணாகதி பண்ணுகிறாரென்பதை "ஶ்ரியம்வ்ரிவ்ருதே" என்கிற இருபத்தொன்றாவது ஶ்லோகத்தில் காணலாம் இப்படியிந்த ஶக்திஸ்தவம் பூர்வ வாக்யத்தில் வ்யாக்யாநத்தபடியே விரோதிகளான த்வயோக்தநிரஸநாதிகளை யெம்பெருமான் பண்ணியருள, ஸம்ஸாரநிவர்த்தநத்தில் வாத்ஸல்யாதிகெளரவமாக அநுபவிக்கிறாரென்று. மேல் உத்தர வாக்யமான ஸம்ஸாரநிவர்த்தந உத்தரவாக்யத்தோடே இப்பூர்வ வாக்யத்துக்கு ஸம்பந்தம் கண்டுகொள்வது ஆழ்வாரும் விஶ்லேஷத்தாலே "கங்குலும் பகலும்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே கதறும்போது எம்பெருமான் விஷ்ணுஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கொடுக்க, அதை "அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள்" என்று அநுபவித்தாரிறே

ஶக்திஸ்தவம் உபாஸகத்துக்குமேல் உத்தரவாக்யமென்னும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தநத்துக்கு கீழ்பூர்வவாக்யமென்னும் தேஹாத்மஸ்ஸத்திவ்ராவஸ்த்ராநவஸ்தாரிகையில் விஸ்தரேண, சொன்னோம், அங்கே கண்டுகொள்வது

இதில் உத்தரஶ்லோகத்தில் தனக்கு அபேக்ஷணீயமான விரோதிநிவர்த்தநாஸ்வாதநாதிகள் ஸம்ஸாரதேஹஸம்பந்தமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஶரணாகதிசெய்தருளுகிறார் "ஶக்தி:" என்பதால்

உ-ஸ்லோ॥ ஸ்ரீரிஹ யஜ்வநாம் யதவதீரிதாநாம் பயம்
பயாபயவிதாயிநோ ஜகதி யத்திதேசே ஸ்திதா: ।
ததேதததிஷ்டித த்ருஹிண ஸம்பு ஸக்ராதிகம்
ரமாஸகமபாஶ்ரயே கிமபி ரங்கதுர்யம் மஹ:॥ ॥க॥

பதம்	உரை
யஜ்வநாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸைப் பரிதியோடே ஆசரிக்கிறவர்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலும்
ஸ்ரீ:	ஐஸ்வர்யமானது
[பவதி	உண்டாகிறதோ]
யதவதீரிதாநாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
பயம்	பயமானது [உண்டாகிறதோ]
பயாபய	பயாபயங்களை
விதாயிந:	உண்டுபண்ணுகிறவைகளெல்லாம்
ஜகதி	உலகில
யத்திதேசே	யாதொரு தேஜஸ்ஸின் ஆக்ஞையில்
ஸ்திதா:	இருக்கின்றனவோ
அதிஷ்டித	தாண்டப்பட்டிருக்கிற
த்ருஹிண	பிரமனென்ன
ஸம்பு	சிவனென்ன
ஸக்ராதிகம்	இந்திரனென்ன இவர்களையுடையதும்
ரமாஸகம்	பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸகாவானதுமான
ததேதத்	அந்த இந்த
கிமபி	விலக்ஷணமான
ரங்கதுர்யம் மஹ:	ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற தேஜஸ்ஸை
அபாஶ்ரயே	அத்யவஸாயம் பண்ணுகிறேன்

உ-ரை ॥ ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை அநுஸந்திக்கிறேனென்கிறார் (யஜ்வநாம்) யாதொரு தேஜஸ்ஸை

ப்ரீதியோடே ஆச்ரயிக்கிறவர்களுக்கென்றபடி (ஜஹாஸி) இந்தஶ்லோகத்திலும், ‘‘க்ஷிதீ’’ த்ரஸ்த்ராஸஹாயம் (க்ஷிதீ:) ஸமஸ்த்ரஸ்த்ராஸகம் (யதுவம்ஶித்ராணாம்ஸம்) [ஸமஸ்தி] ஸ்ரீ ராமநாமனை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு ஒருவிதமான பயமும் பரலோகத்திலும் இஹலோகத்திலுங்கிடையாது, அவனையாச்ரயியாதவர்களுக்கு ஸர்வவிபத்துக்களும் ஸர்வலோகத்திலுமுண்டென்று தாத்பர்யம். இவனையாச்ரயித்து விபீஷணாழ்வான் ஸர்வவிபாவான ஸுகத்தையுமடைந்தார், இவனாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட ராவணாதிகள் ப்ராணாந்தமான பயத்தை அடைந்தார்கள் லோகத்தில் தேஜஸ்ஸு தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாயும், ஆச்ரியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலுமிருக்கும், இந்த தேஜஸ்ஸு தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலும், ஆச்ரியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாகவுமிருக்கிறது இப்படி விலக்ஷணமாகையாலே ‘‘க்ஷிதி’’ என்றருளிச்செய்தார் இத்தாலே ஆச்ரிதஸம்ரக்ஷணமும் ப்ரதிகூலர்களுக்கு உக்ரத்வமும் சொல்லப்பட்டது ‘‘ஸோமவச்சப்ரியதர்ஶந:’’ என்று சொல்லப்பட்டவன் கிடீர் ‘‘க்ஷிதி: பாவகோபம:’’ என்று சொல்லப்பட்டான். ‘‘தம் தாரஷேணம் ஸுஹ்ருதஸ்ரீ வக்ஷோவாயுஸுநும் விதரம் ஜக்ருஹுரோ:’’ என்று ஶுகஸாரண வாயிலகப்பட்ட கண்ணன் அவனுக்கு உக்ரமனைக் கொண்டு தாபஹேதுவானான் அப்படியே ‘‘ஸஹஸோமாயவாஹேத்ர தோஷாந்ரம் வயஸ்யஸீத்ராதா’’ என்று ஸமேஸாகுந்தாதிகளை ஆஸிம்ஹநம் பண்ணிக்கொள்ளும்போது ஆநந்தஹேதுவானான். இப்படி விரோதிநிவர்த்தநஞ்செய்து ஆச்ரிதரை ரக்ஷிக்கிறவன் என்னை ரக்ஷியாமல் விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுப்பதே? நாமுடமை விரோதிகள் கையில் காட்டிக் கொடுத்தோமோவென்னில், விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்ய ஸமர்த்தனாயிருந்து வைத்து விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யாதபோதே விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுத்தாரலேயோவென்று நோக்கிறரென்று கருத்து ஸாயகைகேக்ஷணஸமாவங்களான ஸ

தாயாதங்கள் பாதியாதோ? விஷயாதிகளுக்கு பாதகத்வம் ஸ்வபா வமன்றோ? என்னால் நிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில், சொல்லு கிறார், மேல. பயாபயேதி. (பயாபயவிதாயிந:) பயாபயயோர்வி தாதாக்கள் விதாதாக்களெல்லாம் (ஜகத்யஸ்மிந்நேவ ஸ்திதா:) “ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:” என்கிறபடியே ஸர்வவிதாதாக்களும் தத் ஆஜ்ஞா வர்த்தநங்களாயன்றோ இருப்பது இப்படி ஸர்வவிதா தாக்களும் நீரிட்ட வழக்காய் “விஷ்ணோர் நியோகம் ஸ்வீகுர்வந்தி ஸ்ருஷ்டம்வா விஷ்ணோஸ்ஸ்வேச்சயா” என்று ஸ்ரீதிஹேதுவானது ஸ்ரீ ஹேதுவாயும், பயஹேதுவானது ப்ரீதிஹேதுவாயுமன்றோ உன ஸங்கல்பத்தாலேயிருப்பது “ஸர்வாஸ்த்ரதிக்ரூரதேஷு தேவீ ஸ்தாநேஷ்வாஹாரதேஷு । நவேதாஸ்தேநாஸ்த்ரம்” என்றும், “ஸீதோஷ்ணஹந்துத:” என்றும், “அறியுநெருப்பைத்தழு வியசசூதனென்றும் மெய்யேவவாள் போமிள் நாகத்தின் பின்போ ய,’ என்றும் ப்ரஹ்லாதவத்ஸநாதஜ ப்ராந்ஸ்யாதிகளுக்கு ஸம் ப்ரூம்ஹிகளெல்லாம் அநர்த்தஸ்ரங்களாயிருந்தன அநர்த்தஸ்ர மான பூமாலையும் ஜநார்த்திக்கு ஸ்ரணஹேதுவாயிற்று இப் படியிருக்க விஷயாதிகளின் ஸ்வபாவமான பாதகத்வாதிகளை நிவர் த்திக்கலாகாதோ? நீர் ப்ரவ்ருத்திகேஸரணைகையாலே இந்த்ரியங்கள் நீரிட்ட வழக்கனன்றோ வெனகிறாரென்று கருத்து ஆனாலும் ஸ்ரு ஷ்டிஸ்வஸம்ஹர்த்ருத்வாதிகளாலே உக்ரரூபர்களான ப்ரஹ்மாதிகளி னாலபயமுண்டானால் என்னாலநிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில்; சொல்லுகிறார். சதிதேஹேதி. (சதிதஸ்ரீ தத்ர ஸம்ஹிணஸம்ஹாரஸ ர்க்காதிகம்) சதிதேவித்யா: தஸம்ஹிணஸம்ஹாரஸர்காதய: யேந, ப்ரஸ்வாதிகளாலே ப்ரஹ்மாதிகளையு சதிக்ஷிதத்திருக்கிறானென்று கருத்து. எம்பெருமான் ஒருத்தனை நிக்ரஹிக்கக்கோலினால் “ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூஸ்சதுராநநோவா ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோவா । இந்த்ரோ மஹேந்த்ரஸ்ஸுரநாயகோவா த்ராதும் நஸக்தா யுதி ராமவத்யம்” என்கிறபடியே இவர்களாலே விடுவிக்க முடியாது அநுக்ரஹிக்கக்கோலின ஜனவர்களை ஸர்வத்தா லே வீவிக்கத்தொடங்கின இந்த்ரனும் ஸர்ஜனன், ப்ரஹ்மாவஹா

பூம பண்ணின ப்ரஹ்லாதனும் ஸஹ்ருத்தனன். ஸந்நிரூபரக்ஷணத்துக்கு
வந்த கண்ணனோடே ராவணன் யாதுஞ்செய்து பராஜிதனானன
"பின்னும் நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர்" என்கிறதற்கு
யாதத்திற்கு கொடிகட்டிக்கொண்டுவந்த ராவணனும் பராஜய
ஸீமையாலே வஸ்தாவஸ்தாவநின் தசாவனுயக் கொண்டு போனனே
ன்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார்
இப்படி பராத்ரனாலு கூசாதே கிட்டலாமோவென்னில், சொ
லலுகிறார் । ஸர்வஸ்வத்தி । (ஸர்வஸ்வம்) பெரிய பிராட்டியா
ருக்கு ஸ்வாவான, "ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம், த்வாமிஹோபஹ்வயே
ஸ்ரியம்" என்று சொல்லும்படியான
ஸர்வேஶ்வரஸஹிதையான பிராட்டியிருக்கும்போது நமக்குக்கூ
சாதே கிட்டலாமென்றபடி "ஸர்வஸ்வம்" என்றதாலே ஸம்யோ
கமும் ஸம்பந்தமாகையாலே காரணக்ரமப்ரஸங்காதிக
ளாலே யிவனுமவனோடே ஸமையாக விருப்பவளென்று ஸூசி
தம் பாரதந்த்ர்யாதிகள் உபயோகிகளம், இத்தாலே ஸர்வே
ஶ்வரத்துக்குறுப்பான அத்தலையில் ஸாமர்த்யாதிகளுஞ் சொல
லப்பட்டது ஸர்வேஶ்வரமில்லாததினாலே யவனையிழக்கிறே
னோ? பெரியபிராட்டியார் ஸந்நிஹிதையாயிருக்க விஷயாதிகள்
கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு எத்தனைகாலந் தப்பிக்கக்கடவேனென
கிறாரென்று கருத்து ஆனாலும் திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலா
ன ஸ்தலங்கள் பரோக்ஷமன்றோ, அவனையெங்கே கண்டு ஆ
ஶ்ரயிக்கும்படி யென்னில்; (ரங்கதாமனி) எல்லாரும் ப்ரத்யக்ஷ
மாகக்கண்டு ஆஶ்ரயிக்கும்படி கோயிலிலே ஸதாஸந்நிஹிதனா
யன்றோ யிருக்கிறான் ஸ்ரீரங்கதேவ மஹானாய ஸதாஸந்நிஹித
னாயிருக்க என்னுடைய தமோவிர்யாமலிருப்பதே? (தஸ்மை
நமோ) அந்தவிந்த விலக்ஷணஸேவை (தஸ்) திருநாட்டில
"யத்ர பூர்வே ஸாத்யா: ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே நித்ய
ஸூரிஸேவ்யமான (ஸதஸ்) கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணும்படி
யான (ஸேஷ) பெரியபெருமாளை யென்றபடி. (நமஸ்தே) ந
மஸ்கிக்கிறேன் "கிரீடி" என்கிற விஶேஷணத்தாலே ப்ரஸித்த

ஸத்யாதிஶப்தங்களைக்காட்டிலும் வைலக்ஷண்யஞ்சொன்னபடி. ‹‹பர்வதாதிரோஹந்தா ஸம்ஸ்தோதாவா நரோணஹ›› என்று விரஹாதுரராய்க்கொண்டு ஶோகிக்கும்போது விரஹோத்தீபகமான பம்பாதீரத்திலிருக்கு ஹநூமத்ஸம்பாஷங்கிடைத்ததை ‹‹ஹ›› என்று ஶ்லாகித்துக் கொண்டாடினபோலே இவரும் தாம் விஷயாதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு ஶோகிக்கிற தஶையில இப்ப்ரக்ருதியில் கோயிலிலே பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஸந்தோஷிக்கும்படி ஸாக்ஷாத்க்ருதமுண்டானபடியை நினைத்து ‹‹ஸயோஹ›› என்று ஸஹர்ஷவசநத்தாலே தம்மைக்கொண்டாடுகிறார். ‹‹நமக்கோர் விதிவாய்க்கின்றதே›› என்று ஸ்வீகாரஸங்க்ரஹத்தில தம்மைக்கொண்டாடினபோலே இங்குங்கொண்டாடிக்கொள்ளுகிறதில ஸஹர்ஷவசநத்துக்குத் தாத்பர்யம் ஸநிக்ஷாந்தங்களிருக்க, உத்தாரணோத்தாரகமான ஸம்ப்ரதாயப்ரஜ்ஞா தாவை ப்ரயோகித்ததாலே, ‹‹ஶ்ரீமத்தாயப்ரத்யய ஸநாமீ த்ஸப்ர ஹாரஜ்ய ப்ரதிஷ்டாயீந ஸயாஸயவியாயிலஸ்வஸ்தஸ்ய ஜாதஜ்ய ப்ரஸேந ஶக்திகளான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரஜ்ஞுமிருக்கிறவன ஸர்வாத்மக ஸ்வயம்ப ஸாஸ்த்ரவிக்ரஹ விக்ரஹத்தை யுடையவனுயக்கொண்டு கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஶ்ரியஃபதியான பெரியபெருமாளே›› யென்று ஆசாரியரான அப்புள்ளார் ஸ்வோத்தாரணோத்தாரகமான உபதேஶம் பண்ண. நான ஸந்தோத்தாரணம் பண்ணினேனல்லது ஸ்வப்ராத்ய க்ஷித்துச்சொன்னேனில்லையென்று ஸதோஷிதம் ‹‹ஆரணத்தே சிகர் சாதத்தினாநம்போதமருந்திருமாதுடன நின்ற புராணனையே›› என்றும், ‹‹ஒருயிருணமையை நீமறவேலெ››னறும ஶ்ரியஃபதியான நாராயணனே பரதத்வமென்று வேதாந்தாசார்யர்கள் உபதேஶித்தாகளென்றும், ‹‹அப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைப்ப ழக்கிவைக்குமாபபோலே யடியேனைப்பழக்கிவைத்தார்›› என்றும ஶ்ரீதேஹஸந்தேஶபஸாரத்தில தாமே யருளிச்செய்தார

இரண்டுபொருள் எந்த தேஜஸ்ஸை யடைந்தவர்களுக்கு அபயமும், எதையடையாதவர்களுக்கு பயமுமுண்டாகிறதோ, பயா

பயங்களை உண்டுபண்ணுகிற வஸ்துக்களெல்லாமுலகில் யாதொன்றின் ஆக்ஞையிலிருக்கின்றனவோ, பிரமன் முதலானோர்களுக்கு மேற்பட்டதும் பெரியபிராட்டியாருடன் விட்டுப்பிரியாததும் வேதாந்த வேத்யமானதும் கோயிலிலே (ஸ்ரீரங்கத்திலே) விளங்குகிறதுமான ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை (வேதாந்தயயாதிபோல) எப்பொழுது மநுஸந்திக்கிறேன் ||க||

(அ—கை) இப்படி கீழ்ச்லோகத்தில் எம்பெருமானை அநுஸந்திக்கிறேனென்று சொல்லி, பின்னையும் யோஜித்து ராக்ஷஸர்கள் ஹ்ருதயத்தில் அமணக்கூத்தடித்தாற்போலே தம்முடைய மனஸ்ஸில் விஷயங்கள் அமணக்கூத்தடிக்கிறபடிகளைக் கண்டு, எம்பெருமான் ஸர்வரக்ஷகனாயக்கொண்டு க்ஷணங்கூடப்பிரியாமலிருந்து பாதுகாத்தாலல்லது விஷயங்கள் என் மநஸ்ஸைவிடாது எம்பெருமானை நினைக்கவும் விடாதென்று நினைத்து தன்மநஸ்ஸில் எம்பெருமான் ஜாகரூகனாய் எழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்—

உ—ம் ॥ தயாஶிஶிரிதாஶயா திஶிதிஶி ஸதாஜாக்ர்யா:
ஶ்ரியா ஸமுபகூஹிதவக்ஷஸ ஶ்ரிதகவேரதுஹிதா தடோத்ஸங்கதா: ।
ஜகத்ரிதயவத்ஸலா ஜயதி ஹாஸ்ய ஸாத்ரஸ:
ஸகந்த்ரஸ்வர்ணதாரக்ஷண ப்ரயுக்தஸம்விதஸம்வித: ॥ ॥உ॥

பதம்	உரை
தயா ஶிஶிரிதாஶயா:	தயையினாலே குளிர்ந்த ஹ்ருதயத்தையுடையதும்
ஶ்ரியா	பெரியபிராட்டியாராலே
ஸமுபகூஹித வக்ஷஸ:	வஸிக்கப்பட்ட மார்பையுடையதும்
ஶ்ரித கவேரதுஹிதா தடோத்ஸங்கதா:	அடையப்பட்ட திருக்காவேரியின் திடல்களையுடையதும்

{ ஜகதக-நாஶித	உலகங்களின் பாபங்களுக்கு
வஸ்துரா: }	நாசகமாகுமா
{ ஜலதி-ஜா	ஸமுத்ரராஜனின்
பாஹு-ஸ்ப்ரஶ: }	கொழுப்பையுடையதும்
ஸக்ருத்	ஒருதரம்
ப்ரபந்ந	ப்ரபந்நர்களுடைய
ரக்ஷண	இரக்ஷிப்பதில்
ப்ரதித	ப்ரஸித்தமான
ஸம்விதா:	ப்ரதிஜ்ஞை யுடையதுமான
ஸம்விதா:	ஞானங்கள் (ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதனென்றபடி)
மே	(அகிஞ்சநனான) அடியேனுடைய
மநஸி	மநஸ்ஸில்
ஸதா	எப்பொழுதும்
ஜாக்ரது	வஸிக்கட்டும்

உ-வ்யா ॥ உபெக்ஷி (உபயாஸிஸிதாஸபா:) உபயாஸீதலக்ஷ்ய ஹ்ருதயர்: நீர் பண்ணின வாவத்தாலே அவனுடைய ஹ்ருதயம் ஷ்டமாயிருக்க, உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுவனேனென்னில்; நான் பண்ணின பாபங்களோ "அயங்கொ ஹ க்ஷுநித்யபாதாநுஹவெவ ந்ருநாஶ்ரு" என்கிறபடியே கால்த்துக்கு முள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் மாளாது, "ஜலஜெஶிவஸீ தாஷபெகஸ்ம வ்ருஷெஶெஹாயிவதெ ஸ்ஹாவஹஶ்தா" என்று சொல்லப்பட்ட உபையாலே ஸீதல ஹ்ருதயனாயக்கொண்டு என் மனஸ்ஸில், ப்ரஹ்ருதத்தில் வந்த வொரானை நிவர்த்திக்கவும் மேல் வாராமைக்காக யஷ்ட்யாதிகளை உபகரணமாகக்கொண்டு காப்பாரைப்போலே விஷயங்களை நிவர்த்திக்கவும் மேல்வாராமைக்காகவும் "வாரெவாரநாஶி ஹவஸ்ஷ வாஸநொநொஶெ: உ-:வெஷ-யஃ வதா-ஜீக்ஷதி ஹஜெஜஞ: । தெவெஷம் க்ருபயெவ ஸதா-ஶிஷ்ருது" என்கிறபடியே தன்னுடைய உபையொன்றையே யுபகரணமாகக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்கிறேன்

ஜ வட்டாயத்தும். “இத்தனையடியரானார்க்கிரங்கும் நம்மரங்கனாய பித்தனே” என்றார்களிறே (ஸ்ரீயாத்யுஷிதவக்ஷஸ:) க்ஷணமாவதி வனைவிட்டுப்பிரிந்தால் இவனுக்கு உஜ்ஜீவநமும் மேலாமோவென்று சங்கித்து நித்யவாஸம் பண்ணுகிறானென்று கருத்து. “உத்தப்தஹாடகாபாம் ப்ரேக்ஷ்ய வைதேஹீம் த்ருஷ்டிபராயணம் । உபவிஷ்ட்ரா த்ருஹம் தேவி ஸாஸாராஸ் ஸ்வபதைவதாநு” என்கிற ஸ்லோகங்களைய வன பக்கலிலே கேட்டு, “யாமேவாரவிந்தபாநித்யம் ஸம்ரக்ஷ்யமாணாமத:” என்று சொல்லும்படியான ஸ்ரீதேவிபுருஷகாரத்தாலே தணிந்த ப்ரதாபனாய என்னுடைய பாபங்களை பொறுத்து ஹ்ருதயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கலாமென்று கருத்து யதா, “ஸஹாஸ்யா” என்று கீழ் ஸ்லோகத்தில் புருஷகார ஸாஹாயத்தைச் சொல்லியிருப்பதாலே இங்கு “ஸ்ரீயாத்யுஷித வக்ஷஸ:” என்றது, உபாயஸாஹாயத்தைப்பற்ற, அப்போது “வேரி மாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்” என்கிறபடியே எம்பெருமான் பிராட்டியோடே விஷயங்களாலுண்டான பாபத்தையும் அதுக்கு மூலமான பாபங்களையும் நிவ்ருத்தித்துக்கொண்டு என் மநஸ்ஸில் ஜாகரூகனாயெழுந்தருளியிருக்க வேணுமென்றபடி. இவனுக்கு உபாயமில்லாததினாலே பிழைக்கிறேனோ? புருஷகாரமில்லாததினாலே பிழைக்கிறேனோ? இவையெல்லாம் பரிபூர்ணமாயிருக்க இவனை யிழந்து விஷயங்களைக்கையில் அகப்பட்டிருக்கலாமோவென்று நோகிறானென்று கருத்து. ஆனாலும், “ஸாவித:” என்று ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் வஸிப்பனோ வென்னில், சொல்லுகிறார் மேல (ஸ்ரீதரோபத்யகாவைகுண்டாத:). “வைகுண்டேது பரேலோகே ஸ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: । ஆஸ்தே” என்று ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாணிளவரசாயக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனிமோர் ஸம்ஸாரிவிஷயார்த்தமாக ஒரு நதியினுடைய மணல்மேட்டில் விழுந்து கிடக்கிறது இப்படி கைக்கு எட்டின வஸ்து வாய்க்கு எட்டவில்லையேயென்று நோகிறானென்று கருத்து இப்படிப்பட்ட ஸௌஹார்த்தாலே

ஶக்திக்ஷார்த்தனான என் மானஸத்திலிருக்கலாமென்று கருத்து. ஆறு னும் நீர்பண்ணின பாபம் நசித்ததாலன்றோ உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் அவன் வஸிப்பதென்னில், சொல்லுகிறார் மேல் (ஜந்மாந்தரிதவஸ்தூநாம்) ஜோகங்களுடைய பாபங்களுக்கு ஸாக்ஷிகளான, "ஸாக்ஷிணோ வஸ்தூ" இத்யாதிஃ "ஸூர்யஸோமகாலோ நிஶாநிஶாஃ" என்று ஶமஸ்த்ர ஸம்பாரத்தை உள்ளங்கையிலடக்கி ஶத்ருத்யாகநஃ என்று ஸாக்ஷித்தாப்போலே ஶிவாதிநீதமான பாபஸமூஹத்தை ஒரு க்ஷணநேரத்துக்கும் போராமல் ஸாக்ஷிக்கிறவனுக்கு என்னுடைய பாபங்களைமட்டு மதிலகப்படவில்லையோ? "ஸந்தேஹஜம்" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினோமென்கிறாரென்று கருத்து. (ஜலதிஶாயிநஸ்ய ஶேஷாஃ) ஸமுத்ரஶாயியினுடைய ஸம்ஸ்ரயங்களான "கடல்வண்ணனென்"னும் "மேகவண்ணனென்"னும் சொல்லுகிறபடியே ஸமுத்ரம்போலே அழகுள்ளவனான இவன், அழகில் ஶைத்ரயமாயிருக்கிறானென்று ஸமுத்ரத்துக்குண்டான ஸ்வபாவத்தையடக்கினான் தாத்பர்யம். கோபாஸமுத்ரம்போலே காலஷ்டேந ஶநைஃ ஸாவிஶேஷம் பெருமையிருக்காதே ஸமுத்ரஶயனம்போலே காலஷ்டேந ஶநைஃ ஸாவிஶேஷமாம்படி கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்குமவனை ஶநைஃ ஸாவிஶேஷம் பெருமாள் விஷயங்கள் என்னை வாயிக்கின்றனவன்றிக்கே கோயிலும் பவநாக ரஜமாய் விட்டதே' என செய்வோமென்கிறாரென்று கருத்து (ஸக்ருதேவ ப்ரபந்ந்ஶரணாகதவத்ஸலம்விநா) ஸக்ருதேவ ஶரணாகதரக்ஷணே வ்யவஸ்திதப்ரதிஜ்ஞஃ "ஸம்விநா ராமஃ ப்ரதிஜ்ஞா யா" இதி நியமாத்மாஃ "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று கடல் கரையில் ப்ரதிஜ்ஞமாய் எல்லாருங்கேட்குமபடி ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவன் எனக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணலாகாதோ? நீர் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை மறந்தீரோ? "அறவேபரமென்னடைக்கலம் வைத்தனா" என்கிறபடியே ஶரணாகதனென்னை யுன்னிடத்தில் அடைக்கலமென்று வைத்தாகவே யெனகிறாரென்று கருத்து. (ஸாவிதஃ) "ஸத்யம் ஜ்ஞாநம்" என்கிறபடியே

ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனான பெரிய பெருமாளானவர். வஞ்ஜா-யாம் ப்ரஹ்மவசநம். கீழ் ச்லோகத்தில் "அஹம்" என்று அவனை வணக்கவசநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டு "ச்ரியஸ்ஸ்ரீசேஹ" என்று தம்மை ப்ரஹ்மவசநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டார். இந்த ச்லோகத்தில் ஸூக்ஷ்ம்ந்ர தோற்றும்படி "தே" என்று தம்மை வணக்கவசநத்தாலே சொல்லி அவனுடைய பெருமை தோற்றும்படி "ஸம்வித:" என்று ப்ரஹ்மவசநத்தாலே சொல்லுகிறார். "அஹம்" என்று பூர்வச்லோகத்தில் ஸ்வரூபத்தில் நைச்யம் கிடையாதாகையாலே தேஜஸ்ஸந்நிதியில் ப்ரஹ்மவிக்ரஹத்தைச் சொன்னபடி, இந்த ச்லோகத்தில் ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபத்துக்குண்டாகையாலே "ஸம்வித:" என்று ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடி. ஜ்ஞாநாநந்தாத்மக ப்ரத்யக்ஸ்வரூப திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு ஜ்ஞாநாத்மகம் ப்ரஸித்தமாகையாலே விக்ரஹவிசிஷ்டனைச் சொல்லவுமாம். "ஸம்வித:" என்று தன்னுடைய யதார்த்த ஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லவுமாம் அப்போது உபாஸ்யமிதாஸ்ரயங்களான விஷயகஜ்ஞாநங்களை என்னுடைய மனஸ்ஸில் ஜாக்ரத்தங்களாயிருக்கவேணுமென்கிறேனென்று கருத்து "ஹரிணீரிவாவிநீதா: நீரா: ப்ரதிஹாஸ்த ஸாந்திஸ்ஸ்ரயாணே" என்றாற்போலே கண்டுகொள்வது (ஸதா நவிஷ்டமுஷ்யா:) க்ஷணமாவது பிரியும்போது வேடர்கள் போலே விஷயங்கள் ஸம்ப்ராப்ய பக்ஷிகளாய என் மநஸ்ஸை க்ருஷ்மித்துக்கொள்ளும். ஆகையாலே ஸதா ஜாக்ரத்துக்களாக விருக்க வேணுமென்கிறேனென்று கருத்து

திரண்டபொருள் தயையாலே குளிர்ந்த ஹ்ருதயத்தை யுடையவராயும், பெரியபிராட்டியாருக்கு க்ருபமிடமான மார்பை யுடையவரும், திருக்காவேரியின் மணல்மேட்டில் எழுந்தருளியிருக்கிறவரும், உலகங்களின் பாபநாசகரும், கடல்வண்ணரும், *கடல்கரையில் மஹாராஜா முதலியவர்களிருக்கும் காலத்தில் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று ஒருகால் ப்ரபத்திபண்ணினவனை எவ்விடத்திலும் ரக்ஷிப்பேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின

வராயுமான க்ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதன அகிஞ்சநனான அடியேனமனதில எப்பொழுதும ஜாகரூகனா யெழுந்தருளி யிருக்கவேணுமெனகிறார் ॥ ॥௨॥

(அ—கை) நான உன்னுடையமநஸ்ஸில் ஜாகரூகனாயிருக்கும்படி எனக்குத்தகுதியான ஒருஸுக்ருதஞ்செய்தாலன்றோ அப்படிச்செய்யலாவதெனனில், ஸ்வல்பபுத்தியை யுடையவனும் அதிமோஹாந்தனும் குணத்ரயவஶ்யனுமாய பாமரர்கள் போலே ஹிதாஹிதங்களொன்றும் தெரியாமலிருக்கிற அடியேன ஸர்வேஶ்வரனான தேவரீருக்குத் தகுதியான ஸுக்ருதஞ்செய்யாமல் போனாலும் ஏதேனுமொருசெயல் செய்தாலும் அதையே ஸுக்ருதமாகக் கைக்கொள்ளவேணுமெனகிறார் —

௩௮ ॥ அத்ய ஸ்வல்பபுத்திநா பஹுமோஹபாஜா மயா
குணத்ரயிதகாயவாங்மநஸவ்ருத்திவைசித்ர்யத: ।
ஸக்ருத்கிம் ஹிதாஹிதம் ச விசேஷேணாஸ்ய வேத
த்வய்யேவ ஹிதஸாதநம் வஸிஷ்யஹாம் ரங்கேஶ்வர ॥௩௮

பதம்	உரை
ரங்கேஶ்வர	ஸ்ரீரங்கநாதனே!
அத்ய	இப்பொழுது
ஸ்வல்பபுத்திநா	அல்பபுத்தியை யுடைத்தானவனும்
பஹு	அதிகமான
மோஹபாஜா	மோஹத்தை யடைந்திருக்கிற
மயா	அடியேனால
குண	மூன்றுகுணங்களாகிற கயிற்றாலே
த்ரயித	கட்டப்பட்ட
காயவாங்மநஸ	சரீரம், வாக்கு, மநஸ்ஸு, இவைகளுடைய,
வ்ருத்தி	வ்யாபாரங்களுடைய
வைசித்ர்யத:	விசித்ரத்தன்மையாலே

அநர்ஜித ஹிதாஹிதகர்ம விஶேஷா	ஆர்ஜிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதமென்ன, அஹிதமென்ன, இவைகளுடைய கர்மவிஶேஷங்களையுடைத்தாயிருக்கும்படி
யத்	யாதொரு வ்யாபாரமானது
ஆரப்யதே	ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ
ததபி	அதையும்
உசிதம்	(தேவரீருக்கு) தகுந்ததான
அர்ச்சநம்	ஆராதநமாக
பரிக்ருஹாண	நன்றாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும்

வ்யா॥ யதீதி (ஹே ஸர்வேஶ்வர!) தேவரீர் ஸ்ரீரங்கநாதர் ஸகலஜகத்துக்கும் ஶரண்யராயிருக்க, ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலே த்ரைலோக்யவநாதிகள் தங்களையே ஶரண்யராய் பாவித்து ஜகத்தெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அப்படியே தேவரீர் ஸ்வதந்த்ரன் என்ற ஸூத்ரவையும் விஷயங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, இவைகளை நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோ? தேவரீருடைய ஸ்வத்தைத் தேவரீர் ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டாவோ வென்கிறேனென்று கருத்து (ஸூ) இப்பொழுது அடியேன் விஷயாக்ராந்தனாயும், ஜந்து த்ரைலோக்யவநாக்ராந்தமாயுமிருக்கும் இப்பொழுதென்றபடி ஶௌகார்யவைமுக்யமில்லாமலும் விஷயாநாக்ராந்தனுமிருந்தாலும் தேவரீருக்குத்தகுந்த அர்ச்சநம் பண்ணமுடியாது, ஶௌகார்யவைமுக்யமும் வந்து நான் விஷய வைராக்யனாயிருக்கும்போது தேவரீருக்கு உசிதமான அர்ச்சநம் பண்ணமுடியுமோவென்றபடி. (ஹிதாஹிதேதி) ஸ்வபாவஸித்தா, இங்கு மதியென்று ஸர்வவிஷயக ஸம்வித்தியைச்சொன்னபடி, அல்லது ஸர்வஜ்ஞஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தைச் சொன்னபடியன்று ஸர்வஸ்வஸ்வவிஷயகாபரிமித பாஹ்யமிருந்தால் தேவரீருக்குத்தகுதியான அர்ச்சநத்தை யதாஶாஸ்த்ரம் செய்துகொண்டு அர்ச்சநஞ்செய்யலாம். தேவரீருடைய ஸ்வரூபத்துதெரியாமலிருந்தால ஸம்ஸாரிகள் போலே விஷயாஸ்வாதபரனாய்க்

கொண்டு ஸந்தோஷித்திருக்கலாம், இப்படி ஸுஸ்வாஸியிருப்ப தாலே தேவரீருக்குத் தகுதியான ஶுஶ்ரூஷை செய்யத் தெரியவில்லை ஸாஸாரதிகள் போலே யிருக்கவு மொட்டுகிறதில்லையென்று கருத்து (ஸஹாஸஶோஹாஜா) ஶோஹஸ்யம் காமகோத்யா யாதீநாவை வ்யாவலக்ஷணம் (முணமூபித காயவாங்மநஸ வ்ருத்தி வெஷித்ய்தஃ) ருஜோமுண தமோமுண தந்த்ரஸலகுமுண ங்களாகிற முணங்களாலே கட்டப்பட்ட கரணத்ரயங்களுடைய வ்யாபாரவெஷித்யாலே காயஸ்ய வாக்ஸ மநஸ்ய தேஷாம் ஸஹோஹாரஃ ஶாயவாங்மநஸாம் கரணத்ரயங்களும் முணத்ரயங்களாகிற முப்பிரி ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டப்பட்டு நல்வழியில் போகாமல் "என்னையாளுமவன் கோ" என்கிறபடியே எனக்கு ஶேஷமாயவந்த இந்த்ரியங்கள் என்னைத் தனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டு ஆளுமபடி செய்து விசித்ரம் விசித்ரமான வ்யாபாரங்களைச் செய்யும்போது அடியேன் தேவரீருக்கு உசிதமான ஶ்ராயநமெங்கே செய்யும்படியென்கிறேனென்று கருத்து. (ஶக்கிடுத ஹிதாஹித க்ரமவிஶேஷம்) ஊஹிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதாஹிதக்ரமவிஶேஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி இதுக்ரியாவிஶேஷணம். இந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு உசிதமான ஶுஶ்ரூஷமாயும் அடியேனுக்கு ஹிதமாயுமிருக்கும், இந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு ஶ்ராயநமில்லாமலும் அடியேனுக்கு அஹிதமாயு மிருக்குமென்கிற க்ரமங்களை ஊஹிக்கத் தெரியாமல் கரணத்ரயங்களாலும் நினைத்தபடி செய்கிறேனென்றபடி. இங்கு, ஸஹாஶோஹன் மேலாடவே ஸஜாராக விஷஹராஜத்நயாந்யாயத்தாலே ஸாரதியானவள் ஶோஹனுக்கு க்ருமாஜேயாய்க்கொண்டு காஶ்ருத்தை யடைந்தாளென்பம, அப்போது விவேகராஜாவுக்கு வஶமாகிவந்து வாருஷன விவேககாயமுமான ஊஹாபோஹஜ்ஞாநமில்லாமல் ஹிதாஹிதக்ரமந் தெரியாமல் "கிம் கரிஷ்யாமி வ்யாவஹே வஸ்ய க்வாமஹாவலக்ஷண" என்று ஒருவரால் தடமாறினாப்போலே தடமாடுகிறேனென்று ஒருஸ்யம்.

யுந்திக்கிறது (யச் ச்லாக்யதே) எந்த வ்யாபாரமானது ச்லாகிக்கப்படுகிறதோ, (தத் வ்யாஹிதத்வம் பரிஹராண) அதையும் தேவரீருக்கு தகுதியான ஸ்வரூபமாக நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும். அடியேன் செய்கிற சிலவான வ்யாபாரத்தை ஸஹாயநமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. பட்டர் பாஷ்யத்தில் வாம்ஸங்க்ரஹத்தில் "அருளிப்பாடுண்டியரே" என்று சொல்ல அப்போது ஸந்நிஹிதரான உடையவர் "நாயிந்தேன்" என்று கிடக்கவர், ஸர்வஜ்ஞ ஸார்வபௌமனென்று மணைஸ் பட்டர் கொடுக்க உடையவர் முந்தாணியில் வாங்கிக்கொண்டாரென்றும், அது புகைந்ததென்றும் ஸம்ப்ரதாயம் ॥

திரண்டபொருள் துலுஷ்கன முதலானவர்கள் கோயிலை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுதும், விஷயங்கள் மநஸ்ஸை சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதுமான இக்காலத்தில் மிதப்புத்தியாயும் மஹாமோஹத்தை யுடையவனுமாய் ஸத்வ ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களாலே கட்டுண்ட மூன்று கரணங்களையுமுடையவனான அடியேன், இது ஹிதம், இது அஹிதமென்று கொஞ்சங்கூட தெரியாமல் எந்த வ்யாபாரத்தைச்செய்கிறேனோ, அதையே ஸர்வலோகநாதனாயும் ஸ்ரீய:பதியாயும் பரனுமான தேவரீருக்குத் தகுதியான திருவாராதநமாக நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும். ॥ ௩ ॥

(அ—கை) நீரொக்கவே வித்வரான ருத்ரேந்த்ராதிதேவர்களை யாச்ரயித்து உம்முடைய ஸம்ஷ்டம் பெறலாகாதோவென்னில், அந்த ருத்ரேந்த்ராதிதேவர்களும் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்று நடுங்கிக்கொண்டு தேவரீருக்கு பரதந்த்ரர்களாய் ஏவல்தேவை செய்கிறார்கள் இப்படி பயந்து ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணுகிறார்களென்னுமிடத்தை வளர்த்திய ஷயமான ஸ்ருதிபுராணங்கள்சொல்லுகையன்றிக்கே நித்யநிர்தோஷமாய் அதவ்வ யபாயநுவாதியாயுமான "பீஷாஸ்மாத் வாத: பவதே, பீஷோதேதி ஸூர்ய:, பீஷாஸ்மாதக்நிஸ்சேந்த்ரஸ்ச, ம்ருத்யுர்தாவதி பஞ்சம:" ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரசாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:" இ

த்யாதி ஶ்ருதிகளும் சொல்லுகின்றன ஸர்வேஶ்வரனான ஸர்வ ஜ்ஞத்யாதி தோஷரஹிதனும் ஸ்வதந்த்ரனுமான தேவரீருடைய ஸாக்ஷாத் பர்த்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்பந்தம்பெற்று தாவகனென்னும் பேயருடையவனும்கொண்டு ஸ்தோத்ரஞ்செய்த பராசரனை இப்படிப்பட்ட பயத்தையுந் தாண்டுகிறான் ஆகையாலே ஸ்வதந்த்ரனா தேவரீருடைய ஸம்பந்தம்பெற்று ஸ்துதிசெய்தவென்னுடைய ஜந்மத்தை ஸாயித்துக்கொள்ளாமல் பரதந்த்ரர்களான தேவர்களை யாஶ்ரயித்து ஜந்மம் பெறலாமோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் —

॥ மாருததாரணி பாவக த்ரிதஶநாயகாலாதய
ஸ்வஸ்வக்ருத்யமிதி குர்வதே த்வதபாயதோ பிப்யத: ।
உக்ரம் கிமபி வஜ்ரமுத்யதமிவேதி யச்ச்ரூயதே
தாரதம்யவதஸௌ பயம் யஸ்ய தாவக: ॥ ॥௪॥

பதம்	உரை
ஹேஅம்ப!	ஏ ஸ்ரீமாதாவே
மாருத	வாயுவென்ன
தரணி	ஸூர்யனென்ன
பாவக	அக்நியென்ன
த்ரிதஶநாய	தேவேந்த்ரனென்ன
காலாதய:	யமனென்ன, இவர் முதலியவர்கள்
த்வதபாயத:	தேவரீருடைய அபாயத்தினின்றும்
பிப்யத:	பயந்தவர்களாய்க்கொண்டு
ஸ்வக்ருத்யம்	தங்கள் தங்கள் காரியங்களை
அதிகுர்வதே	செய்கிறார்கள்
யத்	யாதொரு பயமானது
உத்யதம்	ஓங்கின
உக்ரம்	பெரிதான
வஜ்ரம்	வஜ்ராயுதத்தினின்று முண்டானதுபோல
கிமபி	விலக்ஷணமானதோ
இதி	என்று

ஶ்ரூயதே — ஓதப்படுகிறதோ
தத்பயம் — அந்தப் பயத்தை
இஹ — இந்தலோகத்தில்
தாவக꞉ ஸ்தாவக꞉ — தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற
ய꞉ — ஒருவன்
தரதி — தாண்டுகிறான்

உ-வ்யா ॥ ஶாஸ்தீதி । (ஶாஸ்த்ரணீவாசக்தி ஜபஶநாமய கா ஶாஜ்யய꞉) வாய்வாதிதேவர்கள் (ஸ்வதந்த்ராயத꞉ ஸிம்ஹத்ஸ்வஸ்வ꞉ ஸ்வக்ருத்யம் ஜயிஜஶ்சமாஹதே), "விஷ்ணோராஜ்ஞயா ஹரிவத்ஸு ஶதஸ்ராந்த ஸேவாவ்ருதா꞉" என்று அவர்கள் பாரார்த்யபாரவஶ்யாதிகளையுடையவர்களாகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள், இப்படி இவர்கள் கண்டு நடுங்கும்படியான ஶாஸ்த்ரவ்யதிக்ரம பயத்தை தேவரீருடைய ஸ்தாவகன் தாண்டுகிறானென்கிறார் । இஹேதி । இஅ ஶ்ருத்யந்தவாக்யம் வஜ்ரமிவோத்யதம் இஹத꞉ உத்ய தாஜ வஜ்ராதிவ கிமபி (பயம்) பயம் (ஶ்ரூயதே) பெரிதான வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலெடுத்து ஓங்கினால் எப்படிப்பட்ட பயமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட பயம் ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தினாலுண்டாகிறதென்று கருத்து (மஹத்பயம்). ஜகத்ஸ்வஸ்ருஷ்ட்யா ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே நினைத்தபோது ரக்ஷிக்கஶக்தனென்றபடி. (தத்பயம் தாவக꞉ ஸ்தாவக꞉ தரதி) அந்த பயத்தை தேவரீருடைய ஆஶ்ரிதனென்றும் பெயர்பெற்று ஸ்துதித்தவன் தாண்டுகிறான், ஆகையாலே தேவரீரே ரக்ஷகராகவேணுமென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள் ஒருவிதமான தோஷமில்லாதவனே! வாயுமுதலான தேவதைகள் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞையைத் தப்பினால் என்ன தீங்கு வருகிறதோவென்று நடுங்கி தங்கள் தங்கள் ஏவல்தொழில்களைச் செய்கிறார்கள் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞையைத் தாண்டினால் பெரிய வஜ்ராயுதத்தை எடுத்து ஓங்கினால் என்ன பயமுண்டாகிறதோ, அந்த பயமுண்டாகிறதென்று ஓதப்படுகிறது அப்படிக்கொத்த பயமொன்றும் தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுமவனுக்கு ஒருபொழுதும் கிடையாது என்கிறார் ॥ ॥௪॥

அ—கை பரதந்த்ரர்களான தேவர்களாலே ஸம்ருத்தி ஷ்டியுண்டாகாதென்றும், ஸ்வதந்த்ரரான தேவரீரை ஸ்துதித்தவனுக்கு ஸம்பத்ஸம்ருத்தியுண்டென்றும் கீழ் ஶ்லோகத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை இந்த ஶ்லோகத்தில் விஶதீகரித்துக்கொண்டு உன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு தைவதாந்தரங்களாலும் பயமில்லை யென்கிறார் ஸ்வாமிநி விய வேதநாவேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திரூப ஸந்நியமநாதிரூபாஸந்த்ய ஐஶ்வர்யகுணகண ஶேஷநாயிகாய ஸர்வேஶ்வரனுடைய கோயிலிலே ஸ்ரீகைங்கர்யரூபக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவரீரை வஹ்நிதீக்ஷணாதி ஸம்ஸாரபயங்களாலே ஆஶ்ரயிக்கிறவனாவனொருவன், அவன், ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஒருவராலும் பயத்தையடையான் இப்படியிருக்க பரதந்த்ரர்களாய ப்ரோக்ஷத்திலிருக்குமவர்களாய ஆஶ்ரிதர்களாயுமிருக்கிற மற்ற தேவதைகளை யாஶ்ரயித்து எங்கே க்ஷேமம் பெறும்படி, வந்தாலும் கிஞ்சித்க்ஷேமம் வருமதத்தனையொழிய ஸர்வஸம்ருத்திவாராது இப்படி ஸர்வஸம்ருத்திதாஸ்யரூப ஸகலஸம்ஶோதனைப்பரரூபையான தேவரீரை ஸேவியாமல் விஷயங்களாலும் தேவதைகளாலும் க்ஷுத்ரரூபங்கொண்டு "காலாழிவண்ணனைக் கண்ணனைக் கற்கின்றேன்" என்கிறபடியே கற்கிறவனுக்கு வ்யாபகங்களான விஷயதேவதாதிகளை நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கலாகாதே, "அருளாக்கை கண்டமாவதுங்கமாகக்கருளானே" என்கிறபடியே வேறு ரக்ஷிப்பாருண்டோ வென்கிற வஹிவ்யாயத்தாலே பரந்திசெய்கிறார் —

ஆ—ஶ்லோ॥ ஸ்வஜுஷ்ய ஸ்வதிபத்யவேதநாவேதநம்

வநாயதி நக்ஷத்ரி ஸ்வரூபதி வஹ்நி வவேஷ்டிவா।

ஶ்ரீ ரங்க ஸ்ரீவே வேதிவா தவஸம்மணஶ ஶரவாய்திதம்

கதாவந காதஸ்ய ந கவ ந தஸ்ய ந்யாஸ்ய ஸம்பா॥ ।।ரு॥

பதம்	உரை
ஹேகுணார்ணவ!	ஏ குணக்கடலே!
ய:	யாரொருவன்
ஸ்வாதீந சேதநாசேதநம்	தன் ஸங்கல்பத்துக்கதீனமான சேதநாசேதநங்களையுடைத்தான
ஸர்வம்	தேவரீரை
ஸ்தௌதி	ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறானோ
நமஸ்யதி	நமஸ்காரம் பண்ணுகிறானோ
ஸ்மரதி	ஸ்மரணம் பண்ணுகிறானோ
வக்தி	(நாமங்களை) சொல்லுகிறானோ
பர்யேதி வா	ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுகிறானோ
ரக்ஷாயிதா:	இரக்ஷிப்பதிலுந்முகரான
தவ	தேவரீருடைய
கஞ்சித் குணம்	ஒருவிதமான குணத்தையாவது
வேத்தி வா	அறிகிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
கதாபி	எந்தக்காலத்திலும்
கஸ்மாச்ச	ஒருவித காரணத்தினாலேயாவதும்
க்வசந	எவ்விடத்திலும்
பயம்	பயமானது
ந ஸ்யாத்	உண்டாகாது

உ-ரை || ஸர்வஞ்சேதி | (ஹேகுணார்ணவ!) வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணங்களுக்குச் சமுத்ரம்! குணவாரிவாரிணா வென்றபடி. "கவிஜ்ஞாதா" என்கிறபடியே ஸ்ரீஸ்தோத்ராதிகளை, ஸ்ரீதா குற்றஞ்செய்தாலும் "என்னடியாரது செய்யார்" என்று சொல்லும்படியான ஸ்ரீ வாத்ஸல்யாதி குணங்களை யுடைத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட குணங்களுக்கு நிதியான உன்னை விட்டு, நின்றால் குற்றம்

இருந்தால் குற்றமென்று ரஸாயநமெஷி களாயக்கொண்டு குற்றங் கண்டுபிடித்து பாவிக்கிற மற்ற தெய்வத்தை யாச்ரயித்து என்ன ஃபலம் பெறலாமென்றபடி. யதா (ஶரணம்) ஸர்வாதி ஶரணத்ய நிவ்ருத்தாக்ஷ தேவரீரைப்போலே தெய்வங்கள் ஶரணத்ய நிவ்ருத்தாக்ஷராயிராமல் ஶரணவஶ்ராகளாயிருப்பதாலே ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்றபடி (ய:) யாதொரு வேதநனவன். ஜாதிஶரண வ்ருத்தாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டர்களா யிருக்கவேணுமென்று நிபந்தமில்லை, வஸிஷ்டனேயும் விஶ்வாமித்ரனேயும் வாசியற எந்த வேதநனுகிறனாமென்றபடி வணங்கும் ஜீவனும் முதலியவைகளெல்லாம சிலதியிகாரி விஶேஷங்களைப்பற்றி யிருக்கும், இந்த ஸூக்திநிஷ்ணாத நாஸ்துத்யாதிகள் ஸத்ருவ்யநம்போலே ஸாரோந்த்யந்த மாகையாலே உத்தமந்த ப்ரவ்ய முதலவ்யாக்நாளவரக ஸமர்த்ருக்கும் ஸாவஸ்தமாய ஸர்வரமாயு மிருக்குமென்று ஶ்ரீவத்ஸாய த்தாலே (ப:) என்றருளிச்செய்தார் (ஸ்வயம்நிபந்தவேதநாவேதநா) ஸ்வஸ்வாமியந்த வேதநாவேதந ஸ்வரூபவத்தை யுடைத்தான, இங்குஸ்வரூபவத்தைச் சொன்னது ஸ்ரீதிவ்ய வ்ருத்திக்கும் உபலக்ஷணம், ஸ்வஸ்வாமியந்த வேதநாவேதந ஸ்வரூபவஸ்திதி வ்ருத்திகளென வென்றபடி இத்தாலே உன்னையாச்ரயித்தவனுக்கு மற்ற ஒருவராலும் பயமுண்டாகாதென்று சொன்னபடி. வாரதஞ்ரத்தில் க்ருஷ்ணாதிகளோடும் தேவதாங்களோடும் ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவாகளோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. (ஸவஞா) "ஸாயிமோக்ஷரம் வஞா" என்று சொன்ன கஜேந்த்ரனுக்கு ரக்ஷத்தில ஸ்ரீவைகுண்டநின்றுபோலே க்ருஷ்ணஸாரூப்யப்ரபாப கோயிலிலே ஸ்ரீவைகுண்டநின்ற தேவரீரை இப்படி ஸ்ரீவைகுண்டநிற்கிற தேவரீரைவிட்டு ஸ்ரீவைகுண்டமில்லாத க்ஷுத்ரதெய்வங்களை யாச்ரயித்து என்ன வ் போஜநமுண்டென்றபடி. (வநாயதி) ஸ்துதிக்கிறேன், யதோநாயதி தஸ்ய ஸ்யாம நவஸ்ரீத்ராதி க்ருஷ்ணாபம் "மொக்ஷா த்ருஷா ஸ்துவ ஸ்நித்யம் ஸர்வருஹாவாதி மொஹவெஷ" என்கிறபடியே தேவரீரை

ஸ்துதித்தவன் ஸர்வபாபவிநிர்முக்தனாகிறான். இப்படிப்பட்ட உன்னை "யானுமெம்பிரானையே யேத்தினேன் யானுய்வானே" என்கிறபடியே நானுமுன்னை ஸ்துதிசெய்து ஸர்வபாபவிநிர்முக்தியைப் பெறாமல் விஷயவாஸனையை போகலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. இப்படியே நமஸ்கார ஸ்மரண கீர்த்தந ப்ரதக்ஷிண கீர்த்தநாதிகளைச் செய்தவனும் ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியை யடைகிறான், நானுமதுவும் செய்யப்பெறுகிலேனென்று ஸாத்ருஶ்யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். நமஸ்க்ருதீஸ்த்ராணியாலே. "பஞ்சமஸ்ரோஹஸ்தக: யோ நிமேஷ்டப்ராக்ஷி வக்ஷஜம்" என்றும், "ஐஹலௌகிகமாநுஷ்யம் நமஹோர்க்ஷி க்ருதாஞ்ஜலி:" என்று சக்ரவர்த்தியைப்போலவும் ஸாதாழ்வானைப் போலவும் ஊரத்தில நின்றாகிலும் நமஸ்காரம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாண பாஜநம் யத்ர ஜாயதே" என்று ஸர்வஜ்ஞராவஹமான உம்முடைய ஸ்மரணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "குருகுபுனல் குடந்தையானைப் பாவியேன் பாவியாது பாவியேனாயினேனே" என்று திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வானை ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேனென்று கலியன் அருளிச்செய்தாப்போலே நானுமுன்னை ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேன், "அவசேநாபி யந்நாமகீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: | புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ" என்றும் "நாத்தன்னால் நவிலவுரைப் பாக்கியில்லை நல்குரவே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அப்ரஜ்ஞாநமில்லாமலும் அவசமாகவும் திருநாமத்தைச்சொன்னால் ஸர்வபாப நிவ்ருத்திவரும்படியாயிருக்க, அதை நான் சொன்னேனோ? "ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வாணோ விக்ரஹம் ஸஹஸ்ரஶ:" என்று விக்ரஹத்தை ஸாதாழ்வான் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினப்போலே தேவரீருடைய கோயிலை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "பஹவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே" என்று தேவரீருக்கு அநேககல்யாணகுணங்களிருக்க ஏதேனுமொரு குணத்தை யறிந்தவனும் ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியு

டைந்திருக்க, நானும்படியேயொரு ப்ராணத்தைத்தான் அறிந்தேனே என்று நோக்கிறேனென்று ஹார்த்தாபிப்ராயம் இப்படி ப்ரேக்ஷணாதிகள் ஸர்வஸம்பந்நத்வமென்கைக்குக்காரணம் அவன் ரக்ஷணோத்யுக்தனாயிருக்கிறானென்கையென்கிறார் (ஶ்ராவயித:) என்று, யஸ்ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித் ஸ்நாயதி ஸ்ருதி ஸ்வாரஸ்யத்தை வேத்யத்தாலும் ஶ்ராவயித: தவ கரணம் ஶ்ராவ்யவேத்தா, த ஸ்ரோத்ராணாம் ஸ்வஶ்ருத்யுபம் ஸ்ரோத்ரேயம் ஒருகாலத்திலும் ஒருவராலும் ஒருதேசத்திலும் ஸம்பந்திக்கையாதென்றபடி "ஸ்வயநியந்தவேதநாவேதந"மென்று வேதநாவேதநாத்ம ஸர்வ வஸ்துவுமிவனிட்ட வழக்காயிருப்பதாலே ஜைஹாதிஸ்த்ரைவர்ணிகமான ஏதேனுமொரு வேதநவிஶேஷத்தாலே யாவது ஶௌர்யாதிஸர்வாவயவஸம்பந்நமான ஏதேனுமொரு அவேதந விஶேஷத்தாலேயாவது ஶ்ரீமானுக்கு ஸ்வயம் வருமானுல வை ஹிரண்யாதிகளோடும் க்ருதிகேஷர்வாவயவங்களோடும்வாசிபற ராவணனபட்டபாடுபடும்படிசெயவன "கூர்வேல கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்" என்றுநந்தகோபனத்தனையில பரிவாலே கண்ணனுக்குத்தொட்டிலின் கீழேவேலாயுதத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு ரக்ஷிகாதிகளோடே யுத்தஞ்செய்து பாதுகாத்தால இத்தனைவிஷயத்தில் அத்தனை எப்படி ஆகவேண்டாமிறே ஆகையாலே ஒன்றாலும் ஶ்ரீமானுக்கு ஸ்யமில்லையென்றுகருத்து "வேத்யத்வா வேத்தா" என்கிற வாகாரத்தாலே ஸர்வஸ்வயம் வேண்டாம, ஓரொன்றேயமையுமென்று ஸூசிதம். ஸர்வஸாக்ஷீ ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வநியந்தா ஸர்வரக்ஷக ஸர்வஸ்வாமியாயிருக்கிற தேவரீரை ப்ரேக்ஷணாதிகள் பண்ணவொட்டாது பாயிக்கிற விஷயங்களையும் தாபத்ரயாதிகளையும் நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று வஸ்தாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள் எவனொருவன் தேவரீரை ஸ்துதிக்கிறானோ, நமஸ்காரம் செய்கிறானோ, த்யானம் பண்ணுகிறானோ, திரு

நாமஸங்கீர்த்தனஞ்செய்கிறானோ, ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்கிறானோ, தேவரீர் குணங்களில் ஏதேனுமொரு குணத்தை அறிகிறானோ, அவனுக்கு ஒருகாலத்திலுமொருதேசத்திலும் ஒருவராலும் ஒருவிதமான பயமுமுண்டாகாது ॥ ॥௫॥

அ—கை. இப்படி ஸர்வேஶ்வரனாலும் “ஸம்ஸாரவிஷ்ணுஸாரம் த்ரஜத்ரகுணைகஸாரம்” என்று ஸகலவிஷயகாந்திரேகவ்ருத்தி வாராதபோது ஸர்வஸ்யநிவ்ருத்தி வாராதிறே, அந்த காந்திரேகவ்ருத்தியும் “ஸம்யோகிந: ப்ராணவியோககாலே யத்நேந சித்தே விநிவேஶயந்தி” என்கிறபடியே ஶக்தனுக்கு உபாயமன்றோ, ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாதிகளுக்கு ஸ்வயத்நத்தாலே காந்திரேகவ்ருத்தியை யுண்டாக்கும்படியான ஶக்தியையுண்டோ, இதுகள் ப்ரவ்ருத்தியில் மூட்டி காந்திரேகவ்ருத்தியை யுண்டாக்குமென்னில், ப்ரவ்ருத்திக்குத்தான் அந்த ஶக்தியையுண்டோமவனில்; காரணகளேபர பாடவமுள்ளபோது ஸக்ருத்காந்திரேகவ்ருத்திரூபமான ப்ரவ்ருத்தியை அநுஷ்டித்தவனுக்கு அந்த ப்ரவ்ருத்திதானே பாரவஶ்யத்தஶையில் காந்திரேகவ்ருத்தியை யுண்டாக்கி ஸர்வஸ்யநிவ்ருத்தியை கொடுக்குமென்றருளிச்செய்கிறார் கீழ் ஶ்லோகத்தில் ஸாரம் ஸம்ஸாரவாய வைபவத்தை யருளிச்செய்தார், இதில் ஸாக்ஷாதுபாயமான ப்ரவ்ருத்திமஹிமையை யருளிச்செய்கிறார் —

௨௬॥ ஸ்வஸ்தே மநஸி விஷ்ணௌ ஹ ரமணீ யாதநாஸோऽஸ்யஸதி
ஸ்ம்ருதிவிஷயமஹிதம் யதிஹ ஜாதுசித்காலஜம் ।
தமேவ ஸமாஸாத்ய தஶ்ய ஶ்ரீவத்ஸநிக்ராவஶம்
ஸ்வயம்விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதிப்ரயஸியாதேநேஶ்வரஶ்வயஸம் ॥௯॥

பதம	உரை
இஹ	இந்த லோகத்தில
ய:	எவன
மநஸி	மநஸ்ஸானது
ஸ்வஸ்தே (ஸதி)	ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்பொழுது

விக்ரஹே	சரீரமானது
குணிநி (ஸதி)	நற்குணங்களை யுடையபொழுதும
தாதுஸாம்யே ஸதி	கபமுதலிய தாதுக்கள் ஸமமாகவிரு
அவிகலேந்த்ரியம்	ஸாவசரீரியாயும [கருடபொழுதும]
அஜம்	நித்யனுமான
த்வாம்	தேவரீரை
ஜாதுசித்	ஒருதடவை
ஸ்மரேத்	ஸ்மரிக்கிறானோ
அத	பிறகு
ஶீர்ணநிஷ்ப்ராணம்	மரணவசனாயிருக்கிற
தம்	அவனை
ததைவ	அந்த
ஸ்ம்ருத்யா	ஸ்மருதியாலேயே
ஸ்வயம்	தான
விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதி:	செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்திமஸ்மரு திியை யுடையவனாயக்கொண்டு
மோக்ஷம் ப்ரயாஸி	மோக்ஷஸ்தானத்தை
நயஸி வை	நயிப்பிக்கிறீரன்றோ

உ—வ்யா॥ ஸ்திதே॥ (மநஸி) "ஸுஸ்வஸ்தே மநஸி ஸ்ஸ்வஸ்தே" என்றும, "ஶரீரே ஸதி யோ நர:" என்றுஞ்சொலலுகிறபடியே வாநரம்போலே கட்டிவைததாலும காஷ்டம விடாத மநஸ்ஸென்றபடி (ஸ்திதேஸதி) ஸத்த்வப்ரசுரம்: விஷயாந்தரஸ்பர்ஶமல்லாமல்ஸ்வாயீநமா யிருக்கும்பொழுதென்றபடி ஸம்ஸ்ம்ருதிகளுக்கும மநஸ்ஸின ஸ்திதி வேணடியனறே விருபபது, இங்கே "ஸ்திதே மநஸி" என்னவேணடுமோ வென்னில, அதிவஞ்சலமான மநஸ்ஸு ஸம்ஸ்க்ருதவிஶேஷத்தாலுணடான ஸம்ஸ்காரத்தாலே ஸஹாவஸ்ஹாவிஷவர மநக்வஹித வாஸநாக்ளுக்களில தெளிவும துணிவும ஸ்வரையும் பிறகும படி வ்யுத்பத்திதமாயிருக்கவேணுமெனகைக்காக "ஸ்திதே மநஸி"

எனகிறது (விஹ ஷௌர்ணமீநிவஸதி) ஶரீரமானது வடபத்ராதி ஶர்ணயோக்யமானபொழுது. இங்கு ஶரீரத்துக்கு ஶர்ணீயமாவது ஸங்கோசநிஷ்டஸத்தாலே வாராஹாயுராதி பிறக்குகைக்கு ஆதாரணமாகை (யாதாஸா ஸேஷதி) ஸ்வவாதவிருத்தங்கள ஸமோகவிருக்கும்பொழுது, தந்தாம் நிலைமையிலிருக்கும்பொழுதென்றபடி அதாவது வாத மொருபங்கு, பித்தம் அரை பங்கு, கபம் காலபங்குமாயிருக்கை அல்லது த்ரயாணாம் ஸாம்யம் என்று, மூன்றும் ஸமோகவிருந்தால் விபரீதபலத்தைக்கொடுக்குமென்று வைத்யஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லும் இத்தாலே கீழ்சொன்ன வ்யாதிகள உபாயவிரோதிகளைப் போக்கடிக்கிறதுமன்றிக்கே வ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபலக்ஷணத்தில ஸ்வரூபஸ்வப்ராவ ஸ்ரீநமஸ்ஸ்யா திகளைக்கொடுத்து உபகரிக்குமென்றதாயிற்று (ஸவிமஹோஹிநம்) ஸ்வதந்த்ரமான (ஸஜம்) நித்யனை, ஸ்வாதீநஸ்வமான வ்யக்தி ஞாநங்கு வேத்யமாகையாலே வ்யக்தவ்யனுக்குத தெரியுமோ, நம்மைப்போலே அவன் ஸுநித்யனாயிருந்தால நம்மை ரக்ஷிக்குமோ வென்னில், அவன ஸ்வதந்த்ரராதாவாகையால ரக்ஷிக்கவுங்கூடுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று ஸ்வதந்த்ரவ வ்யக்தி செய்கிற ஸம்ஸாரிகளுக்கு அவனையொழிந்தார் ஶரண்யரன்றென்கைக்காகவும் அவனையாஶ்ரயித்தே மோக்ஷம்பெறவேணுமென்கைக்காகவும் இப்படி வ்யக்திக்கிலக்கானபடிகளை யருளிச்செய்கிறார் வராஹ ஸ்வஸ்வ வ்யக்திஷாவகமான வஷதயத்தாலே “ஸவிமஹோஹிநம்” எனகிறதாலே ஸவிமவிஶத்தையுந் தனக்கு ஶரீரமாக வுடையவனென்று சொல்லப்பட்டது இத்தாலே ஸர்வஶேஷியுமாய ஸர்வநியந்தாவுமாய ஸர்வாதாரனுமாய இவைதனாலே ஸர்வத்தினுடைய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் தானிட்ட வழக்காய் ஜீவஸ்வரூபமென்றும், தனைப்பொருந்துவதற்காகவே ஸாமான்ய வரிஷ்டாணாதிகளில் வ்யக்திக்கிறானென்றும் ஶரண்யன ஸர்வஸ்வஸ்வஶைாலே ஶரண்யிப்பாருக்கு நித்யஸம்ஹித னென்றாந் தோன்றுகிறது “ஸவிமஹோஹிநம்” எனகிற வசநத்தில்சொன்னஸர்வஶரீரகத்தாலும் இதி

னுமேல ஹேதுகளான ஸர்வேஶ்வராதாநத்வ நிஷ்ட்டுத்வங்களாலும் வேதநா வேதந தோஷங்களெல்லாம் இவனுக்கு வருமென்று ஶங்கிக்கலாம்படியன்றோவிருப்பதென்னில், “ஶுசம்” என்று, வாத்ஸல்யாதி ஸஜாதீய ஜந்நிஷேதத்தாலே அவனுடைய ஶோக வ்யாவ்ருத்தியைச் சொன்னபடி இக்குஜந்நத்தை நிஷேதித்தது மற்றுமுள்ள வேதநா வேதந மத தோஷங்களெல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். “ஸர்வாணி ஸுக்ருதாநி ஸர்வாணி ஸமவஸ்தா꞉ । அக்ஷத்வாநாம் க்ஷேத்ரம் தேஷாம் பூதிரேஷு ஸ்தி꞉” என்று ஸர்வஶரீரகத்வ ஞ்சொன்னத்தாலே க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணஸம்ப்ரவ்யாதிகள்ருத்யஜந்நங்கள் சொல்லப்பட்டது ஶோகாவிஶாஸாதிகளு மிங்கேஸிஷம். (ஸ்வாம்) வாத்ஸல்யாதிக்ருதி குணவிஶிஷ்டனை தேவரீரை ஸர்வஸஹிஷ்ணுவுக்க ப்ராயீநா விஶ்வாஸஸ்தித꞉” என்று ஸர்வாவராய ஸஹிஷ்ணுவாயும் க்ருஷ்ண ஹோஜநாதிகள் அவர்களிட்ட வழக்காய அவர்களிட்டது கொண்டு த்ருப்தராயும் “நல்ல தோரருள் தன்னாலே காட்டினான் திருவரங்க முய்யவார்க்குப் புமவண்ணம்” என்று உஜ்ஜீவநார்த்திகளுக்கு “கோயிலே யாஶ்ரயிக்கையே ஸாரஸஹிதம்” என்று தன்னுடைய ஸஹஜ க்ருபையாலே காட்டிக்கொடுத்த தேவரீரை யென்றபடி “ஸ்வஸ்ஸெஹிநம்ஸ்வம்” என்கிறவசநங்களாலே ஜம்ஸிதாவதாரங்க ஶரண்யங்க ப்ராப்யங்கொள்வயர்க்க ஸர்வக்ஞராண குணாகரங்கமும் ஸிஸிக்கிறது (ஜாதஶ்சீஸ்யஸ்ரேஸ) ஸக்ருதாவ த்திபார்தொரு வாஸ்ஷ்ன ஸ்ரீக்கிறேனே, “யஃ” என்று சொன்னத்தாலே “அந்தணரந்தியரே” என்று சொல்லுகிறபடியே வஸிஷ்டரோடும் வர்ணாஶ்ரமிகளோடும் வாசியற க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணமுடையவரெல்லாரும் ப்ரவ்ருத்தி பண்ணலாமென்று ஸூசிதம் “ஜாதஶ்சீஸ்யஸ்ரேஸ” என்று ஸக்ருதாவ க்ருதவ்ருத்தி ரஸ்வ ஸ்ப்ருதியைச் சொன்னபடி ப்ரவ்ருத்தி ஸக்ருதா வ்ருத்திஸ்ப்ருதிரஸ்வமென்று மிடத்தை ஸ்ரீசூர்ண ஹஸ்த்யத்ரயஸாரத்தில் கண்டுகொள்வது இங்கே ப்ரவ்ருத்தியைச் சொல்லாதே கேவல ஸ்ப்ருதியைச் சொல்லும்போது கேவலஸ்ப்ருதிக்கு உபாய

ஹார உபேக்ஷ்ய ஸ்ரீஸ்ருதி உபாதாய மோக்ஷமோதார்க்க ஙகிடையாமையாலே "தமேவ சரணங்கச்ச" இத்யாதியா லே ஸ்ரீஸ்ருதி ஸாபேக்ஷமாக மோக்ஷங் கொடுக்கிறானென்று சொன்னது விரோதிக்கும், ஆகையாலே "ஸ்ரேயஸ்" என்று ப்ரவ்ருத்தியைச் சொன்னபடி (ஜய தீவ்ரநிர்வாஹம்) உபாஸநவம ளுய ஜ்ஞாநஸம்பந்நனை அந்தப்புநஷ்க்ஞ (தமேவசரணம்கச்சாய) ஸாபேக்ஷநிர்வாஹித ப்ரவ்ருத்திஸாபேக்ஷஸ்ருதியாலேயே (ஸ்வ யம்விஹித ஸம்ஸ்ருதி:) ஸாபாஷப்ரயத்நபரா "கேவலம் ஸ்வ யமேவதயயா" என்கிறபடியே தானே ஸ்ரீஸ்ருதியை யுண்டு பண்ணினவனுபகொண்டு (மேநமேஸ்யஸாயாஸ) மோக்ஷஸாதந த்தை (நயஸி) நயிப்பிக்கிறீர் ஸ்வஸ்ரூபப்ரவ்ருத்தியோக: ஸ்ரீ வாஹிகாகளோடும் நீயும் ப்ராப்யநுப நின்று நயிப்பிக்கிறீ ரென றபடி. நித்யாநுஸவம் பெறுகைக்கு ஒரு நினைவுபண்ணினவனை ப்பற்ற அவனும் நித்யாநுஸவங் கொடுக்கைக்கு ஒரு நினைவுபண் ணுகிறானென்பதை "தமேவசரணம்கச்ச ஸர்வபாவேந பார வதம் ஸ்வபாவிகஸம்ஸ்ருதி:" யென்றருளிச் செய்தார் (நயஸி யாமேநமேஸ்யஸா" என்கிறதற்கு சேற்றிலே விழுந்த சிறுபச் களை எடுக்கவிழுந்த விதாவைப்போலே இவனுடைய தேஹத்துக் குள்ளே ஹார்தநுப நிற்கிற தேவரீரே சஹாக்ருத ஸய ஸ்ஞா ரோஹணம் வரையில் நடத்துகிறீரென்று தாத்பர்ய தோன்றுகி றது கீழ்ச்சொன்ன ப்ரவ்ருத்தி ஸகலஹேயஸாயநமா யிருந்தாலும் ஸ்ரீந்த்ர ப்ரயோஜநனை யிவனுக்கு வைஸ்வர்யாதிஸாபேக்ஷ ப்ரஹ்மவ்ருஹிதமாக மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டீரென்றும், ஸ்வ ஹிதமாக ஸாஸ ஸாபாஷாய ஸாபேக்ஷமான மோக்ஷத் தைக்கொடுப்பீரென்றும் விசேஷங்கோற்ற "மேநமேஸ்யஸா யாஸ" என்கிறார் "ஸ்ருதேஸநஸி ஸாஸ்வஸர்வேர ஸதிபோ நாஸ: । யாதாஸாஸ்ர ஸ்ருதேஸ்வதா விஸ்வாஸவஸுஸஜம் ॥ தத்ஸாஸ்த்ரியாணஞ்ச காஷ்ட வாஷாணஸஹிஸம் । ஸஹம்ஸார ஸ்ரிஸ்ஸஸ்ர நயாஸி வாஸஸம்ஹிதம்" இதி ஸ்ருதிரகொஸ்ரநாஸ ஸேய: ஸதஸவ்ஸ்ராகாமா: ஸ்வாயாவாஸ்லேஸவாநாமர்ஹ

தே ரஹஸ்யஶிவார்ணா க்ருஷ்ணஸ்ய || ... ராஜா உத்தவர்ஷியைக் கொண்டு திருத்தி அபிஷேகம் பண்ணுமாப்போலே இந்த வேதநீ யெம்பெருமான் பண்ணி வைக்கிறா னென்று "ஜீவேந்த்ரிய ..." என்கிறதாலே யுக்திக்கிறது ||

திரண்டபொருள் எவனொருவன் மிகவும் சஞ்சலமான மநஸ்ஸை புருஷார்த்தத்தில் தெளிவுந்துணிவும் பிறக்கும்படி ப்ரதிஷ்டிதமாயும், சரீரமானது புருஷார்த்தத்தில் ருசி பிறக்கைக்கு அனுகுணமாயும், கபம் முதலிய தாதுக்கள் தந்தாம் நிலையிலிருப்பதுமானபொழுது சேதநா சேதந சரீரியாயும் நித்யனுமான தேவரீரை ஒருதடவை ப்ரபத்தி பண்ணுகிறானோ, தேவரீர் அவனை மரணகாலத்தில் அவனுக்கு தேவரீர் விஷயமான ஸ்ம்ருதியை யுண்டுபண்ணி வைத்து மோக்ஷத்தை யடையும்படி செய்கிறீர் ||

(அ—கை) எவ்வளவு வாஸிஷ்டனுடைய ஸங்கல்ப ... னாலே நரகவ்யாப்தியில்லாமல் அவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனென்கிற ப்ரதிஜ்ஞை ப்ரவ்ருத்திக்குண்டோ வென்னில், கேவலம் ஸம்வதார வஸீக்ருத ... ப்ரதிஜ்ஞையைப் பார்த்தால் ப்ராணப்ராணாமத்திக்கு ப்ரதிஜ்ஞை கைமுதிக ந்யாயஸித்த மன்றோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸம்வதார வஸீக்ருத ப்ரதிஜ்ஞையை யருளிச்செய்கிறார் —

௨௫ || ஸ்ரீநாயித ரங்கதுரீண க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹரே
த்ரிவிக்ரம ஜநார்தந த்ரியுக நாத நாராயண |
இதீவ ஸமாஹ்வயதி ய: ஸக்ருதேவ நாமாநி தே
ந தஸ்ய யமவஶ்யதா நரகபாதபீதி: குத: ||

பதம்	உரை
ய:	எவனொருவன்
ஹே ஸ்ரீநாயித!	ஏ இலக்ஷ்மீ நாயகனே!
ரங்கதுரீண!	ஏ ஸ்ரீரங்கநாயகனே
க்ருஷ்ண!	ஏ க்ருஷ்ணனே!

விஷ்ணோ!	ஏ விஷ்ணுவே!
ஹரே!	ஏ ஹரியே!
த்ரிவிக்ரம!	ஏ த்ரிவிக்ரமனே!
ஜநார்த்தந,	ஏ ஜநார்த்தனனே!
த்ரியாம்ப!	ஏ ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனே!
நாத!	ஏ நாதனே!
நாராயண!	ஏ நாராயணனே!
இதீம	இவ்விதமான
ஶுபாநி	சுபத்தைக்கொடுக்கிறதான
தே	தேவரீருடைய
நாமதேயாநி	திருநாமங்களை
வக்தி	சொல்லுகிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
யமவஶ்யதா	யமனிடத்தில் வசயனாயிருக்குகை
ந	இல்லை
நரகபாத பீதி:	நரகத்தில் விழுவோமென்கிற பயமானது
குத:	ஏது (கிடையாதென்றபடி)

இ-வ்யா || நாமோச்சாரணம் பண்ணினாலும் பாபங்களைப் பண்ணினால் நரகம் வராதோ வென்னில், யமவஶ்யதை யுண்டானாலன்றோ நரகப்ராப்தி வருவது, "நவதே ஹாஶவதாயம் விஷயம் ஸ்ப்ருஶந்தி" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு யமவஶ்யதை கிடையாதிறே "அவஶேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: | புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ" என்று தன்செயலாக பகவந்நாமத்தைச் சொன்னால் ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட ம்ருகங்கள் போலே பாபங்களோடிப்போகுமென்று ருஷிகள் சொன்னது மன்றிக்கே, ஆழ்வார்களும் "மொய்த்தவல்வினையுள் நின்று மூன்றெழுத்துடைய பேரால் கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான்" என்று பாபிஷ்டனான க்ஷத்ரபந்துவானவன் கோவிந்தா வென்கிற மூன்றெழுத்துடைய நாமோச்சாரணத்தாலே

ஸாமர்த்திய மடைந்தானென்றும், "நமன்றமர் தலைகள்மீதே மூவுலகுண்டுமிழ்ந்த முதல்வ நின்னுமங்கற்ற ஆவலிப்புடைமை கண்டாய் அரங்கமாநகருளானே" என்று ஸம்பந்தத்தைக்கற்ற ஸஹிதையாலே யமன் தலையில் காலைவைத்தே னென்று மருளிச்செய்தார்கள். பின்னும் "குலந்தரு" மென்கிற பாட்டில் நாராயண நாமம் குலம்செல்வம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கிறது மன்றிக்கே "பெற்றதாயுமாயினசெய்யும்" என்று ஜநநியைப்போலே ஸகல ஸ்ரேயஸ்ஸையுஞ் செய்யுமென்றருளிச்செய்தார். ஸர்வாஹிதேதி। (ஹே ஸர்வாஹித!) ஸர்வாயா: ஹித:, தஸ்ய ஸம்போதி:, ஸர்வாஹித, ஸர்வாஹிதா யஸ்ய ஸ: ஸர்வாஹித:, தஸ்ய ஸம்போதி: ஸர்வாஹித என்று தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்வயத்தாலும் "அஸ்யா தேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம்" என்று அவளுக்கிவன் ப்ரியனும் இவனுக்கவள் ப்ரியையாயு மிப்படி வேணஸம்பந்தத்தை யடைந்திருப்பார்களென்று சொன்னபடி. பின்னும், "அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" என்று இவன் அவனுடைய வக்ஷஸ்ஸை ஸந்தாநாதிஸயத்தாலே இருப்பிடமாகக்கொண்டாப்போலே, இவனும் "பித்தாப்பணிமலர்மேல் பாவைக்கு" என்றும், "மலராள் தனத்துள்ளான்" என்றும் பித்துக்கொண்டாப்போலே அவளுடைய ஸ்தநத்தை ஸந்தாநாதிஸயத்தாலே யிருப்பிடமாகக் கொண்டானென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. பின்னும், "பாபாநாம்வா ஸுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம, கார்யம் கருணமார்யேண ந கஸ்சிந்நாபராத்யதி" என்றிவள் சொன்னால், அவன் "என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர்போலும்" என்னும். ஸரணாகதனை விபீஷணாழ்வானிடத்தில் அதிஸங்கித்த மஹாராஜரை "ஸ்ரூயதே ஹி கபோதேந ஸத்ரு: ஸரணமாகத:। அர்சிதஸ்ச யதாந்யாயம் ஸ்வைஸ்ச மாம்ஸைர்நிமந்த்ரித:" என்று கபோதோபாக்யாநத்தைச் சொல்லித் திருத்தினாப்போலே; பிராட்டியும் க்ரூரராவணாதிகளான ராக்ஷஸிகளை ஸிக்ஷிக்கத் துடங்கின திருவடியை "அயம் வ்யாக்ரஸமீபேது புரா

ணோ யத்நஸம்ஸ்ருதி: । த்வத்க்ஷண நீதஸ்ப்ருஶோகோஶே தஜ்ஞோபாய ஸ்வஜ்ஜ । நபர: பாவஸோத்தே பரேஷாம் பாவயத்நாம் । ஸத்யோ ரக்ஷிதவ்யஸ்தாஸஸ்துஸ்ப்ருஷ்த ப்ருஷ்ணா:” என்று இ க்ஷவ்யாக்யா பாவ்யாநத்தைச் சொல்லி திருத்தினவனாகை யாலும் இருவருக்கும் ஸ்ரீ தவிஷயத்தில வைகாரஸ்யமொத் திருக்கு மென்றபடி. (ரங்கசரணே) ரங்கே விசரணம் யஸ்ய ஸ: ரங்கசரண:, தஸ்ய ஸம்போதநம்: ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில திருவீதியை யுடையவனென்றபடி நெடுநாள் படிக்கிடந்த வன் சக்ஷுஸ்த்தத்தைக் கண்டால் கூந்தாதிஶயத்தாலே அங்கே யே படுகாடுகிடந்து ரஸித்துக்கொண்டிருக்குமாபோலே ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில ரக்ஷ்யவஸ்து லாபமில்லாததாலே இழவாளனாய் கிடந்த விவனுக்கு இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்தில ஸ்ரீரங்காதி ஸ்தலங்களில சுதிநீவெ ஸஹஸ்ரீரஸ்யஸம்ஶ்லேஷ ரஸவ ஸௌஶீல்ய விஷயத்துக்கு தைர்யலாபமும் ரக்ஷ்யவஸ்துலாபமும் திரள திர ளாய கிடைக்கையாலே உக்தன ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில விஷயலாப த்தாலே ஸம்ஸாரத்தை மறந்தாப்போலே இவனுமிங்கே விஷய லாபத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தைமறந்து இவ்விடத்தில ரஸித்துக் கொண்டு படுகாடு கிடக்கிறானென்றபடி. யத்வா, ரங்கஶரணம் “ஶ ரணா:ஶேஷாஶ்ரீ” இதிவத்ரங்கஸ்தஜநபர:, அப்போது ரங்கஸ்ய ஶரண: என்று விக்ரஹமானபோது ரங்கஸம்ஸ்தஜநங்களுக்கு ஶரணனாயிருக்கிறானென்று கருத்து. ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் ஜநங் கள், பெரியபெருமாளை க்ஷணமாவது விட்டுப்பிரிந்தால “விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஶிதா: । அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லா நா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:” என்று கோஸல ஜநபதஜந்து க்கள் பெருமாளுடைய விரஹத்தை ஸஹியாமல் க்லேஶப்பட்டா ப்போலே மஹாக்லேஶத்தையடையும் ப்ரக்ருதிகளாய்க்கொண்டு பெரியபெருமாளைக் கண்டு ஸேவித்து ரஸித்துக்கொண் டிருக்கிறார் களென்று தாத்பர்யம். ரங்கஸ்ய விசரணம் யஸ்ய என்று விக்ரஹ மானபோது ரங்கஸம்ஸ்தாஶ்ரித ஜநங்களை க்ஷணமாவது விட்டுப் பிரிந்தால “ஸவத்ஸாகீநரபேதே” என்று “க்ஷீவத்ஸேஷ்வர்யதே வெ

மாஸ ஸ்வஸ்திஷ்டே வாராஸ । ஸ்வஸ்தே ஜவாஹாதி ஸாத்ரவே ஷேண தத்ர:” என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு ரக்ஷணமில்லா மல பித்துப பிடிக்குமபடியான ஸ்வபாவத்தை யுடையவனாயக் கொண்டு அந்த ஸ்ரீராமாயணஸம்ஜநங்களோடே ரக்ஷித்துக்கொண் டிருக்கிறானென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை “ ஷியொஹிஜ்ஞாநிநோ த்யர்த்தம் ஸஹம்ஸச ஷிய:” என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செ யதான ஜ்ஞாநிக்கு நான ஷ்த்ரத்தம் ஷியன, எனக்கு அவன கேவ லம் ஷியன, ஜ்ஞாநி யென்னிடத்தில் ஸஹாவஸ்திதி பண்ணினன அது க்குத்தக்குந்த வ்ருத்தி நான அவன விஷயத்தில பண்ணவில்லை, கேவலம் வ்ருத்திதான் பண்ணினேன என்று நோகிறானென்று இ ந்தஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்ய இவ்வர்த்தத்தை தாத்பர்யஸித்தி கை யில அருளிச்செய்தார் இப்படி “யசேசவேஷ வ்ருணோதே தே நஸ்ய:” என்கிற ஸ்ருதிப்படிக்கு பெரியபெருமாளும ஸ்ரீராமா ஸ்ரீத ஜநங்களும் பரஸ்பரம் வ்ருத்திபண்ணி ரக்ஷித்துக்கொண டிருக்கிறார்களென்று தஸ்பாராஷ பஹாவ்ஷி ஸாமாந்ய த்தாலும் சொல்லப்பட்டது எல்லையுங்காலு மென்கிற திருவாய மொழியின் நிர்வாஹத்தில உபக்ரமத்தைச்சொல்லும்போது “இத்திரு வாயமொழிவல்லார்களை யெம்பெருமான் ஒருக்ஷணம் பிரியமாட்டா னென்று பிள்ளானருளிச்செய்தார். “ராமாநுஜ நாத, ராமானுஜ நாத” என்று சொல்லாதே “ராமானுஜரணம்” என்று சொன்னதாலே பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் போலே பூமிப பிராட்டியாரிடத்திலும ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று ஸூசி தமாகிறது அப்போது ஸ்வ: ரக்ஷண, ஸ்வரக்ஷணம் யஸ்ய ஸ: என்று ஸமாஸத்தாலே பரஸ்பரம் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற படியைச் சொல்லுகிறது “ஸஹம் ஸிஷ்யாம ஊர்வீம ஸ்த்ராவல யிராயவ” என்று ஸூசிப்பிராட்டி யவனிடத்தில ஸக்தையாக இரு ந்தாப்போலே அவனும “பாரவண்ண மடமங்கைபத்தர்பித்தர்” என்று ஸூசிப்பிராட்டியினிடத்தில ஸக்தனாயிருப்பதாலும் இப படி ஸ்வேந்த்ரேந்த்ர கலந்திருக்குமபடியைச் சொல்லுகிறது இப்ப டி “ராமாநுஜித, ஸூசிரணே” என்று பிராட்டிமார்களை முன்னிட்டு

ஸ்வப்நார்த்தத்தை யதார்த்தமாகச் சொன்னதும் அவர்களுடைய ஆச்வாஸார்த்தமாக, ஸம்ஸாரிகள் எவ்வளவு பாபிகளானாலும் மெய்யே பிராட்டி ஸந்நிதி ப்ராப்தமாயிருப்பாரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே யிவர்களை கடாக்ஷித்து நம்மைக் கிட்டவணுகவொட்டான், புடைப்பனென்று யமன் ஸபரிஜநனாய் ஓடிப்போவன், இப்படிக்கிருக்க நரகவ்யாப்தி எங்கேவருமென்று கருத்து ஸ்ரீநவ்யாகரணத்தில் "மாதவனென்றதேகொண்டென்னை யினியிப்பாற்பட்டது" என்கிறபாட்டுக்கு "யத்ருச்சயா பிராட்டி ஸந்நிதி ஸித்தா சொல்லுவதொருசொல்லை நானசொல்ல, அச்சொல்லு மாத்ரத்தையே கொண்டு மெய்யேபிராட்டி ஸந்நிதிஸித்தாரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னைக்கடாக்ஷித்தது" என்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார் இப்படி தத்வாபரோக்ஷ விஹாஸ்ய ஸத்யங்களெல்லாம் வ்யாகரணஸித்தமாகையாலே ஒரு சப்தம் ஸார்த்தமாய் மற்றவை ஸ்யுமாயாவது, பதாவ்ருத்தியாலே யாவது இங்கு விவக்ஷிதம் ஆகையாலே 'ஸக்ருதுச்சரித:' என்கிற ந்யாயத்துக்கு விரோதமில்லை "சுவ்யாஸம்பூர்ணீகம்" என்கிற ச்ருதிக்கு "ஸ்ரீராமஸஹித ஸம்ப்ருஷ்டா ஸுவிக்ர விகஸித பர்ணீக" என்று பதாவ்ருத்தியாலே சப்தம் சொல்லவேணுமென்றும், ஸ்ரீமத்பாகவதத்தில் நாராயணாதி பதங்களில் சொன்ன அநேகார்த்தங்களும் ஒரு சப்தம் ஸார்த்தமாகவும் மற்றவை ஸ்யமென்று கொள்ளவேணுமென்றும் அருளிச்செய்தார்கள் (க்ருஷ்ண) "ஹாகப்ருஷ்டாரகாவாஸிந்த்ராஸியாத்வ நந்த | ஐராவதஸ்யாம் ஸம்வ்யாவ்ருத்தநாயாம் கிஞ்சிவேக்ஷஸே' என்று உபந்யாஸநத்திலே நலிவுப்பட்ட த்ரௌபதீ கூப்பிடும்போது தன்னுடைய கஷ்டத்தை ஒரு வாக்ய ஸந்நிபிட்டு சொல்ல நிலமல்லாமல், ராக்ஷஸர்களாலே பீடிதர்களான உக்ரகாரணவ்யாஸிகளு தங்கள் கஷ்டத்தை ஒரு வாக்யஸந்நிபிட்டு சசொல்ல நிலமல்லாமல் "ஸஹஸ்ரஸ்ரீராணி உதீர்ணம் ஹாவிதாதநாம்" என்று காட்டி பெருமாளைக் கூப்பிட்டாப்போலே, "ஜாதவஸ்யாம் ஸம்வ்யாவ்ருத்தாம்" என்று காட்டி க்ருஷ்ணமாதத்தாலே கூப

பிடிம்போது தஞ்சாவத்திலுண்டான தீங்குகளை நிவ்ருத்தி செய்து ,,க்ஷணம் ஸ்வ்ருஷ்டிவிஷ ஸம்ருத்யாஞாவஸம்வ்ருத்தி'' என்றுசொன்னவன் க்ருஷ்ண நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டவன் பக்கல் நம்மை கிட்டவொட்டுவனோ வென்று யமன் ஸ்வபரிவாரத்தை யழைப்ப போவன (விஷ்ணோ) விஷ்ணுர்வ்யாப்தௌ என்று எங்கும் வ்யாப்தனாய் நிறைந்தவனே! திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலான வ்யூஹித ஸ்தலங்களிலிருக்கு மவனுக்கு இவன் கூப்பிடுகிற சப்த த்வநி செவிப்படுமோ, அத்யந்தம் நெடுந்தூரமான இவ்விடத்தில் அவன் வரத்தான் கூடுமோ, இந்த பாபிஷ்டனைக் கட்டிக்கொண்டு போமோ மென்று நினைத்தாலும் ,,எங்குமுளன் கண்ணன்'' என்று சொன்ன ப்ரஹ்லாதனைக் காய்ந்த ஹிரண்யனை ஸ்தம்பத்தினின்றும் அவதரித்து நிக்ரஹித்தாப்போலே, ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணு எதேனுமொரு தூணில் நின்றாவது துரும்பில் நின்றாவது அவதரித்து நம்மை நிக்ரஹிப்பனென்று யமன் இந்தப் பாபிஷ்டன் கிட்டேபோகானென்றபடி. (ஹரே) ,,ஹரிஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத:'' என்று ஸர்வபாபஹரமான ஹரிநாமத்தைச்சொன்னால் பாபங்களிவனிடத்தில் நிற்குமோ, பாபங்களில்லாதவனுக்கோ யமவச்யதை வருவதென்றபடி. (த்ரிவிக்ரம) சொல்லுமாத்ரத்தைக்கொண்டு அவனை ரக்ஷிப்பனோவென்னில், சொல்லுதல்கூட இல்லாத ஸர்வசேதநாசேதநங்களுடைய தலையில் ஸ்ப்ருஹணீயமான தன் திருவடியை வைத்தவன் அவன் நாமத்தைச்சொன்னவனைக் கைவிடுவனோவென்று கருத்து. இவ்வபிப்ராயத்தாலேயிறே பெரியமுதலியார் ,,த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீய மூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி'' என்று அநுஸந்தித்தது. (ஜநார்த்தந) ஸமுத்ரத்திலிருக்கும் ஜநனென்கிற நாமத்தையுடைய அஸுரனை நிக்ரஹித்தவனாகையாலே ஜநார்த்தந என்றும் பெயருடையவனுடைய நாமத்தைக்கூப்பிட்டால் ஜநனென்கிற அஸுரனை நிக்ரஹித்தாப்போலே யமனை நிரஸிப்பனென்றபடி (த்ரியாம) த்ரீணியாமாநியஸ்யா: த்ரியாமாஸ்வாமீ சசீ ஜ்ஞாநசக்திகளும் ஐச்வர்யங்க

ளும் வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களுமான மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனென்றபடி. “ஜ்ஞாநைஶ்வர்யஶக்த்யாதிபி: பஞ்சாஸ்த்ராணி ஸ்வபலைஸ் தத்ஸ்வஶேஷாம் த்ரயாணாம் யாம ஸ்ரீஸ்திரஹ:” என்கிற ஶ்லோகத்திலே சொல்லப்பட்டது. இப்படி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனுக்கு வாசகமான த்ரயாஹ என்கிற நாமத்தைச்சொன்னால் வீர்யஶக்த்யாதிகளைக்கொண்டு யமனை நிக்ரஹிப்பனென்றபடி (நாம) க்ருஷ்ண விஷ்ணுவென்று அஸாதாரணமான நாமத்தைச்சொல்லாதே ஸஹஸ்ரநாமமான பொதுவிலே ஶ்ரீராமமென்று கூப்பிட்டாப்போலே நாமமென்று பொதுவிலே கூப்பிட்டாலும் ஸர்வாநே ஸர்வலோகநாயகனாகையாலே யமவாதை வாராமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி (நாராயண) ஶேஷஶேஷிபாவ காயகாரணபாவ ஶரீராத்மபாவாதிகளான ஸம்பந்தவாசகமான நாராயணஶப்தத்தாலே கூப்பிட்டால் உடையவன் உடைமையை ரக்ஷிக்குமாப்போலே தன் ஸ்வத்தான நம்மை யமன் கையிலே காட்டிக்கொடுக்காமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி (ஐதீஶ) என்றுப்போலேயிருக்கிற (ஶப்தாநி தே நாம தேயாநி) “நாமாநி ஸர்வாணி ஸஹஸ்ராணி தே” என்கிறபடியே ஸஹஸ்ரஸங்க்யங்களான தேவரீருடைய திருநாமங்களை (யத்) எந்த வ்யாஹாரங்களிலும் நீவாஹ்யிஹாமற எந்த வேதங்களிலும், (வாதி) ஈஶ்வ ஜ்ஞாநமில்லாமல் பாநீதாதர்த்தஞ் செய்தானே யாகிலும் (தஸ்யயமஸ்யதாந) அவனுக்கு யமவஶ்யதையில்லை, (நரகவாதஸீதி: குத:) நரகத்தில் விழுகிறேனென்கிற ஹயமானது எந்த காரணத்தாலேயுண்டாகுமென்றபடி. யமவஶ்யதையிருந்தாலன்றோ நரகப்ராப்தி வருவது “ஸர்வேஷ்ரேஷ்ட தேவாப்யதிராவஹந்தி” என்கிறபடியே இவனுக்கு யமாதி ஸகல தேவாகளும் வஶ்யர்களாயிறேயிருப்பது இப்படி யுனனுடைய நாமங்களுக்கு ஶக்தியுண்டானால் ஸ்வஶக்திக்கு ஶக்திரெ ரெக ஶக்திகநாஸ்ப்ராபஸிஙமன்றோ? அப்படிப்பட்ட ஸ்வஶக்தியை நான் கடாக்ஷித்திருக்க ஒரு யமனைப்போலன்றிக்கே இந்து யமனைப்போலே யிருக்கும் விஷ்வக்ஸேனனுக்கு லக்ஷ்மணாதி ஸ்வர்க்கி ரூபாவாதி

நரகாநுபவ து:க்கத்தைக்காட்டிலும் கொடியதான த்வதநுபவாபாவத்தாலுண்டான து:க்கத்தை அநுபவிக்கலாம்படி செய்யலாமோவென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள். எந்த புருஷன் தேவரீருடைய திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறானோ, அவனுக்கு யமனிடத்தில் வச்யதையே கிடையாது, நரகமெங்கே வரப்போகிறது ॥ ॥௭॥

(அ—கை) ஸம்ஸாரிகளுக்கிப்படிப்பட்ட து:க்கமே யுண்டென்கிறவிது ஒரு ஏற்றமோ பாகவதாதிஷ்டிதமான ஊரின் மஹிமையைப்பார்த்தாலென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

ஶ்லோ॥ க்வாபி ரங்கஸ்தலரஸிக யத்ர தேசே வசீ
ஸ்வைகநியதாசயஸ்த்ரிதசவந்திதோ வர்த்ததே ।
ததக்ஷததபோவனம் தவ ச ராஜதானீ ஸ்திரா
ஸர்வஸ்ய ஸர்வஸ்வாஸ்பதம் ஸுசரிதஸ்ய ஜந்மாஸ்பதம்॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கஸ்தலரஸிக!	ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிப்பவனே!
வசீ	ஜிதேந்த்ரியனும்
ஸ்வைக	தேவரீரொருவரிடத்திலேயே
நியதாசய:	ஸ்திரமான ஹ்ருதயத்தையுடையவனும்
த்ரிதசவந்தித:	தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமான ஒரு பாகவதன்
யத்ர தேசே	எந்த தேசத்தில்
க்வாபி	ஒருபொழுதாவது
வர்த்ததே	இருக்கிறானோ
தத்	அந்த தேசமே
அக்ஷத	விகாரமில்லாத
தபோவனம்	தபோவனம்,
தவ ச	தேவரீருக்கும்
ஸ்திரா	ஸ்திரமான

ராஜதாநீ	நகரம்
ஸாதநஸ்ய	மோக்ஷஸாதநத்துக்கு
ஸாதநம்	ஸாதகமான
ஸ்தாநம்	இடம்,
ஸுக்ருதஸ்ய	நல்ல தர்மத்துக்கு
மஹத்	பெரிதான
ப்ராகாரம்	ப்ராகாரம்

உ—வ்யா॥ கதாசிதபி। (ஹே ரங்கராஸிக!) ஸ்ரீரங்கத்திலே ராஸிக்யமுடையவனே! காமிகளுக்கு காமிநியிருப்பிடம் ரஸிகமாகும்போலே ஸாம்ஸாரிகவிஷய விஷயகாமிகளை உனக்கு விஷயங்கிடைத்த தேசமாகையாலே அதில் ராஸிக்யமுண்டானபடி "ஸவதிஷ்யவாஸிந:" என்றும், "தேதே ஷட்குணாக்ரே கூடஸ்தாநாஸந: । ஸ்வாதுஷ்ட்யா தேவேஷு வாஸதேவாய ஸத்ய" என்றும் தேவரீருக்கு ருசித்த தேசம் விஸாதிகளுக்கு ருசித்தாப்போலே "தேவஸ்தேஹாஸக்தே" என்று ஸுதர்ஸநாதிகளுக்கும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் முதலானவர்களுக்கும் ருசித்த தேசமாகையாலே அதிலே யுனக்கு ராஸிக்யமுண்டானபடி "ப்ரா நயஸ்ய ஹஸ்தாத்தாநாவஸத்யஸ்து ஸங்கோத்யே। ஸமம் வா ஸோஸ்தேதாவஸ்த்ய வஸேஹி" என்று பக்திகளுக்கு ருசித்த விதமும் தேவரீருக்கு ருசித்ததிறே இப்படி பராத்பரவதாரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் முதலானவர்கள் எழுந்தருளியிருந்த தேசமாகையாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பும் ராஸிக்யாதிஸயத்தாலே அத்தேசமான ஸ்ரீரங்கத்தை விடமாட்டாமல், "கஸ்யா: வாஸேஷு ஸ்ரீரங்கவாஸ தாஸ்யா ப்ரியாயாதிபம்" என்று ஸகலதேவதையாலே வாஸயோக்யமான தேஸத்தை விடமாட்டாமல் உபேக்ஷ்யஹோரா ராஜா படுகாடுகிடந்தாப்போலே, ஸ்ரீரங்கதேசத்தில் படுகாடு கிடக்கிறேனென்றபடி (வஸ்) ஜிதேந்த்ரியனும், (ஸுதேஸ நிய

"த்ரேஶேஶயம்" என்று ஜிதேந்த்ரியனிருக்குமிடத்தை ராஜதானி யாக உகந்திருக்கிறானென்று ஒரு ஶ்லோகம் ஸூசிப்பிக்கிறது.

திரண்டபொருள்: ஏ ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிகனாயிருப்பவனே! ஜிதேந்த்ரியனும் தேவரீரொருவரிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவனுமான ஒருவன் எந்த தேசத்தில் எப்பொழுதாவதிருக்கிறானோ, அந்த தேசமே ஒருவிதமான இடையூறில்லாத தபோவனம், அதுவே தேவரீருக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கும் மேலான ராஜதானீ, ஸுகங்களுக்கெல்லாம் ஸுகமான இடமுமதுவே, பகவத்கைங்கர்யமாகிற நலன்களுக்கு விரோதிகளான ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு முதலியவைகளால் தடை வாராமலிருக்கும்படியான மதிளுமதுவே ॥ ॥அ॥

(அ—கை) முமுக்ஷுக்களுக்கும் கேவலர்களுக்கும் ஸ்வதந்த்ரவிரோதி நிவர்த்தகர்களுக்கும் உபாயத்தில் இழியும்போதும் அநுஷ்டிக்கும்போதும் ஸாத்வத்தைப்பற்றி பயந்தவர்களுடைய பயமெல்லாம் போகும்படி நடக்கிறவனுக்கு இடறும்போது ஸ்வயமே கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே உன்னுடைய சரணங்கள் கைகொடுத்து ரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களானபடிகளெல்லாம் கோயிலிலே வக்ஷஸ்ஸ்தலமாயிருக்கக் நான் விரோதிகளாலே க்ஷுத்ரனா யிருக்கலாமோ? நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

௯௫ ॥ முமுக்ஷவஸ்யவஸிதாநாம் ஶரணாகதாநாம்

விஷ்வக் விஹாராயிதாநாமிவ ரங்கராஜ ஹே!

ஸ்வக்ஷயகாந்தி ஹரண ஜாக்ர தா: ஸ்வஹோ

கரக்ரஹணதீக்ஷிதா: க்ஷமத நித்யசரணா: ॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கராஜ!	ஏ பிரபுவே!
ரங்கராஜ	ஸ்ரீரங்கத்தில் காணத்தக்க உதபத்தியை யுடையதும்

த்ரிவர்க்கவர்க்க வர்த்திநாம்	தாமார்த்தகாமங்களென்கிறபுருஷா ர்த்தத்திலிருக்குமவர்களுக்கும்
த்ரிகுண்ய ஹாநநிஷ்ணாதமதிநாம்	ப்ரக்ருதியை காண்டுகிறதில உத்யோகமுடைய வர்களுக்கும் (கைவல்யநிஷ்டர்களுக்கு மென்றபடி)
விஷ்ணுபத ரஸநாயிதாநாமபி	பகவானுடைய அநுபவத்தைய பேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கும்
ஸங்கட	தட்டங்கல் வரும்பொழுதுண்டான
ஸாத்வஸ	பயத்தினுடைய
ஹரண	போக்கடிப்பதில
ஜாகரூகா:	ஜாகருகங்களா யிருக்கிறது களுமான
தே	தேவரீருடைய
கேவா குணா:	எந்த திவ்ய குணங்கள்தான்
கரக்ருஹீதக்ஷிதா: ந	கைகொடுத்து ரக்ஷிப்பதில ஸங்கல்பிதங்களன்று

உ-வ்யா ॥ த்ரிவர்க்கேதி । (ஸேவ்யஸேவா) ஸௌந்தர்யாதி குணங்களுக்கு அநுகுணவஸ்துவும் வ்யாக்யாநகுண ஸௌந்தர்யாதி குணங்களுடனேசேர்ந்த நீர ஸாவதானரா யிருக்க, ராஜா தனிவீரனுபக்கொண்டு ஸாவதானனாயிருக்க, காவேரான சத்ருவெளிதனையக்கொண்டு படுணி கிடக்குமாப்போலே நான் விஷயங்களாகிற விரோதிகளாலே குக்ஷிதனைய தேவரீருடைய அநுபவத்தை யிழந்து கிடக்கலாமோ வென்கிறேனென்று கருத்து (ரக்ஷ்ய ப்ரஸ்யாதயா:) ஸ்ரீரக்ஷத்தில காணத்தக்க குவிஹ்வா வத்தை யுடையதுகளான, இது குணங்களுக்கு விசேஷணம், "ஏதத்வ்ரதம் மம" என்று கடல கரையில விபீஷணாழ்வா னுக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணி ராவணாதிகளை நிராகரித்து லங்காராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும், பின்னும், அவனுக்கும் அவன் ராஜ்யத்துக்கும் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிற அதிசங்கை யாலே "தென்திசையிலங்கைநோக்கி" என்கிறபடியே ஸஹ்யை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு குசிப்ர ரக்ஷண ஜாகரூகங்களான குண

ணங்களை ஸ்ரீ ரக்ஷிக்கலாம்படியன்றோ ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறதென்று கருத்து (திவ்யாயுதவதாம்) திவ்யாயுதஸ்ய வஈயா: திவ்யாயுதா: ஸந்தி யேஷாம் இதி திவ்யாயுதவந்த: தேஷாம், பஞ்சாயுதங்களாகிற திவ்யாயுதத்தை யுன்னிடத்தில் பெறவேணுமென்று அதுக்கு உபாயத்திலிழியு மவர்களுக்கும் (த்வச்சரணஸேவநோத்ஸுகாநாம்) ஸ்வக்ருதிநிச்சாபேக்ஷை கைங்கர்யார்த்திகளுக்கும், (விஷயவைமுக்யார்த்திநாம்) ஸம்ஸாரவிரோதிகளுக்கு நிவ்ருத்திபூர்வக ஸாதநாநுஷ்டாயிகளுக்கும். உபாயாநுஷ்டாந காலத்திலும் ஸாதநாநுஷ்டாந காலத்திலும் ஸ்வாமித்வத்தைப்பற்றி ஸ்வாதந்த்ர்யமெல்லாம் போகும்படி கைகொடுத்து ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஜாமராத்ரங்களா யிருக்கின்றனவென்கிறார். ஸ்வஜீதி। (ஸ்வக்ஷயகாதர்ஹரண ஜாமராத்ரகா:) ஸ்வஉபாஸந ஸமயஸ்ய ஸ்வக்ஷயம் ஸந்தி ஜநிதாயா காதர்யஸ்ய ஹரணே ஜாமராத்ரகா இத்யர்த: தடங்கல் வரும் போதுண்டான பயத்தைச் சேஹரித்துக் காக்கிறவைகளான வென்றபடி (த்வத்தேஜோவ்யாமணா:) தேவரீருடைய எந்த திவ்யமங்களங்கள்தான (காராக்ஷணதீக்ஷிதா:, ந,) கைகொடுத்து ரக்ஷிக்கிறதில் ஸக்ஷதீக்ஷிதங்களென்று ராமாயணத்தில் நடக்கிறவனுக்கிடறும்போது ஸமயத்தில் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே திவ்யாயுதவதிகளுக்கு ஸ்வநம் வந்தபோது கைகொடுக்குமாறு ரக்ஷிக்கும். தேவர்கள் சிரஜீவிகளாய்க்கொண்டு சுகாஸ்வாதங்களோடே க்ஷிக்க வேணுமென்று நினைத்து சராத்யநம் பண்ணத்துடங்கி கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தானிறே நக்ஷத்ரணம் செய்கிறவனுக்கு ஸ்வநம் வந்தபோது ஸமயத்தில் கை கொடுக்குமாப்போலே, கைங்கர்யார்த்தியாய ஸம்ஸார தாரணஞ்செய்கிறவனுக்கு கைகொடுத்தும், ஸாமீப்ய வண வாஜியோடே யாகஞ்செய்து கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தாப்போலே, விரோதிஸம்ஸார நிவ்ருத்தியைப் பெறவேணுமென்று உபாயத்திலிழியும்போது வசீகாரக வாஸநையில் ஓதப்படுகிற விஷயங்களை ஜயிக்கமாட்டாமல் தடுமாடுகிறவனுக்கு "த

ஸர்வஸ்வசரணம் த்வச்சரணாம்புதிரேவ” என்று ப்ரபத்திவசீ க்ருதனாய்க்கொண்டு புகுந்துநின்று விரோதிகளை ஜயிக்கும்படி கைக்கொடுத்தும் ரக்ஷணத்தில் ஸந்நத்தங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. வீர்யமிருந்தாலும் ஸௌஹார்த்தம் ரக்ஷணோந்முகமா யிராமல்போனாலும், ஸௌஹார்த்தமிருந்தும் வீர்யம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல் போனாலும், இரண்டுமிருந்து உபய ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல்போனாலும், இப்படி அநேககுணங்களிருந்து ஒரு குணம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல்போனாலும் ஸ்ரீரக்ஷணம் கூடாதாகையாலே ஸர்வகுணங்களும் அஹமஹமிகயா ஸ்ரீரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. இப்படி யிருக்கிற விஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கரையேறமாட்டாமல் தட்டமாடுகிற வென்னை கைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கவில்லை யென்கிறோமென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள், தர்மார்த்த காமங்களாகிற ஐஹிக புருஷார்த்தத்தில் அபேக்ஷை யுடையவர்களுக்கும், கைவல்யத்திலாசை யுள்ளவர்களுக்கும், ஸர்வவிதமான விரோதி காமங்களை நீங்கி தேவரீருடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறவர்களுக்கும் தடங்கலுண்டாகும் ஸமயத்திலுண்டான பயத்தை போக்கும்படி செய்து கைக்கொடுத்து பாதுகாக்கின்றன தேவரீருடைய திருக்கல்யாண குணங்களென்கிறார் ॥ ॥௯॥

(அ—கை) ஸர்வாபிரக்ஷணத்தில் குணாநாம் ஸம்ரம்ப உபாயகுணமானது ப்ரதானமாகையாலே அதின் வைபவத்தை தனித்து அருளிச்செய்கிறார். ஒரு ஸார்வபௌமன் ஸ்வஸைந்ய ஸ்வாதீநமானதும் மேல் ஸாத்வத்ஸமுமான ஔஷத்ய ஸேவை பண்ணுமவிருப்பதுடன் ஸார்வபௌமம் பண்ணியும் மேல்மேல் ஸௌஜந்யமும் பண்ணும்படிபோலே, ஸம்ஸாரவ்யாதிக்ரஸ்தனை ப்ராரப்தேன நிச்சேஷ ஸம்ஸாரவ்யாதி நிவர்த்தகமாயும் மேல் ஸர்வாவஸரமுமான “த்ரயீத, உபாஸித, ஸ்ஜவ” ஜாத்ரிகளான ப்ரஹ்மான தேவரீருடைய உபதேசாதிவ

மான மோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாநத்தில் காயக்லேசாதிகள் வருகையாலும் விஷயங்களில் அத்ருஷ்டிநிவேசத்தாலும் மோக்ஷசாஸ்த்ர ச்ரவணத்திலுங்கூட ஸ்வரஸ "ஸம்ஸாரிவிபரீதம் மோக்ஷஸுகம்" என்கிறபடியே அநாதரவிஷயமான அஹிதவிஷயம் போலிருக்கும் வேதபாஹ்யகுத்ருஷ்டி தேவதாந்தரோபாஸநத்தாலுண்டான அத்ருஷ்டாதி விஷயங்களில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதும் மேல்மேல் தத்வோபதேசமும் ஹிதோபதேசமுமாகிற அபத்யம் பண்ணாமலிருக்கிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட வ்யாதிக்ஷணையும் அவஸ்ய தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது உன்னுடையதை, அபேக்ஷாரணனை வென்னை ரக்ஷிக்கவில்லை யென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

பிபேதி ஸம்ஸாரீ ப்ரபோ பவத்ப்ரதேய தீவ்ரௌஷதாத்
கதத்வரஸ உத்கடே விஷே பலிஷ்டபக்ஷம் ப்ரீயதே ।
அபத்யபரிஹாரதீவிமுகமீத்ருசம் மாமஸி
தயஸ்வ வரத ப்ரஸஹ்ய பிஷகேவ ॥ ॥௧௦॥

பதம்	உரை
ஹே ப்ரபோ	ஏ பிரபுவே
ஸம்ஸாரீ	ஒரு ஸம்ஸாரிசேதநன்
பவத்ப்ரதேய தீவ்ரௌஷதாத்	தேவரீருடைய உபதேசமாகிற உக்ரமான மருந்தினின்றும்
பிபேதி	பயத்தையடைகிறான்
கதத்வ ரஸ உத்கடே விஷே	கோணலான மார்க்கத்திலுண்டான ரஸமாகிற துஷ்டவிஷத்தில்
பலிஷ்டபக்ஷம்	(மீளுமது) துண்டிமுளைபக்ஷிக்கிறது
ப்ரீயதே	ப்ரீதிபண்ணுகிறான் [போல
அபத்யபரிஹார தீவிமுகம்	அபத்தியத்தை பரிஹரிப்பதிலுண்டான புத்தியிலுங்கூட பராங்முகனை

ஊகூஂ	இப்படிப்பட்டவனை
தஊவி	அந்த சேதநனையும்
கவஸ ிர	ஒரு காலவிசேஷத்தில்
க்ஷோகஃ	கிரமமாக
வதஷா	தோஷத்தைப் பாராததான
ஷடிபா	தேவரீருடைய தயையானது
ருககஷிக்	நிஷ்காரணமாய் உண்டான தாயகொண்டு
கவதி	இரக்ஷிக்கிறது

உ—வ ்ரா ॥ வியெதீதி । (ஹெவ ெஹா') வ ாஹவமில்லாத வ ுர ஷனுடைய ஊபெ வ ுரனுக்கு கந வய ஷமாயும் தனக் கும் கதிஷ்ரவஹமாயுமிருக்கும், அப்படிக்கில்லாமல் ஊயையோ டே வ ாஹவமுள சோநதபடி. (ஹவஷ கஃ) ஸம்ஸார்தைதச ஈ மக்கிற வ ுர ஷனவன், இதினாலே ஸம்ஸார மிவனுக்கு க ஊத்தாலே சுமையாக வந்தது, ஹாஹாவிகமான தன்றென்று ஸ ுவிதம் இப்படிச்சுமையாக வந்த ஸம்ஸாரத்தை விஷயங்க ளில் ஹொம ்ாவயத்தாலே நிரவிக்க மநஸில்லாதவனாயிருக் கிறான் (ஷடி வயெபதீ வெ ளஷயாஃ) தவ= தேவரீடைய, உவயெப= «ஹஜவ, ய ்ாயீத ' ஐத ்ாஷியான பாவொவயெ பமாகிற, திவெ ளஷயாஃ, ஔஷயத்துக்கு தீவ ்ஷமாவது க ட ஷமும் ஸஷ ்ஷவஷ்வ ்ாயி நிவதஷககவாஷிகளும் ஸ வாவ ஹகவமும் அப்படியே ஹஉவஷ வயெப ர ுவமான ஸஙாவம் கயஷாநஷாநஊாரா நிஷேஷ ஸம்ஸார நிவதஷகமாயும் மே ல ஸ வாவஹமாயு மிருப்பதாலே தீவெ ளஷய மென்றா (வி ஹெதி) ஹயத்தை யடைகிறான் கயஷகாஊஷி ஹொமத்தில் ஆஊர த்தாலும் ஜொக்ஷ பாஷாயஷாநஷாந காயக்லேபாஷி காடவாஷி களாலும் வெஊஷஹப வணத்திலுங்கூட ஹயத்தை யடைகிறானெ ன்றபடி யஊா, ஔஷயஸ ் தீவ ஷமாவது. கவிஉெஊ நவ ்ா யிநிவதஷககவம், «ஸ ுயஷவெ ்வத யொ ஹகவஸவ ஜநா ஜரஂநாரஃ" என்று க்ஷஊண ஸம்ஸார நிவதஷகமான ஹக்வ வதிகளை வியிக்கிற «ப ்ாயீத, ஹஜவ, உவாவீத, பரணம்

ஷ்ய" இதி ப்ராப்யவிசேஷ பூர்வங்களான ஸாத்ய ஸாதனத் திலுங்கூட ஸம்ஸாரத்தில் ஹேமப்ராந்தியாலே நிவ்ருத்தி வந்துவிடுமோவென்று பயத்தை யடைகிறேனென்னவுமாம் ஸ்வர்க்காதிகளில் ஆசாரமிருந்தால் அவ்யபிசாரியான தேவரீரை ஆராயித்து அவைகளைப்பெறலாம், அதுவுமில்லாமல் [அப்ரமாணமில்லாமல்] வேதவாக்யமுமான க்ஷுத்ர தேவதைகளை "அநங்கோராங்கள நிமப்ராய" என்கிறபடியேசுத்தஸ்வாதிகளாலே பூஜித்தும் தத்வயாதாத்ம்யாவஸாதநாதிகளைப்பண்ணுகிறதும் இதுமுதலான கர்மங்களை பக்தியோடே செய்கிறதும் அந்த ஹேமப்ராந்தியால் பக்தியுஞ் செய்கிறேனென்கிறார் ஸர்வேதி। (ஸர்வப்ராமாண்யவிஷயே) ஸர்வ = ஸர்வஸ்மாத்துண்டான, ப்ர = ஹேமப்ராந்தியாகிற, க்ஷுத்ர தேவதாவாஸ நப்ராந்திஸ்வாதீனத்திலுண்டான ஹேமப்ராந்தியாகிற வென்றபடி. தவிஷயே, தவஷ விஷயத்தில், தேவரீரை பூஜித்து ஸ்வர்க்காதிகளைப்பெற்றால் தங்களுக்கு ப்ராப்தவாரணமும் ஸ்வர்க்க கைவல்யங்களுமாகும், ஸ்ரீவைஷ்ணவம்பெறவேணுமென்று தேவதாந்தரங்களை பூஜிக்கும்போது தேவரீரிடத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யபுத்திபண்ணி பூஜித்தால் ஸம்ஸாரஹேதுவாலும் மேல் நரகப்ராப்தி வாராது, அப்படிக்கில்லாமல் க்ஷுத்ரதேவதை களிடத்தில் பரத்வபுத்திபண்ணி ஆராயிக்கிறதால் ஸம்ஸாரநிமித்தமாகிறது மன்றிக்கே மேல் நரகப்ராப்தியும் வருகையாலே ஸரீர நாசகர விஷம்போலன்றிக்கே ஆத்மநாசகர மாகையாலே "தவிஷம்" என்றார் இப்படிப்பட்ட தவிஷத்தில் பக்தியானது ஸங்காராலே மேல்வரு மநர்த்தங்களை யறியாதே தாண்டிமுள்ளை ககவிபக்திபண்ணுமாப்போலே பக்தி பண்ணுகிறேனென்கிறார் (பஹிஸ்ஸமஸ்தவஸ்துபக்தயதே) "ஹேமக்ஷேத்ரத் பக்திஞம் பக்தாப்ராமாண்யம்। ஸுராஸுராணாம் ஸ்வஸ்தே நாநாவாஸமைவேக்ஷதே" என்கிற ப்ரமாணமிங்கே ஸ்ம்ருதம் இப்படி க்ஷுத்ர தேவதாவாஸநாதிகளாலே ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ஸ்வர்க்கங்களைக்கொண்டு மேல்மேல்நரகப்ராப்திக்கு ஹேதுவான

தத்தஸ் க்ஷுத்ர தைவதாபஜநமும் “கீழ்மகனிட்டவொழுகின கீழ்” என்கிறபடியே ஸக்ருந்நீசனை ததீயவைராக்யவபஜநமு மாகிற ஸ்வயத்நமும் பண்ணுமவிருக்கிறதில்லை யென்கிறார் ஸ்வயோக்தி । (ஸ்வயத்நபரிஹாரயீவிசேஷம்) ததீயஸ்யதுஷ்டமான க்ஷுத்ர தைவதாராதந ரூபமான ஸ்வயத்நத்தை பரிஹரிக்கிற விஷயத்திலுண்டான பக்தியிலும் பராங்முகனை, ஸக்ருத்ருஞ்செய்தால் ஒருக்கால் பக்தியிலாவது ஒழிவு வரலாம், அதுவுமில்லை யென்றபடி (ஐஹம்தவேசி) ஸ்வஹ்ருத்தனை அந்தப்புருஷனையும் (ஸுக்ருதிந்) ஸக்ருதாநுஷ்டானான, இப்படிப்பட்ட காரணத்தாலே யுண்டானதென்று அறிகிறதற்கு ஸுஶக்யமான (வத்ஸா ஸ்வதயா) வாத்ஸல்யமுள்ள தேவரீருடைய க்ருபையானது (ஸ்வஸ் ரே) ஸ்வஸாரஶ்ராஹ்ஸதி, ஸந்துஷ்டிக ப்ராஸங்க ஸந்த்ருத ஶாஸ்த வந்தபோதென்றபடி (க்ருபாக) க்ருபயா (ஸ்வதி) “சன்ம சன்மாந்தரங்காத்து” என்கிறபடியே ஸ்வஜநங்களில் ஸக்ருத்தவ தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது. உபைக்கு வத்ஸஶ்வஞ்சொல்லுகிறது வேதநஸாபியாலே வத்ஸையானசேதா வழித்தபின் வஜ்ஜையை ஸ்வஸாரவ தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி இப்படிப்பட்ட உபையானது ஸந்த்ரஸாரணையும் விஷயங்களாலும் தர்பாரக்ஷாஷிகளாலும் க்ருதாதனையுமிருக்கிற என்னை ரக்ஷிக்கவில்லையே யென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள் ஸம்ஸாரியானவன் தேவரீருடைய உபதேசமாகிற ஔஷதத்தினின்றும் பயந்து, மத்ஸ்யமானது தூண்டிமுள்ளை தனக்குபக்ஷ்யமென்று ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே, இவன் கெட்டவழியிலுண்டான ரஸமாகிற கெட்ட விஷத்தில் ப்ரீதிபண்ணுகிறான் அபத்தியத்தினின்றும் ஒழிகிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட புருஷனையுங்கூட அகாரணமாயுண்டானதாயும் வாத்ஸல்யமுள்ளதுமான, தேவரீருடைய தயை ஜாயமாநகடாக்ஷம் முதலிய வைகளை யுண்டுபண்ணி ரக்ஷிக்கிறது ॥ ॥௧௦॥

(அ—கை) விரோதிகளை ரக்ஷித்து ஜ்ஞாநிகளையும் மமையும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஸஹாயாந்தரோபகரணங்கள் வேண்டாவோ வென்னில், ஒரு ஸஹாயங்களன்றிக்கே ஸேநாகார்யங்களும், பெரிய திருவடி முதலான வாஹநமும் ஸ்வர்ணமுமாக சேரத் திருக்கவில்லையோ, அதுகள் தான் "ஶஙாத்ரிமஹாராஜ ஶ்ரீவத்ஸாத்ரவக்ஷிதம் । ஸ்ரீஶயவாஸஸீஶே வஸாநம் ஹர்ஷ்யஜம் । த்ருஷ்டாதஹோத்நாதர்த்ரம் வேஷம் க்ருதிரஹோஶிதம்" என்று வண்ணக் வாஸர்தேவனுடைய க்ருதிரமான ஶங்கசக்ராத்யாயங்கள் போலே ஸ்வாயத்தங்களோ? "ரக்ஷோவஸ்ராணாம் ஸிரோந்ருத்தண் தேக்ஷரதேஶணிதஶிழ்யாரம்" என்றும் "தேவநேத்யஸ்த: க்ருஜ: வக்ஷவாதேநராக்ஷஸம் । வத்ஸோஹஸுமவாநுவாய ஹர்ஷ்வணத்வயம்யயா" என்று ஸஹாயங்களும் பெரியதிருவடியும் ஹத்ரவேஷந்ர நிவத்தங்களாயன்றோ விருப்பது, "ஹதராஸவே ஶாஙோத்ராதோஹாஶமாயாயந்: । வரணாயாவஸேயாய உஹஸஹவெஸ்ஸவஸாயகம்" என்று காவிஶேஷத்தில் ஸஹாயத்தை வருணனிடத்தில் கொடுத்தாப் போலே இப்போது ஸஹாயங்கள் வரஹஸ்தஹங்களாயிருக்கிறதுகளோ? "வாதவர்ணத ரக்ஷாயாம் விஷ்வஸஹஸேவ । ஸஉாவஷாயம் ஸிஹூத்த நஸ்ரீரஜநாயக:" என்று ஸ்வயமாகவேயன்றோ ஸஹாயங்களை வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறீர், "வத வஸ்ராக்ஷரவஸ் வஹாவஸெந ஹாமிரவஸ்யாவஹ ஸ்வள விய்தளதிஷ்த:" என்கிறபடியே ஐஶ்ராதிகளெல்லாம் தேவரீரிடத்தில் ஸயந்திருக்கத் தேவரீருக்கு ஸயந்தானுண்டோ? "ந த்வணாவயம்ராஜந்" என்றுஉண்நாயிகாரமில்லாத ப்ராஹ்மணர்களைப்போலேயோ தேவரீர், வ்யஷ்வதியனன்றோ? "க்ஷத்ரியேயர்யத்வாவோ நாதர்ஹோரவெஹவெஷித்" என்று க்ஷத்ரியர்கள் ஸஹாயாரணம் பண்ணுகிறது ஆர்த்தரக்ஷணார்த்தமென்று தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது, ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலே எனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்னில், அத்தாலே யுனக்கு ஶஹாத்ர

ரக்ஷ்ய ப்ரயோஜநமில்லையோ? ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தினா ...ன ஸாமர்த்யம் எனக்கு வேண்டாவென்னில், ஆனாலும் உம்முடைய ப்ராணாவை ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டாவோ? ஜ்ஞாநிகள் உனக்கு ஆத்மாவன்றோ? "ஸர்வபூதாத்மாத்மா, ஆத்மநிதி" இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் என்னையன்றோ ஸர்வபூதாத்மாவாகச்சொல்லுகிறது, ஜ்ஞாநிகள் எனக்கு ஆத்மாவென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னில், "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" என்றுநான் ஸர்வபூதாத்மாவென்று வேதாந்தஸித்தமாகிலும் ஜ்ஞாநிகளெனக்கு ஆத்மாவென்று என்னுடைய ஸித்தாந்தமென்று "மே மதம்" என்று தேவரீர் தாமே யருளிச்செய்தது, ஸ்வாத்மாவைரக்ஷித்துக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

உ-௧ ॥ வையர்த்யமிதி நிஸ்சித: ப்ரஹரணாதியோகஸ்தவ
ஸ்வயம் வஹஸி நிர்பயஸ்ததபி ரங்கப்ருத்வீபதே ।
ஸ்வரக்ஷணவிதாயக: ப்ரணதரக்ஷணம் தாவகம்
யதாஹ பரமார்த்தவிந்நியதமாத்மநேதி தே ॥ ॥௧௧॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கப்ருத்வீபதே	ஸ்ரீரங்கபூமியின் நாயகனே!
தவ	தேவரீருக்கு
ப்ரஹரணாதியோக:	ஆயுதம் முதலியவைகளுடைய கூடுதலானது
வையர்த்யமிதி	வ்யர்த்தமென்று
நிஸ்சித:	நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ததபி	அந்த ஆயுதம் முதலியவைகளையும்
நிர்பய:	பயமில்லாதவனாய்
ஸ்வயம்	தேவரீர்
வஹஸி	வஹிக்கிறீர்
யத்	எந்தக்காரணத்தினாலே
தாவகம்	தேவரீர் ஆச்ரிதனைக்குறித்து

பராத்மவித:	பரமாத்மஞானமுடையவன
தே	தேவரீருக்கு
நியதம்	நியமமாக
அநுஜாநாதி	அநுதாபமென்று
ஆஹ	அருளிச்செய்தீரோ
தத:	ஆகையாலே
ப்ரணதரக்ஷணம்	ஆசிரிதர்களை இரக்ஷிப்பது
ஸ்வரக்ஷணமிவ	தன்னைரக்ஷிப்பதுபோல
அபவத்	ஆயவிட்டது

உ-வ்யா ॥ (ஹே ராஜீவ ப்ருஷ்வதே) ப்ராஹ்மணர்கள் போல அறிகைக்கு தேவரீர் ராஜாவாகையாலே உத்க்ருஷ்டமாம் தாமமா யிருக்க ஆசிரித விரோதி நிவர்த்தநம் செய்யப்படாதோ வென்ற படி (தவ) தேவரீருடைய (ப்ரஹ்மணாதிபொருள்:) ஆசாரமா ஹநாதி ஸ்வயா நமானது. ப்ராஹ்மணஃ ஆதிஃ யெஷாநே, ஆ திப்ரவ்ருத்த வேதநெதயாதீநாம் வர்ணஹஃ ஸாயநஸ்ய ஸ்ரீதத்துக கள ஸர்வத்ரநமாக விருக்க விரோதி நிவர்த்தநம் செய்யலாகா தோவென்று கருதது பெரிய திருவடியை ஆசிரயித்தாலும வ ஸூத்ரப்ரயோகங்களை ஸம்ப்ரதத்தாலுமெடுத்தது "யம்வைஸ்ரீவி ஶ்வாம் ப்ரபேக்ஷஸ்ய ஸ்வயம் ஸ்ரேஷ்டோ ஹரிஸ்தரா ஸாக்ஷாத் ஸாத்விஹதிஸ்ரீ ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷம் । கி ஞ்சஹ்ருதஸ்ஸாங்கு ஸ்வயம்சவதே பக்திதேஜ ப்ரதரணே ஸேவஸ்ரீ ராஜஸ்வஜா ப்ரதிஷ்டநே காரிஶிகீஜஸா தே" என்று வர்ணிதம் பெரியதிருவடி வேதத்தைக்கண்டு ஸ்வதுஷ்டி யநிஷ்டமான ஸ்தாநத்தையும் ஸ்ருஷ்டமாக எண்ணிக்கொ ண்டிருக்கிற தேவரீர் மஹேந்த்ராழ்வான் கதறினபோது பெரியதி ருவடி வேதத்தையும் ஸ்ருஷ்டமாகவெண்ணி அவரை சமிக்ஷிக்கை யாலும் திருவாழியாழ்வானை முந்திப்ரயோகஞ்செய்ததாலும், ஆ பத்துக்கு ஆசிரிதவிரோதிநிரஸநக்ஷமமெனகை க்காக "யம்" ஊத்ஸோத்ஸஜத்ய: (ஸ்வாயுஜதிநிஸ்ரு தை:) நிரயக்கமெனனு நிஸ்ரயிக்கப்பட்டதோ, வர்ணகந ஆப

யமபோலே வ்யழுமோவெனறபடி. இது காகா வளத்கன ஆ
யாயஙகளபோலே வ்யழுமிலலாமல ஸாயழுகமான ஆபாயஸ
ஷ்வபாநமிருசக, அபபடிபபடட ஆபாயஙகளிலலாதவனபோலே
ரக்ஷிககாமலிருககலாமோ வெனபது கருதது ஆனாலும ஜெவா
கள உபாஷாகளாகையாலே யெனககு ஸயமிலலையோ, யநிகளு
லும ஸ்ரீழுகள கேடகுமபோது ஸயழும ஸஸ்மதமாயிருககவே
ணுமாபபோலே நீர விரோயிநிரஸநததை ஸவெக்ஷிககுஙகால
ததில தஉவயாத்ராயாயஙகளதான ஸஸ்மதஙகளாயிருககவே
ணடாவோவெனனில, சொலலுகிறாமேல । ஸ்யதி । (தஉவி)
அநத ஆபாயஙகளையும ஸாஷாநத்ரொநவாஸகஸ்ஸம (நி
ஸழுயஸ்யாவஸஸி) ஸ்யாஸிதனக தேவரீரே வஸிககிறீர ஆ
யாயஙகளை ஸ்பம ஸஉாவஸிததுககொணடும நிஸழுயனுயமிருகக
தஸகாயததில ஆபாயமிலலாதவனபோலவும ஸயநதவனபோல
வும விரோயிநிவதநனு செயயாமலிருககலாமோ வெனபது க
ருதது ஜ்ஞாநிரக்ஷணததாலெனககு எனன வ்யொஜநமுணடெ
னனில, அதுககுததரம உத்தராயழுகதாலே யருளிசசெயகிறார.
(தாவகஷஜூஸ்ஸ வ்ரஷாத்விஸ) வ்ரஷாத்ஜ்ஞாந முடையவன
(யஸ) யஸ்ராஸகாரணாஸ (தெநியதம) தேவரீருககு நியஜெந,
யாவஉாத்ஸாவியாக வெனறபடி (ஸஞராத்ததிக்ஷய) ஸஞயழுாஷி
யெனறு "ஜ்ஞாநீக்வாத்தெவஜெஷதம" எனறு தேவரீர தாமேயரு
ளிசசெயதது. "ஆத்தெவ" எனகிற ஸவகாரஸாநததில "நி
யதம" எனறிஙகு சொலலபபடடது (தஸ) சவ்யம, தஸாஷித்
யழு: (வ்ணதரக்ஷணம) ஆஸ்ரீதரக்ஷணம (ஸ்ரக்ஷணஷிவாஸவஸ)
ஸ்ரக்ஷணஜெவாஸவஸ, ஜ்ஞாநிகள தேவரீருககு ஆத்மாவாகையா
லே ஜ்ஞாநிரக்ஷண மாத்ரக்ஷணமாகவே ஆயவிடடதெனறு கரு
தது ஐவஸஸ்வ: ஸவகாராயழு: "ஸவஷிவஸஷநிதா: ஔவநி
ஷஉ வஉவஷஉாயா:" உதி ஸாஷ்யஸ்ய ஐவஸஸ்வ: ஸவகாராயழு
கஉதி ஸ்ருதவ்காஸிகாயாஜஷாக்த தயாவ எனனுடைய வக்ரா
உ்ராயாயஙகள வளத்கவ ஆபாயஙகளபோலே வ்யழுமாயி
ருமல ஸாயழுகமாயிருககிறது ஈாத்மனறிககே வ்யவஸிதமா யி

ருக்காமல் ஸதாஸந்நிஹிதமாயிருக்க, தேவரீரும் நிரபேக்ஷனாயும் ராஜாவாயுமிருக்க, ஜ்ஞாநிகள் தேவரீருக்கு ஆத்மாவாயுமிருக்க, ஆயுதங்கள் ஸமீபத்திலில்லாதவன்போலவும், பயந்தவன்போலவும், ஜ்ஞாநிகளுடைய ரக்ஷணத்தாலே தேவரீருக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லைபோலவு மிருக்கலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. பின்னும், ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலுண்டான வ்யாப்த்யாதிகளிலுனக்கு ஆதரமில்லாமல்போனாலும் ஆத்மரக்ஷணாவஸ்யகமென்று கருத்து. வ்யாப்த்யாதிகளில் ஆதரமில்லையென்பது "ஸ்வரக்ஷணேபிவா ஹவஸ:" என்று ஆத்மரக்ஷணாவஸ்யகமாகையாலே ஸ்வயந்த்ரிஶம் "யதாஸ்வபராத்மவிஶ:" என்று சொன்னத்தாலே ஸ்வாஸ்ர்யமுதாய்த்தில ப்ரயோஜநாபேக்ஷையில்லையென்று கருத்து. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" இதி ஸ்ரீ இதர்ஸங்காகாங்க்ஷிந்யாயேநோஷ்யத்ராயம்:, ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம், அஹம் ஸ்வாத்மேதி உபநிஷதாம் மதம், மமாத்மஜ்ஞாநீமாத்மேதி ॥

திரண்டபொருள் ஏ ஸ்ரீரங்கநாதனே! தேவரீருக்கு சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களென்ன, பெரியதிருவடி (கருடன்) முதலிய பரிஜநங்களென்ன, இவைகளோடு கூடியிருத்தலானது வ்யர்த்தமென்று நிச்சயம் ஆனாலும் பயமில்லாதவனுயக்கொண்டு ஆயுதமுதலியவைகளை வஹிக்கிறீர் எதற்காக வென்னில், எந்தக்காரணத்தினாலே ஜ்ஞாநி எனக்கு ஆத்மாவென்று தேவரீர் அருளிச்செய்தீரோ, அந்த காரணத்தினாலேயே ஆஸ்ரிதரக்ஷணமாகிற தன்னுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுகிறதற்காக வென்றபடி ॥ ॥கக॥

(அ—கை) 'பராத்மவிஶ:' என்று கீழ்ப்ரஸ்துதமான ஜ்ஞாநியின் மஹிமையை யருளிச்செய்கிறார். க்வசந்ஸ்ந்தேஹவர்ணராகளான ஜ்ஞாநிகள் ஸர்வஸ்வப்ரதமாய ஸர்வயாவேஸந ஸ்வேஶ்வரஸாக்ஷாத்காராதி ஸர்வஸம்பாதிதமாய மஹாஸ்வப்நமான ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதீந மோக்ஷரானவர்களான வேதநர்களாலும் ப்ருஹஸ்பத்யாதி வேதநங்களாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்கள் இப்படி தோஷாஸம்பவநம் பண்ணினதும் ஸந்தோ

ஸ்வகீயத்துக்கு ஹேதுவன்று, ஸ்வாபீஷ்டம் பண்ணினவித்த னை ஜநவைக்ஷிதைக்கு ஹேது: ஸ்வாநுபவ வ்யதிரிக்தா இவ வயேதம் நான் உபாதிக்கவேணுமோ? ஸ்வபராதீநமான தேவரீரே கண்டுகொள்ளலாகாதோ, இப்படி ஸ்வாநுபவவைக்கல்ய ராகளான ஜ்ஞாநிகளுக்குண்டான விரோதிகளை நிவ்ருத்திக்கலா காதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

௨௫ || விஶிஷ்டஸௌக்யஸம்பந்தை: ஸ்வக்ருதகாம்யநிர்மிதை:
பதி ஸுத ஸோதர ப்ருத்ய பந்து ஸம்பந்திபி: |
ஜந்மப்ருதிகைரபி ப்ரசுரப்ரீதி ஶ்ரேஷ்டதமை:
தவாநுபூதிம் விபோ ஸ்வாநுபூதிஸுகயாசிபி: ||

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ பிரபுவே!
விஶிஷ்ட	மிகவுமேன்மைகளான
ஸௌக்ய	ஸுகங்களுடைய
ஸம்பந்தை:	ஸம்பந்தத்தைக்கொடுக்கிறவைகளும்
ஸ்வக்ருத	தங்களால் செய்யப்பட்ட
காம்யநிர்மிதை:	காமங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவைகளுமான
ப்ரசுரப்ரீதி	அதிகமான ப்ரீதிவிசேஷங்களுடைய
ஶ்ரேஷ்டதமை:	வஸ்துக்களில் ச்ரேஷ்டமுமான
பதி	பதியென்ன
ஸுத	பிள்ளையென்ன
ஸோதர	கூடப்பிறந்தவனென்ன
ப்ருத்ய	வேலைக்காரனென்ன
பந்து	பந்துக்களென்ன
ஸம்பந்திபி:	ஸம்பந்தமுடையவர்களென்ன இவர்களாலும்
ஜந்மப்ருதிகைரபி	ஜநம முதலியவைகளாலும்
ஸ்வாநுபூதி	தேவரீருடைய அநுபவமாகிற
ஸுகயாசிபி:	ஸுகத்தையாசிக்கிறவர்கள்

ப்ரதிம் ஸந்தோஷத்தை
நஸீஹதி அடையமாட்டார்கள்

உ-வ்யா ॥ ஸமிவேஷ்டி । (ஹவிஹோ ஸமிஷ்ஸம்பத்ஸம்ஜ்ஞை) அத்ருஷ்ஸம்பவ உகங்களான (ஸ்வர்க்க ப்ரத்யக்ஷநிவ்ருத்தி) தன்னாலே செய்யப்பட்ட யாகாதி காம்யங்களாலே ஸம்ருத்திக்கப்பட்டதுகளான, ஹவிஸ்ஸமா யிருக்கிறது மன்றிக்கே, அஜ்ஞன ப்ரஷ்டனுக்கு ஹவத்தைத்தருமபடியான க்ஷுத்ராதிகள் செய்த ப்ரவ்ருத்திபோலன்றிக்கே, அதிப்ராயஸந்தேஹஸம்பந்த ஸாத்ரமான அநுஷ்டாநத்தாலே ஸம்ருத்திக்கப்பட்டதாயிருக்கு மென்று பட்டாசார்யரும் (ப்ரவ்ருத்திஹேதோரிதி) ஹிதநாம் ஹோதாரஸ் ஸ்ருதிஹோதார், ப்ரவ்ருத்தார் ஸ்ருதிஹோதா யென்பதே, ப்ரஜீவதஸம்ஸ்ரஹி: எந்த பதார்த்தங்களிடத்தினின்றும் ப்ரஷ்ஷணுக்கு ப்ராஹ்மம் விலக்ஷணங்களான ஸமங்கள் ப்ரவ்ருத்தங்களா யிருக்கிறதுகளோ, அந்த பதார்த்தங்களென்றபடி. அவை யாவன ஸவத்ரவ்யாதிகள் தேஷாம் உத்தார:= ஸ்ரேஷ்டா:, அதிப்ரகாரங்களான ஸவதாதிகளைக்காட்டிலும் ஸத்ராதிகள் அதிஸயகாரங்களாக விருக்கிறதுகளென்று தாத்பர்யம் யதா, ப்ரவ்ருத்தாஸ்ஸ ஸ்ருதிஹோது ப்ரவ்ருத்திஹோது:, ஸ: உத்தாரஸ்து ஸாரமென்பதே. ப்ராப்ரஷ்ணுக்கு அநுஷ்டேயமாம் ஸம்பாவங்களாய் தோன்றினாலும் உத்தாரகார்யத்தில ஸத்ராதிநிஷ்டமாக ஹோமமுண்டாகிற தென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை இனி யபேக்ஷக்களுடைய ஹோமமான ஹோமங்களை பூஜித்தவர்களே பூஜிக்கைக்கீடான யோக்யதை குன்றினவரே அந்த ஸ்ருதிகளாலே மிகவும் பரிஹஸிக்கப்படுவார்களென்று "கொண்டபெண்டீ"ரென்கிற திருவாய்மொழிகளில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார் அப்படியே பநாதிகளும் "வேஷஸ்யம் ஸத்ருஸாதிதா, பயாரயதி ஸுஹஸாரம் வாஸம்ஹ்ருதயதி நயநயதி । ஸர்வதி மாத்ருயஷ்டிம் ஸர்வேஹ்யாஹேதா ஸமஸ்த: பம்ஸாரம்" என்று ஹோமநங்களா யிரேயிருப்பது. (ஸத்ரஸம்பத்வோஜாரநம்ஜா ப ஸம்ஸஸ்ய ஹவிஷ: பநவ்ருஹத்திகௌரவி) ஸ்ரீயக்வேநவாரித்ரஹி

க்கப்பட்ட ருத்ராதி தேவதைகளாலும் ப்ராக்ருத தேவதா வர்க்கத்தாலும் (அநுக்ரஹீதி ஸோமாயிதர:) அநுக்ரஹஶீலர்களான ஜ்ஞாநிகள் (யதீம்) ஸந்தோஷத்தை (விஶோ) ஷ்யக்ஷயாதிஶய விஷயமாயிருக்கும் ஸாதிநு (நவிந்தி) அடையமாட்டார்கள். இவ்வர்த்தத்தை விஷயமாய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கிற நீர் தானேயறியலாகாதோ? நான் உபபாதிக்கவேணுமோ வென்று பட்டர். "அநுக்ரஹவ ஸோமாயிதர:" இதி ஸாபிப்ராயம் அநுக்ரஹஶீலர்களான ஜ்ஞாநிகளுக்கு தேவரீரை அநுபவிக்க வொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற ப்ரஷாதிகளை நிவ்ருத்தி செய்யவேணுமென்கிறாரென்று அபிப்ராயம் பின்னும் அநுக்ரஹஶீலர்களான ஜ்ஞாநிகள் ப்ரக்ருதிஸித்தமான இதரஸோமங்களில் ஆசை வைக்கமாட்டார்களென்றும் தாத்பர்யம்.

திரண்டபொருள் — ஏ விபுவே! தேவரீரை யநுபவிப்பதில் ஆசையுடையவர்கள், மிகவும் அல்பமான ஸுகங்களைக் கொடுக்கக்கூடியதும், தன்னால் பூர்வ ஜந்மத்தில் செய்யப்பட்ட காமத்திற்கு பலமாக வந்திருக்கிற பிள்ளை பெண்மார்களாலும் தனம் முதலியவைகளாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்களென்கிறார் ॥ ॥கஉ॥

(அ—கை) ஶரீரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிகளான ருத்ராதிகள் அநேக தோஷதூஷிதங்களாகையாலே ஹேயஜ்ஞானங்களாலும் ஸ்வஶரீரம் ஸ்வஸம்ஹாரமன்றோ வென்னில், அதுவும் அதந்த்ரஜ்ஞ ஸ்வஜ்ஞாநமென்கிறார் — நரகேஶ்வரர்களான பாபிகள்படும் அதிது:ஸ்ஸஹ க்லேஶ்வாக நரகயாதநாதிகளைக்கண்டும், ஹிம்ஸிஹிம்ஸ்யாதிகளான யமபடர் வாக்யங்களைக்கேட்டும், பீறுன பிதுர்வாக்யங்களுங்கூட ஶோஷித்துவிழும்படி அதிஸ்யஜ்ஞ நரகயாதநைகளையும் "திண்ணமழுந்தக் கட்டிப் பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணமையவிரந்தென்னைப் போரவைத்தாய்" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வர உப ஸம்வேஷ்டிதருடைய ஹாஹூவ்யூஷ்டீவருடைய ஶக்ருந்தி த்ரஶாயிப்பாய ப்ராஜாவத்வாய வாலே தலைகீழாகத் திருப்புண

டு ப்ரஸக்திராஹித்யத்தாலே யொழிய ஜீவிதங்களைக் கொண்டு ஸம்ஸாரவேதத்தோடே அஶக்தி ப்ரஸாதத்தினாலும் ஸம்ஸாரம்போலே விழும்படியான ஶரீரஸம்பந்தமும் ஒருவருக்குஞ் சொல்ல நிலமல்ல அவாக் விஷயத்ருஷ்ணைக தோஷதூஷித மான இந்த ஶரீரமும் ஜ்ஞாநஹீநர்களுக்கு ஸர்வமாயத்தோற்ற றினாலும் நிர்ப்புத்திக்கு மிடத்தில் நரகஶரீரவாஸங்களைப்போலே ஸர்வாத்மைக்யாவர யாதநாஸ்பதமா யிருக்கும், 'யஸ்து ஸர்வேஷு ஸம் ஹிதம்" என்கிறபடியே உபாஸம்ஹிதமான ஸ்வஶரீராதிஸர்வத் தைப்பற்றினாலோ வென்னில், ராவணவ்ருத்ராதிகள் கையிலகப்ப ட்டுபத்ரவிதர்களான இந்த்ராதிகள் பெற்ற உந்நகசூழ்வோடொத்த மொகவாஶாதிபதமும், ராவணாதிகளுக்கு வரங்கொடுத்துவாழ விக்கவந்தப்ரஹ்மம் ஸம்பக்ஷிகளைக்கண்டு ஸயாகுராஜனை தனக்கு ஸ்தநங்களும் கண்களுமான வேதங்களைப்பறிகொடுத்து கரு ணைசோந்த கண்களைப்போலே நீக்கடை நிலக்கடைத்தெரி யாமே விஶ்வம் பண்ணும்படியான பெற்றபதமும் நிர்ப்புத்திக் குமிடத்தில் ஸர்வாத்மைக்யாவர யாதநாஸ்பதமாயிருக்கும், இப்படி உத்கர்ஷோபாஜ்ஞமான ஐஶ்வர்யமும் ஸஹதோஷதூஷித மாகையாலே ஹேயாஸ்பதமாயிருந்தாலும் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்கார்ய மான ஶுத்தாநந்தஸ்வரூப கைவல்யத்தைப்பற்றினாலோவென் னில், பலசொல்லியென். "அவ்யாக்ருதம் ஸர்வேஶ்வர்ய ஸ்தாந கூஸம்ஸ்ஸ்த்வம், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வயாமொகா:, நித்யாஸிஹேஸ்வராக் ஷணம், நவாநந்தரயவதந்தே" இத்யாதிகளபடியே அத்யந்தஜ்ஜு மாய ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமாய அவாங்மநஸவ்ருத்தி ஹேதுவான தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தின்முன்பு "ஸர்வே ப்ரஹ்மபுராண:" என்கிறபடியே அவாங்மநஸவ்ருத்திஹேதுவாய ஶுத்தாத்மநமுன்பு வஜ்ராதம்போலே மற்ற ஸ்தாநங்களிலிருப்பதாலே அஸஹ்யா ஸ்பதமான ஸ்தாநமொன்றுமில்லை, கைவல்யத்துக்கு ஸம்பந்த ஸாபேக்ஷயா ஶுத்தஸ்வாதந்த்ரமா யிருப்பதுடன் அவாங்மநஸவ்ருத்தி யும் வருகையாலே அதுவும் ஹேயாஸ்பதமென்கிற கருத்தாலே யரு ளிச்செய்கிறார் —

உ—ஞ ॥ ந வக்துமபி சக்யதே நரககர்ப்பவாஸாதிகம்
வபுஸ்ச பஹுதாதுகம் நிரூபணே ததாத்ருசம் ।
த்ரிவிஷ்டபமுகம் ததா தவ பதஸ்ய ப்ரதீப்யத:
கிமத்ர நபயாஸ்பதம் பவதி ரங்கப்ருத்வீபதே ॥ ॥௧௩॥

பதம் உரை

ரங்கப்ருத்வீபதே! ஏ ரங்கபூபதியே!
நரககர்ப்பவாஸாதிகம் நரகமென்ன, கர்ப்பவாஸமென்ன இது முதலியவைகள் (இவைகளினாலுண்டான துக்கமென்றபடி)
வக்துமபி சொல்லுகிறதற்குக்கூட
நசக்யதே சக்கியமன்று
பஹுதாதுகம் அநேக தாதுக்களையுடைய
வபுஸ்ச இந்தசரீரமும்
நிரூபணே நிரூபிக்குமிடத்தில்
தாத்ருசம் மேலகூறியபடிதான்
த்ரிவிஷ்டபமுகம் ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸ்தாநங்கள்
ததா அப்படியே
ப்ரதீப்யத: மிகவும் விளங்குகிற
தவபதஸ்ய தேவரீருடைய ஸ்தாநத்துக்கு முன்பு
அத்ர இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்
கிம் எதுதான்
நபயாஸ்பதம் பயத்துக்கிடமன்று

வ்யா ॥ நவக்துமிதி । (நரககர்ப்பவாஸாதிகம்) நரகக ர்ப்பவாஸாதிகளாலே யுண்டானக்லேசமானது (நவக்துமபிசக்யதே) சொல்லுகைக்குக்கூட இடமன்று அநுபவிக்க சக்யமா னதுமன்றிக்கே சொல்லவுங்கூட சக்யமன்று அபிசப்தத்து க்கு கருத்து. வாசாமகோசர மென்றபடி உத்தமனுக்கு மோக்ஷா நந்தம் வாசாமகோசரமா யிருக்குமாப்போலே நரகாநுபவ ம் வாசாமகோசரமா யிருக்கும். இது த்ருஷ்டாந்தமும் யாதநா

ஶரீரம்போலே வஸ்துரோநஶரீரமும் அதிஶோபாவஹமென்கிறா ர் । பவாஶ்ரிதி । (பஹுயாத்நஸம்பத்ஸு) பஹுக்களான ஸம்பாத விசித்ராதியாத்ரக்களையுடையதான வஸ்துரோநஶரீரமும் (நிவாஸவிஶேஷே தாஞ் ஶுஶ) நிரூபிக்குமிடத்தில் வாஸஸ்தானஶோபாவஹந்தான் ஈ நிவாஸங்களுக்கு ஸர்வமாயதோ றறிலும் நிவாஸங்களுக்கு ஶோபாவஹமாயிருக்கும் நிவாஸாநாம் விஶேஷம் நிவாஸவிஶேஷம் தஸ்மிந், யதா, நிவாஸ ஞ தஸ் விஶேஷஞ நிவாஸவிஶேஷம் தஸ்மிந். இந்தஶரீரஶப்தத்துக்கு ஒருவாசகஶப்தமுண்டோவென்று நன்றுப நிரூபிக்குமிடத்தில் வாஸஸ்தானமென்றுசொல்லதவிற வேறேஒருசொல்லி ல்லையென்றபடி இத்தாலேவஸ்துரோநஶரீர ஸாத்ருஶ்யப்ரா ஷாயத்தை ரூபிஷித்தபடி இப்படியாலும் "யஞ்ஞசேஷவேந ஸஹ்ஞம்" என்று சொல்லுகிற ஶாஸ்வதஹ்ஞ ஸஶுராநாஹத்த த்தைபபறறினோலோவென்னில், சொல்லுகிறார்மேல் । த்ரிவிஷவே தி । ஸஶுராதியாய் வசநாஶுவானபான தேவர்களுடைய ஸ்தாநமும் வைகுண்டமென்றபடி (தயா) ஶோபாஶோபாவஹம் "ரூ தீவ்ரஶ:" என்கிற வாஸ்யாரஸத்தாலே ஶரீரஸத்தாலே வைகுண்டமும் விவக்ஷிதமென்று கண்டுகொள்வது வசநாஶுவா வாநந்தாபேக்ஷயா ஶயாநந்தமுண்டாகையாலே வைகுண்டவர்ணம் தீவ்ரஶாநம், நிரதிஶயாநந்தஹேதுவான பரஶேஷம் ஶேஷீ வஶாநம், ஆழ்வாரும் "தெரிவரியவளவில்லாச்சிறறின்ப" மென் று வைகுண்டத்தை யருளிச்செய்தார் வசநாஶுவாநந்தா பேக்ஷயா விஶேஷமாகையாலே யளவில்லாதென்றும் ஶரீரவநந்தா நந்தாபேக்ஷயா ஈதமாகையாலும் சிறறின்பமென்றருளிச்செ ய்தார் (ஶீதீவ்ரஶ: தவஶயே) ஈத்ரஶஸ்ராநாஸமான தே வர்ருடைய ஸ்தானத்திலுமுன்பு (ஈத் கிநஸயாஸநம்) இந்தவு க்ருதிஶ்வத்தில் ஏந்த வஶாசான ஸயாஸநம் நஸவதி, ஸவு மும் ஸயாஸ்ஶரிஶோஸவதி (ரூர்வாய்வதித) விசாலஸாவுஸோஶ தையிருக்க வுஜ்ஜ படாரணி கிடக்குமாபபோலே தேவரீர வதி யாயிருக்க அடியேன் ஸ்வந்த ஸ்வத்தை யிழந்து ஶஷ்டாதிவிஷயா

களாலும் தாபத்ரயங்களாலும் சூழ்ந்திருக்கலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கநாதனே! எப்படி நரகாநுபவாதி துக்கங்களையுடையதுகளோ அப்படியே, கர்ப்பவாஸம் முதலிய வைகளிலிருக்கிற துக்கபரம்பரைகளோ மிகவும் அஸஹ்யமானதால் சொல்லவுங்கூட சக்யமன்று, அநுபவிப்பதில் சக்யமானதென்பதில் கேட்கவேணுமோ? அப்படியே சரீரமும் நிபுணர்களுக்கு பிணமென்று சொல்லலாம்படியாயும் அநேக துக்காஸ்பதமாயும் மிக ஹேயமாயுமிருப்பதாலே மிகவும் துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதில் கர்ப்பவாஸம் முதலியவைகளோடு ஸமானந்தான், அநேக துக்கங்களாகிற இருளிலே சூழ்ந்த இச்சரீரத்தில் உண்டாகும் ஸுகங்களும் மின்னல்போலே தோன்றி மறைந்துவிடுமே யொழிய நிலையாயிராது ஸ்வர்க்கம் முதலிய பதங்களும் அப்படியே அநேக தோஷங்களுடையது, ஆகையால் மிகவும் விளங்குகின்ற தேவரீருடைய ஸ்தாநத்திற்கு முன்பு இந்த ப்ரக்ருதியிலிருக்கிற எந்த பதந்தான் பயத்துக்கிடமாகவில்லை எல்லாபதங்களும் பயத்துக்கிடமாகவே யிருக்குகையால் தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை யடையும்படியும் அடியேனுக்கு ஒருவித பயமுமுண்டாகாமலிருக்கும் படியும் க்ருபை செய்யவேணுமென்கிறார் ॥ ॥கசு॥

(அ—கை) வைராக்யத்தை ஸ்வீகாரமென்று நுஸந்தித்துக்கொண்டு தம்மிடத்தில் க்ருபைசெய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார், ஸம்ஸாரங்களான தேஹங்கள் ஸர்வ துக்கஹேதுவான விஷமமாகையாலே அதில் ஆஸக்தி பட்டீராகில ஸம்ஸார ஹேதுக்களில் ஆஸக்கலாகாதோவென்னில்; ஸம்ஸாரம்போலே சூவாத ஸக்திலிஸ தேஹங்களும் சாத்விகம் ஸபாபங்களாயிருக்கிறதுகள், ஆகையால் பாம்புக்கு பயந்துபுலிவாயிலே அகப்பட்டாப்போலே ஒருதேசகாலத்துக்கு பயந்து மற்றதேசகாலத்துக்குப்போனால் அங்கும் ஸஹாநியுமுண்டாகிறதென்று ஸந்தாபத்தை யடைந்த என்னிடத்தில் தேவரீர் க்ருபைசெய்ய

யாவிடில வேறே க்ருபைசெயது ரக்ஷிபபாருணடோ, ரக்ஷிக்கததானவலலரோ, நான முடிநதுவிடுவேன, உனனுடைய க்ருபைக்கு எனனைததவிர உபய விபூதியிலும விஷயமிலலாததிலே நிர்விஷயமாயபபோய்விடுங்காணெனகிறார —

உ-ஞ ॥ பவந்தி ஆகாரபேதாத் பயநிதாநமேவ ப்ரபோ
சுபாசுப விகல்பிதா: ஜகதி தேசகாலாதய: ।
இதி ப்ரசித பாபிநோ மயி தயிஷ்யஸே த்வம்யதி
க இத்தம் அநுகம்பிதா த்வதநுகம்பநீயஸ்ச க: ॥ ॥௧௪॥

பதம	உரை
ஹே ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
ஜகதி	இந்தப்ரகிருதிமண்டலத்தில
சுபாசுப விகல்பிதா:	இது சுபமென்றும, இது அசுபமென்றும் விகல்பிக்கப்படடிருக்கிறதுகளான
தேசகாலாதய:	தேசகாலமமுதலியவைகள
ஆகாரபேதத:	ஆகாரவேறுபாடடால
பயநிதாநமேவ	பயத்துக்கு ஆதிகாரணமாகவே
பவந்தி	ஆகிறதுகள
இதி	என்று
ப்ரசித பாபிந:	அதிகமான பாபத்தையுடைய
மயி	என்னிடத்தில
த்வம்	தேவரீர
ந தயிஷ்யஸே யதி	தயைபண்ணுமல போனீரேயானல
க:	(உன்னைககாட்டிலும வேறுபட்ட) எவன
இத்தம்	இந்தப்ரகாரம
அநுகம்பிதா	தயைசெய்யப்போகிறான
த்வதநுகம்பநீயஸ்ச	தேவரீரால தயைபண்ணககூடியவன
க:	(என்னைகாட்டிலும) எவன

உக்தம் ॥ (ஹேது ஹரி) "கர்மவஶ்யமேவ ஸர்வஜந்தூநாம் ஶாஸ்திர ஶாஸிதவ்யவிருத்தகாரிணாம் । கஷ்டோத்ப்ரவ்ருத்திநியம்" என்கிற படியே க்ருதக்ஞராகிய க்ருதிகைக்கு காரணமான ப்ரஹ்மம் எனக்கு ருசியைப் புண்டாக்குகைக்குக் காரணமாய்விட்டது. உமக்கு நாம் ருசியைப் புண்டாக்கினோமோ வென்னில், ருசியைப் நீக்க ஸமர்த்தராயிருந்து வைத்து ருசியை நீக்காமல் உபேக்ஷித்தபோதே ருசியை புண்டாக்கினீரில்லையோவென்று தாத்பர்யம். (ஜகதி ஶாஸ்த்ராஶாஸ்த்ர விஷ்வக்த: ஜ்ஞாநகாரணாத்யய:) இந்த ப்ரக்ருதிகுணத்தில் இது ஶாஸ்த்ரம் இது அஶாஸ்த்ரமென்று பிரிக்கப்பட்டவைகளான ஸ்வரூபாநுரூபங்களான ஜ்ஞாநங்களும் க்ருத்யாக்ருத்யாதிகளும் ஶத்ருமித்ராகளானவைகளெல்லாம். ருசிவசத்தாலே ஶத்ருமித்ராதீநாம் வஸிஷ்டஹ: (ஸுவ்ஹேது:) ருகாரஹேதுத்தாலே (ஸம்நிதாநமேவ) ஸர்வஜ்ஞர்களாயும் நரகத்தில் யமபடர்களாலே பயமுண்டாகும்போலே ஸ்வர்க்கத்திலும் அஸுரர்களாலே பயமுண்டாகிறதுந்தவிர "தேவாநாம் வஶ:" என்கிறபடியே எருது வரதேஶம்போன கணக்காய தேவர்களுக்கு ழைக்கவேண்டுகையாலும் "ஸ்வர்கேபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர் நாஸ்தி நிர்வ்ருதி:" என்று ஸ்வர்காதிகளிலும் துக்கம் வருகையாலே ஸமாஸ்வமாயே யிருக்கும் ஶாஸ்த்ரங்களான ருயநாவதநாதிதேஶங்களும்பபோது யாகஸ்வபாவத்தாலே வ்யாக்யாநங்களாய் போனபடியாலே அஶாஸ்த்ரங்களாயவிட்டதுகள் க்ருத்யாக்ருத்யாதிகாரங்களிலும் ஸௌஹார்த விஶ்வாமித்ராதிகளும் விபரீதர்களாக ளாயவிட்டார்கள். அநுகூலங்களடியாக மித்ரர்களும் ஶத்ருக்க ளாகிறார்கள் ஆகையாலே ஒவ்வொரு தேஶகாலவஸ்துக்களும் ருசிவசத்தாலே ஸம்நிதாநமாகவே ஆகிறதுகள் (இதிவ்யாப்தி தஸ்யாவ்யவஸ்தயி) இப்படிப்பட்ட ஹேதுக்களாலே ஸர்வஜ்ஞமான பயத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் ஸர்வஜ்ஞங்கள் வாயில்கப் பட்டாப்போலே விஷயங்கள் வாயில்கப்பட்டு ஸம்ஸாரஜ்ஞனைய ஒதுங்கவிடமுண்டோவென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸர்வதேஶகாலங் களும் விஷஜ்வாலங்களைபோலிருக்கையாலே ஸம்ஸாரஸமா

யிறமென்று கருதது. (க்ஷமேத்யயிஷ்யஸேசேத்) ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வசக்தனுமான தேவரீர் க்ருபைசெய்யாமல் போனீராகில் (ஜனார்த்தந க்ருதா) எவர்தான் ஸர்வேச்வரன் என்று சொல்லி க்ருபைசெய்வர் ஸ்வதந்த்ராதிகள்தான் ரக்ஷிக்க சக்தரோ வென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞராயும் ஸர்வசக்தருமான தேவரீரைவிட்டால் வேறே யார் ரக்ஷிப்பார். நீர் ஸ்வப்ரவ்ருத்திகளைக் காக்ஷாத்கரிப்பவர்ணப்பிறந்து துடிக்கவைத்தாய், என்னை விசேஷித்துவைப்பதிலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு நான் படுகிற வ்யஸநத்தால் உனக்கு ப்ரயோஜநமுண்டாகில் எனக்கு இது வேயமையுமென்று கருதது (க்ஷந்தவ்ய நீயஸஃ) நீக்ஷமை செய்கைக்கு வேறே யொருவருமில்லை பரமைகாந்திகளான ஸ்வாமஸ்வாமிகள் தங்கள் கைமிடுக்காலே உத்தீர்ணராரூர்கள், அவர்களிடத்திலுமுடைய க்ஷமைக்கு அவகாசமில்லை ஸர்வவ்யாபார ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளொன்றுமில்லாமல் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஸம்ஸாரத்தில் விஷயாந்தரங்களை தட்டித்தாவற்றுத் தடமாகிற என்னிடத்திலன்றோ க்ருபையை உபயோகப்படுத்துவது உடமுடைய க்ருபைக்கு நிவிஷயக்வா வாராமைக்காவது என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ வென்று ஹ்ருதயம் ॥

திரண்டபொருள் இந்தப்ரக்ருதியில் சுபமென்று சொல்லப்பட்ட க்ருதயுகம் ஸ்வர்க்கம் ஆர்யாவர்த்தம் முதலிய தேசகாலங்களும் அசுபமென்று சொல்லப்பட்ட கலியுகம் முதலியதேசகாலங்களும் பயத்திற்கு ஆதிகாரணமாக ஆகின்றனவென்று மிகவும் அதிகமான பயத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் தேவரீர் க்ருபை செய்யாமல் போனீராகில் தேவரீருக்கு உபநீயன ஒருவருமில்லை, தேவரீர் தயை நிர்விஷயமாய்விடும், ஆகையால் என்னிடத்தில் க்ருபைகூர்ந்து என்னை யிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிறார் ॥ ॥கச॥

(அ—கை) உடமை ரக்ஷிக்கவேணுமானால் ''யத்ரா்பித உபாஸீத' என்று வேதாந்தங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாஸநத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டீரோவென்னில் ஸக்தியோகாநுஷ்டாநத்துக்கு ஜ்ஞாநசக்திகளில்லாமல் க்ருபணர்களாய ஸ்வசுவர்த்தி

பண்ணினவர்களுக்கும் ஸத்த்வமும் பெற்றவர்களுக்கும் அபய ப்ரதானம் பண்ணுகிறது தேவரீருக்கு வ்ரதமென்றும், இதுபொய்யன்றென்றும், வேதங்களாதல் ருஷிகளாதல் சொல்லுகையன்றிக்கே "ஸத்யஸங்கல்ப:" என்றும், "ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே" என்றும் தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது இது அநுஷ்டானபர்யந்தமானபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் கண்டு போந்தார்கள் இப்படி க்ருபணர்களை ரக்ஷிக்கிறோமென்று சொன்னவார்த்தை க்ருபணஸார்வபௌமனை என்னிடத்தில் மட்டும் பொய்யாகவேணுமோவென்று மிகவும் நொந்து ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௨௭ ॥ ஸக்ருத்ப்ரபந்நஜநஸம்ஶ்ரயதாநநித்யவ்ரதீ
ந ச த்விரபிபாஷஸ இதி விஶ்ருதஸ் ஸ்வோக்தித: ।
யதோக்தகாரணம் விதுஸ்தவ யாதுதாநாதய:
கதம் விதத்ஸ்வ தத் க்ருபணஸார்வபௌமே மயி ॥

பதம்	உரை
த்வம்	தேவரீர்
ஸக்ருத்	ஒருதரம்
ப்ரபந்நஜநாநாம்	ப்ரபத்திபண்ணினவர்களுக்கு
ஸம்ஶ்ரயதாந	அபயங்கொடுப்பதில்
நித்யவ்ரதீ	நித்தியமான வ்ரதமுடையவனென்றும்
நசத்விரபிபாஷஸ இதி	இரண்டாவது பேசச்சொல்லமாட்டீரென்றும்
ஸ்வோக்தித:	தன்னுடையவார்த்தையாலேயே
விஶ்ருத:	ப்ரஸித்திபெற்றவர்
யாதுதாநாதய:	விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள்
தவ	தேவரீருடைய
யதோக்த	ப்ரதிக்ஞைபண்ணினபடியே
காரணம்	செய்தலை
விது:	அறிந்தார்கள்
க்ருபண	அகிஞ்சநர்களில்
ஸார்வபௌமே	ராஜாவான

மயி	அடியேனிடத்தில
தவ	அநதவரதமானது
கஸ்மாத்	எநதகாரணததினலை
விதய்யஸே	வயாததமாயாகும

உவ்யா ॥ ஸக்ருதிதி । (ஸக்ருத்வ வதநஸ்ய ருஸாம்) ஸக்ருத்வ வதநம் ஸ்ருஸஷீதி ஸக்ருத்வ வதநஸ்ய ருஸ: தேஷாம். வ வத்தியை ஸக்ருதநுஷ்டாநம பணணினவாகளுககு "ஸ்ருஸாம்" என்று சொன்னததாலே ஸாதநாவாருமாக ஸ்வ ரணாநுஷ்டாநததுககு ஶக்தியிலலாதபோது "யெநகெநாவிஆயவகாகவம்" எனகிறபடியேஸகருஆயஜ்ஞாநததுடனேயாவது அநுஷ்டிததாலும போருமெனறுகருதது யதா, ஸக்ருத்வ வதநம் யெஷாம்தெ தாநு ஸ்ருஸஷீதி ஸக்ருத்வ வதநஸ்ய ருஸ:, தெஷாம் ஸக்ருத்வ வதநம பணணினவாகளுடையஸஹயமபெறறவாகளுககெனறபடி வ்வஸஹயிகளை ரக்ஷிககிறுரெனறு சொன்னததாலேவ வஸரக்ஷணம்கெஸ்திகநாயஸிஸம் "கேசவன்தமாகிழுமேலேழுபிறபபுமாசதிாபெறறு" எனகிறபாடடுககுயெநகெநாவிவ காரெண ஸர்க்ஷாஆவர ஸயாவானனேடு ஸஹயமபெறறுரெலலாரும ஹரவதெகஹொரஸானுாகளெனறு பிளளான் வ்யாக்யாநஞ்செயதருளினர் ஒருமலேநினறு ஒருமலையிலதாவும ஸிஹஶரீரததில ஜநதுககளபோலே ஸாஷ்காரஸம்ஸாராதிவநமபண்ண அவரோடுணடான குடலதுவககாலே நாமுமுததீணாராவுதோமெனறு முதலியாணடான பாசுரம இவவயததை "ஸக்ருதெவவ வஸாய தவாஸ்மிதியாசதெ" எனகிற ஶ்லோகததில் கணடுகொளவது. ஸவ்யாயா: தவாஸ்மியாவஹம் வ வஸஷிஶெக்ரயா: வ வஸஹஸவஹதெஹெஷா ஸுஹயம் உதாஹி, ஒருவன வ வஸஞனலை அவனை யாஜெஶிதது தவஸஹிதஙகளையுமபொருடடு ஸஹயவ தாநம பணணுகிறேனெனறபடி "விநதவிவிஹதவாதரகெக்ஷகஷீகெக்ஷ" உதாதாவிவிநதா:= ஹக்தவ வஸா:, தெஷாம் ஸ்ராத: ததஸஹஸ ஸாதஜதய: தீயாஜதியாவஸ. வி

ந்தாக்களுடைய ஸந்நிதிகளிலே ரக்ஷிக்கிறோமென்றபடி. இது ஸ்வயமா வாய் அருளிச்செய்த ப்ரகாரம். (ஸர்வதா ந நிவ்ருத்தி) ஸர்வதா ந நிவ்ருத் ஸர்வதா ந நிவ்ருத்தி ஸர்வதா ந நிவ்ருத்தீயாசவுமாம் இதுக்கு "விஶ்ருத:" என்கிறதோடே ஸ்வயம் ஸர்வதா ந நிவ்ருத்த த்யாகயோர் ஸவேஹ:, ஸத்ய வ்ருதே ஸ்வய:. ததாஹ ஸர்வதா நாஹிஶ நித்யவ்ரதஶாஸ்த்ரீயவோ ய: தத்ஸங்காலத்தில வஸிஷ்டாவ்ரதம்போலன்றிக்கே "ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரமாஸீத, யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்" என்று யாவதாயுஷமநுவ்ருத்தமாய், ஸகாரணை த்வயமில்லாத காம்யவ்ரதம்போலன்றிக்கே "ஸர்வம் ஹோதாஹோதாரந்த்வ ஸதாநாரக்ஷணே" என்று ஸகாரணை ஸஹாவ த்வாயாவஹமுமான நித்யவ்ரதமாயிருக்குமிவனுக்கு ஶரணாகதரக்ஷணமென்றபடி (த்விர்நாபிபாஷஸே) இரண்டுபேச்சுச்சொல்லமாட்டீர், அதாவது ஶத்ருக்களாலே உபத்ரவம் வந்தாலும் தான்சொன்ன வார்த்தையை மறுதளிக்கமாட்டீரென்றபடி (உக்தம்) என்றும் ஶரணாகதபரித்ராணம் நித்யவ்ரதமென்பதும், இரண்டுபேச்சுக் கிடையாதென்பதுமென்றபடி. (ஸ்வோக்த: விஶ்ருத:) ஸ்வோக்ததாலேயே ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறீர். "ஸத்யஸந்த:" என்றும் "ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே, அந்ருதம் நோக்தபூர்வம் மே ந ச வக்ஷ்யே கதாசந | ப்ராணத்யாகேபி ராஜேந்த்ர ஸத்யேநைவம் ஶபாமி தே" இத்யாதி ஸ்வவாக்யங்களாலேயே ப்ரஸித்தனாயிருக்கிறீர். இது ஸந்தர்ப்பாநவயுக்தமானபடியைச்சொல்லுகிறோமேல. (யாதுதாநாதய: தவதர்ம யயோக்தகாரணம்விதுர:) விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் தேவரீருடைய சொன்னபடி நடத்தினதையறிந்தார்கள். "ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே | நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்" என்று விபீஷணாழ்வான் ஶரணாகதரானபோது ஸுக்ரீவரான ஸ்ரீமஹாராஜர் "வத்யதாமேஷ தீவ்ரேண தண்டேந ஸசிவை: ஸஹ" என்று கூடவந்த மந்த்ரிகளோடே இவனை வதம் செய்யவேணுமென்று சொன்ன க்ரூரதரமான வார்த்தையைக்

கேட்டு பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் புண்பட்டு வர்தவஹ்ம்ஸாரணா
மதராகையாலே ராவணாதிகளைப்போலே நிராகரிக்காமல் "பு
த்ரக்ஷம் கபிராஜேந ராவணாவரஜம் ப்ரதி । வாக்யம் ஹேது வத்
யுக்தம் ஸவிஸ்ரவதிக்ஷதம்" என்று யிக்ஷரித்து "க்ஷேநெபெநச
ஹரிஷ் ஷ உக்தவஸ்ராஷயம்யா" என்று ஹைஹராஜரைக்கொ
ண்டே எழுந்தருளப்பண்ணிவருமபடி நிபதித்தார் யதுக்தித்
ஸ்ராகவஸ்ரயம் வஸ்ரதாமென்று ஹைராராஜாசொன்ன வா
க்கியத்தை சுநுவதிக்கவுங்கூட கூஷிரலலாமல "டக்ஷ" என்றார்.
(உக்ஷம்) உநவாவி நினைக்கவுங்கூடாத வயதத்தை வாயைவிட்டு
சொல்லிவிட்டார் (கபிராஜேந) கபிஸாவஸா ராஜாவகபிராஜ:
ஸயம்கபியாய குரங்குபுத்தியைக் காட்டுகிறதுமன்றிக்கே ராஜா
வாயுமிருப்பார் கயதேராஸராயிருப்பார் ஸாரோஜிசா ஸாயாக்க
ளாயிருந்தால் ஒருக்கால் நல்லபுத்தி யுண்டாகக்கூடும் அதுவுமில்
லாமல் கபிகளுக்குராஜாவாயிருப்பார் கபீநாம்ராஜா கபிராஜ:.
(ராவணாவரஜம் ப்ரதி) "வரிதஹ்ருவ ஒக்ஷாதிகாணிவயநா
நிவ" என்று ஸவயஸவரிதராமம் பண்ணிவந்த விபீஷணாழ்
வானைக் குறித்து வாயியானவன்றனுஹ்வர்த்துனைசவரமே
டேயரஸெயயும்போது விமவியாநமமுதலிய ஹோதரை ரா
ஹமபண்ணின இவர் சொல்லுகிறார் (வாக்யம்) வநவஸ்த்வ்ஹாவ
க்யம் "வஸ்ரதா" மென்று ஒருவநவு யொழமபண்ணினலேபா
ராதோ? "வஸ்ரதாஜெஷநெ ந தீபெவ ணவஸிபெவஸஹ" எ
ன்று கபிநகவநா-ஸவாக்ய வயொழமுஞ்செயயவேணுமோ?
(ஹேதுமக்) "ரம்ந ஸ்ரம் வ்யஸநம் ராவம் ஹ ராதாம் ய: வரி
த்யஜெக்" என்று யுக்தியுஞ்சொல்லுகிறார் (யுக்தம்) யுக்தா
உநபேதம், தக்ஷவரத்ரா யுக்தம், நதர்க்ஷவர்த்ரா, நயோக
வர்த்ரா, நஸாஷவர்த்ரா, (ஸவிஸ்ரவதிக்ஷதம்) ஸாக்ஷவா
வமென்று காதைப்பொத்திக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்கக் கா
துகொடுத்து கேட்டீராகளோ? த்வர்ஜதாஹ்ராம் ஸ்ராதவ
வர்ணம பண்ணவேண்டாமோ? இதி இப்படி சுக்ரீவ ஆதில
ககிலும் ஸாரணாமதரக்ஷணம்பண்ணி சொன்னபடி நடத்தினதை

விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள் கண்டுபோந்தார்களென்றபடி. இப்படி ஸந்தேஹாநவகாஶமாக ப்ரணதரக்ஷணம் தேவரீருக்கு வ்ரதமாயிருக்க என்னிடத்தில் மட்டும் வ்யர்த்தமாய்விட்டதே யென்கிறார் । ஶ்ருதிதி । (ஶ்ருதி) அந்த ப்ரணதரக்ஷணமானது (ஶ்ரவணஸரவஹ்ஸளேரோயி) ஶ்ரவணஶேரனை அடியேனிடத்தில் (ஸ்யாம் விதத்ஸ்வா) என் வ்யர்த்தமாய்ப் போய் விபீஷணாழ்வான் ‹‹க்வாஜ்ஞாயிக்ஷமோவாம்ஸநம், தேநாஸ்ய ஶ்ரவணோநித:” என்று மோக்ஷத்தில் போக்கற்று ஶ்ரவணனுடைய நிற்கையாலே ரக்ஷிதரோ மென்னில், விபீஷணாழ்வான் வ்யூஹிவேஷமான மோக்ஷயில் போக்கற்று நின்றார், நானிந்த ஸம்ஸாரத்தில் முழுந்தும் ஒரு ஸம்பந்தமில்லாமல் போக்கற்று நிற்கிறேன், இப்படி ஶ்ரவணஸாரஹ்ஸாரனுடைய நிற்கிற என்னை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்று நோக்குகிறாரென்று கருத்து ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஒருதடவை ப்ரபத்திபண்ணினவனையும், அவனைச்சேர்ந்தவர்களையும் அபயப்ரதானம்பண்ணி இரக்ஷிப்பவனென்றும், இரண்டாவதுபேச்சுச்சொல்லாதவனென்றும், தேவரீரே திருவாய்மலர்ந்தருளினபடி ‹‹ப்ரபந்நனை அபயப்ரதானம்பண்ணி யிரக்ஷிப்பேன்” என்கிற தேவரீருடைய வ்ரதத்தை நடத்தினபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் அறிந்தார்கள் இப்படியிருக்கும்பொழுதும் அகிஞ்சநனான அடியேனிடத்தில்மட்டும் அந்த ப்ரதிஜ்ஞை வ்யர்த்தமாகலாமோவென்கிறார் ॥ ॥௧௫॥

(அ—கை) விபீஷணாதிகள் ஸாக்ஷாத்க்ருதிகளாகையாலே ரக்ஷித்தோம், நீபண்ணினபாவம் ஸந்தோஷித்தாலேயாவது ப்ராயஶ்சித்தத்தாலேயாவது மாண்டால் உம்மை ரக்ஷிக்கிறோமென்னில்; ஒரு காலவிஶேஷத்தில் ஸஹிஷ்ணுமாய தோஷத்தாலே தத்ஸம்ஸ்க்ருதியுமான ஸம்ஸாரம்போலன்றிக்கே ப்ரதிக்ஷணம் ஸஹிஷ்ணுமாயும் உத்ஸ்ருஷ்டமான விலக்ஷணஸம்ஸாரம்போலே யிருக்கிற நான் பண்ணினபாவமோ காலத்தக்கவுள்ளதென்னையும் ஸந்தோஷித்தாலுமாளாது, அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தையுங்கண்டிலேன்,

ஹக்ஷிவ வத்திகளை ஸவ-ுவாவவ ாயஶ்ரித்தமாகச சொலலவிலலை யோவென்னில, அதுவுமகூநேகதொஷதூஷிதம், எஙஙனேயென னில, அாதயொஃம் ரஜஸ்தமோகுணவ்யாப்தமனறிக்கே ஸசோ த்ரஶாஸ்ாஸ்த்ரம், ஸகலமாணமுணடாகிறதும சாஸ்திஸம்ஹிதமை ஶாஸ்த்ராநுஷ்டியஜ்ஞாதிகளுஙகளாலே, அநதகாமஙகளுககு உவகா ரணமான தெய்வ காய தத்து உவ்யாதிகள சுப்ரஸிமாகையாலே தொஷாவிஷ்ம் ஸஹஸ்ராதிகளும சுதேக்ஷணஜபம பிறவாமல இந்திரியவஶ்யாகளாய யொகஹ்ருஷ்டராறுாகள, வ வத்திகளும த ருவயாக்த ஜ்ஞாநஶக்தி ரூபஸ்ராதிகள சுவெக்ஷிதஙகள, ஆ கையாலே யதுவும ஶூஹாரஸ்ராதிகளாலே வரவேணடுகையா லேயுமஶூஹாராதிகளுமிபபோதுசுப்ரஸமாயிருககையாலேயும ஶ ஜாவஷுக்கூவஷிதஙகளாயககொணடிருபபதாலே லகோவிஶ்வாஸ மவருகையரிதாகையாலும வ வத்தியும தொஷாவிஷ்ம், இபபடிஹக்ஷி வ வத்திகளிரணடும தொஷாவிஷஙகளாகையாலே ஒருபடியாலு ம வாவஙகளை நிவ்ருத்திகக ஶாமுமிலலாதே தடமாடுகிறவெனககு சுவஷ்டமாயிருபபதொரு உவாயததை நான முடிவதறகுமுன னணடன வரிக்ஷிதது அதில எனனைமூடடி ரக்ஷிக்கவேணுமு வஷ்டும் கூவ்த்மனறியே சுவஷ்டமாயிருபபதொனறை வரி க்ஷிகக முடியுமோவென்னில, ஶ்ரீரஙராஜ ஸவஷுவஜ்ஞவணு யஷ்ட வஹனை உனககு முடியாததொனறுணடோவெனறு, ஆழவாா "புருநதுமாறுபுணராயே" எனகிற பாட்டில உனதிருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனககு சுவஷ்டமாயிருபபதொரு உவாயததை வரிக்ஷிதது அவவுவாயததிலெனனைச சோததருளி அடியேனு டைய ஸவஸ்தாவேஙகளையும் பொககியருளவேணுமு, முன கூவ்த் மன்றியே சுவஷ்டமா யிருபபதொரு உவாயததை க்ஷிகக மு டியுமோவெனனில, ஒரு திருசசரததிலே ஶபரீயரவஸணுமான மராமரஙகளேழையும ஶபரியாதிகளையும உருவுடபடிசெயக வுன ககு முடியாததொனறுணடோவென்று வ ாயஷ்டததாபபோலே வ ாயஷ்டுககிறா —

௨௫ ॥ க்ஷணக்ஷணஸமுத்திதே அகரிதவாரிதௌ அகாதே
யதி க்வசந நிஷ்க்ருதிர்பவதி ஸாபி தோஷாவிலா ।
ததீத்ருஶமகதௌ மயி ப்ரதிவிதாநமாதீயதாம்
ஸ்வஸங்கல்பகல்பிதம் ஸபதி ரங்கதுர்ய த்வயா ॥ ॥௧௧॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதுர்ய!	ஏ ரங்கநாதனே!
க்ஷணக்ஷணஸமுத்திதே	ஒவ்வொருக்ஷணமும் வருத்தியடை-[கிறதும்
அகாதே	தாண்டமுடியாததுமான
அகரிதவாரிதௌ	பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில
க்வசந	ஒருசாஸ்த்ரத்தில
நிஷ்க்ருதிঃ	ப்ராயச்சித்தமானது
பவதி யதி	இருக்குமாகில
ஸாபி	அதுவும்
தோஷாவிலா	தோஷங்களால கலக்கமுடையதாயி-[ருக்கும
தத்	ஆகையாலே
ஈத்ருஶம்	இந்த ப்ரகாரம
அகதௌ	வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற
மயி	அடியேன விஷயத்தில
ஸ்வஸங்கல்ப	தன்ஸங்கலபத்தாலே
கல்பிதம்	கலபிக்கபபட்டதான
ப்ரதிவிதாநம்	ப்ராயச்சித்தமானது
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீக்கிரமாக
ஆதீயதாம்	செய்யப்படவேணும்

உ-வ்யா ॥ க்ஷணக்ஷணேதி । (க்ஷணக்ஷணஸமுத்திதே) ப்ரதிக்ஷணம் பொங்கிவருகிறதான, வர்ஷர்துகாலத்தில பொங்குகிற ஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே ப்ரதிக்ஷணஸம்வ்ருத்தமானதென்றபடி (அகாதே) தர்த்துமஶக்யமான, ஓடமுதலியவைகளாலே தர்த்தும்ஶக்யமான ஸமுத்ரம்போலேயிராமல் ஒருபடியாலும்

த்துஷ்டயோக்தமென்றபடி (உசிதவாசிபி:) வாவஸூத்ரத்
தில ஊற்றுநீர் ஆற்றுநீர் வர்ஷநீர் முதலியவைகளாலே மேல
மேல ஸூத்ரம் வர்த்திதமாயிருக்குமாபபோலே மேலமேல க
ரணத்ரயத்தாலே செயயபபட்ட வாவஙகளாலே வர்த்திதமா
யிருக்குமிந்த ஸூத்ரமென்று கருத்து பினனும் செவஙகள ஸ
ஸூத்ரஜ்ஞத்தைசெய்வவள்வு ஹிதத்தாலும வற
றுமலிருக்குமாபபோலே காலத்ஷுமுள்ளத்தையும ஸந்தஹிதத்தா
லும உசிதஸூத்ரமமாளாதெனறபடி ஸந்தவத்தாலே ந
ஸியாமலபோனாலும ப்ராயஸ்சித்தத்தாலே நசிககலாமெனனில,
சொலலுகிறாமேல । யதீதி । (ஸ்லோ) ஒருஸாஸ்த்ரத்தில (நிஷ்க்ருதி
விஹிதயதி) ப்ராயஸ்சித்தமானதிருக்குமாகில (ஸாபி) அது
வும (தோஷாவிலா) தோஷஙகளாலே கலககமுடையதாயிருக்கு
ம. வைதஹ்யாந ஸாங்க்யாயணாதிகள சிலவாவஙகளுக்குசொனனம
ப்ராயஸ்சித்தமாமததனையொழிய ஹாவாதககஸங்கிதாதி ஸர்வ
வாவப்ராயஸ்சித்தமாகாது அபபடிபபட்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை
ஸாரோ ந்யவஹாஸாஸ்த்ராதிகளில கணடிலேனெனறபடி (ஸ்லோ)
ஒரு விஸேஷஸாஸ்த்ரத்திலிருக்குமாகில, அதாவது—ஸக்திவதி
வியாயக தோக்ஷஸாஸ்த்ரத்திலெனறபடி “ஸர்வகர்மாகோஷக்ஷம்,
க்ஷேத்ரஞ்ஞ வாஸுதேவம், ஸர்வவாவேப்யோ தோக்ஷயிஷ்யாமி”
இத்யாதி விஸேஷஸாஸ்த்ரத்தில ஸக்திவதிகளை ஸ
ர்வவாவப்ராயஸ்சித்தமாகச சொலலியிருந்தாலும அதுவும கீழச
சொனனபடி தோஷாவிலமாயிருக்குமெனறபடி யதா, (ஸ்லோ)
ஒரு வர்ணாஷவிஸேஷத்தில, ப்ராஹ்மணாதிகளிடத்
தில ஸக்தியும வர்ணஸ்ராதிகளிடத்தில ப்ரபத்தியும நிஷ்க்ருதியா
ய ஸர்வவாவ நிவர்த்தகமானாலும ஞானஸக்தி ஸந்ஸ்ருத்யா
திகளொன்றுமிலலாத வெனனிடத்தில தோஷாவிலமா யிருக்கும
(தஹிதஸூத்ரா) ஆகையாலே இநதவ காரம் வேறே உவாயாஞ
ஸரணாந்யமாயிருக்கிற (மயி) அடியேனிடத்தில், நிஷ்க்ருஷ்டமான
உவந்ஞ ாதிகளை ஸ ாதித்துககொணடு கர்மயோகாதிகளை ஸ
ந்தவதிககவும, ஸஞ்சாரம் வாராமால ஸக்தியோகம ஸந்தவதிககை

கர்மம், வாத்ஸல்யாதிகார ஸம்பந்தவிசேஷ விசிஷ்டஜந்து மஹாவிஶ்வாஸத்தோடே ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணுகைக்கும் ஒருபடியாலும் சக்தியில்லாதவென்னிடத்திலென்றபடி (ஹே ரங்கதுர்ய!) ஸ்ரீ ரங்காதி ஸர்வ ஸம்பத்ஸ்வஹ! (ஸ்வைராஜீவிகல்பிதம்) தேவரீருக்கு அஸாதாரணமான ஸர்வஜ்ஞதையைக்கொண்டு கல்பிக்கப்பட்ட (ப்ரதிவிதாநம்) ஸர்வபாப நிவர்த்தகமாய் அவ்யர்த்தமாயிருப்பதொரு ப்ராயச்சித்தமானது (ஸபதி த்வயா க்ரியதாம்) சீக்கிரமாக தேவரீரால் செய்யப்படவேணும் நாளைக்குச்செய்கிறோமென்று சொல்லப்படாது, தாத்பர்யஞ்சாத்ர நில்லாது கீழ்ஶ்லோகத்தில் "க்ருபணஸார்வபௌமே" என்று சொன்ன கார்பண்யத்தினுடைய அதிசயத்தைச் சொல்லுகையில் இந்த ஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள் ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்தியடையாநின்றதும் தாண்டமுடியாததுமான பாபமாகிற ஸமுத்ரத்தில் (ஸம்ஸாரத்தில்) ஒருசாஸ்த்ரத்தில் ப்ராயச்சித்தமானது சொல்லப்பட்டிருந்தால் அந்தப்ராயச்சித்தமும் அநேகதோஷங்களால் கலக்கமுடையதாயிருக்கும் ஆகையாலே இதையறிந்து வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற அடியேனிடத்தில் தேவரீருடைய ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தினால் செய்யப்பட்டதான ப்ராயச்சித்தத்தை செய்யவேணுமென்கிறார் ॥ * * * ॥௧௭॥

(அ—கை) காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் மாளாததான மஹாபாபத்தைப்பண்ணின அடியேன் ஜேதுமஶக்யமுமாய் விஷதுல்யமுமான ஶப்தாதிவிஷயவர்க்கத்தில் நின்றும் தேவரீருடைய அநுக்ரஹவிச்சேதம் வருகிறதென்று நடுங்காநின்றேன், அல்லது விஷயங்களென்னை பாதிக்கிறதென்று நடுங்குகிறேனல்லேன், இப்படி த்வதநுக்ரஹவைகல்யகாரக தோஷகோஷ்டனான அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும், ஒருவனை மற்றொருவன் ரக்ஷிக்கப்ராப்தனோவென்னில்; நாமன்றோ இவருக்கு நியதநாயகன், நாம் ரக்ஷியாவிடில் வேறே ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான

ஸ்ரீவத்ஸோ என்கிற சப்தங்களை வாயாலே சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாம். நித்யர்களான ஸம்ஸவாதிகள் ஸ்ரீ ... நாயனுக இருந்தாப்போலேயோ தேவரீரிருப்பது, "ப்ராஹ்மணாநாம் யதம்வேத:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதமயநமானுபபோலே உயையுனக்கு யநமனறோ? என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோவென்று, ஆழ்வார், விஷயங்களைக்கண்டு நடுங்கி "அன்னலே யழுந்துயப்பனே யென்னையாளவானே" என்று கூப்பிட்டாப்போலேயும், "ஹா ராம ஸத்யவ்ரத தீர்கபாஹோ" என்றுபிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலேயும் "தயாதந ஜகத்பதே ப்ரியதரஸ்ரீரங்க ஸம்ரக்ஷமாம்" என்று கூப்பிடுகிறார் —

௭௮ ॥ விஷாதவிஷமார்த்திதாம் விஷயவர்த்மதோ துர்ஜயாத்
பிபேமி வ்ருஜினோத்தர: ஸ்வதநுபூதிவிச்சேதத: ।
யதா நியதநாதவாநயமிதி ஸ்வயம்ருத்வயது
தயாதந ஜகத்பதே ப்ரியதரஸ்ரீரங்க ஸம்ரக்ஷமாம் ॥ ॥௧௮॥

பதம்	உரை
வ்ருஜினோத்தர:	பாபபூயிஷ்டனான (நான்)
விஷாதவிஷமார்த்தி	துக்கங்களினால் நிறைந்ததும்
துர்ஜயாத்	ஜயிக்கமுடியாததுமான
விஷயவர்த்மத:	விஷயஸமூஹத்தினின்றும்
ஸ்வதநுபூதி விச்சேதத:	தேவரீருடைய அநுபவத்தினுடைய விச்சேதத்தினால் (இல்லாமையினால்)
பிபேமி	அஞ்சுகிறேன்
தயாதந!	தயையை தனமாகவுடையவரே!
ஜகத்பதே!	ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியானவரே!
ப்ரியதரஸ்ரீரங்க!	ப்ரியமான ஸ்ரீரங்கத்தையுடையவரே!
அயம்	இவன்
யதா	என்றே
நியதநாதவான்	நியமமாக நாதனையுடையவன்
இதி	என்று

ஹே	தேவரீர
ஸ்வயமாவயந்	சொலலிககொண்டு
மாம்	அடியேனை
ஸம்ரக்ஷ	இரக்ஷிககவேணும

உ-வ்யா ॥ விஷாதெதி । (வ்ருஜிநோத்தரம்) வ்ருஜிநொ-த்தரம் வ்ருஜிநோத்தரம், பாவமயமாவமாவாஞன, தேவரீர ஸ்ருதுவ்ரவமாவாராயிருககிறபோலே நான பாவமயமாவமாவாஞயிருககிறே னெனறபடி. விஷயாஸ்ராஞய தேவரீரை ஸஹிமாவியாமலிருக குமபடி எததனையாயிரம வருஷம ஸஹிமாவிததாலும மாளாதிருக குமபடியானஎனனபாவமபணணினேனென்று ‹‹மாஹாவஸ்ந ஸம்ஸய:'' எனறுபிராட்டி நொநதாபபோலே நோகிறுரெனறபடி. (விஷாதவவிஷஹாஜாஸ்) உ-ங்வெவஹஹாஜமான, ஒவவொரு விஷய மே ஸநெகவிய உ-ங்வெகாமாயிருககிறதெனறபடி (உ-ஜஸ்யாஸ்) ஜெதீஸ்ரக்ருமமான, பெருமாளிடததில ஸக்தஞமபரிவரான ஸ-ஸ்ரீவமஹாராஜரும பெருமாளை இடிககும மினனலுககும வ ஷ்டிததுககு மிலககாககி ஊர்த்வமயாய நாலுமாஸம பெரு மாளை மறநதாரிறே. இபபடி ஸக்தஞஸ்வஜயமான விஷயஙக ளெனனலே ஜயிககுமுடியுமோ வெனகிறுரெனறு கருதது (விஷ யவமாதம்) விஷயஸம்ஹஹததில நினறும (ஸ்வதநமாரீவி வெதம்) தேவரீருடைய ஸநமஹவவிவெதததாலே (பிமேஷி) அஞசுகிறேன ஸநெகவியமான உ-ங்வேததை யுணடுபணணுமப டியான ஸநெகவதநஙகளை யுடைததான ஸநெகஸமாதஙகள உ ணிஞாஷிகளுககுமடஙகாமல ஒருவனை வசிககுமாபபோலே யும, ஸதிரய மஹாராயாகளான பலாகூடிகொணடு வொஞனை ஸ ஹீந்ஜவை வசிததாபபோலேயும விஷயஙகளெனனை வாய் ககினறன, ‹‹ஜமாவிகெஸாஞாம்ஸ ... ... வாஹாம் உ-ங்விதாம் ... ... எனறு ரா த்தியில பிராட்டிபபட்ட வ்யஸநததைககணடு பொருககளிலே சி ருவயி இபபடிபபட்ட வ்யஸ ... ... பட்டா பபோலே நான விஷயஙகளாலே படுகிறேன் அநத விஷயஙகளு

ம வரஸ்வரீ‍வகாண்‍வகாண ஹாவாவஹும ா யி ர ா ம ல ஸவ்யாநங்களாயிருக்கிறதுகள். இவையெல்லாம் பொருக்க லாம "ஜம்வாவீக்ஷ் ஸிஹ்ம்வா வ்யாவ்யம்வாழவி வாாநா । நாஹாாயதிஸம்த்ராஸம் பாஹுஞாரஸ்ஸம்ஸ்ரிதா" என கிறபடியே தேவரீருடைய ஸுநஹ்ஸ்வரஞ்வாவஷ்ஹ ரமுணடாலும், அதுவுமில்லையென்று நோகிருரென்று வட்டாயம். நான் உம்மை ரக்ஷிக்க வ்ாஷ்டியுண்டோவென்னில், சொல்லுகிறாமேல । ஹெ தி । (ஸுயம்) இந்த வெதாஹதெபிகா (யோநியதநாயவாநு) என் னை நியமெந நாயனக யுடைத்தானவரென்றபடி (ஐதி) என்று (க்ஷயோராவயநு ஹாம் ஸம்ரக்ஷ) தேவரீர் சொல்லிக்கொண்டு எ ன்னை ரக்ஷிக்கவேணும். ஸவ்ஜெம ஸவ்காம ஸவ்ராவஹெ களிலுமநாமனறே இவருக்குநாயன், வேறேநாதனுண்டோ, நா யன ஸுநாயனை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோவென்கிற ஸுய்தத்தை தே வரீர் ஹநவா நினைக்கிறதுஹாத்மனறிக்கே வாவாவும சொல்லிக் கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாமென்று கருதது. ஹாத: ஸ்த நம்ஜெஹி என்று சொல்லவுங்கூடத்தெரியாமல் கதறுகிற வ ஜெக்கு ஜநநிஜயோ' என்குழந்தை பட்டிணிகிடந்து கதறுகிற தேயென்று புலம்பி ஓடிவந்து ஸ்தந்யங்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமா ப்போலே "ஸுநெவநாய:" என்றுசொல்லவுங்கூடத்தெரியாமலிரு க்கிற வடியேனை தேவரீர் நானதான நாதனென்று சொல்லிக்கொ ண்டு ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிருரென்றுகருததது (ஊபாயந') "ப்ா ஹ்மணாநாம் யநம்வெஷ:" என்று ப்ாஹ்மணர்களுக்கு வேஷயந மானுப்போலே தேவரீருக்குவெயநமனறே, நாயனென்கிறவ ளவனறிக்கே ஊயையாலே ரக்ஷிக்கக்கூடாதோ? (ஜஶஸுவெதெ) அ டியேனிடத்தில் விஶேஷாகாரமில்லாமலபோனுலும் ஸவ்ஜஶ ஸ்ரீஹியென்கிற ஸாஹாந்ாகாரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கலாம். (ஊ யிதரஜு) ஊயிதம்= வீ திவிஷயீஹ்ருதம், ரஜும்= ரஜுக்ஷேத்ரம் ய ஸ்ாஸ: ரஜுக்ஷேத்ரம் தேவரீருக்கு வீ திவிஷயமானபாலே தஜக்ஷேத்ர வாஸியான அடியேனை க்ஷேத்ரவாஸியென்கிற முறை யைக்கொண்டு "ஹவஸுவிஷயவாஸிந:" என்று விஷயவாஸமே

நிமித்தமாக ரிஷிகளுக்கு விரோதிகளான ராக்ஷஸர்களை சிக்ஷித்தாப்போலே அவர்களைக்காட்டிலும் க்ரூரர்களான காமக்ரோதாதிகளையும் விஷயங்களையும் நிவ்ருத்தித்து என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள் ஸ்ரீரங்கத்தில் மிகவும்ப்ரீதியுடையவரே! மஹாபாபியான நான் துக்கங்களினால் நிறைந்ததும் ஜயிக்கமுடியாததுமான விஷயஸமூஹங்களினின்றும் தேவரீருடைய அநுபவத்திற்கு குறைவு வருகிறதென்று அஞ்சுகிறேன் "இவர் நம்மை நாதனாகவுடையவரெ"ன்று சொல்லிக்கொண்டு அநந்யகதியான அடியேனை இரக்ஷிக்கவேணும் ॥ * * ॥கஎ॥

(அ—கை) இந்த ச்லோகத்துக்கு இரண்டுயோஜனை சொல்லப்படுகிறது. (ப்ரதமயோஜநா) ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தனான தேவரீருக்கு ஸ்வாபாவிகமான பாபங்களும் துக்க ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிகளுமில்லையென்று ச்ருதிகள் உத்கோஷிக்கின்றன, அப்படி அநிஷ்டரஹிதரானவராகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் உமக்கு லீலையாய்விட்டது, ஆனபடியாலே என்னுடைய வீணையும் உனக்கு லீலையாய்விட்டது ஆனாலும் சரணாகதவத்ஸலனன்றோ தேவரீரிருப்பது, ஆகையாலே சரணாகதனான என்னுடைய விபத்தை விடாதே கொள்ளென்கிறார் —

உஅ ॥ நிஸர்க்கநிரநிஷ்டதா தவ நிரம்ஹஸ: ச்ரூயதே

ததஸ்விபோ ஸ்ருஷ்டிவத் பவதி ஸம்ஹ்ருதி: க்ரீடிதம் ।

ததாபி சரணாகதத்வயஸமீஹிதோ ஸவாந்

ஊஷிஷ்டிஹ யத் பவேத் க்ஷிதயே ஊர ஸ்ததஜ்ஞவ: ॥

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரே!
நிரம்ஹஸ:	பாபமில்லாதவனான
தவ	தேவரீருக்கு
{ நிஸர்க்க	ஸ்வபாவமாகவே
{ நிரநிஷ்டதா	அநிஷ்டமில்லாமையானது

ஶ்ரூயதே — ஓதப்படுகிறது
தத: — ஆகையாலே
ஸ்ருஷ்டிவத் — ஸ்ருஷ்டிபோலே
ஸம்ஹ்ருதி: — ஸம்ஹாரமானது
க்ரீடிதம் — க்ரீடையாக
பவதி — ஆகிறது
ததாபி — ஆனாலும்
பவாந் — தேவரீர்
ஶரணாகத — சரணாகதர்களுடைய
ப்ரணய — ஸ்நேஹத்தின
ஹாநி — இல்லாமையினாலும்
பீத: — பயந்தவர்
இஹ — இந்த உலகில்
கிமபி — விலக்ஷணமான
யத் — யாதொன்றுண்டு
இஷ்டம் — எனக்கிஷ்டமாக
பவேத் — ஆகிறதோ
தத் — அதை
மாஸ்ம ஜீஹப: — விடாதேகொள்

வ்யா॥ நிஸர்கேதி । (ஷாட்குண்ய) ஶ்ரீணிதாநி ஸ்ருதி ஜ்ஞாந ஶக்தி ஐஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்று மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்ய விக்ரஹனே! இத்தாலே ஸ்வாத்ம ஸர்வஜ்ஞத்வம் சொன்னபடி (நிரம்ஹஸ:) நிர்கத: ஸம்ஹ: பாபம் யஸ்மாத், பாபாத்ருஶோஹாதே தாத்பர்யம், ஒருவிதமான பாபமில்லாதவனான (தவ) தேவரீருக்கு (நிஸர்க நிரநிஷ்டதா) நிஸர்கேண நிரநிஷ்டதா, ஸ்வாபாவிகமாக அநிஷ்டங்களில்லையென்பது, முக்தனுக்கு பூர்வகாலத்தில் க்லேஶாத்யநிஷ்டங்களிருந்து உத்தரகாலத்திலில்லாதாப்போலவும், நித்யருக்கு ஸ்வதந்த்ர்யத்தாலே அநிஷ்டங்களில்லாதாப்போலவும் ன்றிக்கே ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வதஸ்ஸ்வா அநிஷ்டங்களில்லையென்றபடி. (ஶ்ரு

யதே) "ஸுவஹத பாப்மாவிஜர:, பர:பராணாம் ஸகலாந
யத்ர க்லேஶாதயஸ்ஸந்தி பராவரேஶே" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி பு
ராணாதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது ஆகையாலே, ஸ்வாத்யஸௌஸ்த
காருணிகையாலும், ஸ்வபாவத: பாபங்களும் தத்கார்யமாநிஷ்டங்க
ளுமில்லாததாலேயுமென்றபடி (ஸம்ஹ்ருதி ஸ்ருஷ்டிவத் க்ருபி
தம்ஹவதி) ஸம்ஹாரமானது ஸ்ருஷ்டிபோலே க்ருபையாக ஆகிறது
க்ருபிதஜிதி ஹாவெத்க்க ப்ரத்யய: அநிஷ்டங்களில்லாமல்போனாலும்
தத்ப்ரஹ்மாத பாபங்களிருந்தால் அநாதி அநிஷ்டங்களுண்
டாகக்கூடும். ஸர்வராஜாகளுக்கு உத்பந்ந ஸ்ருஷ்டி ப்ராண த்ரவ
ஹமாய க்ருபையாயுமிருக்கும், அதையழித்தால் பாபமுண்டா
கையாலே உத்பந்ந ஸம்ஹாரம் க்ருபையாகாது, அப்படிப்போ
லே உனக்கு ஸம்ஹாரத்தாலே பாபமுண்டானாலன்றோ க்ரு
பையாகாது, அதுவுமில்லை, பின்னும் ஸ்வாத்யஸௌஸ்த்காருண்யமி
ருக்கிறீர், ஆகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஜகத்ஸம்ஹாரமும் க்ரு
பையாய்விட்டது, ஸம்ஹாரத்தாலே ஜகத் படுகிற ஹிம்ஸை
யை நீர் அறிந்தீராகில் அத்தால் உமக்கு க்லேஶமுண்டாய க்ருபை
யாகாது, ஸம்ஹரிக்கவுமமாட்டீர், பிறவிச்செல்வனுக்கு அறிந்ந
படும் கஷ்டந்தெரியாதிறே ஸ்ரீமாநாம ஆநந்தஜநக ப்ரவாஹ வி
ஶேஷ: கஞ்சுகாதி க்ருபையுமவனுக்கு ஸம்பூர்ணத்திலபட்டு
க்லேஶமுண்டானால் ராஜாவுக்கு வ்யஸநமுண்டாய க்ருபையாகாது
ஆகையாலே ஸர்வஜ்ஞகாரத்தாலும் உனக்கு க்லேஶாத்யநிஷ்டங்
களில்லாததாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ருபையாயிற
றென்றபடி இங்கு ஸாமாந்யமாக ஜகத்ஸம்ஹாரம் க்ருபையென்று
சொன்னதுக்கு தம்மை விஷயங்களாலும் தர்மாதர்ஷ்காதிகளாலும்
ஹிம்ஸிப்பித்து ஸம்ஹரிக்கிறவிஶேஷத்திலேயும், ஸாயங்களை
தர்மாதர்ஷ்காதிகளாலே ஹிம்ஸிப்பித்து தரிகெட்டு ஓடிப்போகும்
படிசெய்கிற ஸம்ஹ்ருதிவிஶேஷத்திலேயும் தாத்பர்யம். ஜதரா
ரகளைப்படும் கஷ்டமின்னபடி இருக்கிறதென்று உனக்கு தெரியாத
தினாலேயிறே நான்படும் கஷ்டமுனக்குத் தெரியவில்லை, ஆகையாலே
ஹிம்ஸிக்கிறாயென்று பாவம். (தயாலோ) ஆனாலும், ஸம்ஹா

ரமும் ஸ்ரீமையொன்றுமென்றபடி (ஸ்வாமிந்) தேவரீர் (ஶரணாகதத்ராணபரிஹித:) ஶரணாகதனுடைய ஸ்நேஹத்துக்குக் குறைவுவந்தால் என் செய்வோமென்று பயந்தவன்தான் இப்படி ஸாஶங்கமாகச் சொன்னபோதிலும் ஶரணாகதரான தேஶிகருடைய ஸ்நேஹத்துக்குக் குறைவுவருமென்று ஸர்வேஶ்வரன் பயந்தவனேயென்று விஶேஷித்தத்வமும் (ஶிஷ்டிஹாயஸம்வேஶ) இந்த லோகத்தில் எனக்கிஷ்டமாக யாதொன்றுண்டு ஆகிறதோ' (தந்நாஸஜீஹவ:) அதை விடாதேகொள்ளும் என்னுடைய இஷ்டம் வாவாஶௌரவம், அது இந்த லோகத்தில் வைக்ருதிவைஸ்ருத்யிருக்கும்போதும் ஶக்தத்வாப்ராப்தஹவத்தைப் பெறவேணுமென்கை அதை "ஶாந்தாஶிவ வாரோசாஶ:" என்கிறபடியே ஸத்ருஜ்ஞஸஞ்ஞன் நான் வாவா கேட்க யௌஜ்ஜயாக விருக்கிறது, அதைத்தேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் ஸாதிக்கவேணுமென்றபடி யதா, இஷ்டாநிஷ்டங்களின்னதென்று எனக்குத்தெரியவில்லை, அதை ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் செய்யவேணுமென்றபடி "யம் ஸ்வம் ஶந்ஷ்ட்ராயஹிதஶம்ஶந்த்ரவெ" என்று வத்ஸநன ஜந்துஞாகேட்டாப்போலே கேட்கிறோனென்னவுமாம். [த்விதீயயோஜநா] இப்படி "ஶ்ரீதிரிஷ" என்கிற முதல் ஶ்லோகம்முதல் "உயாயந ஜகத்வதே உபிதாஞ் ஸம்ரக்ஷஶோ" என்கிற அளவாலே வ்யாஜ்ஞத்திருக்கச் செய்தேயும், எம்பெருமான் கோயிலில் ஶஹிஶவஞய ஸதீவத்திலிருக்கச்செய்தேயும் கூரவோடே இவருக்கு ஶவங்காட்டி இவருடைய ஶஹிஷ்ஞசெய்யாமலிருந்தவாறே கிஞ்சித் வ்யணயகொவயாக்ராயக்கொண்டு உவாஶ்ஹிக்கிறார் பெருமாள் வந்ததுக்கு எழுந்தருளும்போது "ஶக்ருதஸ்தஶஷ்யாதி ஶ்ருஞ்கீ கோஶகாந்து" ஐத்ராதிகளாலே கூடவருகிறேமென்று வ்யாஜ்ஞத்த பிராட்டி தம்முடைய ஶநாரய வக்ஷதிப்பில்லாமையாலே "வ்யணயாத்வாஹிஶாநாத்வ வரிஷிக்ஷவ ராவவம்" என்று வ்யணயகொவத்தாலே பெருமாளை உவாஶ்ஹித்தாள். "க்ஷத்தஸகாஶ்யஶ்ரீக்ருஷ்ண:" என்னுஞ்சொன்ன ஶாவலிகைகளே "ஶயவா கிந்தஞாஞாவெ:" என்

ருர்கள் ஆழ்வார் தம்முடைய ப்ரணயரோஷம் தீரப்பண்ணுமையா லே "மின்னிடைமடவார்" என்கிற திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானை உபாலம்பித்தார். கலியனும் அப்படியே "தென்னிலங்கையரன்சிதறி" என்கிறபாட்டில் உபாலம்பித்தார். ஜ்ஞாநஶக்தி பலைச்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஷாட்குண்யாதி ஸம்பத்துக்களுண்டாயிருப்பதுடன் க்லேஶாத்யநிஷ்டங்களும் அதுக்கு ப்ரதிபக்ஷமான பாவங்களும் ஸ்வபாவத்தால் உனக்கில்லாததாலேயன்றோ நான்படுகிறபாடெல்லாம் தெரியவில்லை, பிறவிசெல்வனுக்கு பரனுடைய தாரித்ர்ய க்லேஶம் தெரியுமோ? அநிஷ்டங்களெனக்கில்லையென்று நீர் எங்ஙனே கண்டபடியென்னில், நித்யநிர்தோஷமாயாலா்ர பேஷ்யவேதங்கள் உத்கோஷிக்கின்றன, இப்படி க்லேஶாத்யநிஷ்டங்களுனக்கு இன்னபடியிருக்குமென்று தெரியாததாலேயன்றோ ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமுமுனக்கு லீலையாகிறது, நரிக்கு விளையாட்டு நண்டுக்கு ஜீவன்போகிறதென்றுபோலே உம்முடைய லீலை எனக்கு க்லேஶாவஹமாயிருக்கிறது. ஆகையாலே பரஹிம்ஸைகஸ்வபாவனான உனக்கு எங்களோடுறவில்லை, ப்ரணயமுமில்லையென்று உதாஸீநமாக இவர்சொல்ல; எம்பெருமானும் ஐயோ! இவர் கோபித்தாப்போலேயன்றோ காணப்படுகிறது, என்செய்வோமென்று ஸஸம்ப்ரமமாக ஓடிவந்துநின்று ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஆஶ்ரிதனை ரக்ஷியாமல்போனால் "ஸர்வம் ஸொஷோஹாநத்ரு ப்ரஸநாநாரக்ஷணே" என்று எனக்கு ஸந்தோஷம் வருகிறதோடுங்கூட ஆஶ்ரிதர்கள் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தைவிட்டால் நான் ஸாஹ்யத்தை யடைந்தவனன்றோ? ஆழ்வார், நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்து ப்ரதியன்வேஷணம் பண்ணச் செய்தேயும், நான் * பசுமேய்க்கைக்காக க்ஷணம் விளம்பிக்க, மிகவும் க்ஷவஸஞராய இனியவன்வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல

---

* "மின்னிடைமடவார்" என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆவினீனில் என்கிற நாலாம்பாட்டில் "எனக்குப் பசுமேய்க்கப் போகவேண்டாவோ? நீநினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ" என்று புள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார். *

லோமென்று ஸ்வயமிட்டுக்கொண்டிருக்க, நானது பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவும் அவஸஜ்ஞையும் ஸயாக்ராஜ்ஞையும் ஓடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸர்வபாரத்தை க்ஷாபணம் பண்ணவுங்கூட அவகாசமில்லாமல் தட்டமாரி நின்றது உமக்குத் தெரியாதோ? நீர் என்னிடத்தில் புண்யத்தைவிட்டால் நான் ஸயாக்ராஜ்ஞயனன்றோ விருப்பதென்று அருளிச்செய்ய, நீர் சரணாகத புண்ய ஸம்ஹீதனென்றுமிட்டம் அடியேனுமறிவேன், என்னைக்காட்டிலும் உனக்கு உத்க்ருஷ்டமான வஸ்து சில உண்டு, அந்தவஸ்துக்களை விடாதேகொள்; அந்தவஸ்துவை இன்னதென்று சொல்லிக்காணென்ன, அவைகளை இன்னதென்று ஸ்வபுத்யா ஆராய்ந்துகொள்ளென்று பேதத்தைத் திரும்பிக்கொண்டு உபாஸ்ருத்ததுச் சொல்லுகிறார் [சாஸ்த்ராயந்த:] (ஹே ஆர்ய) ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண! வஸ்துவஸ் ஸத்வ ப்ரஜ்ஞன் உனக்கு பரனுடைய க்லேசந்தெரியுமோவென்று கருத்து. (நிஸமந்நிரநிஷ்டா) நவிஷ்ட்டே அநிஷ்டம் = க்லேசம் யஸ்யஸ:, நிரநிஷ்டஸ்யபாவ: நிரநிஷ்டதா, ஸ்வபாவஸித்தா நிஷ்டாஸ்வமானது, க்லேசாஷ்டநிஷ்டாஸ்வமானதென்றபடி. (நிரஸ்ஹஸ:) நிஷ்ஞா வஜ்ஞன (தவ) தேவரீருக்கு(ஸ்ரீப்யதே) "அவஹதவாநெ" த்யாதி ச்ருதி ஸூத்ராதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது ஸ்வபாவதஃக்லேசாஷ்டநிஷ்டங்களும் தத்ஹேது பாவங்களும் உனக்கில்லாத்தாலே பரனுடைய க்லேசந்தெரியவில்லை உன்னைப்பிரிந்தார் படுங்க்லேசத்தையும் நீயறியாயென்றும் தாத்பர்யம் (தத:) அநிஷ்டங்களோருபடிக்கு முனக்கில்லாத்தாலே (ஸ்ருஷ்டிவத் ஸம்ஹ்ருதி: க்ஷிப்தம்பவதி) ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் சீக்ரமாக ஆகிறது நீயும் கைவிட்டு சப்தாதி விஷயங்களைக்கொண்டும் பவநாதிகளைக்கொண்டும் என்னை வீசுகிறது முனக்கு லீலையாய்விட்டதென்றபடி ஆகையாலே யுனக்கு எனனேறுமில்லை புண்யமுமில்லை யென்கிறீரென்று ஹாஸ்யாதிப்ராயம் இப்படி இவர் சொல்லவே எம்பெருமானும் நான் ஐஹத்ருக்ஷணவிநெயாலே க்ஷணம் விளம்பித்தால் இதற்கிப்படிச்சொல்லலாமோ? ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் சரணாகதர்கள் என்னிடத்தில் புண்யத்தை

விட்டால் என்செய்வோமென்று பயந்தவனன்றோ என்றருளிச்செய்ய; சொல்லுகிறார்மேல், த்யஜாமி | (த்யஜாமி) ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் ஶ்ரேயஸானபோதிலும் (ஸர்வதா) தேவரீர் (ஶரணாகதத்ராணஸம்ஸ்தித:) ஶரணாகதனுடைய த்ராணஸம்ஸ்தித்ரிசரணமும் ஸம்ஸ்திதரான ஶரணாகத த்ராணஸம்ஸ்தம் ஶரணாகத ரக்ஷணம் ஶரணாகதன் தன்னுடைய த்ராணத்தைவிட்டா லென்செய்வோமென்று ஸம்ஸ்திதனானென்றபடி. த்ரைஸத்யம். ஸம்ஸ்தம் ஶரணாகத ரக்ஷணமென்பது “ஸம்ஸ்தித:” என்பதாலே ஸூசிதம் ஶ்லோகத்தில் ஶத்ருவிஷயத்தில் ப்ராணஸமர்ப்பணிலே அந்தரித்ரன் தம்மிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை விடுவனென்கிற ஸம்ஶயம் ஸுவிஷமிறே அப்படிப்பட்ட ஸாஹஸம் பண்ணினவர்களாரோ, நானன்று என்று ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் ஆனால் நீர் எனக்கு உஷ்ணவஸ்துவன்றோவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, சொல்லுகிறார்மேல் | உஷித்வா | (உஷித்வா) என்னைக்காட்டிலும் (ஜ யஹம்) இந்தலோகத்தில் (க்வசித்) அநிவர்த்தநீய ப்ரீதிவிஷயமான (யஸ்) யாதொருவஸ்துவுண்டோ (தஸ்) அத்தை (உஷஜீவ:) விடாதேகொள் என்னைக்காட்டிலும் அநிவர்த்தநீய ப்ரீதிவிஷயமானவஸ்துவுண்டு, அதைவிடாதே, அங்கே நீபோகக்கடவாயென்கிறானென்றுகருத்து என்னைக்காட்டிலும் அதிகமான உஷ்ணவஸ்துவைவிடாதேபோவென்று சொல்லாதே “உஷித்வா ஸஹ ஸர்வேஷ க்வசித் உஷஜீவ:” என்று சொன்னதாலே ஔதார்யம் நன்றோதுகிறது நம்மாழ்வார், “வைகல்பூங்கழிவாய்” என்கிற திருவாய்மொழியில் வடக்கேமாக த்யாகித்திருக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே ப்ரணயரோஷாவிஷ்டராய் அவன் வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்லோமென்று ஸமயமிட்டுக்கொண்டிருக்க, எம்பெருமானிது பொறுக்கமாட்டாமல் ஓடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸர்வாயக்ஷாவணம் பண்ணவுங்கூட அவகாஶமில்லாமல் ஆத்மஸ்வரூபணாக்ஷராய், ஆத்மஸ்வரூபமிவனுடைய பந்துகழல்களையெடுத்து ஸ்வமாத்ருகளாலும் ஸம்ஸ்லேஷித்து ஆஶ்ரயஸ்ஸுவாயிருந்தாப்போலே

தூப்பில் பிள்ளை ஸ்வப்நதஶகத்தில் வடுகநம்பியாக ஸ்வாமித்தும் மும்மணிக்கோவையில் விரஹார்த்தராய் கூப்பிடும்போதும் அவனெழுந்தருளாமையாலே ஸ்வாமியைக் கொள்வாராயிருக்க, அது பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானோடே வந்து நாயிகாஹாவானான இவர் ஸஹிப்புவனுயில்லாமையாலே க்ருத்யாரணாக்ஷராய் க்ருத்யாரணாயும் ஸவேதநமான பந்துகழல்கள் அம்மானை முதலிய யிவருடைய லீலோபகரணங்களை யெடுத்து க்ருஷ்ணவித்து ஸ்வாத்யாரணாயிருந்த இவளைப்பார்த்து என்னுடைய பந்தையும் கழலையும் அம்மானையுந்தந்து போகுமென்றுபோலே யேசலாகச்செய்த ஸ்வபாவத்திலிவருக்கு ஸ்வாமியரோஷமுண்டென்பது வ்யக்தமாகிறது "சிந்தைக்கவர் பிராகிருதநூறு கூறிச்செந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செறியச்சேர்த்து பந்துகழலம்மானை யூசலேசல் பரவநவமணிமாலை யிவையுஞ் சொன்னேனே" என்று தாமே யருளிச்செய்தார் ॥ * * *

திரண்டபொருள்: ஏ ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனே! ஒருவிதமான பாபம் ஒருபொழுதுமில்லாதவனென தேவரீருக்குஸ்வபாவமாய் அநிஷ்டங்களொன்றுமில்லையென்று ஓதப்படுகிறது ஆகையாலே தேவரீருக்கு உலகஸ்ருஷ்டியானது எப்படி விளையாட்டாகஆகிறதோ, அப்படியே ஸம்ஹாரமும் விளையாட்டாக ஆகிறது இப்படியானாலும் தேவரீர் சரணாகதர்களிடத்திலிருந்த ஸ்நேஹத்தினுடைய பங்கத்தினின்றும் பயந்தவரன்றோ? ஆகையாலே சரணாகதனான அடியேனுக்கு இந்தப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் எது ஸுகாரமாயாகுமோ அதைச்செய்யவேணும் ॥ * * ॥௧௮॥

(அ—கை) இப்படி நிக்ரஹாநுக்ரஹஶீலர் சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டு எம்பெருமான் கலங்கி தேவரீரைக் காட்டிலுமெனக்கு வேறே ஐஶ்வர்யமுண்டோ? "ஐஶ்வர்ய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹார க்ரீடாஸ ஸம்வஸ்தித:" என்கிறபடியே தேவரீர் நியமித்த கைங்கர்யத்தைச் செய்யும்படியான க்ரீடனனன்றோ நான்? "க்ரியதாமிதி மாம்வத" என்கிறபடியே கைங்கர்யத்தை நியமிக்க

வேணுமென்று விநீதனாய் அருளிச்செய்ய நிமாநுஷ்டிகரும ஸம்ஷிஸிவத்தனையகொவராய "வெராக்யவிஜிதஸ்வாமெனை: வ்வதிவிஜிதேஸ்வரெரை:" என்று சுதர்ஸம் ஸ்ருஷ்டரராயும் யதீந்த்ர ராஜநவஸிக வளத்ராள அபபுலளாருடையகடாக்ஷவிஸேஷ வாத்துாயுமான அடியேனை விஸேஷித்தக கடாக்ஷிக்கவேணடி யிருகக வ்யூஹாநாதிகளைப போலேயாவது அடியோங்களுடைய பயத்தைததீரதது ரக்ஷிததால அவாகளைபோலே நிஷ்டயராயிருக்கி றோமென்று "ஸாராந்த்வவ்ருத்திவதிவ்ருஷ்டிக்க வியஸ்தாஸஷ்டிக் ஸாக்ஷயா" என்னு ஸம்பந்தநான கணுஹஸ்திஸ்யினுடைய வர்த்தியெனகிற சுகாரததைககொணடு ராநந்த்வதிவதிவ்ருஷ்டிகமாக வைததுககொள்ளவேண்டியிருகக மைற்ற ஊராகளைப போலே ஸாரநந்தமாக வைததுககொண்டாலும் போருமென்று சொன்னபோலே சொலலுகிறா —

ரகு ॥ கயாயஸ்ஸத்வாயஸ்ஸிரஹ்வஸ்ஸக்கவஷ்யவஸீ
விபீஷண ஸுஜஹ்ருஹ்வஜமணா ஸ்ம்ரீஷாதய: ।
ஸ்வஸ்தஸாரஸ்ரிதா: ஸ்யவிரஸ்தஸ்ரீஸவஸ்யஸ்யா
மஹஹி தயா வயம் ஸவஸ்ரி ரஙகயஸ்யஸ்யா ॥ ॥ககூ॥

பதம	உரை
ஹே ரஙகயஸ்யஸ்ய!	ஏ ரஙகநாத்னே!
கயாயஸ்ஸத	ஹிரணயகசிபுவின குமாரனைபரஹ்
வாயஸ	காகாஸுரனென்ன [லாதனென்ன
ஸிரஹ்வஸ்ஸக்கவ	கஜேந்த்ராழவானென்ன
ஷ்யவஸீ	தரளபதியென்ன
விபீஷண	விபீஷணாழவானென்ன
ஸுஜஹ்ருஹ்	ஸுமுகனென்ன
வ்ரஜமணா	கோகுலததிலிருநத ஜநஙகளென்ன
ஸ்ம்ரீஷாதய:	அமபரீஷசக்ரவாததியென்ன இவாக ளாமுதலாகவுடையவாகள
ஸ்வஸ்த	தேவரீருடைய திருவடியை
ஸாரஸ்ரிதா:	ஆசரயிததவாகளாயககொணடு

யதா	எப்படி
பவபீமுக்திம்	(ஸம்ஸாரத்தினுடைய) பயத்தினின்[றுவிடுதலை
ஆபு:	அடைந்தார்களோ
ததா	அப்படியே
வயம்	அடியோங்களும்
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீகரமாக
ப்ராப்ஸ்யாமஹே	அடையக்கடவோம்

வ்யா॥ ப்ரஹ்லாதேதி। (ப்ரஹ்லாத வாயஸ ஸுமுக பாண்டவ த்ரௌபதீ விபீஷண கஜேந்த்ர வ்ரஜாங்கநா த்ரிசீர்ஷாதய:) ப்ரஹ்லாதஸ்து, ப்ரஹ்லாத:, வாயஸ: = காகாஸுரம், ஸுமுக: பஞ்சாழ்வான, கஜேந்த்ர: = ஸர்ப்பவிசேஷம், காஷாயிஸு ஸ்ரவான பெரியதிருவடிமேலேறியருளி ஸஞ்சரிக்கும்போது பெரியதிருவடி ஸந்நிதியில ஸஞ்சரிக்கிற ஸுமுகனென்கிற ஸர்ப்பத்தை பக்ஷிக்கவர, ஸுமுகன ஸர்வேஶ்வரனைப் பெருமானை ஶரணம்புக, ஸ்ரவான வைநதேயனை ஸர்ப்பத்தை பக்ஷிக்கவொட்டாமல ஊர்த்வமிழுக்க, அவ்வவகாஶத்தில ஸுமுகன புறத்தில நுழைந்துவிட்டானென்று ஶரணாகதித்ராணஸ்ரேயா கஜேந்த்ரனிடம் த்ரௌபதியும் ஆஶ்ரிதத்தில் ரக்ஷிக்குவருகிறோமென்று சொல்லியருளினதுக்குப்போயவிட்டதுவர, ஶரணாகதரக்ஷணத்ராணம் பண்ணிக்கொண்டு ரக்ஷிக்க, த்ரௌபதியாஸஸ்வந்து ஜவுரணம்பண்ணின ராஜாவைப்பார்த்து கோபித்தாய அவரை ஸம்ஹரிக்கத்துடங்க ராஜாவும் ஸுதர்ஶனாழ்வானை ஶரணம்புக, ஸுதர்ஶனாழ்வானும் த்ரௌபதியை ஓடித்துரத்தி மறுபடியும் ராஜாகாலிலே விழும்படி பண்ணினா *

திரண்ட பொருள் ப்ரஹலாதன முதலியவாகள் தேவரீரை சரணம புகுந்து தஙகளுடைய பயததை யெபபடி விடுவிததுக்கொண்டாாகளோ! அபபடியே நாஙகளும தேவரீராலேயே பயததினின்றும விடுதலையை சீககிரமாய அடையககடவோம பா

ஹலாதன் தன் தகப்பனான ஹிரண்யகசிபுவினால் செய்யப்பட்ட ஹிம்ஸையை பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானை சரணம்புக, எம்பெருமானும் நரஸிம்மரூபியாய் அவதரித்து அவனை ஸம்ஹரித்து ப்ரஹலாதருக்கு பயமில்லாமையைப்பண்ணினாரென்பதை புராணங்களாலறிக. தன்னைச்சரணம் புகுந்ததினால் காகாஸுரனை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தானென்பதை ஸ்ரீராமாயணத்தாலறிக. இப்படியே மேலுங்கண்டுகொள்வது. "ஸர்வஜ்ஞ" என்று காளியனைப்பற்றுஞ்சொல்லலாம் ॥கசூ॥

(அ—கை) இப்படி கீழ் ஶ்லோகத்தில் விசேஷித்து கடாக்ஷியாவிடில்போனாலும் ஸாமாந்யமாகவாவது கடாக்ஷித்தாலும் போருமென்று இவர் சொல்லவே, எம்பெருமானும் பின்னுமிவர் க்ஷுத்ரர்போலேயன்றோ காணப்படுகிறதென்று ஸாகூதனாய், ஓ பிள்ளாய் நீ இப்படி ஸாமாந்யமாகச்சொல்லக்கூடுமோ? "க்ஷுத்ராவ்யாஹம் தவஸ்ஸிநாம்," "அது நமது விதிவகையே" என்றும் மாம்பழம் கேட்க வாழைப்பழம் தருவாரைப்போலன்றிக்கே ஸ்ரீதேவாநுக்ரஹமாகவன்றோ நான் செய்கிறது, தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யின்னதென்று நியமிக்கவேணுமென்று கொண்டு விநீதராய் அருளிச்செய்ய, நிமர்ஜநதெய்வீகரும் இப்படி வரஸ்காரணிகனுய ஸ்வாதந்த்ர்யவான இவனையன்றோ நாம் உதாஸீநமாகச்சொன்னது, என் செய்வோமென்று ஈந்த த்வராய மிகவும் நிவ்ருத்தஸ்ஸ்வாதயங்கொண்டவராய் தம்முடைய இஷ்டத்தை இன்னதென்று விஶிஷ்ய ப்ரார்த்திக்கிறார்:—

ஶ்லோ॥ ஸ்வம் ஶ்ரிய ரங்கநாதாத்ர நித்யாஸீநோஷி ஸர்வஶாம்
ஶ்ரியம் வஹஸ்யை ப்ரபோ ஶ்ரீதவிலக்ஷணாத்ருஶ்யம் ।
ஸ்வயம்ஸம்ஹிதம் வஸ்துஸ்வ நிஶாமயஞ் ஸதா
வயம் த்ரி த்ருஶநிவ்ருத்திம் ஸர்வ ஸம்கக்ஷ விதேஹி ॥ ॥உ0॥

பதம் உரை

ஹே ப்ரபோ! — ஏ பிரபுவே!

[த்வம் — தேவரீர்]

ரங்கதாம்நி	இந்த ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்திரத்தில
ஸுகிதரா / விஷயவிஸ்ப்ருஹாணாம்	காமாதி போகங்களில் இச்சையில்லாதவர்களுடைய (பரமைகாந்திகளுடையவென்றபடி)
பயம்	பயத்தை
ஶமய	நாசஞ்செய்யவேணும்
ஶ்ரியம்	[பாகவத ஸம்ருத்திரூபமான] ஸம்பத்தை
வர்த்தய	வ்ருத்தி பண்ணவேணும்
ஶ்ரிதவிபக்ஷம்	ஆச்ரிதர்களுடைய விரோதிகளை
உந்மூலய	அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும்
ஹே முகுந்த!	ஏ முக்தி புத்தியைக்கொடுப்பனே!
வயம்	அடியோங்கள்
தவ	தேவரீருடைய
ஸ்வயம் வ்யக்தம்	ஸ்வயம் வ்யக்தமான
வபு:	(ஸ்ரீரங்கசாயியான) திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
ஸதா	எப்பொழுதும்
நிரீக்ஷமாணா:	ஸேவித்துக்கொண்டு
புவி	பூலோகத்தில
த்ரிதஶ / நிர்வ்ருதிம்	நித்யஸூரிகளுடைய ஆநந்தத்தை
லபேமஹி	அடையக்கடவோம

[illegible] ஸங்கதி। உபய விபூதிக்கும் ப்ரபுவான தேவரீர் ப்ரயோஜநாந்தர ருசியும் அதடியாக வந்த தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுமில்லாத பரமைகாந்திகள் நித்யவாஸம் பண்ணும்படியான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில துர்ப்பிக்ஷாதிகளாலுண்டான பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும், பாகவத ஸம்ருத்தியை அபிவ்ருத்திசெய்யவேணும், ஆச்ரித விரோதிகளை ஸமூலமாக நிரஸிக்கவேணும், இப்படிச்செய்யவே க்ருதா[illegible]ராக ஸௌபாக்யரான அடியோங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காட்டிலும் அத்யாதரவோடே வந்தவதரித்த தேவரீருடைய திவ்ய

களை விசாரஹத்தை கணகளாலே நிருபஸித்ரிகளைப்போலே ஸேவித்துக்கொண்டு ஸோக்ஷமா ஸம்ஜ்ருத்திலுண்டான ஹோந்தத்தை இங்கே சந்த்ரவிபவேபோமெனகிறார் (ஹோ ஹோ) உபய விபூதி நிவர்த்தக ' வ ஸர்வேச்வரயோமத்தாலே ஸம்பந்தாதி களை விடிபனறிக்கே வர்ணாயாம் ஸொட்டீ என்று கருத்து வஸ்வை விடிக்ககக்கூடாதே (சந்திராஸிராஷ வ்யூஹம்) உதரேஷ = காரஹோபேஷ, ஸஸிராஷம் வ்யூஹஸ்ரீ உதரா ஸிராஷவ்யூஹ:, வ பொஜநாநோ வாராஜகி யாவக்ஷ தெந மவஸ்தி ஸந்தராஸிராஷவ்யூஹ: வாரஸெகொஸ்திக்கென்ற படி (ரகுயாதி ஹபம்ஸஹ) ஆபத்ருவத்ராதி வர்ணக்ஷேத்ரங் களிப்போது யாஸ்வஹாவத்தாலே வராகமாயப்போனபடியா லே வஸிக்கக்கூடாமல் " ஸசெத வ ஸ்ருரஷெ ஹவேஹோவ" என் று தேவரீர் நிபதித்த க்ஷேத்ரத்திலும் யவநாதிகளாலே ஸயமுண் டானபடியாலே அதை வஸ்வான தேவரீர் நிவர்த்திசெய்யவே ணுமென்று வாயிருக்கிறேனறபடி (ஸ்ரீயம் பஹாஜய) ஹாரவத் ஸஹ ஜியை ஸஸிவ்ருஜி செய்யவேணும், யதா, (ஸ்ரீயம்) ஸஜவாநாதிக நகக்கு பொமானஸ்ரீயை (பஹாஜய) " யெ வெஸெகொ காரவா பஹவொக்ஷணா ஸாணவா: । நிதவ்யாஜ்ராய ஸ்ரீஸுகாக நாநஜக் காவந்திம்வந । ஸமஸா:ஹோஹ்யோஸ் ஹதாஷாவி ஹஜ்தா: । தேஷாஸ்ரீயாநாமி ரத்வணைர் ரிதாவய" என்று ஸாஜ்ராயஸ்ரீகளான ஸகாராவாதிகளுக்கு ஸ்ரீயைக்கொடுத்தாப்போலே, கோயிலிலே வெஹாஸவநாதி கெக்ஷய்வராகளுக்கு " ஸ்ரீராமராமஜ்யோஸ் ஹொஸாம் ஸெவாநஷிகாஜு । உதாதி யாயிநாம் நித்யவேவமர் வ ஹொஹரீ:" எனகிறபடியே ஸ்ரீராமாரணாதிகளுக்கு ஸாமாந மான ஸ்ரீயைக்கொடுக்கவேணுமென்னவுமாம். இவர் ஆழ்வா ரைப்போலே வாஸஜ்ஜெஸ்கவ யொஜநராகையாலே ஸாஸி ஷவ ராயிருக்கைக்கு முந்தர வாராகளுக்கு ஸ்ரீயை வ ராயிருக்கி றாரென்று கருத்து (ஸ்ரீ கவிவக்ஷரோயய) ஆஸ்ரீ கவிரோ யிகளை ஸஹோமாக நிவர்த்திக்கவேணும் ஹோமிருந்தால

துருஷ்காதிகள் அவர்களாலே பீடையுண்டாகுமென்று அடியோடு நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸ்வயம் ஸமீஹிதம்) ஸ்வயமாகவே ஆவிர்பவித்ததான, "ராஜ்ஞாஜநபதஸ்ய ச அயோத்யாயாம் ப்ரதிஷ்டித: ஸ ஹோ: । விஷ்ணோ: பதம் ஸமாஹ்ருதம்" என்று தேவதைகளுடைய நிர்ப்பந்தத்தாலே திருவயோத்யையில் அர்ச்சாவதீர்ணத்திருமகளுடைய அவதரித்தாப்போலன்றிக்கே, ஸ்வயமாகவே ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு அவதரித்தானென்றபடி "ஸமீஹிதம்" இத்யத்ர உபஸர்க்கத்தாலே திருநாட்டிலேபோலே ஸ்ரீஸேனாபதி ப்ரமுகர்களோடேகூட அவதரித்தானென்றபடி. (ஸஹ லக்ஷ்ம்யா) ஸஹலக்ஷ்ம்யா (தேவ ஸர்வஸ்வாமின் ஸர்வேஸ்வர:)தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை "நமஸ்யந்தி ஸ்திதாஸ்ஸர்வே" என்று நித்யஸூரிகளான ஸர்வஜ்ஞர் ஸதா ஸேவ்யமாகிறதென்று ஸதா ஸேவித்துக்கொண்டு (திவஸ நிவ்ருத்திம்) தேவதைகளுடைய ஸாமர்த்தியத்தை, ஸேவாகள் அநிமிஷர்களாகையாலே ஸதா காணகளாலே பார்க்குமாப்போலே நாங்களும் அநிமிஷர்களாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோமென்றபடி யதா, திவஸ்பதம் நித்யஸூரிவரம் "ஸதா பச்யந்தி ஸூரய:" என்று ஸூரிகள் போலே ஸதா திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஸேவித்துக்கொள்ளுகிற ஸாமர்த்தியத்தை (ஸாவி ஸமேஹி) ஸந்நிதியில் அடையக்கடவோம் மோக்ஷப்ரதரான தேவரீர் மோக்ஷதசையில் கொடுக்கப்பட்ட ஆநந்தத்தை இங்கே கொடுக்க அநுக்ரஹிக்கிறோமென்று அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள் ஏ பிரபுவே' கோயிலிலே துலுஷ்கர்களாலுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கவேணும், நல்ல ஸம்பத்தை வ்ருத்தி செய்யவேணும், ஆசிரிதர்களுடைய விரோதி ஸமூஹங்களை அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும், இப்படிச்செய்யவே நாங்கள் தேவரீர் தாமே யாசைப்பட்டு எழுந்தருளின ஸ்ரீரங்கசாயியான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை எப்பொழுதும் ஸேவித்துக்கொண்டு இந்த பூலோகத்திலேயே நித்யஸூரிகளுடைய ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோம். * * * * ॥௨௦॥

ஆ—கை ஓ பிள்ளாய் உம்முடைய இஷ்டத்தையின்னதென்று சொல்லுமென்றால் அதைச்சொல்லாதே "ஸுநிதராமிஹாஷ ஸ்ஸாம் ஶ்ரியம்வை ஹாஸ்ய" என்று அவர்களுக்கு ஶ்ரீயைக்கொடுக்கவேணுமென்றும், ஸம்ருத்தி செய்யவேணுமென்றும் ப்ரார்த்திக்கலாமோ? அவர்களும் உபாயாநுஷ்டானம் செய்தாலன்றோ அவர்களுடைய ஸம்ருத்த்யாதிகளைச் செய்யலாவதென்னில், ஶ்ரிய:பதியாய் ஆஶ்ரிதஜந ஸம்ரக்ஷகராய் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தராய் ஸமாநாதிகாதிஶயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணஸாகரராய் உபாயாந்தரநிரபேக்ஷ மோக்ஷப்ரதராய் கோயிலிலே ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிற தேவரீரை ஸந்நிதிபண்ணின அடியேனை இந்த சேதநன் "கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல் மலியப்புகுந்திசை பாடியாடி யுழிதரக்கண்டோம், கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வதாகவெல்லாமிந்தலோகத்தில் ஸம்ருத்தராகவேணுமென்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகச் சரணம் புகுந்தானென்று இதையொரு வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநக்ஷமையாலே ஸம்ருத்தியைக் கொடுக்கிற ஸகலாநுக்ரஹங்களோடே நிரவதிகமான ஸௌக்யத்தை க்ஷணங்கூட இடைவிடாமல் கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தானுகவே மாண்டுபோவர்கள், உனக்கு ப்ரஸ்துதமெடுத்து யத்நஞ்செய்கிற வருத்தமும் வேண்டாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

உ—ஸ்ரீ ஶ்ரிய:பதிர்புவி ஸ்ம ஶ்ரிதஜநஸம்ரக்ஷணை
கதீக்ஷிதஸ்தவ குணாநுயாதி ஸஹிதோபயஞ்ஜந: ।
ப்ரதிக்ஷணம் ஸ்ம ப்ரபந்நஸம்பதாஸிஷ
ஸௌக்யநிரவதிகம் ப்ரதிதநோதி ஸந்தததி: ॥

பதம்   உரை

ஶ்ரிய:	பெரிய பிராட்டியாருக்கு
பதிர்புவி	பதியாயும்
ஶ்ரிதஜநஸ	ஆசிரிதஜனங்களுக்கு

ஸம்ரக்ஷிகே — ரக்ஷகனும்

{ ஸத்ருக்ஷாத — ஸத்ருசகளாயும் ஆச்சரியமாயும் ...
ஸஹிண்யாதுமள கலய ஸாக்ஷாத்களுக்கு ஸமுத்திரம் போன்றவ ளுமான

த்வயி — தேவரீரிடத்தில்

அயம் ஜந: — இந்த சேதநன்

ஸமர்பித: — ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான்

அத:பரம் — இதற்குப்பிறகு

ப்ரதிக்ஷணம் — ஒவ்வொருக்ஷணத்திலும்

ப்ரதிதஹேதிஹேதிபி: — வருத்தியடையாநின்ற ஜ்வாலைகளையுடைய

ஹேதிபி: — திவ்யாயுதங்களினாலே

ஸ்வதஸ்ஸாதிகம் — தானாகவே ஸித்தமான

ப்ரபுத்வம் — ப்ரபுத்தன்மையை

ஸ்ரீரங்கதாமஸு — ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய தேசங்களில்

ப்ரதய — ப்ரகாசம் பண்ணவேணும்

வ்யா || ஸ்ரீ ரங்கே | (ஸ்ரீ ரங்க ஸம்பந்தி) பெரிய பிராட்டிக்கு ஸம்போதனம், இத்தாலே ஸம்ஹிண்ணாதி ப்ரஸவபத்தியெனகிற ப்ரவ்ருத்தி ஸிமமான ப்ரஸ்ரஷகாரஸாவத்தைச் சொல்லுகிறது தோடுங்கூட ஸ்ரீவிசிஷ்டனே ப்ரபத்தவ்யனென்று சொன்னபடி. இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாரத்திலே ஆசார்யர்கள் ஸ்ரீ ஸஹஸ்ரநாமவ்யாக்யானத்தில் கண்டுகொள்வது (ஸ்ரீ தஜ்ஜநஸம்ரக்ஷிகே) ஸ்ரீ தஜ்ஜநங்களுக்கு ஸம்ரக்ஷகனே இங்கு “ஸம்” என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே உபாயஸ்வமும் “ரக்ஷிகே” என்கிறத்தாலே ப்ராப்யத்வமும் ஸூசிதம் எங்ஙனேயெனில், ஸம்ரக்ஷகத்வம் உபாயாநுரூபமாய் ப்ராப்யமேயொழிய ரக்ஷகத்வம் ஸர்வ ப்ராப்ய ... ஸாதனம் ரக்ஷகத்தாலும், ஸமீசீநமான உபாயாநுஷ்டானமும் ஸத்பாத்ரமே உபாயஸ்வம் “ஸம்” என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே சொல்லப்பட்டதென்று கண்டு கொள்வது (ஸத்ருக்ஷாத ஸஹிண்யாதுமள) ஸக = ஶ்ரேஷ்டங்களான,

ஸ்ருதி = ஸௌலப்யங்களான, குணங்களுக்கு ஆஸ்ரயமான, ஸௌஹா
ர்த்தாதிகளையும் நினைத்தபோது நிக்ரஹ-ஸ்ரீவத்ஸத்துக்கு ஸ
ஹாயமும்படி பண்ணும்படியான ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்கு ஸ
ஸ்தாநமாயிருக்கிறானென்றபடி. இத்தாலே ஸ்வஸ்த்யநுஷ்டாநகா
லத்தில் ப்ரஸாதியங்களான ஸ்ராத்தஸ்வாதி பன்னிர
ண்டு நாமங்களோடே கூட த்வாதச நாராயணஸ்வரூபமும் ஸம்
க்ருஹீதம். ஸாத்விக ப்ரஸ்வஸ்தாநஸாமாநம் பண்ணவே
ண்டாக ப்ரஸாகை ஸ்வாதிக ப்ரஸ்வஜநங்களும் ஸம்க்
ருஹீதங்கள (க்ஷமீ) தேவரீரிடத்தில் "க்ஷமீ" என்று விசேஷ
ஷிஷ்டனாக ஸஹிஷ்ணுவென்று சொல்லுகைபாலே ஸாண ஸ்வரூபமும்
சொல்லப்பட்டது ஸாணஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வரூபாவதிக்ஷித்வ
ஸம்பந்த விசேஷ விசிஷ்ட ஸ்வரூபவைபவங்களைமென்பதை ஸ்ரீ
ஸூத்ரஸ்வாதியஸாரத்தில் கண்டுகொள்வது (ஸயம்ஜநீ) க்ருஷ்
ணனுக இந்த வெதநனைன (ஸமவீக்ஷை) ஸத்யக ஸவீக்ஷ
தஃ, தேவரீரிடத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணாவீக்ஷகப்பட்டான. "ஸம்"என
கிற உபஸர்க்கம் ஸம்ப்ரதாயம். கருவாய் அடியே
னுக்கு ஒரு ஸ்ரமமில்லாதபடி உனக்கே ஸ்ரமமாக ஏறிட்டுக்கொள்
ளவேணுமென்று இந்தவடியேன ஸவீக்ஷிக்கப்பட்டேனென்றபடி.
"ஸயம்ஜநீ" என்றதாலே உத்தரத்திலே சொல்லப்பட்ட காருண்
ண்யாதி விவக்ஷிதம் (உக்தி) என்று கொண்டு, நிமிஷாங்கௌஸிகர் ஸ்ரா
ஸ்த்ர புருஷார்த்தரென்கிறதை ஹேதுவாகக் கொண்டென்றபடி
(ப்ரதீவாரம்) நான் பண்ணின ப்ரபத்த்யாத்மரக்ஷணபாரஸ்ய), (ப்ர
யுக்திஹேதுநிதி:) ஸவிஸ்ரூஷமான ஞானத்தையுடைத்தான, இந்த
விசேஷணத்தாலே ஸ்ரீ கவிபராயிதிரஸத்தில் க்ஷமையோ
டே கூடிக்கொண்டிருக்கிறதென்று ஸம்ஸ்ருஷ்டம். (ஹேதிஹி:)
ஸ்ராயுதங்களாலே (சந்த்ரவாயிகம் ப்ரஸாரம்) நிரா
பாதமான ப்ரஸாவத்தை, ஸாக்ஷாத்விசேஷத்தாலே ஸாஸ்
த்ரிகப்பட்ட ஜம்ஷாதிகளுடைய ப்ரஸாவம் போலன்றிக்கே ஸ்வா
ஸாவிகமாயிருக்கிற தனக்கு ப்ரஸாவமென்றபடி. அந்த ப்ரஸா
வத்தை ப்ரகடநம் பண்ணவேணுமென்கிறார் (ப்ரதீக்ஷணம்) க்ஷ

ணங்கூட இடைவிடாமல் (ரங்கயாத்ராதிஷு) ஸ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரங்களில், கோயிலைப்போலே ஸர்வஜகத்தையும் த்வத்ஸேநேஶாதிகள் வ்யாப்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று தாத்பர்யம் (வ்யய) வ்யக்தநம் பண்ணவேணும். ‹‹தஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய ப்ரத்யுவஹாரா ஸ்ருஷ்ட ப்ரஶஸ்தா, க்ருஷ்டம் தேஜஸாம் ராஶிம் ஸம்ஹாரேஶிரஸிஷ்டிதம் । த்ருஷ்ட்வா ஸர்வாணி பூதாநி பயார்த்தாநி வித்ருத்ருவு:'' என்கிறபடியே தேவரீர் ஸர்வாயுதப்ரபாவத்துடனேக்கொண்டு ப்ரஹாஸத்தைக்கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தாங்களே மாண்டுபோவார்கள், ஶஸ்த்ரமெடுத்து யுத்தஞ்செய்யும் வருத்தமும் வேண்டுவதில்லையென்றபடி. ஸ்வாநுபவவிரோதியான விஷயங்களை ஸவாஸநமாக நிவ்ருத்திசெய்து திருநாட்டேறக்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளமில்லையாகிலும் த்வத்ஸேவைஷ்வநாதிகளாலே உண்டானபயத்தை நிவ்ருத்திசெய்து ஸாம்யவத்ஸம்ருத்தியை உண்டாக்கினால் அவர்களை பூசாத்துணையாகக்கொண்டு கோயிலிலே ஸந்நிதாநம்பண்ணி நிற்கிற தேவரீரை ஸூரிகள் பலர்கூடிக்கொண்டு வைகுந்தத்தில் அநுபவித்தாப்போலே அநுபவிக்கிறோமென்று கருத்து * * * ~ *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீய:பதியாயும் ஆஶ்ரிதஜநங்களை ஸம்ரக்ஷகனுமிருக்கிற தேவரீரிடத்தில் இந்த சேதநன் (அடியேன்) ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான். இதற்குப்பிறகு தேவரீர் வ்ருத்தியாகின்ற ஜ்வாலையையுடைய ஆயுதங்களினால் ஸ்வாபாவிகமான ப்ரஹாஸத்தை கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில் ஒவ்வொருக்ஷணமும் வருத்திசெய்யவேணும் * ॥௨௧॥

அ—கை கீழே ‹‹ஹஸம் ஶ்ரிய'' என்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதை ‹‹த்வத்ஸேவ்யஸ்ஸநாதிஹிஜ்யுமதி ஜ்வாலாஹரணம் ஹஸம்க்ஷேப'' என்று விசேஷிக்கிறார். பின்னும், ‹‹ஹஸ ரங்கயாத்ர'' என்று ரங்கக்ஷேத்ரத்தைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்கிற கருத்தாலே இந்த ஶ்லோகத்தில் ‹‹ஜகதி'' என்கிறார். பின்னும், ஸங்கல்பாதத்தாலே விரோதிநிரஸநம் பண்

ஞமல விராதவ்யூஹ ப்ரத்திராவணப்ரப்ருதிகளான ராக்ஷஸர்களை ஆயுதமெடுத்து வந்து நிரஸித்தாப்போலே உன்னுடைய ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதத்தைக்கண்டு எல்லாரும் வாழும்படி சக்ராத்யாயுதங்களை யெடுத்து வந்து யவநாதிநிரஸநம் பண்ணவேணுமென்கிறார்.

௨௭॥ கலிவைரிபக்ஷிணை: கலிதஶாக்யசார்வாகை:
துருஷ்கயவநாதிபிர்ஜகதி ஜ்ரும்பமாணம் பயம் ।
ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி: ப்ரஸபமாயுதை: பஞ்சபி:
க்ஷிதித்ரிதஶரக்ஷகை: க்ஷபய ரங்கநாயக்ஷணாத் ॥

பதம்	உரை
ரங்கநாயக!	ஸ்ரீ ரங்கநாதனே!
கலிவைரிபக்ஷிணை:	கலிமஹாராஜாவுக்கு பரிஜநம்போன்றவர்களாலே (அவைதிகளாலே)
கலிதஶாக்யசார்வாகை:	சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற சாக்கியர்களென்ன, சார்வாகர்களென்ன, இவர்களையுடையவர்களுமான
துருஷ்கயவநாதிபி:	துலுஷ்கனென்ன, யவனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
ஜகதி	உலகில
ஜ்ரும்பமாணம்	வருத்தியடையாநின்ற
பயம்	பயத்தை
ப்ரக்ருஷ்ட நிஜஶக்திபி:	உயர்ந்ததான தன்னுடைய சக்தியையுடையவைகளும்
க்ஷிதித்ரிதஶ ரக்ஷகை:	பராமஹணர்களை ரக்ஷிக்கிறவைகளுமான
பஞ்சபி:	ஐந்துவிதங்களான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களினாலே
ப்ரஸபம்	பலாத்காரமாக

க்ஷணாக்ஷ க்ஷணிககாலத்துக்குள்ளே
க்ஷேப நாசஞ்செய்யவேணும்

உ—வ்யா ॥ ஸூக்தி(ஸூர்ப்பணீயீக்ஷணே) ஸூர்ப்பநகாவுக்கு பணியீக்ஷணத்தை யுடையவர்களாலே, பணியி: ஸர்ப்பா: ஸ்வ:, த்ருஷ்டாவாதிவ்யாஹ்ருதிகள், வேதபாஹ்யரான பாஷண்ட ஶாஸ்த்ரிகள் போலன்றிக்கே வைதிகவேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஸம்ப்ரதாயத்திலே வந்து புகுந்து ஶப்தயுக்தாநாயுக்திகளாலே குத்ருஷ்டிகளைச்சொல்லி ஹ்ருதிகப்பண்ணுகையாலே ஸர்ப்பா ராகளென்று அந்த த்ருஷ்டாவாதிவ்யாஹ்ருதிகளைச் சொன்னபடி ஶுகஸாரணர்கள் வாநரவேஷம் போட்டு வஞ்சகர்களாய் வாநரஸேநையில் வந்து புகுந்தாப்போலே இவர்கள் வைதிகவேஷம் போட்டு வஞ்சகர்களாய் ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்தார்களென்றபடி இவர்களுடைய குதர்க்கங்களாலே ஸம்ப்ரதாயத்தர்களெல்லாம் நடுங்குகிறார்களென்னுமிடத்தை "வாதியாமனு தருக்கச்செருக்கில் மறைகுலைப்பச்சாதுஜநங்களடங்கநடுங்க" என்று தாமே பருளிச்செய்தார் (ஸூக்தஶாஸ்த்ரயோகாயதேத:) ஸூக்தா: ஸம்வர்திதா:, ஶாஸ்த்ராணி யோகாயதாஶ்சேதி த்ருஶ்யந்தே: ஜந உபலக்ஷணகாதிநாவேத்யவலக்ஷணம் ஶாஸ்த்ரலக்ஷ்யா க்ஷவாதக்ஷணக லிக்ஷாவாதாகாதிசளெல்லாம் வைஷ்டாகமாய்ஸம்ஹ்ருயந்தின்று குதர்க்கங்களாலே வேதங்களை தூஷித்து அவஸித்தாந்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வைதிகர்களை நடுங்கும்படி செய்கிறார்கள் "ஸர்வராஹு க்ஷஹாகு ராக்ஷீ" என்று ஸர்வர்கள் பரஸ்பரம் ஸம்ஹத்தாலே ஸஹமம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருவர்ராஹமவந்தால் எல்லாஸர்வர்களும் ஸம்ஹ்ருய வராஹத்தின்மேல் விழுமாப்போலே வேதபாஹ்யர்கள் பரஸ்பரம் தூஷித்துக்கொண்டிருக்க வைதிகரிடத்தில் ஸம்ஹ்ருய வந்துவிழுகிறார்களென்றபடி (தர்க்கஷயவநாதிஸி:) ஸுதிஸர்வத்தாலே ஹ்ருணவாஸிதுஸகாதிநாம் ஸர்வஹ: இப்படி ஶாஸ்த்ர ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸித்தாந்தம் வர்க்கமாய ஸம்ப்ரதாயத்தர்களுக்கு ஸுயமவந்ததுமன்றிக்கே தர்க்கஷாதிகள் "ஹேக்ஷ்ய ஜோராக்ஷஸெ

ஸீர்ணேநுரோமஶோவஜீவிஹி:" என்று ராக்ஷஸர்கள் ரிஷிகளுடைய திருமேனியைக் கடிக்கிறதும் அடிக்கிறதும் பக்ஷிக்கிறதுமாயிருந்தாப்போலே ஸாயகங்களுடைய திருமேனியை அடிக்கிறதும் கடிக்கிறதுமாயிருக்கிறார்கள். ஒருதேஶத்தில் பயமுண்டானால் மற்றொருதேஶத்திலொதுங்கி வர்த்திக்கலாமேயென்னில், (ஜகத்ஸம்ஹாரணம் ஸ்வயம்) என்கிற ஜகத்தெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டு ஸம்ஹாரப்ரவ்ருத்தமாம்படி செய்கிறார்கள். இப்படி ஸாயகங்கள் தங்களுக்கு ஶரீரஹாநிபண்ணுமான ஸம்ஹாரம் வந்திருக்கும்பொழுதும் "பஹூநி ஶரீராணி" என்று ரிஷிகள் ராக்ஷஸர்கள் தின்றவுடம்பைக் காட்டி தேவரீரைக் கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடவும் ஶக்தியில்லாமல் கிடந்து துடிக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட தஶையிலும் உபேக்ஷிக்கலாமோ? ஸாயகங்களையெடுத்துக்கொண்டு ப்ரஹாரத்தைக் கொண்டாடுமென்கிறார் உத்தரார்த்தத்தாலே (ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி:) இது ஸாயகத்துக்கு விஶேஷணம். ஸ்வகீயமான தங்களுடைய ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தானவைகளான, தேவரீருக்கு ஶத்ருநிரஸநத்துக்கு ஸாயகங்கள் தானில்லையோ? அதுகளுக்கு ஶக்திதானில்லையோ? ப்ரக்ருஷ்டஶக்திகளான ஸ்வகீயஸாயகங்களன்றோ இருக்கிறதென்று கருத்து. "ஸர்வேஷாமேவ ராஷ்ட்ராணாம் ஸ்ருஷ்டயாநிவர்த்தயக:" என்று ஶாஸ்த்ராநுகூல ஶத்ருஶோஷகமாயிருந்ததிறே (க்ஷத்ரியஶராக்ஷகா:) ப்ராஹ்மணரக்ஷகங்களான, க்ஷத்ரியஶரா:= ஸுஸ்வாரா:, ப்ராஹ்மணார்த்த்யர்த்த: "ப்ராஹ்மணோஹ்யதிவிஶேஷத:" என்று தேவரீருக்கு ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் விஶேஷபக்ஷபாதமிருக்குமாப்போலே ஸாயகங்களும் விஶேஷேண ப்ராஹ்மணரக்ஷகங்களாயிருக்கிறதென்றபடி (பஞ்சஹிராயதெய:) ஒன்றுபோலே ஐந்தாயுதங்களிருக்க, ஸாயகங்களில்லாதவன்போலேயிருக்கலாமோ? (க்ஷணாத்ப்ரஸஹ்யக்ஷப) க்ஷணத்துக்குள்ளே பலாத்காரேண நாஶஞ்செய்யவேணும். நாளைக்குச்செய்கிறோமென்றிருந்தால் அதற்குள்ளே ஸாதுக்கள் முடிந்துபோவர்கள், அவர்கள் முடிவதற்குமுந்தி ஈண்டென வந்து

விரோதிநிரஸநஞ் செய்யவேணும், தேவரீரைக்கண்டு நடுங்கி ஓடுவார்கள், ஓடினாலும் பரஹிம்ஸகங்களான வ்யாக்ரங்களைத்துரத்திக்கொண்டு பிடிக்குமாப்போலே பலாத்காரேண நிவ்ருத்தித்து ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று பட்டார்யரும் "க்ஷிதி க்ஷிதிபுஜாம் ரக்ஷணை:" என்று சொன்னதாலே விசேஷதாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் ப்ராஹ்மணர்களை ஹிம்ஸிக்கிறார்களென்று ஸூசிதம் ॥

திரண்டபொருள் — ஏ ரங்கநாதனே! கலிக்கு பரிஜநங்களான அத்வைதிகள் முதலியவர்களாலே கூடின துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலே உலகில் வருத்தியடைகிற பயத்தை, ஒருவராலுமொருபொழுது மொருஇடத்திலும் அடிபடாததான சக்தியையுடைய ஐந்துவிதங்களான ஆயுதங்களினாலே சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்ய வேணும்॥ * * * * ॥௨௨॥

அ—கை ஸந்நாயுதங்கள் தான வேணுமோ? திருவாழியாழ்வாரொருவரே ஸர்வவிரோதி நிரஸநஞ்செய்து ரக்ஷண ப்ரவர்த்தநம் பண்ணுகைக்குப் போராதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௨௩॥ தைத்யஸ்ய தேஹபித்வஹ்நிசந்த்ரஸூர்யாத்மகம்
தமஸ்ஸ்தோமநம் ப்ரோ ஸந்நிஹிதாஸ்த்ரவ்ருந்தம் ஸ்வத: ।
ஸ்வாதிஷ்டபக்தப்ரவ்ருத்தி சக்ரம் பாந:
ப்ரத்யக்ஷதாம் யாந்து தேஜஸ்ஸதீ யத்ர சக்ரஸ்ருதிம் ॥

பதம்	உரை
தைத்யஸ்ய	அஸுரர்களுடைய
தேஹபித்	சரீரத்தைப்பிளக்கிறதும்
வஹ்நி	அக்நியென்ன
சந்த்ர	சந்த்ரனென்ன
ஸூர்யாத்மகம்	ஸூர்யனென்ன, இவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்
தமஸ்ஸ்தோமநம்	இருளுக்கு நாசகமானதும்
ஸந்நிஹிதாஸ்த்ரவ்ருந்தம்	[தன்னுடலிலே] சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும்

ஸ்வவ்ருத்தி	தன் ப்ரவ்ருத்தியினால்
வஶவர்த்தித	வசீகரிக்கப்பட்ட
த்ரிதஶவ்ருத்தி	தேவதைகளின் வ்யாபாரத்தை யுடையதுமான
தே	தேவரீருடைய
சக்ரம்	திருவாழியாழ்வான
ஸ்வத:	தானாகவே
மஹதியாம்	பெரிய திவ்யதேசத்தில் (ஸ்ரீரங்கத்தில)
யவநசக்ரஸ்திதிம்	தாமஸஸமூஹத்தினிருப்பை
புந:	மறுபடியும்
ப்ரவர்த்தய	ப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணும்

ப—வ்யா ॥ ஹேதீஶ (ஹேதிஷு ஸ்வஶேஷிந்) ஸுதர்ஶநாத்மகமானதும், "ஸுதர்ஶநம் ப்ராணவிநாஶிவிஷ்ணோஶ்சக்ரம்" என்கிறபடியே ஸுதர்ஶநாத்மகமான திருவாழியாழ்வானுக்கு தார்க்ஷ்யாதிநிரஸநமொரு ஹரமோவென்றபடி விரோதிகள் பயந்தோடினாலும் அம்பரீஷமஹாராஜரிடத்தில் அபராதப்பட்ட துர்வாஸஸ்ஸு ஓடியும் அவரைத்துரத்தி நிக்ரஹித்தாப்போலே நிக்ரஹிக்க ஸமர்த்தரென்றபடி. (ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்மகம்) ஸுதர்ஶநப்ரஸ்தாவனை, "அடலாழி" என்றும் "ஸுதர்ஶநமஹாஜ்வாலா" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஶத்ருக்களை தஹிக்கிற விஷயத்தில அக்நியாயிருப்பன, ஆனாலும் ஆஶ்ரித விஷயத்தில சந்த்ரனைப்போலே ஶீதளனாயிருப்பன, ராக்ஷஸ ஸ்ருஷ்டமான க்ருத்யையானது ஆராமெக்கையில கண்ணனெழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது ஆரகையை நாசஞ்செய்யவர கண்ணன் அப்பொழுது "விஜ்ஞாய தத் வா தா ய ம் வாஸுதேவம் சக்ரஹஸ்த:" என்று ஸுதர்ஶநத்தை நியமிக்க "தம் ஸ்ரீபாணிகோடிவ்ருத்திம் ஸுதர்ஶநம் ஜாஜ்வல்யமாநம் ப்ரேஷயாமாஸ" என்று ஜ்ஞாநன போலேயும் ஸூர்யன போலேயும் ஜ்வலித்துக்கொண்டுபோய "ஶ்ரீய்யாவாராணஸீம் ஸர்வாம் விஷ்ணுசக்ரம் ஸுதர்ஶநம்" என்று ராக்ஷஸத்தைக்கொளுத்துகையாலும் தங்கள் ஜ்ஞாநத்தில ஆஶ்ரிதர்களுக்கு ஆஹ்லாதகரமாயிருப்பதாலும் "ஜ்ஞாந

ஸோபாஸநாத்மக" மென்றார் ஸராக்ஷஸர்க்கு ப்ரயோஜநஞ்செ ய்தால ஸுக்ரீவனான விபீஷணாழ்வான முதலானவர்களுக்கு எ ன்ன தீங்கு வருமோவென்று நினைத்தாப்போலே, ஸாத்விகர்கள் ப்ர யோஜநஞ்செய்தால விரோதிகளை தவிக்குமாப்போலே ஸுக்ரீ தர் களையும் தவிர்த்தாலென்செய்வோமென்று நினைக்கவேண்டா, ஸுக்ரீ வர்களுக்கு ஸ்ரீதநனுயும் ஸூத்ரநாரணுயு மிருப்பனென்றபடி உபாஸநஸோபாஸநர்கள் தங்களுக்கு ப்ரகாஶகக்க மிருப்பதா லே வாஹ்யமான தர்ஶை நிரஸிப்பார்கள், ஆந்தரமான அஜ்ஞா நாந்தகாரத்தை நிரஸிக்கமாட்டார்கள், இந்த ஸாத்விகர்களுழுவா னோ ஆந்தரமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையும் நிரஸிப்பரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (தம: ப்ரதீபா) அந்தகாரதீப களுன, அஜ்ஞாநாந்தகாரதீபகளுனென்றபடி ப்ரஸ்யாக்யாதிக ளுக்குப்போலே ஞாநசக்ஷுமிருப்பதைக்கொண்டு விரோதி நிவர்த்தகக்ஷமத்வமும், ப்ரகாஶகத்வமிருப்பதைக்கொண்டு ததோநி வர்த்தந க்ஷமத்வமுமிருப்பதாலே "உபாஸநஸோபாஸநாத்மக" மென்கிறது என்று கருத்து. "அஜ்ஞாநத்வஸ்தசேதஸ விஷ்ணோர்த்ராண ப்ரதர்ஶய" என்று ஸாத்விகர்களுழுவானும் அஜ்ஞாநாந்தகார நிவர்த்தகராயிறேயிருப பது ஆனாலும் அநேகாபாயங்களாலே ஸாதிக்கவேண்டுமபடி யான அர்த்தத்தை ஒருவராலே ஸாதிக்கலாமோவென்னில்; (ஸ ர்வாதிதாஸ்வ ப்ரத்ம்வ்ஸ்த:) ஸ்வபரிஸேவஸம்பந்நமான ஸ்வஸம்ப ந்தத்தை யுடைத்தான, "ஸுஶ்ரூஷாஸ்ரக்ஷ ப்ரஸந்நஸ்ய ப்ரஸாதம் ப்ரவக்ஷ்யதே । ஸோபவ்யாஸ்ஸாத்விகநஃ" எண்கிறபடியே ஸ ர்வாபாயத்துக்கும் ஸாத்விகஸம்பந்த்தஸ்தாநமாயிறே இருப பது. ஆகையாலே ஸர்வாபாயமும் ஸாத்விகத்தில ஸம்ப ந்நமாயிருக்கிறதென்றபடி இப்படி ஸஹஸ்ரப்ரஹ்ருதிகளை நிரஸ நஞ்செய்தாலும் "ஸம்ஸாரத்ருந்தாஹதாஸ்துஶா: பரிவ ர்ஜிதா:" என்று பாரமைகாந்த்யபர்வ வர்த்தநத்துக்கு தேவ தைகளாலே விக்நம் வந்தாலோவென்னில, அவர்களுமிவருடைய அதீநமாகையாலே பாரமைகாந்த்யபர்வ வர்த்தநம் பண்ண ணமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । ஸ்வவ்ருத்தி

(ஸ்வப்ருத்திவஸ்வதிருத்திஜீவப்ருத்தி) தன்னுடைய வ்யாபாரத்துக்கு ஸ்வாதீநமாகச்செய்யப்பட்ட தேவர்களுடைய ஜீவநத்தையுடைத்தான, தேவர்களுடைய ஜீவநம் ஸ்வாயத்தமாகையாலே தேவதைகளாலே விக்நம் வந்தால் அவர்களையமிக்கி ஸ்வாபேக்ஷா ப்ரவர்த்தநஞ்செய்யலாமென்றபடி (தேவக்ஷ்ய) தேவரீருடைய ஸ்வாயத்தமானது, வ்யூடமான ஸம்ஸ்க்ருதவாஸநைவனுடைய ஸ்வமபோலன்றிக்கே ஐயஜ்யபக்ஷத்தில ஸாஹஸ்ர ஆரோநம பண்ணி பகலையிரவாக்குமப்புயான ஸாமர்த்த்யமுடைய தேவரீருடைய ஸ்வமானதென்றபடி. (பூர்வக்ஷ்ஸ்திம்) நிவ்ருத்தியபூர்வஸ்திதியை (ஹேதிபாந்) ஸ்ரீரங்காதி க்ஷேத்ரத்தில (வ்யாக: வ்யவஸ்த்யதா) மறுபடியும் வ்யவஸ்தநம பண்ணவேணும வாஷாகாங்கமாகிறதற்கு முன்பிருந்தாப்போலே மறுபடியுமிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ॥ * * ॥௨௯

திரண்டபொருள். அஸாரநாசகமானதும் ஸூர்யசந்த்ரரக்நிபோன்றதும அக்ஞாநாந்தகாரத்தை நிரஸிப்பதும் தானுகவே சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும் தன ஆதீநமான தேவதைகளுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தானதுமான தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வானவர் ஸ்ரீரங்கம முதலிய திவ்யதேசத்தில நிவ்ருத்திபூர்வமானது ஸ்திரமாயிருக்கும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார் ॥ * * *

அ—கை கீழ ஶ்லோகத்தில தேவரீருக்கு கிங்கராயப்பந்தான வேணுமோ? ஸாரமுழுவாரொருவரே யமையாதோவென்றார் அந்த ஸாரமுநாழ்வான தான தேவரீருக்கு வேணுமோ? „த்ருணமெவ ப்ராஸஹ்யம்" என்கிறபடியே த்ருணத்தை ஸாஸ்மாக்கின ஶக்தியைக்கொண்டே விரோதிநிரஸநம பண்ணலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௩௰॥ ஆநாவ ஹ்ருத்தி ஶாநிதே ஹேதி ரங்கயாஶாநிகே
ஜநாவஸவ்ராஸ்திதேர்ஶநீஶ்ஶாண வ்ரதாஸ: ।

உத்துங்க குணாட்ய ஶ்ரியா வஸுந்தரயா ஸந்துக்ஷித꞉
வியுக்த காருண்யார்ணவே ஶமய ஸ்வஶக்த்யா ஸ்வயம் ॥

பதம்	உரை
மநுவ்யாஸப்ருதி அர்சிதே	மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான
மஹதி	பெரியதான
ரங்காதிகே	கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில்
தநுஜஸம தாருணை꞉	அஸுரர்களைப்போலே க்ரூரர்களான
வைரிபி꞉	சத்ருக்களாலே
உதீர்ணம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
பயம்	பயத்தை
வியுக்த காருண்யார்ணவே	விநியோகஞ்செய்யப்பட்ட கருணாஸமுத்ரத்தையுடையவரே
[த்வம்	தேவரீர்]
உத்துங்க குணாட்ய ஶ்ரியா	உயர்ந்ததான குணங்களையுடைய பெரிய பிராட்டியாராலே
வஸுந்தரயா	பூமிப்பிராட்டியாராலும்
ஸந்துக்ஷித꞉	எழுப்பப்பட்டவனாய்க்கொண்டு
ஸ்வஶக்த்யா	தன் சக்தியாலே
ஸ்வயம்	தானாகவே
ஶமய	நாசஞ்செய்யவேணும்.

அர்த்த꞉ ॥ மந்விதி । (மநுவ்யாஸப்ருதிபிரர்சிதே) "மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன" என்கிறபடியே இக்ஷ்வாகுப்ரப்ருதிகளாலே ஸமர்ச்சிதமாயிருக்கிறதென்றபடி. ஏதவாவ (மஹதி) ப்ரஶஸ்தமான (ரங்காதிகே) ஸ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரத்தில் இத்தாலே இக்ஷ்வாகுவுக்கு வம்ஶ்யராய் வந்த பெரியபெருமாள் பெருமாள் கோயிலாழ்வாரோடே விபீஷணாழ்வானுக்கு

எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்தாரென்று ஸூசிதம். இங்கு “ப்ர க்ஷ்மயாதேஷிகை” என்கிற ச்ருதிபத்தாலே மற்ற ப்ராணக்ஷேத்ராதீநாம் பரிக்ரஹ:. இதுகள் “உதந்வத்ஸ்ருதி” என்று சொன்ன ப்ரக்ருதிஶப்தக்ருஹீத பராக்ஷ்ய ப்ரகார த்ரைகுண்யாதிகளான தத்த்வக்ஷேத்ரஸ்தாநங்களாலே ஸஞ்சிதமாயிருக்குமென்று கருத்து. (உதந்வத்ஸஹசாரிணீ:) ஸமுத்ரங்களைக்காட்டிலும் க்ரூரங்களான, ஸஞ்சிதகர்மங்கள் (ஸமுத்ராதீநத்வ ஶாணம்ஸாரம்) தர்மாதர்மாதிகளாலுண்டான பயத்தை (ஸம்ஸாரக்ஷேத்ரேணாதபெ') ப்ராணிஸமூகத்திலவிதீர்ணமான துக்கைக்கு ஸஈக்ஷ்யமா யிருக்குமவனே! துயை ப்ரபந்நமாயிருக்க நிதர்யன போலே உதாஸீநனாக விருக்கலாமோ? (ப்ரக்ருஷ்டகுணஶ்ரியா) ப்ரக்ருஷ்ட= உத்க்ருஷ்டமான, வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடைய, ஶ்ரியா= பெரிய பிராட்டியாராலே, ப்ரக்ருஷ்டகுணை: “ஜகாதமிஹ ஸர்வம்” என்கிறபடியே நிக்ரஹஸம்பந்தங்கலசாதிருக்கை நிக்ரஹஸம்பந்தங்கலசாத தயாதிகுணங்களை யுடையவளென்றபடி “ப்ராணிநாம் க்ஷிபாமிதம் ஸாக்ஷாச்சரணாகத:” என்று ப்ராணனை யழியமாறியும் ஶரணாகதனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஹநுமானுக்குச் சொல்லும்படியான வாத்ஸல்யத்தையுடையபிராட்டியாலே யென்றபடி. (ஸபயா) மஹீப்பிராட்டியாலேயும், “பாசிதூர்த்திக்கிடந்த பாமகளுக்குப் பண்டொருநாள்” என்றபடி ப்ரளயார்ணவத்திலே பாசிபிடித்து அழுக்கடைந்த திருமேனியையுடைய பூமிப்பிராட்டி தன்னுடைய க்லேஶங்கிடக்க, “ஜகம்ஶிஷ்யா ஆஸீத ஹஸ்தேந கமிதேயம் । உத்க்ருதே ஸம்ஸாரார்த்தாநாம் ஸுபாயம் வத ப்ரபோ” என்று ஸம்ஸாரார்ணவமக்நகளாய் கர்மயோகாதி ரமதுயோகாநுஷ்டாநம் பண்ண ஶக்தியில்லாமல் தடமாடுகிற ப்ராணிகளுடைய க்லேஶத்தைக்கண்டு என்நிமித்தம் ஸுலபோபாயத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான வாத்ஸல்யமுடைய மஹீப்பிராட்டியாலுமென்றபடி. (ஸமுக்ஷிதம்) எழுப்பப்பட்டவனாயக்கொண்டு (ஸம்) ஹேவீர திருவனந்தாழ்வான்மேலே திருக்கண்வள

ரத்ந ருசிர தேவரீரென்றபடி. "ஸமயோபாயித ஸ்ரீஸநு ஸ
ஸம்ஸ்த்ருத: ஸராத்மஸ:" என்கிறபடியே பிராட்டிமார்களாலே யெ
ழுப்பப்பட்டவனுபக்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர் "ஸஹஸ்ரம்
ஸம்ஸ்தராணாம் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மாஸ்த்ரேண நிர்யாஜயஸ்" என்று ஸஹஸ்ர
த்தை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கின நிஜஸக்தியைக்கொண்டு அபாயாநபே
க்ஷமாய ஸபத்தை நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்ரா
ஹம் கோலஸம்க்ஷித்ஸு ஸதோபாதீயபூரணம் ஸர்வம் ஸ்வ
த்ராஸ்யா ஸம்ஸேபதாய: அபாபஸநபேக்ஷ ஸ்தேயத்
யம்: பெரியபெருமாள ஸபநிததுக்கொண்டு திருக்கணவளாந்த
ருளும்போது பிராட்டிமாகள நிசெஷயிலலாமல இரண்டு வா
ஸ்வத்திலும் ஆஸ்ரிதனுக்குத தீங்குவருமபொழுது எழுப்புகிற
தற்காகவே வீற்றிருக்கிறார்களென்று ஸம்ப்ரதாயம் ॥ *

திரணடபொருள. மது முதலானவாகளாலே பூஜிக்கபபட்ட
தான கோயில முதலிய திவ்யதேசஙகளில அஸுராகளபோன்ற
துஷடகன முதலியவாகளாலுணடான பயததை தேவரீர பெரிய
பிராட்டிமார முதலான பிராட்டிமாரகளாலே விஜ்ஞாபிக்கபபட்ட
வனுபக்கொண்டு தேவரீருடைய ஸஙகலபததாலேயே போககடிக
கவேணும ॥ * * * * ॥௨௪॥

(அ—கை) இனிமேல் இபபடிபபட்ட பயமுண்டாகாமலி
ருக்கும்படி தேவரீர பரிஜநஙகளை ஆஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று
ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௨௫ ॥ ஸாஜ்ஞஞ விஜ்ஞ ஸ ஸர்வேஸ ப்ரணாயா: ப்ரஹோ
தயேஷ ஸம்ஸக்தாதயோ நரஸேநாபதி ஆதயா: ।
ஸவிஞ ப்ரவ்ருத்தி க்ஷோ ஸக்தி ரக்ஷஸம்ரக்ஷகா:
ஜிதஞ்ஜதிவாதிநோ ஜநதாநம்ரு ஸஹ ஜாக்ரத ॥௨௫॥

ஹே ப்ரபோ — ஏ பிரபுவே

ஸரீஸ்ருபா: — பாம்புகளென்ன
விஹங்கா: — பக்ஷிகளென்ன
ஸ்வரா: — (இதுகளுக்குள்) ச்ரேஷ்டர்களான திருவநந்தாழ்வானென்ன, பெரிய திருவடியென்ன,
ஸேநாந்யாத்யா: — ஸேநைமுதலியாரென்ன இவர்களும்
ததைவ — அப்படியே

குமுதாத்யா: — குமுதன் முதலிய கணாதிபதிகளும்

நகர — பட்டணமென்ன
கோபுர — கோபுரமென்ன
த்வாரா: — வாசலென்ன, இவைகளை ரக்ஷிக்கிறவர்களும் (சண்டன் முதலானவர்களென்றபடி)

ஸவீர்ய — எண்ணமுடியாத்தான
பல — சரீரபலமென்ன
விக்ரமா: — பராக்ரமமென்ன, இவைகளையுடையவர்களாயும்

ரங்க ஸம்ரக்ஷகா: — ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்யதேசங்களை ரக்ஷிக்கிறவர்களாய்க்கொண்டும்

ஜிதந்தே இதிவாதிந: — "ஜிதந்தே" என்கிறமந்த்ரத்தை எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களாய்க்கொண்டும்

பவத்வ — தேவரீரைப்போலே
ஜகத் நாத ஸஹ — உலகத்தை அநுக்ரஹிப்பதில்
ஜாக்ரது — ஜாக்ரதையாயிருக்கவேணும்.

ஸ்லோ ॥ ஸரீஸ்ருபேதி । (ஸவீர்யபலவிக்ரமா:) ஸவீர்யா ஸ்ருத பலபராக்ரமங்களை யுடையவர்களான, (ஜிதந்தே இதிவாதிந:) "ஜயத்வதிவ்யோராஜா ஜ ஸக்ஷஸ் ஸஹாவ:" என்கிறபடியே "ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விஸ்வபாவந" என்கிற மந்த்ரவாதிகளாய்க்கொண்டு (பவத்வ ஜகத் நாத ஸஹ ஜாக்ரது) தேவரீரபோலே லோகாநுக்ரஹத்திலவதாநமுடையவர்களாயிருக்க வேணும். ப்ரதிராக்ஷணஞ்செய்த ராஜா தானும் ஸ்ஸேநந்யும் நகரத்துக்குக்காவலாக இருக்கும்போலே தே

வரும் வஸிஷ்டாதிகளும் ஸர்வ ஶத்ருக்கள் ஆக்ரமியாமலிருக்கும்படி ஸாவதாநமாக இருக்கவேணுமென்றபடி ॥

திரண்டபொருள். அதிக பலபராக்ரமங்களை யுடையவர்களான திருவனந்தாழ்வான் பெரியதிருவடி ஸேனைமுதலியார், குமுதன்முதலியவர்கள், சண்டன்முதலிய த்வாரபாலர்கள் இவர்களெல்லாரும் கோயிலை இரக்ஷிக்கிறவர்களாயும் "ஜிதந்தே" என்கிற ஶ்லோகத்தை யெப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டு தேவரீர்போலே உலகத்தைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணும்॥ * * * ॥௨௫॥

(அ—கை) இப்படி நான் ஶத்ருநிராகரணம்பண்ணி உம்மை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினால் இந்த்ராதிதேவர்கள் உம்முடைய ஶத்ருக்களுக்குக் கைகொடுத்து உம்மை ரக்ஷிக்கவொட்டாமல்செய்தால் செய்வதென்னென்னில், தேவரீர் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை நிரஸிக்கத்துடங்கினால் அவர்களுக்குக்கைகொடுக்க தேவதாந்தரங்கள் ஶக்தர்களோ? தேவரீர் பாணாஸுரனோடு யுத்தஞ்செய்யும்போது "நோசரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்கிறபாட்டின்படியே தோர்வைக்காக்க கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே வந்த ஸ்கந்த ஷண்முக: தோற்றான், ஸஹஸ்ரஜ்வாலாதேஜஸ்ஸையுடைய அக்நியும் தோற்றான், த்ரிநேத்ரனும் ஸ்வராஜ்யலீலையாலே ஜ்வரக்ஷீணனாய்ப்போனான். "ஸபித்ரா ச பரித்யக்த:" என்று விசேஷிதனான காகாஸுரன் விஷயத்தில் இந்த்ராதிகளும் ரக்ஷணாக்ஷமர்களாய்ப்போனார்கள், ஆகையாலே தேவரீர் நிக்ரஹிக்கக் கோலினால் ரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லை, ரக்ஷிக்கத்துடங்கினாலும் அவனுக்கு ஒருவராலும் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தையிலும் பயங்கிடையாது, ஆகையாலே ஸர்வேஶ்வரனான தேவரீர் ஶத்ருநிரஸநம் பண்ணவேணுமென்று, புலிக்குப்பயந்து ஓடுகிறவன் புலியை வதஞ்செய்யுங்கோளென்று பல்கால்ங்கூப்பிடுமாப்போலே ஶ்லோகந்தோறும் "ஶமய" என்கிறார்.

𑌉-𑌶 ॥ 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌮𑌥𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍋
𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌭𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍
𑌸 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌹𑍋 𑌶𑌮𑌯 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 ॥௨௬॥

பதம்	உரை
𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋!	ஏ பிரபுவே!
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	பிரமனும
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌮𑌥𑌨𑌃	திரிபுரஸமஹாரியானருத்ரனும
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃	தேவேந்தரனும
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃	அகநியும
𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚	யமன்முதலானோர்களும்
𑌯𑌸𑍍𑌯	யாதொரு தேவரீருடைய
𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇	சத்ருவை ரக்ஷிப்பதில
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃	ஸமாததாகளலலரோ
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵	யாதொரு தேவரீரானவர்
𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑌤𑌿	(ஒருவனை) இரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸஙகலபிததிருககும்பொழுது
[𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுககு]
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍	ஒருதேசததிலேயும
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍	ஒருவஸ்துவும
𑌸𑌭𑌯𑌂	பயஙகரமாக
𑌨 [𑌭𑌵𑌤𑌿]	ஆகிறதில்லையோ?
𑌸𑌃	அபபடிபபட்ட தேவரீர்
𑌨𑌃	ஆசரிதாகளான எங்களுடைய
𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍	விரோதிகளை
𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇	கோயிலமுதலிய திவயதேசங்களில
𑌶𑌮𑌯	போக்கடிக்கவேணும

𑌉-𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ (𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌮𑌥𑌨𑌃) 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃) 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 (𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚)

யமனை முதலாகவுடைய தேவதைகளெல்லோரும் (யமேஶாக்ஷணேந்த்ராதயஃ) யாதொருதேவரீருக்கு ஸந்நிஹிதனுடைய ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஸமர்த்தரல்லர்கள் ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களெல்லாம் ஸம்பூயவந்தாலும் தேவரீருடைய விசேஷரக்ஷணத்தில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்களென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை “ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூஶ்சதுராநநோ வா, ஸவிதா ராவணரக்ஷ:” இத்யாதிகளாலே வால்மீகிபகவான் அருளிச்செய்தார் (யத்ர) யாதொருதேவரீர் (ப்ரரக்ஷிஷதி) யாதொருஜந்துவை ரக்ஷிக்கஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது (கிஞ்சித்) ஒருவஸ்துவும் (நவ்யதிபயம்) பயங்கரமாகமாட்டாது. பயங்கரம் வ்யதிபதித்ரோ: ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிவானுக்கு ஶஸ்த்ர பயங்கரமான ஸர்ப்பாக்நி விஷாதிகளெல்லாம் பயங்கரமாகவில்லை (ப்ரஹ்லாதோ) ப்ரஹ்லாதனுக்கு ப்ரஹ்லாதனுக்கு ரக்ஷணம் ப்ரத்யக்ஷமன்றோ (ஸ: கிம் ந: வ்யதிஷ்டாது) தேவரீர் அடியோங்களுடைய சத்ருக்களை, கோயிலிலே தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற துர்ஜநாதிகளையென்றபடி (ப்ரஜ்யாஶாதி கெஸஶய) ஸ்ரீரங்கமுதலிய க்ஷேத்ரங்களில் ஶாந்தம்பண்ணவேணும் ॥ *

திரண்டபொருள் பிரமன்முதலான ஸர்வதேவர்களும் தேவரீர் நிக்ரஹிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்த புருஷனை இரக்ஷிப்பதில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்கள் தேவரீர் இரக்ஷிக்க ஸங்கல்பித்தபுருஷனுக்கு ஒருவஸ்துவும் ஒருஇடத்திலும் பயங்கரமாகமாட்டாது, அப்படிப்பட்ட தேவரீர் கோயில்முதலிய திவ்யதேசங்களில் தேவரீரை யாசரயித்த அடியோங்களை தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற விரோதிகளை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥

(அ—கை) மறுபடியும் தேவரீராலேயே ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் —

௧௨॥ ஸர்வே தேவாதவேரவிஶந்தி ப்ரபாஜ்ஞாஶாஸ் த்ரயீ
ஹிரண்யகஶிபுஃப்ரபாரணஸ்தம்பிதகார்யநிதிஜ்ஞாஃ ।
கிம் த்வம் ஸ்வஸ்தாநாஸ்தஜஸ்ஸம்பவயாமி ஶ்ரேஷ்டியஃ
த்ரிவிக்ரமஸ்ய ஶக்ரஃ க்ஷிபத்ய ஶக்ஷ்ய ஸம்ஹரிஷ்ய ॥

பதம்	உரை
ஹே த்ரிவிக்ரம!	ஏ திரிவிக்ரமாவதாரமெடுத்தவரே!
கைடப	கைடபாஸுரனுகிற
தமோ	இருளுக்கு
ரவி:	ஸூர்யனைப் போன்றதும்
மது	மது என்கிற அஸுரனுகிற
ரஜஸாம்	தூளிகளுக்கு
ஜஞ்ஜாமாருத:	பெருங்காற்றுப்போன்றதும்
ஹிரண்ய	ஹிரண்யாஸுரனுகிற
கிரி	பர்வதத்தை
தாரண:	பிளந்ததும்
த்ருடித	துண்டிக்கப்பட்ட
காலநேமி	காலநேமியாகிற
த்ரும:	வ்ருக்ஷத்தையுடையதும்
க்ருத	ஆச்ரிதவிரோதிநிவர்த்தநவிஷயத்தில்
பஹுநா கிம்	பலசொல்லியென்
ஸ்வக	ஆச்ரிதர்களுடைய
பவபயோதி	ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரத்தை
சுளுகநபடு:	சுளகத்திலே சாப்பிடுவதிலே ஸமர்த்
ஸ:	அப்படிப்பட்ட [தமானதுமான
பவத்க்ரம:	தேவரீருடைய விக்ரமமானது
சீக்ரம்	சீக்கிரமாக
ரங்கத்விஷ:	ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர சத்ருக்களை
க்ஷிபது	நிவாரணஞ்செய்யவேணும்

வ்யா ॥ ஸஜதி । (கைடபதமோரவி:) கைடபாஸுரனுகிற தமஸ்ஸுக்கு ஸூர்யனைப்போலிருக்கிறதுமான, ஸூர்யனைக்கண்டால் தமஸ்ஸு தன்னடியே நீங்குமாப்போலே தேவரீருடைய விக்ரமத்தைப்பார்த்து கைடபன் தன்னடியே நாசமதனைப்போனானென்றபடி (மதுரஜஸாம்ஜஞ்ஜாமாருத:) ஜஞ்ஜாமாருதத்தின்முன்பு தூளியானது நின்றவிடம் நிற்காமல் பறக்குமாப்போ

லே உயர்வானவன் பரந்துபோனானென்றபடி (ஹிரண்ய ஶிரீஷா ரணை꞉) ‹‹இரணியன் நெஞ்சை யிருபிளவாக முன்கீண்ட'' என்கி றபடியே யிரண்டாகப் பிளந்தானென்றபடி (த்ருடிதகாமநேமி ரூபை꞉) துணிக்கப்பட்ட காலநேமியாகிற அஸுரனைத்தயுடைய துமான (க்ஷத ஸஹஸ்ரகை꞉) ஶ்ரீ தவிரோதி நிவர்த்தநவிஷ யே பலசொல்லியென் (ஸஹஸ்ரஸ்ரவவுயோமி ஏதேஷுஷ) ஸஹஸ்ராம் ஶ்ரீ தாநாம், ஸவஸவயேயோமி꞉ தஸ்ய ஏதேஷுவம꞉ உதேக꞉ க்ருதவார்த்தம்ஸயேஷு꞉. ஶ்ரீ தவிரோயிபான ஒவ்வொரு அ ஸுரரை நிராகரித்தானென்று பலசொல்லியென், ஶ்ரீ தவி ரோயி ஸாஸாரமாகிறஸமுத்ரத்தையுள்ளங்கையிலடக்கி அவ்யா தாய நம꞉ என்று ஸக்ஷிக்கும்படியாயன்றே யிருக்கிறது உம்மு டைய பராக்ரமமென்றபடி (ஹேதிதிக்ரம꞉) ஶ்ரீ தவிரோயி நிரூஹமாயுமன்றே திவிக்ரமாவதாரஞ் செய்தருளினீர். (ஸ꞉ ஸவக்ரம꞉) அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய க்ரமமானது, பராக்ர மமானதென்றபடி (ரஜ்ஜுதிஷ꞉) ஸ்ரீ ரஜ்ஜுகேஷத்ரபத்ருக்களை ஸ்ரீ ர ஜ்ஜுவாஸிகளை யடித்துத்துறத்தினதுமன்றி கேஷத்ரத்தையே அந்ய யாக்ரமணம் பண்ணத்துடங்கினாகொன்றுதாத்பர்யம் (ஏஜ்க்ஷ, க்ஷி வதம்) ஶீவர்மாக நிவாரணஞ்செய்யவேணும் ॥ * *

திரண்டபொருள் — தரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினவரே! கைடபாஸுரன், மது அஸுரன், ஹிரண்யாஸுரன், காலநேமியெ ன்கிற அஸுரன், இவர்கள்முதலான அஸுரர்களைக்கொன்றதான தேவரீருடைய பராக்ரமமானது சீக்ரமாக கோயிலுக்கு சத்ருக்க ளை ஸமூலமாய நிவருத்திசெய்யவேணும் ॥ * ॥௨௭॥

(அ—கை) இவ்வளவாக கோயில்முதலான திவ்யதேசங்க ளுக்கும் அந்த திவ்யதேசங்களில் வஸிக்கும் பரமைகாந்திகளு க்கும் ஹிதத்தைப்ரார்த்தித்தார், இதில ஸ்வஸ்வரூபாநுரூபதை தத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௧௯ || யதீஶ்வர ஸரஸ்வதீரஸபரேண நீதம் வய:
ப்ரஸூநவத் பலிதம் ஶிர: பரமிஹ க்ஷமம் ப்ரார்த்தயே |
நிரஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசந ரங்கமுக்யே விபோ
பரஸ்பர ஹிதைஷிணாம் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய ||

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ விபுவே!
{ யதீஶ்வர	யதீசவரரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய
ஸரஸ்வதீ	ஸரஸ்வதியினுடைய
ரஸ	ரஸத்தினுடைய
பரேண }	அநுஸந்தானத்தினால்
வய:	மத்யமமான வயஸ்ஸானது
நீதம்	போக்கடிக்கப்பட்டது.
ஶிர:	தலையானது
{ ப்ரஸூநவத்	புஷ்பம்போல
பலிதம் }	வெளுத்துவிட்டது
பரம்	இதற்குப்பிறகு
இஹ	இந்த உலகில்
க்ஷமம்	ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமானதை
ப்ரார்த்தயே	ப்ரார்த்திக்கிறேன்
{ நிரஸ்த	போக்கடிக்கப்பட்ட
ரிபுஸம்பவே }	சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய
ரங்கமுக்யே	கோயில்முதலான
க்வசந	ஒரு திவ்யதேசத்தில்
{ பரஸ்பர	ஒருவருக்கொருவர்
ஹிதைஷிணாம் }	ஹிதத்தை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கி[றவர்களுடைய
பரிஸரேஷு	ஸமீபங்களில்
மாம்	அடியேனை
வர்த்தய	வைக்கவேணும்

௧—வ்யா || யதீதி | (யதீஶ்வரஸரஸ்வதீரஸபரேண) உடையவருடைய ஸ்ரீஸூக்திரஸத்தினுடைய ஸ்மரணம்பண்ணத்தாலே, உ-

டையவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஸம்பந்தத்தால் உண்டான ஸுகாநுபவத் தாலேயென்றபடி (வயஃந்தும்) இவ்விஷயத்தில் (ஸர்வபூதஹித வஹிதம்) வில்லவகைகளையும் ஜயிக்க ஸமர்த்தமாயு மிருக்கிறது (வரம்) உத்தமமான (உஷஸ்ஸம்) இந்த ப்ரக்ருதியில் பொருந்தாமல் (ப்ராப்யே) ஆஸ்ரித்தோர் (நிரஸ்தநிஸ்ஸ்ஸத்வே) நிரஸநம் பண்ணப் பட்ட சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய (ரங்கக்ஷேத்ரே) கோயில் முதலிய ஒரு க்ஷேத்ரத்தில் (வரவரமுநேரஸ்மிந் ஸர்வஸாம்ராஜ்ய) ஸம்பந்தம் ஸித்தியைப் பண்ணுவார் வர்ஷங்களில் அடியேனை வைக்கவேணும் இங்கு "ஜயதி த்ரிஸம்வத்ஸரம் ராஜ்யஸ்ஸித்தியுக்தா:" என்றுபோலே ஒரு ராஜ்யத்திலுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாநுபவத்தாலே ஸ்ரவ ணம் நீதமாயிற்றென்று ஸ்வரூபம் ப்ரதிக்கிறது தமக்கு உடைய வருடைய ஸ்ரீஸூக்த்யநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாயிற்றென் றும், ஆத்மாக்களுக்கு விஷயாநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாகிற தென்றும் ஸூசிதம் ॥ * * * *

திரண்டபொருள் ஸ்ரீஸூக்திகளின் காலக்ஷேபத்தாலே அடி யேனுடைய யௌவநத்தைப் போக்கடித்தேன், இப்போது ஜரைவந்து ஆக்ரமித்துக்கொண்டது, காலக்ஷேபாதிகளுக்கு ஸக்தியில்லை, "ஸதைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ" என்று தேவரீர் நியமித்தபடியே ஸ்ரீரங்கத்தில் அடியேனிருந்து தேவரீரை அநுபவிக்கைக்கு விரோதிகளான துஷ்டாதிகளை நிராகரித்து ஸர்வஸாம்ராஜ்ய ஸித்தியைப் பண்ணுவார் ஸந்நிதியில் அடியேனை வைத்தருளவேணும் ॥ * * * ।உஅ॥

(அ—கை) இந்த ஸ்லோகத்தில் ப்ரபந்நஸ்ய விஷயப்ரயோஜநங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டும், தாம் ப்ரார்த்தித்தபடியே ஸம்ப்ரதாநம்பண்ணி ரக்ஷிக்கிறேனென்கிற ஸ்வரூபத்தை ஸூசிப்பித்துக்கொண்டும், நீங்களுமிந்த ஸ்தோத்ரத்தை ஸேவியுங் கோளென்றும் துஷ்டாதிகளால் பீடிதரானவர்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார் —

௨௯ ॥ सद्बुधगुरुवीक्षणप्रथितवेङ्कटेश्वरा-
दिमामभयसिद्धये पठत रङ्गपतेः स्तुतिम् ।
भयं त्यजत भद्रमित्यभिदधत्स केशवः
स्वयं सम्पूर्णदयानिधिर्गुणगणेन परिपाति वः ॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीवेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
अभीतिस्तवः सम्पूर्णः ।

பதம்	உரை
सद्बुध	சிறந்தஞானவான்களான
गुरु	ஆசாரியர்களுடைய
वीक्षण	விசேஷகடாக்ஷத்தினால்
प्रथित	பிரஸித்தியடைந்த
वेङ्कटेश्वरात्	வெங்கடேசரிடத்தில் நின்றுமுண்டான
रङ्गपतेः	ரங்கநாதனுடைய
इमां	இந்த
स्तुतिं	ஸ்தோத்திரத்தை
अभयसिद्धये	அபயத்தை யடைவதின்பொருட்டு
पठत	படியுங்கோள்
सम्पूर्णदयानिधिः	நிறைந்த தயைக்கிருப்பிடமான
सः केशवः	அந்த கேசவனானவர்
भयं	பயத்தை
त्यजत	விடுங்கோள்
भद्रं	க்ஷேமமானது (உண்டாகட்டும்)
इति	என்று
अभिदधत्	சொல்லிக்கொண்டு
स्वयं	தானாகவே
वः	உங்களை
परिपाति	இரக்ஷிக்கிறான்

உ-வ்யா ॥ ப்ரபந்நேதி । (ப்ரபந்நாசார்ய வீக்ஷண ப்ரீதவேங்கடேசார்யவாம்) ப்ரபந்ந = ஜ்ஞாநிகளுக்குள்ளே சிறந்தவர்களான, ஆசார்ய = ஆசார்யர்களுடைய, இங்கு ஆசார்யபதத்தாலே அப்புள்ளாரையும் வரதாசார்யரையும் விதாவான ஸ்ரீ ஸூக்தியையும் சொன்னபடி “ஆசார்ய ப்ரஸாதாத்” என்கிறவிடத்தில் ஆசார்யபதம் பஹுவசநத்தாலே வாதிஹம்ஸாம்புவாஹ வரதாசார்யர் ஸ்ரீணாம் ஸ்ரீ ஹஸ்தி ப்ரஸாதாராம் இப்படிப்பட்ட ஆசார்யத்ரயத்தினுடைய, வீக்ஷண = கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே, ப்ரீத = ப்ரஸந்நரான, வேங்கடேசார்யவாம் = வேதாந்ததேசிகரிடத்தினின்று முத்தமான், இதனாலே “ஸாநிஷ்டாரப்ய நிஷ்டாம் ஸம்” என்கிற ச்லோகஸ்துதி ப்ரயத்நோ வ்ருத்தாதிகளாலே ஸரிவண்ணமாக உத்தமமானபோலேயும், ஆழ்வார் ப்ரயத்நோ த்ராவிடலக்ஷணமாநுலக்ஷணாதிகளோடே திருவாய்மொழி உத்தமமானபோலேயும் உத்தமமாயிற்றென்று ஸூசிதம் (ராமாநுஜ: ஸமஸ்தம்) ஸ்ரீ ராமாநுஜ விஷயமான இந்த ஸூக்தியை (ஸமயஸித்தயே) ஸமயஸித்தியையும் பொருட்டு (வந்த) படியுங்கோள் ஸமூஜ்ஞாநமயமாகக்கூடவேண்டாம். ஸந்தாத்ரத்தைச்சொல்லுங்காள “வந்த” என்று தர்மத்வேஷிகளான ஸாயக்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறபடி ஸமஸ்வத்ரியோர்வாயகேஸ ஸமயம் ஹோமப்ரவேசநவ சொல்லுங்கோளென்றபடி உங்களுக்குக்கூட ஸமநிவ்ருத்தி வரவேணுமென்று நான “ஸ்ரீயஃ ஸரிப்ரவேசாயி” என்கிறச்லோகத்தில் “ஸவிதாந்தோவய ஜநா:” என்று ப்ரவத்திபண்ணினேன, அதற்கு அவன ஸாஹைஷ்ணா: என்றுசொல்லிக்கொண்டு உங்களை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினேன, இது நிலைநிற்கைக்காக “தவஹரோஹ ஸகாசிஷ்டி யாஸீத்கேசவாண்டிதப்ரவி வாஸர்வசிரம்” என்கிறபடியே நானும் ப்ராயச்சித்தேன நீங்களும் ப்ராயச்சியுங்கோளென்கிறார் (ஸமஸ்தப்ரஜத) தர்மத்வேஷாதிஜநிதமான பயத்தை விடுங்கோள், (ஸத் ம்) க்ஷேமமானது உண்டாகட்டும் (உதப்ரவிதயஸ) என்று சொல்லிக்கொண்டு (கேசவ:) கேசிஹ

ஹாவான, கேஶி என்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே யவ நாதிகளை நிரஸிப்பனென்றபடி (ஸ:) அந்த பரமேஶ்வரனுளவன் (ரூபவைபூ4ணாநிதி4:) நிகிலமான உலகுக்கு த்4யாநமாயிருக்கிற, பரமேஶ்வரனென்றபடி (கு3ணக3ணை: ஸ்வயம் ஶோபா4யதி) வாத்ஸல்யாதி3 கு3ணபூர்த்தியாலே தானே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான் ஏஷ: யோக3த்தாலே ஶத்ருநிராகரணம்பண்ணத்தொடங்கினானென்றபடி “ஏஷ:” என்கிற வசனத்தாலே “ஏஷேபம் ஶரணம்ஹிவ:” என்று த்ரிஜடாஸ்வப்நதிகளான மற்ற ராக்ஷஸிகளைக்குறித்து பிராட்டிசொன்னாப்போலே யவநாதி ஶத்ருக்களான ஸாமந்தர்கள் அனைவரையும் பார்த்துச்சொன்னபடி “கு3ணக3ணை:” என்கிறதாலே “க்ரூர ஹணீக்ஷிதா: ஸஜ்ஜநசேதநிவ்ருத்த கு3ணா:” என்று ஸகலகு3ணங்களும் ஶத்ருதர்க்ஷணத்தில ஜாக3ரூகங்களாக விருக்கிறதுகளென்று கீழ்ச்சொன்ன அபி4ப்ராயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி “ஸ்வயம்” என்கிறதாலே, ஶத்ருக்களை ஆளிட்டு நிக்3ரஹிக்காமல் வாத்ஸல்யாதி3கு3ணங்கள் பொறுத்துக்கு பரிகரிக்கும்படி தானே வந்துநிக்3ரஹிக்கத்தொடங்கினானென்றபடி “ரூபவைபூ4ணாநிதி4:” என்கிறதாலே “ஸ்வதிவத்ஸாகஷீயா” என்று சொன்ன அபி4ப்ராயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி ॥

இப்படி இவர் ஆஶ்ரயித்தபடியே யவநதர்ஶகோஷ்டி பரோக்ஷணாதிகளை யெம்பெருமான் நிராகரிக்க, மேலும் பவ்யமான ஆருவஞ்யாநபோவந்தத்தில வாஸாதி கைங்கர்யமாக பெரியபெருமாளை அநுஸந்திக்கிறார்.

திரண்டபொருள் பெரியோர்களான ஆசாரியர்களுடைய கடாக்ஷவிசேஷத்தினால பரஸித்தரான நிகமாந்த மஹாதேசிகரிடத்தினின்றும் தானாகவே உண்டான இந்தஸ்துதியை படியுங்கோள் எம்பெருமான் “பயத்தைவிடுங்கோள் க்ஷேமமுண்டாகட்டும்” என்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய குணங்களினாலே தானாகவே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான் ॥௨௯॥

இதி ஶ்ரீ ஶைலகுலதிலக வத்ஸாந்வய ஶத
க்ரது ஶ்ரீ காஶ்யப தாததேஶிக காஶ்யப ஶ்ரீ
வேங்கடேஶாவதாரநாமதேய ஸார்வபௌம
ஸம்ப்ரஸ்ந ஶ்ரீ ஶ்ரீ நிவாஸஸம்யமீந்த்ர
சரணாரவிந்த
மதுவ்ரதேந ஶிஷ்யேண
ஶ்ரீ ராஜநாராயணேந விரசிதம்
க்ஷீராப்திஸ்தவ டிப்பண்யாக்யம் வ்யாக்யாநம்
ஸமாப்தம் ॥

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

க்ஷீராப்திஸ்தவஃ
ஸம்பூர்ணஃ ॥

அசுத்தசுத்தபத்திரம்.

பக்கம்	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
௪	௧௬	ன்னுங	ன்னங
௬	௯	என்று	என்றுபோலே
,,	௧௨	மகரு	தமக்கு
௯	௨௯	தாயலலை	தாயில்லை
௧௨	௨௫	வு ஊாநுய்	வு ஊுய
௧௩	௪	தாநத	தாநத
,,	௯	தாறபோலே	தாபபோலே
௧௪	௯	பாதிஞைரு	பாதிகைரு
,,	௩௦	ராணமாக	க்ஷாணமாக
௧௭	௧௮	என்றுறபோ	என்றுபபோ
,,	௩௦	ப்ரதிஞைரு	பாதிகைரு
௧௮	௪	உனனுடைய	உமமுடைய
௨௦	௯	காய	காய
௨௧	௧௪	ஞுயம	ஞுயும
,,	௧௮	ஞுயம	ஞுயும
,,	௨௫	செயகி	செயகி
௨௨	௨௨	களாயக	களாயக
௨௩		௩௨	௨௩
,,	௩௦	ஒரு	ஒரு
௨௬	௨௪	நினறுறபோ	நினறுயபோ
௨௭	௧௯	சக்ர	சக்ர
,,	௧௫	யினைனே	யினனே
௨௮	௨௫	வொட்டாது	வொட்டாதே
௩௦	௧௯	வஹிதெதி	வஹிதஜதி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௩௧	௨௦	ஸ்வஸ்தி	ஸ்வஸ்தி
௩௨	௨	ஸௌலப்யம	ஸௌலப்யம
,,	௩	சொன்ன	சொன்ன
௩௩	௨௪	தனசெ	தறசெ
,,	௨௯	கொண்டா	கொண்டா
௩௭	௬	ராமாநுஜவி	ராமாநுஜவி
௩௮	௧	வைஷ்ணவ	வைஷ்ணவ
,,	௧௬	எலலே	எலலி
௪௦	௧௩	ஏதேனு	ஏதேனு
௪௩	௨௨	ஸாக்ஷாதாரளான	ஸாக்ஷாத்காரளான
௫௧	௪	க்ரம	க்ரம
,,	௧௭	தேவரீடைய	தேவரீருடைய
,,	௨௯	நிவர்த்தகமான ஸூக்தி ஸ்வஸ்திகளை	நிவர்த்தகமான ஸம்ப்ரதாய ஸூக்திகளை போலன்றிக்கே ஸர்வாபூர்வ நிஷேதப்ரமாண நிவர்த்தகமான, ஸூக்தி ஸ்வஸ்திகளை
௫௨	௨௮	நாமேவாய	நாமேவாய
௫௩	௧	வொழுவின	முழுவின
௬௪	௧	ரக்ஷித்தது	ஸிக்ஷித்தது
௫௬	௨௦	ஸாஸ	ஸாஸ
௫௭	௪	ஜெஷ	ஜெஷ
௫௮	௯	கமாகையா	கம்மனகையா,
,,	௨௮	நிசசயமு	நிசசயமா?
௬௦	௨௬	வையா	வையிர
௬௧	௧௧	தத்ருதி	க்ஷுத்ருதி
௬௨	௧௩	பபரி	பபரி
,,	௨௬	களிலிரு	களிலி
௬௪	௮	க்ஷ்வீதா:	க்ஷ்வீதா:
௬௬	௧	வேரெ	வேறெ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்
௬௮	க௦	யமைய	யமைப்பு
௬௯	க	வஸ்தம்பாய	தஸ்தம்பாய
௭௦	கக	மெனறு	மென்று
,,	க௬	லெழு	லெட்சேபு
௭க	,,	ஜாஹயாதி	ஜ ஹோதி
௭௩	உ௩	பாதினை	பாதிகளை
,,	உ௬	லுமடா	லுபா
௭௪	௬	காஷத்தை	காஷை
௭௫	உ௮	ஒட	ஓட
௭௬	உ௯	வேயஸித	வாயஸிக
௭௮	௫	அணணமீல	அணணமீல
௭௯	உ௮	எனறுரா	எனறுரூரா
௮க	க௦	இரக்ஷி	இரக்ஷ
௮௮	௩	வேணபகொவரராய்	வேணபகொவையாகூரய
,,	க௩	பரவு	பாவு
௮௯	க௪	வேஷவ	வேஷவ
,,	உஉ	கஜேந்தரா	கஜேந்தரா
௯௦	க௦	வேஜமண	வ ஜமண
௯௦	உ௩	அவரைவஸம்ஹரிக்க	அவரைவேஷிக்க
,,	உக	காஷதி	காஷாதி
௯க	௬	விததா	விததா
௯உ	௯	விரோதி	விரோதி
,,	கக	புத்தியைகொடுப்பனே!	புகதியைககொடுப்பவனே!
௯௫	க௩	கினியன்	கினியனே
௯௮	க௪	யூசந	யூசா
௯௮	உக	வருததியாநின்ற	வருததியடையாநின்ற
௯௯	உ௮	பலாதககா	பலாதகா
கக௫	க௫	ஹரிதம்	வஹரிதம்.